

PRIČE IZ VREMENSKE OMČE

NAJOPSEŽNIJI IZVJEŠTAJ O GLOBALNOJ ZAVJERI IKAD NAPISAN
I SVE ŠTO MORATE ZNATI DA BISTE BILI ISTINSKI SLOBODNI

Kako i zašto

Kao i uvijek dosad, i ovu sam knjigu napisao da bude zaokružena cjelina, pa od čitatelja ne zahtijeva da je pročita moje druge knjige kako bi mogao pratiti informacije i koncepte o kojima govorim u ovoj. Posebno je to važno danas kada tako velik broj ljudi pod hitno treba shvatiti kuda ovaj svijet ide, tko ga vodi i kojem cilju. Knjigu sam strukturirao na način da istraži različite razine globalne zavjere i manipulacije našom realnošću u ovoj iluziji koju ja nazivam Matrix. Otkrivanje iluminatskog plana uglavnom je usredotočeno na 'svijet' pet osjetila, imena, datume, mjesta, položaj ljudi u kozmičkoj 'igri'. U ovoj ćete knjizi pronaći mnogo od navedenoga, posebno s obzirom na invaziju na Irak i fabriciranje 'rata protiv terorizma'. To je važna informacija, međutim ono što se događa daleko to nadilazi.

Kako bismo razumjeli nacrt i pozabavili se njegovim izražavanjem unutar pet osjetila moramo shvatiti iz čega i odakle sve proistječe. Stoga sam knjigu podijelio na četiri dijela kako bih opisao različite razine manipulacije i nadzora, te na koji su način oni međusobno povezani. Glavni je naglasak stavljen na prirodu stvarnosti i na to kako ju mi stvaramo, budući da će nas to znanje osloboditi. Jednom kada shvatimo kako igra funkcionira i na koji način nama manipuliraju da bismo proglasili vlastiti zatvor, imamo mogućnost osloboditi se tih okova samoobmane.

Moj me put sada vodi u promjenu stvarnosti od 'ja ne mogu' u 'ja mogu', iz 'uskog horizonta' u 'bez horizonta'. Od raskrinkavanja zavjere do njena promišljanja i osjećanja izvan postojanja. Kao što to lik Morpheus kaže u filmu *Matrix*: "Moraš napustiti sve, Neo; strah, sumnju, nepovjerenje. Oslobodi svoj um." — David Icke

ISBN 978-953-7039-65-3

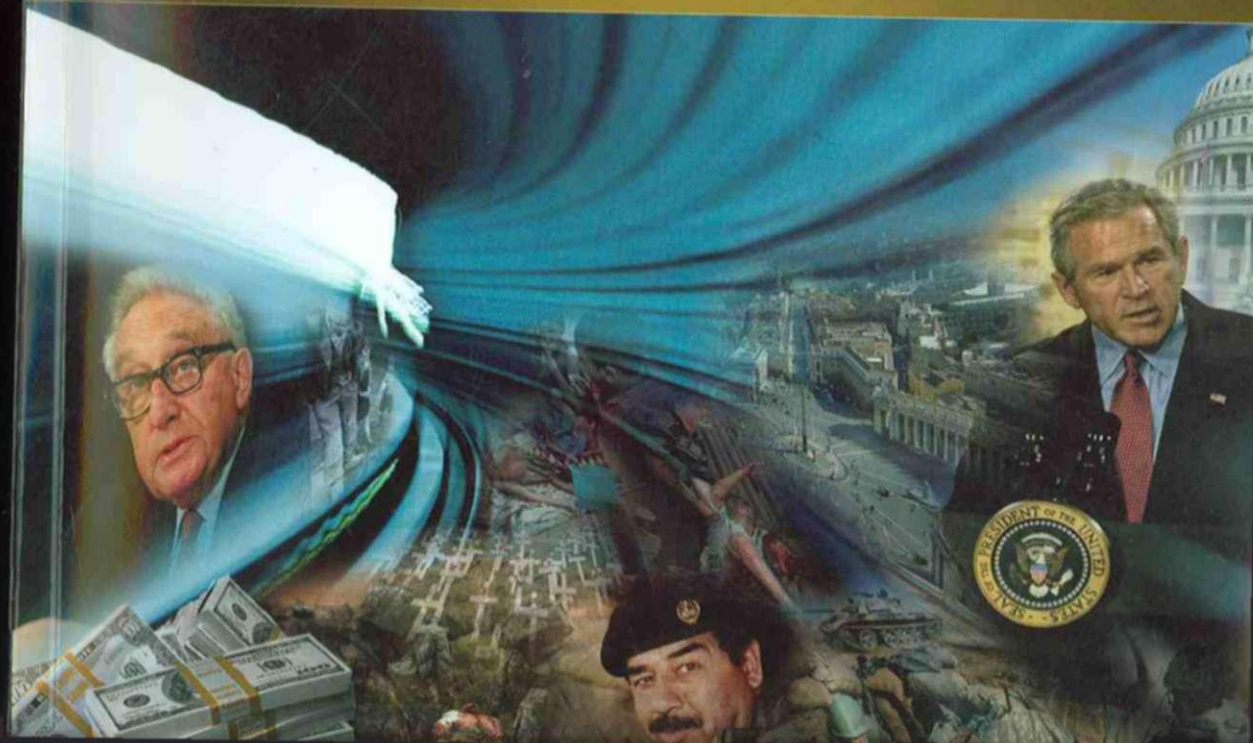

9 789537 039653

PRIČE IZ VREMENSKE OMČE DAVID ICKE

PRIČE IZ VREMENSKE OMČE

NAJOPSEŽNIJI IZVJEŠTAJ O GLOBALNOJ ZAVJERI IKAD NAPISAN
I SVE ŠTO MORATE ZNATI DA BISTE BILI ISTINSKI SLOBODNI

*Biblioteka
TEORIJE ZAVJERE*

Nakladnik
TELEdiskd.o.o.

Naslov originala
Tales from the Time Loop

Copyright © David Icke

Copyright za Hrvatsku © TELEdisk d.o.o.

Urednik biblioteke
Dorko Imerjak

Prijevod
*Kristina Stojanović, prof, (od 1. do polovine 6. poglavlja)
Krešimir Jukić (od polovine 6. poglavlja do kraja)*

Lektura
prof. Kristina Stojanović

Grafička obrada
TELEdiskd.o.o.

Design naslovnice
Vladart&design

Tisak
Denona d.o.o.

*CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i
sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 671082*

ISBN 978-953-7039-65-3

Niti jedan dio ove knjige ni u kojem obliku ne smije se objavljivati bez dozvole
izdavača, osim u svrhu citata ili kraćih odlomaka u kritikama.

PRIČE IZ VREMENSKE OMČE

**Najopsežniji izvještaj o globalnoj zavjeri ikad napisan i sve što morate
znati da biste bili istinski slobodni**

David Icke

TELEdisk, 2008.

Sadržaj

PRVO POGLAVLJE:	Buđenje!.....	1
Prva razina:		
DRUGO POGLAVLJE:	Zavjera pet osjetila	
TREĆE POGLAVLJE:	Web prijevara.....	37
ČETVRTO POGLAVLJE:	Četvrti Reich.....	75
PETO POGLAVLJE:	Izraelska veza.....	103
SESTO POGLAVLJE:	Povratak u Babilon.....	145
SEDMO POGLAVLJE:	Patnje male djece.....	163
OSMO POGLAVLJE:	Kako se kroji istina.....	197
	Dividenda'mira'.....	227
Druga razina:		
DEVETO POGLAVLJE:	Izvanzemaljska/interdimenzionalna zavjera	
	Ne misliš valjda ozbiljno gmazovi?	
	Pa, mislim.....	251
DESETO POGLAVLJE:	Neočekivani'repovi'.....	301
JEDANAESTO POGLAVLJE:	Prikradanje iz sjene.....	329
Treća razina:		
DVANAESTO POGLAVLJE:	Sve je to iluzija	
TRINAESTO POGLAVLJE:	Nema vremena, nema prostora.....	351
ČETRANAESTO POGLAVLJE:	Dobro, sad to dokaži!.....	373
	Tajne? Kakve tajne?.....	407
Četvrta razina:		
PETNAESTO POGLAVLJE:	Preobražavanje iluzije	
ŠESNAESTO POGLAVLJE:	Izmanipulirani konsenzus.....	435
SEDAMNAESTO POGLAVLJE:	Češljanje zrcala.....	475
	Bit priče.....	497
	Dodatak I.....	505
	Dodatak II.....	509
	Dodatak III.....	511
	Bibliografija.....	513

Jedno pitanje, jedan odgovor

Kukavičluk pita: **Je li sigurno?**

Svrsishodnost pita: **Je li razumno?**

Taština pita: **Je li popularno?**

A savjest pita: **Je li ispravno?**

Dođe trenutak kad čovjek mora zauzeti poziciju koja nije ni sigurna, ni razumna niti popularna, pa ipak potrebno ju je zauzeti *zato što je ispravna.*

Dr. Martin Luther King, JR

Globalna monarhija

«Velik broj nacionalnih vođa priznaje da sigurnost njihovih zemalja ovisi o dobrim odnosima sa SAD-om zbog čega posebno cijene priliku da budu pozvani u Bijelu kuću, mjesto gdje se donose sve odluke. Kada Amerika izlazi [ili ne izlazi] na birališta kako bi izabrala čovjeka koji će ovdje biti na vlasti, to ima ogroman učinak na cijeli svijet. Bilo da se nalazite na bazaru u Kairu ili gurate kolica u Šanghaju taj će izbor imati velik utjecaj na vašu osobnu sigurnost i prosperitet.»

«Stoga je za njihove lidere važno da imaju mogućnost pristupa u Ovalni ured. Kada tamo dopiju, posreći li im se, bit će im odobrena veća kvota za njihove jabuke ili, možda, američka pomoć za gradnju brane koju žele izgraditi, budući da ćemo mi glasati za odobrenje zajma pri Svjetskoj banci. Zvuči bahato, ali to je tako.»

«Naša je moć toliko golema, a posve je bezizgledno da ju kroz dugi, dugi niz godina netko pokuša osporiti, da biste se morali vratiti sve do starog Rima ukoliko biste željeli povući neku vrstu paralele. Govoriti o Sjedinjenim Državama kao o običnoj super-sili pridavanje je pogrešnog naziva. Mi smo mega-sila i nisam siguran da je svijet takvu silu do sada vidio.»

Admiral Stansfield Turner, bivši šef CIA-e
Daily Telegraph od 16. lipnja 2003.

Šačica ljudi ne može kontrolirati svijet,

.... barem je to lako..

Budite otvorena uma

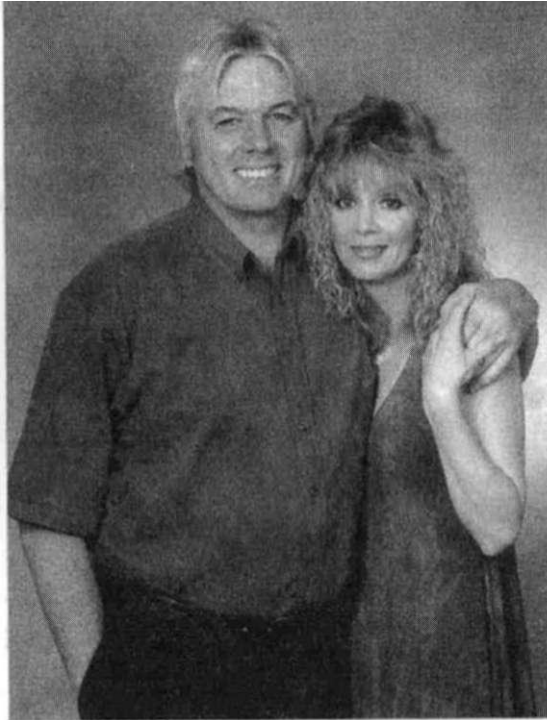
«Ukoliko je mogućnost duhovnog razvoja svih pojedinaca nešto što mora biti zajamčeno, potrebna je druga vrsta izvanjske slobode. Razvoj znanosti i kreativnosti duha općenito ipak zahtijeva drukčiju vrst slobode koju bi se moglo opisati kao unutarnju slobodu. To je ona sloboda koja se sastoji od međuovisnosti mišljenja od ograničenja autoritarnih i društvenih predrasuda kao i od nefilozofske rutine i navika općenito. Ta unutarnja sloboda rijedak je dar prirode i vrijedna stvar za pojedinca.»

Albert Einstein

«Oni koji nisu uspijevali čuti glazbu one koji su plesali smatrali su uglavnom ludima.»

Angela Monet

JEDNO smo

Možeš li zamisliti da smo svi zajedno
Ujedinjeni zajedničkom vezom,
Ne razdvojeni različitostima
Jer to je ono što nas čini jedinstvenima?
Al'gledajući silu što nas okružuje
Nastojeći nas uvjeriti da se borimo
Dok oni mirno sjede sa strane
Ni prolivene krvi ni osakaćenih tijela
Među njima nema.
A mi.... mi umiremo, mi krvarimo, mi patimo
U ruke sile što nas okružuje
mi prinosimo
svoje umove, duše i tijela od zlata
samo kako bi bila zaboravljena u ratovima
dijlom svijeta.

Otvori oči i znaj da
smo JEDNO
Što ovaj svijet može učiniti dobrim.
Probudi se i uspravno stani
Ma tko bio
Ovo je noć kad će ugledati
Svoju smrt i pad,
Ne od ispaljena metka
Nit' u borbi između 'nas' i 'njih'
Već iz tvog srca
Što govori.... Ovo je sada i
Mi ćemo se ponovo dići.

Kupajući se u radosti
Oceana, plešuć's mjesečinom
U savršenom skladu
Val za valom
U jednoglasju, bez da znaju
Da među njima
postoji razlika
Ja sam ti sestra a ti si moj brat.

Znati da postoji prostor duboke tišine
Kuda možemo poći
Bez preokreta u javnom mišljenju
Nema oseke i plime
Nema crnog i bijelog, nema lijevo
desno
Tek mjesto u mom srcu
Što odbija odletjeti u noć
Bez da se u cijelosti izgubi.

Ne postojiš TI
Ne postojim JA
Postoji tek apsolutni zbroj
Onoga što MI smo...
JEDNO smo.

Pamela Icke

Kako i zašto

Kao i uvijek dosad, i ovu sam knjigu napisao da bude zaokružena cjelina, pa od čitatelja ne zahtijeva da je pročitao moje druge knjige kako bi mogao pratiti informacije i koncepte o kojima govorim u ovoj. Posebno je to važno danas kada tako velik broj ljudi pod hitno treba shvatiti kuda ovaj svijet ide, tko ga vodi i kojem cilju. Knjigu sam strukturirao na način da istraži različite razine globalne zavjere i manipulacije našom realnošću u ovoj iluziji koju ja nazivam Matrix. Otkrivanje iluminatskog plana uglavnom je usredotočeno na 'svijet' pet osjetila, imena, datume, mjesta, položaj ljudi u kozmičkoj 'igri'. U ovoj ćete knjizi pronaći mnogo od navedenoga, posebno s obzirom na invaziju na Irak i fabriciranje 'rata protiv terorizma'. To je važna informacija, međutim ono što se događa daleko to nadilazi.

Kako bismo razumjeli nacrt i pozabavili se njegovim izražavanjem unutar pet osjetila moramo shvatiti iz čega i odakle sve proistječe. Stoga sam knjigu podijelio na četiri dijela kako bih opisao različite razine manipulacije i nadzora, te na koji su način oni međusobno povezani. Glavni je naglasak stavljen na prirodu stvarnosti i na to kako ju mi stvaramo, budući da će nas to znanje osloboditi. Jednom kada shvatimo kako igra funkcionira i na koji način nama manipuliraju da bismo proglasili vlastiti zatvor, imamo mogućnost osloboditi se tih okova samoobmane.

Bilo je prijeke potrebno uvrstiti i informacije koje su čitateljima mojih drugih djela već poznate. Oni će možda poželjeti preskočiti te dijelove i usredotočiti se isključivo na mnoštvo novih informacija, no kako se sve međusobno podudara i povezano je sa svim drugim, ne bi bilo naodmet da se prisjete onoga što su bili pročitali što će im omogućiti da u pravom svjetlu sagledaju važnost novih otkrića.

David Icke

PRVO POGLAVLJE

Buđenje!

Zastani pred zbiljom kao maleno dijete i budi spreman odreći se svake unaprijed stvorene predodžbe, ponizno slijedi bilo kuda i do bilo kojeg ponora da te Priroda vodi; u suprotnom, nećeš naučiti ništa.

T. H. Huxley

U svojoj posljednjoj knjizi - *Alisa u Zemlji čudesa i tragedija Svjetskog trgovinskog centra* - ustvrdio sam da se nalazim na kraju jednog i ujedno na početku drugog i novog životnog razdoblja. Napisao sam:

«Moj me put sada vodi u promjenu stvarnosti od 'ja ne mogu' u 'ja mogu, iz 'uskog horizonta' u 'bez horizonta'. Od raskrinkavanja zavjere do njena promišljanja i osjećanja izvan postojanja. Kao što to lik Morpheus kaže u filmu *Matrix*: "Moraš napustiti sve, Neo; strah, sumnju, nepovjerenje. Oslobodi svoj um."»

Napisao sam nekih milijun i pol riječi o manipulaciji ljudskom vrstom na ovoj razini stvarnosti pet osjetila, i to od strane mreže tajnih društava i skupina koje nadziru nevidljive sile koje svoje marionete postavljaju u političku, ekonomsku, vojnu i medijsku vlast kako bi promicali plan za stvaranje centralizirane, globalne fašističke države. Važno je biti toga svjestan, ali i pridodati nove informacije o tome na koji nas je način naš 'slobodni svijet' utamničio. Međutim, ima tu još toga, mnogo toga, za shvatiti i učiniti. Znao sam, želim li nastaviti s ovom pričom i shvatiti još širi kontekst u kojem se ova manipulacija razgranala, da ću morati zaviriti u druge dimenzije realnosti, onkraj svijeta koji svakodnevno doživljavamo. Upravo mi se to dogodilo 2003. godine u brazilskoj prašumi Amazone. U središtu ove knjige nalazi se ono što sam naučio na tim putovanjima duha. Mnogim čitateljima koji su dosad čitali moje knjige pojedine stvari učinit će se krajnje izazovnim što ćemo se više približavati prirodi ljudskog stanja te sili koja nas nastoji nadzirati i zarobiti u stvorenu iluziju - 'Matrix'.

Rođen da bi bio slobodan

Ono što se je dogodilo u Amazoni posljednja je etapa putovanja otkrivanja - ili ponovnog otkrivanja - na koje sam se svjesno zaputio 1990. kada su se moj život i spoznaje preobrazili pod utjecajem događaja koji su u jednom trenutku zaprijetili da će me uništiti. No, oni su me, u stvari, samo oslobodili nataloženih privida koji nas hvataju u zamku i zatvaraju u tu tamnicu uma. Kad sam 1989. svjesno spoznao silu koja me vodi uvidio sam i da je putovanje koje se nastavlja započelo od trenutka mog rođenja - zapravo, obzirom na to kako mi mjerimo 'vrijeme' - i mnogo ranije. Mnogi me pitaju kako to da sam se upustio u istraživanje i razotkrivanje globalne zavjere. U ovom uvodnom poglavlju ukratko ću opisati pozadinu onoga što mi se dogodilo. To je od iznimne važnosti za moja iskustva iz Amazone kao i za način na koji su mi dan za danom s nevjerojatnim sinkronicitetom dolazile informacije o zavjeri, počevši od 1990. godine.

Rođen sam 29. travnja 1952. u Leicester u u Engleskoj oko 18:15 sati. Odrastao sam u, kako to običavaju reći u Britaniji, 'radničkoj' obitelji. Često je to drugi način da se kaže da je čovjek 'bez love', a u našem slučaju to je zasigurno i bilo tako. Moj otac Beric, bio je izdanak najtežeg mogućeg života, i u mojim prvim godinama imao je presudan utjecaj na mene. Bio je iznimno oštrouman, no njegovo siromašno podrijetlo i svakodnevna borba za preživljavanje predodredili su ga na način da nikada nije ostvario svoju ambiciju da postane liječnik. Isključivo oni s novcem imali su izgleda to postići, a moj je otac morao prekinuti školovanje kako bi osigurao prihod svojoj obitelji nakon što je njegov otac bio pobjegao i ostavio ih. Ta su vremena na njemu ostavila rane koje je nosio do kraja života, kao uostalom i iskustvo Velike depresije tijekom tridesetih godina prošlog stoljeća, kada je jednom prilikom hodao od Londona do Blackpoola - čija međusobna udaljenost iznosi nekih 320 kilometara - u potrazi za poslom tijekom isfabricirane 'gospodarske krize', kada se nezaposlenost digla nebu pod oblake, a odgovorni za krizu su dodatno nagomilali svoje bogatstvo.

Za Drugog svjetskog rata pridružio se Vojnom liječničkom korpusu te je odlikovan ordenom Britanskog carstva zato što je 1943. godine izvukao avijatičare iz plamtećeg aviona koji se srušio u Zračnoj bazi Chipping Warden u Oxfordshireu. Služio je i na Srednjem istoku a potom se, kako su se fašisti povlačili, prebacio u Italiju. Ostao je zapanjen vidjevši neizrecivo bogatstvo u rimokatoličkim crkvama u mjestima kao što je Napulj, a koje je okruživalo nevjerojatno siromaštvo dok su oni koji su bili u strašnoj potrebi nastavljali s davanjem svojoj nemilosrdnoj religiji. To ga je odredilo kao žestokog protivnika religije što je ostao do kraja života, ali je nažalost odbacivao i svaku pomisao o životu poslije smrti' budući da je to izjednačavao s vjerskim stajalištima koje je toliko prezirao. Njegove priče iz Napulja, kao i brojne druge koje mi je ispričavao, oblikovale su moj pogled na život već u jako ranoj dobi. Uzrujao bi me svaki izraz nepoštenja, nepravdnosti i prijevara. Od samog početka bio sam buntovnik koji je propitivao utvrđeni pore-

dak. Moja majka Barbara, međutim, bila je čista suprotnost mome ocu. On je bio dominantan i volio je kontrolu, ona bi neprimjetno činila sve što je bilo potrebno za obitelj. Da ste poželjeli da se netko s vama nađe u rovu, ona bi bila među prvim a koje biste trebali pozvati.

Moje najranije sjećanje je star, trošan stol za kojim sjedim u mračnoj i prljavoj sobi. Na stolu je bila boca steriliziranog mlijeka koje je 1950-tih godina uvelike koristila 'radnička klasa' zato što je trajalo duže od drugih vrsta mlijeka. To bi mi se sjećanje vraćalo i preplavilo me svaki puta kad bih osjetio osobit, neugodan miris steriliziranog mlijeka. Prizor je smješten u majušnom, terasom natkrivenom, sirotinjskom dijelu kuće u Lead Streetu, odmah do VVharf Streeta, što vodi prema središtu Leicestera, industrijskog centra srednje Engleske. U Lead Streetu sam živio otprilike prve tri godine života, a sterilizirano mlijeko je sve čega se uspijevam sjetiti. Moje drugo sjećanje: trčim da stignem na autobus nakon što smo se preselili u veliku, novu općinsku stambenu zgradu u predgrađu Leicestera, kuću gdje moja majka i mlađi brat Paul pedesetak godina kasnije i dalje žive. Kuća se nalazi točno preko puta leicesterske Opće bolnice gdje sam rođen. Cijeloga moga djetinjstva novca je bilo malo, zabrinjavajuće malo; sjećam se kako bih četvrtkom, na dan isplate plaće, s majkom odlazio sa stražnje strane tvornice satova Gents, pa bi se moj otac potajno išuljao i predao joj svoju zaradu kako bi kupila večeru za taj dan. Novac u banci? Što je to banka?? Jedna stara šala kaže: do svoje četrnaeste godine mislio sam da noževi i vilice spadaju u nakit. Koliko mi je samo puta, kad bi se začulo kucanje na vratima, majka rekla da se sakrijem ispod prozora ili iza stolice. Tako bismo tu ostali, nepomični i u tišini, sve dok ona ne bi zaključila da je sve cisto'. Nisam imao pojma o čemu se tu radi dok kasnije nisam shvatio da je čovjek koji je kucao na vrata bio općinar koji je prikupljao najamninu koju mi nismo imali odakle platiti. Kasnije bi šetao oko kuće promatrajući prozore. Često se to događalo; smiješno, ali povremeno mi se i danas stegne želudac kada začujem kucanje na vratima.

Dok sam bio dijete uvijek sam osjećao da sam različit, premda nisam znao zašto. Osjećao sam da sam ovdje kako bih nešto napravio. Ali, što? Bio sam samotnjak: provodio bih sam sate, dan za danom, igrajući se malim, metalnim vlakićem na prozorskoj dasci, u vlastitom svijetu. Moja se majka često znala prisjetiti da sam bio toliko sramežljiv da bih prešao na drugu stranu ulice kako bih izbjegao razgovor s ljudima koje sam poznavao. Sve ove godine, a kasnije i brojna javna zvanja - pa ipak su mi i dalje draži moj vlastiti prostor i privatnost. Jednom kad je javni događaj završen jedino što želim je otići i nestati iz vidokruga. Kod mene je to oduvijek bila očigledna kontradikcija: kao profesionalni igrač nogometa, voditelj na nacionalnoj televiziji, političar, a danas kao autor i čovjek koji dovodi u pitanje općeprihvaćeno razmišljanje bio sam i jesam u središtu pažnje javnosti, no unatoč svemu tome čovjek sam koji ne voli primamljivo blještavilo i radije bih bio nepoznat. Međutim, tu se ipak ne radi o kontradikciji, što ću objasniti nešto kasnije. Oduvijek sam bio emocionalno iznimno senzibilan, od svojih najranijih

dana sjećam se da sam mogao jasno prepoznati cijeli spektar ljudskih osjećaja, često vrlo brzo prelazeći iz jednog osjećaja u drugi. I za to je postojao dobar razlog, kasnije mi je to postalo jasno.

Ono što sam znao još u djetinjstvu bilo je da neću biti dio gomile. Bit ću drukčiji, a ne mogu li biti drukčiji, ne želim biti ovdje. Nisam imao namjeru prihvatiti budućnost koja bi se temeljila na činjenici da sam pripadnik 'radničke klase i zbog toga predodređen za nekakvu tvornicu ili slabo plaćen posao gdje će mi netko govoriti što da radim. Ne kritiziram one koji tako postupaju, nipošto. Bez tih ljudi svih onih stvari koje kupujemo u trgovinama, uključujući hranu, tamo ne bi bilo. Smatram da plaće koje se isplaćuju za te prijeko potrebne i naširoko podcijenjene poslove predstavljaju sramotu. Održavaš li ulice čistima, za to ti daju milostinju; zabavljaš li se pak u 'kasinu zvanom Wall Street ili londonski City, kockajući se samim opstankom milijuna ljudi, za to ti plaćaju pravo bogatstvo. Dakle, ja ne ponižavam one koji rade u tvornicama i ne smatram ih nevažnim figurama u diktatorskom i nepravednom sustavu. Radi se o tome da sam ja jednostavno rano odlučio da to nije za mene. Na koji ću način omaknuti takvoj sudbini baš mi i nije bilo dokraja jasno, ali znao sam da hoću. Pao sam na takozvanom *Eleven-Plus* ispit koji je odlučivao o tome hoću li buduće školske godine provoditi u elitnoj srednjoj školi humanističkog smjera (za one najbistrije i najbolje) ili u običnoj srednjoj školi (za sve druge). Škola me ni najmanje nije zanimala, gadno sam se tamo dosađivao, a pohađao sam ju samo zato što sam morao i zato što sam mogao igrati za školski nogometni tim. Rijetko sam na ispitima dobivao natprosječne ocjene a bilo je čak i niže od prosječnih jer mi je do toga kakve su mi ocjene bilo stalo kb do lanjskog snijega. Doista mi se živo fućkalo za logaritme i algebru, za binarni sistem ili za bilo što drugo o čemu su mi govorili kako bih to usvojio ili u to povjervovao. Jedino razdoblje kad mi je dobro išlo bila je jedna godina u osnovnoj školi kada me je nastavnik ismijao i ponizio pred cijelim razredom, praktički izjavivši da sam glup. Neposredno nakon toga javnog poniženja učitelj nam je dao pisati test iz pravopisa, za koji bi se teško moglo reći da je predmet u kojem briljiram, čak i danas. No, na kraju sata ovaj je jadnik cijelom razredu na neki način morao objaviti da je dijete koje je maloprije izvrgnuo ruglu na testu ostvarilo najbolji rezultat. I danas čujem kako se pritom gušio. Te sam godine na završnim ispitima bio među najboljima u razredu, ali jednom kada sam ostvario svoju namjeru, dokazavši se samomu sebi i onom bijednom nastavniku, vratio sam se hrkanju koje je potrajalo do samoga kraja mojih dana provedenih u užasnom školskom sustavu koji nije tu da bi ponudio obrazovanje nego da bi indoktrinirao. To je upravo sjajno uhvaćeno u veličanstvenim stihovima Pink Floyd: «Ej, učitelju, pusti tu djecu na miru; sve u svemu, još jedna cigla u zidu.». Nisam namjeravao biti u tom zidu. Najprije sam ga morao preskočiti.

Nogometni igrač

Nogomet - ili *soccer*, kako se naziva u SAD-u - bio je moj spas, moj bijeg iz mreže kojom su škole 'radničke klase hvatale djecu, gurajući ih u stroj za mljevenje mesa u vlasništvu sustava. Primijetio me je učitelj u osnovnoj školi dok sam udarao loptu igrajući nogomet na igralištu. Rekao mi je da se pokušam prijaviti u školski tim; da mi nije to rekao ne bih bio pokušao. Pomisao da će David Icke biti dio tima nikad mi nije pala na pamet. Smatrao sam da se takve stvari događaju nekom drugom, ne meni. No, izabrali su mene a moje je samopouzdanje skočilo. Tada mi je bilo devet ili deset godina, i od tog sam trenutka znao koji će biti moj put bijega. Bit ću profesionalni nogometaš. Činilo se to kao apsurdna ambicija budući je broj klinaca koji se uspiju probiti u profesionalnu igru beskonačno malen dio onih koji žele biti nogometaši. Međutim, ja sam od samog početka bio uvjeren da će se to dogoditi. Svaki bih dan provodio sate s loptom. Moj mi je otac često znao reći da nikada neću zarađivati za život udarajući nogom loptu, i da bih morao razmisliti o tome što ću doista raditi kada napustim školu. Alija nisam razmišljao ni o čemu drugom, nikada. Znao sam da ću biti profesionalni nogometaš, i to je bilo to. Bio sam vratar što je savršeno odgovaralo mom karakteru. U pravilu nije lako pronaći dječake koji hoće biti vratari zato što svi oni žele biti igrači na terenu koji zabijaju golove. No, ja sam od samoga početka želio biti upravo vratar. Na mnogo načina to je usamljenička pozicija: dio si tima, dakako, ali tvoja uloga i vještine bitno se razlikuju od onih drugih igrača. To me je nesvjesno privuklo, kao i odgovornost da sam posljednji na liniji obrane. Ukoliko igrači na terenu čine pogreške ipak se mogu oslonili na tebe koji ćeš ih izvući iz nevolje; međutim, kada vratar napravi pogrešku to neizostavno bude kažnjeno golom protivničke ekipe i zabilježeno na ploči s rezultatom. Sviđao mi se taj osjećaj života na rubu, s tako vješto izbalansiranom razlikom između junaka i krivca. Krenuo sam igrati za školske timove, no do vremena kad sam napunio 13 godina - svega dvije godine prije no što ću se uputiti u zastrašujući svijet odraslih - i dalje nije bilo nikakvih znakova da ću završiti u profesionalnom nogometnom klubu. I onda, kao na nečiji mig, ukazala mi se šansa koja me je postavila na pravo mjesto. Bila je to doista značajna stvar u mom životu. Baš kad mi je trebala pomoć da nešto postignem - bingo! Evo je; cesto zna stići u kasan sat, kad već sve izgleda izgubljeno. U ono vrijeme ukoliko si želio privući pažnju profesionalnih klubova morao si igrati za momčad u mjesnoj ili gradskoj reprezentaciji školskih odjeljenja, najboljoj u vašem području u kojoj su igrali dječaci školske dobi. Veliki se klubovi nisu zamarali traženjem igrača ispod te razine zato što su smatrali da ukoliko nisi dovoljno dobar da predstavljaš svoj grad ni njima nećeš biti interesantan. Meni je bilo 13 godina, presudno vrijeme za impresionirati skaute u potrazi za najboljim mladim talentom, međutim mene nije bilo ni blizu utakmicama koje su oni gledali. No, tada sam pohađao srednju školu Crown Hills Secondary Modern School u Leicesteru, buljeći većinu vremena kroz prozor učionice i sanjareći, čime sam tjerao dosadu zbog nastavnog

plana, manji dio kojeg bih ipak uvijek registrirao. Tada mi je jednog dana nastavnik tjelesnog odgoja rekao da će me poslati na probu za leicesterski školski tim dječaka mladih od 14 godina, ali trebao sam ići kao igrač na terenu. Tamo se našao vrsni čuvar gola, uvjeren da će ga izabrati - kako je rekao - pa nije imalo smisla s njime se natjecati. Bio je to momak koji je već igrao za stariji leicesterski tim dječaka do 15 godina, pa se prihvaćalo kao gotovu činjenicu da će on igrati ujedno i za mlađu momčad. Umiješala se, međutim - kao i inače u mom životu - 'sudbina.

U prvoj pokusnoj utakmici igrao sam na terenu i ispao gotovo pa beznađan slučaj. Nisam igrao srcem jer nisam želio biti ništa drugo nego vratar. Rekli su mi da napucavam loptu s drugim dječacima koje su također odbili dok se bude igrala druga pokusna utakmica. Pomislio sam: 'S ovime je gotovo'. Zatim sam začuo povik iz smjera gdje je testiranje i dalje trajalo. «Hej, momci, može li netko od vas biti na голу?» - proderao se menadžer tima. «Da!», viknuo sam i potrčao prema njemu što sam brže mogao prije nego što netko uloži prigovor. Jedan od dvojice vratara bio je ozlijeđen tako da nije mogao nastaviti igru, a kad sam ja preuzeo njegovo mjesto bio sam toliko dobar da mi je menadžer rekao da dođem na sljedeću probu koja se održavala tjedan dana kasnije, i to kao rezervni vratar uz jednog drugog vrsnog vratara. Taj će mi dan promijeniti život. Na sljedećoj probnoj utakmici igrao sam kao nikada u cijeloj svojoj karijeri. Timovi su bili neujednačeni, bombardirali su me udarcima sa svih strana. Bio je to jedan od onih dana kada, ukoliko bih se bacio na pogrešnu stranu, lopta bi završila kod mojih stopala, i ja bih ju odbio. Gotovo kao da nisam mogao propustiti loptu u mrežu, čak i da sam to htio. Uzeli su me u tim iako to nitko prije utakmice ne bi mogao očekivati. Sljedeće sam godine igrao za leicesterski tim do 15 godina, i profesionalni su klubovi počeli kucati na moja vrata. Potpisao sam za Coventry City, tada u Engleskoj prvoj ligi i napustio školu kako bih zarađivao za život radeći upravo ono što sam želio. Bio sam profesionalni nogometaš, upravo ono što sam oduvijek znao da ću biti.

Buđenje u noćnu moru

Kako se ispostavilo, moja se nogometna karijera ubrzo našla u problemima kada su mi rekli da imam reumatoidni artritis, a bilo mi je svega petnaest i pol godina. Započelo je s lijevim koljenom da bi se proširilo na oba koljena i oba gležnja. U godinama nakon okončanja karijere bol i naticanje su i dalje trajali, polako zahvaćajući i moje ručne zglobove, ruke i sve prste. Odbio sam pokoriti se liječničkom mišljenju da bih trebao prestati igrati.

Kada pogledam unatrag, nastavio sam, usprkos artritisu, još četiri godine uspješno igrati za Coventry. Tada su mi liječnici rekli da moram prestati igrati ili da se suočim s činjenicom da ću život provesti u invalidskim kolicima. Imao sam 19 godina kad su mi priopćili svoju presudu, ali ja sam i dalje bio odlučan da nastavim s igranjem. Prešao sam u drugi klub, Hereford United, gdje sam uživao

u velikom uspjehu godinu dana, prije nego će doslovno preko noći svemu doći kraj. U tim posljednjim godinama artritis je postao toliko ozbiljan da je svakodnevnim trening predstavljao agoniju sve dok se zglobovi ne bi zagrijali. Šepao bih na početku svakog treninga, i svaki bih dan smislio neki izgovor kojim sam skrivao pravi razlog. Jednom bi to bio žulj, drugi puta upala mišića Usta noge ili nešto treće - znao sam, naime, da ukoliko bi klub bio upoznat s pravim razlogom sigurno bi potražili novog vratara. Galama i adrenalin vodili bi me kroz igru pri čemu sam dobro igrao tako da mi nitko nije postavljao pitanja. Osvojili smo ulazak u višu ligu, sa svega 20 godina igrao sam u nogometnom timu profesionalne lige, a i neki veći klubovi počeli su pokazivati zanimanje. Jedne sam noći prije odlaska na spavanje pogledao koljena i vidio da je oteklina na mojem lijevom koljenu nestala, po prvi puta od moje 15. godine. Mom oduševljenju nije bilo kraja. Pomislio sam: 'Hej, pobijedit ću ga!'. Sljedeće jutro, kad sam se prenuo iz sna, još u polusnu shvatio sam da ne mogu disati. Pokušavao sam doći do zraka - činilo se kao cijela vječnost. Mislio sam da ću umrijeti. Pokušao sam laktom gurnuti svoju suprugu Lindu koja je ležala kraj mene, no nisam uspijevao pomaknuti ni jedan jedini mišić. Tada sam iznenada uhvatio dah i, kako se moje tijelo vratilo u život, uvidio sam da je ono što je izvana izgledalo kao zglobovi koji pucaju u stvari bila borba sa smrću. Nisam se mogao pomaknuti na krevetu a kamoli hodati i - premda su bol i slaba pokretnost s vremenom popustili - nikada više neću igrati nogomet.

Čovjek medija

Tek sam prešao dvadeset i prvu, bivši nogometaš profesionalac, u to vrijeme doslovce bogalj zbog artritisa i, kako mi se činilo, bez ikakvih drugih prikrivenih sposobnosti ili zanimanja koji bi mi omogućili da zarađujem za život. Divnih li dana! U takvim groznim okolnostima učinio sam ono što bi i bilo tko drugi učinio: odlučio sam postati televizijski voditelj. Intervjuirali su me u programu koji je išao uživo vezano za završetak moje karijere nogometaša. Uživao sam u atmosferi i sve oko toga jako mi se svidjelo. 'To je za mene' - pomislio sam i postavio si za cilj da ću voditi emisiju *Grandstand* na BBC-ju, najveći i najbolji televizijski sportski show u to vrijeme u Britaniji. To je zasigurno bilo još apsurdnije od moje ambicije da budem nogometaš i da tako zarađujem za život. U profesionalnim nogometnim ekipama bilo je barem nekih stotinjak golmana, ali sportske voditelje BBC-ja mogli ste pobrojati na prste jedne ruke. I sada je taj stidljivi momak, koji obožava privatnost i anonimnost, želio osvojiti položaj na nacionalnoj televiziji. Obzirom na te okolnosti doista neobično, no nešto me je jednostavno tjeralo naprijed. Znao sam - i ovaj put - da će se ostvariti. Rekli su mi da put do televizijskih vijesti i sporta vodi preko prethodnog rada za novine i radio. Kako god, pojavio se trenutni problem. Bez akademskih kvalifikacija bilo koje vrste ili oblika neće biti lako pronaći novine koje će me htjeti angažirati. Kao čovjek koji je radio u medijima, upoznavši ih i iznutra mogu mirno ustvrditi da akademske kvalifikacije nipošto

nisu mjerilo inteligencije, međutim to je ono što sustav zahtijeva zato što položeni ispiti potvrđuju da ste uspješno prošli kroz njegov stroj za indoktrinaciju. Uza sve to, ipak sam naposljetku dobio posao, 'slučajno' baš u Leicesteru, u tjedniku koji su jedva čitali oni koji su ga pisali. Časopis se zvao *Leicester Advertiser* a prodaja mu je bila takva da, ukoliko bismo ga usporedili s čovjekom, bio bi na aparatima za održavanje života. Dobio sam posao zato što ga nitko drugi nije želio. Ubrzo sam, međutim, krenuo dalje, vrata su se upravo savršeno otvarala i zatvarala, gurajući me prema radiju, a kasnije televiziji.

Najprije sam radio kao reporter i voditelj BBC-jevih regionalnih i nacionalnih vijesti, a 1982. postao sam općepoznat zaštitni znak BBC-jeva *Television Sporta*. Bilo je to upravo ono radno mjesto koje mi je bilo cilj tijekom svih prijašnjih godina nakon što su mi rekli da je s mojom nogometnom karijerom gotovo. Sjećam se da sam toga dana kada sam prvi puta vodio *Graridstand* vozio prema BBC-ju sa suzama u očima. Nije to imalo nikakve veze s time što ću se suočiti s TV *showom*; bile su to suze zbog toga što sam postigao ono što sam si zadao u zadatak u trenutku kada su moji život i zdravlje bili na dnu. Otac bi mi znao reći da nikada nisi poražen sve dok sam sebi to ne kažeš, bez obzira na to što drugi govore. U godinama koje su uslijedile često ću se prisjećati tih njegovih riječi. I bez da je znao da iznosi duboku istinu, govorio je o tome da svi mi stvaramo svoju vlastitu realnost. Ono što vjerujemo očitovat će se u našem iskustvu. Kasnije ću pojasniti jednostavan proces koji omogućuje da se to dogodi.

'Političar'

Ostvarivši ambiciju da radim na televiziji taj je posao ubrzo izgubio na svojoj privlačnosti. Otkrio sam da je televizija vrlo licemjerman svijet, prepun nesigurnih, često površnih a ponekad i pakosnih ljudi. Par godina kasnije želio sam iz njega izaći. Baš kao što mi je jednom netko rekao: ljudi iz medija mogu postati toliko smušeni da će jedno drugom zabiti nož u prsa. Postojale su, i postoje, brojne iznimke koje, međutim, najčešće nisu u poziciji da zapošljavaju ili pak pale i žare; da bi se doguralo tako daleko moraš biti u stanju bez ikakvih problema gaziti preko drugih ili lizati tuđe guzice, a često i oboje. Nastavio sam raditi za BBC, tijelom ako ne i dušom, još sljedećih osam godina, s time da je moje stvarno središte interesa bilo drugdje. Od djetinjstva sam volio 'prirodu' i ono što se sada naziva 'okolišem'. Satima bih se vozio na biciklu po leicestershireskom kraju, uživajući u ljepoti i samooći. Kako su osamdesete odmicale zaštita okoliša postala je središte mog života. Na otoku VVightu, uz samu južnu englesku obalu gdje sam živio više od 20 godina, pokrenuo sam jednu skupinu za zaštitu okoliša koja je trebala vršiti pritisak. Ali shvatio sam da bez obzira koliko dobre argumente po pitanju zaštite okoliša imaš, jedino što je doista važno je broj ruku u zraku na sjednici lokalne skupštine kada bi se glasalo. Ukoliko nisi imao većinu koja bi poduprla tvoje argumente, njihova snaga ili valjanost bili su nevažni. Došao sam i do spoznaje da su odluke vijećnika

o tome kako glasovali često već bile dogovorene u lokalnom hramu Slobodnih zidara, i to prije nego što bi 'rasprava' u Vijećnici uopće bila održana.

Zaključio sam da je okolišu potreban glas u skupštini i tako je započela moja karijera, ukoliko ju se može tako nazvati, političara. Ono što se je dalje događalo još je jedan primjer toga na koji je način neka nevidljiva sila upravljala iskustvima moga života. Odbacio sam sve veće političke stranke zato što nijednoj od njih nisam vjerovao. Umjesto toga, 1988. godine pisao sam slabo poznatoj Zelenoj stranci Velike Britanije koja je u središte svog političkog djelovanja postavila zaštitu okoliša. Poslali su mi neke informacije koje su mi se učinile razumnima, i tako sam uplatio i otposlao članarinu te započeo organizirati javne skupove kako bih utemeljio ogranak Zelenih na otoku VVightu. Stvari su se počele odvijati velikom brzinom. Unutar dva tjedna primio sam pismo regionalnog voditelja Stranke zelenih u kojem je tražio od nas da pošaljemo predstavnika novog ogranka otoka VVighta na njihov sastanak. Otišao sam, a na kraju susreta bilo nam je priopćeno da je njihov regionalni predstavnik u Savjetu stranke na nacionalnom nivou odstupio s dužnosti pa je trebalo prikupiti nominacije za njegovog nasljednika. Kako se nitko nije želio prihvatiti ovog posla, rekao sam da ću ga ja obavljati, no čak i u takvim okolnostima dvoje je ljudi glasovalo protiv mene! Čini mi se da su smatrali kako pojavljivanje na televiziji 'nije zeleno'. Uza sve to, četrnaest dana kasnije pojavio sam se na svom prvom sastanku Savjeta stranke u zgradi blizu Regents parka u Londonu, i zatekao ju prepunu likova koji su satima neumorno brbljali bez ikakvog zaključka. Postalalo mi je savršeno jasno zašto je Stranka zelenih imala tako beznačajnu ulogu u britanskoj politici. Neposredno prije ručka 'predsjedatelj' je izjavio da su u potrazi za glasnogovornicima ili glasnogovornicama, odnosno kako su ih Zeleni zvali - 'spikerima Stranke', kako bi u godini koja dolazi predstavljali stranku u sredstvima javnog priopćavanja. Nominacije su trebale uslijedi poslijepodne. Dok smo ručali, prišao mi je jedan mladić i rekao da smatra kako bi bilo dobro da stranku predstavlja netko tko je dobro poznat u medijima i pitao me bih li ja za to bio zainteresiran. Odgovorio sam: «Dogovoreno, mogu probati.» Po prilici sat vremena kasnije izabran sam za glasnogovornika Stranke zelenih Velike Britanije. Bio sam član praktički nekoliko tjedana.

Moje se imenovanje poklopilo s povećanim interesom za okoliš kojeg je raspirio niz televizijskih emisija prikazanih u udarnom terminu, usredotočenih na loše stanje šuma uslijed kiselih kiša te na posljedice zagađenja. U ljeto 1989. ovo je pitanje došlo na sam vrh interesa javnosti, i iznenada Zelena stranka Velike Britanije postala je važna vijest kada smo na nacionalnim izborima za Europski parlament osvojili 15% glasova. Do tada Stranka je rijetko osvajala više od 1%. Umjesto neposjećanih tiskovnih konferencija i praznih dvorana Stranka i njezini službeni glasnogovornici sada su bili gurnuti u nacionalne vijesti i središte javne pažnje. Stranka zelenih stigla je do cilja - no kako se to zna dogoditi - nije se tu dugo zadržala. Uslijedila je borba između onih ljudi u stranci koji su željeli ostati vjerni svojim izvornim uvjerenjima (*'fundisti'* ih* fundamentalisti) i drugih kojima

se uspjeh svidio i koji su vršili pritisak da se odbace oni politički stavovi koji su, po njihovom mišljenju, predstavljali prepreku za još veću potporu birača (*'realci'* ili realisti). Ja sam bio *fundi-realac* po tom pitanju jer nisam želio odustati od vrijednosti nego ih predstaviti javnosti na bitno učinkovitiji način. S tim sam ciljem napisao knjigu pod naslovom 'Može i drukčije' (*It Doesn't Have To Be Like This*). Međutim, ta mi se bezobzirna borba više nego zgadila kad je postalo jasno da Stranka zelenih tvrdi da predstavlja 'jednu novu politiku, dok je bila tek još jedna verzija stare politike, s istim starim metodama, manipulacijama i preokretima. Stranka zelenih pojavila se na sceni kako bi predstavlja otklon od sustava, a završila je tako da mu se pridružila. Mnogi su izvještavali da me je Stranka zelenih najurila zbog onog što će uskoro u mom životu izaći na vidjelo, istina je, međutim, da nikada nisam obnovio članstvo obzirom daje bilo jasno kako Zeleni neće ništa promijeniti. Još jedan razlog, koje U ironije, zašto sam se tih mjeseci distancirao od Stranke bile su neobične stvari koje su mi se događale, a znao sam da kad o tome progovorim javno da će me doživljavati kao ozbiljnog ridikula.

Došao sam do ključne točke svog života. Ono što sam do tada prošao bit će izuzetno važno za ono što je trebalo uslijediti. Proživio sam emocionalnu traumu shvativši da se zbog artritisa raspršuju moji snovi da ću biti nogometaš. U potrazi za izlječenjem upoznao sam se i s akupunkturom, drevnim kineskim umijećem iscjeljivanja, koje mi je proširilo vidike na način da sam počeo razumijevati kako je ljudsko biće nešto daleko složenije od samog fizičkog tijela. Igranje nogometa s onim strašnim bolovima potaklo je odlučnost da ću svladati nevolje i nastaviti dalje, bez obzira na sve izazove i nepovoljne okolnosti. Novinarstvo mi je otkrilo na koji način mediji funkcioniraju i u kojoj se mjeri 'viješću' manipulira. Imao sam priliku vidjeti kako su mediji ustrojeni na način da potkrjepljuju službenu verziju događaja a ne da propituju ili istražuju službenu istinu. Uvjerio sam se da se većina novinara ubraja među najneinformiranije, najviše uvjetovane i utamničene ljude koje uopće možete upoznati. Kako oni mogu izvještavati o svijetu kakav jest kad nemaju blagog pojma o tome kakav je. Zbog zahtjeva novinskog prostora novinarstvo mi je, osim toga, omogućilo razvijanje sposobnosti za jezgrovito pisanje i komunikaciju s publikom na način da cijeli spektar znanja o nekoj temi obuhvatite pitanjem. Moja televizijska karijera predstavljala je uvid u manipulacije, tehnike a često i nevjerovatnu površnost medija, kako na ekranu tako i izvan njega. Javna slika koju mi je osigurala također je bila jamstvo da će se naširoko govoriti kada dođe trenutak da se moja svijest probudi i da pogledam s one strane iluzije. Vrijeme provedeno u Stranci zelenih razotkrilo mi je politiku iznutra, kako je to igra moći a ne principa, bez obzira na to čiji je naziv izvješen na vratima. Vidio sam koliki su političari, koji su se u javnim raspravama jedni drugima suprotstavljali i međusobno se osuđivali, privatno bili vrlo bliski. Do tog trenutka život mi je pružio sve što mi je bilo potrebno za ono što će uslijediti.

Poziv na buđenje

U vrijeme kada sam pisao knjigu o okolišu 'Može i drukčije' 1989. postao sam svjestan neobičnih zbivanja. Pisao sam vrlo brzo, često i po poglavlje dnevno, a kad bih navečer to ponovno čitao razmišljao sam: "Odakle mi sve to?" ili "Ne sjećam se da sam napisao ovaj redak." Osjećao sam se kao da sam sve to napisao u snu. U isto to vrijeme počeo sam oko sebe osjećati neku prisutnost. Kad bih bio sam u sobi osjećao sam kao da je tu još netko, i to je trajalo mjesecima, u vrijeme dok sam još radio za BBC. Jednom prigodom, početkom 1990. sjedio sam na rubu kreveta hotelske sobe u Londonu kad sam osjetio tu prisutnost tako snažno da sam glasno rekao: "Ako si ovdje hoćeš li se, molim te, javiti jer ovako ne mogu dalje." Ubrzo nakon toga događaji su se ubrzali.

U ožujku 1990. igrao sam nogomet sa svojim sinom Garethom, tada osmogodišnjakom, na obali Rydea na otoku Wight. Rekao sam mu da ćemo otići na ručak u obližnji restoran na željezničkoj postaji. Restoran je bio pun pa smo krenuli potražiti neki drugi, ali neki me je čovjek prepoznao jer me vidio na TV-u i počeo me ispitivati o nogometu. Kad smo završili razgovor Garetha više nije bilo, no ja sam znao da je u kiosku s novinama na stanici gdje pregledava knjige o vlakovima na paru koji su nas obojicu zanimali. I doista je bio. Zastao sam na ulazu u kiosk i rekao Garethu da idemo potražiti neki drugi restoran, ali kad sam se okrenuo kako bismo krenuli, moje su noge bile prilijepljene za tlo kao da ih dva magneta drže prikovanima o pod. Bio je to iznimno čudan osjećaj, gotovo kao da se, danas to razumijem, oko mene očitovale neka druga stvarnost. I dok sam tamo stajao, s nogama prilijepljenim za pod, u umu sam čuo vrlo razgovijetan glas kako govori: «Otiđi i pogledaj knjige u krilu na dnu.» Ma, kakvo je to sad sranje? Što se to, dođavola, događa? Dobro sam poznao taj kiosk, knjige u "krilu na dnu" nisu me ni najmanje zanimale. Na tom su mjestu oduvijek stajali raznovrsni ljubavni romani Barbare Cartland. Međutim, obzirom na to što mi je glas rekao krenuo sam u tom smjeru da vidim što će se dogoditi, ali svakako i zato što je to bio jedini smjer prema kojem su se moje noge htjele micati. Istog me je trenutka privukla knjiga na čijoj je naslovnici bilo žensko lice. Kao da je to bila jedina knjiga koju sam bio u stanju vidjeti, osjećaj koji sam dotad doživio nebrojeno puta. Okrenuo sam je jer sam želio pročitati tekst na ovitku knjige i tamo ugledao riječ 'medij'. Spisateljica je bila profesionalni medij i iscjeliteljica koja liječi polaganjem ruku. Odmah mi je pala na pamet prisutnost koju sam tijekom svih tih mjeseci osjećao. Hoće li mi ta gospođa znati reći što se to događa? Knjigu sam pročitao u jednome danu i stupio s njom u kontakt kako bih dogovorio sastanak. Ništa nisam govorio o prisutnosti koju sam osjećao, spomenuo sam samo artritis zato što sam želio vidjeti hoće li mi njezino iscjeljivanje pomoći. Nisam namjeravao govoriti o onome što mi se događalo osim ukoliko bi ona doznala nešto duhovnim putem.

Ima li koga?

Susreo sam je svega četiri puta, pri čemu se tijekom prva dva sastanka nije dogodilo ništa posebno važno, osim što smo razgovarali o drugim dimenzijama i frekvencijama postojanja, kao i o bitno širem pogledu na život i Stvaranje. Oduvijek sam odbijao religiju, ali podjednako besmislena bila mi je ideja koju gura 'znanost' da smo svi mi 'slučajnost evolucije' koja u trenutku smrti 'prestaje postojati'. Nevjerojatna besmislica, a ipak i dalje široko zastupljena tvrdnja 'znanstvenog' *establishmenta*, unatoč mnoštvu dokaza i istraživanja - uključujući one pod vodstvom pravih znanstvenika bez predrasuda - koji ruše gore spomenute šuplje priče. Dotad nikad nisam istinski razmišljao o mogućoj alternativni toj budalaštini, međutim dok sam razgovarao s medijem odmah mi je postalo blisko ono što je rekla o višedimenzionalnoj prirodi stvarnosti i o mogućnosti da jedna od dimenzija komunicira s drugima. Imao sam dojam kao da sam već znao ono o čemu je govorila, a upravo je to ona radila. Svima nam je poznata ta informacija, međutim uvjetovani smo da zaboravimo tko smo i što smo doista zato što to odgovara planu manipulatora.

Onima koji se po prvi puta susreću s takvim idejama potrebno je temeljno objašnjenje. Mi živimo tek u djeliću 'svijeta' frekvencijskog raspona; svijet koji je dostupan našim osjetilima i kojeg zapažamo pomoću pet osjetila, kao i opseg opažanja putem pet osjetila vrlo je malen. Univerzum nije strukturiran kao ormar, s jednom razinom povrh druge. Sazan je od frekvencija koje dijele isti prostor, jednako kao što to čine sve radio i televizijske frekvencije. Te emitirane frekvencije nisu oko vas samo u tom trenutku, one dijele isti prostor. To je moguće zato što djeluju na frekvencijskoj razini ili dužini vala različitoj od vašeg tijela, ali i međusobnoj. Samo u slučaju kada su frekvencije doista blizu dolazi do 'interferencije', i tada postajemo svjesni druge stanice. Osim u spomenutoj situaciji, svi zaboravljaju na postojanje onih drugih zato što doslovce djeluju na različitim frekvencijama, različitim 'stvarnostima' ili 'svjetovima'. Kada svoj radio namjestite na neku postaju, recimo Radio 1, dobit ćete upravo tu postaju. Nećete čuti ni Radio 2, ni 3 niti 4 zato što oni ne emitiraju na valnoj dužini na koju je vaš radio tigođen. Pomaknite skalu radio-aparata sa frekvencije Radija 1 na Radio 2, i čut ćete, logično, Radio 2. Radio 1, međutim, nije prekinuo emitiranje kada ste pomaknuli skalu sa njihove valne duljine. Emitiranje i dalje traje - postoji - dok je vaš interes, vaša svijest udešena na nešto drugo.

Upravo je to princip po kojem Univerzum djeluje ili barem njegov dio kojeg momentalno doživljavamo. Pet osjetila - pomoću kojih vidimo, čujemo, njušimo, dodirujemo i kušamo - u mogućnosti je zapažati beskonačno malen dio onoga što postoji u prostoru kojeg vi, kako vjerujete, u ovom trenutku 'vidite'. To je razlog zašto životinje kao što su mačke skakanjem reagiraju na ono što nama izgleda kao 'prazan' prostor. Mačkama prostor nipošto nije prazan. One imaju veći vidni frekvencijski raspon tako da vide entitete i prizore koji su izvan dosega frekvencij-

skih limita čovjekovih pet osjetila. Točno je ono što ljudi kažu da je sve unutar tebe odnosno, simbolički rečeno, da je Kraljevstvo Božje unutar tebe. Sva beskonačnost je u nama budući da sva beskonačnost dijeli sav prostor. Kako god, stvar je u tomu da uz pomoć svojih pet osjetila ne možemo vidjeti sve što beskonačnost obuhvaća, kao što ne možete slušati ni sve dostupne radio stanice ukoliko skalu namjestite na jednu od njih. Vidimo isključivo onaj sićušni dio beskonačnog koji vibrira u frekvencijskom rasponu tih osjetila - ono što vidimo, čujemo, dodirujemo, njušimo i kušamo. Ja to nazivam zatvorom pet osjetila zato stoje većina ljudi toliko uhvaćena u zamku njegovih proizvedenih i izmanipuliranih iluzija da vjeruju daje to sve što postoji i sve što oni jesu. To je njihova jedina stvarnost. Polom se ta stvarnost dodatno duboko usađuje i regulira kroz sustav obrazovanja, medije i 'znanost' kojima pak upravlja uvjerenje da je 'svijet' pet osjetila u osnovi sve što postoji. Manipulatori su ti koji žele da vjerujemo u to iz razloga koje ću istražiti kada bude vrijeme. Kada energija polagano vibrira nama to izgleda kao da je 'gusto' i 'čvrsto', no pogledate li pod mikroskopom, bez obzira koliko se nešto može činiti 'čvrstim', ipak se radi o titrajućoj energiji. S povećanjem brzine vibriranja energija postaje sve manje čvrsta, sve dok ne počne vibrirati tako brzo da napušta frekvencijski raspon pet osjetila i 'iščezava' iz ljudske percepcije. Zapravo nije iščeznula; jednostavno je napustila raspon koji je dostupan čovjekovim osjetilima. To je ono što se događa kada ljudi govore da su vidjeli duha ili 'NLO' koji su se 'pojavili' niotkuda, a potom 'nestali'. Uvjetovana stvarnost pet osjetila smatra da ti ljudi moraju biti ludi budući da je takvo nešto nemoguće. Ali - moguće je. 'Niotkuda', odakle takve manifestacije dolaze i kamo odlaze, nije ništa drugo nego druga frekvencija ili valna duljina postojanja. Presudno je to razumjeli kako bi se uvidjelo da je 'daleki' svijet takozvanog 'paranormalnog' moguće savršeno i jednostavno objasniti. Kako ćete odmicati sa čitanjem knjige to će postajati sve jednostavnije.

Za trećeg posjeta mediju, dok sam tijekom iscjeliteljske seanse ležao na kauču, na licu sam osjetio nešto slično paukovoj mreži. Sjetio sam se da sam u njezinoj knjizi bio pročitao da se to može dogoditi kada 'duhovi' pokušavaju uspostaviti kontakt. Prilično neobično, no do tada to nikada nisam osjetio. Ništa joj nisam govorio, ali ona je za desetak sekundi zabacila glavu unatrag i rekla: «Ovo je snažno; zbog ovoga ću morati zatvoriti oči!». Rekla je da u svome umu vidi lik nekog Kineza koji joj je rekao: «Sokrat je sa mnom.». Sokrat (469. - 399. pr. Kr.) je bio grčki filozof, genij čiji se najpoznatiji učenik zvao Platon. Kad mu je bilo 70 godina Sokrata su vlasti optužile za herezu i kvarenje lokalne mladeži, i stoga je on sam izvršio smrtnu kaznu isпивši piće od kukute. Među njegovim slavnim citatima kojih ima za cijelu jednu knjižnicu je i ovaj: «Mudrost se sastoji u tome da znamo koliko malo doista znamo.» 'Lik Kineza' bio je tek projekcija iz druge dimenzije u umu medija koji joj je trebao pružiti poznatu sliku na koju će se ona usredotočiti. Komunikacija je potekla od svjesnosti s one strane područja 'fizičkog' tijela tako da može uzeti bilo koji oblik. To je ono što smo svi mi u svom najvišem obliku - čista svjesnost. 'Fizičko' tijelo nije ništa drugo nego prijenosnik te svijesti kako

bi ona mogla iskusiti postojanje ovih gustih frekvencija pet osjetila'. Biće iz druge dimenzije projicira misao u um medija, a on ili ona ju dekodiraju u ljudski jezik. Isti je to princip kao i kod radio programa koji se u obliku valova emitiraju putem odašiljača, a dekodiraju u riječi pomoću radio aparata. Medij koji je Talijan čut će' misaonu projekciju na talijanskom, ukoliko je Englez na engleskom i tako dalje. Evo što je medij, gospođa kod koje sam bio, izvijestila o nekim stvarima koje je lik 'Kineza' imao za reći meni i o meni:

On je iscjelitelj koji je ovdje kako bi iscijelio Zemlju. Bit će poznat diljem svijeta. Suočiti će se s golemim protivljenjem, ali mi ćemo uvijek biti uz njega da ga štitimo.

Duhovno, on je još dijete, no bit će mu dano duhovno bogatstvo.

Ponekad će govoriti o nečemu, pitajući se odakle to dolazi. Bit će to naše riječi. Znanje će mu biti usađeno u um, a u drugim će prilikama biti doveden do znanja.

Zbog svoje je hrabrosti izabran još dok je bio dječak. Prolazio je kroz testiranje i sve je ispite položio.

Uveden je u nogomet kako bi se naučio disciplini, a kad je to svladao bilo je vrijeme da krene dalje. Osim toga, morao je naučiti na koji se način nositi s razočaranjem, proživjeti sve osjećaje, te se podići i unatoč tome nastaviti dalje. Duhovni put je težak i nitko tu ne prolazi olako.

Znamo daje želio da ga kontaktiramo, ali tada nije bilo pravo vrijeme. Ovamo je doveden kako bismo stupili s njim u kontakt a ne kako bi bio iscijeljen. Jednog će dana, međutim, biti potpuno iscijeljen.

Uvijek će imati ono što mu je potrebno [to bi mogle biti 'nužne stvari'], ali ništa više od toga.

Za trajanja sljedećeg susreta s medijem lik joj se ponovno javio. Evo riječi koje je uputio meni:

Jedan čovjek ne može promijeniti svijet, ali može prenijeti poruku koja će promijeniti svijet.

Ne pokušavaj to učiniti sam. Kreni zajedno s drugima; tako ćete si međusobno pomagati ustati nakon pada.

Napisat će pet knjiga u tri godine.

Politika nije za njega. Previše je duhovan. Politika je anti-duhovna i učinit će ga vrlo nesretnim.

Ostaviti će se politike. Ništa ne mora raditi. To će se dogoditi postupno unutar jedne godine [točno se tako i dogodilo].

Postojat će drukčija vrsta letećeg stroja, posve različita od današnjih aviona. Vrijeme neće biti od nikakve važnosti. Tamo gdje poželješ biti, tamo ćeš se naći.

Bio sam sportski televizijski voditelj na BBC-ju i glasnogovornik Stranke zelenih. A sada mi je rečeno da sam iscjelitelj koji je ovdje da iscijeli Zemlju, te da jedan čovjek ne može promijeniti svijet, ali može prenijeti poruku koja će promijeniti svijet. Molim? S jedne strane sve je izgledalo krajnje smiješno, pa ipak je nešto u meni znalo da moram krenuti s time i vidjeti kamo će me odvesti. Ono što je uslijedilo kao posljedica ove moje nezaustavljive potrebe da pođem tim putem bili su takvi silni preokreti u mom životu koji su gotovo pa bili preteški za moje emocije. Ali sve te godine i toliko muke kasnije, sve ono što mi je bilo rečeno da će se dogoditi - ili se dogodilo ili se upravo događa. Pomisao da ću unutar tri godine napisati pet knjiga na temu o kojoj u to vrijeme nisam znao ništa posebno se doimala smiješnom. Međutim, pisanje tih knjiga priveo sam kraju u tri godine, točno u mjesec. Kada sam pojedincima iz vodstva Stranke zelenih ispričao o svojim iskustvima reagirali su podjednako nepovjerljivo, neupućeno i neobaviješteno kao što bi to učinili bilo gdje drugdje u sustavu koji su Zeleni, navodno, osporavali. «David je poludio.» - počela je kružiti glasina potekla od onih kojima sam rekao. Da, baš! Dobrodošlica novoj politici! Bio je to vrlo blagi nagovještaj onoga što će uslijediti. U tom ranom razdoblju buđenja 'slučajnost' me je vodila do drugih medija, pri čemu jedni nisu znali što su mi bili rekli oni drugi. Unatoč tome, teme su bile iste. Preko svijeta nadvila se sjena koju je potrebno raspršiti; postoji priča koju treba ispričati, a ja sam taj koji će to učiniti. Između ostalih došle su i ove poruke:

Mučno traženje nije nužno. Put je već zacrtan. Na tebi je samo da slijediš nit... Mi te vodimo pripravljenim putem. Ti učiš u skladu s našim poučavanjem. Sve je bilo organizirano još prije tvoje inkarnacije.

Istinska ljubav ne pruža uvijek onomu koji ju prima ono što bi želio primiti, ali će mu uvijek pružiti ono što je za njega najbolje. Stoga, prihvati sve što ti dolazi, sviđalo ti se to ili ne. Dobro razmisli o svemu što ti se ne sviđa i vidi možeš li shvatiti zašto je to bilo potrebno. Prihvaćanje će tada biti mnogo, mnogo lakše.

Bit će kristalizator misli koji pomaže da se Riječ izrazi u ljudima koje susreće.

Od tebe se, dakle, tražila promjena. Od tebe se tražilo da se promijeniš u svakom pogledu. Nije riječ o malim izmjenama, nekoj sitnici ovdje, drugoj sitnici ondje. Od tebe se zahtijevala potpuna promjena. Postoji ogromna sjena koju je potrebno ukloniti, a na Radnicima Svjetlosti kao [ti] je da se usredotoče. . . . na taj izazov.

*Oni među vama koji su u tome u prvim redovima zapravo su kao ralice za krčenje snijega. Ti predstavljaš tek prvi korak. Piše ti se... - kako da to kažem -...čini **mi** se, donekle usran kraj tvog posla. Imao si za napraviti strašnu količinu posla, no unatoč svemu ti si sposoban obaviti strašnu količinu posla. To je razlog zašto si izabran da dođeš, to je razlog zbog kojeg si ovdje, da istinski zagrabiš lopatom nešto tog govna i tako za sobom ostaviš raščišćen prostor kako bi drugima bilo lakše.*

Motiv važnih preokreta i transformacija ljudske svjesnosti također je bio konstantan, a nastavlja se sve do danas kada sve više razumijem njegovu prirodu i gledam učinak koji on ima na golem broj ljudi koji i dalje raste. Rekli su mi da smo uhvaćeni u stupicu zamrznute vibracije, te da je ta niska vibracijska čvrstoća bila preobražena. Mnogo kasnije saznao sam da brojne drevne tradicije govore o tome da je 'fizički svijet' nekoć bio daleko više fluidan i manje čvrst nego što je to danas, a australski Aboridžini tvrde da će se Zemlja vratiti u to više vibracijsko stanje koje oni nazivaju 'Vrijeme sanjanja'. Sigurno je da se nalazimo usred golemih promjena koje će osloboditi ovaj 'svijet' od njegove probitačnosti, neznanja i ograničenosti (u svakom značenju).

Zbogom, BBC

Unutar nekoliko tjedana od tog prvog kontakta s medijem i iscjeliteljicom, u BBC-ju - ili 'Beebu', kako je poznat - su mi rekli da neće obnoviti moj ugovor, i zapravo sam dobio otkaz. Bio je to šok s obzirom na sva pisma koja sam primio od zaposlenika BBC-ja u kojima su hvalili moj rad, kao i činjenicu da sam još vrlo mlad za posao i da su preda mnom još desetljeća. Glavni je razlog bio očigledan pritisak iz BBC-jeve hijerarhije da me se otarase zbog mojih aktivnosti u Stranci zelenih, a posebice zbog toga što sam odbijao plaćati glavarinu (engl. Poll Tax, porez koji se plaća po (muškoj) glavi, glavarina, op. prev.), uveden u vrijeme diktatorske vladavine premijerke Margaret Thatcher. Porez je nalagao da i bogati i siromašni plaćaju jednak iznos, što predstavlja neukusnu nepravdu, a ja sam bio jedan od nekoliko milijuna ljudi koji su ga odbili plaćati u znak prosvjeda zbog njegove nepravednosti. Ovi milijuni naposljetku su se morali pojaviti na sudu, a prvi slučajevi saslušanja izazvali su ogroman medijski interes. Tada se je ponovno umiješala sudbina. Prvi su slučajevi mogli doći na bilo koji sud u Ujedinjenom kraljevstvu, ali gdje se je to dogodilo? U Newportu, malom trgovačkom gradu na otoku Wightu, gdje je među onima na popisu bio i moj slučaj. Stigao sam na sud,

zaslijepljen televizijskim kamerama, novinskim izvijestiteljima i fotografima koji su došli izvještavati o ljudima koji se protive glavarini i protiv kojih je podnesena tužba. Osim što nisu bili procesuirani, kako se ispostavilo. Satima sam čekao dok su se bavili s cijelim redovima prosvjednika zbog njihovog odbijanja (a često i nemogućnosti) plaćanja. Nisu mogli izići na kraj s njima pojedinačno jer ih je bilo previše.

I tada su me, napokon, pozvali. Stao sam pred suce i još šest ili sedam drugih ljudi kako bih se suočio s optužbama. Ali jedan čovjek iz skupine, momak kojeg sam upoznao na protestnim skupovima protiv ovog poreza, podigao je ruku i postavio pitanje. Ukazao je na datum do kojeg je plaćanje trebalo biti izvršeno te na datum kada su neplatišama odaslati pozivi na sud, nalažući im da se pojave na saslušanju. Zatim je otkrio da je, sukladno zakonu, razdoblje između dva datuma bilo prekratko, te da su saslušanja održana toga dana protuzakonita. Atmosfera u sudnici istoga se časa promijenila, a suci su se udaljili iz sudnice kako bi to raspravili. Kada su se poslije nekih pola sata vratili, morali su obznaniti da je čovjek bio u pravu, tako da su sve sudske tužbe toga dana proglašene nevažećima i svi su mogli slobodno otići. Ja sam sucima skrenuo pažnju da to nije tako jednostavno. Ljudi su protuzakonito dovedeni na sud, izgubili su svoje dnevne zarade i još si natovarili troškove prijevoza. Što je s nadoknadom? Vlasti nisu imale drugog izbora nego se složiti. Gubitak zarade bio je isplaćen, dok sam ja primio ček na £ 2,50 za autobusnu kartu. Ti su događaji predstavljali udarne vijesti televizijskih informativnih programa, objavljeni i na naslovnicama svih časopisa, a glavarina Marharet Thacher postala je predmet nacionalne sprdnje. Od tog trenutka, zbog uništene vjerodostojnosti, porez više nije imao nikakvih izgleda da opstane, te je zamijenjen drugim koji je bio više u suglasju s mogućnostima plaćanja.

Sljedećeg sam jutra stigao na BBC kako bih se susreo s korporacijskim šefom zaduženim za sport da bismo porazgovarali o mojoj 'budućnosti'. Njegov je stol bio prekriven jutarnjim izdanjima novina - s mojim licem na većini njih - koje su izvještavale o fijasku glavarine u Nevvportu. «Ono što ću reći nema nikakve veze s ovim.» - rekao je pokazujući na časopise. Hmmm. Rekao mi je da za mene na BBC-ju nema budućnosti, i nekoliko tjedana poslije rastali smo se čak i bez'hvala' iH sretno'. BBC je, u stvari, arogantna i često pokvarena organizacija koja se prema svojim zaposlenicima odnosi kao prema stoci. Ali opet, jednako postupa i većina drugih televizijskih kompanija, takva je narav zvijeri.

Novi početak

Upravo kao što je bilo zamišljeno, s mojim prijašnjim životom bilo je gotovo. Ostao sam bez posla, kao i bez nekog drugog izvora prihoda, pa ipak sam se ^{os}jecao oslobođeno. Rad u bezdušnim medijima postao je svakodnevna noćna j^ora, a sada sam bio slobodan. Nekoliko sljedećih godina financijski sam preživio uključivo zato što sam živio prilično ispod svojih prihoda od televizije, pa sam

imao dovoljno novaca u banci da smo se ja i moja obitelj izvukli, i to jedva. Bilo je to vrijeme kada mi je predstavljalo golemi izazov imati povjerenja u tijek života, jer sve što sam bio sagradio u životu sada se raspadalo oko mene, a išlo je prema još mnogo gore. Moja tadašnja supruga Linda i moja djeca bili su svakako još više zbunjeni od mene. Barem sam izravno doživio neobične događaje; njima je bilo poznato samo ono što sam im ja rekao. A onda, njihov otac i suprug - poznato lice nacionalne televizije tijekom osam godina, iznenada ostao bez posla - govori o čudnim zbivanjima i idejama, i kojeg će ubrzo javno izvrgnuti ruglu u razmjerima koji su rijetko viđeni u povijesti britanskih medija. Činjenica da su bili uz mene, da se nijednom nisu pokolebali, bez obzira na sve što se dogodilo, bila je presudna za moje uspješno preživljavanje onoga što se je trebalo dogoditi. Isto je bilo s Paulom Vaughanom, mojim televizijskim agentom, koji mi nikad nije prestao pružati podršku, čak i kada bi za njega bilo mnogo jednostavnije da mi okrene leđa.

Moja jedina želja bila je slijediti tijek svojeg života koji se velikom brzinom mijenjao. Ma koliko to bilo neobično, u meni je postojala sila koja je znala da je to put kojim moram krenuti. Tijekom posljednjih mjeseci 1990. godine napisao sam svoju prvu knjigu o tim događajima - *Prave vibracije* (engl. *Truth Vibrations*)¹. Kada je neposredno prije Božića 1990. otišla u tisk, započeo je slijed zbivanja koji će dovesti do eksplozije u mojoj svjesnosti, a to će izmijeniti gotovo sve što sam dotad mislio ili vjerovao. Odjednom sam osjetio strašnu potrebu da otputujem u Peru, iako nisam imao pojma odakle je došla. O Peru nisam znao ništa, do tada nikad nisam čak ni razmišljao o toj zemlji. U istom tom razdoblju riječ 'Peru' viđao sam posvuda, na knjigama, u novinama i izlozima turističkih agencija. Upoznao sam još jednu ženu koja je bila medij, i koja mi je, bez da sam ju ičim ponukao, rekla: «Jeste li ikada razmišljali o tome da posjetite Peru?» Rekla je da ću otići tamo i «piti svetu vodu». Nekoliko tjedana kasnije prisjetio sam se tih riječi dok sam pio vodu iz rijeke Urubambe, 'svete rijeke koja teče Svetom dolinom Inka u blizini drevnog peruanskog, nekada 'izgubljenog', grada Machu Picchu.

Od vremena kada sam primio one prve poruke, koje mi je prenijela gospođa koja je bila medij, sve što sam radio bilo je utemeljeno isključivo na intuiciji. Na primjer, nisam znao zašto idem u Peru, znao sam samo da iz nekog razloga moram ići. Razum, 'logika' govorili su mi da ne bih trebao trošiti novac na tako skupo putovanje koje si ne mogu priuštiti, međutim, moj razum nije bio dorastao mojem 'srcu', mjestu odakle naše intuitivno 'znanje' komunicira s nama. Ne mislim na fizičko srce nego na ono duhovno kojeg se može osjetiti u sredini grudi. To je vrtlog ili čakra (što znači 'kotač svjetlosti') koji povezuje 'fizičku' razinu s našom višom svjesnošću onkraj pet osjetila. Odatle i današnji običaj da fizičko srce simbolizira ljubav, što je rezultat izgubljenog razumijevanja onoga što 'srce' doista znači u tom kontekstu. Kada osjećate veliku ljubav ili samilost, obratite pozornost na koji ih način osjećate u središtu grudi - to je srčana čakra ili vrtlog kroz koji mi ustanovljujemo i naše intuitivno 'znanje'. Kada netko pokušava donijeti neku odluku, kažemo mu: «Što ti srce govori?» ili «Kakav osjećaj imaš?» Srčana

čakra je naša veza s našom višom svjesnošću koja je s druge strane ovog 'svijeta', dok je naša 'glava', naš uvjetovani um uhvaćen u zamku 'razmišljanja', u skladu s pravilima i propisima stvarnosti pet osjetila. Većina je ljudi zarobljena u zatvoru svojeg 'uma', indoktriniranog na način da vjeruje u službeni verziju onoga što je ispravno a što je pogrešno, što je moralno a što nemoralno, što je pametno a što ludo - da vjeruje u društvene 'norme'. Izraz je to svjesnosti vezane za Zemlju, ni-žeg' uma 'pet osjetila' kojim se svakodnevno manipulira kako bi prihvatio verziju stvarnosti i mogućnosti koje odgovaraju planu onih koji kontroliraju. Temelji se na ograničenjima, pravilima i propisima, kao i na 'ja to ne mogu', 'ti to ne možeš' mentalitetu. Razmatra zašto nešto ne može ili ne treba biti učinjeno, a rijetko zašto može ili bi trebalo biti učinjeno. Zarobljen je strahom koji čovječanstvo drži u mentalnoj i emocionalnoj zatvorskoj ćeliji. 'Srce', intuicija - kako god želite - naša je veza s Beskonačnim 'ja' koje postoji izvan pet osjetila. 'Srce' radije osjeća nego što misli, posjeduje 'spoznaju' umjesto 'znanja' iz druge ruke, prikupljenog od stroja za indoktrinaciju. Velik broj ljudi vodi unutarnji 'rat', balansirajući između onoga što misle i onoga što osjećaju, između onoga što im njihov razum govori da učine i onoga što intuitivno osjećaju da žele napraviti. Pobjedu gotovo uvijek odnosi njihov razum. To je lakši put, ili se barem takvim čini, u društvu utemeljenom na nametanju misli i uvjerenja. Jednom kada sustav kroz 'obrazovanje', 'znanost', medije i dr. definira i nametne društvene 'norme', svaki pobunjenik i slobodni mislilac biva izvrgnut podsmjehu ili osuđivanju (što je moj slučaj) zbog zločina što je drukčiji, ili zato što osporava tu smiješno ograničenu verziju stvarnosti i mogućnosti. Takav je način predivno predočen u japanskoj poslovi: «Ne budi čavao koji strši iznad ostalih jer toga će prvog udariti.»

Svatko tko radije ozbiljno slijedi svoju intuitivnu 'spoznaju' nego svoj indoktrinirani um/razum ispunjen strahom suočit će se s ismijavanjem i osudom psihologa fašista. Nisu to samo ljudi smiješnih brkova u vojničkim čizmama; oni su naši roditelji, 'prijatelji', kolege s posla - a ukoliko ste javna osoba - 'novinari' i javnost općenito. Štoviše, svatko tko otežava stvari ili izaziva neugodu time što je različit. Veći dio ljudske vrste potpuno je indoktriniran vanjskim, usađenim 'normama' kojima se njihovi umovi bombardiraju od kolijevke pa do groba, tako da uopće ne razumiju da je njihovo 'normalno' razmišljanje njihov vlastiti individualni ali i kolektivni zatvor. Njihova smetenost doseže takve razmjere da ne samo što iz minute u minutu doprinose izgradnji vlastitog zatvora, nego ga i silovito brane od svakoga tko propituje ili osporava temelje i pretpostavke na kojima on stoji. Ja sam to nazvao 'mentalitet ravan kao Zemlja'. U vrijeme kada je norma nalagala da je Zemlja ravna ploča svatko tko je tvrdio da je okrugla bio je izvrgnut ismijavanju i osudi, čak i osuđen na zatvor i smrt. Kada se zbog obilja dokaza norma promijenila, pa je prihvaćeno da je Zemlja kugla, pravila su se istoga časa preokrenula, a svatko tko je tvrdio da je ravna tada bi prošao kroz tretman. Norme vladaju, kužite? Postavite norme i kontrolirate ljudsku percepciju i ponašanje. Eto zašto je razotkrivanje normi kao običnih gluposti što one i jesu od tolike važnosti.

Ljudi koji žive život kroz svoju intuiciju uvijek privlače pozornost Policije mišljenja zato što 'razum' i 'srce', niži 'um' i viša svjesnost promatraju stvarnost sa dvije potpuno različite točke gledišta. Kasnije ću se detaljnije ovime baviti, ali simbolički to možete ovako zamisliti: ukoliko bi razum 'pet osjetila jedrio niz rijeku, bio bi u stanju vidjeti isključivo ono što je ispred prvog zavoja. Viša bi svjesnost, međutim, kroz komunikaciju s intuicijom vidjela cijelu rijeku, od izvora do mora. Znala bi što slijedi kao i najučinkovitiji smjer djelovanja u svakom danom trenutku. Znala bi je li naprijed na putu loše vrijeme, i ukoliko jest, da je najbolje da se zaustavi tamo gdje se nalazi dok ne vrijeme ne prođe. Znala bi ploviti li prema velikom vodopadu, ili da su nizvodno razbojnici u zasjedi, pa bi te vodila da ih izbjegneš. Ništa od toga nije dostupno razumu pet osjetila zato što on ima silno ograničenu viziju i sposobnost gledanja onoga što nadilazi njegove 'norme' zapažanja. «Nema nikakvih dokaza da se tu nalaze vodopadi ili riječni brzaci» - mogao bi ustvrditi - «i dok ne vidim dokaz za to mi ćemo... oooo... aaa...jooooj.» Razum pet osjetila koji nije povezan sa svojom višom svijesti uvučen je u neprestanu, žestoku borbu s intuicijom zato što, ukoliko bi odstupio od svoje stvarnosti u korist one više, izgubio bi svoju navodnu moć nad događajima i ponašanjem. Ako bi netko na brodu rekao da mu intuicija govori kako su iza ugla razbojnici, niži umovi onih drugih tražili bi ga da im pruži 'dokaz' za to. Rekli bi mu da ne bude glup i da prestane kvariti putovanje. Na isti su način neki ljudi odbili ući u zrakoplov koji će se potom srušiti zato što su imali 'osjećaj' - intuiciju iz svoje više svjesnosti. Premda su ti ljudi drugim putnicima rekli što osjećaju, većina ih je ipak ušla u avion jer im je njihov razum govorio da su izgledi da se avion sruši vrlo mali, i na svaki su način morali stići na svoje odredište kako bi prisustvovali poslovnom sastanku ili stigli na dogovorenu večeru. I veliki proboji u razumijevanju, uključujući one u znanosti, također su uvijek rezultat intuicije, 'osjećaja u trbuhu' prije nego intelektualnog rada. Intuitivno nadahnjuje, a intelekt to samo potvrđuje.

Odvažiti se na različitost

Kada slijedimo svoju intuiciju često ćemo se ponašati na način koji će uvjetovanim, zarobljenim, nižim umovima ljudi koji nas okružuju izgledati nemoguć za razumjeti. Zbog toga oni moraju vaše riječi i ponašanje sebi racionalizirati tvrdnjama da ste 'ludi' ili 'opasni'. U stvari, samo ste različiti, gledate na stvarnost sa drukčije točke motrišta. Slično onoj sceni s Robinom Williamsom u filmu *Društvo mrtvih pjesnika* (Touchstone Pictures) iz 1989. kada je svojim učenicima u školi kojom vladaju 'norme' rekao:

«Penjem se na svoj stol kako bih samog sebe podsjetio da stalno moramo promatrati stvari na različit način. Od tamo vidiš da svijet izgleda bitno drukčije... baš kada pomisliš da nešto znaš, moraš to sagledati na drugi način. Čak i ako izgleda budalasto ili 'pogrešno', morate pokušati...»

«...Svi osjećamo veliku potrebu za prihvaćanjem, ali morate vjerovati da su vaša uvjerenja jedinstvena, vaša vlastita, iako drugi misle da su čudna ili nepopularna, iako gomila može reći - to je doista loše.»

U savršenom trenutku, neposredno prije mog 'buđenja', imao sam neka iskustva koja su me dovela do zaključka da ukoliko se ikada dogodi da se moj um i moja intuicija, moj razum i moje srce ponovno nađu u sukobu, da ću se uvijek prikloniti intuiciji. Do dana današnjeg nisam odstupio od toga. Kao što sam ubrzo otkrio, takvo predanje intuitivnom može vas, uz ozbiljne izazove, odvesti u svijet koji funkcionira na razumu i umu. Kad se nađete usred takvog iskustva, razum više srcu: «Rekao sam ti!! Pogledaj što se događa kad me ne slušaš!!» Točka je to na kojoj se većina ljudi povlači i vraća razumu i - eksperiment je gotov. Međutim, ustrajete li na intuiciji i nastavite slijediti svoje intuitivne spoznaje unatoč svim posljedicama koje bi mogle uslijediti, početak će se nazirati prekrasan, oslobađajući preobražaj. Razum događaje procjenjuje isključivo iz svoje perspektive, iz koje vidi do sljedećeg zavoja, ali zato tvoja intuicija sagledava cijelu rijeku. Ona zna da iako situacija trenutno izgleda loše, događaji koji slijede vode prema nečemu doista pozitivnom, malo nizvodno. Neprestano mi se to događalo, a nikada više nego početkom devedesetih godina. Kao rezultat odluke da ću se držati intuicije bez obzira na sve, moj niži um pet osjetila bio je u prilici 'logički' promatrati da kada slijediš svoju intuiciju možeš nabasati na ogromne izazove, ali događaji se uvijek okrenu onako da stvari ispadnu kako je to potrebno iz više perspektive. Razum uočava da ono što je izgledalo kao samouništenje u biti vodi do pozitivnog ishoda, i to ne *unatoč* iskustvu 'samouništenja' već *zahvaljujući* njemu. S tom spoznajom razum/um stupa u harmoniju s intuicijom, a time prestaje rat između onoga što mislite i onoga što osjećate. To dvoje postaje jednako. Vi slijedite svoje intuitivne spoznaje bez da razum, simbolički rečeno, prvo bubne svoje.

«Jesi li noćas nešto sanjao?»

Voden isključivo intuicijom početkom veljače 1991. godine odletio sam u Limu u Peru, što je iskustvo koje će preobraziti moj život. Nisam imao pojma zašto idem na put, znao sam samo da moram. Kada sam u zračnoj luci u Limi sišao iz aviona i uzeo svoju prtljagu osjećao sam se kao izgubljeni dječčić. Zašto sada? Bio sam uvjeren da krećem prema Cuscu u Andama, središtu drevne civilizacije Inka, a na ploči s rasporedom polijetanja vidio sam da zrakoplov polazi za otprilike 35 minuta. Na aerodromu je, međutim, bila gomila ljudi, a ja sam još morao kupiti kartu. Pomislio sam, nema šanse da stignem na taj let. Tada je iz gužve izronio mladi Peruanac koji je prilično dobro govorio engleski i upitao me kamo idem.

- U Cusco. - odgovorio sam.
- Imate li hotel?
- Ne.

- Imate li kartu?
- Ne.
- Ja ću vam nabaviti kartu i pobrinuti se za hotel.

Obavio je to u vrlo kratkom vremenu, uzevši usput naknadu za posredovanje, dakako. Do tog trenutka zrakoplov je bio pred polijetanjem, dok sam ja stao u dugačak red i čekao na *check in*. I opet je bilo više nego očigledno da ne mogu stići do polijetanja do kojeg je ostalo još 20 minuta. I kad sam se već pripremio na dugotrajno čekanje, moj mi je pomoćnik rekao: «Ne, ne; pratite me.» Poveo me dolje, na čelo 'repa' gdje je njegov prijatelj radio na *checkingu*. Taj je prijatelj odmah prekinuo ono što je bio radio i izvršio provjeru prije leta. Za znatno manje od jednoga sata od mog slijetanja u Limu ponovno sam hodao asfaltnom površinom aerodroma kako bih ušao na zrakoplov za Cusco. Takve će se 'slučajnosti' bez prestanka ponavljati tijekom sljedeća tri prekrasna tjedna, u stvari, nastavile su se sve do danas. Stigao sam u svoj zapušteni hotel, a zatim sjeo na krevet pitajući se što da sada napravim. Čovjek kojeg sam bio upoznao nekoliko dana ranije dao mi je telefonski broj svoje prijateljice u Cuscu, i tako sam ju nazvao da vidim što će se dogoditi. Ispostavilo se da radi kao menadžer lokalne putničke agencije. Unutar sat vremena moj okvirni plan putovanja i raspored za sljedeća dva tjedna bili su utanačeni. Ujedno je nazvala peruanskog vodiča kojeg je poznavala, a koji će mi pokazati zemlju. Sljedećeg sam ga dana posjetio u njegovom domu i s njime se upoznao, i tako je započela jedna nevjerojatna avantura. Vrata su bila otvorena, pa sam ušao unutra i našao ga kako spava na podu. Tek što je otvorio oči, njegove prve riječi nisu bile niti 'Zdravo' niti 'Dobro jutro' već 'Jesi li noćas nešto sanjao?'. Oporavivši se od iznenađenja zbog njegovih uvodnih opaski, odgovorio sam mu da jesam. San je bio vrlo živ, a između ostalog sanjao sam i da mi je ispao jedan od prednjih zubi.

- Jesu li tvoj otac ili djed još živi? - upitao je.
- Pa, je; moj otac je živ. Zašto?
- Taj san često je simboličan za umiranje oca ili djeda.

Obaviti međunarodni telefonski poziv izvan Lime daleko je od jednostavnog, barem je tada posve sigurno bilo. Kada mi je tjedan dana kasnije naposljetku pošlo za rukom da nazovem doma, doznao sam da je otac bio umro u to vrijeme u Engleskoj. Sprovod je održan prije nego što sam uopće saznao da je umro. Došlo je do toga da sam u Peru ostao duže od planiranog. Sljedeća tri tjedna, dok sam putovao diljem zemlje, svakodnevno se ponavljala jedna te ista scena: svakoga bih jutro svojem vodiču rekao kamo bih želio otići s obzirom na to što mi je govorila intuicija, a on bi mi uvijek jednako odgovarao da je to nemoguće. Ali svakoga dana na neki bismo način ipak tamo završili. Posjetio sam neke od zapanjujućih lokacija, ne samo poznata turistička odredišta kao što je izniman Machu Picchu,

nego i brojna druga nezaboravna mjesta. Naposljetku smo stigli u Puno, grad na jugu Perua, smješten nedaleko jezera Titicaca. Vodič nas je prijavio u hotel 'Sillustani', nazvan po drevnom mjestu Inka, udaljenom otprilike sat vremena vožnje. Iz razumljivih razloga u hotelu su se nalazile slike tog mjesta, pa sam vodiču rekao da bih želio tamo otići. I dalje vjeran svojem obrascu, rekao je da je to nemoguće u to doba godine bez da se potroši mnogo novaca. Međutim, moja intuicija da posjetim to mjesto bila je toliko jaka da sam mu rekao da ću učiniti sve što je potrebno. Morao sam si unajmiti turistički mini-bus (tako mi je barem vodič rekao), te s njim i vozačem krenuo na put.

«Prestat će kad osjetiš kišu»

Ruševine Sillustani smještene su na brežuljku kojega s tri strane okružuje prekrasna laguna. Područje je nenastanjeno i okruženo udaljenim planinama. Svugdje mir i tišina, tek dvoje djece s lamom čekalo je u nadi da će prodati fotografije turistima. No, nije bilo nikoga, izuzev mene. Prošetavši uokolo po ruševinama, nekih sat vremena, po jakom, peruanskom suncu, sišao sam do turističkog autobusa kako bismo se vratili u Puno. Mislio sam da je putovanje završilo. Osjećao sam se ispražnjeno i razočarano jer, bez obzira koliko ovo mjesto bilo čarobno, ono što sam tu doživio nije odgovaralo snazi intuicije koja me tjerala da ovamo dođem. Otprilike tri minute niz cestu, dok sam sanjario pogleda uprtog kroz prozor, s desne sam strane ugledao humak. Privukao je moju pozornost i dok sam ga promatrao, glas u mojoj glavi počeo je ponavljati: 'Dođi, dođi k meni, dođi k meni.' Molim? Humak mi se obraća riječima?? Zamolio sam vozača da zaustavi autobus, objasnivši da ću se popeti na humak. «Vratit ću se za koju minutu.», rekao sam. Premda to nisam vidio sa ceste, na vrhu humka nalazilo se uspravno podignuto kamenje poredano u krug, visine negdje do struka, i bilo je očigledno da tu stoji već dugo vremena. Stao sam u središte kruga, gledajući unatrag prema Sillustanima i planinama u velikoj udaljenosti. Na nebu nije bilo nijednog oblaka, a iznimno jako sunce pržilo mi je lice. Odjednom sam osjetio kako mi tlo poput magneta privlači noge. Dogodilo se isto ono što se dogodilo u kiosku s knjigama u Rydeu, samo što je ovoga puta bilo mnogo snažnije. Zatim su mi se, bez ikakve moje svjesne odluke, podigle ruke iznad glave. Podignete li ruke iznad glave, blago raširene prema van, pod kutom od 45 stupnjeva, vidjet ćete kako će vas unutar jedne minute početi boljeti. Moje su ruke ostale u tom položaju više od sat vremena, no ja nisam osjećao ništa sve dok to nije završilo, i tek sam tada osjetio silnu bol u ramenima. Na vrhu glave imao sam osjećaj svrdlanja; mogao sam osjetiti tok energije koji je išao iz tla kroz moje noge i izlazio kroz vrh moje glave. U umu sam euo glas koji je rekao: «0 ovome će se od ovoga časa govoriti stotinu godina», a zatim «Prestat će kad osjetiš kišu». Što je značilo to s kišom? Kakva prokleta kiša? Nigdje se nije nazirao ni oblak, samo sjajno sunce na vedrom, modrom nebu. Što mi se to događa?

Stajao sam na mjestu ne mogavši se pomaknuti, dok se energija pojačavala sve do točke kada se moje tijelo počelo tresti kao da je priključeno na električnu utičnicu. Vrijeme je izgubilo značenje. 'Vrijeme kako ga mi opažamo nije postojalo, nema prošlosti, nema budućnosti, samo trenutak kojeg sam proživljavao. Iz-mjenjivali su se trenuci kada sam bio pri svijesti s trenucima gubitka svijesti, slično kao kada vozite automobil pa se upitate kamo je nekoliko posljednjih kilometara nestalo. Vaš je auto vozila podsvijest dok je vaša svijest bila isključena. U jednom od svojih povrataka u svjesno stanje ugledao sam jedva primjetnu sivu sumaglicu iznad planina u daljini. Dok sam je promatrao postajala je sve tamnija. O Bože, padala je kiša, premda daleko. Ubrzo su, nepojmljivom brzinom, iz smjera planina izronili kišni oblaci. Mogu to opisati jedino kao da je netko potegao zastor preko neba, dok se je pravilan niz oblaka kretao prema meni, prekrivajući sunce. Kad su se oblaci približili u njima sam promatrao lica koja su se kovitlala poput scen-skih efekata na pozornici. Moje se tijelo sada već divljački treslo od energije što je prolazila kroz mene, tako da sam jedva stajao. Oblaci su mi se konačno našli nad glavom, počelo je kišiti. Kad sam osjetio kapi kiše na svom licu pulsiranje energije je prestalo kao da je netko stisnuo prekidač. I dalje sam teturao na nogama koje kao da su bile od hladetine, a ramena i mišići ruku sada su bili ukočeni i bolni. Tek sam u tom trenutku primijetio da je moj peruanski vodič stajao pokraj kru-ga, umoran od čekanja u autobusu. Ukoliko je neki izraz lica ikada govorio 'ludi Englez', bio je to izraz njegova lica. Iz mojih se ruku ogromnom snagom izlijevala energija. Sišao sam do autobusa kako bih se dočepao kristala u pokušaju da nešto kroz njega razaspem. Imao sam taj kristal kod sebe jer sam prije dva tjedna bio ušetao u jedan dućan u Glastonburyju u Engleskoj, u trenutku kada ga je vlasnik upravo nabavio i darovao mi ga. Rekao mi je: «Mislím da biste ga trebali imati.» I noge su me i dalje pekle i tresle se još nekih 24 sata. Zbog toga sam te noći vrlo loše spavao.

Sljedećeg sam dana otišao na zadivljujuće mjesto Sun Island na jezeru Titi-caca koje se proteže uz peruansku i bolivijsku granicu, a koje se smatra najvišim plovnim jezerom na svijetu na otprilike 3.800 m. Prema legendi, Sun Island (engl. Otok Sunca) i obližnji Moon Island (engl. Otok Mjeseca) bili su mjesto rođenja Sunca i Mjeseca koji su zatim uzeli ljudski oblik i postali prvi Inke - Manco Capac i njegova sestra-žena Mama Ocllo. Na otoku nema struje, a ne postoji ni vizualno zagađenje neonskim svjetlom, pa se zvijezde doimaju vrlo blizu i nevjerojatno su jasnog sjaja. Izašao sam iz malog ribarskog čamca i zakoračio na obalu, i dalje po-kušavajući shvatiti što mi se to bilo dogodilo na humku. Tamo sam upoznao jednu Argentinku, plavokosu gospođu koja je prethodnog dana bila u La Pazu u Boliviji, kada je snažno osjetila da mora otići na Sun Island. Stigla je svega pola sata prije mene. Kad sam joj kod upoznavanja pružio ruku ona ju više nije ispuštala i, premda nije govorila engleski, pokazala je prema mojoj ruci i rekla nešto kao «Što je to što osjećam?». O čemu to ona govori? Što je osjetila? Što se dogodilo sa mnom na humku? Sigurno je da su u nekoliko tjedana koji su uslijedili moj život i percepcija

prošli transformaciju koja će me dovesti do ruba mentalnog i emocionalnog op-stanka. Kao da se u mojoj svijesti razorila brana. Moj razum pet osjetila iznenada su preplavile nova percepcija, nove misli i ideje, i sve je to bilo previše da bih to mogao odjednom preraditi ili shvatiti bilo što od toga.

«Ovaj misli da je Isus»

Na štetu mojeg kratkoročnog samopoštovanja, ali savršeno za moje dugoročno buđenje, moja knjiga *Prave vibracije* objavljena je početkom 1991., točno u raz-doblju kada bih vam teško mogao reći na kojem se planetu nalazim. Knjiga kao i moje javno djelovanje i izjave dovele su do nezamislivog općenacionalnog ismija-vanja koje je uzelo maha na naslovnicaama časopisa, na televiziji i mnoštvu radio programa. Doslovce nisam mogao prošetati nijednom ulicom u Britaniji a da mi se ljudi ne podruguju. U to sam vrijeme živio uz zvuk podsmijeha. Otići u kafić? Zaboravi! Nastao bi metež. Zastao bih na semaforu, pogledao uokolo i vidio cijele obitelji koje su mi se smijale u automobilu pored moga. Bilo je dovoljno da televi-zijski komičari spomenu moje ime da izazovu neobuzdan smijeh. Mojoj su se dje-ci rugali na cesti i u školi, a pratili su ih i novinari tabloida pokušavajući iskopati kakvu prljavštinu. Jedan slobodni 'novinar' na otoku Wight bio je posebno užasan: veselo je uzimao novac od tabloida za njihov prljavi posao, dok je istovremeno tvrdio da mi je 'prijatelj'.

Histerija je dosegla vrhunac kad sam se pojavio u jednoj televizijskoj emisiji uživo koja je emitirana u udarnom terminu. Bio sam gost tadašnjeg najpoznatijeg TV 'lica' u Britaniji, Terryja Wogana. Kasnije je javno izjavio da žali zbog načina na koji je vodio intervju, što mu svakako služi na čast. Tom se prigodom, među-tim, odlučio za ismijavanje. U javnosti je vladalo takvo raspoloženje da se publika u *Wogan shown* počela smijati otprilike minutu nakon što sam sjeo, pri čemu se smijeh uglavnom nastavio do kraja intervju-a. Postao sam poznat po tome što no-sim odjeću tirkizne boje, budući da sam poslije iskustva na humku poželio nositi isključivo tirkizno, što je vrlo moćna i sveta boja brojnih urođenika i ezoteričnih vjerovanja. Domorodački Indijanci jedan su od značajnijih primjera. Kada sam mnogo godina kasnije upoznao svog sadašnjeg dobrog prijatelja Creda Mutwu, 'Sanusija', odnosno šamana i službenog povjesničara naroda Zulu iz Južne Afrike, bio je od vrata do nožnih prstiju zaodjenut u blistavo tirkiznu boju. U to vrijeme nisam znao ništa o ezoteričnom značenju tirkizne boje, osim što sam se osjećao snažno noseći ju. Smiješno, no pojedini mediji nisu uspijevali biti čak ni toliko precizni, pa su u svojim izvještajima pisali o mojoj opsesiji 'purpurnim'. Drugi razlog ismijavanja bila je moja navodna izjava da sam se prozvao Sinom Božjim, implicirajući valjda da sam Isus ili nešto slično. Doista ironično, jer 'Isus' je 'čovjek' koji, po meni nedvojbeno, nije postojao na način kako ga opisuje Kršćanstvo, što sam do u pojedinosti objasnio u nekim od svojih knjiga. Upotrijebio sam izraz 'Sin Božji' u značenju da sam jedan aspekt - kao što sam to tada shvaćao - Beskrajne

svijesti koja je sve. Kao što sam to ranije napisao, mi smo kapljice vode u oceanu beskrajne svijesti. Na jednoj smo razini 'individualni', ali smo i dio beskrajne cjeline. Štoviše, mi *jesmo* beskrajna cjelina, što ću kasnije objasniti. Nisam pokušavao reći da sam došao spasiti svijet ili nešto slično, nego samo da sam - kao **svaki** čovjek i sve drugo što postoji - izraz Beskonačnoga, a ne samo fizička osoba'.

Pokušao sam reći da ukoliko tu Beskrajnu svijest nazivate 'Bogom', tada smo simbolično svi mi 'sinovi' i 'kćeri' Božji'. Od tada je, razumljivo, moja svijest o tim stvarima uvelike narasla, no bio je to temelj mojih izjava o tome da sam 'Sin Božji'. Kako god, mediji su izvrtali moje istupe, ali i ja sam - s obzirom da je moj mozak prikupljao velik broj informacija nakon iskustva na humku u Peruu - nisam bio dovoljno prizemljen, odnosno 'ovdje' kako bih jasno artikulirao ono što sam nastojao reći, što je pak vodilo do još goreg prikazivanja u medijima među onima koji su se podrugivali i smijali. Sve što mogu reći 'Isusu' je da - ako si tamo, prijatelju - za Boga miloga, ne vraćaj se, jer će te sigurno razapeti, Kršćani kao i svi drugi. Ako se ipak vratiš, ja bih svakako izveo onaj trik s oblakom kako bi si dao ikakve šanse. Premda su neki komičan umjesto da budu osvetnički raspoloženi bili doista duhoviti. Prisjećam se sjajnog britanskog komičara jaspera Carrota koji je izjavio da ja ne mogu biti Božji Sin zato što u Leicesteru nikada nećete pronaći tri mudraca i djevicu. Moja su djeca umirala od smijeha dok je on govorio o meni jer je to činio dosjetljivo, s finom dozom humora.

Dva uma

Dobro se sjećam da sam za trajanja intervjua s VVoganom bio svjestan dviju različitih razina sebe. Danas znam da su to niži um, uvjetovan iluzijama ovog 'svijeta' pet osjetila i moja beskrajna svijest koja je promatrala te događaje iz bitno više perspektive spoznaje. Razum/um je taj koji doživljava iskustva ovog gustog frekvencijskog raspona dok je viša svjesnost, ukoliko razum sluša srce, intuitivni 'vodič' koji promatra ovo područje s druge strane njegovih zatvorskih zidina i manipulativnih iluzija. Moja iskustvena razina je ta koja ne voli zanimanje javnosti i svjetla reflektora, ali je moja viša svijest savršeno mirna dok satima spontano govorim pred okupljenim slušateljstvom bez obzira na njihov broj. Kada mi se u *VVogan showu* publika smijala moj razum pet osjetila - iluzorna 'ličnost' koja se zove 'David Icke' - bio je emocionalno uznemiren i na mukama. Međutim, postojala je i druga razina mene, čega se također vrlo dobro sjećam. Govorila mi je: «Sve je O.K., sve je u redu. Ovo te vodi nekuda, ne brini.» Moram priznati da mi je često predstavljalo velik problem vjerovati tim riječima, no pokazalo se daje tako. Razumijem zašto su ljudi smatrali da sam samoga sebe uništio, kao i zašto - čak i sada kada moje knjige dobivaju priznanje - na razdoblje 'tirkiznog', 'Sina Božjeg' gledaju kao na nesretnu katastrofu koja je moj kasniji rad u Britaniji učinila daleko težim u smislu javne vjerodostojnosti. Ali ti ljudi nisu shvatili o čemu se tu radi. Razdoblje tog nevjerovatnog ismijavanja moj kasniji rad nije učinilo težim, učinilo ga je *moćnim*.

Kroz podrugivanje do slobode

Opet dolazimo do dviju perspektiva: one nižeg uvjetovanog uma, te one više svjesnosti koja komunicira putem intuicije i spoznaje. Razum pet osjetila u stanju je vidjeti nekoliko odlomaka na jednoj stranici, ali je viša svijest ta koja je pročitala knjigu. Štoviše, ona ju je napisala. Kako bih ostvario ono što sam napravio morao sam se najprije osloboditi iz zatvora u kojem gotovo svi ljudi na Planetu žive svakoga dana. To je zatvor koji prekida vezu između nižeg uma i Beskrajnog ja, zatvor koji svakodnevno drži čovječanstvo u ropstvu sustava kojeg su stvorila i orkestrirala nekolicina sve do samoga kraja. Riječ je o strahu od toga što drugi ljudi misle. Većina ljudi ne živi na način kako bi to željeli niti izgovara vlastite, nepatvorene istine zato što se boje tuđih reakcija - bilo da se radi o roditeljima, učiteljima, prijateljima ili susjedima - ukoliko su njihovi pogledi i način života u sukobu s normama na kojima je utemeljena ova naša ludnica. Oni hodaju pognutih glava i šute - «Ne budi čavao koji strši iznad ostalih jer toga će prvog udariti.» Ukratko, ne žive svoju istinu, niti izražavaju svoju jedinstvenost i želje; oni se prilagođavaju onomu što društvo i društveni roditelj, učitelj, 'prijatelj' i susjed zvan Policija mišljenja propisuju da bi trebale biti granice njihovih života i pogleda. Kako bih ja u svojim knjigama pisao i govorio o spornim a često i 'bizarnim' stvarima kada bi mi i dalje bilo stalo do toga što netko misli o meni? Bilo bi to nemoguće. Uređivao bih informaciju, dapače ispuštao velike teme u cijelosti zbog svoje zabrinutosti za to što će drugi misliti. Zahvaljujući onom naletu podrugivanja s početka devedesetih godina vrata zatvora su se otvorila. Namjeravao sam govoriti svoju nefiltriranu istinu, a ukoliko se ona ljudima ne sviđa - e, to je onda prava šteta. U tom slučaju moraju vjerovati nešto drugo, meni je svejedno. Kada ste suočeni s onom količinom ismijavanja koju sam ja godinu za godinom podnosio, ili podlegnete i doživite slom živaca, ili se ostavite svake brige za to što drugi ljudi misle o vama i doživite *proboj*. (Icke ovdje koristi igru riječi: engl. *breakdown* - slom živaca i engl. *breakthrough* - prekid, proboj, prodor; op. prev.) Tada ćete išetati iz tora s ovcima u svjetlost slobode. U ono vrijeme poruga je mogla predstavljati noćnu moru za moj nesiguran niži um, međutim moja viša svijest je znala zašto se to mora dogoditi. Podrugivanje me je oslobodilo. Baš kao što je na samom početku mog buđenja poruka 'medija' govorila:

Istinska ljubav ne pruža uvijek onomu koji ju prima ono što bi želio primiti, ali će mu uvijek pružiti ono što je za njega najbolje. Stoga, prihvati sve što ti dolazi, svidalo ti se to ili ne. Dobro razmisli o svemu što ti se ne sviđa i vidi možeš li shvatiti zašto je to bilo potrebno. Prihvaćanje će tada biti mnogo, mnogo lakše.

Što se to događa?

Mnogo je mjeseci prošlo prije nego što sam počeo razumijevati što mi se dogodilo, kao i da se to dogodilo bezbrojnim drugim ljudima koji su daleko od pogleda javnosti. Doživio sam veličanstvenu eksploziju 'kundalinija'. Kao što sam ranije spomenuo, 'fizičko' tijelo je povezano s drugim energetskim 'tijelima' izvan područja pet osjetila putem onih vrtloga koji se okreću, a poznati su kao Čakre', što dolazi od drevne sanskrske riječi koja znači 'kotači svjetlosti'. Imamo ih po cijelom tijelu, no postoji sedam glavnih čakri, kao što je prikazano na *slici 1*. Svaka čakra predstavlja drukčiju razinu postojanja. Na primjer, čakra solarnog plexusa povezuje nas s našom emocionalnom razinom, zbog čega osjećaje kao što su strah i zabrinutost osjećamo u trbuhu. Kažemo da osjećamo 'leptiriće u želucu' ili 'imamo grčeve', osjećaj, međutim, u stvari dolazi iz čakre solarnog plexusa. Endokrini sustav povezuje čakre s fizičkim tijelom, dok stanje vibriranja čakri utječe na tijelo na bezbroj načina. Točka ravnoteže između triju nižih ('fizičkih') te triju viših (mentalnih i duhovnih) čakri je srčana čakra. Iz te čakre možemo dovesti u ravno-

težu fizičku i nefizičku razinu postojanja; to je naša veza s višim nivoima intuitivne spoznaje. Iskustvo kundalinija predstavlja oslobađanje zastrašujuće snažne energije kroz prvu čakru koja se nalazi na dnu kralježnice. Itzhak Bentov je opisao taj proces u svojoj knjizi 'Stalking the Wild Pendulum'-riječima:

«Kundalini, na način kako ga opisuje literatura o yogi, je energija svijena kao zmija, na dnu kralježnice'. Kada se ta energija 'probudi' ulazi u kičmeni stup, podiže se uz njega, a čovjek koji to proživljava vidi ju ili osjeća kao svjetlosnu zmiju. Jednom kada se podigne do glave, svjetlosni bi prut po mogućnosti trebao probiti njezin vrh; odnosno, vidi se izbacivanje energije nalik prutu, kao traka svjetla, kako izlazi kroz lubanju prema gore. Kada se to dogodi, kaže se daje osoba 'prosvijetljena' Konačno, takva osoba može postati vrlo intuitivna i razviti neke duhovne sposobnosti kao što

su vidovitost, sposobnost da čuju nešto što je izvan dosega sluha ili steći dar iscjeljivanja.))⁹

Upravo se to meni dogodilo. To je bio razlog moje 'provale brane', proces koji je započeo na humku u Peruu. Kundalini je eksplodirao prema gore kroz moju kralježnicu, aktivirajući sve čakre i moj mozak prema višoj razini dodira s oceanom beskonačne svjesnosti. Taj prvotna eksplozija izazvala očigledni kaos u mojem umu, budući da sam bio u stanju preobražavanja iz jednog stanja energije u drugo.

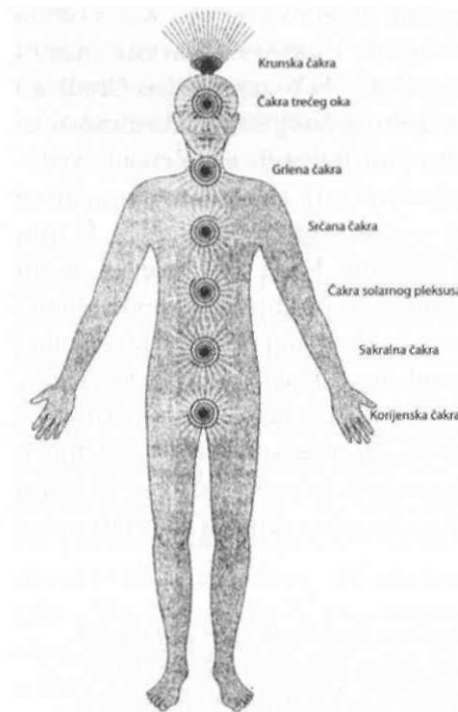
Ta je aktivacija dovela do toga da sam odjednom svijet i sebe vidio na posve različit način, dok su moj um bombardirale informacije i pojmovi koje mjesecima nisam uspijevao preraditi. Osjećao sam se kao 'zamrznuto' računalo na kojem je netko pritisnuo previše tipki odjednom. U takvom sam se stanju nalazio kad sam nastupio u *Wogan* showu. Javnost koja nije znala ništa o tim stvarima proglasila me 'ludim'. To je uobičajen obrambeni odgovor na svakoga tko je bitno različit, a ja sam sada bio *ozbiljno* različit. Kao što je rekla Angela Monet: «Oni koji nisu uspijevali čuti glazbu one koji su plesali smatrali su uglavnom ludima.» Ono što su nazvali ludilom u stvari je bio preobražaj. Itzhak Bentov naglašava da psihološki simptomi ekstremnijeg kundalini iskustva (a moje je bilo takvo) 'znaju biti vrlo slični šizofreniji', pa velik broj ljudi završi u bolnicama za duševno zdravlje budući da 'suvremena' medicina ne razumije što se događa. Dalje nastavlja:

«Ironično je da ljudi kod kojih je evolutivni proces Prirode započeo djelovati brže, oni koje bismo mogli smatrati naprednim mutantima ljudske vrste, budu zatvoreni u institucije kao ne baš normalni od strane svojih 'normalnih' drugova. Na temelju razgovora sa svojim prijateljem psihijatrom usudujem se nagađati da ovaj proces nije toliko egzotičan i rijedak kao što bi to neki željeli da vjerujemo. Vjerojatno između 25% i 30% svih hospitaliziranih šizofreničara pripada ovoj kategoriji, što predstavlja strašan gubitak ljudskih potencijala.»

Bentov tumači da dijagnoza 'šizofrenija' proizlazi iz kundalini aktivacije pri čemu se aktiviraju druge razine svjesnosti:

«Razlog za to leži u činjenici da su oni iznenada bili katapultirani u situaciju gdje djeluju u nekoliko stvarnosti. Mogu vidjeti i čuti stvari koje se događaju u našim susjednim stvarnostima, odnosno u astralnoj ili drugoj, višoj stvarnosti, zato što je njihov 'frekvencijski odgovor' proširen. . . . Nalet informacija može ih preplaviti, tako da počnu miješati i brkati dvije ili tri stvarnosti.»⁵

Osobno sam kroz taj proces prošao javno, bez da sam znao što mi se to dograđa. Kada su naposljetku priroda i učinci buđenja kundalinija objašnje-

Slika 1: Sustav čovjekovih 'čakri' ili vrtloga koji prožima naše razine postojanja. Točka ravnoteže je srčana čakra; kada je zatvorena ili neuravnotežena, gubimo vezu s Beskonačnim ja, i sa nama počne gospodariti um 'pet osjetila'.

ni, prepoznao sam cjelovit smisao onoga kroz što sam bio prošao, premda emocionalni lomovi oko mene nisu bili manje bolni.

Otvaranje unutarnjih očiju

Nakon što su se moje mentalne i emocionalne 'brance' rasprsnule, moj je život mjesecima bio pravi kaos. Metež je vladao na svim razinama, rekao sam i učinio mnoge stvari koje od Davida Ickea kojeg su ljudi mislili da poznaju nikada ne bi očekivali. O svemu se tome izvješćivalo na naslovnim stranicama nacionalnih časopisa, i na kraju cijelog tog iskustva ostalo je malo od mogeg negdašnjeg života i identiteta. Svi mostovi prema 'prošlosti' bili su spaljeni, povratak nije bio moguć. Ne da bih ja to želio. Izgledalo je da mi se život pretvorio u zbrku, ali nešto iznutra vodilo me dalje. Nisam namjeravao trčati. Znao sam da se je sve upravo tako moralo dogoditi, ali zašto i s kojim ciljem? Poslije otprilike tri mjeseca oluja u mojoj glavi počela se stišavati, ponovno sam postao 'normalan'. Hoću reći, na površini. Iznutra sam bio preobražen. Ono što mi se dogodilo na humku u Peruu počelo se integrirati s razinom poznatom kao 'David Icke'. Shvatio sam da mogu vidjeti toliko toga što prije nisam vidio. Promatrao sam istim očima, slušao sam istim ušima, no ono što sam vidio i čuo bilo je posve različito. Počeo sam gledati preko filma - uvjetovane verzije stvarnosti koju nam moćnici prodaju kao 'istinu'. Mnogo sam jasnije mogao prepoznati manipulaciju i, kako se proširivalo moje razumijevanje, uvidio sam da svijet nije tek nešto malo različit od onoga u što su nas nastojali uvjeriti. Nije imao veze s tim. 'Svijet' za koji smo vjerovali da je stvaran nije ništa drugo nego isfabricirana iluzija. Ali iz kojeg razloga, i tko je to učinio, i na koji način?

Sredinom devedesetih ponovno sam stao na noge, međutim, sve čega su se javnost i mediji sjećali bili su, dakako, ludi dani moje više nego javne preobrazbe. Jednom kada te obilježe i svrstaju u određeni pretinac - to je to. Jednom 'ludak' uvijek 'ludak', crno i bijelo, bez nijansi sive. Podrugivanje i ismijavanje pratili bi me bilo kuda išao. 'Normalno' bi ponašanje bilo da sam hodao pognute glave. Umjesto toga, krenuo sam u obilazak britanskih sveučilišta gdje sam namjeravao govoriti, svjestan prijema na koji ću naići. Jesam li želio ići? Naravno da ne (razum pet osjetila). Jesam li znao da je to neizbježno? Da (Beskonačna svjesnost). Govori koje sam držao ponekad su znali biti rasprodani nekoliko tjedana unaprijed, s obzirom da su se ti 'budući donositelji odluka' dolazili smijati i izrugivati. Jedne večeri prošlo je 15 minuta prije nego što sam mogao početi govoriti zbog buke, vike i pivskih krigli koje su bacali na pozornicu. Čekao sam do trenutka kada su se stišali i tada sam rekao:

- Mislite da sam mentalno bolestan, zar ne?
- DAAAAAAA. - stigao je kolektivni odgovor.
- Što onda to govori o vama? Platili ste da biste se smijali nekome za koga su vas uvjerali da je mentalno bolestan?

Mogli ste čuti iglu da je pala. Sinulo im je da njihovo ponašanje nije iskaz 0 meni već o njima. Otkriće je to koje bi bilo dobro da svi zapamtimo: ono što činimo i govorimo nije odraz onih kojima se podrugujemo i osuđujemo ih nego nas samih. Ostatak večeri slušali su me pristojno i u tišini, izuzev omanje skupine straga, kraj kafića koja je u mraku nastavila s upadicama. Zatražio sam da se upale svjetla kako bi svi mogli vidjeti odakle dolazi buka, kao i da toj skupini odnesu mikrofon kako bi mogli reći ono što žele i da ih pritom svi mogu vidjeti. Pomislili biste da je mikrofon u plamenu, toliko je bilo žestoko njihovo odbijanje da ga uzmu. Ti govori koje sam držao studentima otkrili su mi vrlo mnogo o meni, ali i o uvjetovanim ljudskim odgovorima koji zarobljavaju kako počinitelja tako i njegove mete. Bila je to potvrda da sam se oslobodio zabrinutosti za to što drugi ljudi misle o meni. Bez obzira kako bi me primili, doista me više nije bilo briga. Kakva je to samo sloboda! Počeo sam uvidati u kakvoj sam iluziji živio, kao i to da je cijeli ljudski rod, osim nekolicine, uhvaćen u igru virtualne stvarnosti koja diktira pravila. Morao sam se nasmijati samomu sebi u tom razdoblju svaki puta kada bi me intervjuirao Eamonn Holmes, britanski TV voditelj koji je pozivao goste u emisiju, inače momak kojeg sam poznavao iz vremena dok sam radio na televiziji. Nije mu išlo u glavu kako netko može odustati od uspješne karijere na televiziji kako bi se posvetio onomu što sam ja radio. Činjenica da televizija nije jedini razlog postojanja i sav smisao života, odnosno da je takva verzija 'uspjeha' iluzija, doimala se izvan njegove moći shvaćanja. «Ali, mogao si i dalje raditi na televiziji.» U pravu si, Eamonn, ali to ne želim, prijatelju. «Ali...».

Pravo 'vrijeme*', pravo 'mjesto'

One prve poruke koje sam primio 1990. preko medija doista su se pokazale pro-ročanskima, pa i ona da će 'mu znanje biti usađeno u um, a u drugim će prilikama biti doveden do znanja.' Upustio sam se u svakodnevno, često ošamućujuće, putovanje puno sinkroniciteta, kada bih upoznao ljude ili doživljavao stvari koje su trajno uvećavale moje razumijevanje onoga što se doista događa u svijetu, kao 1 prirode samog života. Uz to, iznenada bi mi se u glavi pojavile misli o nekim ljudima i događajima koje bi potom potvrdili bilo kasniji uvid bilo istraživanja pet osjetila'. Bio sam vođen sinkronicističkom preciznošću koja često ostavlja bez daha. Bez toga nikada ne bih uspio sastaviti toliki broj informacija, i u tako kratkom vremenu pronaći silne međupovezanosti. Postoji sila koja želi proširiti vidike čovječanstva, to je sigurno. Moje je zasigurno proširila, i ja ono što sam otkrio Prenosim onima koji žele čuti.

Dat ću vam jedan primjer siline 'koincidencija' koje su postale svakidašnja Pojava od humka u Peruu. Sredinom 1995. priveo sam kraju rukopis / *istina će* » « 5 osloboditi (And The Truth Shall Set You Free) u kojem sam prilično opširno govorio o *backgroundu* Jimmyja Čartera, bivšeg predsjednika SAD-a. Kako je knjiga krenula u tisak, otputovao sam u Irsku, na izvrsnu predstavu *Riverdance* u

kazalištu Point u Dublinu. Karte sam kao i svi drugi kupio na kazališnoj blagajni i krenuo stepenicama do dvorane, potražiti svoje mjesto za sjedenje. Jedna moja prijateljica radila je na predstavi; kad sam se popeo na vrh stepenica, iznenadio sam se kad sam ju vidio kako ondje stoji. Doimala se zbunjeno i smeteno. Rekla mi je da bi trebala biti u *backstageu*, ali da je intuitivno osjetila potrebu da dođe i čeka me. Dok je čekala, načula je čuvara zaduženog za sigurnost kako govori da se sigurnosna sjedala nalaze u redu S, brojevi 25, 26, 27 i 28. Sada sam razumio zašto je bila zbunjena: iz prethodnog je razgovora znala da su karte za zajedničkog prijatelja i mene upravo red S, sjedala 25 i 26. Dobio sam sigurnosna sjedala? O čemu se radi? Dodala je da te ljude iz osiguranja nikada prije nije vidjela, da to nisu ljudi koji su obično radili u kazalištu.

Odlučio sam otići do mjesta za sjedenje kako bih vidio što se događa. Do početka predstave ostala je svega jedna minuta, dvorana je bila popunjena, ali došavši do reda S vidio sam da je prazan od prvog do posljednjeg mjesta. Čudno. Sjeo sam sa zajedničkim prijateljem, kad su se ljudi ispred nas odjednom počeli okretati i gledati prema stražnjem dijelu kazališta. Kad sam pogledao, vidio sam komešanje i krug ljudi koji je nekoga okruživao kako silaze niz stepenice, te bljeskanje fotografskih aparata koji su među publikom škljocali slično paljbi iz strojnice. Bilo je očigledno da se radi o nekome poznatome. Zatim je ta pratnja zastala na samome kraju mojeg praznog reda, a osobe okružene ljudima iz osiguranja krenule su prema meni. Kada su se približili, vidio sam da su to predsjednik Jimmy Carter i njegova supruga koja je produžila i sjela na mjesto do moga, jedno od druga dva sigurnosna sjedala! Nevjerojatno. Prema novinskim izvještajima koje sam sljedećeg dana pročitao, Carter je bio u Irskoj na sastanku s tadašnjom irskom predsjednicom Mary Robinson, pa je iskoristio priliku da pogleda *Riverdance*. I sada su bili ovdje, on i njegova supruga, sjede do mene na 'sigurnosnim sjedalima', a ja sam karte kupio te večeri kao i svi drugi ljudi u publici, i nitko u kazalištu nije znao za koga su te karte. Ustao sam i rukovao se s Čarterom jer me je nešto tjeralo da mu se zagledam u oči. Na svoje iznenađenje, a mogu to opisati isključivo na temelju vlastitog iskustva, imao sam dojam da gledam u praznu ljušturu. Učinilo mi se da 'nikoga nema kod kuće'. Bilo je to čudno iskustvo. Odupro sam se porivu da mu kažem da će mi uskoro izaći knjiga koju bi možda želio pročitati. Sjedio sam tako razmišljajući o urnebesnoj činjenici kako sjedim na sigurnosnim sjedalima, pokraj američkog predsjednika kojeg sam razotkrio u svojim knjigama, dok me okružuju pripadnici CIA-e zaduženi za sigurnost. Neko vrijeme nisam uopće mogao pratiti predstavu, toliko sam se smijao. Mnogo sam se puta uvjerio da viša svjesnost posjeduje strašan smisao za humor. Primjer je to 'slučajnosti' koje su mi se neprestano događale otkad sam 1990. počeo slijediti svoje srce i istraživati što se doista događa u svijetu, tko zaista kontrolira stvari i s kojom nakanom. Kad me ljudi pitaju kako sam uspio spojiti toliki broj informacija - eto odgovora. Nisam ih morao tražiti, same su mi dolazile. Kao što mi je rečeno na početku:

Mučno traženje nije nužno. Put je već zacrtan. Na tebi je samo da slijediš nit... Mi te vodimo pripravljenim putem. Ti učiš u skladu s našim poučavanjem. Sve je bilo organizirano još prije tvoje inkarnacije.

Time ne želim reći da je jednostavno, zahtijeva to silan rad i predanost. Ima dana kad imam osjećaj da će mi glava eksplodirati od svih informacija koje je potrebno preraditi, usvojiti, srediti i uskladiti. Međutim, ta sila koja me vodi čini mogućim da se podigne veo tajnosti koji očajnički nastoji ostati skriven od očiju javnosti, u čemu je tisućama godina i uspijevao. S moje je strane bilo presudno da sam u svim prilikama slijedio svoju intuiciju zato što je to sredstvo kroz koje viša svjesnost 'progovara' svima nama ukoliko smo spremni slušati. Ako mi intuicija govori da moram nekamo otići, nešto učiniti ili s nekim se susresti, ja to učinim. Bez pitanja, bez savjetovanja s 'logičnom' glavom - jednostavno to učinim. Uvijek postoji dobar razlog, bilo da je očigledan u tom trenutku ili je nejasan, zašto je to bilo neophodno.

Prema gore i prema naprijed

Velik auditorij koji mi se je dolazio smijati, što je bila neposredna posljedica mojeg 'tirkiznog razdoblja, ubrzo se raspršio čim je postalo jasno da nema ničeg smiješnog nakon što su informacije podrobno obrazložene. Godinama nakon toga govorio bih pred šačicom ljudi u malim, hladnim dvoranama, i odlazio siromašniji nego što sam došao, s obzirom da je zarada od 'auditorija' rijetko pokrivala troškove samog održavanja događaja. Istovremeno sam čuo kako ljudi govore da to radim isključivo za novac'. Mogu vam reći da je moja odlučnost da nastavim u tom razdoblju došla u ozbiljnu kušnju. Sve se doimalo toliko besmislenim, ali me moja unutarnja 'spoznaja' nikada nije napustila, neprestano me uvjeravajući da će sve biti u redu. Tako je i bilo. Čak i kada sam tijekom najvećeg dijela devedesetih godina zarađivao malo ili ništa, uspio sam, zahvaljujući neočekivanim pozivima posjetiti više od 40 zemalja, zahvaljujući pozivima koji su isključivali svaku rastrošnost. To mi je pomoglo u sastavljanju sve veće, goleme biblioteke informacija o pozadini, metodama i osobama iza globalne manipulacije koju sam počeo nabrati, što nije bila šašava 'teorija' kakvom su ju prikazivali mediji. U početku, informacije su se uglavnom odnosile na manipulaciju stvarnosti 'pet osjetila' - onu koju svakodnevno doživljavamo. Radilo se o imenima, datumima, ljudima i tajnim vezama između na prvi pogled nepovezanih stvari. Kasnije mi je putovanje otkrilo oblik manipulacije iz druge dimenzije. Uvidio sam da su manipulatori u fizičkim 'tijelima' pijuni sile koju najveći broj ljudi ne može vidjeti zbog ozbiljnih ograničenja ljudskih osjetila.

Od objavljivanja *Pravih vibracija* tijekom tih godina napisao sam cijeli niz knjiga, koji uključuje *Iscijeliti svijet* ('Heal the World'), *Dani odluke* ('Days of Decision'), *Pobuna robota* ('The Robots' Rebellion'), / *istina će vas osloboditi* ('And The

Truth Shall Set You Free) *Najveća tajna* ('The Biggest Secret' - prevedena na hrvatski, u izdanju Telediska, 2007.) *Djeca Matrixa* ('Children of the Matrix') te *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra* (Alice in Wonderland and the World Trade Center Disaster') i *Zašto je službena verzija 09.11. golema laž* ('Why the Official Story of 9/11 is a Monumental Lie'). Royal Adams, jedan sjajan momak, potkraj devedesetih počeo mi je pružati fantastičnu podršku: njegovo razrađivanje planova i organizacija učinili su mogućim objavljivanje velikog broja mojih knjiga unatoč financijskoj situaciji. Posebice nakon objavljivanja *Najveće tajne* 1999. godine počelo je rasti zanimanje za ono što govorim. Na moju web-stranicu www.davidicke.com mjesečno odlazi na milijune posjetitelja, dok moja predavanja diljem svijeta posjećuje velik broj ljudi koji i dalje ubrzano raste. Dugi je to put od vremena kada sam govorio osmorici ljudi na jednom okupljalištu nedaleko Chicaga ili kada sam morao otkazati događaj kako govor ne bih održao samome sebi. Ljudi se počinju buditi, a ja sam gotovo pa barometar za to zbog interesa koji vlada za moje knjige. Jedna od prvih stvari koja mi je 1990. rečena - što je i glavna tema *Pravih vibracija* - bilo je da je preobražaj, buđenje, svjesnosti čovječanstva pred nama, a sada gledam kako se to svakoga dana sve očiglednije očituje. Još se ne radi o većini, ali približavamo se. Umovi, a što je još važnije, srca se otvaraju istini koju svi znamo, ali smo bili izmanipulirani kako bismo ju zaboravili.

Ovdje ću opisati globalnu i kozmičku zavjeru koja obuhvaća više razina na način kako je meni otkrivena od trenutka na humku u Peru. Najprije sam bio vođen prema informacijama pet osjetila o tome kako je svijet kojeg vidimo manipuliran prema jednoj globalnoj, fašističkoj državi. Poslije toga je uslijedilo otkrivanje kontrole iz drugih dimenzija koju vrše manipularon pet osjetila; i naposljetku, u prašumi Amazone 2003. godine, pokazano mi je na koji način i zašto naše svakodnevno iskustvo nije ništa drugo nego san kojeg mi sami stvaramo. U Brazilu moj se um otvorio prema još većem poštovanju za položaj čovječanstva, kao i za zadivljujuću transformaciju koja će nas odvesti kući. To je znanje ključ naše slobode, i kasnije ću ga podrobno izložiti.

• IZVORI

- 1 *Prave vibracije* su objavljene 1991. godine u izdanju Aquarian Pressa, a 1993. objavio ih je Gateway Books.
- 2 Itzhak Bentov, *Stalking the Wild Pendulum* (Destiny Books, Vermont, 1988.)
- 3 Ibid. str. 176
- 4 Ibid. str. 175
- 5 Ibid. str. 183

PRVA RAZINA

DRUGO POGLAVLJE

Web prijevera

Za svaku je vlast najopasniji onaj čovjek koji je sposoban samostalno pronaći odgovor... Gotovo neizbježno će doći do zaključka da je vlast pod kojom živi nepoštena, bolesna i nepodnošljiva.

H. L. Mencken, američki pisac (1880. - 1956.)

Kako bih proniknuo u aktualne i povijesne svjetske događaje, uključujući ono što se je dogodilo 11. rujna 2001. godine, morao sam istraživati i shvatiti vrlo velik broj tema, neke od kojih se našoj uvjetovanoj stvarnosti doimaju bizarnima ili ludima.

Kad su se počeli pojavljivati djelići mozaika postalo je jasno da je mreža krvnih loza - koje se miješaju od davnih vremena - proširila svoj nadzor na stanovništvo svijeta, sve do danas kada se dokraja razvijena globalna diktatura nalazi unutar njihovog vidokruga i njihove vlasti. Ili bi barem tako bilo da probuđena srca i umovi ljudi to ne sruše. Ukoliko ljudi nisu upoznati sa stvarnom pozadinom onoga što se događa, lako ih mogu prevariti službene verzije priča o 11. rujna i drugim grozotama, ratovima, umiranju od gladi i sukobima o kojima mediji svakodnevno 'izvještavaju'. Službena priča o 11. rujna golema je laž, kao što sam to pokazao u knjizi *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*, ali većina joj je ljudi povjerovala, a osvajačke ratove koji su uslijedili opravdavalo' se time da je službena verzija istinita. To je uključivalo smrt najmanje pet tisuća afganistanskih civila. Bili su to muškarci, žene i djeca poput onih koji žive u vašoj "ici, izmasakrirani američkim i britanskim bombardiranjima kako bi se 'uhvatio Bin Laden, čovjek koji je navodno organizirao napad 11.09. iz pećine u Afganistanu. To je laž, ali laž kojoj se vjerovalo, što je pak dovelo do reakcije koja je ubila i osakatila još veći broj ljudi, u ime 'mira' i 'pravde'. Pojedini idiotski novinari iz medija glavne struje pitali su me koja je svrha toga da ljudi budu upoznati s onim što se događa. Pa, kada bi javnost shvatila tko su stvarni počinitelji odgovorni za 11. 09. naše se slobode ne bi dnevno gušile od trenutka udara onih aviona, i na tisuće civila u Afganistanu još bi bilo živo, među nama. Niti bismo imali invaziju na Irak

u kojoj je poginulo više od deset tisuća civila, a na desetine tisuća ih je ranjeno, da su ljudi bili upoznati sa stvarnim razlozima zašto se to događa.

Od niti do weba

Ljudi brojnim, različitim putovima dolaze do spoznaja o globalnoj zavjeri. Neki krenu istraživati legaliziranu korupciju i krađu orkestriranu kroz bankarski sustav i nastave dalje, i tada se uvjere da je to tek jedna nit divovske zavjere koja prožima sva područja ljudskog života. Drugi do tih spoznaja dođu istražujući zataškavanje informacija o 'NLO'-ima ili korupciju u vlasti, prodaju oružja, dugove 'Trećeg svijeta' i aktivnosti multinacionalnih kompanija koje dovode do smrti, gladi i patnje duž cijele Afrike, Centralne i južne Amerike i drugdje. Ukoliko se u bilo koje od ovih istraživanja upustite dovoljno duboko i otvorena uma, to će vas neizbježno dovesti do divovske paukove mreže međusobno povezanih i koordiniranih manipulacija, masovnih ubojstava i korupcije, što čini globalnu zavjeru.

Mene je ka tom razumijevanju vodila želja da shvatim zašto su alternativna objašnjenja života gušena, dok se verzijama koje iznose 'znanost' i religija pruža sloboda izražavanja. Kada je moje buđenje počelo izlaziti na vidjelo uvidio sam da postoje tumačenja koja pobijaju objašnjenja 'znanosti' i religije, a koja imaju mnogo više smisla pri razrješavanju 'tajni' života. Zašto ta informacija nije dostupna djeci i studentima u školama i sveučilištima? Gdje su televizijske emisije o tim temama u medijima glavne struje? Zašto bi svakoga tko je o tome progovorio ili ismijala 'znanost', ili osudila 'religiju'? Kako je moje istraživanje odmicalo cijeli jedan svijet spoznaja počeo se oslobađati kada sam shvatio da je zataškavanje prave prirode našeg postojanja dio, temeljni dio, globalne zavjere koja poprima jednostavno zapanjujuće razmjere. Našao sam se uvučen u višegodišnje, vrlo detaljno i pomno istraživanje, često radeći osam ili više sati dnevno, tjedan za tjednom, mjesec za mjesecom. To pokazuje koliko je dobro zavjera bila skrivena - ali ne više. Prije nego što krenemo na specifične aktualne događaje, u glavnim ću crtama opisati pozadinu manipulacije pet osjetila. Izvore, kao i mnogo više informacija i pojedinosti možete pronaći u mojim knjigama: *I istina će vas osloboditi*, *Najveća tajna*, *Djeca Matrixa* i *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*.

'Prosvijetljeni'

Zavjeru da se stvori centralizirana, globalna, fašistička država orkestrirala je u 'svijetu' pet osjetila tajna mreža općepoznata kao Iluminad ili 'Prosvijetljeni'. Oni manipuliraju preko tajnih društava i udruženja kao što su Slobodni zidari, Malteški vitezovi, Vitezovi templari i Jezuiti. Spomenuta, ali i druga društva Iluminata opskrbljuju pažljivo izabranim novacima koje ovi postavljaju na pozicije moći po cijelom svijetu, a prisutni su u velikom broju u svim bojama, rasama, uvjerenjima i zemljama. Nisu svi članovi tajnih društava svjesni urote, štoviše pretežna većina

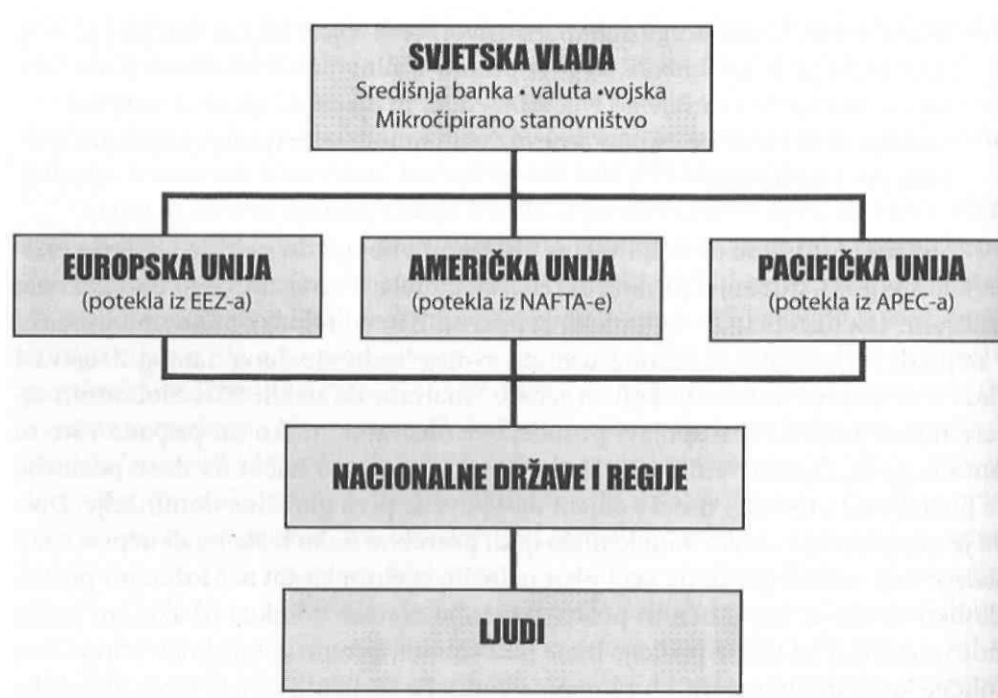
njih nije. Iluminati funkcioniraju kao rak: neopazice se uvuku i prikriveno nadziru druge organizacije. Većina Slobodnih zidara nikada ne napreduje dalje od ranga najniža tri stupnja, takozvanog Plavog stupnja, i pritom ne razumiju u koje se svrhe njihova organizacija koristi. To je potvrdio Albert Pike, jedna od istaknutijih ličnosti u svijetu Masonerije, koji je umro 1891. godine. Među njegovim počasnim naslovima bili su i Suvereni veliki imperator Vrhovnog vijeća 33. stupnja te Vrhovni svećenik univerzalne Masonerije. U svojoj knjizi *Moral i dogma*¹, napisanoj za Slobodne zidare višeg stupnja, otkriva način na koji se članove nižih razina navodi na pogrešno mišljenje:

«Plavi stupnjevi nisu drugo doli vanjsko dvorište ili trijem Hrama. Inicijatu se tamo razotkriva dio simbola, ali ga se pritom lažnim tumačenjima namjerno navodi na pogrešno mišljenje. Nije namjera da ih razumije, namjera je da on zamišlja da ih razumije. Njihov stvarni dublji smisao rezerviran je za Adepte, Prinčeve Masonerije.»²

Štoviše, događa se da čak i većina onih koji prispiju do naizgled najviše razine, kao što je 33. stupanj Škotskog obreda, znaju relativno malo, osim ukoliko nisu 'izabrani'. Tek nekolicina - svi potekli iz posebnih krvnih loza i njihovih ograna - napreduje do kraja službenog uspona svojeg 'individualnog' tajnog društva i ulazi u stupnjeve Iluminata koji su iznad. Smatram da nekih 95% Slobodnih zidara nije svjesno da ti stupnjevi postoje, bez obzira na to tko im pripada i što se tamo događa. Operativama Iluminata manipulira se na način da ih se postavlja na pozicije od utjecaja i moći s ciljem da se uvede plan globalne dominacije. Doista je nevjerovatno koliko vam je malo ljudi potrebno kako biste imali neposredan nadzor koji vam dopušta da svoj plan naložite cijelom sustavu. Možete to postići ukoliko su oni: a) na ključnim pozicijama gdje donose odluke i b) ako oni imaju moć imenovati na važne pozicije ljude pod sobom. Evo primjera: kontrolirate šefa policije koji određuje politiku i imenuje voditelje različitih odjela svoje policijske postaje. On uvodi politiku Iluminata, a svoje glavne podređene bira iz redova članstva tajnog društva. Ovi, sa svoje strane, mogu imenovati ljude unutar svojeg odjela i izabrati još veći broj inicijata tajnog društva, postavljajući ih na pozicije pod sobom. I tako to ide dalje. Jednom kada imate nadzor nad čovjekom najvišeg ranga neke organizacije, piramida je sagrađena na njegovu, tj. iluminatsku sliku. Vlade su strukturirane na identičan način, kao i 'sigurnosne' organizacije kao što su FBI, CIA, Britanska obavještajna služba, te one koje nadziru Pentagon.

Očigledna je potreba za centralizacijom. Ukoliko, u usporedbi s ciljnom populacijom, postoji relativno malen broj manipulatora, oni su primorani centralizirati donošenje odluka koje utječu na živote i volju većine. Što je raspršenije donošenje odluka, to će manje kontrole imati nekolicina nad onim što je odlučeno. Slično je to momku na pozornici s velikim brojem tanjura koje vrti na štapu. Trčeći od jednog do drugog na kraju će izgubiti kontrolu, i tanjuri će početi padati na

sve strane. Bilo bi mnogo lakše kada bi imao samo 'jedan veliki tanjur' na 'jednom velikom štapu': tako bi mogao održavati vrtnju neograničeno dugo. Raznolikost predstavlja noćnu moru kontrolora, stoga su tražili način da centraliziraju donošenje odluka i uvećaju svoju moć. Razlog zašto je centralizacija na svim područjima naših života - političkom, ekonomskom, poslovnom, vojnom i medijskom - napredovala sve krupnijim korakom druga je jednostavna jednadžba. Što više moć centralizirate, to većom moći raspolazete da još brže centralizirate. Illuminati žele svjetsku vladu, vojsku, središnju banku i valutu koji će upravljati mikročipiranim stanovništvom (*Slika 2*).

Slika 2: Iluminatski ustroj globalne, fašističke vlade. 'Globalizam' i 'rat protiv terorizma' predstavljaju plan koji se kreće prema tom cilju.

Svjetska bi vlada trebala donositi sve najvažnije političke, financijske i vojne odluke, te svakoj zemlji nametnuti njihovo uvođenje. Danas svjedočimo stvaranju tog ustroja kroz diktaturu Ujedinjenih naroda. Proces službeno predvodi George W. Bush, u stvarnosti ga, međutim, nadzire iluminatska hijerarhija. Amerika je njihov najvažniji nositelj globalnog podjarmljivanja, tako je oduvijek bilo zacrtano. 'Rat protiv terorizma' isfabricirana je izlika za preuzimanje bilo koje zemlje koju mogu demonizirati pomoću svojih, doista jadnih, *mainstream* sredstava priopćavanja. Politička Ljevica - koja je dugo vremena ismijavala, pa čak i osuđivala ono što govorim o zavjeri - sada je otkrila brutalnu politiku 'globalizma'. To povlači za sobom smanjenje barijera u trgovini kako bi se iluminatskim multinacionalkama

omogućilo da svoju robu proizvode u najsiromašnijim zemljama za sitniš, isplaćujući zaposlenicima bijedne plaće, te da potom tu robu otpremaju na bogati Zapad (bogat za pojedince) i prodaju ju uz golem, bestidan profit. Ljevica se u svojim objašnjenjima tog procesa ograničava na običnu pohlepu divovskih korporacija koje žele sve više moći i novaca. Razumijem tu ograničenost pogleda, obzirom da je i Ljevica uhvaćena u igru sustava, premda vjeruju da mu se odupiru. No, globalizam je doista izraz iluminatskoga plana za globalnu državu u kojoj će nekolicina njih iz središta određivati sve, dok će bilo koja odmetnuta država dobiti tretman jednak onom u Afganistanu, Iraku i drugim zemljama u koje su poslane trupe kako bi ih 'oslobodile'.

Braća po krvi

Trag Iluminata može se slijediti tisućama godina unatrag, sve do Sumera, Babilona, Egipta, pa i dalje, sve do onoga što nazivamo pretpovijesću. Kroz stoljeća su neprekidno radili na centralizaciji moći i na ostvarenju njihovog 'Velikog djela' - globalne diktature. Iza naizgled slučajnih svjetskih događaja stajala je tajna mreža Iluminata koja je skrivena, i za koju ostatak pučanstva nikada nije čuo. Mrežu nadziru drevne, međusobno miješane krvne loze i njihovi ogranci, koje danas predvodi trinaestak 'elitnih obitelji', ustrojenih na DNK hijerarhiji. Tu se ubrajaju Rothschildi, Rockefelleri, kuća Lorraine, Habsburgovci te Thurn und Taxis dinastija iz Bergama u Italiji koji su se proširili na Belgiju, Bavariju i još dalje. Krvna loza Thurn und Taxis Iluminatima je od velikog značenja, premda ju istraživači ne spominju tako često kao neke druge loze. O krvnim lozama često se govori kao o Crnom plemstvu. Te obitelji koje nadziru sustav što kontrolira ljude imaju DNK različit od ostatka pučanstva. DNK je nacrt naših fizičkih obilježja, ali i mnogo više od toga. Moje 'veze', ljudi koji su imali iskustva s nekima od unutarnjih razina zavjere, opisali su mi to kao DNK 'korupciju'. Ova 'korupcija' bit će jedva, ako uopće, zamjetljiva trenutno dostupnom stupnju poznavanja DNK budući da, iskreno rečeno, ljudska znanost zna baš proketo sve o DNK u usporedbi s onim što se o DNK može znati. Upravo je ta razlika u DNK dovela do prastarih tvrdnji 'kraljevskih krvnih loza diljem svijeta o njihovom 'Božanskom pravu da vladaju'. 'Božansko pravo' samo je pravo da se vlada zahvaljujući DNK. U Britaniji sve do danas miamo poglavara; ona je na toj poziciji isključivo zbog svog DNK, kao i cijela hijerarhija kraljevske obitelji ustrojene na temelju DNK srodstva osobe s kraljem m kraljicom. Sve se temelji na njihovoj genetici, što je i zapisano u zakonu zemlje koja istovremeno osuđuje rasizam i smatra ga kaznenim prekršajem!!! Ali, što je drugo kraljevska vlast utemeljena na DNK nego podao rasni i genetički elitizam?

Božansko' pravo na vlast nema baš nikakve veze s 'Božanskim', ali je najuže povezano sa stvarnim podrijetlom tih krvnih loza. Oni tvrde da potječu od bogova' drevnog svijeta, a tko su, ili što su, ti 'bogovi' bili - i jesu - detaljnije ću 'objasniti nešto kasnije. 'Kraljevske' obitelji međusobno su se neprestano križale još

od drevnih vremena, u nastojanju da sačuvaju DNK korupciju koju očigledno u kratkom roku može razvodniti stvaranje potomstva izvan tih linija. Baš zanimljivo kako obitelji Iluminata i moćne elite čine isto sve do danas. Zašto? Oni su pripadnici iste krvne loze. Kraljevske, 'Božanske krvne loze drevnog Somera i Babilona (današnji Irak), Egipta, doline Inda i drugih dijelova svijeta rasprostranile su se po Europi, postavši kraljevske i aristokratske obitelji koje su vladale tim kontinentom kao i najvećim dijelom svijeta preko Britanskog carstva, kao i francuskog, belgijskog, nizozemskog, njemačkog i dr. S početkom pružanja otpora pučanstva i odbijanja otvorene diktature kraljevske vlasti krvne su loze počele djelovati u tajnosti, među stanovništvom, na svim područjima koja nadziru suvremeno društvo.

Pojedini istraživači govore o jednoj 'kraljevskoj' lozi, potekloj iz jednog mjesta - drevnog Egipta. Ne slažem se s time. Sigurno je da je Egipat za Iluminatode ogromne važnosti, ali oni su bili prisutni u brojnim drugim dijelovima svijeta. Putovali su u svim smjerovima, i međusobno se miješali sklapanjem braka s drugim izdancima izvornog podrijetla. Egipat, Sumer, Babilon, Azija i Kina temelji su najvećem dijelu iluminatskih krvnih loza, no ne pripadaju niti jednoj rasi na Zemlji. Umjesto toga, proželi su brojne narode kako bi uvećali svoju moć. Glavni nositelj DNK 'Iluminata' ženska je linija. Povijest se usredotočila na muške loze, dok je ona ženska - 'od Božice', u iluminatskom govoru - ta koja ga prenosi stoljećima u takozvanom mitohondrijskom DNK.

Njegovo kraljevsko visočanstvo, g. predsjednik

Ove drevne, iluminatske krvne loze otada su postale predsjednici Sjedinjenih Američkih Država, premijeri, vodeće bankarske i poslovne obitelji, vlasnici medija i oni koji nadziru vojsku. Uzmimo za primjer predsjednike SAD-a. U SAD-u danas živi više od 280 milijuna ljudi, a živjelo je tu i mnogo stotina milijuna više od vremena kada je vodeći Slobodni zidar George Washington 1789. inauguriran za prvog predsjednika. Američka nacija stvorena je i od vrlo velikog, različitog genetičkog materijala iz cijeloga svijeta. Ukoliko je to doista Zemlja slobodnih, i ukoliko - kako se tvrdi - doista svatko može postati predsjednik, ispravno biste očekivali da 43 predsjednika - od Georgea Washingtona do Georgea W. Busha - očituju tu genetičku raznolikost. Kako da ne. Predsjednici Sjedinjenih Država kraljevska su obitelj kao i sve u Europi odakle je i izvor njihovih krvnih loza. Od dosadašnja 43 predsjednika, njih 34 genetski sežu u povijest do Karla Velikog (742.-814.), pripadnika iluminatske loze i najpoznatijeg vladara države koju danas nazivamo Francuskom. On je bio vođa Franaka - po kojima je Francuska dobila ime - te car Svetog rimskog carstva, iluminatske tvorevine koja je stoljećima kontrolirala Europu. *Burke's Peerage* - 'Biblija' pripadnika plave krvi o genealogiji kraljeva i aristokracije - jedan je od brojnih genealoških izvora koji je bacio svjetlo na kraljevske veze američkih predsjednika. Godine 1996. za vrijeme kampanje za izbor predsjednika u kojoj su sudjelovali Bill Clinton i Bob Dole, *Burke's Pee-*

rdg j^e ^krio da je na doslovce svim predsjedničkim izborima u povijesti SAD-a pobjeđivao kandidat s najviše kraljevskih gena. Clinton koji je pobijedio Dolea, kao i protuzakonit izbor Georgea W. Busha umjesto Al Gorea 2000. godine samo nastavljaju taj niz. *Burke's Peerage* u izvješću za Reuters od 17. listopada 2000. potvrdio je da Bush i Gore posjeduju 'neuobičajen' broj kraljevskih veza, ali da su one Busheve istaknutije. U skladu s izvješćem, Bush je povezan sa svim europskim monarsima - bili oni na prijestolju ili ne - i u krvnom je srodstvu sa svim pripadnicima britanske kraljevske obitelji. Trinaesti je bratučed britanske Kraljice majke koja je 2002. umrla u dobi od 101 godine, kao i njezine kćeri, kraljice Elizabethe. Bush, četrnaesto koljeno, je 13. bratučed nasljednika prijestolja princa Charlesa, a ima i izravne veze s Henryjem III te sestrom Henryja Vili, Mary Tudor, koja je ujedno bila žena francuskog Luja XI. Bush je, osim toga, potomak engleskog Charlesa II. Harold Brooks-Baker, urednik izdanja *Burke's Peerage*, u izvješću za Reuters je izjavio: «Sada je jasno kako g. Gore i g. Bush posjeduju neuobičajeno brojno kraljevsko i plemenitaško podrijetlo.» Nakon svih tih godina istraživanja meni je to daleko od neuobičajenog. Brooks-Baker je rekao da je uvijek postojao znakovit 'kraljevski faktor' u predsjedničkim izborima na kojima su, među ostalima, sudjelovali George Washington, Thomas Jefferson, Franklin i Theodore Roosevelt i Ronald Reagan, koji su se svi odreda dičili plavom krvi. Dojam je da su posebice dobro povezani Bush i Gore. «U stvari,» - tumači Brooks-Baker - «nikada u povijesti Sjedinjenih Država dva predsjednička kandidata nisu bila do te mjere obdarena kraljevskim rodbinstvom.»

Gore, rođak bivšeg predsjednika Richarda Nixona, potomak je engleskog Eduarda I, izravno povezan sa Svetim rimskim carstvom preko careva Luja II, Charlesa II i Luja I. To ga čini još jednim potomkom Karla Velikog i srodnikom Georgea W. Busha.

Gary Boyd Roberts je genealog pri New England povijesnom genealoškom društvu iz Bostona i jedan od najistaknutijih autoriteta na području kraljevskog podrijetla američkih predsjednika. On je potvrdio da je George W. Bush potomak britanske kraljevske obitelji što seže sve do 12. stoljeća i kralja Henryja I, sina Vilima Osvajača. Vilim je bio taj koji je iz Francuske upao u Britaniju, pobijedivši 1066. godine u bitci kod Hastingsa. Na strani Vilima istaknuli su se pripadnici St. Clair obitelji - značajne iluminatske krvne loze - dio koje se preselio u Škotsku, gdje su postali poznati kao 'Sinclair' sa sjedištem u Roslyn Castleu kraj Edinburga. St. Clairs/Sinclairsi su bili glavni igrači u stvaranju tajnog društva Viteza templara, jednog od najutjecajnijih posrednika Iluminata tijekom najvećeg dijela razdoblja od tisuću godina. U ostalim sam se knjigama detaljnije bavio brojnim drugim kraljevskim i aristokratskim vezama u Bushevoj obitelji, od njihova izvornog podrijetla u moćnoj familiji Percy iz Engleske koja je - pobjegavši u Ameriku zbog upletenosti u propalu urotu 'Gunpowder' kada se 1605. planiralo dići u zrak Zgradu Parlamenta - promijenila svoje prezime u 'Pierce'. Sam George Bush kao i njegova supruga Barbara potječu iz loze Piercea. Zavjeru 'Gunpowder' organizi-

rali su Jezuiti, tajno društvo koje nadzire Rimokatoličku crkvu, i ostaje jedan od najmoćnijih izraza Iluminata do današnjih dana. Bushevi su također povezani s anglo-američkom obitelji Grosvenor iz koje su potekli Vojvode od Westminstera. U njihovom je posjedu golem dio najvrjednijih nekretnina u Londonu, veći dio kojih se nalazi u londonskom Cityju - financijskom distriktu i globalnom središtu Iluminata.

Godine 2002. - mnogo vremena nakon što sam počeo pisati o tim krvnim vezama iluminatskih obitelji, jedan genealoški *website* - www.Myfamily.com - otkrio je krvnu povezanost obitelji Bush s članovima britanske kraljevske obitelji, aristokratske familije Spencer princeze Diane, te ratnog premijera Winstona Churchilla, izdanka elitne aristokratske dinastije, obitelji Marlborough iz palače Blenheim u Oxfordshireu. Za još jednog čelnika Iluminata, državnog tajnika Colina Powella otkriveno je da ima veze s britanskom kraljevskom obitelji zajedno s Richardom Nixonom, rođakom Gorea. Slično je i svugdje drugdje u svijetu. Credo Mutwa, službeni povjesničar naroda Zulù, rekao mi je da vrlo velik broj tamnoputih afričkih lidera - koji su bili postavljeni na pozicije moći nakon što su kolonijalni gospodari njihovom kontinentu dali 'nezavisnost' - potječe iz krvnih loza afričkih kraljeva i kraljica koji su tvrdili da su potomci istih 'bogova' kao i njihovi bijeli pandani.

Skrivanje tajni

Službena je povijest promijenjena kako bi se prikrila činjenica da je svijet tisućama godina nadzirao isti rod koji se međusobno križao. Isto je i s glavnim religijama. Sve one imaju unutarnje i vanjske razine znanja. Unutarnje razine prenose tajne koje sežu unatrag do drevnih Škola misterija i mjesta kao što su Sumer, Babilon i Egipat. To uključuje tajne o krvnim lozama, no svega je nekolicina izabranih inicirana u tu osviještenost. Kod vanjskog nivoa tajne su skrivene u šiframa i alegorijama, te prodane, s božanstvom, masama kao 'istina'. Priče u Evanđeljima Novog zavjeta temelje se na inicijacijskim obredima i ezoteričnim tajnama - uključujući astrologiju i obožavanje Sunca - koji su se izvodili i prenosili u Misterijskim školama. Predstavljani su, međutim, kao stvarne priče kako bi zavarali ljude. Religije - Kršćanstvo, Judaizam i Islam (sve proizašle iz istog izvora) - prenositelji su tajni (unutarnje) i istovremeno kontroliraju ljude skrivanjem tajni uz pomoć navodno 'stvarnih' priča (vanjsko). Ista bazična pripovijest o 'Isusu' Sinu Božjemu koji je umro za ljude pripovijedala se diljem svijeta tisućama godina prije Kršćanstva. S time je povezan zimski solsticij ili festival zimske suncostaje: na sjevernoj hemisferi Sunce se tada nalazi na najnižoj točki svoje moći tijekom svog ciklusa. Govorilo se da na solsticij - naš 21. na 22. prosinca - Sunce 'umire'. Tri dana kasnije, 25. prosinca, govorilo se da je Sunce rođeno, odnosno da je ponovno rođeno. Na taj način imamo dugi niz bogova Sunca kojima 'rođendan' pada na 25. prosinca. Isus iz Evanđelja kao simbol Sunca, kao i priče koje uključuju svu silu drugog znanja

jvlisterijskih škola i ezoteričnih pojmova. Motiv otvorenoga groba ili lijesa još je jedan primjer onoga o čemu govorim. U drevnim Misterijskim školama izabrani bi legli u otvoreni grob, što je simboliziralo njihovu smrt i ponovno rođenje u tajne. To je razlog zašto je u Velikoj piramidi u Gizi pronađena grobnica, ali mumije nisu otkrivene niti u toj niti u bilo kojoj drugoj piramidi. Piramide nisu bile odaje za ukop nego mjesta inicijacije u kojima je grob/lijes - 'ponovno rođenje' u tajne - zauzimao središnje mjesto.

Zbog toga ove motive groba pronalazimo u tajnim društvima kako se ponavljaju kroz povijest, a u obliku alegorije susrećemo ih u religijskim pričama i obredima. Mnogo prije pojave Kršćanstva u Perziji je postojao obred u kojem bi jedan, prividno mrtav mladić bio vraćen u život. Zvali su ga Spasiteljem, i govorilo se da su njegove patnje zajamčile spasenje ljudi. Njegovi su svećenici klicali: "Radujte se, o posvećeni inicirani! Vaš Bog je ustao. Njegova smrt i patnje urodile su vašim spasenjem." Ista je priča postojala u Egiptu, i to o Horusu, njihovom Sinu Božjem, a u Indiji se pripovijedala priča o Krishni, i to tisuću godina prije Kršćanstva. U Evanđeljima postoji priča o Lazaru koji je ležao mrtav u grobu, te potom 'ustao od mrtvih'. Priča o Isusu koji je bio položen u grob a zatim 'ustao' ista je alegorija za inicijacijske ceremonije u Misterijskim školama. Iz tog razloga Slobodni zidari kao i druga tajna društva sve do danas održavaju ove rituale groba ili lijesa, premda samo najviše razine mreže poznaju prave tajne, a pristup do tog unutarnjeg svetišta ostvaruje se isključivo na temelju krvnih loza.

Krv u krvnim lozama

Obitelji povezane krvnim lozama manipuliraju pomoću ove mreže tajnih društava, a njih u konačnici nadziru Iluminati. Brojne od ovih tajnih, međusobno povezanih, skupina krajnje su bizarne, a jedan primjer je i zloglasno Društvo lubanje i kosti (engl. Skull and Bones Society). Baza mu je u mauzoleju bez prozora koji je posve prikladno poznat kao 'Grobnica, a nalazi se kraj Sveučilišta Yale u New Havenu u Connecticutu, te je poslužilo kao inspiracija za filmove *Skulls*. Bushevi su povezani s Taftima koji su dali predsjednika Williama Howarda Tafta, a njegov otac, Alphonso Taft, zajedno s pripadnikom druge iluminatske krvne loze, Winiamom Harrisonom Russellom utemeljili su Društvo lubanje i kosti. I George W- Bush i njegov otac članovi su Društva, kao što je to bio i predsjednikov djed, Hitlerov pristaša i financijer, Prescott Bush (vidi *I istina će vas osloboditi*). Društvo ubanja i kosti u svoje redove svake godine primi u članstvo 15 studenata Yalea (krvne loze), i tom prilikom oni se obvezuju na doživotnu odanost Društvu koje Javlja iznad svega drugoga. Kada član Društva postane predsjednik Sjedinjenih

rzava ili dođe na neku drugu poziciju moći, on je u prvom redu lojalan planu tajnog društva, a ne onomu što je najbolje za narod ili zemlju kojoj, kako se tvrdi, ^{uzi}. Upravo dok pišem, jedan od predsjedničkih kandidata Demokrata namjerava se 'suprotstaviti' inicijatu Lubanje i kosti, Georgeu Bushu, a on je John Kerry,

inicijati Društva lubanje i kosti. Ron Rosenbaum iz *New York Observera* zajedno sa skupinom drugih ljudi 2000. godine, koristeći *high-tech* opremu za noćno snimanje, snimio je inicijacijsku ceremoniju Lubanje i kosti što se održavala u unutar-njem dvorištu 'Grobnice'. Svjedočili su kako u svečano ruho odjeveni *Bonesman* (engl. bones - kosti; man - čovjek; u ovom kontekstu "pripadnik društva Skull and bones", *op. prev.*) koji nastupa kao George W. Bush inicijatima drži nadut govor sa 'zastrašujuće besprijelekovnim teksaškim otezanjem samoglasnika' uz riječi: «Razvalit ću te kao što sam razvalio Ala Gorea» i «Ubit ću te kb što sam ubio Ala Gorea.» Rosenbaum je izvijestio kako se čovjek čiji je govor sličio Bushu doimao pomalo nezadovoljan svojom ulogom, požalivši se: «Mogu sravniti Kinu sa zemljom, a oni mi daju ovakvu ulogu.» Sve više zvučeći kao Bush, još je dodao: «Ja sam predsjednik jebenog SAD-a.» - rekao je Rosenbaum. Druge se je čulo kako viču: «Vadi taj klip iz moje guzice», a inicijati su se međusobno nabacivali seksualnim uvredama tipa: «liži mi šupak, novajlijo (novi inicijati)» dok su bili primorani klečati i ljubiti lubanju pred nogama začetnika. Čulo se i: «Liži mi guzicu, novajlijo!» i «Svida li ti se moje dupe, novajlijo?» Ne zaboravite da su George W. Bush i njegov otac prošli ove rituale. Tim *New York Observera* svjedočio je kako inicijati igraju uloge u 'prikazu ritualnog ubojstva rezanjem grkljana'. Jedan od starješina Reda je rekao: «Morali bismo doći do bolje krvi; ovo slično na nekakav jebeni sirup, čovječe.» Rosenbaum o tome piše:

«[Inicijati] su licem u lice bili suočeni sa šokantnim prizorom: momak koji je držao nešto nalik mesarskom nožu, odjeven u neku vrstu životinjske kože 'barbarskog' izgleda, stajao je nad ženom koja se doimala prekrivenom lažnom krvlju, i to je bilo više-manje sve što je bilo na njoj. Tada je novak pristupio lubanji koja je bila na otprilike metar udaljenosti od prizora čovjeka koji drži nož i žrtve. Novak je kleknuo i poljubio lubanju. U tom trenutku je kleknuo i momak s nožem i prerezao vrat naprijed nagnute osobe. (No dobro, pravio se da reže vrat.)»⁵

Rituali su puni slikovitih prikaza smrti, a inicijatima se govori da moraju 'umrijeti barbarskom svijetu' i biti ponovno rođeni u Elizejskom društvu izabranih, kako oni nazivaju 'Red'. Obred 'ponovnog rođenja' uključuje ležanje u lijesu (dakako) kao i otkrivanje svih svojih seksualnih tajni svojim kolegama inicijatima. Jedan drugi svjedok je izjavio da je vidio osobu odjevenu kao đavao, drugi je bio u kostimu kostura s prekrivenom glavom, a ostali su bili u svečanoj duhoj odoru. Ritual je uključivao i mantru smrti: «Krvnik je izjednačen sa smrću! Đavao je izjednačen sa smrću! Smrt je izjednačena sa smrću!». Ceremonija obuhvaća zapovijedi inicijatima da pribave kosti, uključujući bedrenu kost, a to je tek jedno od crnomagijskih tajnih društava koje osigurava osoblje koje nadzire globalne događaje. Rosenbaum o tome kaže:

«Radi se o inicijacijskom obredu koji veže diplomate, medijske moćnike, bankare i špijune u doživotno, multigeneracijsko društvo, daleko utjecajnije od bilo kakvog bratstva. To je bila - i ostaje - sama srž američkog *establishmenta*.»

«Odnosi se, međutim, najprije kuju uz pomoć rituala, a činjenica da su osnivači *Time Inc.-a* i CIA-e, kao i nekoliko ministara vanjskih poslova te savjetnika za nacionalnu sigurnost - ljudi koji su donijeli odluke da se baci bomba na Hiroshimu, izvrši invazija na Zaljev svinja, gurnuli nas u rat u Vijetnamu, Taftovi, Bundvji, Bucklevji, Harrimani, Lovettsi - svi su oni sudjelovali u tom inicijacijskom ritualu koji bi mogao imati veze sa stvarnom svjetskom moći tih veza. Razumijevanje bez riječi, udobnost u tajnovitosti, lamanje glavom i migovi pomoću kojih se koristi moć.»⁶

Smatrate li da je inicijacija Lubanje i kosti bizarna, mogli biste zaviriti u neke od mojih ostalih knjiga. Ovo što ste upravo pročitali blago je u usporedbi s ostalim ritualima u koje su ti ljudi uključeni. Iluminatske krvne loze bave se žrtvovanjem ljudi i obredima pijenja krvi još od drevnih vremena, a čine to i danas. Govorim o najpoznatijim ljudima na Planetu koje svakoga dana gledate u vijestima. Kada shvatite što rade na tim obredima žrtvovanja - a često se radi o djeci - više se nećete pitati kako ti ljudi mogu zapovjediti pokolj tisuća ljudi i pritom se ne zamisliti nad tim.

Putujući imperij

Krvne loze, i mreža iluminatskih tajnih društava pomoću koje manipuliraju, bila je sila koja je stajala iza velikog broja glavnih imperija u povijesti. U davna vremena kako Sumer tako i Babilon bili su glavna sjedišta Tluminata u zemlji koju danas zovemo Irakom, ali im je i Egipat bio od iznimne važnosti. Na tragu američke i britanske invazije, izvještaji, tekstovi i artefakti iz Sumera i Babilona u iračkim muzejima spaljeni su ili opljačkani. Poslije Babilona iluminatska mreža krvnih loza svoje je sjedište preselila u Rim; bilo je to u vrijeme Rimskog carstva i stvaranja Rimske crkve odnosno institucionaliziranog Kršćanstva. Struktura Rimokatoličke crkve koju kontrolira tajno društvo Jezuita ostaje u središtu iluminatskih operacija. Nakon pada Rimskog carstva 'operativno' se sjedište preselilo u sjevernu Europu, i neko je vrijeme bilo smješteno u Amsterdamu u Nizozemskoj. Bilo je to u vrijeme kada je Nizozemska započela stvarati svoj imperij kroz Nizozemsku 'stočnoindijsku kompaniju' (engl. Dutch East India Company) smjestivši se u Južnoj Africi. Godine 1688. Vilim Oranski - pripadnik jedne od krvnih loza - iz Nizozemske je navalio u Englesku preuzevši 1689. prijestolje kao Vilim III. Vladao je Zajedno s kraljicom Mary, a potom samostalno, nakon njezine smrti 1694. godine.

Te je godine Vilim izdao povelju na temelju koje je stvorena Bank of England i tako je počeo nastajati globalni bankarski sustav. Bankarstvo i isfabricirani dugovi oduvijek su predstavljali glavna sredstva kojima su se krvne loze koristile radi kontrole čovječanstva. U to vrijeme krvne loze i mreža njihovih iluminatskih tajnih društava preselile su svoje operativno središte u London, a ono što je uslijedilo, dakako, bilo je 'veliko' i silno Britansko carstvo. Nije to bilo Carstvo 'Britanaca' već iluminatskih krvnih loza smještenih u Britaniji.

Ova ekspanzija britanskog i drugih europskih imperija u sve dijelove svijeta 'izvezla' je krvne loze na sve kontinente uključujući, što je danas od najveće važnosti, Sjevernu Ameriku. S početkom slabljenja i propašću europskih imperija, posebice u dvadesetom stoljeću, stvorio se dojam da su ti kontinenti-kolonije - obje Amerike, Afrika, Azija i Australija - stekli svoju 'nezavisnost'. Umjesto toga, iluminatske krvne loze samo su zamijenile otvorenu kontrolu daleko učinkovitijom, prikrivenom kontrolom - manipulacijom događajima uz pomoć Skrivenih ruku za koju javnost nema pojma da postoji. I dok su ovi imperiji prividno bili demontirani Iluminati su u svojim 'bivšim' kolonijama, uključujući Sjedinjene Američke Države, ostavili krvne loze i mrežu tajnih društava kroz koju djeluju. Od tog vremena nastavili su kontrolirati događaje u tim 'bivšim' kolonijama, što predstavlja dio dugo planiranog programa nametanja centraliziranog nadzora nad planetom i narodima. Zamišljeno je da se to ostvari kroz strukturu koju sam u glavnim crtama opisao: vojsku svjetske vlade, središnju banku i valutu; mikročipirano stanovništvo spojeno na globalno računalo; te društvo utemeljeno na trajnom i potpunom nadgledanju svakog čovjeka, žene i djeteta. Apsurdna 'teorija' urote? Pa, pogledajte malo bolje oko sebe i vidjet ćete da se to događa upravo sada, i nikad razmetljivije od 11. rujna.

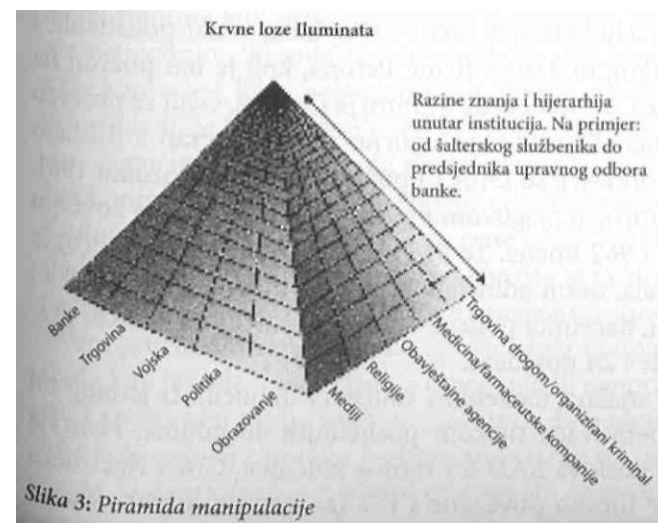
Britansko dobrovoljno društvo za prevenciju kriminala Nacro tvrdi da su britanska vlada i lokalne vlasti proteklih deset godina potrošile otprilike £ 4 milijarde na nadzor, a potkraj devedesetih povećali za tri četvrtine budžet Ministarstva unutarnjih poslova za prevenciju kriminala.⁷ Sada imamo više od dva milijuna postavljenih kamera, a Britanci su najnadziranija nacija na svijetu. Međutim, Ministarstvo unutarnjih poslova napravilo je samo jednu analizu njihove učinkovitosti, a zaključak je da one nisu uvijek najbolja opcija.⁸ Kamere nisu postavljene kako bi spriječile kriminal nego da bi pratile ljude. Glasnogovornik skupine *Liberty* je ustvrdio: «Naša Vlada pokazuje gotovo opsesivnu želju za prikupljanjem i nadziranjem sve većeg broja podataka o građanima.»⁹ Korak blize ka mikročipiranju predstavlja osobna iskaznica. Plan je pod nazivom 'naslovna iskaznica' osmislio britanski ministar unutarnjih poslova David Blunkett koji radi na dokidanju sloboda. Blunkett želi da svaki stanovnik s boravištem stariji od 16 godina posjeduje obvezatnu iskaznicu s fotografijom, osobnim identifikacijskim podacima koje je moguće kompjuterski iščitavati - a koji uključuju i prepoznavanje uz pomoć otisaka prstiju te očne šarenice - i visoko tehnološku vezu koja će državnim činovnicima i policiji omogućiti spajanje na vladine nacionalne

kompjutorske baze podataka."¹ Prikrivanjem stvarnog značenja identifikacije s 'naslovnom iskaznicom' potječe izravno iz Orwellovog vodiča za manipulaciju jezikom. To je posve prikladno budući da svakodnevno svjedočimo razvoju pravog *Big Brother* društva koje je opisao George Orwell (pravim imenom Eric Blair) u svojoj poznatoj knjizi *1984*.² Obzirom na smjer u kojem se svijet za njegova života kretao, kao i na veze koje je imao, Orwell je bio itekako svjestan da je društvo kakvo je opisao doista moguće.

Piramide unutar piramida

Strukturu Iluminata simbolično je moguće prikazati kao mrežu ili kao piramidu u kojoj nekolicina na vrhu diktira mnoštvu na dnu. Mnoštvo se u pogledu onoga što se stvarno događa drži u neznanju. Piramidalna struktura tajnih društava odražava se u vlasti, bankarstvu, *businessu* kao i svakoj drugoj organizaciji i instituciji. Društvo je strukturirano slično ruskim 'babuškama': manja lutka nalazi se unutar jedne veće, a ona najveća sve njih obuhvaća. Iluminati su 'babuške' zamijenili piramidama. (Slika 3). Svega nekolicina ljudi u samom vrhu piramida upoznato je s pravim planom i onim što organizacija nastoji ostvariti. Što se više spuštate niz piramidu veći je broj ljudi koji radi za tu organizaciju, no pritom znaju mnogo manje o njezinom stvarnom planu. Svjesni su isključivo individualnog posla koji svakodnevno obavljaju. Nije im poznato na koji je način njihov doprinos (odvojeno gledajući, naizgled bezazlen) povezan s doprinosom drugih zaposlenika u drugim odjelima poduzeća, vlasti ili čega već. Oni su 'podijeljeni na odjele', a jedini ljudi koji znaju kako je sve to skupa međusobno uređeno tek je nekolicina njih što sjedi na vrhu - obitelji krvnih loza i njihovi lakaji.

Piramida manipulacije

Sve glavne institucije i grupe koje utječu na naše svakodnevne živote povezane su s Iluminatima, koji donose odluke o koordiniranju politike kroz piramidu.

Ljudi u nižim razinama nemaju pojma u čemu sudjeluju.

Manje piramide, kao što je lokalni ogranak banke, strukturom se prilagođavaju onoj većoj, pa još većoj, sve dok naposljetku ne dođete od piramide koja obuhvaća sve banke. Isto vrijedi i za transnacionalne korporacije, političke stranke, tajna društva, medijska carstva i vojsku. Dođete li dovoljno visoko u tim strukturama, sve transnacionalne korporacije (kao što je naftni kartel), najveće političke stranke, tajna društva, medijske imperije i vojsku (preko NATO-a, na primjer) nadziru iste obitelji koje sjede na vrhu najvećih piramida. Naposljetku, postoji jedna globalna piramida koja uključuje sve druge, odnosno, ukoliko vam je draže - najveća 'babuška'. Na njenom vršnom kamenu naći ćete samu elitu Iluminata, 'najčišće' među njihovim krvnim lozama. Na taj način, kroz naizgled nepovezana, pa čak i suprotstavljena društvena područja, oni su u stanju koordinirati istu politiku. Svi putovi u konačnici vode do njih - sve, od hrane koju jedemo; vode koju pijemo; 'zdravstvene skrbi' koju primamo, uključujući cijepljenja; 'vijesti' koje gledamo; 'zabave' koju nam nude; propisa vlasti do mreže koja stavlja u promet droge s namjerom da unište mlade ljude. Iste obitelji s ljudima koji su im pod skutima nadziru sva ta područja, pa i mnogo više od toga. Pomoću takve piramidalne strukture oni su izmanipulirali eksploziju centralizacije u svim područjima života, vlasti, financija, *businessa*, medija i vojske. Nije to posljedica slučajnosti ili normalnih okolnosti; radi se o hladno proračunatom projektu. Istaknuti australski novinar John Pilger u srpnju 2001. napravio je za Britansku nezavisnu televiziju rijetko viđen, izvrstan izvještaj o globalizmu u kojem je istaknuo da je svega 200 korporacija sada odgovorno za četvrtinu svjetske ekonomske djelatnosti. Postoji, međutim, tu jedna druga razina koju moramo pod hitno shvatiti. Taj piramidalni sustav znači da su tih '200' korporacija u stvari *jedna* Korporacija pod nadzorom iste sile. Globalizacija nije tek neka skupina gramzivih korporacija u potrazi za maksimalnim profitom, to je nešto daleko veće.

Savršeni primjer iluminatskih piramida razvrstanih u kategorije bila je zloglasna slobodnozidarska loža u Rimu zvana Propaganda Masonica Due ili P-2. Službeno joj je stajao na čelu Mussolinijev fašist Ličio Gelli, bliski pouzdanik i financijski savjetnik argentinskog diktatora Juana Perona, koji je bio pozvan na inauguracije Ronalda Reagana, Geralda Forda i Jimmija Čartera. Gelli se prozvao prijateljem oca Georgea Busha, ali sasvim je sigurno da je povezan s Bushem budući da je bio fašist koji je orkestrirao teror i ubojstva. Kada je u ožujku 1981. policija upala u Gellijeve prostorije u njegovom uredskom sefu i ručnom kovčegu otkrila je dva popisa članstva s 962 imena. Tu su se našla tri ministra i 40 drugih članova parlamenta, 43 generala, osam admirala te stotine državnih službenika i diplomata, šefovi tajnih službi, načelnici policije četiriju najvećih talijanskih gradova, industrijalci, TV zvijezde i 24 novinara.

P-2 je, osim toga, imala snažno inozemno članstvo, uključujući jednog od najaktivnijih iluminatskih operativaca tijekom posljednjih 40 godina, Henryja Kissingera, ministra vanjskih poslova SAD-a i ratnog zločinca. CLA i Nacistička internacionala također su bile tijesno povezane s P-2 (za širu pozadinu vidjeti /

istina će vas osloboditi). Slično iluminatskoj strukturi u svim zemljama i P-2 je bila država u državi. Imena članova lože P-2 bila su poznata isključivo Gelliju i njegovim najbližim suradnicima. Čak ni drugi članovi nisu znali za sve druge. Gelli je članstvo podijelio u dvije skupine, a potom još u niz manjih podskupina. Samo su vođe skupina znali tko su njihovi članovi, ali nisu poznavali članove drugih skupina. Članove P-2 kontroliralo se uz pomoć straha jer su bili upoznati s užasnim kaznama za neposluš. Na taj način različiti iluminatski članovi i marionete mogu sudjelovati u događajima kao što je 11. rujna bez da znaju na koji je način njihov doprinos povezan s doprinosom ostalih, u druge skupine razvrstanih, ljudi poput njih. Jednom kada je djelo učinjeno a oni uvide što se je dogodilo, toliko su prestrašeni da se ne usuđuju bilo što reći zato što znaju kakve su posljedice. Uzgred, Silvio Berlusconi, hohštapler, medijski tajkun i trenutni talijanski premijer, bio je član P-2.¹² Stoga njegovo prijateljstvo i 'bliskost nazora' s britanskim premijerom Tonyjem Blairom mene nipošto ne iznenađuju.

Manipulirajući stado

Većina ljudi nije u stanju prihvatiti da nekoliko ljudi uspijeva manipulirati milijardama života, djelujući kroz sve institucije i u svim zemljama. Ja to razumijem; međutim, jednom kada imate piramide i znate na koji način uvjetovati umove i stvarnost stanovništva, to postaje relativno jednostavno. Kada nekolicina ljudi želi nadzirati i upravljati mnoštvom čovječanstva, na licu mjesta moraju postojati određene strukture. One su uvijek iste, bilo da pokušavate manipulirati osobom, obitelji, plemenom, gradom, zemljom, kontinentom ili planetom. Najprije morate nametnuti 'pravila, što se smatra ispravnim a što pogrešnim, što je moguće a što nemoguće, što je zdravo a što bolesno, što je dobro a što loše. Većina će ljudi bespogovorno poštivati ta 'pravila' zbog 'be-e-e, be-e-e mentaliteta' stada koje u kolektivnom ljudskom umu prevladava barem posljednjih tisuću godina. Kao drugo, malobrojnim koji osporavaju vaša nametnuta 'pravila' život morate učiniti krajnje neugodnim. 'Pravila' ili 'konsenzusna stvarnost' prijeko su potreban element nase kontrole i, kada nešto kasnije prijedem na glavnu temu ove knjige, bit će to jos očiglednije i smješteno u jedan još širi kontekst.

Najučinkovitiji način da se zajamči pokoravanje tim pravilima jest zagorčati život onima koji se razlikuju. Pojedince koji iznose drukčije poglede, verzije 'istine' i stilove života držite podalje kao crne ovce u ljudskom stadu. Već ste uvjetovali stado da prihvati vaša pravila kao vlastitu stvarnost, pa ono svojom osornošću i neznanjem ismijava ili osuđuje one s različitim stilom života. Time se na crnu ovцу Stvara pritisak da se pokori, što ujedno služi za upozorenje drugim pojedincima u stadu koji također razmišljaju o odvajanju ili osporavanju prevladavajuće stvarnosti. Kao što sam ranije istaknuo, taj strah da budemo različiti te iskazivanje stajališta koja pobijaju 'pravila' nadmoćan je strah od onoga što će drugi ljudi misliti o nama. U stvari, riječ je o strahu od toga što će ovce koje nas okružuju reći i učiniti

ukoliko pokušamo napustiti stado i preispitati njegove uvjetovane pretpostavke. Takav mentalitet znači da mase same nad sobom provode red i poredak, držeći jedni druge na liniji. Ovca ostatku stada postaje ovčarski pas. Nije to ništa drugo nego psihološki fašizam - Policija misli sa svojim agentima u svakom domu, posvuda. Postoje agenti koji su do te mjere uvjetovani da uglavnom nemaju pojma da su neplaćeni kontrolori umova. Govore mi: 'Samo radim ono što je najbolje za moju djecu'. Ne, nego ono za što si programiran da vjeruješ da je najbolje za njih, kao što je programirano i uvjerenje da samo ti znaš što je najbolje.

Sve je to dio 'podijeli pa vladaj' strategije, presudne kada nekolicina nadzire mnoštvo. Svatko igra ulogu u mentalnom, emocionalnom i fizičkom zatvoru svih drugih. Kontrolori samo moraju odrediti 'pravila' i povući pravi konopac u pravo vrijeme kako bi njihove ljudske marionete plesale u odgovarajućem ritmu. Postižu to propisivanjem onoga što će se podučavati u sustavu koji smiono nazivamo 'obrazovanjem', te nadziranjem onoga što prolazi pod 'vijesti' u medijima u vlasništvu Illuminata. Na taj način nemislećem stadu koje ne postavlja nikakva pitanja mogu propisivati što bi trebalo misliti o samomu sebi, drugim ljudima, životu, povijesti i aktualnim zbivanjima. Jednom kada definirate 'pravila' nema više potrebe da kontrolirate svakog pojedinog novinara ili reportera ili vladinog službenika. Mediji i institucije preuzimaju svoju 'istinu' iz tih istih 'pravila' i službenih priopćenja, refleksivno ismijavajući i osuđujući svakoga tko nudi drukčije viđenje stvarnosti.

Ovčji ratovi

Provedba policijske djelatnosti ljudskog stada nad samim sobom ide daleko dublje od one koju provode ljudi u uniformi ili službenici vlasti. Ona započinje uvjetovanjem roditelja koji vlastitoj djeci nameću svoja uvjetovanja, vršeći na njih pritisak da slijede njihove vjerske, političke, ekonomske i kulturne norme. Ekstreman primjer predstavljaju oni koji inzistiraju da se njihovi potomci pokore dogovornim brakovima zbog pravila njihove apsurdne religije. Postoje slučajevi djece Jehovinih svjedoka kojima je uskraćeno pravo na transfuziju krvi koja bi im spasila život zato što njihovi roditelji bez mozga inzistiraju na tome da u svim aspektima života postupaju sukladno kontradiktornim zapovijedima knjige koja obiluje mnoštvom priča koje su čista fantazija. Stvaranje pravila, odnosno mentalnog i emocionalnog obora za ovce koji zarobljava 99% čovječanstva odvija se iz minute u minutu, na suptilan i nešto manje suptilan način. Ima djece čiji su roditelji kršćani, Židovi, muslimani ili hindusi i koji ne prihvaćaju religiju, pa ipak ju slijede jer ne žele uznemiriti svoje obitelji. Jedna ovca drži na liniji drugu ovcu, zagorčavajući život svakome tko pokuša pobjeći.

Jednom kada na licu mjesta postoje glavne institucije 'informiranja' - kao što je to, u njihovim raznim oblicima, slučaj već tisućama godina - jednostavno je maloj skupini međusobno križanih krvnih loza nadzirati živote (umove) mili-

larda ljudi. Ovih manipulatora i njihovih marioneta nema dovoljno da bi fizički mogli kontrolirati stanovništvo, pa su bili primorani stvoriti strukturu u kojoj ljudi nadziru sami sebe pomoću mentalnih, emocionalnih i sve više fizičkih nametanja. Jednom kada uspostavite mentalitet stada koje samo nad sobom provodi policijske mjere nastupa treća faza hvatanja ljudske svijesti u zamku. Unutar stada tada stvorite frakcije i među njima zametnete rat. To se postiže tako da stvorite različite sustave uvjerenja (koji nipošto nisu različiti) i dovedete ih u sukob. Ovi sustavi uvjerenja poznati su kao religije, političke stranke, ekonomske teorije i beskrajno mnoštvo '-izama. Ta se uvjerenja doživljava kao 'suprotnosti' dok su, kao što sam iznio u svojoj knjizi *Ja sam ja, ja sam slobodan*, u stvari suprot/sto. Pogledajte političke 'suprotiste'. Na krajnjoj ljevici, koju simbolizira Rusija Josifa Staljina, uvedena je centralizirana kontrola, vojna diktatura i koncentracijski logori. 'Suprotnost' tome bila je krajnja desnica koju simbolizira Adolf Hitler. Sto je on nametnuo? Centraliziranu kontrolu, vojnu diktaturu i koncentracijske logore. Pa ipak su ova dvojica 'suprotistih' bila uvučena u rat uz pomoć propagande koja je tvrdila da stoje na suprotnim stranama. Jedina razlika između Sovjetskog saveza i takozvanog 'Zapada' u razdoblju Hladnog rata bila je ta da su Sovjetski savez otvoreno kontrolirala nekolicina, dok je Zapad nekolicina nadzirala tajno. Kada dodete do vršnog kamena piramide shvatite da je to bila nekolicina *istih* ljudi koji nadziru obje 'strane'. Ista sila koja djeluje kroz Wall Street i londonski City financirala je sve 'strane' u dva svjetska rata, što je moguće i dokazati (vidjeti *I istina će vas osloboditi*).

Dakle, sve metode manipulacije može se sažeti na sljedeći način:

- Rigidnim uvjerenjem i temeljno ograničenim doživljajem stvarnosti najprije morate zarobiti ljudski um - obor za ovce. Nije od neke važnosti kakva će ta uvjerenja biti sve dok su rigidna, te obeshrabruju slobodu misli i slobodoumno preispitivanje. Kršćanstvo, Judaizam, Islam, Hinduizam i dr., svi daju svoj doprinos ljudskom robovanju dok prividno zagovaraju različite 'istine'.
- One koji slijede takva rigidna uvjerenja ohrabrujete da ih nametnu drugima, a svima onima koji im se ne žele prilagoditi zagorčavate život, čineći ga krajnje neugodnim.
- Spomenuta uvjerenja dovedete u konflikt kako biste osigurali 'podijeli pa vladaj' situaciju koja vam je očajnički potrebna kada želite da nekolicina provodi nadzor. Mase su tada zaokupljene međusobnim borbama, nastojeći jedni drugima nametnuti vlastita uvjerenja i poglede, pa pritom ne vide da Illuminati drže konce pričvršćene na sve njih.

Problem - Reakcija - Rješenje

Ukoliko žele prozreti igru ljudi moraju početi razumijevati postojeće tehnike masovne manipulacije. Jednu od njih prozvao sam 'problem-reakcija-rješenje'. Primjenjuje se tisućama godina kako bi se promicao plan, a predstavlja jedno od najučinkovitijih oružja u rukama Illuminata. Problem-reakcija-rješenje je ključ za razumijevanje onoga što se i zašto doista dogodilo 11. rujna 2001. godine. To funkcionira ovako: svjesni ste reakcije javnosti koja će se usprotiviti ukoliko otvoreno predložite dokidanje temeljnih sloboda, započnete rat ili centralizirate moć. Sloga takve planove nećete predložiti otvoreno i pošteno, nego ćete zaigrati na P-R-R. U prvoj ćete fazi stvoriti problem. To može biti napad jedne zemlje na drugu, pad Vlade ili ekonomski slom, ili pak 'teroristički napad'. U stvari, bilo što za što će javnost smatrati da zahtijeva 'rješenje'. U drugoj fazi izvješćujete o 'problemima' koje ste potajno stvorili na način kako želite da ih ljudi percipiraju. Presudno je da pronađete nekoga koga ćete okriviti za problem, nekog prikladnog kao što je Lee Harvey Oswald kada je ubijen predsjednik Kennedy, ili Osama bin Laden. Poza dinu tih događaja izokrećete na način koji će ljude potaknuti na zahtjev - 'nešto se mora poduzeti'. To su riječi koje želite čuti zato što vam one dopuštaju da krenete na treću fazu - stezanje omče. Kad se nađete na ovoj točki otvoreno nudite rješenje problema koje ste sami stvorili. Ta rješenja, dakako, uključuju centralizaciju moći, otpuštanje službenika ili političara koji vam stoje na putu i ukidanje daljnjih temeljnih sloboda kao što ste unaprijed bili predvidjeli u svojoj globalnoj, fašističkoj državi. Samo se prisjetite sloboda koje su dokinute poslije 11. rujna. Domišljatiji dio ove tehnike je predložili daleko ekstremnije promjene od onoga što očekujete da će proći, zbog čega će opozicija u svim oblicima moći vjerovati da ste napravili kompromis i našli se s njima na pola puta. Vi, međutim, znate da u pripremi imate druge 'probleme' pomoću kojih ćete plan gurati naprijed.

Ovom tehnikom javnim mnijenjem možete do te mjere manipulirati da će ljudi zahtijevati, ili barem dopustiti, da uvedete ono čemu bi se u normalnim okolnostima najoštrije suprotstavili. Bomba u zgradi Alfred P. Murrah u Oklahomi 19. travnja 1995. klasičan je primjer situacije problem-reakcija-rješenje, što sam objasnio u *1 istina će vas osloboditi te Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*. Nakon smrti i razaranja u Oklahomi uslijedili su 'antiteroristički' zakoni koji su prošli kroz Kongres bez objekcija, dokinuvši američkom narodu slobode. Od 11. rujna ovaj plan napreduje divovskim skokovima. Ne dijelim stajališta ljudi poput Timothyja McVeigha niti branim poremećene ljude kao što je Osama bin Laden, ali nije u tome bit. Bit je utvrditi istinu što se je dogodilo, bez obzira na poglede i stajališta ljudi koji su u to uključeni. To se zove pravda. Dva najučinkovitija primjera 'problem-reakcija-rješenje' dvadesetog stoljeća bila su dva globalna rata. Promijenili su svijet kao što to ratovi uvijek čine i doveli do silne centralizacije moći. Ujedinjeni narodi, kao i njihova prethodnica Liga naroda, iluminatska su tvorevina koja djeluje slično Trojanskom konju, odnosno kao

izgovor za svjetsku vladu (igra riječi: engl. *stalking horse* - doslovno: konj iza kojeg se skriva lovac; preneseno značenje: izgovor, izlika, veo).

'Novinarsko' smeće

Mediji su svoju ulogu u tim 'problem-reakcija-rješenje' scenarijima doveli do savršenstva. Na vlasničkoj razini, ljudi poput Conrada Blacka u *Hollinger Groupu* te Ruperta Murdocha iz *News Corporaciona* znaju što se događa. Urednici koje oni postavljaju mogli bi znati ponešto od toga, kao i pojedini kolumnisti, dok većina novinara o tome nema pojma. Urednik je uvijek tu kako bi zaustavio sve što oni napisu a što se protivi interesima Illuminata - baš kako je to naložio vlasnik - pa ukoliko novinari ustraju i dalje prate nedobrodošle priče, ubrzo će se naći na cesti, u potrazi za novim poslom. U svakom slučaju, najveći dio 'informacija' koje novinari iznose dolazi iz službenih (iluminatskih) izvora. Izvještavajući o jednom tako krupnom događaju kao što je 11. rujna, događaju s neposrednim, izravnim posljedicama, gdje reporteri prikupljaju svoje informacije? Od službenih izvora. Navedite mi jedan jedini primjer relevantne informacije koju su emitirali *mainstream* mediji o onome što se je dogodilo 11.09. - što se je dogodilo, kako je učinjeno i kakva bi trebala biti odmazda - a da nije došao iz službenih izvora. Ne postoji! Govore nam da izvori bliski Bijeloj kući govore ovo, izvori iz FBI-ja govore ono, a izvori bliski CIA-ji ili Pentagonu govore nešto treće. Način je to na koji Illuminati putem medija prenose verziju događaja u koju žele da javnost vjeruje. Takvi se izvještaji objavljuju preko cijelih novinskih naslovnica, glavna su tema radijskih i televizijskih dnevnih izvještaja i vijesti diljem svijeta; tako ono što prenose postaje 'norma', službena 'povijest'. U tjednima i mjesecima koji su uslijedili istraživači zainteresirani za pravu istinu započeli su 'kopati'. Svaki put iznova su utvrdili i dokumentirali dokaze da je službena verzija laž od početka do kraja. No, gdje su objavljeni njihovi izvještaji? U novinskim brošurama male naklade, knjigama objavljenim u vlastitom izdanju, na internetu i radio postajama koje posluju s financijskim 'mrvicama' i potencijalnim slušateljstvom iluminatskih carstava. Zbog toga godinama nakon što je službena verzija srušena ona ipak i dalje prevladava u javnom mnijenju. Zaustavite bilo koga u Londonu, New Yorku, Cape Townu, Sydneyju, bilo gdje, i upitajte ga što se je dogodilo 11. rujna, ili u Oklahomi, Drugom svjetskom ratu ili Kosovu. Gotovo svi će vam dati službenu verziju priče jer je jedina za koju su čuli. Kad bismo imali pravo *mainstream* novinarstvo tehnika problem-reakcija-rješenje ne bi mogla funkcionirati. Službena bi se verzija događaja istraživala, nakon čega bi se pokazala kao neutemeljena. Tu bi se činjenicu priopćilo javnosti, a javna reakcija koju vlasti priželjkuju bi izostala. Umjesto toga imamo medije koji su malo više od ureda za odnose s javnošću u službi oficijelne verzije života, što tehniku problem-reakcija-rješenje pretvara u Vjetar u jedra manipulatora.

Bajka o 11.09.

Kada sam prvi puta čuo za napade od 11. rujna 2001. znao sam da je to još jedan problem-reakcija-rješenje. Postoje svi elementi ove tehnike: problem' otmice četiriju zrakoplova otetih više od dva sata, bez ikakvog djelotvornog odgovora od strane vojske ili vlade sve dok čin nije izvršen; trenutno prozivanje 'zločinca' Osama bin Ladena bez ikakvih dokaza; reakcija ljudi koji prihvaćaju službenu priču i zahtijevaju da 'nešto treba poduzeti'; i 'rješenje', uništenje temeljnih prava, sloboda i privatnosti u ime'rata protiv terorizma' koji je do sada koštao života više od 12.000 (minimum) civila u Afganistanu, Iraku i drugdje. Istoga dana kada su se ti avioni zaletjeli započeo sam istraživati službenu priču: ni jedan jedini njezin dio ne uklapa se u neki drugi dio. Radi se o Velikoj Laži, a pozadinu sam do u pojedinosti dokumentirao na više od 500 stranica knjige *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*.

Mainstream mediji samo su ponavljali laži vlasti SAD-a koje su postale prihvaćena istina. To je laž. Kada sam primjerak svoje knjige poslao svim većim novinama, radio i televizijskim vijestima i emisijama koje se bave aktualnim aferama u Sjedinjenim Državama i Ujedinjenom Kraljevstvu, svi su je oni ignorirali izuzev jednog škotskog časopisa koji je sa mnom napravio intervju, ali nije objavio članak. Osama bin Laden, koji je dugo vremena bio CIA-in oslonac, nije ništa više orkestrirao 11.09. nego što sam ga orkestrirao ja. Događaje od 11. rujna organizirale su iste one agencije koje su medijima davale službenu verziju. Koliko ljudi zna da je barem sedmero od 19 otmičara koje je FBI imenovao još uvijek živo? Što su oni učinili? Skočili padobranom? Koliko ljudi zna da su Busheva obitelj i obitelj Bin Laden dugo vremena bile iznimno bliske? Ili da je Salem bin Laden, Osamin brat koji je prije vodio obiteljski građevinski *business*, investirao u prvu naftnu kompaniju predsjednika Busha? Ili da je ulagač u kasniju Bushevu kompaniju bio Khalid bin Mahfouz, Bin Ladenov suradnik kojeg je Ministarstvo vanjskih poslova za vrijeme Clintonove administracije prozvalo kao financijera terorističke mreže Al-Qa'ide. Ili da je za trajanja sovjetske okupacije Afganistana Al-Qa'idu financijski održavala CIA? Ili da je sustav 'Al-Qa'idinih' tunela u Afganistanu sagradio Bin Ladenov *Construction* novcima CIA-e koji su se slijevali preko pakistanske vojne tajne službe ISI, CIA-inog ogranka u Pakistanu? Još jednom, radi se o istoj sili što nadzire dvije prividne 'strane' prema istom konačnom cilju. Predsjednik Sirije Bashar Assad čak je sumnjao u trajnu prisutnost Al-Qa'ide, što mogu razumjeti. «Postoji li uopće Al-Qa'ida? Je li bila u Afganistanu? Egzistira li danas?» - zapitao se. Assad je izjavio da Osama bin Laden «ne može razgovarati telefonom niti se koristiti internetom, ali može odaslati priopćenja na sve četiri strane svijeta?» Kao što je Assad istaknuo, nije logično.¹³

Službena priča o 11. rujna toliko je napadno protivna zdravom razumu da je Busheva administracija poduzela sve moguće napore kako bi zaustavila svaku istragu o tome što se dogodilo. Kada je Bush bio primoran smiriti takve zahtjeve

najavio je istraživanje kojem će na čelu biti Henry Kissinger, jedan od najistaknutijih operativaca Iluminata u posljednjih nešto više od četrdeset godina. To je čak i za Busha bilo toliko sramotno da je javni pritisak primorao Kissingera da odstupi kada je odbio imenovati klijente njegove iluminatske 'firme za konzalting' *Kissinger Associates* (vidi / *istina će vas osloboditi* za više informacija o djelatnosti ove firme). U svibnju 2003. otkriveno je kako su Bush i tajne službe SAD-a sprječavali puštanje osjetljivih informacija o napadima i odugovlačili s objavljivanjem 900 stranica dugog izvješća Kongresa o tome na koji se način teroristički napad dogodio." «Bijela kuća nastavlja s trendom da nam stvara zapreke umjesto da s nama surađuje» - izjavio je Tim Roemer, bivši član Kuće koji je sudjelovao u kongresnoj istrazi.¹³ Pokušavali su zatajiti otkrića do kojih se došlo u izvješću koje za svoju osnovnu premisu priznaje da su temelji službene priče (Osama bin Laden je to učinio) istiniti. Čak ni takva razina istrage nije prihvatljiva - tko mari za onu koja razotkriva stvarnu priču, da su to planirale i izvele snage unutar Sjedinjenih Država. Kada je u srpnju 2003. Kongresna 'Istraga' o 11. rujna objavila svoj izvještaj, sadržaj je bio istinski jadan.

'Antiteroristički' teroristi

Još jednom naglašavam da su 'strane' u sukobu - dojam koji se želi ostaviti - u pravilu uvijek kontrolirane i manipulirane od strane iste sile (*Slika 4*).

Iluminati djeluju kroz islamističke terorističke skupine, kao što to čine i preko američkih i britanskih terorističkih grupa, odnosno vlasti SAD-a i Ujedinjenog Kraljevstva. U večernjim vijestima predstavlja ih se kao dvije 'strane', ali na vrhu piramide obje odgovaraju istim gospodarima. Dok sam pisao ovu knjigu, izvješće Sira Johna Stevensa, britanskog najvišeg policijskog službenika, otkrilo je ono što su istraživači već dugo vremena znali - britanska vojska i policijske snage Sjeverne Irske, Kraljevsko ulstersko redarstvo (Royal Ulster Constabulary - RUC - sjevernoiriska policija čiji su pripadnici uglavnom bili protestanti zbog čega su ju katolici doživljavali kao neprijateljsku, *op. prev.*) bili su u tajnom dogovoru s najvećom lojalističkom* terorističkom skupinom, Udruženjem za obranu Ulstera (Ulster Defense Association - UDA) da se provodi likvidacija katolika. Stevens, šef londonske policije, izjavio je da je informatorima britanske vojne tajne službe i agentima «bilo dopušteno djelovati bez valjanog nadzora, kao i sudjelovati u terorističkim zločinima.» Ustanovio je također da je britanska vojna tajna služba u Sjevernoj Irskoj pomogla produžiti sukob i ubijanje, potkraj osamdesetih poznate kao '*Troubles*' (engl. - nevolja, nesreća, briga, patnja, muka). Stevensov Izvještaj precizira na koji način:

* Ulster loyalist - ljudi u Sjevernoj Irskoj koji smatraju da Sj. Irska treba ostati dio Ujedinjenog Kraljevstva.

Slika 4: Ista sila manipulira objema 'stranama' kako bi kontrolirala ishod i proizvela 'filmsku' verziju događaja pomoću koje zavarava ljude

nicom Force Research Unit, regrutirao bivšeg terorista, pripadnika paramilitarnih snaga Briana Nelsona, pozvavši ga da se vrati u Sjevernu Irsku i ponovno pridruži terorističkom Udruženju za obranu Ulstera (Ulster Defense Association - UDA). Nelson, čiji je kodni naziv 6137, postao je čelni čovjek UDA-inih tajnih službi, opskrbljujući vođe vojske skupinama potencijalnih meta. Vojna tajna služba tada je praktično odlučivala tko će biti ubijen. Dana 10. siječnja 1990. Stevensonov tim planirao je uhititi Nelsona. Vrativši se u svoje osigurano glavno sjedište prije hapšenja, svoje su urede zatekli u plamenu. Protupožarni alarmni sustav, telefoni i termo sustav za detektiranje uljeza bili su onesposobljeni. U vatri su nestale mnoge njihove datoteke no, srećom, za druge su bile napravljene kopije koje su preseleljene u Englesku. Brian Nelson je pobjegao iz Sjeverne Irske, međutim kasnije je uhvaćen i utamničen na deset godina zbog urote za ubojstvo, unatoč prigovora u njegovu korist koje je iznio pukovnik Gordon Kerr iz Jedinice za istraživanje unutar britanske vojske. Nelson je oslobođen 1999. i živio je na tajnoj lokaciji u Engleskoj. U travnju 2003., svega nekoliko dana prije objavljivanja Stevensova izvješća, umro je od krvarenja u mozgu. Baš prikladno. Opstrukcija je bila takvih razmjera da je bilo potrebno 14 godina kako bi Stevensova istraga bila dostavljena. Stevens je izjavio kako su njega i njegov tim bez prestanka uhodili, te da su ih kolege iz policije i vojske iznevjerili. Dodao je da je unatoč tome i dalje bio

- Djelovanja ili propusti 'sigurnosnih snaga' dovodili su do smrti nevinih ljudi.

- Tajni sporazum 'sigurnosnih snaga' obuhvaćao je ubojstva odvjetnika Pata Finucanea i studenta Adama Lamberta.

- Odgovorne vlasti uporno su opstruirale i vodile u krivom smjeru tri službene istrage o tim događajima.

Stevens tajni sporazum definira kao namjeran propust čuvanja zabilješki; nepostojanje odgovornosti; sprječavanje službi; te dokazuje i agente uključene u ubojstva. Istraga je utvrdila da je tajni agent britanske vojske koji je upravljao timom, jedi-

odlučan u namjeri da ubojice Pata Finucanea privede pravdi, pritom i dalje istražujući koliko je daleko mogao sezati zapovjedni lanac tajnog sporazuma. Možda da pokušaš od vrha.

Izdvojio sam ta otkrića zbog toga što je spoznaja da su britanska vojna služba i policijske vlasti Sjeverne Irske s teroristima sklopile tajni dogovor o ubijanju ljudi u Ujedinjenom Kraljevstvu možda podigla dosta prašine, diljem svijeta, međutim, to je pravilo a ne iznimka. To se u golemim razmjerima događa neprestano zato što je tim smušenjacima u fokusu plan Iluminata a ne sprječavanje terorizma i ubojstava. Upravo to se je dogodilo 11. rujna. 'Antiterorističke' organizacije kao što su (njihove najviše razine) Agencija za nacionalnu sigurnost, CIA, FBI, vlada i vojska Sjedinjenih Država itd. bile su snage koje su napade 11.09. i planirale i dozvolile da se dogode. Prije 11.09. glavno sjedište FBI-ja zaustavilo je svoje iskrene agente u provedbi istraživanja terorističkih skupina u SAD-u, dok je predsjednik Bush nekoliko mjeseci prije napada zapovjedio okončanje istrage o terorističkim aktivnostima Bin Ladenove obitelji u Sjedinjenim Državama (pogledati *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*). Najmanje jedanaestorici članova Bin Ladenove obitelji u Americi danima nakon napada 11. rujna bilo je dopušteno otputovati u Saudijsku Arabiju, privatnim mlažnjakom iz zračne luke Boston Logan. Bilo je to vrijeme kada je Osama bin Laden bio najtraženiji čovjek na svijetu, kada je na tisuće Arapa diljem zemlje uhićivano i bez sudskog procesa pritvarano u zatvore samo zbog svog imena i boje kože. Zašto se je to dogodilo? Obitelji Bush i Bin Laden dugogodišnji su prisni drugovi koji praktično rade na ostvarenju istoga cilja. Od 11.09. nadalje vojno osoblje i pripadnici obavještajne zajednice bili su postavljeni na ključne položaje u Bushevoj administraciji, uključujući generala Johna A. Gordona, bivšeg zamjenika direktora CIA-e, na mjesto 'savjetnika za domovinsko-sigurnosni [nadzor]' u Bijeloj kući.

Strahote 11. rujna iskorištene su, kao što je bilo i zamišljeno, kako bi se pogurao naprijed plan globalne kontrole i uništile slobode. Godišnje izvješće Amnesty International za 2003. kaže: «'Rat protiv terora' daleko je od toga da će svijet učiniti sigurnijim; štoviše, ograničavanjem ljudskih prava, potkopavanjem vladavine međunarodnog prava i zaštitom vlasti od kontrole i preispitivanja učinio ga je još opasnijim.»¹⁶ U izvješću se vlasti stavlja na teret «gaženje ljudskih prava u ime borbe protiv terorizma». Drugim riječima: problem-reakcija-rješenje. Irene Khan, glavna tajnica Amnesty Internationala, je izjavila: «Ono što bi 10. rujna 2001. bilo neprihvatljivo sada gotovo da postaje pravilo. Ono što bi se u zemljama Zapada tijekom Hladnoga rata smatralo sramotnim - mučenja, zatočenje bez suđenja, uskraćivanje pravde - pojedine zemlje danas su spremno prihvatile za pojedine ljude.»¹⁷ U izvješću se dalje navodi: «Na jačanje nacionalne sigurnosti i 'rat protiv terora' vlasti su potrošile milijarde. Pa ipak, milijuni ljudi stvarne izvore nesigurnosti prepoznaju u korupciji, represiji, diskriminaciji, ekstremnom siromaštvu i bolestima koje je moguće spriječiti.»¹⁸ Postavljanje takvih pitanja, međutim, ne odgovara planu - upravo suprotno - i tako se patnje i trpljenje nastavljaju.

Totalitarističko šuljanje na vrhovima prstiju

Problem-reakcija-rješenje ima svog bliskog sudruga istih svojstava - pristup kamenja u plitkoj vodi za lakše prelaženje (engl. stepping-stones approach), odnosno, kako ga ja zovem, totalitarističko šuljanje na vrhovima prstiju. Svjestan si kuda ljude želiš odvesti, ali shvaćаш da - budeš li im to jasno predočio ili dotamo stigao u jednom samom divovskom koraku - suočit ćeš se sa snažnim protivljenjem. Stoga prema svojem odredištu napreduješ malim koracima, pri čemu se svaki od njih predstavlja izolirano, kao nepovezan s bilo kojim drugim. To je kao kapanje, kap po kap, prema globalnoj centralizaciji. Ova je tehnika najočiglednije primijenjena kod super-države, danas poznate kao Europska unija. Da su političari nakon rata bili predložili centraliziranu Europu sa zajedničkim zakonima i valutom digla bi se velika dreka i galama. Ljudi bi rekli da su se borili protiv Hitlera kako bi spriječili upravo takvu europsku diktaturu, i da nema šanse da prihvate neku drugu, njoj sličnu. Kako bi prevladali ovu prepreku, Illuminati su ponudili 'zonu slobodne trgovine, pa čak iskoristili i problem svjetskih ratova kojima su sami upravljali, ne bi li europske zemlje ohrabрили na veću međusobnu suradnju. Jednom kada su dobili područje slobodne trgovine - drugim riječima, otvorena vrata - krenuli su u širenje svojih moći sve dok nije postala politička i ekonomska diktatura kakva je danas. Dok pišem, razotkriveni su planovi za uvođenje novog 'Europskog ustava' kojim bi se uvelo predsjednika Europske unije, ministra vanjskih poslova, a europske zemlje pretvorilo u obične regije ove super-države.

Jedna od organizacija unutar iluminatske mreže zove se grupa Bilderberg koja je od vremena svog službenog nastanka u svibnju 1954. vodila politiku centralno kontroliranih Sjedinjenih Država Europe. Britaniju je u europsku muholovku uvukao premijer Ted Heath (grupa Bilderberg), a tu je politiku podržavala i njemu 'opozicijska' Laburistička stranka Harolda Wilsona (grupa Bilderberg), Jamesa Callaghana (grupa Bilderberg) i Denisa Healeya (grupa Bilderberg). Novo ustrojstvo Europske unije službeno je predložio bivši francuski predsjednik Valéry Giscard d'Estaing (grupa Bilderberg), uz podršku Tonyja Blaira (grupa Bilderberg). Godinama sam pisao da je jedan od razloga zašto je Tony Blair postavljen na funkciju bio taj da u Britaniju uvede jedinstvenu valutu - Euro - i uvede ju u Ujedinjene Države Europe s centraliziranim sjedištem iz kojeg se diktira. Razlog je to zašto će, bez obzira na argumente protiv ovakvog ustupanja sloboda i na javno mnijenje o ovim planovima, on nastojati progurati promjene. Odbio je zahtjeve za referendum o europskom ustroju zato što je znao da će izgubiti. Referendum o Euru, za koji je morao dati obećanje da će se održati, zaposlit će operative Ruminata iz svih društvenih područja koji će usuglašeno plašiti javnost prijetnjama o ekonomskoj katastrofi ukoliko se ne odrekne funte. Ista struktura super-države planira se uspostaviti kroz Sjevernoamerički sporazum o slobodnoj trgovini (North American Free Trade Agreement - NAFTA); Azijsko-pacifičku gospodarsku suradnju (Asia Pacific Economic Co-operation - APEC), 'područje

slobodne trgovine' za Aziju i Australiju; i Afričku uniju (African Union) koja je 2001. zamijenila Organizaciju afričkog jedinstva (Organisation of African Unity). **TJ** knjizi / *istina će vas osloboditi* 1995. napisao sam da će 'područje slobodne trgovine' NAFTA biti prošireno na obje Amerike u cjelini, kao korak bliže prema Američkoj Uniji, kontroliranoj iz jednog središta. Godine 2001. George W. Bush je prisustvovao Summitu o Amerikama održanom u Quebecu u Kanadi na kojem je dogovoreno upravo takvo proširenje NAFTA-e diljem obiju Amerika.

Pogledajte današnje novine i televizijske dnevne izvještaje i vidjet ćete kako se dan za danom odigravaju 'problem-reakcija-rješenje' te totalitarističko šuljanje na vrhovima prstiju. Postoji izuzetno učinkovit način da - svakodnevno suočeni sa sličnim situacijama - prozrete ovakvu manipulaciju: svaki puta postavite si jednostavno pitanje: «Tko ima koristi od toga da vjerujem u takvu verziju događaja, odnosno od toga da prihvatim ponuđena rješenja i promjene?» Odgovor će u pravilu biti uvijek isti: svatko tko želi centralizirati moć i ugušiti još više naših sloboda. Politika, ekonomija, veliki *business*, vojska, mediji, religija i sve ostalo dio su široke mreže međusobno povezanih manipulacija koje imaju za cilj uvjeriti mase da same sebe utamniče, a ključ bace. Illuminati djeluju kroz sve sustave uvjerenja - religijski, politički, ekonomski, rasni i kulturni - i kroz sve strane u glavnim 'debatama'. Ukoliko želiš znati kakav će biti ishod igre prije nego što je igra uopće počela moraš kontrolirati sve strane. Trener nogometne momčadi ne može diktirati rezultat ukoliko kontrolira samo jednu stranu. Međutim, upravlja li objema stranama i prije izvođenja udarca može osigurati rezultat koji želi. Isto pravilo vrijedi i za Illuminate, Skrivenu ruku iza događaja koji svakoga dana utječu na naše živote i naš svijet. Razmišljajući o onomu što se 11. rujna dogodilo u New Yorku, Washingtonu i Pennsylvaniji, trebali bismo biti svjesni da Illuminati djeluju kroz tajna društva na Bliskom i Srednjem istoku baš kao što to čine u Sjedinjenim Državama i na takozvanom 'Zapadu'. Takvu vrstu manipulacije objema stranama vidimo prilikom prosvjeda protiv globalizacije. Kako bi kontrolirali javnu percepciju takvih protestnih okupljanja Illuminati su organizirali vlastite agente provokatore koji započinju nasilje što ga gledamo na vijestima koje se emitiraju. Za više pojedinosti o ovoj temi posjetite moj *website* www.davidicke.com gdje se, između ostalog, nalazi i izvještaj o tome kako su *mainstream* novinari promatrali policijski kordon na prosvjedima u Španjolskoj koji je naoružanu skupinu ljudi zamaskiranih lica propustio kroz mnoštvo koje je mirno protestiralo. Ova je skupina zatim započela s napadima, 'opravdavajući' time policijski nadzor nad mirnim okupljanjem na kojem su okupljene ljude napali uniformirani umobolnici. Kada je policijska intervencija počela, novinari su promatrali kako se skupina koja je pokrenula nered sporim korakom provukla kroz policijske redove gdje su i¹ čekala policijska vozila u kojima su se potom odvezli. Jednog od njih su upitali J^e li policajac. «Da.» - glasio je njegov prvi, neoprezan odgovor, međutim kasnije J^e to demantirao.

Postignuti dogovor

Totalitarističko šuljanje na vrhovima prstiju objašnjava zašto politički lideri forsiraju politička rješenja bez obzira na dokaze ili stajališta ljudi. Oni slijede plan kojem se ništa ne smije ispriječiti na putu. Invazija na Irak predstavlja očigledan dokaz. Odluka o invaziji, kao što ćemo vidjeti, pala je davno prije, no George Bush i Tony Blair unatoč tomu i dalje su govorili da je rat moguće izbjeći, premda su već znali i datum ulaska trupa. Javna 'rasprava' tek je dio dimne zavjese kojom se želi prikriti plan, pružajući ljudima iluziju da žive u slobodnom i otvorenom društvu. Europska super-država, fluor koji se dodaje vodi za piće i genetski modificirana hrana - sve su to primjeri 'dogovora' s obzirom na Britaniju, dok Tony Blair istovremeno ljudima govori da tomu nije tako. Manipulacija oko 'rasprave' o genetski modificiranoj ili 'GM' hrani u Ujedinjenom Kraljevstvu predstavlja jedan tipičan primjer. Blair je izjavio da želi javnu raspravu o tom pitanju, a zatim je odgađao sva znanstvena izvješća o potencijalnim (smrtonosnim) opasnostima takve hrane sve do okončanja 'debate'. Michael Meacher, ministar za okoliš kojem je Blair 2003. uručio otpust iz službe, isticao je nedovoljan broj istraživanja i ozbiljan rizik koji GM hrana predstavlja. Također je potvrdio da je Tony Blair ostavljao dojam nezainteresiranosti za znanost, ali je bio odlučan da GM hrani bude dano zeleno svjetlo. Dakako da je tomu tako. GM hrana diljem svijeta iluminatski je plan zato što će (a) kod ljudi dovesti do zdravstvenih i genetskih promjena koje oni žele stvoriti; (b) iscrpiti ljudski imuno-sustav; i (c) sve do jednog uzgajivača na Planetu, bez obzira koliko siromašan bio, učiniti ovisnim o sjemenu transnacionalnih korporacija (Iluminati), namećući im pritom cijenu. Kada govorimo o GM hrani, u stvari se radi isključivo o nadzoru i smanjenju broja stanovništva. Korporacija koja stoji iza GM hrane istinski je užasan *Monsanto* iz St. Louisa u Missouriju o kojem sam u svojim knjigama mnogo puta pisao. U cijelosti pripada Iluminatima, a Busheva administracija je preplavljena njegovim zaposlenicima.

Kada preispitujete Blairove (Iluminati) poteze, kao i one Busheve u Sjedinjenim Državama, posljedice mogu biti brutalne. Dr. Arpad Pusztai slovi za svjetskog stručnjaka na području GM hrane. Objavio je više od 270 studija na tu temu. Kada je 10. kolovoza 1998. dao intervju za televizijski dokumentarne *World in Action* radio je na Institutu Rowett u Aberdeenu u Škotskoj. Ono što je tom prigodom rekao uništiti će njegovu karijeru, i to zbog reakcije Tonyja Blaira. Dr. Pusztai u intervjuu je izjavio da su štakori hranjeni određenim GM krumpirom zaostajali u razvoju, patili od oštećenja imuno-sistema, a njihova jetra, srce i drugi organi bili su manji. Rekao je da je to bio slučaj i s mozgom, ali da to nije bio spomenuo u intervjuu kako ne bi zvučao 'alarmantno'. O GM hrani je izjavio: «Ukoliko bih imao izbora, zasigurno ju ne bih jeo.»¹⁹ Te večeri kada je intervju emitiran dr. Pusztaiju je na njegovom doprinosu čestitao profesor Philip James, direktor Instituta Rowett. Sljedećeg jutra Institut je izašao s priopćenjem za tisak u kojem se naglašava da «niz pomno kontroliranih studija leži u pozadini dr. Pusztaijeve za-

brinutosti».²⁰ Četrdeset i osam sati kasnije dr. Pusztai je suspendiran uz zapovijed **da** preda sve svoje podatke. Njegov istraživački tim je raspušten, a njemu su zaprijetili pravnim postupkom bude li s nekim o tome razgovarao. Čak je i njegovom osobnom asistentu bilo zabranjeno s njim razgovarati, a u jednom priopćenju za javnost Institut ga je upozorio da njegov ugovor nije obnovljen. I njegova supruga **je** dobila otkaz. Dr. Pusztai doživjet će dva srčana udara, a njegova je žena zbog visokog krvnog tlaka primala trajnu terapiju lijekovima. Institut Rowett lagao je i lagao o pravim razlozima svog sramotnog postupanja prema dr. Pusztaiju, kao što **je** kasnije i dokazano. Istina je da su njegovi komentari o GM hrani, obzirom da su dolazili od svjetski priznatog izvora, zaprijetili da će pomesti plan Iluminata. Morao je biti uništen, i to s uobičajenom osvetoljubivošću.

Dr. Pusztai je uvjeren da je Tony Blair razlog njegove 'smrti'. Kaže da su dan nakon emitiranja emisije *World in Action* u ured njegova šefa Philipa Jamesa stigla dva telefonska poziva iz Blairova ureda, a sljedećeg dana dobio je otkaz.²¹ Dr. Pusztai kaže da mu je viši menadžer sa Rowetta rekao kako je Blairovu intervenciju potaknuo telefonski poziv Billa Clintona, predsjednika Sjedinjenih Država. Priču **je** potvrdio profesor Robert Orskov, jedan od vrhunskih nutricionista istraživača, koji je 33 godine radio za Institut Rowett. Izjavio je da je čuo kako su telefonski pozivi išli od *Monsanta* Clintonu, a potom Blairu. «Clinton je nazvao Blaira, a Blair je nazvao Jamesa» - ustvrdio je. «Nedvojbeno je da ga je Blair natjerao da nešto učini. To je štetilo odnosima između Sjedinjenih Država i Ujedinjenog Kraljevstva zato što je postojala opasnost da će zadati snažan udarac *Monsantu*.»²² David Hill, direktor *Good Relations*, *Monsantove* tvrtke za odnose s javnošću u Ujedinjenom Kraljevstvu, sudjelovao je u medijskoj kampanji Blairove Laburističke stranke tijekom pobjeda na općim izborima 1997. i 2001. godine.²⁴ Stanley Ewen, još jedan eminentni istraživač, rekao je da je čuo istu tu priču od jedne druge visoko pozicionirane osobe sa Rowetta:

«Taj mi se razgovor duboko urezao u pamćenje. Vilica mi se objesila. Odjednom sam sve povezao - bila je to karika koja nedostaje. Do tog trenutka nisam uspijeval shvatiti kako to da je u ponedjeljak Arpad učinio najčudesniji proboj, a u utorak je to proglašeno najstrašnijim radom i odbačeno.»²¹

Pakosna kampanja protiv dr. Pusztaija koliko je bila koordinirana toliko je bila i bešćutna. Izvještaje u kojima ga se napada objavilo je iluminatsko Kraljevsko društvo (Royal Society) - znanstveni *establishment* kojeg sam razotkrio u svojim drugim knjigama - i izabrani Odbor za znanost i tehnologiju Donjeg doma s pro-Blairovom većinom. Ministar Jack Cunningham, još jedan od Blairovih psića, osudio je dr. Pusztaijeve «u cijelosti pogrešne rezultate», ustvrdivši da će sva GM hrana u Britaniji biti sigurna za prehranu.²³ Ali kako to zna naklapalo kao Cunningham, u usporedbi **sa** svjetskim, vodećim autoritetom? To nema nikakve **veze** s istinom kao ni **sa** zaštitom javnosti. Radi se o političkom *businessu*. O GM

hrani postignut je dogovor. Blairova vlada jedna je od najkorumpiranijih u cijeloj britanskoj povijesti, u temeljima povezana s biotehnoškom industrijom. U svo- je prve dvije godine na vlasti, vladini službenici i ministri susreli su se 81 puta s kompanijama koje proizvode GM hranu.²⁶ Blairov neizabrani ministar znanosti, Lord Sainsbury, predani je zagovaratelj GM hrane. U vrijeme kada je bio imeno- van na funkciju posjedovao je velike dioničke udjele u biotehnoškim kompani- jama *Diatech* i *Innotech* koji su tada preneseni na *blind trust* kako se ne bi mogao svjesno okoristiti odlukama koje će donosi u vladi. Ma, molim vas. Je li zaboravio da ih ima? U četiri godine od *Innotecha* je ostvario dobit u iznosu od £ 20 miliju- na, a takvo mu bogatstvo omogućuje da bude najveći pojedinačni donator Blai- rove Laburističke stranke, s isplatama većim od £ 8 milijuna od trenutka kada je dodao na vlast.²⁷ A što je s profesorom Jamesom, šefom Rowetta, koji je također iskusio gnjev diktatora Blaira? Svojevremeno je bio u dobrim odnosima s Blairom i bio je izabran da vodi planiranu Agenciju za standarde hrane (Food Standards Agency). Ali to se promijenilo nakon istupa dr. Pusztaija. «Uništio si me.» - rekao je dr. Pusztaiju.²⁸ Način je to na koji funkcioniraju Iluminati kada žele svladati otpadnike i zavesti javnost na pogrešan zaključak. Želiš napredovati u karijeri? U redu, napravi ono što tražimo od tebe i bit će ti dobro. Reci što misliš i uništit ćemo te. Čudi li se još uvijek netko zašto samo ulizice okružuju te ljude?

Nepostojeći novac

Jedan od najvažnijih aspekata kontrole čovječanstva od strane iluminatskih krv- nih loza predstavlja novčarski sustav. Iluminatska financijska žaoka krajnje je jednostavna, a proteže se od vremena Sumera i Babilona sve do današnjih dana. Temelji se na stvaranju nepostojećeg novca koji se pozajmljuje ljudima i *busiessu* u zamjenu za kamate. Posljedica toga je enormno zaduženje vlada, poslovnih su- bjekata i općenito stanovništva što vam pruža mogućnost da ih nadzirete. Pritom je od presudne važnosti činjenica da je bankarima dopušteno da posuđuju novac koji ne posjeduju. Ukoliko vi ili ja imamo milijun funti možemo pozajmiti mili- jun funti. Međutim, kada banka ima milijun funti ona može dati u zajam deset puta toliko, pa i više, te na to zaračunati kamate. Ukoliko bi čak i vrlo malen broj ljudi koji teoretski imaju novac što su ga položili u banke danas otišli podići ga, banke bi unutar pola sata zalupile vratima zato što ga nemaju. Novac u banci je mit, još jedan trik povjerenja. Odeti li u banku i zatražite zajam, banka neće ti- skati nijednu novu novčanicu niti će kovati novi kovani novac. Samo će utipkati iznos kredita na vaš račun. Od tog trenutka vi banci plaćate kamate na nešto sto nisu ništa drugo nego utipkane brojke na ekranu. Kako god, propustite li platiti taj nepostojeći zajam banka se može pojaviti i posve legalno uzeti vaše bogatstvo koje doista postoji, vašu kuću, zemlju, auto i imetak do procijenjene vrijednosti one cifre - ma kolika ona bila - utipkane na onom ekranu, plus kamate. Štoviše, s obzirom da nisu vlade te koje novac stavljaju u optjecaj nego privatne banke koje

klijentima odobravaju kredite, banke na taj način kontroliraju kolika je količina novca u prometu. Što veći broj kredita daju to je više novca u optjecaju. U čemu je razlika između ekonomskog procvata (prosperiteta) i ekonomske depresije (si- romaštva)? Samo u jednomu - količini novca u prometu. Kroz taj sustav privatne banke pod nadzorom istih onih iluminatskih obitelji odlučuju o tome koja će ko- ličina novca biti u prometu. Po želji mogu stvarati ekonomski bum ili propast. Isto vrijedi i za tržište vrijednosnih papira pomoću kojeg ove obitelji po financijskom i bankarskom sustavu prebacuju i sele na trilijune dolara dnevno, odlučujući o tome hoće li njihova vrijednost rasti ili padati, vinuti se ili doživjeti slom. Slom burze nije nešto što se tek tako dogodi, slom burze se namješta. Pitate se zašto bi Iluminati to učinili kad su u ta tržišta uložili silan novac? Ukoliko si upoznat s time da će uskoro doći do sloma zato što ćeš ga sam izazvati, znat ćeš prodati svoj udio po najvišoj cijeni i otkupiti ga natrag čim se slom dogodi. Na taj način u pri- lici si ogromno povećati broj svojih dionica kupujući kompanije po minimalnoj cijeni prije nego što si manipulacijom doveo do kolapsa.

Veći dio novca u optjecaju nije fizički novac: gotov novac i kovanice. Novac predstavljaju brojke koje elektronski prelaze sa jednog kompjutorskog računa na drugi putem novčanih doznaka, kreditnih kartica i čekova. Što je više novca u prometu, bilo elektronskog ili u drugom obliku, to ima više ekonomskih aktivno- sti i proizvoda koji se kupuju i prodaju, ljudi imaju veće prihode, a veći je i broj dostupnih radnih mjesta. Međutim, trajan motiv takvih financijskih poteza Ilumi- nata leži u stvaranju procvata odobravanjem mnoštva zajmova nakon čega slijedi zatvaranje slavine što će prouzročiti depresiju ili slom. Preplaćeni ekonomisti i novinari koji prate ekonomsku tematiku, od kojih većina nema pojma o onome sto se događa, reći će vam da su ekonomski bum kao i propast dio nekakvog pri- rodnog ekonomskog ciklusa'. Nije tako. Riječ je o sistemskoj manipulaciji Ilumi- nata da svijetu preotmu stvarni imetak. U vrijeme ekonomskog razvoja velik se broj ljudi još više zadužuje. Živa ekonomska aktivnost znači da poslovni subjekti uzimaju u zajam više sredstava za nove tehnologije kako bi povećali proizvodnju¹ udovoljili potražnji. Ljudi posuđuju više novca kako bi kupili veću kuću i skuplji automobil, budući da su puni povjerenja u pogledu svoje ekonomske budućno- sti, lada, u najprikladnijem trenutku, najveće banke koje koordinira iluminatska^{mr} eza, podižu kamatne stope kako bi obuzdale zahtjeve za kreditima i počinju utjerivati već zaostala dugovanja. Uvjeravaju vas da odobravaju daleko manji broj edita no prije. Time se postiže učinak povlačenja jedinica razmjene (novac uⁿ J^egovim različitim oblicima) iz optjecaja. To za sobom povlači prekid potražnje^{2a} Proizvodima i dovodi do smanjenja broja radnih mjesta zato što u optjecaju^{ne} ma dovoljno novca koji bi stvarao neophodnu gospodarsku aktivnost. Ljudi Poslovni subjekti više ne uspijevaju zarađivati dovoljno da bi mogli otplaćivati Nje kredite, pa odlaze u bankrot. Banke tada preuzimaju njihov stvarni imetak, njihov *business*, kuću, zemlju, automobil i drugo vlasništvo, u zamjenu za neplaća- nje povrata duga koji nikada nije bio ništa više od brojki utipkanih na ekranu.

To se u ciklusima događa već tisućama godina, a osobito tijekom posljednjih nekoliko stoljeća: stvarno svjetsko bogatstvo isisano je iz stanovništva i prosljeđeno u ruke onih koji nadziru bankarski sustav - obitelji iluminatskih krvnih loza. Isto se primjenjuje i na države. Umjesto da stvore svoj vlastiti, kamatama neopterećeni novac, vlade ga posuđuju od privatnih bankarskih kartela i pritom kamate i glavicu (ponekad) plaćaju poreznim novcem građana. Upravo fantastični novčani iznosi koje plaćate u obliku poreza odlaze ravno u privatne banke za povrat 'novčanih' kredita koje bi vlade same mogle stvoriti, i to bez kamata! Zašto to ne čine? Iluminati kontroliraju vlade isto kao što kontroliraju i banke. Ono što nazivamo 'privatizacijom' rasprodaja je državne imovine u zamjenu za dug koji je stvorila banka. Najsiriromašnije zemlje svijeta iluminatskim bankarima predaju nadzor nad svojom zemljom i prirodnim bogatstvima budući da ne mogu otplaćivati preuzete kredite kojima su ih banke hotimice uhvatile u zamku, stvarajući upravo takvu situaciju. Svijet ne mora živjeti u siromaštvu i konfliktu. Takvo se stanje postiže manipulacijom zato što to odgovara planu. Dug 'Trećeg svijeta' isfabriciran je kako bi se lizička okupacija prirodnim bogatstvima bogatih zemalja i država smještenih na strateškim položajima u vrijeme kolonijalizma zamijenila današnjom financijskom okupacijom. Način na koji stvaraju takvu situaciju do u pojedinosti je opisan u knjizi / *istina će vas osloboditi*. Jednom kada je zemlja dužna stranim bankama, pa makar taj novac bio nepostojeći kredit, primorana je nadzor nad svojim poslovima prepustiti bankarima, Svjetskoj banci i Međunarodnom monetarnom fondu, koji potom diktiraju ekonomsku i socijalnu politiku na svim razinama. Sve to vodi do iste spletk, Iluminata, i istog izraza - kontrola.

S druge strane treba istaknuti da mi na svakom koraku plaćamo vlastiti zatvor. Iluminati drže u svom posjedu bankarski sustav, i svaki put kada uložimo novac u banku ili od neke od njih uzmemo zajam ulažemo u plan globalne diktature. Isto je i kada kupujemo od transnacionalnih kompanija - hranu, gorivo i lijekove koje ljudi kupuju od prehrambenih, naftnih i farmaceutskih kartela. Razmislite što sve kupujemo od iluminatske globalne mreže kompanija - uključujući televiziju i druge medije - i o tome kako svaki puta punimo blagajne graditeljima vlastitog zatvora. Ali tu još nije kraj. Iluminati također kontroliraju vlade kao i na koji način one troše svoj novac. Našim novcem od poreza financira se plan, a poreze plaćamo na sve: na naš dohodak, na ono što kupujemo, čak i na ono što osiguravamo. Gotovo sve ljudske djelatnosti su oporezive. Kada biste izračunali koliki dio dohotka nam doista ostaje nakon što sve ovo uzmemo u obzir ostali bismo osupnuti iznosom koji uzimaju oni koji tvrde da nam služe. Čak se i seks oporezuje - i to kako. Kada se uvozi guma za kondome, vlast naplaćuje porez. Tvornica koja proizvodi kondome plaća porez na kupljenu gumu i na dobit koju ostvaruje prodajom, dok radnici plaćaju porez na svoju plaću. Poduzeće koje obavlja transport kondoma do dućana plaća porez na dobit, a postoje i porezi na korištenje njihovih vozila. Vozač plaća porez na svoj osobni dohodak. Dućan koji prodaje kondome plaća porez na dobit, a prodavač plaća porez na svoju plaću. Potom se kupcu naplaćuje

porez na dodanu vrijednost - kojeg u Britaniji nazivamo VAT (engl. value-added tax) - za povlasticu da može kupiti kondom. Bez sumnje, uskoro će uvesti i porez na korištenje istog. Globe za prebrzu vožnju i parkiranje na zabranjenom mjestu još su jedan oblik oporezivanja, a parkiranje na cesti savršen je primjer kako se nama manipulira da uzastopno plaćamo za istu stvar. U tom slučaju kroz oporezivanje plaćamo za izgradnju i održavanje (premda to često nije slučaj) cesta; plaćamo cestarinu za pravo da koristimo vlastiti auto; vladi plaćamo ogroman porez u gorivu koje kupujemo, kao i kada dajemo servisirati i popraviti svoja vozila; a zatim, kada smo sve to platili, prisiljeni smo platiti za parkiranje svojih vozila na istim onim cestama za koje smo već platili. Ne učinimo li to, kaznit će nas novčanom kaznom, a taj će novac i opet otići iluminatskom sustavu vlasti. Kamere postavljene radi mjerenja brzine nisu tu kako bi spriječile prometne nesreće; one vlastima predstavljaju još jedan izvor prihoda koji će iskoristiti da nas još više utamniče. Bilo kuda pogledate, mi financiramo vlastitu zatvorsku ćeliju.

Kriminalni bankrot

Kada zavirite iza filmskog platna ili, prikladnije rečeno, ispod kamena, ugledate svijet bitno različit od onoga kakvim ga se prikazuje na CNN-u. Neki istraživači i pravnici otkrivaju da su tridesetih godina prošlog stoljeća Sjedinjene Države, Britanija, Francuska, Njemačka, Italija, Španjolska, Portugal i brojne druge zemlje službeno objavile financijski slom, ali su nekim čudom zaboravile to priopćiti ljudima. Očekivano, dogodilo se to između 1928. i 1932. u vrijeme Ženevske konvencije u Švicarskoj, međutim izgleda da neće objaviti knjigu o pojedinostima izjava o bankrotu. Bankari su rekli da ili će zemlje objaviti stečaj iluminatskim bankama, ili neće biti kredita koji će ih izvući iz tadašnje duboke, globalne depresije. Zemlje su priznale službeni bankrot globalnom bankarskom sustavu, a to je u stvari značilo da su banke sve odonda u posjedu tih zemalja.²⁹ Odnosno, kažem 'zemalja' premda Sjedinjene Države u stvari nisu zemlja nego korporacija, kao što sam otkrio u svojim prijašnjim knjigama, ali je objavljeno i u brojnim drugim radovima i studijama. Nedvojbeno je da ćemo istu takvu situaciju zateći i u drugim zemljama. Taj se bankrot nalazi u zapisniku Kongresa SAD-a od 17. ožujka 1993. (Vol. 33, stranica H-1303). James Traficant Jr. Iz Ohija u Domu je izjavio:

«Članovi Kongresa službeni su stečajni upravitelji na čelu najveće reorganizacije izvjesnog bankrotiranog entiteta u svjetskoj povijesti - Vlade SAD-a. Neki tvrde da se radi o izvještaju mrtvozornika koji će dovesti do naše smijene.»

«Neosporna je činjenica daje Federalna Vlada Sjedinjenih Država raspuštena Hitnim bankovnim zakonom (Emergency Banking Act) od 9. ožujka 1933., 48 statuta 1, Javni zakon 89-719; predsjednik Roosevelt proglasio je

bankrot i insolventnost. H.J.R. 192,73. zasjedanje Kongresa od 5. lipnja 1933. - Zajednička rezolucija o suspenziji zlatnog standarda i ukidanju zlatne klauzule okončala je suverenu vlast Sjedinjenih Država i službena ovlaštenja svih ureda vlade Sjedinjenih država, njihovih službenika i ministarstava, što predstavlja daljnji dokaz da savezna vlada Sjedinjenih Država danas postoji samo po imenu.

'M

»Stečajni su upravitelji bankrota SAD-a Međunarodni bankari, putem Ujedinjenih naroda, zatim Svjetska banka i Međunarodni monetarni fond. Svi uredi, službenici i ministarstva sada djeluju unutar *defacto* samo nominalnog statusa pod izvanrednim ratnim ovlastima. Nakon rasformiranja ustavnog republičkog oblika vlade, stečajni upravitelji uveli su nov oblik vlade u Sjedinjene Države. Taj novi oblik vlade poznat je kao demokracija, službeni socijalistički/komunistički poredak pod novim upraviteljem Amerike. Taj je čin proveden i ozakonjen prebacivanjem i/ili postavljanjem američkog Ministarstva financija za guvernera Međunarodnog monetarnog fonda. U Javnom zakonu 94-564, str. 8, odjeljku H.R. 13955 stoji: 'Američki ministar financija ne prima naknadu za zastupanje Sjedinjenih Država*.

«Zašto je 90% Amerikanaca do grla zaduženo, zašto im je aktiva mala ili nikakva nakon što su svi dugovi i novčane obveze isplaćeni? Zašto se stječe dojam da čovjek sve više i teže radi, a sve manje i manje zarađuje? Mi sada žanjemo ono što je bilo posijano, a rezultat naše žetve je bolan bankrot i gubitak prava na američko vlasništvo, dragocjene slobode i način života. Nekolicina naših izabраниh zastupnika u Washingtonu DC usudila se izreći istinu. Federalna vlada Sjedinjenih Država je bankrotirala. Naša će djeca naslijediti laj dug koji je nemoguće isplatiti, kao i tiraniju prisile da ga se isplati.»

James Traficant kasnije je bačen u zatvor zbog navodnog mita i korupcije zato što se je previše približio istini po pitanju brojnih stvari koje se dotiču plana Iluminata. Korporacija Sjedinjene Države stvorena je iza paravana 'Federalne Vlade kada su, nakon isfabricirane 'pobjede u Američkom ratu za 'nezavisnost', britanske kolonije otvorenu diktaturu iz Londona zamijenile daleko učinkovitijom, prikrivenom diktaturom koja je od tog vremena na djelu. U stvari, *Virginia Company*, korporacija kojoj je na čelu bila Britanska kruna, vladar koji je kontrolirao 'bivše' kolonije, jednostavno je promijenila ime u Sjedinjene Države i druge, s njim povezane, pseudonime, kao što su Sjedinjene Države, SAD, Sjedinjene Države Amerike, Washington D, Okrug (distrikt) Columbia, Federalna vlada i 'Feds'. Korporacija Sjedinjene Države ima sjedište u Distriktu Columbia, a trenutni predsjednik Korporacije je čovjek po imenu George W. Bush. On nije predsjednik naroda ili zemlje kao što su ljudi navedeni da vjeruju; to je obična dimna zavjesa. To znači da je Bush Vat protiv terorizma' pokrenuo u interesu privatne Korpora-

cije kako bi pomogao u ostvarivanju ciljeva iste te Korporacije. Nema to nikakve veze s 'Amerikom' ili Amerikancima zato što su to posve različiti, legalni entiteti. Korporacija Sjedinjene Države je ta koja ima u posjedu vojsku Sjedinjenih Država, kao i sve drugo što potpada pod naziv 'federalan'. Tu se ubrajaju Federalne rezerve, 'centralna banka Sjedinjenih Država koja je, u stvari, privatna banka u vlasništvu dioničara koji drže kontrolni paket (i kontroliraju Korporaciju SAD), a da čak i nisu Amerikanci.

Banka je to od koje Korporacija Sjedinjene Države posuđuje 'novac'. Federalne rezerve nastale su manipulacijom 1913. godine i diktiraju kamatnom stopom u Sjedinjenim Državama, što pak ima ogroman utjecaj na ostatak svijeta. Federalnim rezervama ili 'Fed-om' trenutno rukovodi Alan Greenspan, član glavnih iluminatskih organizacija kao što su Bilderberg grupa (Bilderberg Group), Vijeće za vanjske odnose (Council on Foreign Relations) i Trilateralna komisija. Njegov prethodnik bio je Paul W. Volker iz ... grupe Bilderberg, Vijeća za međunarodne odnose i Trilateralne komisije (vidi / *istina će vas osloboditi*). Korporacija Sjedinjene Države u posjedu je europskih obitelji i snaga, a Vatikan pod jezuitskom kontrolom u samom je središtu tog prikrivenog vlasništva, ne samo nad Sjedinjenim Državama nego i nad najvećim europskim 'zemljama' kao što je Ujedinjeno Kraljevstvo (pogledati *Dodatak I*).

'Plutajući' sudovi

Korporacija u privatnom vlasništvu, poznata kao Sjedinjene Države, je holding poduzeće, a 50 država predstavlja njegove podružnice. To znači da su te države također objavile financijski slom, ili da je to za njih učinilo holding poduzeće, 'Federalna vlada', samo što ljudi to nikad nisu doznali, a i dalje im je to nepoznato. Pojednostosti o ovome možete pronaći drugdje, ja ovdje iznosim tek kratak prikaz situacije kako bi čitatelji mogli stvoriti predodžbu o tome koliko daleko ova zavjera doista seže. Zamka je postavljena tako da kada se vi na bilo koji način registrirate kod 'Federalne vlade', bilo prihvaćanjem broja zdravstvenog osiguranja, vozačke dozvole ili bilo kojeg drugog službenog saveznog dokumenta, vi se - a da to i ne znate - slažete s time da postajete namještenik-aktiva Korporacije Sjedinjene Države. Od tog trenutka postajete odgovorni za financiranje Korporacijskog državnog bankrota. Kada plaćate poreze ili sudske pristojbe ili globu za parkiranje¹ tome slično, vi servisirate bankrot, plaćajući taj novac 'vladinim' agencijama koje nisu ništa više od agencija za prikupljanje potraživanja za banke kreditore. Sustav sudstva SAD-a djeluje po korporativnom zakonu ili Jednoobraznom trgovačkom zakoniku (Uniform Commercial Code - UCC) kako bi se upravljalo bankrotom¹ operušalo ovce da otplate dug. Poznat je također kao britanski Pomorski (vojni) zakon (Maritime (military) Law), a tu leži i razlog zašto američka zastava uvijek 'nia zlatan obrub u slučaju kada je izvješena na sudovima Sjedinjenih Država. Isto cete primijetiti i u vladinim zgradama te školama koje financiraju federalne vlasti.

Zlatni obrub legalni je simbol koji ukazuje na to da se sud temelji na britanskom Pomorskom pravu i Jednoobraznom trgovačkom zakoniku - vojnom i trgovačkom zakonu, a ne običajnom ili ustavnom zakonu. Prema Mornaričkom zakonu (Admiralty Law) o zastavama, izložena zastava oglašava pod koji zakon brod (u slučaju sudskog spora) potpada. Svatko tko ulazi na taj brod (sud) tim činom prihvaća da se podlaže zakonu kojeg označava ta zastava. Suci - zatraže li ih to optuženici upoznati sa stanjem stvari - odbijaju zamijeniti zastavu onom bez obruba zato što se u tom slučaju mijenja zakon na kojem sud počiva. Ukoliko se pojavi na sudu gdje je izvješena zastava sa zlatnim obrubom vaša se ustavna prava privremeno obustavljaju, a sudski će se postupak voditi po britanskom Pomorskom (vojnom/trgovačkom) zakonu. Jednoobrazni trgovački zakonik odobrilo je Američko odvjetničko društvo koje je franšiza, subordinirani odjeljak britanskog pravnog sustava i njegove hijerarhije sa sjedištem u londonskom Temple Baru (nazvanom po iluminatskom tajnom društvu Vitezova templara). Već godinama pišem da je moć koja kontrolira Ameriku smještena u Britaniji i Europi zato što je upravo tu smještena moć koja drži u posjedu Korporaciju Sjedinjene Države. Usput, čini li vam se neobičnim da sud na kopnu primjenjuje Pomorsko pravo, pogledajte u Kodeks SAD-a, pravni naslov 18 B 7. Tamo se kaže da se mornarička sudbena nadležnost primjenjuje na sljedećim mjestima: (1) otvorenom moru izvan teritorijalnih voda; (2) bilo kojem američkom brodu; (3) svim zemljama namijenjenim ili stečenim za korištenje Sjedinjenih Država, i pod ekskluzivnom ili podudarnom jurisdikcijom, ili bilo kojem mjestu, kupljenom ili na drugi način stečenom od strane Sjedinjenih Država, uz odobrenje državne legislature. Drugim riječima, američkom kopnu. Sve to je utemeljeno na Rimskom pravu zato što su istu ovu igru Iluminati igrali kroz stoljeća, svugdje kamo bi otišli. Glavni političari znaju kako stvari stoje, a znaju to i vladini dužnosnici, suci, pravnici i 'novinari' iz tih krugova.

Oni koji razumiju što se događa i traže od suda ime pravog vjerovnika ili primatelja globa koje je nametnuo 'pravni sistem', suci uvijek odbijaju dati tu informaciju. Istinski vjerovnici u takvim slučajevima i krajnji primatelji globa su bankari kojima je Korporacija'zemlja'bankrotirala. Kako informacije i dokumentacija o ovoj bizarnoj situaciji nastavljaju kružiti, sve veći broj ljudi u Sjedinjenim Državama odbija se na bilo koji način registrirati pri Federalnoj vladi. Ako vlasti ovu fantastičnu prijevaru uspijevaju skrivati od masa ljudi još od tridesetih godina prošlog stoljeća, shvatit ćete zašto su bili puni povjerenja da su u stanju osigurati da će ono što se je doista dogodilo 11. rujna komotno ostati pod tepihom. U ovoj ću knjizi ukazivati na ono što se smatra da su vlasti'Amerike'kao Sjedinjenih Država ili SAD-a; kada govorim o 'vlastima SAD-a' i sličnim pojmovima pritom mislim na Korporaciju Sjedinjene Države u privatnom vlasništvu prurušenoj u 'vlast'. Nije to vodstvo nacije ili zemlje, radi se o privatnoj Korporaciji koja djeluje isključivo u interesu obitelji koje ju posjeduju i kontroliraju. 'Američki' predsjednik je Korporacijin izvršni šef.

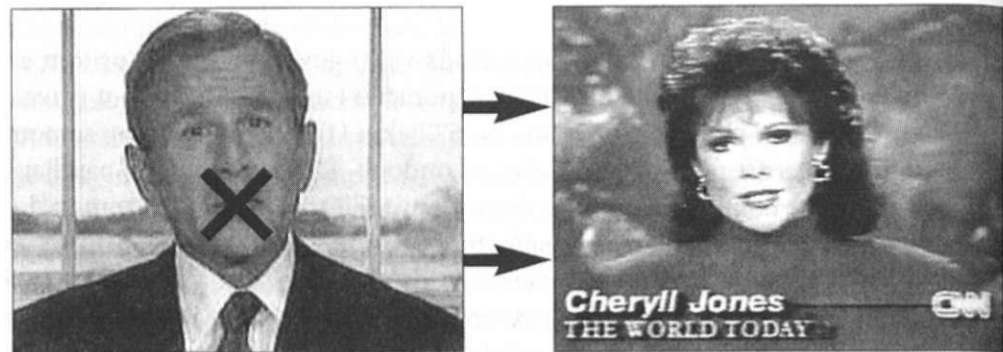
Ihe (shitty) City *

Ista je priča s Ujedinjenim Kraljevstvom. Kada vlasti govore o 'Kruni' pritom ne misle na kralja ili kraljicu nego na 'C/r/', Korporaciju (suverenu državu) u privatnom vlasništvu koja obuhvaća površinu od 677 akra (1 akr = 4.047 m²) u samom središtu urbane jezgre poznate kao 'Greater London - Širi London'. 'City' naseljava 5.000 stanovnika, dok je Širi London dom osam milijuna ljudi, ali na tom malenom području vlast drži golemu globalna moć. 'Kruna' je u stvari odbor od 12 do 14 ljudi koji vladaju nezavisnom, suverenom državom poznatom kao 'City' koji nije dio Engleske i ne podliježe ni Suverenu niti odlukama Parlamenta. Na čelu mu je Lord Mayor koji je izabran na jednu godinu, i u pravilu je uvijek Slobodni zidar. Monarh na prijestolju mora se pokloniti Mayoru kada on ili ona želi ući u City, te mora zatražiti njegovu dozvolu. On se s monarhom susreće u Temple Baru nazvanom po Vitezovima templarima. Više o pozadini Cityja i njegovoj mreži tajnih društava obuhvatio sam u knjizi *Najveća tajna*, no to je mjesto odakle se upravlja Ujedinjenim Kraljevstvom i daleko šire, uključujući Sjedinjene Države i Kanadu. Britanski premijer i njegova vlada podčinjeni su tim ljudima jednako kao i sâm vladar. Britanski monarh ujedno je i podređeni predstavnik Pape (drugim riječima, iluminatske mreže koja kontrolira Vatikan, posebice Jezuita). Potvrda toga je i mirovni ugovor sklopljen između američkih kolonija i britanske 'Kruna' ('Cityja') iz 1783. godine kojim se utvrđuje kako slijedi:

«Kako je božjoj providnosti bilo po volji da usmjeri odluku najsajnijeg i najmoćnijeg vladara Georgea Trećeg, milošću Božjom kralja Velike Britanije, Francuske i Irske, branitelja vjere, vojvode od Brunswicka i Lunebourga, vrhovnog rizničara i kneza izbornika Svetog Rimskog carstva itd., i Sjedinjenih Država Amerike...» (moj kurziv)

Ujedinjeno Kraljevstvo ili, bolje rečeno, 'City' nadzire Sjedinjene Države, točno, ali kao vazal Rimokatoličke crkve koja ima u posjedu Veliku Britaniju i Irsku, (vidi *Dodatak D*). Tu ćete pronaći sažetak pozadine i povijesti globalne zavjere kao i tehnike koje su se primjenjivale kako bi se ljude nasamarilo da vjeruju da su slobodni, dok su im temeljna prava na slobodu izražavanja i slobodu izbora svakodnevno uskraćivana. Iluminatski plan za centraliziranu globalnu diktaturu i film' za zavaravanje ljudi idu paralelno jedno uz drugo. To su dvije 'šine' ili strane Pnce [Slika 5). Prvu šinu predstavlja 'plan' - tajni plan globalne kontrole; druga sina je javni 'film' - verzija događaja koju 'prenose' mainstream mediji, zamišljena tako da skriva plan i opravdava njegovo uvođenje. Kada 'plan' zahtijeva da se nešto ^umi, napiše se scenarij za 'film' kako bi se ljudima prodala priča zašto je potrebno

*8'a riječi: engl. *shitty* - shit - govno; srati; *shitty* [čita se siti] - usran; *city* [čita se sitij - grad; *londonski* ®y ~ stari, poslovni dio Londona)

Slika 5: Stvarnost dviju tračnica: Iluminatski plan skriva se iza 'filmske' verzije događaja koja se ljudima prodaje kroz medije. "To je učinio Bin Laden" i "oružje za masovno uništenje" savršeni su primjeri za to.

da se to dogodi. Kada 'plan' zahtijeva osvajanje Iraka, film ispali mantru o 'oružju za masovno uništenje'. Kada zahtijeva osvajanje Afganistana, 'film' tada narodu govori da iza 11. rujna stoji Bin Laden koji se nalazi u Afganistanu, gdje mu podršku pružaju Talibani. Razlog zašto se može utvrditi tako velik broj laži u tim pričama je taj što se radi upravo o tome - to su obične priče. Riječ je o izmišljotinama kojima se vara ljude kako bi prihvatili sljedeću fazu plana za koji ovi nemaju pojma da postoji. Te 'dvostruke tračnice' ujedno objašnjavaju zašto isti ljudi koji su upleteni u tajni plan istovremeno opskrbljuju oružjem upravo one diktatore za koje govore da ih se mora maknuti zbog istog tog oružja. Jednom kada shvatite pravila igre više vam neće predstavljati misterij kako to da su ti koji nude rješenja isti oni ljudi koji su ih prije toga i stvorili.

• IZVORI

- 1 Albert Pike *Morals and Dogma of the Ancient And Accepted Scottish Rite of Freemasonry* (pripremljeno za Vrhovno vijeće 33. Stupnja za Južnu jurisdikciju Sjedinjenih Država, Charleston, 1871.). Dostupan je za download na adresi: <http://users.libero.it/fjit.bvg/apikepopup.html>
- 2 *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*, str. 819
- 3 "At Skull and Bones, Bush's Secret Club Initiates Ream Gore", Ron Rosenbaum, New York Observer, <http://www.davidicke.com/icke/indexlc.html>
- 4 Ibid
- 5 Ibid
- 6 Ibid
- 7 "Eye Spy: The Rise and Rise of the CCTV Camera", AOL News, 7. srpnja 2003.
- 8 Ibid

- 9 Ibid
- 10 "Why ID cards are going to tell everyone your intimate secrets" ("Zašto će vaše osobne iskaznice svima odavati vaše najpovjerljivije tajne"), Mary Ellen Synon, *Mail on Sunday*, 1. lipnja 2003.
- 11 George Orwell, *1984.*, (Dutton/Plume, 1983.) Prvo izdanje 1949.
- 12 "Great Seducer, Sinister, Corrupt, and at the Heart of Europe. And guess what? He's a friend of Tony Blair" (Veliki zavodnik, opak, korumpiran i u srcu Europe. I znate što? Prijatelj je Tonyja Blaira), *Daily Mail*, 4. srpnja 2003., str. 18
- 13 "Syrian leader questions al-Qaida's existence" (Sirijski lider preispituje postojanje Al-Qa'ide), Associated Press, 26. svibnja 2003.
- 14 "White House Refuses to Release Sept. 11 Info" (Bijela kuća odbija iznijeti Info o 11. rujna), Frank Davies, *Miami Herald*, 5. svibnja 2003.
- 15 Ibid
- 16 "Warning over war on terror" (Upozorenja o ratu protiv terora), *BBC News Online*, 28. svibnja 2003.
- 17 Ibid
- 18 Ibid
- 19 "This Scandalous Risk to our Health" (Taj skandalozni rizik po naše zdravlje), *Daily Mail*, 7. srpnja 2003., str. 16 i 17
- 20 Ibid
- 21 Ibid
- 22 Ibid
- 23 Ibid
- 24 Ibid
- 25 Ibid
- 26 Ibid
- 27 Ibid
- 28 Ibid
- 29 Na ovoj ćete adresi pronaći dobar članak o pozadini ove priče čije pojedinosti opisuje i potvrđuje ono što sam opisao: <http://home.digital.net/~kenaston/Patr/Bankrupt.html>

TREĆE POGLAVLJE

Četvrti Reich (ili produžetak Trećeg)

Želite li vladati svijetom morate kontrolirati naftu. Svu naftu. Svugdje.

Michel Collon

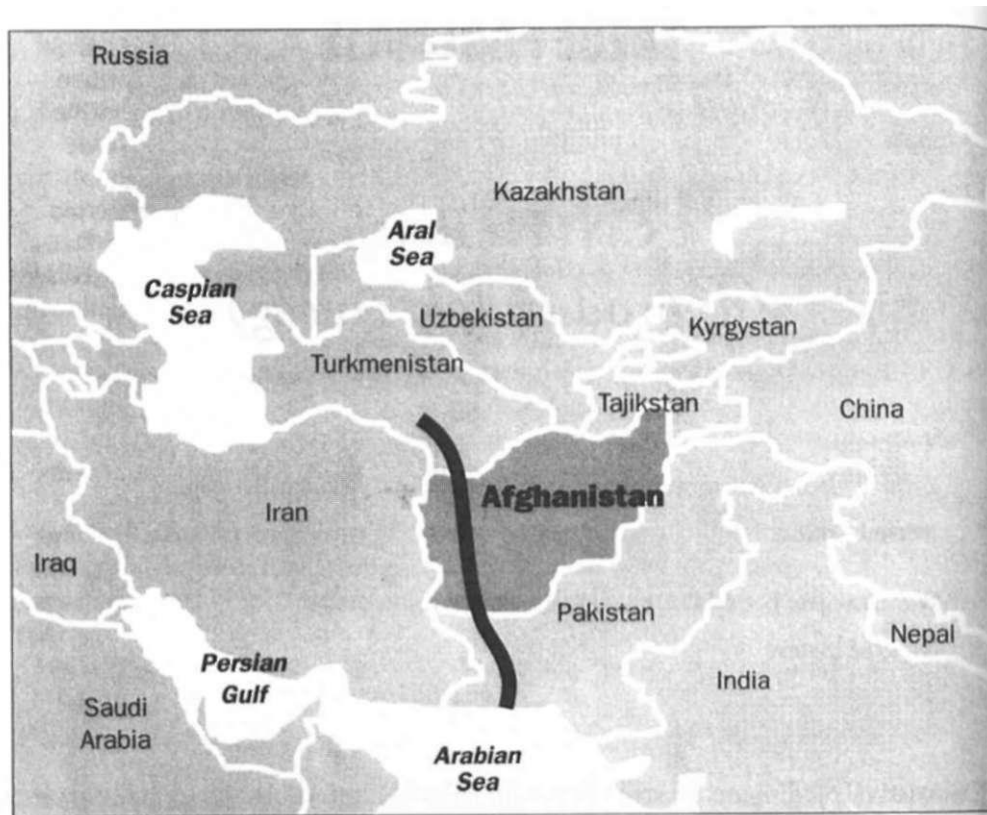
Pioniri svijeta bez rata su mladi koji odbijaju vojnu službu.

Albert Einstein

I skoristivši Sjedinjene Države i Britaniju kako bi nametnuli svoj globalni nadzor, ilumintaski plan i tehnike manipulacije od 11. rujna nadalje postaju sve napad-niji. Podrobno ću razmotriti strašne događaje koji su uslijedili poslije 11. rujna, osobito invaziju na Irak i 'rat protiv terorizma, budući da Skrivena ruka Iluminata i njihov način djelovanja ne mogu biti očigledniji nego što jesu.

Pozadinu invazije na Afganistan prilično sam detaljno opisao u knjizi *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*. Kao opravdanje za napad na zemlju iz kamenog doba gdje vlada opća glad i nestašica, te za nametanje vlastitog režima pod marionetskim vodstvom Hamida Karsaija iskoristili su vlastiti teroristički napad koji se dogodio 11. rujna. Karsai je bivši savjetnik jedne od značajnijih tekstaških naftnih kompanija *Unocala* koja je imala u planu izgraditi naftovod i plinovod koji bi išli iz područja Kaspijskog mora preko zapadnog Afganistana do pakistanske obale Arapskog mora. Nisu, međutim, uspijevali to provesti u djelo^{s v} e dok su Talibani bili na vlasti. Radi se o svojevrsnoj mahnitosti Iluminata da nadziru i eksploatiraju goleme zalihe nafte i plina smještene oko Kaspijskog mora^a > s obzirom da se radi o zemlji bez izlaza na more, trebalo je izgraditi naftovod i plinovod kako bi ih mogli transportirati i dovesti do svjetskih tržišta. Zemlje poput Afganistana i Irana nalaze se na potencijalnoj ruti naftovoda (*Slika 6*).

Tijekom devedesetih godina *Unocalu* pregovaranje s Talibanima o izgradnji njihovog naftovoda i plinovoda kroz Afganistan nije predstavljalo problem, kao Uostalom ni američkom State Departmentu. Kako god, javno protivljenje poslova-

Slika 6: Svinjski prljava i lakoma mahnitost da se nadziru goleme naftne i plinske rezerve Kaspijskog mora jedan su od glavnih razloga zašto su vlasti SAD-a, uz podršku Britanica Tonyja Blaira, nakon 11. rujna uzele Afganistan na metu. Ovo je približna ruta Unocalovog naftovoda.

nju s obzirom na kršenje ljudskih prava od strane Talibana, pri čemu nipošto nije najmanje važno kršenje prava žena, posao je učinilo nemogućim. *Unocal* se 1997. povukao i izašao iz projekta uz objašnjenje da naftovod neće moći biti izgrađen sve dok u Afganistanu ne bude na vlasti jedan međunarodno priznati režim. Zahvaljujući 11. rujnu i tvrdnjama da je CIA-in oslonac - Osama bin Laden, lociran u Afganistanu - odgovoran (što se ne temelji ni na kakvim dokazima), Sjedinjene Države pod nadzorom Illuminata i britanske vlasti mogle su poslati bombardere koji će ukloniti Talibane i zamijeniti ih *Unocalovim* namještenikom, Hamidom Karsaijem.

Maknuvši Talibane, dana 31. prosinca 2002. George W. Bush imenovao je čovjeka po imenu Zalmay Khalilzad za svog 'specijalnog izaslanika za Afganistan kako bi nadgledao 'tranziciju prema novom, post-talibanskom režimu. Khalilzad, operativac Illuminata, bio je *Unocalov* glavni savjetnik na projektu izgradnje naftovoda u Afganistanu! On je sudjelovao u pisanju izdanja *The Washington Quarterly* iz zime 2000.: «Afganistan bi se mogao pokazati kao dragocjen koridor za ovu [Kaspijskog mora] energiju, jednako kao i za pristup tržištima u Centralnoj

Aziji»- Javnim lobiranjem da se vlasti SAD-a ponovno 'povezu' s režimom koji je prouzročio neizreciva ubojstva, torture i patnje pokušao je riješiti problem da Talibani nisu međunarodno priznati, braneći Talibane od prozivki da sponzoriraju terorizam.¹ Jednim dijelom i na temelju Khalilzadova savjeta Clintonova je Administracija financirala Talibane kroz pakistanske tajne službe, čak isplaćujući plaće visokopozicioniranim talibanskim dužnosnicima.² Toliko dugo dok su Talibani poštovali pravila igre oko naftovoda, koga je briga što rade vlastitom narodu? Kada je ovaj plan počeo propadati a plinovod je trebalo odložiti, Khalilzad je promijenio svoju poziciju kako bi se prilagodio okolnostima. Kao službenik Ministarstva vanjskih poslova i Ministarstva obrane u razdoblju Reagan-Busheve administracije pomagao je mudžahedinima u nabavljanju oružja tijekom okupacije od strane Sovjetskog Saveza, u razdoblju kada su Sjedinjene Države financirale Osamu bin Ladena i Al-Qa'idu.

U svojstvu Bushevog specijalnog izaslanika za Afganistan upravo je Khalilzad bio taj koji je pomogao nadgledati prijelaz od 'tranzicijske vlade koju je vodio njegov kompanjon i čelni čovjek *Unocala* Hamid Karsai prema dokraja stasaloj 'afganistanskoj' vladi s Karsaijem, i ovoga puta marionetskim predsjednikom koji je odgovoran Sjedinjenim Državama. Rezultat toga je da naftovod, na realizaciji kojeg su obojica bila zaposlena, sada ide dalje. Iznenadeni ste? Khalilzad potječe iz jedne od starih, elitnih vladajućih obitelji u Afganistanu, njegov je otac bio pomoćnik kralja Zahira Shaha koji je zemljom vladao do svog odlaska u egzil 1973. godine. Zahvaljujući tome što je instaliran Hamid Karsai, predstavnik Zahira Shaha, kralj se 2002. godine vratio u Predsjedničku palaču u Kabulu. Otkad su maknuti Talibani proizvodnja opijuma u Afganistanu vinula se nebu pod oblake dobro opskrblivši tržište heroinom koje kontrolira Busheva obitelj i njihovi suradnici i gospodari, baš kao što je i bilo zamišljeno. Zalmavja Khalilzada Bush je kasnije imenovao za svog izaslanika za Irak kako bi i tamo mogao odigrati istu igru i pobrinuti se za 'iračku vladu pod kontrolom SAD-a koja će zamijeniti Saddama Husseina. Više o Khalilzadu, ukratko - mnogo je toga.

Sukladno planu

Invazija na Afganistan kao i 11. rujna bili su planirani dugo vremena, a isto je bilo i s osvajanjem Iraka u proljeće 2003. godine. Magazin *Time* je izvijestio da J^e za trajanja *briefinga* za tri senatora koji je držala Condoleezza Rice, savjetnica za nacionalnu sigurnost, predsjednik Bush gurnuo glavu u sobu za sastanke u cjeloj kući i riknuo: «Jebeš Saddama. Zbrisat ćemo ga!»³ Dogodilo se to godinu dana prije invazije, pa ipak još nekoliko tjedana prije ulaska trupa u zemlju slušali su⁵¹¹ o Busha, Blaira i njihove momke, trgovačke putnike iz vlasti, kako govore da J^e 'at moguće izbjeći!! Da su bili rekli istinu dobili bi napad zbog šoka. Plan da se nadobije nadzor nad područjem Zaljeva koristeći Saddama Husseina kao izgovor P^ostojao je davno prije Busha. Ostatak njegove iluminatske mafije potkraj 2000.

protuzakonito je doveden na vlast, protivno volji naroda. Članak pisca Nicholasa Lemanna objavljen u *New Yorker* u otkrio je da je poslije sloma Sovjetskog Saveza 1989. godine Dick Cheney, sada potpredsjednik, okupio skupinu koja će izraditi strategiju za devedesete godine i razdoblje nakon toga.¹ U skupini je bio i aktualni ministar obrane Donald Rumsfeld, aktualni pomoćnik ministra obrane Paul Wolfowitz, aktualni državni tajnik za vanjske poslove Colin Powell i Lewis 'Scooter' Libby, Cheneyjev pročelnik Ureda. Namjera je bila svijet 'prilagoditi' njihovoj željenoj slici ili, kako je to rekao još jedan od članova, Zalmay Khalilzad ...da se «unaprijed spriječi uspon još jednog globalnog rivala za neodređenu budućnost*. Da, isti onaj Zalmay 'Unocal' Khalilzad koji će biti imenovan za Bushevog specijalnog izaslanika za Afganistan prije 11. rujna iza čega je slijedila ista uloga u Iraku u vrijeme invazije. Lemann je izjavio da je vidio kopiju dokumenta koji je sastavila Cheneyjeva skupina, naslovljenog 'Strategija obrane za devedesete: Strategija regionalne obrane, ministar obrane, Dick Cheney, siječanj 1993.' Istog tog mjeseca inauguriran je Bill Clinton, a Cheney i Bush stariji otišli su s funkcije. Ova 'strategija', isplanirana početkom devedesetih, upravo je ono što vlast Busha mlađeg i Cheney danas provode u djelo - vlast pod kontrolom ljudi koji su sastavili dokument. 'Rat protiv terorizma' bio je odgovor na 11. rujna? Kako da ne.

Daljnje potvrde za to dolaze s objavljivanjem tajnog dokumenta, izrađenog za neizabranog predsjednika koji je to tek trebao postati - Busha i njegovu administraciju u rujnu 2000. - godinu dana prije 11. rujna, te dvije i pol godine prije slanja trupa u Irak. Dokument je nosio naslov 'Uspostavljanje američke obrane: Strategije, snage i resursi za novo stoljeće', a sastavio ga je neokonzervativni *think-tank** zvan Projekt za novo američko stoljeće (*Project for the New American Century* - PNAC).

U cijelosti ga možete pročitati na PNAC-ovom *websiteu*.⁵ Ovu su organizaciju 1997. osnovali ljudi poput Dicka Cheneyja i Donalda Rumsfelda, a izvješće je sastavljeno za njih i druga važna i značajna imena - one koji se danas nalaze u najužem središtu Busheve administracije, uključujući Paula Wolfowitza, sada Rumsfeldovog zamjenika u Pentagonu, te Lewisa Libbyja, Cheneyjevog pročelnika Ureda. Bushev mladi brat Jeb, guverner Floride u vrijeme montiranih predsjedničkih izbora, također je bio upleten. Uobičajeno društvo, drugim riječima. Pojednostosti o dokumentu objavio je *Sunday Herald* u Škotskoj⁶: sadržaj precizno odražava događaje isprovocirane od vremena kada su Bush i njegovi nadzornici došli na vlast. Riječ je o nacrtu globalne dominacije SAD-a (Iluminata) koji razotkriva na koji su način Bush i njegov kabinet planirali napad na Irak kako bi osigurali 'promjenu režima', i to čak prije nego što su u siječnju 2001. ušli u Bijelu kuću. U PNAC-ovom izvješću stoji:

«Sjedinjene Države desetljećima su tražile način da preuzmu trajniju ulogu u regionalnoj sigurnosti Zaljeva. Dok neriješeni konflikt s Irakom osigurava neposredan povod, potreba za snažnom prisutnošću američkih snaga u Zaljevu nadilazi pitanje režima Saddama Husseina.»⁷

Obratite pozornost na tu sintagmu - 'osigurava neposredan povod'. Eto razloga zašto su Bush, Blair, Powell i ostatak društva nizali laž na laž, pretvorno se koristeći 'tajnim službama' u očajničkom nastojanju da stvore povod za rat u Iraku. Nisu imali razloga, pa su ga - kako bi se držali plana - morali izmisliti, kao što su učinili i s Afganistanom. Njihov prvi izbor pao je na 'oružje masovnog uništenja', pojam koji se neprestano ponavljao, temeljeći se na tome da što češće nešto govorite vjerojatnije je da će vam sve više ljudi vjerovati. Isto kao i s 'Bin Laden je to učinio', nisu postojali nikakvi dokazi pa ni naznake, isključivo stalno ponavljanje onoga što su željeli da javnost povjeruje (za pozadinu o Bin Ladenu vidjeti *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*). Kada Hans Blix i njegovi inspektori za oružje iz UN-a nisu pronašli ništa što bi podupiralo tvrdnje o oružju za masovno uništenje, Blair i Powell postajali su sve više očajni, iznoseći pojedinosti o 'uvjerljivim obavještajnim podacima' da oružje postoji. Ispostavilo se da je 'dokaz' doslovno od riječi do riječi pokraden iz jedne analize koju je prije 12 godina napisao neki student postdiplomskog studija iz Kalifornije, ali koja je javnosti predstavljena kao djelo britanske obavještajne službe. Analizu je iz jednog članka iskopao Ibrahim al Mirashi, pri čemu su čak i pravopisne pogreške i interpunkcija iz originalnog teksta ostali nepromijenjeni. Međutim, ipak su promijenili riječi kako bi zvučale zlokobnije. Iračke tajne službe koje 'nadziru strana veleposlanstva u Iraku' pretvorilo se u 'špijuniraju strana veleposlanstva u Iraku'. Pa ni to nije ništa više no što CIA i britanske tajne službe same rade. 'Potpomagati opozicijske skupine u neprijateljskim režimima' obogaćeno je konstrukcijom 'podupirati terorističke organizacije u neprijateljskim režimima'.

Previše sam seksi za svoje laži

Andrew Gillgan, BBC-jev dopisnik zadužen za teme iz područja obrane i diplomacije izjavio je da je iz pouzdanog izvora (kasnije se ispostavilo da je to bio britanski inspektor za oružje, dr. David Kelly) doznao da je 'dosje o Saddamovoj prijetnji' bio izmijenjen u Blairovom uredu, po nalogu njegovog nadglednika i glavnog spm-doktora, Alastaira Campbella.⁸ Izvješće tajnih službi, kada je došlo u Downing Street, nije 'otkrivalo mnogo toga - tvrdi Gillgan da mu je rekao Kelly "a" je 'promijenjeno kako bi bilo više seksi'. Dotjerano je na način da se ljudima "anipulira kako bi pružili podršku ratu, a uključivalo je i preuveličane tvrdnje da Saddam unutar 45 minuta može pregrupirati oružja masovnog uništenja. Dvojici drugih izvjestitelja BBC-ja Kelly je suzdržanijim riječima rekao da je Blairov *press office* (kojeg kontrolira Campbell) promijenio formulaciju dosjea. Blair je izjavio

* Think-tank (engl.) - oblik neprofitnih organizacija koje se bave istraživanjem političkih pitanja » problema s ciljem da utječu na proces donošenja odluka kroz javne rasprave i dr.. Nastoje formulirati važne političke i druge teme, generator su novih ideja i politika.

da je BBC-jeva priča bila «najozbiljniji mogući napad na moj integritet».⁹ Međutim, kako je moguće napasti nešto što ne postoji? Campbella je od prozivki za 'seksi izvještaj'oprlo' povjerenstvo članova Parlamenta, i to odlučujućim glasom predsjednika, člana Blairove vlastite Laburističke stranke. Učinjeno je to premda je povjerenstvo potvrdilo da su bili ometani' u svom radu, i to na način da im je odbijena dozvola za pristup obavještajnim papirima i osoblju tajnih službi! 'Ometani'?? Kako mogu donijeti odluku o Campbellu kada ne mogu čak ni obaviti razgovor s onima koji su upleteni? Praktički, moraju mu vjerovati na riječ. Nečuveno. Campbell je kasnije najavio da će odstupiti s mjesta Blairovog 'gospodina Spina', manipulacija javnim mnijenjem, međutim, će se nastaviti, i to zato što su laži neizostavan element svake udarne vijesti.

Zatim je uslijedila neobična smrt dr. Kellyja koji je bio izvor informacija za Gilliganov izvještaj. 'Udaljilo' ga je Ministarstvo obrane Geoffa Hoona nakon što im je rekao da se susreo s Gilliganom, zbog čega je bio mogući izvor za izvještaj koji je vladu potakao na udružene napade na BBC. Kelly se našao u nezavidnoj situaciji kada se pojavio pred Odborom za vanjske poslove Donjeg doma pod Blairovom kontrolom koji ga je trebao ispitati o onome što se dogodilo. Nekoliko dana kasnije otišao je u šetnju u prirodu, u blizini svoje kuće u Oxfordshireu, i više se nije vratio. Pronađen je u jednoj šumi na osami, prerezanog ručnog zgloba. Službena verzija priče glasila je da je počinio samoubojstvo, iskrvarivši do smrti. Zaključak je glasilo da ga je na to ponukao pritisak pod kojim se našao. Međutim, to je isti onaj David Kelly koji se nakon Zaljevskog rata 1991. kao inspektor za oružje suočio s gnjevom Saddamovog režima i uhvatio se u koštac u sličnoj situaciji s ruskim službenicima tijekom tamošnje istrage. Taj je momak znao kako zadržati svoj stav. Nedugo prije odlaska u samoubilačku šetnju svojim je suradnicima elektronskom poštom poslao 'ratoborne' komentare o pritisku kojem su ga izvrgli «brojni mračni sudionici koji igraju igrice». Izjavio je da se nada kako će se sve smiriti, da će se moći vratiti u Bagdad i nastaviti istinski važan posao. Kada je otišao iz kuće, njegova supruga Janice bila je bezbrižna. Premda je znala da je njezin 59-ogodišnji suprug ozbiljno uzrujan, njegovo mentalno stanje nije ostavljalo dojam prevelike utučenosti. Volio je odlaziti u šetnju i često bi znao nestati na dva-tri sata. Lokalni zemljoradnik Paul Weaver pozdravio se s Kellyjem dok je ovaj prolazio poljem nedaleko njegove kuće; ništa na njemu nije odavalo dojam da se radi o suicidalnom čovjeku. «Nasmijesio se i pozdravio me.» - prisjeća se Weaver.¹⁰ Kelly se, što se tiče njegovog obiteljskog života, radovao vjenčanju jedne od svojih kćeri u listopadu. Bio je odan svojoj supruzi i obitelji i nije pokazivao znakove svojstvene osobi koja će sebi oduzeti život. I tada je pronadjen mrtav, policija kaže, u jednoj izoliranoj šumi sa zapešćem razrezanim džepnim nožićem. Nije se pozdravio sa suprugom i obitelji, ništa. Ima li to vama smisla? Ni meni.

Blairovo Ministarstvo laži također je priopćilo da postoji veza između Sadama i Al-Qa'ide sve dok iz obavještajnih izvora nije procurila vijest da oni nisu pronašli nikakvu takvu povezanost. Profesionalci u tajnim službama Sjedinjenih

pržava krenuli su sličnim putem. Skupina umirovljenih operativaca obavještajne službe u svom pismu predsjedniku Bushu napisala je: «Postoji jedan neoprostiv grijeh. Prigotavljati obavještajnu službu po receptu visoke politike. Postoji iscrpan dokaz da se je to dogodilo u Iraku.» Član Obrambene obavještajne agencije (Defense Intelligence Agency - DIA - američka vojna obavještajna agencija, op. prev.) pri Pentagonu za *New York Times* je izjavio: «Američkim se narodom manipuliralo.»¹² Clare Short, koja je odstupila s mjesta Blairove tajnice za međunarodni razvoj u znak protesta zbog *spina*, rekla je da je on javnost navodio na pogrešno mišljenje u pogledu stvarne prijetnje koju predstavlja Irak kako bi osigurao potporu za rat. «Zaključila sam da je premijer odlučio krenuti u rat negdje u kolovozu; cijelo nas je vrijeme vukao za nos.» - izjavila je za *Sunday Telegraph*. «On je odlučio iz samo njemu znanih razloga krenuti u rat protiv Iraka, te stvoriti taj osjećaj žurnosti i potpirivati ga - način na koji se manipuliralo obavještajnim službama dio je tog potpirivanja.»¹³ Njegovi su razlozi bili slijediti plan svojih nevidljivih gospodara koji su ga doveli na vlast, i koji ga tu mogu zadržati ili pak dovesti do njegovog pada. Shortova je rekla da se Blair u jesen 2002. s Georgeom Bushom u tajnosti dogovorio da će u proljeće sljedeće godine napasti Irak, «sto bilo da bilo». Tajnovitost koja je slijedila, tako da je čak i Blairov kabinet držan izvan omče, onemogućila je plansku razradu posljedica rata i doprinijela je stvaranju «kaosa i patnji» koji su kasnije uslijedili, tumači Shortova. Odluke su se donosile u Blairovom uredu, pozivima predsjedniku Bushu - otkriva Shortova - te telefonskim razgovorima između Sir Davida Manninga, Blairovog savjetnika za vanjsku politiku i Condoleeze Rice, američke savjetnice za nacionalnu sigurnost. Shortova kaže da je Blair lagao kada je rekao da želi drugu rezoluciju Ujedinjenih naroda kojom bi se pružila potpora invaziji; lagao je time što je izjavio da Irak predstavlja «za nas neposrednu prijetnju u 45 minuta»; lagao je i da će francuski predsjednik Jacques Chirac uložiti veto protiv druge rezolucije pod bilo kojim okolnostima. To je bila laž, kaže Shortova.¹⁵ Tony Blair laže češće i očiglednije od bilo kojeg drugog britanskog suvremenog političara (unatoč žestokoj konkurenti), a jedan od razloga zašto mu to polazi za rukom leži u tome što je mnogima^{ne} pojmljivo da bi netko mogao toliko ustrajno i napadno lagati ljudima kojima bi navodno trebao služiti. Eto, može, pa to i čini - svaki dan. Isto rade Bush, Cheney, Rumsfeld, Wolfowitz, Powell i njihovi spletkaroši. Oni provode nacističke tehnike^{ko} je je u glavnim crtama izložio Adolf Hitler u *Mein Kampf*:

«Cjelokupna propaganda mora biti toliko jednostavna i takvog intelektualnog nivoa da će je čak i najgluplji među onima kojima je upravljena razumjeti. Ljude je moguće navesti da raj doživljavaju kao pakao, i obrnuto, da najbjeđniji oblik života smatraju rajem.»¹⁶

U Sjedinjenim Državama informacija koja je procurila iz Ministarstva obrane la je da strogo povjerljivo izvješće koje je u rujnu 2002. izradila Obrambena

obavještajna agencija donosi zaključak kako nisu uspjeli pronaći nikakve dokaze o postojanju kemijskog oružja u Iraku. Neki od CIA-inih službenika ogradili su se od izjava Busheve administracije da Irak predstavlja neposrednu prijetnju. Rekli su kako se te tvrdnje temelje na informaciji koju je izravno ministru obrane Donaldu Rumsfeldu dao Ahmed Chalabi, čelni čovjek Iračkog nacionalnog kongresa kojeg je osnovala CIA, i čovjek kojeg bi Pentagon želio vidjeti na mjestu lidera Iraka. Više o njemu bit će riječi nešto kasnije. Izvještaji navode CIA-ine izvore koji govore da je Chalabijeva 'informacija bila krajnje sumnjiva i uvelike utemeljena na rekla-kazala drugih dezertera s jasno utvrđenim interesima da dođe do promjene režima. Bob Graham, najviši Demokrat u senatskom Odboru za obavještajne poslove (Senate Intelligence Committee), za medije je izjavio da je povjerljiv dokaz koji govori u prilog Bushevim tvrdnjama o iračkom oružju učinjen javnim, no, ustvrdio je da je kao član Odbora za obavještajne poslove vidio brojne dokaze koji nisu podupirali njihovu važnost. «Ti dokazi nikada nisu otkriveni.» - izjavio je. I sve to u vremenu kada Sjedinjene Države i Britanija imaju pristup satelitskom sustavu nadgledanja koji iz svemira može pročitati broj vaše registarske tablice. Evo kako je *Airman* magazin opisao mogućnosti djelovanja *Global Hawka*, bespilotne izvidničke letjelice, raspoređene u Afganistanu i Iraku:

«Na početnom ispitivanju, na primjer, *Global Hawk* je letio na 56.000 stopa (1 stopa = 30,48 cm, *op. prev.*) iznad Mornaričkog oružnog centra u China Lakeu u Kaliforniji. Slike koje je prikupio bile su toliko jasne da jedna elektro-optička slika stoji tik do jedne F/A-18 Fightera. Jedna je infracrvena slika pokazala mjesto na kojem je beton bio hladniji zbog sjene jednog aviona C-130 koji je nedavno uzletio.»¹⁷

A oni nisu mogli locirati oružje za masovno uništenje? Ili pronaći Bin Lade-na? Ili Saddama Husseina?

Izmišljotine i prijevare

Colin Powell i Sjedinjene Države uvjeravali su da postoji dokument koji pokazuje da je Niger Iraku prodao uran za nuklearno oružje. Ovaj 'dokument', kako je razotkrila Međunarodna agencija za atomsku energiju (International Atomic Agency), bio je gruba izmišljotina. Joseph Wilson, veleposlanik SAD-a u Gabonu od 1992. do 1995., u *New York Timesu* je napisao kako mu je CIA dala u zadatak da istraži navodnu umiješanost Nigera, te da nije pronašao nikakve dokaze. Svoje je spoznaje priopćio vladi SAD-a, o čemu kaže: «Na temelju svojeg iskustva s administracijom u mjesecima koji su doveli do rata, ne ostaje mi drugo nego zaključiti da je dio obavijesti vezanih za irački nuklearni program iskrivljen kako bi se preuveličala iračka prijetnja».¹⁸ Lagali su. Powell je za *NBC* izjavio: «To je bila informacija kojom smo raspolagali. Pribavili smo je. Ukoliko je ta informacija

netočna, pa dobro.»¹⁹ Ne, dragi, bila je to informacija koju si ti izmislio radi manipulacije ljudima, a to nije u redu. Vrlo jednostavno, uhvaćeni ste u laži, gospodine powelle, raskrinkavanje čega je mučna operacija mozga. Sjećate li se na koji je način Powell iznio svoje 'dokaze' pred Vijećem sigurnosti Ujedinjenih naroda, sa svojim tablicama i grafikonima koji su trebali navesti ljude da im se povjeruje, satelitskim obavještajnim fotografijama i snimkama telefonskih razgovora iračkih dužnosnika? Sve skupa obično sranje, a on je to znao. Isto je bilo sa zrakoplovom bez pilota za koji su nam govorili da bi mogao napasti Istočnu obalu Sjedinjenih Država. Čista izmišljotina kako bi se prodala laž. Kada su Bush i društvo uhvaćeni u fabriciranje iračkih nuklearnih planova, pobrinuli su se da odgovornost na sebe preuzme direktor CIA-e George Tenet ne bi li ih zaštitio. On je izjavio da je to bila pogreška CIA-e. Istovremeno kada su se Amerikanci distancirali od 'nuklearnih' izjava, Tony Blair i dalje je govorio da je informacija točna. Znači li to onda da su pomiješali svoje pjesmarice? U veljači 2003. Powell je Ujedinjenim narodima izjavio da je Saddam svoje zapovjednike na terenu opunomoćio da koriste kemijsko oružje. Zašto, dakle, ono nije korišteno kada su SAD i Britanija izvršile invaziju? I kako to da oružje koje je odobrio nije pronađeno nakon što je iračka 'vojska' pregažena? Zapovjednik vojske Sjedinjenih Država u Iraku po okončanju rata rekao je da nije pronađeno ništa što bi ukazivalo na to da ga je iračka vojska bila spremna upotrijebiti protiv snaga SAD-a. General poručnik William Wallace, zapovjednik Petog korpusa vojske, rekao je da su američke snage otkrile kako ne postoje «nikakvi dokazi da se namjerava upotrijebiti izravno protiv američkih trupa».²⁰ Zašto, dovraga, ne? Ja sam mislio da iračko 'oružje masovnog uništenja' predstavlja prijetnju svijetu, a ono ipak nije korišteno čak ni za obranu njihove vlastite zemlje od invazije i preuzimanja? Powell je lagao, kao što je lagao i kad je tvrdio da su Saddamova postrojenja za proizvodnju oružja smještena u kamionima koji se premještaju s jednog mjesta na drugo. Bilo bi smiješno da ishod te lažljivosti nije bio toliko tragičan po irački narod. Dok se obraćao UN-u, iza Powella toga su jutra visjele plave zavjese koje su prekrivale golemu tapiseriju, reprodukciju slavne Picassove antiratne slike Guernice. Stephane Dujaric iz UN-a je rekao: «Trebal nam je prava pozadina koja će dobro izgledati na televiziji.» Pa da, imaš pravo.

Powell je također izjavio da imaju pouzdane informacije o tome daje Saddam "posjedu oružja za masovno uništenje, ah da ne može iznositi pojedinosti zbog straha da informatore ne izloži opasnosti. Oprostite mi što odbijam vjerovati daje ljudima poput Powella imalo stalo hoće li nekoga izložiti opasnosti tako dugo dok "služi planu. Čekaj malo! Na koji bi to način izložilo informatore opasnosti ako bi SAD jednostavno priopćile UN-ovim inspektorima gdje da traže? Saddamov J° režim maknut, pa informatorima nije prijetila baš nikakva opasnost. Pa zašto onda Amerikanci odmah nisu slijedili 'pouzdanu informaciju' i pronašli oružje? Mjesecima nakon što je rat počeo i dalje nije pronađeno ništa. Britanski ministar David Blunkett bivši je 'socijalist', a sada, kako ja to vidim, najdesniji ministar

unutarnjih poslova u novije vrijeme. U vrijeme dok je rat trajao on je izjavio da nije moguće pronaći nikakvo kemijsko, biološko ili nuklearno oružje, a upravo je to bilo 'opravdanje' za rat. Rekao je kako ga u svakom slučaju raduje 'pad' Saddama Husseina i njegovog režima, bez obzira na to je li u Iraku pronađeno išta od oružja za masovno uništenje ili nije.²¹ Nevjerojatno. Ali ne bi me iznenadilo ni da vidim neku vrstu 'oružja', 'pronađenog' nakon što su ga tamo uspjeli dopremiti!

Kada su laži izašle na vidjelo, ministar obrane Donald Rumsfeld izjavio je da je Saddam oružje mogao uništiti prije početka rata! Hmm, a čemu onda rat? Zašto Saddam takvo masovno uništavanje nije proveo posve otvoreno, javno kako bi izbjegao da bude napadnut? Paul Wolfowitz, Rumsfeldov 'zamjenik' i čovjek stvarne moći u Pentagonu, za *Vanity Fair* je izjavio da su tvrdnje o mogućnostima Saddamovog oružja korištene kako bi se opravdao rat zbog «birokratskih razloga».²² Bio je to «razlog oko kojeg su se svi mogli složiti», rekao je. Drugi čimbenik kojeg je opisao riječju «ogroman» bio je taj da bi napad Americi omogućio da izvuče svoje trupe iz Saudijske Arabije i riješi se snažnih prigovora Al-Qa'ide. A, dakle, 'rat protiv terorizma' podrazumijeva popuštanje navodnim teroristima? Kakve besmislice. Izvlačenje trupa iz Saudijske Arabije dio je strategije koja će ih naposljetku ponovno vratiti nazad kako bi preuzeli zemlju. Međutim, najbolji izgovor zašto nije pronađeno oružje masovnog uništenja došao je, naravno, od Georgea W. Busha. U svom tjednom obraćanju na radiju u nedjelju 22. lipnja 2003. izjavio je da je oružje oteto!! Kada u Iraku navodno oružje nije pronađeno - ili još nije bilo smješteno - tvrdilo se da je pronalazak masovnih grobnica dovoljan razlog za rat. Ono što vam nisu rekli je da su te grobnice u najvećoj mjeri rezultat pobuna koje je Saddam ugušio nakon Gofskog sukoba 1991. godine. Te je pobune ohrabrivao predsjednik otac George Bush, koji ih je potom odbio podržati i prepustio ljude njihovoj sudbini - masovnim grobnicama.

Pucanj u glasnika

Hans Blix iz Ujedinjenih naroda izjavio je da su američki dužnosnici nastojali diskreditirati rad njegovih inspektora za oružje u Iraku kako bi progurali vlastito opravdanje za rat. Na BBC-ju je izrazio svoju 'zabrinutost' zbog činjenice da su se dokumenti za koje je Međunarodna agencija za atomsku energiju «bez većih poteškoća utvrdila da su lažni» uspjeli provući kroz obavještajne analize SAD-a i Ujedinjenog kraljevstva. Brine i činjenica, dodao je, "tko je odgovoran za krivotvorinu".²³ Oni su ih i lažirali, pod normalno. Nakon sukoba Sjedinjene Države i Britanija odbile su dozvoliti Blixu i inspektorima UN-a da se vrate u Irak zbog potrage za navodnim oružjem. Umjesto toga, SAD je osigurao vlastiti tim inspektora. Blix je pozvao stručnjake da se vrate u zemlju i utvrde jesu li tvrdnje o postojanju oružja utemeljene. Vi se to šalite? Smatra li on doista da će mu kriminalci iz administracija SAD-a i Britanije stvarno dopustiti povratak kako bi dokazao da su cijelo vrijeme lagali? Tony Blair je odbio zahtjev članova vlastite Laburističke

stranke koji su tražili istragu o tome kako je došlo do toga da je javnost navedena na pogrešan zaključak o Saddamovom 'oružju za masovno uništenje', koje se navodilo kao razlog zašto je rat neizbježan. Zna on da bi poštena, istinski nezavisna istraga razotkrila njegovu lažljivost. Ray McGovern, umirovljeni obavještajni analitičar CIA-e i član udruge Veterana profesionalnih obavještajaca za razumnost, izjavio je:

«Neki moji kolege praktički su sigurni da će se tamo pronaći nešto oružja za masovno uništenje, čak i da ga se mora podmetnuti. I sam sam siguran da će se nešto pronaći, ali ne u količini koja bi na bilo koji način opravdala optužbe za prijetnju SAD-u ili bilo kome drugome. Čak i da podmetanje bude zamalo razotkriveno, oni će reći: 'Pa dobro, oružje je podmetnuto, u redu'.»²⁴

I zapamtite: ovi genetski lažljivci isti su oni ljudi koji su svijetu govorili što se je dogodilo 11. rujna, tko je to učinio i kako - oni koji su ispričali službenu priču o 11. 09. koja je bila iskorištena kao 'opravdanje' za sve ono što je uslijedilo.

Koalicija za kreiranje javnog mnijenja

Ideja da je invazija služila 'oslobađanju' Iračana je groteskna dosjetka. Bili su do te mjere očajni ne bi li prodali priču o međunarodnoj 'koaliciji' da su na svoj smiješni popis država podupirateljica uvrstili Solomonske otoke i Kraljevinu Tongu. Solomonski otoci čak ni nemaju vojsku! Donald Rumsfeld 30. ožujka 2003. za *Fox* [propaganda] *News* rekao je da se 'koalicija' sada popela na 66 zemalja. Bila je to jednostavno još jedna laž. Allan Kemakeza, premijer Solomonskih otoka, izjavio je da njegova zemlja nije dio koalicije, premda ju se navodilo.²⁵ Slovenski premijer Anton Rop rekao je to isto. Navodilo se i Hrvatsku, premda je njezin predsjednik Stipe Mesić osudio rat u Iraku kao 'nelegitiman'.²⁶ Na popisu je bila Češka republika, a njezin predsjednik Vaclav Klaus ustvrdio je da je svatko tko misli da je demokraciju Iraku moguće nametnuti 'iz nekog drugog univezuma'.²⁷ Ili, kako je to u *Counter Punchu* napisao novinar istraživač Wayne Madsen: «Klaus misli da su ljudi kao Bush, Tony Blair, Rumsfeld i drugi neo-Križari jednostavno očigledno ljudi. I doista Jesu.»²⁸ Pa ako već nisi dobio podršku, izmisli ju. Ako nisi zadobio neprijatelja, izmisli ga. Pisac Joseph Schumpeter o [iluminatskom] Rimskom carstvu je rekao: «Nije bilo kutka poznatog svijeta gdje neki interes navodno nije bio ugrožen ili doista napadnut. Ukoliko nisu bili interesi samog Rima, postojali su interesi saveznika Rima; a ako Rim nije imao saveznike, saveznike bi se izmislilo.»²⁹

Busheva poruka je glasila: «Ako nas podržavate, krećemo u rat s Irakom, ako nas ne podržavate krećemo u rat s Irakom.» Mentalitet je to nasilnika s igrališta. Ljudi su se pitali zašto Bush i Blair ne žele čuti argumente i dozvoliti UN-ovim inspektorima za oružje da u više navrata idu u potragu za navodnim 'oružjem za

masovno uništenje, i uopće se ne obaziru na velike globalne proteste ili pak mišljenja drugih vlada. Odgovor glasi: slijedili su plan svojih nevidljivih gospodara i ništa ih od toga nije moglo odvratiti. Ne bi se drznuli na to.

Pacijenti upravljaju ludnicom

Blair, Bush, Cheney, Rumsfeld, Powell, britanski ministar vanjskih poslova Jack Straw i njima slični znali su da šire lažne informacije iz jednog jedinog razloga, a taj je da osiguraju 'trenutno opravdanje za odlazak u Zaljev, u skladu s dugoročnom strategijom Iluminata za uspostavu globalne kontrole. Izvještaj Projekta za novo američko stoljeće za Busheve spletkaroše u rujnu 2000. planirao je 'nacrt za održavanje globalne američke nadmoći, unaprijed isključujući uspon velikog i moćnog rivala, te prilagođavanje međunarodnog sigurnosnog poretka u skladu s američkim principima i interesima.³⁰ Ono što se u izvještaju naziva 'američka glavna strategija mora se promicati 'što je moguće dalje u budućnost', a SAD moraju 'suzbiti i odlučno pobijediti višestruka, simultana glavna ratišta' što je 'temeljna misija'.³¹ Američku oružanu silu opisuje se kao 'konjicu nove američke granice'.³² U izvješću se još kaže:

Saveznici kao što je Ujedinjeno Kraljevstvo su najučinkovitije i najuspješnije sredstvo primjene američkog globalnog vodstva'.

Misije za održavanje mira zahtijevaju 'radije američko političko vodstvo nego ono Ujedinjenih naroda'.

Čak i da Saddam siđe sa scene, vojne baze u Saudijskoj Arabiji i Kuvajtu tamo će ostati trajno, unatoč unutarnjem protivljenju unutar režima u Zaljevu protiv stacioniranja američkih trupa, budući da bi se 'Iran mogao pokazati podjednako velikom prijetnjom interesima SAD-a kao što je to sada Irak'.

Sjeverna Koreja, Libija, Sirija i Iran opasni su režimi čije postojanje opravdava stvaranje 'zapovjednog i kontrolnog sustav diljem svijeta [Svjetske vojske],

Kina bi trebala biti meta 'promjene režima'. U izvještaju se navodi da 'je došlo vrijeme za povećanje prisutnosti američkih snaga u Jugoistočnoj Aziji', što bi dovelo do toga da 'američke i savezničke snage potaknu proces demokratizacije u Kini'.

'Svemirske vojne snage SAD-a' (*U.S. Space Forces*) trebale bi dominirati svemirom, što poziva na potpunu kontrolu *cyberspacea* kako bi se spriječili neprijatelji' [svatko tko razotkriva planj koji koriste internet protiv SAD-a [Iluminata].

'SAD-e bi trebale razmotrili uporabu bioloških oružja, a 'nove' metode napada - elektroničke, neletalne, biološke - bit će šire dostupne.... bitke će se vjerojatno odvijati u novim dimenzijama, u svemiru, *cyberspaceu*, dok bi svijet mikroba možda ... kao unaprijeđeni oblici biološkog ratovanja koji mogu 'ciljati' specifične genotipove biološko ratovanje iz područja terora mogli bi pretvoriti u politički koristan alat.'³³

Još jednom: obratite pozornost na jezik - 'specifični genotipovi' - biološko ciljanje na pojedine rase. Tko je rekao da je Hitler mrtav? Glavna meta iluminat-skog genocida je crna rasa, osobito Afrikanci, i tu leži razlog zašto je proizvedena pošast - sida - snašla taj kontinent. Smatram doista tužnim da Bob Geldof iz *Live Aid* može biti toliko naivan da predsjedniku Bushu zahvaljuje za pomoć Africi, dok su sile koje djeluju preko Busha odlučne u namjeri da unište njezino stanovništvo. Novac kojeg je Bush obećao za 'borbu protiv side' u Africi nije bezuvjetan, a u usporedbi s pokradenim i silom otetim bogatstvom tog kontinenta koje svake godine provodi 'Zapad' predstavlja otprilike jednu rundu pića. Bolesni umovi koji stoje iza ovog biološkog ratovanja koje ima za cilj 'specifične genotipove' isti su oni ljudi koji su imali petlje reći kako je Irak nužno napasti zato što posjeduje biološko oružje, odnosno, kako se to kaže na njihovom Novogovoru - 'oružja za masovno uništenje'. Iskusni laburistički zastupnik u parlamentu, Tarn Dalyell, o izvještaju Projekta za novo američko stoljeće rekao je:

«To je plan za američku globalnu dominaciju - novi svjetski poredak u njihovoj izvedbi. Riječ je o načinu razmišljanja Amerikanaca zanesenjaka koji žele nadzirati svijet. Zaprepašten sam da bi se britanski laburistički premijer mogao zavući u krevet sa skupinom koja ima takav moralni renome.»³⁴

Ah oni kao takvi nisu Amerikanci zanesenjaci. Oni su zanesenjaci inicijati i pijuni Iluminata koji su svoje operativce postavili na pozicije moći unutar vlasti SAD-a. U središtu njihovog interesa nije to što su Amerikanci ili ono što je za Amerikance najbolje, nego iskorištavanje te nacije kako bi se promicao plan Iluminata za globalnu fašističku državu. Razlog zašto Tony Blair toliko ropski poslušno podržava SAD-e bez obzira na to što se događa je taj što je i on također iluminatski namještenik koji je tu gdje je kako bi služio svojim skrivenim gospodarima, baš kao i Bush. Radite ono što vam se kaže, momci, i bit će vam dobro. Izostane li tšporuka, slijedi - «Houston, imamo problem». Oni daleko više strahuju od onih koji ih kontroliraju nego od posljedica po popularnost u javnosti. Nacrt Busheve skupine za globalnu dominaciju, čiji je sažetak gore opisan, otvoreno iznosi na vidjelo da dok je iračka faza na putu ostvarenja, Sirija, Iran i Sjeverna Koreja već su označene kao mete od strane spm-doktora koji demoniziraju pojedine zemlje, što je pak uvod u invaziju. Međutim, otpor s kojim se suočavaju u Iraku uvelike

otežava ostvarenje njihovih planova, a nepostojanje oružja masovnog uništenja' proizvelo je porast skeptične javnosti. Blairov kredibilitet je potrošen. Nije toliko jednostavno kao što su mislili da će biti. Ljudi bi mogli pomisliti da se Kina kao eventualna meta navodi s oklijevanjem, kao sugestija no, kao što sam godinama spominjao u svojim knjigama, govorima i intervjuima, iz brojnih i različitih izvora rečeno mi je da sve ovo vodi upravo ka manipuliranom konfliktu s Kinom. U svojoj knjizi *Najveća tajna*, objavljenoj dvije godine prije dokumenta Projekta za novo američko stoljeće, zapisao sam:

«... Plan je upravljati događajima - stvarnim i namještenim - koji će izazvati ogroman strah u predstojećim godinama do 2012.. To podrazumijeva plan za pokretanje trećeg svjetskog rata, bilo poticanjem islamskog svijeta na 'sveti rat' protiv Zapada, bilo korištenjem Kineza za izazivanje globalnog sukoba. A možda i oboje.»³⁵

jedan CIA-in znanstvenik s kojim sam se sreo 1997. bio je samo jedan od mnogih koji su mi rekli da plan vodi prema sukobu s Kinom. Žele globalni rat iz istih razloga zbog kojih su željeli i dva svjetska rata u 20. stoljeću. Globalni problem otvara put globalnom rješenju - stvaranju svjetske vlade i vojske koji će 'spriječiti još jedan rat'. Svjetska ekonomija uslijed takvog konflikta naći će se u katastrofalnom stanju, što će širom otvoriti vrata svjetskoj centralnoj banci i valuti kako bi se 'ponovno uspostavio financijski sustav'. I, dakako, morat ćemo mikročipirati ljude kako bismo ih zaštitili od zločestih momaka.

Tko ima koristi od 11. rujna?

Što je, dakle, bio okidač za pokretanje 'rata protiv terorizma'? Koji su to bili temelji udarnih vijesti za globalno podjarmljivanje od strane ništa manje nego Četvrtog Reicha? I dakako, zašto napad od 11. rujna predsjednik Bush naziva 'naš Pearl Harbor'? Da, da. Dokument Projekta za novo američko stoljeće (PNAC) - sastavljen godinu dana prije 11.09. - navodi da će njihov nacrt za osvajanje ili 'proces transformacije' vjerojatno biti dugačak i spor 'izuzev nekog katastrofalnog, reakcijskog događaja - nečeg poput novog Pearl Harbora'. I što se je dogodilo upravo u presudnom trenutku, i tunc dramatično ubrzalo njihove planove? Jedanaesti rujna. *American Free Press* postavio je pitanje Christopheru Maletzu, zamjeniku direktora Projekta za novo američko stoljeće, što se podrazumijeva pod time da je potreban 'novi Pearl Harbor'. Odgovorio je da im treba više novaca kako bi povećali proračunska sredstva za obranu, za nova oružja i buduće mogućnosti djelovanja. «Bez neke velike nesreće ili katastrofalnog događaja političari i vojska ne bi to odobrili» - odgovorio je Maletz.³⁶ Zahvaljujući 11. rujna Kongres je za financiranje 'rata protiv terorizma' namijenio 40 milijardi američkih dolara, dok je 2002. budžet samo za vojsku iznosio \$ 345,7 milijardi, uz kasnija daljnja krupna

povećanja iznosa. Upravo ono što je dokument PNAC-a zazivao, zbog 11. rujna se i ostvarilo. Slučajnost? Može li se kit smjestiti u kutiju šibica?

Istina je, međutim, da se ne radi o 'američkom' planu globalnog podjarmljivanja; to je samo plašt kojim se prikriva činjenica da je ono što vidimo da se događa u stvari plan Iluminata koji ja, kao i mnogi drugi, sve ove godine razotkrivamo. Sjedinjene Države za njih su samo sredstvo, ništa više. Baš njih briga za ljude koji sebe nazivaju Amerikancima, isto kao što ih nije briga ni za koga iz bilo koje druge zemlje. Niti je izvještaj Projekta za novo američko stoljeće tek rad nekolicine ludaka, desnih jastreba i fanatika, u što nas se uvjerava. Sažetak je to dijela iluminatskoga plana o tome na koji način postupati u nekoliko sljedećih godina. Bacite pogled na imena osoba iz PNAC-a kao i na mrežu s njima povezanih organizacija. Postali su poznati kao '*neocons*' (neokonzervativci, *op. prev.*):

Donald Rumsfeld (PNAC-ov član i utemeljitelj): ministar obrane u 'ratu protiv terorizma', jamac da će nacrt njegove vlastite organizacije biti prihvaćen. Rumsfeld je 1983. otišao u Bagdad kako bi se pobrinuo za pošiljku kemijskog i biološkog oružja za Saddama Husseina od strane Reagan-Busheve administracije, a 2000. godine službovao je u europskoj inženjering kompaniji *ABB*, u vrijeme kada je ova Sjevernoj Koreji isporučila nuklearnu tehnologiju. Još jedan primjer tajnog plana, filmova koji idu paralelno jedan drugome uz bok. Rumsfeld je bio angažiran na pribavljanju 'problema' koji su kasnije omogućili da se u filmu može tvrditi kako je akcija protiv Iraka i Sjeverne Koreje postala nužnost.

Paul Wolfowitz (PNAC-ov član i utemeljitelj): pomoćnik ministra obrane kojeg Bush zove "Wolfie" (engl. wolf - vuk; fig.: razbojnik, okrutan ili pohlepan čovjek). Pravi je i nepatvoreni podupiratelj Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti (*Jewish Institute for National Security Affairs - Jinsa*) - '*think tank*' koji u samo središte američke vanjske politike stavlja Izrael i njegovu sigurnost'.³⁷ Wolfowitz, koji ima rođake u Izraelu, služio je i kao čovjek za vezu Busheve administracije u Američko-izraelskom odboru za pitanja od javnog značaja (*American Israel Public Affairs Committee*), a ima i iznimno bliske veze s vlasti u Izraelu. Upravo je to *background* koji vam je potreban kako bi vas doživjeli kao nepristranog po pitanju politike na Srednjem istoku. Wolfowitz je taj koji ima stvarnu moć u Pentagonu, veću i od Rumsfelda. Rijedak je slučaj da je čovjek koji je službeno na dužnosti ujedno i osoba koja doista drži konce u ruci.

Dick Cheney (PNAC-ov član i utemeljitelj): potpredsjednik i član upravnog odbora savjetnika Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti. Za mandata Georgea Busha oca, tijekom Zaljevskog rata 1991. godine, bio je ministar obrane. Predstavlja stvarnu moć u Bijeloj kući koja stoji iza seoskog idiota. Cheney je od 1995. do 2000. bio 'mozak' *Halliburtona*, naftne kompanije i energetskog diva, u vrijeme kada je kompanija posjedovala ugovore sklopljene s Irakom Sad-

dama Husseina i surađivala s drugim terorističkim diktaturama, puneći njihove džepove. Cheney je doista vrlo poremećena pojava (vidjeti moje druge knjige).

Lewis Libby (PNAC-ov član i utemeljitelj): šef Cheneyjevog kabineta, bliski prijatelj, pouzdanik i štićenik Wolfowitza. Radio je u Ministarstvu obrane Georgea Busha oca. Blisko je povezan s iluminatskom *Rand Corporation*, naftnim kompanijama i s *Northrop Grummanom*, tvrtkom koja radi poslove za američku vojsku i, slično *Rand Corporations* ima goleme ugovore s Pentagonom. Libby je bio odvjetnik dokazanog zločinca i izraelskog špijuna Marka Richa, kojeg je u svojim posljednjim danima na mjestu predsjednika pomilovao iluminatski čelni čovjek i hohštapler Bill Clinton.

James Woolsey: još jedan član Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti i bivši direktor CIA-e u razdoblju između 1993. i 1995., očigledno primljen u redove kako bi postao ministar 'informiranja' u poratnom Iraku. Možete li zamisliti šefa CIA-e kao ministra 'informiranja'? Woolsey, član Savjetodavnog vijeća za obrambenu politiku SAD-a pri Pentagonu (*US Policy Defense Board at the Pentagon*), izjavio je da vjeruje kako će Sjedinjene Države tijekom nekoliko desetljeća biti uključene u 'mijenjanje lica' Srednjeg istoka.³⁸ Nadodao je: «Velik broj ljudi učinit ćemo vrlo nervoznima; slušat ćemo, primjerice, Mubarakov režim u Egiptu ili Saudijsku kraljevsku obitelj kako razmišljaju o ideji tih Amerikanaca koji šire demokraciju u ovom dijelu svijeta. Reći će - činite nas vrlo nervoznima. Naš odgovor trebao bi biti.... baš dobro.»³⁹ Woolsey je studirao na sveučilištu Oxford od 1963. do 1965. kada mu je dodijeljena iluminatska Rhodes stipendija (baš kao i Billu Clintonu). Za više informacija o Rhodes stipendistima pogledajte / istina će vas osloboditi.

John Bolton: radio je u State Departmentu, Ministarstvu pravosuđa te Vladinoj međunarodnoj 'humanitarnoj' organizaciji - USAID-u - pod Georgeom Bushem ocem. Sada je podtajnik za kontrolu oružja i međunarodnu sigurnost u State Departmentu. Bolton je glavni igrač u politici prema Iraku, a bio je i jedan od Bushevih brojača glasova tijekom izborne prijevare na Floridi. Član je Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti i potpredsjednik krajnje desničarskog Američkog instituta za poduzetništvo (*American Enterprise Institute - AEI*), kao što je bio uključen i u Projekt za novo američko stoljeće. Govori se da Bolton smatra kako je 'rat protiv terorizma' Četvrti svjetski rat i kako bi mogao potrajati 40 godina.

Jeb Bush: brat moždane stanice i floridski guverner u vrijeme izborne prijevare koja je spriječila da Al Gore postane predsjednik. Obitelj Bush je korumpirana do srži i do temelja uvučena u iluminatsku mrežu, o čemu sam naširoko pisao u svojim drugim knjigama.

Zalmay Khalilzad: Amerikanac rođen u Afganistanu, postavljen na funkciju posebnog izaslanika za Afganistan prije rata koji je njegovog kolegu, uposlenika *Unocala*, Hamida Karsaija instalirao na mjesto lidera. Khalilzad je zajedno s Wolfowitzom autor knjige o Saddamu, naslovljene *Overthrow Him* (Srušimo ga). Poticao je svog bliskog prijatelja, Georgea 'Iluminati' Shultza, bivšeg državnog tajnika za vladavine Reagan-Busha, da iskoristi Iran u rušenju Saddama. Slično Lewisu Libbyju, radio je za iluminatsku *Rand Corporation*. Radio je i za državnu tajnicu Condoleezzu Rice u vrijeme kada je bila direktorica *Chevrona*, kompanije koja iz osvajanja Iraka ustrajno izvlači enormnu korist, kao i iz naftovoda duž Afganistana, sada kada Talibana više nema. Khalilzad je tijesno povezan s obadva događaja. Jednom kada je obavio svoj zadatak u Afganistanu, Bush je Khalilzada imenovao 'posebnim izaslanikom' za Irak kako bi i tamo odigrao sličnu ulogu - instalirao američku marionetsku vlast. Diplomirao je na Chicago sveučilištu, američkom desničarskom 'intelektualnom' središtu. Za vladavine Reagan-Bush postao je savjetnik u State Departmentu, i u to je vrijeme bio duboko upleten u naoružavanje mudžahedina koji su se borili protiv ruske okupacije, a to je uključivalo i Osamu bin Ladena te ono što se pretvorilo u Al-Qaidu. Kasnije je postao podtajnik za obranu Georgea Busha oca, predvodio prijelazni tim u Ministarstvu obrane, savjetujući ministra obrane Donalda Rumsfelda nakon što je Bush sinčić manipulacijom došao na vlast. Potom je postavljen u Savjet za nacionalnu sigurnost (National Security Council) gdje izvještaje podnosi svojoj staroj prijateljici iz *Chevrona*, Condoleezzi Rice.⁴⁰

Elliott Abrams: okrivljen po dvije točke optužbe da je lagao Kongresu o *Iran-Contra* oružje-za-drogu skandalu*, ali ga je George Bush otac pomilovao. Abrams je pokušao zataškati ubojstvo stotina civila u mjestu El Mozote koje je u El Salvadoru počinila obučena elitna američka vojna jedinica. Godine 1993. UN-ova komisija za utvrđivanje istine - koja je istražila 22.000 zločina počinjenih tijekom dvanaestogodišnjeg građanskog rata u El Salvadoru - utvrdila je da je 85% zlorabica djelo desnog krila vojske koji je uživao podršku Reagana, Busha i Abramsa. Condoleezza Rice 2001. godine Adamsa je imenovala - pazi sad ovo - višim direktorom za demokraciju, ljudska prava i međunarodne operacije pri Savjetu za nacionalnu sigurnost. Godinu dana kasnije učinila ga je višim direktorom za pitanja Bliskog istoka i sjeverne Afrike, uključujući arapsko-izraelske odnose, te američke napore na promicanju 'mira i sigurnosti' u regiji. Abrams sjedi u savjetodavnom odboru Media Research Centera, organizacije koja se protivi liberalizmu na televiziji ili na filmu.

⁴ Politički skandal iz 1986. godine kada je Ronald Regan tajno prodavao oružje Iranu koji je u to vrijeme ratovao s Irakom. Tako prikupljen novac koristio se za pružanje podrške *kontrašima*, antikomunističkim gerilcima koji su ratovali protiv sandinističkog režima u Nikaragvi, *op. prev.*

John Negroponte: Bushev veleposlanik pri Ujedinjenim narodima sa zastrašujućom poviješću. Od 1964. bio je glavni tajnik u Veleposlanstvu SAD-a u Vijetnamu, savjetnik ratnog zločinca Henryja Kissingera, a u Savjetu za nacionalnu sigurnost SAD-a bio je zadužen za politiku prema Vijetnamu. Osamdesetih je godina provodio tajnu Reagan-Bushevu politiku kako bi uništio na izborima izabranu sandinističku vlast u Nikaragvi, dok je u Hondurasu dao svoj doprinos golemom povećanju pomoći vladi desnice od strane američke vojske. Ona je sa \$ 4 milijuna skočila na \$ 77 milijuna, a zemlja je postala poznata kao Sjedinjene Države Honduras. Negroponte je, osim toga, bio neraskidivo povezan s ozloglašanim *Battalionom 3-16*** u Hondurasu koji je uveo kampanju terora zbog ubojstava i mučenja ljudi.

Richard Perle (PNAC-ov član i utemeljitelj): bivši pomoćnik ministra obrane za vrijeme Reagan-Busheve vladavine, ključni čovjek Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti (Jinsa) i predsjednik krajnje desničarskog Američkog instituta za poduzetništvo na 17. Street u Washintonu, među čije se članove ubraja i Cheneyeva supruga Lynne. Četrnaest članova ovog Instituta u Bushevom su Kabinetu, dok su ostali raspoređeni po drugim mjestima u administraciji. Na konferenciji Američkog instituta za poduzetništvo 26. veljače 2003. Bush je izjavio: «U Američkom institutu za poduzetništvo djeluju neki od najbriljantnijih umova naše nacije, baveći se nekim od najvećih izazova naše nacije. Radite izvrstan posao, tako da si je moja administracija posudila 20 takvih umova.»⁴¹ Perle u Bushevoj vladi ima toliki broj svojih kompanjona da su postali poznati kao 'Perleova niska'¹² Perleu su u Pentagonu zbog njegovih tvrdolinijaških uvjerenja nadjenuli nadimak 'Princ tame', a uveo je i određeni broj čvrstih, proizraelskih aktivista koji su dramatično povećali prodaju oružja Izraelu. Perle je negdašnji zaposlenik *Suitama*, izraelskog proizvođača oružja. Član je još nekoliko drugih, desno orijentiranih skupina kao što je Fondacija za obranu demokracija (*Foundation for the Defense of Democracies*) zajedno s Jamesom Woolseyjem, bivšim šefom CIA-e i članom Projekta za novo američko stoljeće. Pripisuje mu se da je 'necons politički kum'.⁴¹

Perle je bivši osobni pomoćnik nekadašnjeg izraelskog premijera Benjamina Netanyahua, a 1996. istovremeno je osmišljavao kampanju Boba Dolea u Sjedinjenim Državama i Netanyahuovu kampanju u Izraelu. Perle je, osim toga, bio savjetnik firme za lobiranje koju je vodio Douglas J. Feith, podtajnik za obranu pri Pentagonu. Prije invazije na Irak Perle je savjetovao klijente investicijske kuće *Goldman Sachs* o mogućnostima ulaganja u Irak jednom kada SAD preuzme nadzor. Direktor je *software* poduzeća *Autonomy Corp.* među čijim klijentima je i

pentagon. *Autonomy* predviđa da će se nakon rata njezin profiti u značajnoj mjeri povećati. Perle je član Savjetodavnog vijeća za obrambenu politiku koje savjetuje Pentagon. Još jedan njegov član je Henry Kissinger, glavni iluminatski operativac posljednjih 40 godina. Kada su njegovi sukobi interesa izašli na svjetlo dana, Perle je morao podnijeti ostavku na mjesto predsjednika Vijeća. Bože moj, koliko li ih je bilo? Ostavku je podnio nakon što je otkriveno da je radio kao savjetnik *Global Crossing Ltd.*, bankrotirane telekomunikacijske kompanije koja je pokušavala pribaviti odobrenje Pentagona da bude prodana azijskim investitorima. *Los Angeles Times* je otkrio da je Perle na jednom seminaru o ulaganjima iznio sažete informacije o načinima na koje je iz konflikta u Iraku i Sjevernoj Koreji moguće ostvariti profit, i to tek koji tjedan nakon što je dobio strogo povjerljiv vladin izvještaj o situaciji u dvjema zemljama.⁴⁴ *Briefing* Obrambene vojno-obavještajne agencije (*Defense Intelligence Agency*) kojem je Perle prisustvovao održan je u veljači 2003. - izvještava *Times* - a on je svoj seminar držao tri tjedna kasnije. *Times* u nastavku navodi program sastanka i druge dokumente koji pokazuju da su Perle i kolege savjetnici dobili povjerljive informacije o vojnim komunikacijskim sustavima. Perle vodi *Trireme Partners*, venture kapital firmu koja je istraživala *high-tech* ulaganja takve vrste.⁴⁵ «Princip kojim se ovdje rukovodimo je da čovjek neće davati savjet na Vijeću za obrambenu politiku o bilo kojem određenom pitanju gdje ima neki interes» - rekao je Perle. «I, ja to ne činim. Ja to nisam **Licinio**.»⁴⁶ Meni se čini da se stari Rich rukovodi nekim drugim principima, premda - što se mene tiče - 'princip' nije baš riječ koja mi najprije pada na pamet. Za *BBC* Perle je izjavio: «Predsjednik Sjedinjenih Država po svim je pitanjima, kako su ona slijedila, odražavao poglede neokonzervativaca. Vjerujem da on na svoj način i na temelju svog iskustva dolazi do svojih stavova, dogodilo se, međutim, da je **to** posve na tragu gledišta neokonzervativaca, posebice nakon 11.09.»¹⁷ Kao prvo, Bush nema nikakvog iskustva, a ni mozga koji bi to iskustvo usvojio. A kao drugo, *neokonsi* su Busha manipulacijom doveli na predsjedničku poziciju kako bi otvorili frontu svom planu, a on samo radi sve što mu oni kažu.

Michael Ledeen: Opa! Još jedan član Američkog instituta za poduzetništvo. Sedamdesetih godina umiješan u 'mutan svijet talijanske političke desnice'.⁴⁸ Ledeen je blisko povezan s Henryjem Kissingerom, iluminatskom 'rimokatoličkom' predvodnicom Opusom Dei te talijanskom P-2 masonskom ložom u kojoj je i ¹³Jegov kompanjon, Ličio Gelli, iluminatski radnik krajnje desnice (vidjeti / *istina* * *ce vas osloboditi*)⁴⁹. Već sam ranije spomenuo da je Gelli, Mussolinijev fašist i Malteški vitez, bio Veliki majstor P-2. Loža je bila upletena u ubojstvo talijanskog Političara Alda Mora, kao i u druga teroristička nasilja koja su počinile takozvane Crvene brigade. P-2 i Gelli stajali su iza vatikanskog bankarskog skandala u liku Božjeg bankara Roberta Calvija koji je ušutkan tako što je ritualno ubijen ispod Blackfriars mosta na ulazu u londonski City (/ *istina* *će vas osloboditi* donosi pozadinu priče). Francesco Pazienza, za kojeg se također tvrdi da je blizak Micha-

** Battalion 3-16 - desničarski odred pobunjenika koji su se borili protiv sandinističke vlade, vršili atentate.

elu Ledeenu,⁵⁰ bio je osumnjičen da je namjestio Calvijevu ubojstvo, a u vrijeme njegove smrti Calvijeva obitelj je izjavila da ga je ubio Opus Dei. Gelli i Pazienza, obojica Ledeenovi kompanjoni, zbog svojih su zločina završili u zatvoru, ali tek nakon što je Gelli 1981. bio pozvan na inauguracijsku svečanost predsjednika Ronalda Regana, marionete Georgea Busha oca. Gelli i P-2 su imali bliske veze sa Sionskim priorijem - tajnim društvom koje seže unatrag u povijest do 12. stoljeća i Vitezova templara - posvećenom napredovanju Merovinške (dugo vremena Illuminati) krvne loze (vidjeti *Najveća tajna*). Kada su 1981. talijanske vlasti upale u Gellijevu rimsku vilu pronašle su dosjee s popisom članova pripojenih tajnih društava koja su tvorila 'jednu mračnu družinu unutar druge mračne družine. Među njima je bio i Opus Dei s tisućama svojih inicijala diljem svijeta kao i popisi članstva Vitezova templara. Među članovima P-2 bio je i aktualni talijanski premijer Silvio Berlusconi. Iznenađeni? Ja baš i ne. To je prava pozadina onih koji sada kontroliraju američku i britansku vladu u ratu protiv terorizma.

Usto, Michael Ledeen osamdesetih se godina u tajnosti susretao s izraelskom vladom što je dovelo - on kaže, 'nesmotrenošću' - do afere Iran-Contra puške-za-drogu, koordinirane kroz Bijelu kuću iz vremena Reagan-Busha.⁵¹ Sada, od Ili rujna naovamo - prema BBC-jevu izvješću - Ledeenovi 'mračni neo-con talenti ponovno uživaju naklonost'.⁵² Godine 2001. Ledeen je bio supredsjedatelj Komisije za ocjenu američko-kineske ekonomije i sigurnosti (*US-China Economic and Security Review Commission*). To je znakovito s obzirom na neo-nacistički plan koji predviđa sukob s Kinom. Ledeen kaže: «Svi veliki učenjaci koji su proučavali američki karakter došli su do zaključka da smo mi narod kojem se rat sviđa. Mi volimo rat.»⁵³ Ledeen ovdje govori o potrebi da se nakon invazije na Irak također 'oslobode' Iran, Sirija, Saudijska Arabija, Libija i Sjeverna Koreja. «Nitko nije mogao zamisliti da bi Sjedinjene Države mogle - a možda i trebale - Francusku i Njemačku smatrati strateškim neprijateljima» - ustvrdio je - «pa ipak, te su se dvije zemlje u proteklih nekoliko mjeseci ponašale kao da jesu strateški neprijatelji.»⁵⁴ Ledeen, koji na svom stolu drži model Dartha Vadera, za sebe kaže da je, posve logično, učenik Machiavellija, manipulatora nad manipulacijama, dok njegov stav najbolje odražava ova njegova primjedba: «Richard [Perle] kaže da on ne smatra da su Amerikanci osvetoljubivi. Pa, ja se nadam da je u krivu.»⁵⁵ Jim Lobe iz *Inter Press Servicea* u Washingtonu prikuplja dosjee o *neoconsima* od sedamdesetih godina, kada je shvatio koliko utjecajni oni mogu biti. Evo što kaže o Michaelu Ledeenu:

«Ljudi su bih doista iznenađeni kada su vidjeli da od [svega nekolicine] ljudi o kojima Karl Rove, najbliži Bushov savjetnik.... govori.... kao o upućenicima u vanjske poslove... jedan od njih je Michael Ledeen, a to će mnogim ljudima biti razlog za neprospavane noći. On je provokator, o njemu se više nego jednom pisalo da ono što istinski mrzi kod *establishmenta* u vanjskoj politici jest razmišljanje u terminima stabilnosti umjesto revolucije i radikalnih promjena.»

Kao što je Ledeen izjavio za britanski *Daily Telegraph*: «Potkopavanje vlada drugih zemalja? Nije neki problem.»⁵⁷

Douglas J. Feith: podtajnik u Pentagonu zadužen za izbor članova Vijeća za obrambenu politiku. U upravnom je odboru Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti (Jinsa), a bio je i odvjetnik *Northrop Grummana*, firme koja je s Ministarstvom obrane sklapala ugovore o nabavi roba i usluga. Cionistička organizacija Amerike (*Zionist Organisation of America*) Feithu je dodijelila priznanje, nazvavši ga 'proizraelskim aktivistom'.⁵⁸ Predstavnik je jednog 'tvorničara ratne opreme', Dova Zakheima.⁵⁹ Dok sam dovršavao ovu knjigu na britanskoj sam televiziji vidio intervju s njime; učinilo mi se da se podvrgnuo *by-passu* karizme.

Michael Joyce: bivši predsjednik Zaklade Bradley (*Bradley Foundation*) koja uživa golem utjecaj i koja je stvorila Projekt za novo američko stoljeće. Osigurala je, osim toga, milijune za financiranje PNAC-a, Američkog instituta za poduzetništvo i cijeli niz drugih *neoon* organizacija i autora. Jedan takav pisac ustvrdio je da je siromaštvo svojstveno genetskim obilježjima niže klase ljudskih bića - klasični iluminatski rasizam. Joyce je bliski kompanjon pedofila VVillama Bennetta, ministra obrazovanja u vrijeme Ronalda Regana, i pedofila Georgea Busha oca. Šušalo se da je Bennett bio upleten u sustav obrazovanja u Iraku nakon rata. U tom slučaju, neka Bog pomogne toj djeci. Joyce tvrdi da je 'moralni zaštitnik' američkih obiteljskih vrijednosti. Savjetnik je Amerikanaca za pobjedu nad terorizmom (*Americans for Victory over Terrorism*), skupine koja želi spriječiti kritičko prosuđivanje američke vojne politike. Kolega savjetnik je pak James Woolsey, bivši direktor CIA-e, o kojem se pripovijedalo da je prvi na redu da postane ministar 'informiranja' u poslijeratnom Iraku.

Meyrav Wurmser: neokonzervativna 'autorica' pri iluminatskom Hudson institutu (*Hudson Institute*). Prati arapski tisak zbog 'antisemitskih' opaski. Njezin suprug David savjetnik je u State Departmentu. Oboje su u krajnje desno orijentiranom, 'dajmo-šansu-ratu' Američkom institutu za poduzetništvo.

Joshua Muravchik: član Američkog instituta za poduzetništvo koji ne vidi nikakav problem u razornom ratu na Korejskom poluotoku sve dok - kao i ostatak 'vih nesretnih ljudi - sami u njemu ne moraju sudjelovati. Muravchik je za BBC objavio da bi uklanjanje 'nuklearne prijetnje' u Sjevernoj Koreji «... moglo uključiti Potrebu da ju se pokuša uništiti vojnim napadima»⁶⁰. Rekao je da bi takav rat bio «daleko strasniji od onoga u Iraku, bio bi to rat u kojem bi život izgubilo na tisuće Korejanaca, a možda i tisuće Amerikanaca». Ali, koga boli don, Josh; tebe tamo "će biti, zar ne?

David Frum: napisao je Bushov govor o 'osovinama zla koji je ciljao na Irak, Iran i Sjevernu Koreju.' Znanstvenik je na Američkom institutu za poduzetništvo. Frum je počevši od 2001. Bushu dvije godine pisao govore. Napisao je udvorničku knjigu o Bushu pod naslovom *The Right Man* (Pravi čovjek) koju su na svim televizijskim mrežama prozvali 'kontroverznom'. On bi se tada pojavio i gledateljima objasnio kakav je Bush zapravo divan predsjednik. Uoči iračkog krvoprolića Frum je izjavio: «Molim se.... za uspjeh američke vojske.»⁶¹ Siguran sam da će bogovi izaći u susret.

William Kristol: bivši pročelnik Ureda Dana Quayleja, potpredsjednika Busha oca, poznat kao 'Quayleov mozak'. Dakle, tu se malo što može napraviti. U ime Zaklade Bradley organizirao je formiranje Projekta za novo američko stoljeće kojem i predsjedja. S takvim *backgroundom* ne čudi da je 'učenjak' za politička pitanja na Murdochovom *Fox/Fix Newsu*. Predsjednik je Projekta za novo građanstvo (*New Citizenship Project*) - povezanog s Projektom za novo američko stoljeće - koji za sebe tvrdi da je neprofitna, 'odgojna organizacija za promicanje globalnog američkog vodstva. Za BBC Kristol je izjavio: «Americku moć ne bi se trebalo koristili samo za obranu američkih interesa, već i za promicanje američkih principa... mi ćemo morati srušiti cijeli niz režima koji su pokrovitelji mreže različitih terorističkih organizacija.»⁶² Navodi i njihova imena: Iran, Sirija, Libija, Saudijska Arabija, Egipat i Sjeverna Koreja. No, govoreći o širenju američke kontrole, nije li tu riječ o samovolji? «Ne.» - odgovorio je Kristol. «Rijec je o slobodi i demokraciji, ne radi se o kapitalizmu». «Ne», reče Icke, riječ je o globalnom podjarmljivanju za potrebe Skrivene ruke. Kristol, kao i Perle, govori da je njihova ideološka londonska pudlica, Tony Blair, 'u neku ruku neokonzervativac'⁶³ U neku ruku?? Kristol je izjavio da masovno ubijanje u Iraku predstavlja «kraj početka ovog dijela rata, to nije kraj kraja».⁶⁴ Iraku će osigurati novu vladu «i tada istinski poraditi na uklanjanju drugih diktatora s oružjem za masovno uništenje».⁶⁵

Neokonsi - neo-nacisti - govore da demokracije (tiranije u kojima možeš baciti besmislen glas) ne pružaju utočište međunarodnim teroristima. Ali, za početak, što je s Bijelom kućom i Downing streetom? Kristol u Washingtonu, pet katova ispod Američkog instituta za poduzetništvo, vodi *Weekly Standard* kojeg financira Rupert Murdoch. Ova tiskovina ropskom poslušnošću podupire Busha i izraelsku liniju. Stalni suradnik novina je John Bolton, irački ratni manipulator, koji voli napadati Generalnog tajnika UN-a Kofija Annana. Među ostalima su Perle, Wolfowitz, Feith i Woolsey. Godine 1998. upravo su Kristol, Bolton, Rumsfeld, Wolfowitz, Khalilzad, Bennett, Woolsey, Perle i aktualni pomoćnik ministra vanjskih poslova Richard Armitage potpisali pismo u kojem pozivaju predsjednika Billa Clintona da pokrene vojnu akciju u Iraku.⁶⁶ Koja je to družina, a vode ovaj naš svijet u ime sila koje nam ostaju nevidljive. Kristol je vrlo blizak potpredsjedniku Cheneyju i

dobro ni Saudijskoj Arabiji ni Egiptu. Izvještavajući o jednom intervjuu s Kristolom, izraelske novine *Haaretz* pišu:

«.. njegov je stav da je nemoguće Saudijskoj Arabiji dopustiti da jednostavno nastavi s onim što radi. Ne može se prihvatiti njezino sijanje antiamerikanizma. Fanatični vahabizam kojeg Saudijska Arabija proizvodi potkopava stabilnost cjelokupne regije. Isto je i s Egiptom, kaže: tamo moramo prihvatiti *status quo*. I Egipat u perspektivi mora biti liberalna demokracija.»⁶⁷

Richard Perle, jedan od najbližih savjetnika ministra obrane Rumsfelda i rječiti zagovornik rata protiv Iraka, također je javno izrazio sumnju u 'pouzdanost' (namjeravamo napasti) dugogodišnjeg američkog saveznika, Saudijske Arabije.⁶⁸ Kao što sam napisao u knjizi *Alisa u Zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovačkog centra*, Saudijska Arabija dugo je bila marionetska država SAD-a, no osjećao sam da postoje planovi da se po mogućnosti uđe u zemlju i preuzme kompletan nadzor, kao što je slučaj s Irakom. Dok sam pisao ovo poglavlje, Sjedinjene su Države objavile da se najveći dio njihovih trupa povlači iz Saudijske Arabije. Kladim se da je ovo dio strategije koja će uključivati demonizaciju Saudijske Arabije i povratak trupa kako bi se preuzela zemlja i njezina nafta. Uobičajeno, terorističke bombe u Saudijskoj Arabiji eksplodirale su i ubile velik broj ljudi neposredno prije nego što je trebao stići Colin Powell, pobrinuvši se za sliku u pozadini koja prikazuje pustošenja koje bi on mogao iskoristiti za svoju 'rat protiv terorizma propagandu. U predvidljivom stilu manipulatora, William Kristol sve nastoji prikazati kao crno ili bijelo. Ili ste s nama ili ste s teroristima, i tomu slično. Za *Haaretz* je izjavio da postoji mogućnost izbora «između ekstremističkog Islama, sekularnog fašizma ili demokracije» - a zbog 11. rujna, rekao je - «Amerikanci to razumiju». Ne, nego su ljudi poput Kristola, nakon što su se oni avioni zaletjeli u tornjeve blizance, Amerikanci to stalno i neprestano ponavljali. «Amerika se nalazi u poziciji da nema izbora» - smiješno je primijetio Kristol. «Ima obvezu biti daleko agresivnija u promicanju demokracije, eto zbog čega ovaj rat.» Ovo 'demokracije' čitajte kao 'američke kontrole'. Ustvrdio je kako se ova politika temelji na novom američkom razumijevanju da ukoliko Sjedinjene Države ne oblikuju svijet prema vlastitoj slici, svijet će Sjedinjene Države oblikovati po svojoj slici. Ponovno vidimo da svi temelji za opravdanje ovog fašističkog ekspanzionizma Četvrtog Reicha počivaju na vjerovanju da je službena priča o napadima koji su se dogodili 11. rujna točna. Ali nije; službena priča je laž. Tko nam je rekao što se je dogodilo, tko je to učinio, kako su to učinili i zašto? Iste sile koje koriste svoju lažnu verziju priče kako bi slijedili svoj dugo planirani projekt globalnog podjarmljivanja. Charles Krauthammer, kolumnist *Washington Posta*, *Time* i Kristolovog *Weekly Standarda* blizak je Projektu za novo američko stoljeće. U svom intervjuu za *Haaretz* zauzeo je isto stajalište:

«.... 11. rujna 2001. ovdje se dogodila... demonstracija sile. Toga su jutro Amerikanci shvatili da ukoliko ne reagiraju sada i ukoliko oružja za masovno razaranje dođu u ruke ekstremističkih terorističkih organizacija milijuni Amerikanaca će umrijeti. Stoga, budući da razumiju da ovi žele pobijati milijune njih, Amerikanci radije kreću na poprište bitke i bore se nego da uzaludno sjede i umiru kod kuće.»⁶⁹

Poznata tehnika zastrašivanja ljudi radi zadobivanja njihovog pristanka u cijelosti se temelji na prihvaćanju da je službena priča o 11.09. doista ono što se dogodilo. Situaciju se predstavlja kao crnu ili bijelu, otvorenu ili zatvorenu, bez srednjeg stajališta, gdje nema prostora za razgovor. Kao uvijek, postoji samo Amerikanci su shvatili', Amerikanci znaju', dok se istinom jednostavno smatra ono što su im rekli ljudi poput Krauthammera, Kristola, Murdocha, Perlea, Rumsfelda, Powella, Cheneyja i Busha. Thomas Friedman, kolumnist *New York Timesa*, kaže:

«Je li rat u Iraku veliki neokonzervativni rat? To je rat kojeg su neokonzervativci željeli. To je rat kojeg su neokonzervativci izbacili na tržište. Ti su ljudi imali plan trgovati kada se dogodio 11. rujna, i oni su ga prodali. No, jesu li ga prodali. To, dakle, nije rat koji su mase zahtijevale. To je rat elite. Mogu vam navesti imena 25-ero ljudi (od kojih su svi ovoga trenutka u radijusu od pet ulica od ovog ureda) koji, da su prije godinu i pol bili prognani na pusti otok, rat u Iraku ne bi se dogodio.»⁷⁰

Khalid Saffuri iz Islamskog instituta (*Islamic Institute*) o mračnoj družini *neoconsa* je rekao: «Oni predstavljaju katastrofu za ovu zemlju, mnogi članovi Kongresa uvjereni su u to, ali se ne usuđuju to reći. Sve će uvući u svoje redove, kao gangsterska skupina su, znate, kao mafija.»⁷¹ Sirijski zamjenik veleposlanika u SAD-u, Imad Moustapha, ustvrdio je: «Ponekad je doista zastrašujući način na koji oni razmišljaju, način na koji bi željeli oblikovati svijet, način njihovog razmišljanja da svoju doktrinu mogu nametati svima drugima, čak i ako to zahtijeva primjenu sile.»⁷² Moustapha je ustvrdio da nije zabrinut zbog provedbe njihove politike zahvaljujući prijateljima i saveznicima Sirije. O, Imade. Pogledaj malo bolje, prijatelju. Bivši američki ambasador i tajnik u Bijeloj kući je rekao: «Ovo društvo nametljivaca koji su se prikvačili za Georgea pravi su klaunovi. Njihove su politike umobolne.»⁷³ I Arthur Schlesinger, povjesničar i bivši posebni pomoćnik predsjednika Kennedyja, govori o njima kao o 'ludacima': «Oni pate od nedostatka bilo kakvog doličnog poštovanja mišljenja ostatka čovječanstva; sami sebe proglašavaju svjetskom porotom, sucem i izvršiteljem pri donošenju odluka koju zemlju napasti, koji narod bombardirati.»⁷⁴

Točno, a njihova suštinska nehumanost je ta koja čini emocionalno mogućim ono što čine.

IZVORI

- 1 "USA: Unocal Advisor Named Representative to Afghanistan", World Socialist Web Site, 3. siječnja 2002.
- 2 Ted Rali, autor *To Afghanistan and Back*, pripovijeda o svojim iskustvima dok je pratio rat u Afganistanu. <http://www.alternet.org/print.html?StoryID=12205>
- 3 "Berating the Generals, The Siege of Washington", autora Wayne Madsen, novinara istraživača sa sjedištem u Washingtonu DC, *CounterPunch*, 31. ožujka 2003., <http://www.counterpunch.org/madsen03312003.html>
- 4 "The Next World Order, The Bush Administration may have a brand-new doctrine of power", *New Yorker*, 1. travnja 2002.
- 5 <http://www.newamericajcentury.org/RebuildingAmericasDefenses.pdf>
- 6 "Bush planned Iraq 'regime change' before becoming President" Neila Mackayja, *Sunday Herald*, <http://www.Sundayherald.com/27735>
- 7 Ibid
- 8 «Upitao sam svoj izvor blizak obavještajnim službama zašto nas je Blair navodio na pogrešan zaključak u pogledu Sadamovog oružja za masovno uništenje. Njegov odgovor? Jednom riječju... Campbell, Andrew Gilligan, Mail on Sunday, 1. lipnja 2003.
- 9 *litiC News Online*, 6. srpnja 2003.
- 10 <http://www.scoop.co.nz/mason/stories/HLO307/S00165.htm>
- 11 «Upitao sam svoj izvor blizak obavještajnim službama zašto nas je Blair navodio na pogrešan zaključak u pogledu Sadamovog oružja za masovno uništenje. Njegov odgovor? Jednom riječju... Campbell.», Andrew Gilligan, Mail on Sunday, 1. lipnja 2003.
- 12 Ibid
- 13 *Sunday Telegraph*, 1. lipnja 2003.
- 14 "Short Blasts 'the Secret War Deal", *Daily mail*, 2. lipnja 2003., str. 6
- 15 Ibid
- 16 Adolf Hitler, *Mein Kampf* (Houghton Mifflin Company tiskala je jedno izdanje 1999.)
- 17 <http://www.af.mil/news/airman/1101/hawk.html>
- 18 "CIA Investigator Debunks, Niger Uranium Sales to Iraq", *Rense.com*, 6. srpnja 2003., <http://rense.com/general38/urn.htm>
- 19 CNN 15. ožujka 2003.
- 20 "No evidence of plan to use banned weapons in war" Georgea Edmonsona, *Sydney Morning Herald*, svibnja 2003.
- 21 *The Guardian*, 16. travnja 2003.
- 22 WMD emphasis was 'bureaucratic', 29. svibnja 2003.
- 23 <http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/americas/2966639.stm> 22. travnja 2003.
- 24 "US Should Be 'Embarrassed' Over Failure to Find WMDs: Ex-Spies", *Agence France Presse*, 18. travnja 2003.
- 25 "Wayne Madsen - Berating the Generals, The Siege of Washington", *CounterPunch*, 31. ožujka 2003., <http://www.counterpunch.org/madsen03312003.html>
- 26 Ibid
- 27 Ibid
- 28 Ibid
- 29 Joseph A. Schumpeter, *The Sociology of Imperialism*. 1918. http://www.thirdworldtraveler.com/Kissinger/Excerpts_Sideshow.html

- 30 "Bush planned Iraq 'regime change' before becoming President' Neila Mackayja, *Sunday Herald*, <http://www.Sundayherald.com/27735>
- 31 Ibid
- 32 Ibid
- 33 <http://www.newamericancentury.org/RebuildingAmericasDefenses.pdf>
- 34 "Bush planned Iraq 'regime change' before becoming President' Neila Mackayja, *Sunday Herald*, <http://www.Sundayherald.com/27735>
- 35 *The Biggest Secret* ("Najveća tajna", objavljena na hrvatskom jeziku 2007. u izdanju *TELEdiska*, Zagreb), Bridge of Love Publications, 1998.
- 36 "America Pearl Harbored", *American Free Press*, http://www.americanfreepress.net/12_24_02/America_Pearl_Harbored/america_pearl_harbored.html
- 37 "Carving Up The New Iraq" Neila Mackayja, *Sunday Herald*, Scotland, <http://www.Sundayherald.com/33021>
- 38 *Panorama*, BBC 1, 18. svibnja 2003.
- 39 Ibid
- 40 Pozadina ovoga objavljena je u jednoj istrazi usmjerenoj prema Carving Up The New Iraq Neila Mackayja, *Sunday Herald*, Scotland, <http://www.Sundayherald.com/33021>
- 41 *Panorama*, BBC 1, 18. svibnja 2003.
- 42 "An American Odyssey, Part One" Grahama Turnera, *Daily Telegraph*, 16. lipnja 2003., str. 13-15
- 43 *Panorama*, BBC 1, 18. svibnja 2003.
- 44 "Report: Pentagon consultant using connections for private investing", *Associated Press*, 7. svibnja 2003.
- 45 Ibid
- 46 Ibid
- 47 *Panorama*, 18. svibnja, BBC-1
- 48 *Panorama*, BBC-1, 18. svibnja 2003.
- 49 "Good Americans", John Judge, 17. prosinca 2002., http://mke.indymedia.org/front.php3?article_id=1609
- 50 Ibid
- 51 *Panorama*, BBC-1, 18. svibnja 2003.
- 52 Ibid
- 53 Ibid
- 54 Ibid
- 55 Ibid
- 56 Ibid
- 57 "An American Odyssey", Prvi dio, Graham Turner, *Daily Telegraph*, 16. lipnja 2003., str. 13-15
- 58 'The Weird Men Behind George W. Bush's War', Michael Lind, *New Statesman*, London, 12. travnja 2003.
- 59 "A strange case of Jared Israel", Israel Shamir, 2. listopada 2002., <http://www.israelshamir.net/english/strange.shtml>
- 60 *Panorama*, BBC-1, 18. svibnja 2003.
- 61 Ibid
- 62 Ibid
- 63 Ibid
- 64 Ibid

- 65 Ibid
- 66 "Carving Up The New Iraq", Neil Mackay, *Sunday Herald*, Scotland, <http://Sundayherald.com/33021>
- 67 "White Man's Burden", Ari Shavit, *Haaretz newspaper*: <http://haaretzdaily.com/hasen/pages/ShArt.ihtml?itemNo=2802798&contrassID=2&subContrassID=14&sbSubContrassID=08&listSrc=Y>
- 68 "Report: Pentagon consultant using connections for private investing", *Associated Press*, 7. svibnja 2003.
- 69 "White Man's Burden", Ari Shavit, *Haaretz newspaper*: <http://haaretzdaily.com/hasen/pages/ShArt.ihtml?itemNo=280279&contrassID=2&subContrassID=14&sbSubContrassID=08&distSrc=Y>
- 70 Ibid
- 71 *Panorama*, BBC-1, 18. svibnja 2003.
- 72 Ibid
- 73 "An American Odyssey, Part One", Graham Turner, *Daily Telegraph*, 16. lipnja 2003., str. 13-15
- 74 Ibid

ČETVRTO POGLAVLJE

Izraelska veza

Istina je općenito najbolja obrana od klevete.

Abraham Lincoln

^vŠest mjeseci prije invazije na Irak novinar Brian Whitaker u engleskom *Guardianu* izvijestio je da je jedan izraelski *think tank*, Institut za napredne strateške i političke studije (*Institute for Advanced Strategic and Political Studies*) 1996. godine izašao s dokumentom naslovljenim *A Clean Break: A New Strategy for Securing the Realm* (Potpuni rez: nova strategija za sigurnost kraljevstva).¹

Dokument je sastavljen za nadolazeću izraelsku vladu Benjamina Netanyahua, kojem je osobni pomoćnik bio Richard Perle, čovjek čije se ime konstanto ponavlja, i koji se sada nalazi u samom središtu planova Busheve administracije za osvajanje Srednjeg istoka i Sjeverne Afrike (izuzev Izraela). U dokumentu se **desno** orijentiranom Netanyahuu savjetuje da usvoji novu strategiju, 'temeljenu **na** posve novoj intelektualnoj osnovici, onoj koja obnavlja stratešku inicijativu i naciji osigurava prostor za angažiranje svake moguće energije na ponovnoj uspostavi cionizma'.² U dokumentu Izrael se poziva da napusti svaku politiku trgovanja zemljom za mir s Arapima zato što je to - kako stoji u dokumentu - 'kulturno, ekonomsko, političko, diplomatsko i vojno uzmicanje'. *Clean Break* je doslovna **kopija** nacрта, nastalog četiri godine kasnije za nadolazeću Bushevu administraciju, **kojeg** je izradio Projekt za novo američko stoljeće. To ne iznenađuje kada shvatite **da** su autori ta dva dokumenta uglavnom isti ljudi koji sada čine jezgru Busheve vlade. Još ću se nakratko vratiti *Clean Break* dokumentu i njegovim autorima, ali najprije nekoliko iznimno bitnih točaka koje ukazuju na ponovno pisanje povijesti u odnosu na Izrael, te neke druge informacije koje *neocon* manipulatori žele **Zataškati**. Primjerice, u *Clean Breaku* stoji ova tvrdnja:

«Naše potraživanje zemlje - koje smo održavali u nadi 2.000 godina - legitimno je i uzvišeno. Samo uz bezuvjetno prihvaćanje naših prava od strane Arapa, posebice u njihovoj teritorijalnoj dimenziji, 'mir za mir predstavlja solidan temelj za budućnost.»³

Kako bilo, ispostavlja se da je sve samo ne legitimno i uzvišeno. Cionističko pravo na zemlju Izrael temelji se na tekstovima Staroga zavjeta, čije stvarno autorstvo je nepoznato. Pojednostavljeno rečeno: «Bog je 'Obećanu zemlju dao nama, svojem 'izabranom narodu', i zato je zemlja naša». Hm, - i to je to. Ali postaje još lude. Kao što su neki hrabri židovski pisci poput Arthura Koestlera¹ potvrdili, ogromna većina 'židovskog' naroda - a svakako oni koji nadziru Izrael i 'savjetuju' Busha - nemaju baš nikakve povijesne veze sa zemljom Izrael. Nisu genetski Židovi, i zasigurno nisu 'Semiti'!! Ne potječu iz biblijskog Izraela nego od naroda zvanog Hazari sa područja koje je postalo južna Rusija, dolje prema Kavkaskom gorju. To je razlog zašto takozvani 'židovski nos' nije genetska crta Izraela nego Kavkaza! Alfred M. Lillienhal, bivši službenik u američkom State Departmentu, ove je činjenice prozvao 'Ahilovom petom Izraela', budući da to ruši cionistička prava na zemlju biblijskih Židova.⁵ Povjesničari smatraju da su Hazari potomci turkijskih plemena poznati kao Huni, koji su oko 450. godine provalili iz Azije i opustošili Europu. U jednom trenutku hunske su se zemlje protezale od centralne Azije do središnje Europe, od Sibira i Kine do sjeverne Indije. Bile su to skupine plemena i krvnih loza koje su se bile miješale s brojnim narodima, uključujući Kineze i Sumerane. Hune se najviše pamti po njihovom vođi Atili koji se moći domogao ubojstvom svog brata Bude, po kojem je nazvan mađarski grad Budimpešta. I Huni i Hazari su govorili turkijskim jezikom, pa se smatra da se radi o istom narodu. Hazari su nadzirali veliko i moćno 'pogansko' carstvo duž najvećeg dijela Rusije, do Uralskog gorja na istoku i Kavkaskog gorja na jugu. Za život su zarađivali radeći kao trgovci i 'posrednici', ubirući poreze na robu koja se prenosila trgovačkim rutama kroz njihove zemlje. Njihov se utjecaj snažno proširio na istočnu Europu, u zemljama koje danas poznajemo kao Poljsku, Čehoslovačku, Austriju, Mađarsku, Rumunjsku i Bugarsku (Slika 7). Hazari su obožavali falus i bavili se ritualima u kojima su prinošene ljudske žrtve. U cijelom nizu ratova koje su vodili - od kojih je prvi trajao između 642. i 652., a drugi od 722. do 739. godine - otprilike 300.000 hazarskih ratnika svladalo je Muslimane u njihovom prodoru. Spasili su Kršćanstvo u Rusiji i Istočnoj Europi. Kršćanstvo su na drugim frontama branile i postrojbe Karla Marlela (martel - 'čekić'), vođe merovinških Franaka. Martel je bio djed Karla Velikog, čiji su potomci 34-ero od 43-oje predsjednika Sjedinjenih Država, zajedno s europskim kraljevskim obiteljima.

"Obrezani jednorog"

Negdje oko 740. godine kralj Bulan, vladar Hazarije, prihvatio je židovsku religiju, što je učinio i cjelokupan narod. Legenda kaže da je kralju Bulanu u snu ili viziji

Slika 7: Carstvo Hazara s kršćanskim i islamskim svijetom sa dviju strana. Hazari su se obratili na Judaizam oko 740. godine n.e.. Tu je podrijetlo ljudi poput Rothschilda, Henryja Kissingera, neo-con vodstva u Sjedinjenim Državama i onih koji su kontrolirali Izrael od vremena njegovog utemeljenja 1948. godine. Oni nisu semitski narod i nemaju nikakve veze sa zemljom Izrael.

rečeno da tako postupi, ali bio je to očigledno politički potez kojim se željelo izbjeći da ih proguta kršćanski odnosno islamski svijet koji ih je okruživao sa dvije strane. Ono što je izvjesno je da Hazari, preci barem 90% onih koji danas 'ebe nazivaju 'Židovima', nemaju baš ništa sa zemljom zvanom Izrael. Njihova postojbina nije bila Mrtvo nego Kaspijsko more, koje je postalo poznato kao 'Hazarsko more'. Na to područje danas ciljaju Iluminati zbog golemih rezervi nafte i Plina. Arthur Koestler piše da je 'ratnički narod turskih Židova kod rabina morao ostaviti podjednako stran dojam kao i obrezani jednorog'.⁶ Očigledno je da su postojale dvije struje Hazara poznate kao *Kara* ili 'crni' Hazari te *Ak* ili 'bijeli' Hazari, P'emda Arthur Koestler kaže da to vjerojatno nema veze s bojom njihove kože. Međutim, Ibn-Said al-Maghribi, jedan arapski kroničar, zapisao je:

«Što se tiče Hazara, oni su sjeverno od naseljene Zemlje prema 7. predjelu, a nad njihovim je glavama konstelacija Plough. Zemlja im je hladna i vlažna. Zato je njihova put bijela, oči plave, kosa im je gusta i pretežno crvenkasta, njihova tijela su krupna a narav hladna. Općenito, izgled im je divlji.»⁷

Kavasko područje nedvojbeno je povezano s bijelom rasom, pa se u Sjevernoj Americi o bijelim ljudima još uvijek govori kao o 'Caucasians' (eng. Caucasus Mountains - Kavasko gorje, op.prev.). Hazari su se borili, sklapali savezništva i križali se s ljudima kao što je Viking Rus (koji su postali Rusi) i s Mađarima, s kojima su bili u vrlo tijesnim odnosima. Hazari su bili sredstvo u stvaranju domovine Mađara - Ugarske. Imena kao što su ruski Kozak i mađarski Husar dolaze od 'Hazar', kao i njemački izraz za heretika - 'Ketzer'.⁸ Hazari su, osim toga, bili u bliskim odnosima i s Bizantskim kršćanskim/Rimskim carstvom, pri čemu su se međusobno miješali. Hazarska princeza udala se za cara Konstantina V., a njihov je sin postao car León IV. - poznat kao Leon Hazar - koji je od 775. do 800. godine vladao Bizantom. Svrnuti car Justinijan II. 705. godine sklonio se u Hazariju gdje mu je kralj ('Khagan' ili 'Kagan') pružio utočište i dopustio da se oženi njegovom sestrom. Ona je uzela ime Teodora i, nakon što je Justinijan vraćen na bizantsko prijestolje, postala je caricom.

Hazarski Sumerani

Hazari i s njima blisko vezani i njima podređeni Mađari bili su povezani sa Sumeranima, narodom čija će važnost postajati sve značajnija kako će ova priča odmicati. Smatra se da su Sumerani, došavši iz gorovitih područja na sjeveru i istoku, otprilike 5000. prije Krista prvi naselili južnu Mezopotamiju. Tamo su stvorili ono što povjesničari nazivaju 'kolijevkom civilizacije', carstvo koje se protezalo u svim smjerovima, uključujući sjever Kavaskog gorja gdje su Hazari bili na putu da stvore vlastito carstvo i masovno 'se obrate' na židovsku vjeru. Vjerovalo se da su Mađari nomadski narod sa sjevera s jezikom ugro-finskog podrijetla. Dr. Sándor Nagy, međutim, u svom radu *The Forgotten Cradle of the Hungarian Culture*⁹ (Zaboravljena kolijevka mađarske kulture) piše da su pripadnici naroda - koji je kasnije postao poznat kao Mađari - bili Sumerani koji su bili istjerani iz područja 'Plodnog polumjeseca', današnjeg Iraka. Dr. Nagy navodi velik broj primjera kako bi pokazao lingvističke podudarnosti između sumerskog, staromađarskog i suvremenog mađarskog jezika. Poziva se i na nekoliko djela napisanih tijekom prvog tisućljeća, uključujući *Arpadske kodekse* i *De Administrando Imperio*, a 50 je godina vodio i vlastita istraživanja. Kaže da je tu svega dvije stotine mađarskih riječi koje dolaze iz ugro-finskih jezika, ali je više od dvije tisuće riječi koje su bliske sumerskom. Britanski, francuski i njemački arheolozi i lingvisti došli su do zaključka da jezik drevnih sumerskih urezanih natpisa nije ni indo-europski ni semitski, nego da se radi o jeziku koji pokazuje značajne sličnosti sa skupinom

jezika svojevremeno poznatih kao turanska etno-lingvistička skupina, u koju se ubrajaju mađarski, turkijski, mongolski i finski (koji se kasnije pripisuju uralsko-altaškoj skupini)¹⁰. Istraživanje je pokazalo da sumersko-ugarski jezici imaju više «tisuću riječi zajedničkog korijena i vrlo sličnu gramatičku strukturu. Kálmán Gosztony, profesor sumerske filologije na Sorbonnei, u *Sumerskom etimološkom rječniku i komparativnoj gramatici* (engl. Sumerian Etymological Dictionary and comparative Grammar) dokazao je da je struktura mađarskog jezika najbliža onoj sumerskoj. Od 53 obilježja sumerske gramatike, 51 se podudara s mađarskim, u usporedbi s 29 njih u turkijskim jezicima, 24 u kavaskom, 21 u uralskim jezicima, 5 njih u semitskim jezicima i 4 u indo-europskim. Lingvističke sličnosti između sumerskog, mađarskog i drugih jezika potvrdili su arheološki i antropološki dokazi.

Dr. Sándor Nagy kaže da su postojale dvije odvojene migracije Sumerana iz Mezopotamije: jedna preko Turske do Karpatskog bazena, a druga je išla u smjeru istoka, pa polom na sjever preko Kavaskog gorja, u područje između Kaspijskog i Crnog mora. Te je zemlje zauzimalo Hazarsko carstvo, pa je čak i Kaspijsko more postalo poznato kao Hazarsko more. Hazari su bili potomci Huna, a za Hune se kaže da su bili potomci, kao i Mađari - Sumerana. Jedna drevna, tradicionalna priča iz pretkršćanskog vremena o mađarskim korijenima kaže da su oni potomci Nimroda (legendarni utemeljitelj Babilona), Kuševa sina. Legenda tvrdi da su Nimrod i Enet imali dva sina, Magora i Hunora. Priča kaže da je Magor bio praotac Mađara, dok je Hunor bio praotac Huna, što je osiguralo zajedničke korijene Mađara i Huna (Hazara). Drevni bizantski izvori navode da se Mađare nazivalo i Sabiri, te da su podrijetlom bili iz Mezopotamije, zemlje Sumera. Brojni drugi drevni i srednjovjekovni izvori o Skitima, Hunima (Hazarima), Avarima i Mađarima govore kao o istim plemenima, unatoč tomu što mađarske vlasti to očajnički nastoje poreći. U prijašnjim svojim knjigama opisao sam kretanje bivših Sumerana preko Kavaskog gorja pod različitim imenima kao, primjerice, Skiti. Sada imamo daljnju potvrdu važnosti kavaskog područja gdje su se, što sam također već isticao, dogodila neka iznimno važna križanja između krvnih loza Sumera i onih sa Dalekog istoka i Kine. S točke gledišta Iluminata, iz ove kavasko-kinesko-turske kombinacije potekle su neke krvne loze od vrlo velikog značaja. Autor koji koristi ime Im nin'alu na jednom židovskom *websiteu* o tome piše:

«Podrijetlo Huna izravno je povezano s dva dobro poznata naroda drevnog Srednjeg istoka: Sumeranima i Skitima, u kraljevstvu koje je utemeljio Nimrod. Premda pripadaju lozi Jafetovoj, a njihov praotac je najvjerojatnije Magog, sumersko su naslijeđe sačuvali duže od bilo kojeg drugog naroda, što implicira da su u stvari miješanog podrijetla. Prema njihovim vlastitim legendama (legendama koje se u svakom slučaju temelje na istinitim činjenicama) vrlo je vjerojatno da.... su zadržali tijesne veze sa Sumeranima čak i dugo vremena nakon što su Sumerani kao nacionalni entitet nestali iz Mezopotamije.

Njihova neobična veza s drevnim Sumeranima utvrđena je komparacijom suvremenog mađarskog i drugih srodnih jezika s dokumentima drevnog Srednjeg istoka, iz čega proizlazi mogućnost zajedničkih korijena.

«Drevni Sumerani, koji su u počecima povijesti naselili južnu Mezopotamiju, zemlju većinom poznatu kao Shin'ar ili Kaldeja, tamo su prispjeli sa sjevera, točnije iz područja Ararat [sada Turska] koje su oni nazivali 'Subar-Ki' ili 'Subar-Tu. Ovo je područje nosilo naziv i po jednom od naroda koji ga je nastavao, Hurima, čiji je jezik bio vrlo blizak sumerskom, s brojnim zajedničkim riječima, premda je bio posve različit govor. Suvremeni mađarski dijeli brojne izraze kako sa sumerskim tako i s hurskim, a također i s elamitskim.»¹¹

Stvarni egzodus

Hazarsko carstvo, prva feudalna država u Istočnoj Europi, raspalo se zbog cijelog niza ratova i invazija koji su kulminirali dolaskom mongolske 'Zlatne horde', najviše upamćene po njihovom nadahnuću - Džingis Kanu. Unutar nekoliko stoljeća slabljenja moći i utjecaja, hazarska su plemena započela emigraciju u različitim smjerovima. U djelu *Povijest društva i religije kod Židova* (A Social and Religious History of Jews) S.W. Baron o Hazariji je napisao:

«Zlatna horda, koja je središte svog carstva utemeljila na hazarskom teritoriju, u velikoj je mjeri progutala njezino stanovništvo. Međutim, prije i poslije mongolskog prodora Hazari su otposlali brojne ogranke u nepodjarmljene slavenske zemlje, pripomogavši konačnoj izgradnji velikih židovskih središta u Istočnoj Europi.»¹²

Hazari su preuzeli njihovu judaističku ili talmudsku vjeru i naselili mnoge istočnoeuropske i alpske zemlje, posebice poljsku i litvansku. U Poljskoj i Ukrajini postoje brojni drevni nazivi mjesta nadahnuti imenom 'Hazar' ili 'Zhid', izrazom koji znači 'Židov'. Među njim su i Kozarzewek, Kozara, Kozarzow i Zydowo. S padom hazarskog carstva u vremenu poslije 960. godine, određeni broj slavenskih plemena koje su predvodili Poljani stvorili su savez koji je postao država nazvana Poljska. 'Židovi' (Hazari) su igrali važnu ulogu u poljskim legendama o stvaranju države. Jedna od tih legendi govori da su plemena izabrala 'Židova' po imenu Abraham Prokownik da im bude vladar.¹³ Sigurno je da su se Hazari 'Židovi' istaknuli u mnogim istočnoeuropskim zemljama. Arthur Koestler o tome piše:

«I mađarski i poljski izvori govore o Židovima koji su radili kao nadglednici u kovnicama novca, upravitelji kraljevskih prihoda, nadzornici monopola soli, sakupljači poreza i kao 'zajmodavci' tj. bankari. Ove sličnosti ukazuju

na zajedničko podrijetlo tih dviju imigrantskih zajednica; s obzirom da možemo slijediti podrijetlo glavnog dijela ugarskih Židova do mađarsko-hazarske skupine, izgleda da se zaključak sam po sebi nameće.»¹⁵

Koestler objašnjava da tradicionalno pokrivalo poljskih Židova nedvojbeno potječe s Istoka - «okruglu priljubljenu kapicu (yarmolku) sve do današnjih dana nose ortodoksni Židovi, Uzbeci i drugi turski narodi u Sovjetskom Savezu.» Dogodilo se da su ljudi koji su prije stoljećima bili poznati kao Hazari jednostavno postali znani kao 'Židovi', a njihovo se stvarno podrijetlo zagubilo. Umjesto njega njihovi su im vode prodali - kao i ostatku svijeta - lažnu povijest. Riječ je o uvjerenju da su oni biblijski Židovi, a zabluda se nastavlja do dan danas, i to s razornim posljedicama po mir na Srednjem istoku. Hazarski 'Židovi' su bili zatvoreni u geta, što je bila posljedica papinskog propisa iz sredine 16. stoljeća, i to je, zajedno s masakrom Kozaka (koje li ironije) u Ukrajini tijekom 17. stoljeća, dovelo do još jednog masovnog egzodusa u Mađarsku, Češku, Rumunjsku i Njemačku. Teško daje do tog vremena u Njemačkoj bilo Židova.¹⁶ «Tako je velika seoba na Zapad ponovno započela» - piše Koestler. «Nastavit će se kroz gotovo tri stoljeća, sve do Drugog svjetskog rata, i postati glavni izvor postojećih židovskih zajednica u Europi, Sjedinjenim Državama i Izraelu.»¹⁷ Pa, što dakle sve to znači za službenu povijest židovskog naroda? Koestler, koji je i sam rođen u Budimpešti, piše:

«... [To] bi značilo da njihovi preci nisu došli iz Jordana nego iz područja Volge, ne iz Kanaana nego s Kavkaza za koji se nekoć vjerovalo da je kolijevka arijske rase; te da su genetski bliži hunskim, ugarskim i mađarskim plemenima nego potomstvu Abrahamovu, Izakovu i Jakovovu. U slučaju da je tomu doista tako, izraz 'antisemitizam' bio bi bez smisla, utemeljen na pogrešnom shvaćanju kako ubojica tako i njihovih žrtvi. Priča o hazarskom carstvu, dok polako izranja iz prošlosti, poprima obrise najokrutnijeg vica kojeg je povijest ikada ispričala.»¹⁸

Benjamin H. Freedman je bio negdašnji židovski biznismen u New Yorku i dugogodišnji *'insider'* prije nego što je bučno progovorio protiv cionizma nakon Drugog svjetskog rata. Osobno se upoznao s vodećim američkim političkim figurama kao što su Bernard Baruch, Woodrow Wilson, Franklin Roosevelt, Joseph H. Hennessey i John F. Kennedy. Freedman je otišao mnogo dalje u svojim procjenama⁰ hazarskom otkriću:

«Koje su to činjenice o Židovima? (Nazivam ih Židovima zbog vas, budući da su poznati kao Židovi. Sam ih ne zovem Židovima. Govorim o njima kao o takozvanim Židovima zato što znam tko su.) ... Među njima [Hazarima] nije bilo jednoga čiji je predak ikada nogom kročio u Svetu zemlju. Ne samo u povijesti Starog zavjeta, nego unatrag u povijest sve do početka vremena.

Niti jedan! No, unatoč tomu oni Kršćanima dolaze sa zahtjevom i traže od nas da podupremo njihovu oružanu pobunu u Palestini riječima: 'Želite pomoći da se Božji izabrani narod vrati u svoju domovinu, Obećanu zemlju, svoj pradjedovski dom, zar ne? To je vaša kršćanska dužnost. Dali smo vam jednog od svojih momaka, kao što je vaš Gospodin i Spasitelj'.... Apsurdno je nazivati ih 'narodom Svete zemlje' kao što bi bilo apsurdno 54 milijuna Kineza Muslimana zvati 'Arapima'...»¹⁹

Bivši Hazari poznati su kao Židovi Aškenazi (množina: *Ashkenazim*). Pojedini autori procjenjuju da vjerojatno između 90% i 95% onih koji diljem svijeta sebe nazivaju 'Židovima' da su potomci Hazara. Drugi su poznati kao Židovi Sefardi i doista imaju povijesne veze sa Srednjim istokom premda i u tom slučaju ideja o 'izabranom narodu, koja ima svoje korijene u biblijskom Izraelu, nije održiva, kao što ćemo vidjeti. Aškenazi ('Hazari'), naime, čine manjinu i u samom Izraelu, ali drže uzde moći kao što su ih uvijek držali od osnutka države 1948. godine. Neki tvrde da naziv 'Aškenazi' dolazi od židovske riječi za Njemačku - *Ashkenaz*'. I doista, Aškenazi se u Bibliji spominju kao narod koji živi na području planine Ararat (danas Turska) i u Armeniji. To bi se svakako podudaralo s bazičnom lokacijom Hazara.²⁰ U Bibliji postoji i napomena o Aškenazu, bratu Togarme i nećaku Magoga.²¹ Josip, hazarski kralj u drugoj polovici desetog stoljeća u prepiski je zapisao da su oni potomci Togarme koji je, piše on, imao deset sinova koji su imali potomstvo u svim turskim plemenima, uključujući Hune, Hazare i Bugare. U stoljećima nakon nestanka Hazarije Aškenazi kao narod nisu govorili hebrejskim semitskim jezikom, što i ne čudi s obzirom da nisu Židovi. Razvili su svoj vlastiti govor zvan jidiš. U početku je to bio germanski jezik iz jugoistočnih dijalekata srednje visokog njemačkog i proširio se u Središnju i Istočnu Europu, počevši od 12. stoljeća. Kasnije se razvijao i uključivao elemente hebrejskog, aramejskog i slavenskih jezika, kao i druge utjecaje. Ponavljam još jednom, jidiš, jezik Aškenaza, nije potekao iz Izraela, nego iz Njemačke i Istočne Europe.²²

Povratak 'domu'

Aškenazi (Hazari) su bili ti 'Židovi' koje su nacisti pod kontrolom Rothschilda progonili u Njemačkoj u 20. stoljeću, a taj je progon doveo do potpore stvaranju 'židovske' domovine u Izraelu. Na jednoj podmetnutoj povijesnoj tvrdnji da taj narod potječe iz Izraela, te da im je 'Bog' obećao zemlju, obitelj Rothschild (Aškenazi/Hazari) je orkestrirala preuzimanje Palestine, što je na Srednjem istoku od tog trenutka izazvalo plamen nasilja (za više informacija o upletenosti Rothschilda vidjeti / *istina* će vas osloboditi). Deklaracija Balfour iz 1917. - u kojoj je britanski ministar vanjskih poslova izrazio podršku svoje Vlade 'židovskoj' domovini u Palestini - imala je formu pisma lorda Balfoura lordu Lionelu VValteru Rothschildu. Pismo je, u stvari, skicirao lord Rothschild i njegov namještenik, bankar Alfred Milner.

«Vlada Njegovog Veličanstva blagonaklono gleda na uspostavu nacionalnog doma židovskog naroda u Palestini, i svoja će najbolja nastojanja usmjeriti kako bi pripomogla ispunjenju ovoga cilja, pri čemu se jasno razumije da se ne smije učiniti ništa što bi moglo ići na štetu civilnih i vjerskih prava postojećih nežidovskih zajednica u Palestini, ili pak prava i političkog statusa koje uživaju Židovi u bilo kojoj drugoj zemlji.»²³

Dio o civilnim i vjerskim pravima nežidovskih zajednica ispostavio se kao doista neslana šala. Jedno od najvažnijih tajnih društava unutar iluminatske mreže zove se Okrugli stol. Sjedište mu je u Britaniji s ograncima diljem svijeta, i upravo je Okrugli stol taj koji orkestrira mrežu Skupine Bilderberg, Vijeća za vanjske odnose, Trilateralnu komisiju i Kraljevskog instituta za međunarodne odnose (Royal Institute of International Affairs) o čemu sam detaljnije govorio u svojim drugim knjigama. Stoga je doista fascinantno da je lord Balfour bio član unutarnjeg kruga Okruglog stola; Alfred Milner je bio službeni vođa Okruglog stola nakon smrti njegovog financijera Cecila Rhodesa; a utemeljitelj Okruglog stola bio je lord Lionel Walter Rothschild. Upravo je to troje ljudi bilo uključeno u Deklaraciju Balfour. Dvije godine kasnije, 1919. kraj Pariza je održana Versajska mirovna konferencija gdje je elita Okruglog stola iz Britanije i Sjedinjenih Država - ljudi poput Alfreda Milnera, Edwarda Mandela Housea i Bernarda Barucha - imenovana da predstavljaju svoje zemlje na sastanku koji je odlučivao o tome na koji će se način svijet promijeniti zbog rata koji su isti ti ljudi iskonstruirali. Njemačkoj su odlučili nametnuti nemoguće troškove reparacije, osiguravši time propast poslijeratne VVeimarske republike uslijed nevjerojatnog ekonomskog pustošenja, i tako stvorili idealne okolnosti za dolazak Iutiera i nacista na vlast. Upravo su se na Versajskoj konferenciji ovi iluminatski čelnici dogovorili da će podržali stvaranje židovske domovine u Palestini, pri čemu su svi oni ili pripadali krvnoj lozi Rothschilda ili su bili pod njihovom kontrolom. I danas je isto. Rothschildi su iznimno bliski ljudima kao što su obitelj Bush, Hillary Clinton, britanskoj kraljevskoj obitelji, Tonyju Blairu, Gordonu Brownu, britanskom ministru financija i Peteru Mandelsonu koji je dugo vremena Blairov 'guru'. Evelyn de Rothschild i njegova supruga Lynn Forester, poslovna žena rođena u Americi, svoju su prvu bračnu noć proveli u Bijeloj kući, na poziv Bilia i Hilary Clinton, a lady de Rothschild javno je izrazila svoju podršku Blairu i njegovoj Laburističkoj stranci. A to podrazumijeva povećanje sredstava. Rekla je da podržava politiku 'Trećeg puta', ravnotežu između Ljevice i Desnice.²⁴ Treći put u stvari je primjer iluminatske tehnike zvane Hegelovska dijalektika, kada jedan ekstrem suprotstavljate drugom i zajedno ih pomiješate.

Cionizam je politički pokret, ne narod

Cionizam je bio proizvod aškenaskog/hazarskog vodstva, ponajviše obitelji Rothschild. Većina ljudi ne shvaća da Židovi i politički pokret zvan cionizam nisu ista stvar. To je kao kad biste rekli da je Republikanska stranka u Sjedinjenim Državama isto što i američka nacija, ili da je Blairova Laburistička stranka isto što i britanska nacija. Velik broj Židova oštro se protivi ciljevima i zahtjevima cionizma, ali o njihovim se stajalištima ne izvještava. Primjer za to je pokret *Neturei Karta*, skupina Židova koji vode kampanju za rasvjetljavanje istine o cionizmu. Njihov glasnogovornik rabin Ahron Cohen dao je izjavu članovima parlamenta Ujedinjenog kraljevstva, rekavši da su oni izrazili «religijsku i humanitarnu filozofiju koju velik broj (stotine tisuća) i vjerojatno većina autentičnih ortodoksnih Židova» drži esencijalnom. Radi se o filozofiji 'u potpunosti protivnoj stajalištu koje su usvojili cionisti i cionizam u cjelini'.²⁵ Rabin Cohen je rekao da je cionistički pokret, utemeljen prije otprilike 100 godina na stoljetnim nacionalističkim ciljevima, «potpuno napuštanje naših religijskih učenja i vjere...». Ideologija cionizma bila je uzimanje zakona u vlastite ruke i pokušaj prisilnog ishoda u obliku Države, ne obazirući se na cijenu u životima i materijalnim dobrima po svakoga tko se nađe na putu. 'Palestinci su se našli na putu' - rekao je. Rabin Cohen je osudio praktičan ishod cionizma u obliku Države poznate kao Izrael 'kao u cijelosti stran Judaizmu i židovskoj vjeri'. Bio je, a to je i dalje, uzrok neizrecivih patnji i krvoprolića, kako Židova tako i ne Židova:

«Prividna veza između Judaizma i cionizma je lažna. Vezu su njegovali cionisti kako bi uhvatili u zamku svoje mreže što je više moguće Židova.»²⁶

Mnoge će ove riječi iznenaditi zato što u medijima slušamo izjave samo iz cionističkih fronti poput *Anti-Defamation League* (Lige protiv difamacije, *op. prev.*) koja, u pravom orvelovskom stilu, vrijeme provodi u klevetanju ljudi, uključujući mene. Je li iluminatski plan židovska zavjera, kao što neki tvrde? Ne i ne, ne, ne, ne i ne. No, je li politički pokret zvan cionizam umiješan u to? Apsolutno da. Pogledajte članke Henrvja Makovva, čija je obitelj trpjela pod nacistima, za više o pozadini ovoga;²⁷ kao i radove židovskih pisaca kao što su Israel Shamir²⁸ i Norman Finkelstein.²⁹ Cionisti pobjesne kada takvi ljudi progovore zato što njih ne mogu vjerodostojno optužiti da su anti-Židovi ili 'anti-Semiti', što je uobičajena obrana protiv razotkrivanja. Finkelstein, rođeni Njujorčanin čiji su roditelji preživjeli koncentracijski kamp, kaže da židovske organizacije 'trguju' holokaustom izvlačeći velike iznose kao kompenzaciju kroz od strane cionista nadziranu 'Claims Conference' i druge agencije koje preživjeli nikada nisu ni vidjeli. On kaže da je njegov otac u svrhu kompenzacije od njemačke vlade ukupno primio \$ 250.000, dok je kompenzacija njegove majke, koja je išla kanalima američkih židovskih organizacija, sveukupno iznosila svega \$ 3.500 i nikakvu mirovinu.³⁰ 'Ono što su

učinili, time što su središnju tragediju Židova u 20. stoljeću pretvorili u oružje da se otresu ljudi za novac, izaziva nemalo gađenje; jadno je.' - izjavio je.³¹ Finkelstein je napisao:

«Prijavljeni godišnji dohodak Saula Kagana ['Kagan' je bio naziv za hazarskog kralja], koji je dugo vremena izvršni tajnik *Claims Conferencea* iznosi \$ 105.000. Između prekida rada u *Conferenceu* Kagan je bio osuđen za 33 djela namjerne zlouporabe sredstava i kredita dok je rukovodio New York Bankom. (Osuda je srušena tek nakon višestrukih žalbi.) Alfonse D'Amato, bivši senator iz New Yorka, posreduje u holokaust parnicama protiv njemačkih i austrijskih banaka za \$ 350 na sat, plus troškovi. Za prvih 6 mjeseci svojih napora uzeo je \$ 103.000. . . . Lawrence Eagleburger, ministar vanjskih poslova u vrijeme predsjednika [oca] Busha [i egzekutivac ozloglašenog Kissingerova kruga] godišnje zarađuje \$ 300.000 kao predsjedatelj Međunarodne komisije za potraživanje osiguranja za vrijeme holokausta (International Commission on Holocaust-Era Insurance Claims).... Kagan digne u 12 dana, Eagleburger u 4 dana, a D'Amato u 10 sati ono što je moja majka primila za šest godina patnji zbog nacističkih progona.»³²

Finkelstein procjenjuje da je više od \$ 20 milijardi prikupljeno na ime potraživanja kompenzacije koja proizlaze iz holokausta, uključujući \$ 1,25 milijardu za koju on kaže da je silom oduzeta švicarskim bankama prije postojanja dokaza koji bi potkrijepili tvrdnju o nacističkoj krađi sredstava u vlasništvu židovskih žrtava. Kada je kasnije službena istraga objavljena, ona nije govorila u prilog navodima na temelju kojih se novac potraživao - i bio isplaćen pod prijetnjom ekonomskog bojkota - u kampanji koju je vodio Edgar Bronfman, predsjednik Svjetskog židovskog kongresa (World Jewish Congress - WJC). Bronfman je ustvrdio da novac mora biti isplaćen prije objavljivanja istrage s obzirom da su žrtve stari ljudi i da im je novac potreban prije negoli umru. Kako god, jednom kada je novac bio u kovčezima, njegova podjela žrtvama odjednom više nije bila ni izbliza toliko žurna. Bronfman je američkom *House Banking Committeeu* (nadzire cjelokupni financijski sustav, uključujući osiguranja, bankarstvo itd., *op. prev.*) rekao da Švicarskoj 'ne bi trebalo dopustiti da ostvaruje profit na pepelu holokausta'. Kasnije je, međutim, priznao da je «blagajna Svjetskog židovskog kongresa prikupila ništa manje nego 'ugrubo \$ 7 milijardi' kompenzacijskog novca».³³ Čitatelji mojih drugih knjiga naletjet će na multimilijardersku obitelj Bronfman iz Kanade koja je svoje medijsko carstvo i carstvo žestokih pića povrh toga izgradila na ilegalnom Pijančevanju i organiziranom kriminalu. Bronfmani su povezani s nevjerojatno korumpiranom *Anti-Defamation Leagueom*, glavnom iluminatskom operacijom, jedan je porezni obveznik tužio Revenue Canada, poreznu agenciju kanadske Wade, zbog porezne muljaže, zato što je Bronfmanima dopustila da transferiraju krupne novčane iznose u prekogranični trust fund bez plaćanja poreza koji se

procjenjuje na 300 do 600 milijuna američkih dolara. Uvjeran sam da Bronfmanov 'utjecaj' na mašineriju kanadske vlade nema nikakve veze s time.

Od srca preporučujem Finkelsteinovu knjigu *The Holocaust Industry* (I_{n-} dustrija holokausta) želite li uvidjeti do kojih se razina samoproglašeni 'židovski čelnici' koji su takvima sami sebe imenovali mogu spustiti u svojim neopisivim zloporabama i manipulacijama pravim žrtvama koje su preživjele nacističku Njemačku. Izraelski pisac Boas Evron zaključuje: 'Svijest o holokaustu je službena, propagandistička indoktrinacija, izbacivanje slogana i lažnih pogleda na svijet, čiji stvarni cilj nikako nije razumijevanje prošlosti već manipulacija sadašnjosti.'³⁴ Finkelstein naglašava razliku između onoga što on naziva 'nacistički holokaust' te iznuđivanja i ucjena koje naziva 'holokaust' koji puni kovčeg židovskih organizacija i projekata, a ne džepove onih koji su istinski stradalnici. Finkelstein optužuje židovske organizacije da se ponašaju 'kao karikature iz *Der Stürmern*', zloglasnog rasističkog časopisa nacista. O njima govori kao o 'lopovima', a Elieja Wiesela, koji je 1986. dobio Nobelovu nagradu za mir, opisao je kao 'klauna holokaust-cirkusa'. I nastavlja:

«Prije lipnja 1967. [Arapsko-izraelskog rata] među američkim Židovima odjekivala je univerzalistička poruka Brune Bettelheima koji je preživio koncentracijski kamp. Poslije lipanjskog rata Bettelheim je gurnut u stranu u korist Wiesela. Wieselovo isticanje funkcija je njegove ideološke korisnosti. Jedinstvenost židovskih patnji/jedinstvenost Židova, uvijek krivi Goji/uvijek nevini Židovi, bezuvjetna obrana Izraela/bezuvjetna obrana židovskih interesa: Elie Wiesel je holokaust.»³⁵

Kada je u Washingtonu DC planirano otvaranje Muzeja holokausta, Wiesel je vodio kampanju da to bude u spomen isključivo židovskih žrtava, a ne i drugih koji su bili meta nacista, uključujući hendikepirane osobe.³⁶ Wiesel je prekorio izraelskog Shimona Peresa zbog toga što je govorio o dva holokausta u 20. stoljeću - Auschwitzu i Hirošimi.³⁷ Finkelstein ističe neke od Wieselovih neobičnih primjedbi. U svojim je memoarima Wiesel ustvrdio da je na jidišu pročitao knjigu pod naslovom *Vie Critique of Pure Reason*, dok je istovremeno govorio da uopće ne poznaje gramatiku jidiša.³⁸ Još gore, spomenuta knjiga nikada nije prevedena na jidiš. K tomu, novinaru *New York Timesa* Wiesel je rekao da ga je na Times Squareu na 45. ulici udario automobil i da je 'letio preko cijelog jednog bloka, prizemljivši u 44. ulici'.³⁹ Čovjek kojemu definitivno možete vjerovati. Wiesel je čovjek koji je za *New York Times Book Review* napisao da je knjiga naslovljena *"the Painted Bird"* - autora Jerzyja Kosinskog, 'preživjele žrtve holokausta' - 'jedna od najboljih optužbi nacističke ere' i 'napisana krajnje otvoreno i s osjećajem'.⁴⁰ Pa, baš i nije, s obzirom da se ispostavilo da je Kosinski prevarant koji je sve to izmislio. Još jedna knjiga na istu temu naslovljena *Fragments* osvojila je židovsku nacionalnu književnu nagradu (Jewish National Book Award) prije negoli je njezin autor,

'preživjela žrtva holokausta, Benjamin Wilkomirski raskrinkan: (a) da nije Židov i (b) da je cijelo vrijeme rata proveo u Švicarskoj. No, kako Finkelstein piše, propitivanje nije dopušteno. To je rasistički:

«Posumnjati u svjedočanstvo preživjelog, obznaniti ulogu židovskih suradnika, sugerirati da su Nijemci patili za vrijeme bombardiranja Dresdena ili daje bilo koja druga zemlja osim Njemačke tijekom Drugog svjetskog rata počinila zločine - sve je to Ikako se tvrdi] dokaz ... negiranja holokausta.»

Norman Finkelstein suočio se s gnjevom ljudi koji su mu na meti. Kaže da je *New York Times* o njegovoj knjizi *The Holocaust Industry* objavio kritiku koja je bila više neprijateljski raspoložena od one Hitlerovog *Mein Kampf*. «Ne želim glumiti mučenika, no pogledate li moju prošlost, baš i nisam Bog zna kako prošao» - rekao je. «U progonstvu sam u [DePaul Sveučilištu] u Chicagu zato što sam izbačen sa svih [sveučilišnih] škola u New Yorku».⁴¹ Židovski narod u cjelini bio je isto tako, ako ne i više od drugih, nasamaren. Jack Bernstein koji je, kao i Arthur Koestler, Aškenaz, potvrđuje ono što sam i sam istaknuo:

«Moćna cionistička propagandistička mašina uvjerila je američki narod da povjeruje kako je Židov Židov - jedna rasa, ljudi koji su 'Božji izabrani narod'.... Kao prvo, važno je da shvatite kako Židovi nisu ljudi jednog, istog podrijetla. U svijetu postoje dvije različite skupine Židova, došli su iz dva različita područja: Židovi Sefardi sa Srednjeg istoka i Sjeverne Afrike, dok su Židovi Aškenazi stigli iz Istočne [a potom Zapadne] Europe. Sefardska je skupina najstarija, i oni su ti - ukoliko uopće netko jest - Židovi opisani u Bibliji. Krvno su povezani s Arapima - jedina razlika među njima je religija.»

«Židovi Aškenazi, koji danas obuhvaćaju 90% Židova u svijetu, imaju prilično neobičan postanak. Po mišljenju povjesničara, među kojima su i brojni Židovi, Židovi Aškenazi su se pojavili prije otprilike 1200 godina... [kao Hazari] ... Negdje tijekom 13. stoljeća Hazari su odvedeni sa svoje zemlje, selili su na zapad, a većina njih se naselila u Poljskoj i Rusiji. Ti su Hazari sada poznati kao Židovi Aškenazi. Samo zato što su ti Hazari (Aškenazi) izabrali Judaizam ne znači da su pravi Židovi, barem ne Židovi po krvi.»⁴³

Aškenasko vodstvo - ljudi koji nisu Židovi po krvi i nemaju povijesne veze sa zemljom Izrael - je to koje je preuzelo Palestinu na temelju povijesne izmišljotine, i odonda nadziru tu zemlju!! Sam Hamod, bivši savjetnik u američkom State Departmentu i bivši izdavač *Third World Newsa* u Washingtonu, ovu je temu izabrao za svoj članak na internetu.⁴⁴ Napisao je da su 'stvarni genetski Židovi' rođeni na Srednjem istoku i da su poznati kao Židovi Sefardi. Ti su Židovi govorili

semitskim jezikom, hebrejskim, od samih svojih početaka, ali su kasnije govorili j aramejskim, arapskim i *amharic* jezikom zbog svog smještaja u Jeruzalemu i drugim gradovima Srednjeg istoka kao što su današnji Addis Ababa, Kairo, Bagdad i Damask. «Rijetko ćete Židova Sefarda čuti da viče 'anti-Semit'» - napisao je - «zato što dobro znaju i zato što je svjestan svoje vlastite povijesti u okviru zemalja koje govore semitskim». Hamod nastavlja:

«... većina Židova Aškenaza koji su rođeni i odrasli u Americi, kao što su Paul Wolfowitz, Richard Perle i Feith, uopće nisu genetski Židovi s obzirom da su potomci slavenskih plemena, čiji je prvi jezik u Americi engleski Ne želim reći da svi Aškenazi nisu Židovi, ali način na koji se neki od njih ponašaju zasigurno nije način na koji je Mojsije od Boga donio Judaizam kroz Toru. Dovoljno je da čovjek pogleda mrzitelje i trgovce ratom u Bushevom utjecajnom okruženju i to postaje očiglednim; ni jedan Bog ne bi želio da ih se povezuje s njegovim imenom. Evo kako je to moj prijatelj rabin Shmuel Handelman sročio: 'Mogu oni sebe nazivati Židovima, no osobno bih bio krajnje sumnjičav da sam ih bio tako zvao, a da jesam, rekao bih da su ono najgore što čovjek uopće može biti. Radije ne bih da me s njima povezuju'.⁴⁵

Rabin Handelman nije jedini. U jednom gorljivom članku naslovljenom *Zato što smo Židovi* rabin Mordechi Weberman založio se i izrazio podršku pravednom postupanju prema palestinskom narodu. Tekst cijelog članka prenio sam u *Dodatku j11* zato što je važno znati da svi oni koji sebe zovu Židovima ne misle na isti način. Ali aškenasko/hazarsko vodstvo, ljudi poput Rothschilda, žele da svijet tako misli. Ukoliko uspiju prodati uvjerenje o 'jednom židovskom glasu' to znači da mogu promicati svoj vlastiti 'glas' i vlastiti plan pod zastavom 'židovskoga naroda'. Rabin Weberman kaže da su se pojavili neki koji su ga pitali zašto su u povorci s Palestincima? Zašto su uzdignuli palestinsku zastavu? Zašto podupiru palestinsku stvar? «Pa vi ste Židovi!» - rekli su. «Što to radite?» Njegov je odgovor bio jednostavan:

«Upravo zbog toga što smo Židovi mi smo u povorci s Palestincima i uzdižemo njihovu zastavu! Upravo zbog toga što smo Židovi zahtijevamo da se Palestine vrati u njihove domove i da im se vrati njihova svojina! Doista, naša nam Tora nalaže da budemo pravedni. Pozvani smo da vršimo pravdu. A što može biti veća nepravda od jednog, sto godina starog pokušaja cionističkog pokreta da zauzme zemlju drugog naroda, protjera ga i otme njegovu imovinu?»

«Mi ne sumnjamo da su izbjegli Židovi u Palestinu došli ne s namjerom da dominiraju, ne s namjerom da stvore židovsku državu, ne s namjerom da drugima oduzmu imanja, ne s namjerom da Palestine liše njihovih

temeljnih prava, da bi ih Palestinci dočekali dobrodošlicom, istom onom gostoljubivošću koju su islamski narodi Židovima iskazivali tijekom povijesti. Živjeli bismo zajedno kao što su Židovi i Muslimani nekada živjeli u Palestini, u miru i skladu.»⁴⁶

U poruci našim islamskim i palestinskim prijateljima rabin Weberman kaže da diljem svijeta postoje Židovi koji podržavaju njihovu stvar. 'Palestinskom narodu trebala bi biti upućena jasna i nedvosmislena isprika', napisao je. 'Cionizam vam je nanio nepravdu. Cionizam je preoteo vaše domove. Cionizam je oteo vašu zemlju.' Izjavio je da oni pred svijetom obznanjuju da su narod Tore, te da njihova vjera zahtijeva da budu poštteni i pravedni, dobri i susretljivi:

«Tijekom godina prisustvovali smo stotinama pro-palestinskih skupova, i svugdje kamo pođemo vođe i publika dočekaju nas srdačnom gostoljubivošću svojstvenom Srednjem istoku. Kakva je to samo laž da posebice Palestinci ili općenito Muslimani mrze Židove. Vi mrzite nepravdu. Ne Židove!⁴⁷

Rabin Ahron Cohen u svojoj izjavi skupini *Neturei Karta* rekao je da su cionisti o sebi stvorili dojam kao o predstavnicima i glasnogovornicima svih Židova, radi čega njihovi postupci stvaraju animozitet protiv Židova. 'Ali, to jednostavno nije istina! Cionizam nije Judaizam. Cionisti ne mogu govoriti u ime Židova.'⁴⁸ Prema Tori i židovskoj vjeri, rekao je, sadašnji zahtjevi palestinskih Arapa da vladaju Palestinom ispravni su i pravedni - cionistički zahtjev je pogrešan i zločinački:

«Ovome zlu čovjek treba dodati činjenicu da su, u svrhu ostvarivanja jedne loše zamišljene nacionalističke ambicije, cionisti počinili šokantno kršenje uobičajene i humanitarne pravde postavljanjem nelegitimnog režima u Palestini, protivno željama tamošnjeg stanovništva, Palestinaca, što se neizbježno temeljilo na gubicima života, ubijanju i krađi.»⁴⁹

Dodao je kako je to tragedija za Palestince, ali isto tako i za židovski narod. Kada ste posljednji put u *mainstream* medijima čuli ove autentične glasove židovske vjere koji izražavaju takve vrijednosti? Dakako da niste, budući da takve stavove guše oni koji podupiru iluminatski politički pokret zvan cionizam, koji mora promicati laž da oni govore u ime svih Židova. Kada ne-Židovi osporavaju njihove postupke sumnjiči ih se da su 'anti-Semiti', a kada Židovi čine to isto, ovi učenici Machiavellija i Goebbelsa proglašavaju ih 'mrziteljima sebe'. Židov koji progovara o univerzalnoj pravdi trebao bi biti 'mrzitelj sebe'? Molim? Ti su momci bolesni.

Izrael sada postoji, Izraelci i Palestinci morat će živjeti zajedno u uzajamnom poštovanju želi li se okončati nasilje. Međutim, mir ne žele zeloti, koji stoje iza preuzimanja Srednjeg istoka, te njihovo ubojito, manipulativno obavještajno krilo

- Mossad. Njih će zadovoljiti isključivo uništenje arapskoga svijeta. Nije antisemitizam' - izraz koji se koristi kako bi se zaustavila legitimna debata i istraživanje - taj koji zastupa takva stajališta. To je jednostavno dokaziva činjenica kako ističu dokumenti otkriveni u ovoj knjizi. Ironija u vezi ovog zloupotrebjenog izraza antisemitski' je u tome što ogromna većina 'Židova nisu Semiti, s obzirom da potječu iz južne Rusije, a ne sa Srednjeg istoka. I, kako god bilo, 'semitski' se odnosi na govorni jezik, a ne na genetiku. Najveći dio semitskih naroda Srednjeg istoka u stvari su Arapi! Greg Felton, kanadski pisac i stručnjak za pitanja Srednjeg istoka, rekao je:

«... Ono što poznajemo kao 'židovsku državu Izrael u stvari je etnocentrična garnizon-država koju su utemeljili ne-Semiti s deklariranim ciljem da Semite civile liše vlasništva i ugnjetavaju ih. I doista, od 27. studenog 1947. do 15. svibnja 1948. više od 300.000 Arapa bilo je protjerano iz svojih domova i sela. Do kraja godine, prema izraelskim procjenama, brojka se približila 800.000. Danas se palestinski prognanici broje u milijunima.»⁵⁰

Potpota nacistima

Još je jedna ironija to što su oni koji sebe nazivaju Židovima godinama strašno patili zbog manipulatora i plana onih koji njima vladaju. Uzmite primjer nacističke Njemačke gdje se s velikim mnoštvom Aškenaza postupalo groteskno, dok su njihovi vođe surađivali s njihovim fašističkim progoniteljima koje su financirali Aškenazi bankari te britanska i američka elita, uključujući obitelj Bush. Djed predsjednika Busha, Prescott Bush, bio je upleten u carstvo Harriman u financiranju nacista kroz bankarsku korporaciju *Union Banking Corporation* (UBC): doslovce sva nacistička trgovina sa Sjedinjenim Državama bila je pod nadzorom Harriman interesa i upraviteljstvom Prescotta Busha. *Union Bank* bio je povezan s čeličnim i bankarskim carstvom Hitlerovog financijera Fritza Thyssena čije su tvornice izgradile nacističku ratnu mašineriju. *UBC* je prestao s radom zbog trgovanja s neprijateljem, ali čovjek bi mogao postaviti pitanje zašto profesionalni 'lovci na nacistice' kao što je Simon VViesenthal nikada nisu gonili obitelj Bush?? Vezu Bush-nacisti rasvijetlio je John Loftus, ravnatelj Florida holokaust muzeja, koji je ukazao na to da je Prescott Bush dio svog osobnog bogatstva izvukao zahvaljujući svojoj bliskoj povezanosti s *UBC-om*. Loftus, bivši tužitelj u Odjelu za nacističke ratne zločine pri Ministarstvu pravosuđa, rekao je da su vodeći nacistički industrijalci bili tajni vlasnici 'Harriman/Bush' banke, i da su prebacivali novac u *UBC* putem jedne druge banke u Nizozemskoj, i to čak nakon što su Sjedinjene Države Njemačkoj objavile rat. Banka je likvidirana 1951. godine, kaže Loftus, a djed i pradjed predsjednika Busha dobili su \$ 1,5 milijun kao udio nakon raspuštanja. Rekao je da raspolaže spisima i papirima koji povezuju banku i Prescotta Busha s nacističkim novcem. 'Evo odakle potječe bogatstvo obitelji Bush; potječe iz Tre-

ćeg Reicha - rekao je Loftus u govoru za vrijeme Sarasota Reading Festivala.⁵¹ Njemački izdavački gigant *Bertelsmann* u vlasništvu je Thielensovih za koje se govori da su u rodu s Fritzom Thyssenom. *Bertelsmann* je objavio Hitlerovu knjigu *Mein Kampf* ujedno bio najveća tiskara njemačke vojske zbog svojih bliskih veza s nacističkim Ministarstvom propagande Josepha Goebbelsa. Godine 2002. izašlo je na vidjelo da je kompanija surađivala s nacistima i koristila robovski rad Židova.⁵² (Vidi *I istina će vas osloboditi i Najveća tajna* za iluminatsku pozadinu nacističkih koncentracijskih kampova te povezanost obitelji Bush i loze Windsor s Trećim Reichom). Podružnica *Bertelsmanna* u Kaliforniji odbila je tiskati moje knjige po naredbi njemačke centrale. Neka. Većina američkih Židova 2000. očigledno je glasala protiv Busha, a njihov bi broj zacijelo bio i veći da su bili upoznati s obiteljskim vezama s nacistima, kao i tko je i zašto stajao iza njegovog uspona na predsjednički položaj. O cionističkoj potpori nacistima kanadski autor Greg Felton napisao je sljedeće:

«Izrael danas ne bi bio moguć da Svjetski cionistički kongres (World Zionist Congress) i druge cionističke agencije nisu zajedno s Hitlerovim istrebiteljima osmislili zajednički cilj uklanjanja Židova iz Europe. U zamjenu za pomoć pri protjerivanju Židova ne-cionista, sabotazu židovskih pokreta otpora i izdaju povjerenja Židova cionisti su sebi osigurali siguran put do Palestine. Ova je nagodba bila formalizirana velikim brojem sporazuma o emigraciji potpisanih 1938. godine. Najpoznatiji slučaj cionističkog tajnog sporazuma je onaj dr. Rudolfa Kastnera, predsjedatelja Cionističke organizacije u [hazari] Mađarskoj od 1943. do 1945. godine. Kako bi zajamčio siguran prijelaz 600 cionista do Palestine, Kastner je nacistima pomogao otpremiti 800.000 mađarskih Židova na njihova stratišta. Izraelski Visoki sud Kastnera je doslovce rehabilitirao; naime, priznati te zločine značilo bi osporiti Izraelu moralno pravo na postojanje.»⁵³

Ili, kako je David Ben-Gurion, prvi izraelski premijer, 17. prosinca 1938. napisao u pismu izvršnom cionistu:

«Spašavanje života Židova pred Hitlerom ovdje se doživljava kao potencijalna prijetnja cionizmu, osim ukoliko nisu bili dovedeni u Palestinu. Kada je cionizam bio primoran birati između židovskog naroda i židovske države, bez oklijevanja je izabrao potonje.»⁵⁴

Za Alfreda Rosenberga, intelektualnog lidera Nacističke stranke, govorilo se da su mu preci bili 'Židovi' [odnosno, Aškenazi].⁵⁵ Rosenberg je bio taj koji je Hitleru dao *Protokole sionskih mudraca* koji su ukazivali na razotkrivanje planova za svjetsku dominaciju koji su navodno izneseni 1897. na Židovskom svjetskom Kongresu održanom u Baselu, a iskorišteni su kao 'opravdanje' za zastrašujući

progon Židova u Njemačkoj (ali ne i aškenaskih lidera uključenih u Nacističku stranku). Rosenberg, rođen u Estoniji, postao je urednik *Voelkischer Beobachter*, službenog časopisa Nacističke stranke, i autor je *Mita dvadesetog stoljeća* (Myth of the Twentieth Century) u kojem se tvrdi da je arijska rasa tvorac svih vrijednosti i kulture, dok Židovi predstavljaju faktor kulturnog raspadanja. Po Rosenbergovoj zapovijedi židovske knjižnice diljem Europe bile su opljačkane, a plijen je dopremljen njemu u Frankfurt. Osim toga, bio je na čelu specijalne jedinice - Einsatzstab Rosenberg - koja je u okupiranoj Zapadnoj Europi Židovima otimala umjetnička djela i pokućstvo.*' Ernst Hanfstaengl, bliski prijatelj američkog predsjednika Franklina Roosevelta, prije rata je bio blizak i Hitleru. Kaže da gaje austrijski pisac Rudolf Kommer upozorio da 'ukoliko se pojavi neka politička stranka s antisemitskim programom koju će voditi židovski ili polu-židovski fanatici morat ćemo biti na oprezu'. Hanfstaengl je zapisao da je poslije, saznajući koliki utjecaj Alfred Rosenberg ima na Hitlera, počeo shvaćati što je ta opaska u stvari značila:

«Prisjetio sam se primjedbe Rudolfa Kommera o antisemitskom programu kojim upravljaju židovski ili polu-židovski fanatici: Rosenberg je izvana posve izvjesno bio Židov, premda bi on bio prvi koji bi oštro prosvjedovao ukoliko bi netko doveo u pitanje njegovo podrijetlo. Pa ipak, ujutro bih ga najčešće viđao kako sjedi u jednoj smrdljivoj kavani na uglu Briennerstrasse i Augustenstrasse s mađarskim Židovom po imenu Holoschi, jednim od svojih najbližih pomoćnika. Čovjek je sebe nazivao Holandezom u Njemačkoj, i bio je još jedan od tih Židova antisemita... Sumnjao sam u [navodni] arijski *background* i mnogih drugih. Strasser i Streicher izgledali su mi kao Židovi, isto kao i ljudi poput Leyja, Franka pa čak i Goebbelsa koji bi se bili našli u poteškoćama da su morali dokazivati svoje rodoslovlje.»

Rosenberg i Goebbels blisko su surađivali u Ministarstvu propagande. Na stranu Rosenbergovo vlastito podrijetlo, što je radio s'najbližim pomoćnikom' koji je bio Židov, kad je Rosenberg bio jedan od glavnih arhitekata ludila nadmoćne rase i progona Židova? To je tek jedna od bezbrojnih 'anomalija'. Njemački bankar, Aškenaz Max Warburg, direktor kemijskog i farmaceutskog giganta *I.G. Farbena*, vodio je koncentracijski logor u Auschwitzu i bio u samom središtu Hitlerovog ratnog pogona (Vidjeti / *istina će vas osloboditi*). Njegov brat Paul Warburg, koji je stajao iza stvaranja iluminatskog bankarskog sustava Federalnih rezervi koji nadzire američko gospodarstvo, bio je direktor američkog ogranka *I.G. Farbena*. U svojoj knjizi *Američki antinacistički otpor '33. - '41.* (American Anti-Nazi Resistance '33 - '41) Moshe Gottlieb otkriva da je sin Maxa Warburga, Erich, telegrahrao svom bratiću Fredericku Warburgu, direktoru *Union Pacific Railroad*a, kazavši mu da upotrijebi sav svoj utjecaj da zaustavi antinacističku propagandu i aktivnosti u Americi, uključujući 'vijesti o okrutnostima i neprijateljsku propagandu u stranom tisku, masovna okupljanja itd.'. Frederick je telegrafirao natrag Erichu: 'Ni-

jedna odgovorna skupina ovdje ne potiče [bilo kakav] bojkot njemačke robe, tek razdraženi pojedinci'. Dva dana kasnije, 31. ožujka 1933. Američki židovski odbor (American Jewish Committee) pod Warburgovom kontrolom i B'nai B'rith pod snažnim utjecajem Sultzbergera iz *New York Timesa* izdali su zajedničko službeno priopćenje u kojem se kaže da 'se neće ohrabrivati nikakav američki bojkot protiv Njemačke', i savjetuje da se 'ne održavaju nikakvi daljnji masovni skupovi ili primjenjuju slični oblici agitacije'. Novinar John L. Spivak u jednom članku iz 1934. naslovljenom *Fašistička zavjera u Wall Streelu™* razotkrio je Warburgovu povezanost s nacistima. Otkrio je da Warburgovi kontroliraju Američki židovski odbor koji se protivi antinacističkom bojkotu, dok su njihov Kuhn Loeb i kompanija potpisali nacistički uovar. Nadalje je razotkrio Warburgovo financiranje profašističkih političkih aktivnosti zajedno s njihovim partnerima i saveznicima, od kojih su mnogi bili vodeći ljudi u Američkom židovskom odboru i B'nai B'rithu (koji je 1913. stvorio iluminatsku *Anti-Defamation League*). Potpora aškenaskog vodstva nacistima bila je presudna za Hitlerovu ratnu mašineriju, što je izravno dovelo do nezamislivog trpljenja aškenaskih masa u Njemačkoj. Upravo su ta trpljenja aškenaski 'vođe', od kojih su najistaknutiji Rothschildi, iskoristili u kampanji za domovinu u Izraelu, zemlji s kojom nemaju nikakve ni krvne ni povijesne veze, ili bilo što drugo. Po okončanju rata vodeće cionističke fronte nastavile su podupirati desničarske skupine ili pak ignorirati njihove postupke kada im je to odgovaralo. Norman Finkelstein piše da su židovske elite čak i vojačile i financijski podupirale desničarske ekstremističke organizacije poput Ali American Conference to Combat Communism (Sveamerički kongres za borbu protiv komunizma, *op.prev.*) i pravili se da ne vide kada su SS veterani ulazili u zemlju'.⁵⁹

Zašto bi Rothschildi i druge vodeće 'židovske' obitelji sve ovo činile svom vlastitom narodu? Zastrašujuća je to pomisao i ne drži vodu, po svoj prilici? Kako bismo shvatili zašto se to može događati - i zašto obitelj Bush može toliko zloupotrebljavati američku 'čeljad' - moramo uvidjeti da iluminatska elita ima drukčije krvne sveze od opće populacije. Oni su skupina za sebe koja se 'skriva' unutar drugih rasa i nacija. Obitelj Rothschild i društvo možda potječu iz Hazarskog carstva, ali to ne bismo trebali pobrkati s mnoštvom nekadašnjih Hazara, današnjih Aškenaza. Odanost Rothschilda ne pripada njima već planu njihove stvarne obitelji, prirodu koje ću razotkriti kasnije. Drugim riječima, zavjera Rothschilda nije 'židovska' zavjera.

Izbrisani iz povijesti

Iz svega ovoga proizlazi još jedno važno pitanje. I bez 'židovsko'-aškenaske veze Hazarsko je carstvo od ogromnog značaja za svjetsku povijest. Arthur Koestler o tome kaže: 'Hazari su imali svoje prste u mnogim povijesnim događajima'.⁶⁰ Način na koji su Hazari sami zaštitili Istočnu Europu pred muslimanskom najezdom od izuzetnog je značenja. No jeste li ikada slušali o povijesti Hazara u školi ili bilo

gdje drugdje? Dovraga, nije li to doista prava slučajnost da, s jedne strane, priča o Hazarima dovodi u pitanje same temelje cionizma, a s druge strane da su Hazari i njihova povijest u najvećem dijelu izbrisani iz povijesti? Benjamin H. Freedman, bivši 'židovski' poslovni čovjek koji je bez prekida vodio kampanju protiv cionizma, rekao je da se 1948. godine kada je Izrael utemeljen, obratio 'velikoj skupini najviše rangiranih časnika vojske SAD-a u Pentagonu i ispričao im o Hazarima i njihovoj povezanosti s narodom Izraela. Zatim mu se, nastavlja, obratio Lieutenant Colonel, voditelj Odjela za povijest 'jedne od najvećih i najcjenjenijih obrazovnih institucija za visoko obrazovanje u Sjedinjenim Državama'. Čovjek je tamo podučavao povijest 16 godina - govori Freedman - ali u cijeloj svojoj karijeri nastavnika povijesti ili bilo gdje drugdje do toga dana nije čuo riječ 'Hazar'. Freedman je ovu priču iznio u prepisci s dr. Davidom Goldsteinom 1954. godine. I nastavlja:

«Istraživanje... je pokazalo da [Hazari 'Židovi'] nikada nisu bili 'Semit', nisu Semiti sada, niti ih se ikada u budućnosti može smatrati 'Semitima', ma koliko naprezali maštu. Iserpno istraživanje, osim toga, neopozivo pobija kao čudesnu izmišljotinu općeprihvaćeno uvjerenje Kršćana da su takozvani ili samo-prozvani 'Židovi' u Istočnoj Europi legendarni 'Izabrani narod', što je vrlo rječito objavljivao kršćanski kler sa svojih propovjedaonica. Možda mi vi, dragi moj dr. Goldsteinu, možete objasniti zašto i kako to da su podrijetlo i povijest Hazara i Hazarskog kraljevstva tako dobro sakriveni od svijeta kroz sva ta stoljeća? Koja je to tajna, misteriozna sila bila u stanju kroz bezbrojne generacije držati podrijetlo i povijest Hazara i Hazarskog kraljevstva izvan udžbenika povijesti i nastavnih satova povijesti širom svijeta?

Podrijetlo i povijest Hazara i Hazarskog kraljevstva posve sigurno su neosporne povijesne činjenice. Te ... činjenice također stavljaju izvan svake sumnje podrijetlo i povijest takozvanih ili samo-prozvanih 'Židova' u Istočnoj Europi. Podrijetlo i povijest Hazara i Hazarskog kraljevstva te njihova povezanost s podrijetlom i ranom poviješću takozvanih ili samo-prozvanih 'Židova' u Istočnoj Europi jedna je od najbolje čuvanih povijesnih tajni, sve dok posljednjih godina nije dan velik publicitet mojem istraživanju ovog pitanja. Ne smatrate li, dragi moj dr. Goldsteinu, da je vrijeme da se cijeli ovaj predmet iz svog skrovišta izvuče na svjetlo dana?»⁶¹

Ovo je napisano 1954. godine. I dalje čekamo.

Ne postoji židovska 'rasa'

Dokazi zahtijevaju da se ne zaustavljamo tek na sugestiji da Aškenazi nisu genetski 'Židovi'. Naime, ne postoji nešto što bi bila židovska 'rasa', baš kao što ne postoji ni arijska 'rasa' na način kako ju prikazuju bijeli supremacisti (engl. *white*

supremacist). To su povijesne izmišljotine. I, kakve bi uopće 'rasa' imala veze? Sve je to iluzija i djetinjarija da čovjek ne povjeruje. Nešto dalje u ovoj knjizi, kada ćemo istraživati iluzornu prirodu stvarnosti, još ćemo bolje shvatiti besmislenost 'rase' i kako je glupo ljude suditi na temelju genetike njihovih tijela. Istina je da rase ne postoje, izuzev u glavama ljudi, kao što ćemo vidjeti. Sve je to iluzija. Nažalost, 'rasa' i s njom povezana povijesna 'prava' i zahtjevi koriste se kao politički alat i izvor za manipulaciju umovima. To je razlog zbog kojeg provodim vrijeme u razotkrivanju jednoga dijela pozadine događaja. Diljem svijeta postoje ljudi koji su sljedbenici židovske vjere. Postoje bijeli 'Židovi', smeđi 'Židovi', crni 'Židovi', španjolski 'Židovi', kineski 'Židovi' itd., itd. koji slijede taj sustav vjerovanja, i sretno im bilo sve dok ga nikom drugom ne nameću. Žele li sebe nazivati 'Židovima' na temelju svoje vjere onda - molim lijepo, samo izvolite, mene se to ne tiče. Ali, židovska 'rasa' ne postoji, a kamoli 'izabrani narod'. Arthur Koestler ističe da ljudi koji sebe diljem kugle zemaljske nazivaju 'Židovima' genetički imaju mnogo više toga zajedničkog s 'domaćim' stanovništvom nego među sobom. To je u svom radu *Pitanje rase u suvremenoj znanosti* (The Race Question in Modern Science) - kojeg je objavio UNESCO i Raphael Patai u *Encyclopaediji Britannici* - naglasio i profesor Juan Comas:

«Otkriva fizičke antropologije pokazuju da, suprotno široko rasprostranjenom mišljenju, ne postoji židovska rasa. Antropometrička mjerenja židovskih skupina u mnogim dijelovima svijeta pokazuju da se oni znatno međusobno razlikuju s obzirom na sve važne fizičke karakteristike: građu, tjelesnu težinu, boju kože, cefalični indeks glave, facijalni indeks, krvne grupe, itd.»⁶²

Harry Shapiro iznio je istu procjenu u svom radu za UNESCO *Židovski narod: biološka povijest* (The Jewish People: A Biological History):

«Siroki raspon varijacija među židovskom populacijom u njihovim fizičkim karakteristikama te raznolikost genske učestalosti njihovih krvnih grupa svaku ujedinjujuću klasifikaciju čini kontradikcijom po sebi. I premda suvremena rasna teorija priznaje određeni stupanj polimorfizma ili varijacija unutar rasne skupine, ne dopušta bitno različitim grupama, mjerjenima na temelju vlastitih kriterija rase, da budu identificirane kao takve. Postupiti na takav način značilo bi biološke osobine rasne klasifikacije učiniti ništavnima, a cijelu proceduru arbitrarnom i besmislenom. Nažalost, ovo se pitanje rijetko u cijelosti odvaja od ne-bioloških razmišljanja, i unatoč dokazima i dalje se koristi u cilju da se Židove na neki način izdvoji kao zaseban rasni entitet.»⁶³

Do ovoga trenutka razlog za ovo potonje je očigledan: prodati lažnu povijest i biologiju mnoštvu koje sebe smatra 'Židovima', kao i ostatku čovječanstva.

Kako možete tvrditi da ste posebna rasa/izabrani narod'kojeg Bog drži iznad svih ostalih, s posebnim pravima na posjedovanje jednog određenog komada zemlje danim od 'Boga', kada ne postoji nešto takvo kao što je 'židovska rasa'? Čak i 'židovski nos' nije ništa drugo nego obilježje lica jedne frakcije 'židovskog' naroda, dok se - a u tome je bit - 'židovski nos' danas daleko učestalije pojavljuje među kavkaskim plemenima i Turkima u Maloj Aziji. Među pravim semitskim narodima uopće ga se ne susreće. Pa pobogu, vratite li se pričama iz Biblije pronaći ćete da je Abraham, navodni 'otac' Židova, imao dijete s Hagarom, Egipćankom, a isti se motiv ponavlja i kod drugih junaka kao što su Josip, Mojsije, David i Salomon. Biblijske žene, seksualni partneri ili roditelji došli su iz naroda kao što su Moabiti, Amoniti, Edomiti, Sidonci, Hetiti, Gešuriti i tako dalje. Za trajanja babilonskog progonstva 'Izraelci', uključujući članove svećeničkih obitelji, sklapali su brakove s ne-Židovima. Kao što Koestler kaže, čak i prije dijaspor ('raspršivanja') pripadnici izraelskog naroda bili su 'temeljito izmiješana rasa. (Kasnije ću se posvetiti podrijetlu 'Izraelaca' i imenima njihovih 'zvijezdi'.) Takvo se 'miješanje' odnosi na većinu povijesnih nacija, piše Koestler, 'stoga poantu ne bi trebalo posebno naglašavati - da ne postoji taj postojani mit o biblijskom Plemenu koje je sve vrijeme sačuvalo svoju rasnu čistoću.'⁶¹ Ovim riječima zaključuje svoju izvrsnu knjigu:

«Da rezimiramo: današnji Židovi nemaju zajedničku kulturnu tradiciju, jedva da imaju neke običaje i obrasce ponašanja koji su dio socijalne baštine što potječe iz traumatskog iskustva geta, kao i iz religije koju većina ne prakticira ili u nju ne vjeruje, ali im unatoč tomu daje pseudo-nacionalni status.... dugotrajan utjecaj rasne i povijesne poruke Judaizma, premda utemeljen na iluziji, pozivanjem na plemensku lojalnost djeluje kao snažan emocionalni okidač.»⁶⁵

Ove emocije kao i strah, izazvane i događajima u nacističkoj Njemačkoj, nemilosrdno su iskoristili njihovi samoimenovani 'lideri' kojima je dobro poznata stvarna pozadina. Aškenaski 'lideri' ne brinu se za položaj židovskog naroda ništa više nego Bushevi za Amerikance. Oni slijede plan, a svi ljudi, bez obzira na njihovu rasu ili neku drugu etiketu, tek su stočna hrana koju će iskoristiti i zloupotrijebiti u ime tog plana. Da ti vođe nisu toliko opsjednuti pitanjem rase i posebnim pravima na temelju rase, ovaj bi dio knjige bio nepotreban, ali treba ispraviti laži koje iznose rasisti i 'antirasisti' na isti način'. Od pomisli da se ono što se dogodilo u Njemačkoj koristi kako bi se promicao fašistički plan okreće mi se želudac. Ali je tako. Iznio sam dio pozadine o Izraelu i njegovim istaknutim podupirateljima budući da se zataškavanje ovih činjenica koristi za manipulaciju 'ratom protiv terorizma' i za osvajanje arapskoga svijeta.

poznata lica

Aškenaski potomci hazarskog naroda su ljudi koji su stajali iza dokumenta *Cle-att Break* sastavljenog 1996. za Benjamina Netanyahua, u kojem se Izrael poziva da 'stvari svoje strateško okruženje', počevši s uklanjanjem Saddama Husseina i instaliranjem hašemitske monarhije u Bagdadu. S Irakom pod jordanskim hašemitskim utjecajem, Jordan i Turska zajedno s Izraelom stvorili bi osovину koja će oslabiti i'otkotrljati unatrag'Siriju, kaže se u dokumentu. Jordan bi pritom također mogao potkopati Libanon'odbijanjem'populacije Muslimana šiita od Sirije i Irana te ponovnom uspostavom njihovih bivših veza sa šiitima u novom iračkom hašemitskom kraljevstvu, kaže se u dokumentu. 'Izrael ne samo da će obuzdati svoje dušmane, nadmašiti će ih.'⁶⁶ Kako bi to postigao, navodi se u dokumentu, Izrael bi za takvu novu politiku morao osvojiti široku američku potporu, te se savjetuje Netanyahuu da ju predstavi 'jezikom bliskim Amerikancima, dotičući se tema američkih administracija u vrijeme Hladnog rata koje se dobro mogu prilagoditi Izraelu'.⁶⁷ *Guardianov* članak u kojem se otkriva sadržaj dokumenta pokazao je da malo toga razlikuje *Clean Break* iz 1996. od izljeva drugih'desničarskih i ultracionističkih *think-tankova*'.

Sličnosti tu ne prestaju. Voda 'istaknutih *opinión makera* koji je sastavio dokument za Netanyahu je Richard Perle, sada predsjedatelj Vijeća za obrambenu politiku u Pentagonu i glavni igrač u orkestraciji rata protiv Iraka (i tko zna koga još). Drugi autor je ... Douglas Feith, neokonzervativni pravnik, sada politički podtajnik u Pentagonu koji je ujedno u prvim redovima američkog plana za osvajanje Srednjeg istoka. Preostala dva autora su David Wurmser i njegova supruga Meyrav, suosnivačica *Mernrija*, dobrotvorne ustanove smještene u Washingtonu koja'distribuirala prevedene članke iz arapskih novina koji Arape prikazuju u lošem svjetlu'.⁶⁸ David Wurmser je radio s Perleom u Američkom institutu za poduzetništvo, a sada je u State Departmentu i radi kao specijalni pomoćnik Johna Boltona, podtajnika za kontrolu oružja i međunarodnu sigurnost. Bolton je još jedan od vodećih manipulatora invazije na Irak, što sam već prije spomenuo. Meyrav Wurmser za BBC je izjavila da je *Clean Break* dokument bio:

«Nista više od mentalne vježbe jedne skupine ljudi u jednom *think tanku*. Točno, mnogi od nas [iza Busheve politike] su Židovi, i nema potrebe da se zbog toga ikomu ispričavamo. Većina nas, zapravo svi mi, proizraelski smo opredijeljeni, neki među nama ozbiljnije od drugih, no ne predstavlja nam ni najmanji problem kritički prosuđivati Izrael.»⁶⁹

James Colbert iz Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti (JIN-SA) sa sjedištem u Washingtonu također je autor izraelskog *Clean Break* izvještaja iz 1996. godine. U njemu se kaže da je jedna od njegovih namjera 'informirati američku obrambenu zajednicu kao i onu vanjskih poslova o važnoj ulozi koju

Izrael može imati i već ima u podupiranju demokratskih interesa na Mediteranu i Srednjem istoku. To praktički, kao što je istaknuto u *Guardiamovi** članku, uključuje '... slanje povučenog američkog vojnog lima na izlet u Izrael, nakon čega mnogi od njih pišu prikladne jastrebovske novinske članke ili pisma izdavaču'.⁷⁰ Treba dodati i poslovne veze između umirovljenih američkih vojnih časnika u odboru JINSA-e te američkih kompanija koje Izrael opskrbljuju oružjem - ali, da niste slučajno spomenuli izraelske nagomilane zalihe nuklearnog, kemijskog i biološkog oružja. Pssst! One ne postoje, kopčate? Sam Hamod, bivši savjetnik u američkom State Departmentu, izjavio je:

«Izrael ovoga časa ima velike zalihe atomskog oružja zahvaljujući našoj pomoći. Izrael ima i velike rezerve antraksa i drugih otrovnih oružja, opet zahvaljujući pomoći američke Vlade koja se u jednom trenutku pobojala arapskog napada na Izrael. Razlozi su to zbog kojih Izrael neće inspektore za atomsko oružje pustiti u Izrael i neće potpisati famozni Sporazum o neširenju nuklearnog naoružanja (engl. *Nuclear Non-Proliferation Treaty*) kojeg gura Amerika. Amerika želi da ga svi drugi potpišu i primjene pritisak kako bi se to postiglo, ali to se ne odnosi na Izrael.»

«Sto se tiče bojnih otrova, ni Amerika ni Izrael neće potpisati dogovor o zabrani tog oružja zato što ga u svojim riznicama imaju iznimno mnogo. Stoga, prevelik broj eksperata u svijetu, napadi SAD-a na Irak zbog oružja za masovno uništavanje i bojnih otrova u velikoj su mjeri bili očigledna farsa, bez stvarne vrijednosti, kada su dvije zemlje koje su najveći zloupotrebitelji atomskog nagomilavanja i bojnih otrova te koje pozivaju na rat - Amerika i Izrael (dakako, koje slijedi i pudlica osobno - Tony Blair - koji i sam čuva svoje vlastite oružane tajne koje zasad još nisu ugledale svjetlo dana).»⁷¹

Kada je 1990. Saddam Hussein ponudio da će uništiti to oružje učini li Izrael isto sa svojim, Vlada Sjedinjenih Država je izjavila da nisu voljni pregovarati o tom pitanju; naime, otvoreno priznati da Izrael posjeduje goleme nuklearne kapacitete značilo bi učiniti ilegalnima milijarde dolara američke pomoći toj zemlji svake godine.⁷² Svima su njima poznate nagomilane rezerve izraelskog nuklearnog oružja, no ukoliko nitko to službeno ne potvrdi, mogu nastaviti s poslovima uhodanom praksom. To je 2003. prikazano u *BBC-jevo* seriji televizijskog dokumentarca *Correspondent* koji je otkrio kako je taj 'ti-nemoj-ništa-reći-pa-neću-ni-ja dogovor poznat kao nuklearna svrsishodnost'. U emisiji je istaknuto nehumano postupanje s Mordechajem Vanunuom koji je već bio osuđen na 17 godina zatvora, od koji 11 u samici, zbog toga što je upozoravao svijet na proizvodnju atomskog oružja u Izraelu. Vanunu je deset godina radio u *Dimona Atomic Research Reactoru* (izraelski nuklearni centar, *op. prev.*) u južnoj, pustinjskoj regiji Izraela. Reporteru londonskog *Sunday Timesa* govorio je o tajnoj proizvodnji nuklearnog

oružja na podzemnim razinama ispod reaktora. Članak je objavljen u listopadu 1986. a Vanunu je u Rimu otela izraelska obavještajna agencija Mossad i otpremila ga u Izrael gdje je u tajnosti ispitivan i proglašen krivim. U znak osвете zbog emisije, Ured za odnose s javnošću izraelske vlade u odjelu Ureda premijera zabranio je BBC-jevim dopisnicima u Izraelu kontaktiranje s ministrima u Vladi i drugim službenicima, kao i pristup službenim konferencijama za tisak.⁷³ Daniel Seaman, voditelj *press officea*, izjavio je da je televizijska emisija poslužila onima koji 'demoniziraju Izrael i antisemitskim elementima'. Eto ti ga na; zijev, zijev. A istina je u stvari ta da izraelska Vlada sama demonizira Izrael bez ičije tuđe pomoći. Seaman je još dometnuo kako je ta emisija nešto što 'demokratska' [sic] Država kao Izrael ne može tolerirati.⁷⁴

JINSA-ina kliješta

Izraelski *Clean Break* dokument poziva upravo na plan koji je razotkriven od trenutka kada je Busheva administracija ilegalno došla na vlast. Autori dokumenta bili su blisko povezani s JINSA-om, židovskim Institutom za poslove nacionalne sigurnosti pod aškenaskom kontrolom. Danas se u samom središtu politike Busheve administracije za osvajanje na Srednjem istoku nalaze: Dick Cheney, potpredsjednik, član JINSA-e u čijem savjetodavnom odboru je također bio; Paul Wolfowitz, pomoćnik ministra obrane i istaknuti član JINSA-e; Richard Perle, autor *Clean Break* dokumenta, arhitekt rata u Iraku koji radi u Savjetu za obrambenu politiku u Pentagonu, član JINSA-e; Douglas Feith, autor *Clean Break* dokumenta, član JINSA-e; David Wurmser, autor *Clean Break* dokumenta, član JINSA-e i trenutno specijalni savjetnik Johna Boltana, podtajnika za kontrolu oružja i međunarodnu sigurnost, također član JINSA-e; James Woolsey, član JINSA-e te bivši direktor CIA-e koji je navodno trebao biti postavljen za ministra 'informiranja' u poratnom Iraku. Oni su se zauzvrat povezali u krajnje desnim 'think tankovima' u Sjedinjenim Državama kao što je Projekt za novo američko stoljeće koji je u rujnu 2000. sastavio nacrt osvajanja. Bila je to kopija *Clean Break* dokumenta koji je postavio temelje politici Busheve administracije, politici masovnog ubijanja i osvajanja na Srednjem i Bliskom istoku. Je li moguće da te činjenice nisu u dubokoj međusobnoj vezi, i kakve izglede imaju arapske nacije da se prema njima postupa pošteno¹ s uvažavanjem s obzirom na plan onih koji drže uzde u svojim rukama i protiv njih pripremaju rat? Ti su ljudi željeli invaziju i preuzimanje Iraka, Sirije, Libanona¹ Saudijske Arabije, i na taj popis sada je stavljena kvačica. Tom Neumann, izvršni direktor JINSA-e - za *Washington Times* u Mooniejevu vlasništvu, no kojim Upravlja Bush - izjavio je kako je vjerovao (znao) da će se lice Srednjeg istoka preobraziti:

«Jordan će uz američku potporu vjerojatno preživjeti nadolazeći rat, kao i pojedini šejikati. Trenutni saudijski režim vjerojatno neće. Iranskom

disidentskom pokretu od ogromne će pomoći biti Saddamov odlazak, a Palestinci će morati shvatiti daje budućnost sa Zapadom. Sirijska ba'athistička diktatura vjerojatno će pasti neoplakana, oslobađajući ujedno Libanon. Izrael i Turska, jedine trenutne demokracije u regiji, naći će se u daleko boljem okruženju.«⁷⁵

Kao što sam već pisao, demonizaciju Sirije i Irana na putu pomažu ljudi kao što su golub' (mora da se gadno šalite) 'Colon' (igra riječi: engl, colon - debelo crijevo, *op. prev.*) Powell i član JINSA-e te pomoćnik ministra obrane Paul Wolfowitz. Sirijski režim predsjednika Bashara al-Assada američka je Vlada optužila za državni terorizam, razvijanje oružja za masovno uništenje i pružanje utočišta iračkim dužnosnicima u bijegu. Colon je izjavio: 'Idemo dalje; ispitat ćemo moguće mjere diplomatske, ekonomske ih neke druge prirode.'⁷⁶ Glasnogovornik Bijele kuće Ari Fleischer Siriju je označio kao terorističku državu; ministar obrane Donald Rumsfeld ustvrdio je daje Sirija provela testiranje kemijskog oružja 'tijekom posljednjih 12 ili 15 mjeseci'; a izraelski premijer Ariel 'Hazar' Sharon pridružio se napadu, opisujući Assada kao 'opasnog čovjeka' i potičući Washington da primijeniti 'vrlo strog ... politički i ekonomski pritisak' na Siriju.⁷⁷ Povijest se ponavlja, iste taktike koje su koristili s Irakom: laži, laži i laži. Pred Senatskim komitetom za oružane snage (*Senate armed services committee*) Wolfowitz je rekao:

«Sirijci se ponašaju loše. Treba ih na to podsjetiti, a ukoliko se to nastavi moramo razmisliti o našoj politici, s obzirom da se radi o zemlji koja pruža utočište teroristima, ili pruža utočište ratnim zločincima, ili je nedavno otpremala stvari u Irak.»⁷⁸

Ne možeš govoriti istinu - to je rasizam

Sve je to dugo planirano, a sada moraju izmisliti izgovor kako bi proveli plan masovnog pokolja i kontrole. Način na koji je ova bezdušna politika iskorištena protiv Iraka putem se mora stalno ponavljati sve do globalne dominacije. Ali, pokušaj govoriti ili pisati o bilo kojoj od ovih krajnje relevantnih činjenica i bit ćeš obilježen (pogrešno u svakom pogledu) kao antisemit. Što, zar zbog iznošenja istine? Da, posebno zbog iznošenja istine - u tome je smisao ocrnjivanja. Tam Dalyell iskusan je laburistički zastupnik u britanskom parlamentu koji je vodio kampanju protiv bezbrojnih ratova i, kao i njegov kolega George Galloway, glasno se protivio invaziji na Irak. Dalyell je izjavio da su Bush i Blair neopravdano pod utjecajem židovskih ministara i dužnosnika koji za Izrael imaju jedan plan koji ne dopušta pravedan i jednak tretman arapskog svijeta. Mislio je na mračnu družinu u Sjedinjenim Državama, smještenu u Židovskom institutu za poslove nacionalne sigurnosti (JINSA), a kasnije je rekao da je imao na umu ljude poput Paula Wolfowitza, Richarda Perlea, Johna Boltona, Douglasa Feitha i Arija Fleischera,

Bushevog glasnogovornika za tisak. 'To su ljudi koji vode ovu politiku' - rekao je.⁷⁹ Također je istaknuo ulogu Blairvog neizabranog 'izaslanka' za Srednji istok, lorda Levyja, koji nije član Vlade i parlament ga ne može ispitivati. Je li postojala sloboda govora dok je iznosio ta primjerena stajališta? A ne, ne u vrlom, novom svijetu. Profesor Eric Moonman, predsjednik Cionističke federacije (Zionist Federation), od 1966. do 1979. laburistički parlamentarni zastupnik, rekao je da traži savjet o tome postoji li povod da na Dalyellove napomene upozori Komisiju za rasnu jednakost temeljem zakona o poticanju rasne mržnje. 'Vjerujem da postoji', izjavio je.⁸⁰ Pa, dopustite mi da kažem što ja vjerujem, profesore Moonman. Vjerujem da ukoliko bi Dalyell bio izjavio da su Bush i Blair neopravdano pod utjecajem arapskih, irskih, škotskih, velških, nizozemskih, njemačkih ili francuskih itd., itd., ministara i dužnosnika da bi šutnja profesora Moonmana bila zaglušujuća. Gdje je, dakle, stvarni rasizam? Doista, što može biti više rasistički od tvrdnje da ste 'Izabrani narod' iznad svih drugih?

Antisemitizam je dimna zavjesa koju se koristi kako bi se spriječila legitimna rasprava, a postupak prema Dalyellu samo je još jedan primjer za to. Mnogo se toga razbistri zagledate li se u zahodsku jamu u kojoj se valjaju glavne organizacije koje stoje iza 'antisemitskih' kampanja ocrnjivanja. *Anti-Defamation League* (ADL), koja se silno trudila spriječiti me da dobijem javnu govornicu u zemljama kao što je Kanada, djeluje na način da kleveće ljude u skladu s orvelovskim uputama. ADL u 'antisemitske prosvjede' manipuliranjem uvlači prostodušne, lakovjerne ljude, većinu kojih prikuplja od apsurdne 'Ljevice' (suprotstavljene smiješnoj 'Desnici'). Previše onih na Ljevici su ljudi sto na srcu to i na jeziku, a mozgovi su im u mračnom prostoru gdje Sunce baš i ne dopire. Manipulatorima oni predstavljaju mačji kašalj. Ironično, *Anti-Defamation League*, glavni orkestrator 'antisemitskih' prosvjeda, toliko je daleko od Ljevice da ne možete ni zamisliti. U vezi je s Mossadom i globalnom 'obavještajnom' službom te organiziranim kriminalom (što je uglavnom ista stvar). ADL je 1985. Mou Dalitzu, gangsteru iz Las Vegasa dodijelio svoju nagradu 'Baklja slobode' za donaciju od nekoliko milijuna dolara Izraelu. Dalitz je bio kompanjon ozloglašenog mega-kriminalca Meyera Lanskyja.

Godine 1993. u urede ADL-a upala je policija San Francisca, a na svjetlo dana izašao je dokaz da se 'antirasistička' organizacija ilegalno dokopala informacija uz Pomoć korumpiranog policijskog službenika Toma Gerarda i Royja Bullocka, infiltriranog političkog doušnika na ADL-ovoj platnoj listi od 1960. godine. Bullock je radio na 'pronalaženju činjenica' odnosno, kako bismo mi to rekli, kao špijun. Infiltrirao bi se ne samo u otvoreno 'antisemitske' skupine, nego i u radničke sindikate, propalestinske, američko-arapske i anti-aparthejd organizacije, najčešće zbog lažnih razloga. Bullock, koji nije bio Židov, tada bi prosljeđivao informacije ADL-u. Koje li ideje: jedna 'antirasistička' organizacija skuplja dosjee o anti-aparthejd aktivistima. ADL je čak čuvala 'dosje o dosjeu' o liberalnim Židovima San Francisca koji se nisu slagali s izraelskom politikom. Datoteke su sadržavale brojeve socijalnog osiguranja, brojeve vozačkih dozvola, adrese, brojeve telefona i

članstvo u pojedinim skupinama. Neke su informacije prodane stranim vladama, uključujući izraelsku i južnoafričku skupinu tajnih službi. Pete McCloskey, bivši republikanski kongresmen iz San Mateo Countyja, bio je javni tužitelj u optužnici protiv ADL-a. Želi da vlada ukine njihov status izuzeća od poreza (nema šanse). Budući da očigledno djeluju u sprezi s izraelskom vladom, rekao je, trebaju se tako i registrirati. 'Govoriti o njima kao o skupini za obrazovanje je prijevara.' - ustvrdio je tužitelj.⁸¹ Dr. Alfred M. Lilienthal, autor *There Goes the Middle East, The Other Side of the Coin* i *The Zionist Connection*, izjavio je da je ADL 'uvijek spreman pribjeći ocrnjivanju i kleveti kako bi osudio i ušutkao, podižući na taj način preko Amerike željeznu zavjesu koja će isključiti svaku kritiku - bez obzira koliko bila konstruktivna - Izraela, cionista ili Židova (Judaizam rijetko, ako i tada, ulazi u to)...'⁸² Rekao je da je ADL bez pretjerivanja pojedinačno najutjecajnija organizacija u Sjedinjenim Državama:

«Blisko surađuje s izraelskom tajnom službom Mossad, a povremeno s FBI-jem i CIA-om. Svojim mnogobrojnim aktivnostima i sposobnošću da istisne razilaženje u mišljenju ADL je vjerojatno odgovorniji za američke stavove i američku vanjsku politiku prema Srednjem istoku od bilo koje duge pojedinačne snage... Uz pomoć svojih mnogobrojnih privatnih i javnih izvještaja i publikacija, navodno usmjerenih protiv predrasuda i zadrnosti, ADL je u mogućnosti primijeniti ogroman utjecaj i zastrašivanje, često pritisak ili ucjenu, kako s organizacijama tako i s pojedincima, posebice s ljudima iz javnog života. To osigurava prijeko potrebnu podršku za ... učinkovito lobiranje u Kongresu i Bijeloj kući u interesu stalno rastuće gospodarske i vojne pomoći Izraelu... Brojne optužbe ADL-a usmjerene protiv kritika Izraela i cionizma u potpunosti su netočne, upitne ili utemeljene na poluistinama. Njezini tajni i povjerljivi izvještaji, naširoko raspačavani po liberalnim krugovima, spreman navod 'ali neki od mojih najboljih prijatelja su Židovi' često pripisuju onima koje optužuju sugerirajući da to odaje antisemitizam. Odbojan dojam stvara se izokretanjem ili izvrtanjem nekoliko riječi ili konteksta u kojem su riječi izgovorene.»⁸³

Ja pouzdano znam da je to točno. Poslije izraelskih napada na Libanon 1996. godine i masakra više od stotinu civila u Qani, Ari Shavit, kolumnist novina *Haaretz*, izjavio je da Izrael može nekažnjeno djelovati zato što 'imamo *Anti-Defamation League*...'⁸⁴ Njezina ključna uloga je uzeti na nišan one koji osporavaju iluminatski plan, lijepeći im etikete rasista, a ADL-ova definicija 'antisemitizma' svakog je dana sve šira. Nathan Perlmutter iz ADL-a ustvrdio je da se stvarni antisemitizam' u Americi sastoji od političkih inicijativa koje nagrizažu židovske interese kao što su afirmativne akcije, rezanje budžeta za obranu i neoizolacionizam, kao i protivljenje nuklearnoj energiji pa čak i izborna reforma.⁸⁵ Svako preispitivanje

L-a je razizam odnosno, kako je to opisao sociolog John Murray Cuddihy: 'Ne

samo da bilo što što Židovi čine ili se ustežu da to učine nema nikakve veze s antisemitizmom, nego i svaki pokušaj da se antisemitizam obrazloži upozoravajući na Židovski doprinos antisemitizmu sam po sebi je primjer antisemitizma!»⁸⁶

ADL predvodi Aškenaz zvan Abraham 'Abe' Foxman koji tvrdi da je preživio holokaust, ali da nikada nije vidio unutrašnjost nekog koncentracijskog kampa, niti je pretrpio nacistički progon zato što su ovi mislili da je kršćanin. Foxman je za ADL primio \$ 100.000 od mega-prevaranta, milijardera Marka Richa, i potom mu savjetovao da zatraži oprost za svoje zločine. Nekoliko mjeseci poslije Richevi su odvjetnici podnijeli molbu za pomilovanje, a Foxman je pisao predsjedniku Billu Clintonu na ADL-ovom memorandumu izražavajući potporu tom zahtjevu. Clinton je pomilovanje odobrio dok su mu istjecali posljednji sati na dužnosti predsjednika, usred ogromnih polemika.⁸⁷ Foxman je predložio oprost svom prijatelju Avneru Azulayju, agentu izraelske aškenaske špijunske agencije Mossad, čelnom čovjeku Fondacije Rich koja je ADL-u ukupno donirala najmanje \$ 250.000.⁸⁸ Richev odvjetnik bio je Lewis Libby, Cheneyjev pročelnik Ureda i član Projekta za novo američko stoljeće. Mreža je golema. Briljantan izraelski pisac Israel Shamir rasvjetljava cionističku (aškenasku/hazarsku) *Anti-Defamation League* (ADL) u jednom svom članku na *websiteu*.⁸⁹ O Foxmanu i drugim 'antisemitiskim' propagandistima Shamir kaže:

«Sef i glavni zagovornik ovog kvalitetno subvencioniranog pokreta jedan je američki [aškenaski] Židov, direktor ADL-a, Abe Foxman. Prije dvije godine uhvaćen je kako uzima velike novčane iznose od super-lupeža Marca Richa, prevaranta koji je prevario američke porezne obveznike i pronašao pribježište u Švicarskoj. Godinama su Foxman i njegova organizacija sakupljali dosjee o ljudima koji su se protivili aparthejdu, te ih prodali Mossadu i Forsterovoj Južnoafričkoj republici. Provaljivali su u kuće, krali dokumente i držali pod profesionalnom prismotrom lijeve aktiviste u Kaliforniji.»

«Prosle godine Foxmana i ADL američki je sud proglasio krivima; platili su milijune dolara ljudima koje su zastrašivali i ocrnjivali. Foxmanov najbolji kompa je Ariel Sharon, masovni ubojica u Sabri, Shatili, Kibieju i Jeninu. Nova knjiga Gordona Thomasa i Martina Dillona 'The Assassination of Robert Maxwell: Israel's Super Spy' potvrđuje da su profesionalni filosemiti [oni koji svoje protivnike etiketiraju kao 'antisemite'] trajno povezani s Mossadom, dugačkom rukom izraelskog aparthejda, kojeg pamтите po ubojstvu u Lillehammeru (Godine 1973. agenti izraelske tajne službe Mossad tragičnom pogreškom ubili su jednog Marokanca misleći da se radi o palestinskom teroristu, *op. prev.*). Ukratko, filosemiti su gadni dečki koji uzimaju novac od gadnih prevaranata kako bi prikrili gmižući genocid Palestinaca...»

«... To ne čudi, isto kao što je pretjerano isticanje antisemitizma odvratno rasistički, kao da je to gori rasizam od rasizma usmjerenog protiv bilo koga drugoga. Ljudi koji izvikuju antisemitizam!" umjesto 'rasizam!' ili 'etnička predrasuda!' u stvari govore da je nešto uistinu posebno - i osobito loše - u diskriminaciji ove jedne, osobite skupine. Drugim riječima, oni su rasisti.»⁹⁰

Sam Hamod, bivši savjetnik u američkom State Departmentu, rekao je da je **Anti-Defamation League** (ADL) stekla bogatstvo u donacijama, nasamarivši većinu medijskih mreža i većinu ljudi u svijetu da povjeruju u neistinitu židovsku povijest, zataškavajući hazarske izvore. Rekao je da kada ADL nekog tko se kritički osvrne na Izrael, cioniste ili cionizam prozove 'antisemitom' to je obična glupost. Rekao je da nije 'tražio ljude koji su anti-Židovi ili anti-Arapi ili protivnici bilo koje etničke ili rasne skupine'. Oni koji stvaraju stereotipe ili druge napadaju na bazi njihove rase ili etniciteta gadno griješe i trebalo bi ih osuditi, izjavio je.⁹¹

«Ali isto tako bi trebali oni koji etiketiraju i pogrešno koriste etikete kako bi druge spriječili u opravdanoj kritici morali također biti osuđeni (a u ovom slučaju mislim na ADL i druge slične skupine koje ljude nekažnjeno i nehajno etiketiraju, što ponekad uništi njihove karijere, reputaciju, njihove poslove i živote!»

«Nažalost, zloupotreba etikete 'antisemit' i njezine posljedice toliko su pogubne da se čak i predsjednici, senatori, ljudi u kongresu, medijski giganti i svi drugi u svijetu pognu pred mogućnošću da od strane cionista, Izraelaca ili neupućene vjerske, medijske ili socijalne skupine budu etiketirani kao 'antisemiti'. Ne znaju da su žrtve šarlatana jezika koji su pronašli etiketu kojom se nekažnjeno uokolo nabacuju, te da postoji vrlo mala ili nikakva mogućnost odgovora.»⁹²

Vrijeme je da se ljudi iz medija i nelingvistički obrazovani intelektualci, političari, vjerski vođe i drugi informiraju o istini o 'semitizmu' i njegovim zloupotrebama, rekao je. 'U suprotnom, i dalje ćemo dopuštati šarlatanima da zloupotrebljavaju naš jezik i nastavljaju sa svojim pogrdama, zloupotrebljavajući druge, uključujući Židove, Arape, Amerikance, Britance i druge, nazivajući ih 'antisemitima' ukoliko govore protiv Izraela (koji nije semitska država) ili cionista (političke skupine, ne isključivo židovske, koja nema nikakve veze sa semitizmom)'.⁹³ Prigovori o 'antisemitizmu' divno su poslužili aškenaskom vodstvu. Dr. Nahum Goldman, bivši predsjednik Svjetskog židovskog kongresa (World Jewish Congress) je rekao: 'Aktualno smanjivanje otvorenog antisemitizma moglo bi stvoriti novu opasnost za židovski opstanak... Nestanak antisemitizma u njegovom klasičnom značenju, što ide u korist političkoj i materijalnoj situaciji židovskih zajednica, imao je krajnje negativan učinak na naš unutarnji život.'⁹⁴ Leo Pfeffer iz Američ-

kog židovskog kongresa (American Jewish Congress) također je izjavio kako je moguće da je neki oblik antisemitizma potreban kako bi se osigurala židovska opstojnost.⁹⁵ Ili, bolje rečeno, opstojnost cionizma. Norman Finkelstein sve je to još ranije prozreo:

«Od 1970-ih antisemitizam više nije bio upadljiva značajka američkog života. Unatoč tomu, židovski su lideri oglašavali alarm da američkom Židovstvu prijeti žestok novi antisemitizam'. Glavni dokazni materijal istaknutog ADL-ovog istraživanja ('za one koji su poginuli zato što su Židovi') uključivao je brodvejsku predstavu *Isus Krist Superstar* i jedan protucivilizacijski tabloid koji je 'Kissingera prikazao kao ulizicu koji maše repom, kukavicu, hvalisavca, laskavca, nasilnika, laktaša koji se uspinje društvenom ljestvicom, zlog manipulatora, nesigurnog snoba, besprincipijelnog čovjeka koji traži moć' - sve u svemu, više nego umjeren iskaz.»

«Organiziranom američkom Židovstvu ova proizvedena histerija oko novog antisemitizma poslužila je za mnogobrojne ciljeve. Uzdizala je izraelsko podrijetlo kao izlaz za posljednje pribježište ako i kada ga budu američki Židovi trebali. Povrh toga, pozivi za povećanjem sredstava od strane židovskih organizacija koje se sadržajno bore protiv antisemitizma [poput ADL-a] naišli su na prijemčivije uši. Antisemit se nalazi u nezavidnoj poziciji" - primijetio je jednom Sartre - 'vitalno mu je potreban neprijatelj kojeg želi uništiti'. Za te židovske organizacije ova tvrdnja u obrnutom smjeru podjednako je istinita. Sa slabom opskrbom antisemitizma među glavnim židovskim 'braniteljskim' organizacijama - a osobito između ADL-a i Centra Simona Wiesenthala - posljednjih je godina buknuo nesmiljeno suparništvo.»⁹⁶

Ne čini što ja činim, čini što ti kažem

To su organizacije i metode koje se koriste kako bi se zaustavilo istraživanje onih koji su u središtu moći, što sam ja, kao i mnogi drugi, otkrio. Oni na Ljevici koji se ovime zanose doprinose stvaranju upravo onog fašističkog društva za koje tvrde da mu se protive. Evo definicije fašizma: državni sustav kojeg karakterizira centralizacija vlasti pod diktatorom, stroge socio-ekonomske kontrole, gušenje opozicije pomoću zastrašivanja i cenzure te karakteristična politika ratobornog nacionalizma i rasizma; politička filozofija ili pokret koji je utemeljen na takvom sustavu vladavine ili ga zagovara; ugnjetavačka, diktatorska kontrola. Zvuči poznato? To J^e svijet u kojem mi danas živimo, a jedva da su i krenuli. Fašizam nije stvar rase 'li tijela, to je stanje uma. Bilo koji pripadnik bilo koje rase u stanju je promicati fašizam. Ljevica izgleda da nije sposobna pojmiti tu jednostavnu činjenicu. Steve Bradshaw, reporter BBC-ja, u svom dokumentarcu *Panorama o 'neo-consim*d je rekao:

«Dosad smo doznali temu o kojoj se u razgovorima *insiderà* u Washingtonu stalno raspravlja. Pojedini vodeći *neo-consi* - kako se šuška - snažno su procionistički, žele oboriti režime na Srednjem istoku kako bi pomogli Izraelu kao i SAD-u.»

Međutim, napomenuo je da mu je 'službenik Kongresa rekao da bude oprezan na koji način koristi riječ 'neokonzervativac' jer bi ljudi mogli reći da je antisemit. Dosegli smo upravo sramotan stupanj razaranja slobode govora tako da ukazati na činjenicu da Bushova administracija provodi osvajačku kampanju koja savršeno odgovara Izraelu, pod nadzorom ljudi čija temeljna lojalnost pripada Izraelu, sada predstavlja 'antisemitizam'. Profesor Eliot Cohen, bliski prijatelj svog nekadašnjeg kolege dekana Paula Wolfowitza, nalazi se u Vijeću za obrambenu politiku SAD-a, i istovremeno je blizak i Američkom institutu za poduzetništvo i Projektu za novo američko stoljeće. Kada ga je Steve Bradshaw upitao zašto je zabrinut zbog sugestija da je američka politika sveopća zavjera skupine 'neokonzervativnih jastrebova koji su na neki način u savezu s Izraelom', pribjegao je staroj, otrcanoj frazi. Cohen je odgovorio:

«Pa, ponekad se riječ 'neokonzervativac' upotrebljava za ono što bi oni radije nazvali 'Židovi'.»

«Tko bi to bili 'oni'?»

«Ljudi koji koriste tu vrstu govora, ja kao Židov to smatram uvredljivim. U tome postoje dvije stvari vrijedne prijezira. Kao prvo, prešutna borba lojalnosti... govoriti kao netko čiji je otac služio u američkoj vojsci, kao netko tko je sam služio u američkoj vojsci, tko ima sina u američkoj vojsci, smatram to krajnje, krajnje uvredljivim i netočnim. Druga stvar koju tu smatram vrlo uvredljivom je da sadrži antisemitski okvir. A taj je da Židovi, taj razasuti mali narod diljem svijeta, ima te neke skrivene moći, vuče konce i upravlja naivnim i lakovjernim ne-Židovima. A nije bilo tako davno kada je ta vrsta uvjerenja dovela do strašnih stvari koje su vrlo neposredno djelovale i na mene. Stoga, da, o tome imam vrlo određeno mišljenje.»⁹⁷

Pitam se osjećaju li se Arapi, istinski semitski narod, krajnje, krajnje uvrijeđeni zbog Cohenovih izjava da je Treći svjetski rat bio protiv komunizma, a da je Četvrti svjetski rat protiv 'militantnog Islama'?⁹⁸ Možete li zamisliti što bi Cohen bio rekao da su *neo-conse* nazvali agentima 'militantnog cionizma'? Ili da se o izraelskoj vojsci koja je poubijala na tisuće palestinskih civila govori kao o 'židovskim teroristima'. Nikako, molim vas, to je 'antisemitizam'. Ali, u čemu je razlika? U *New York Dailyju* citirali su izjavu rabina Yaacova Perrina: 'Milijun Arapa nije vrijedno jednog židovskog nokta.'⁹⁹ To je doista pravi antisemitizam usmjeren

protiv istinski semitskog naroda - Arapa. Ukoliko bi to bilo tko rekao o ljudima koji sebe nazivaju Židovima bio bi prozvan rasistom i, u pojedinim zemljama kao što je Kanada, uhićen temeljem Zakona o 'zločinu mržnje'. Zašto je rasizam kada se koriste riječi 'Židov' ili 'Izrael', ali nije kada isto to činite s Arapima ili Islamom? Rabin Ahron Cohen u izjavi za ortodoksnu židovsku, anticionističku skupinu *Neturei Karta* rekao je: 'Mora biti jasno da protivljenje cionizmu i njegovim zločinima ne podrazumijeva mržnju prema Židovima. Baš suprotno, cionizam sam po sebi i njegova djela najveća su prijetnja Judaizmu.'¹⁰⁰ No, dok ovo pišem, Rick Santorum, republikanski senator Pennsylvanije, predložio je zakon koji bi u stvari zabranio kritiku Izraela na američkim koledžima, prijeteći sveučilištima rezanjem federalnih fondova ukoliko dopuste studentima i osoblju da javno kritiziraju Izrael.¹⁰¹ Santorum je momak koji je podržao 'Akt o sirijskoj odgovornosti' koji Siriju optužuje za pružanje potpore 'terorizmu' i razvijanje oružja za masovno uništenje. U pravom orvelovskom stilu, njegov plan zabrane slobode izražavanja nazvan je legislativom 'ideološkog razilaženja', dok se u stvari nastoji dokinuti upravo to razilaženje. Kritika Izraela bila bi čin 'antisemitizma' (nemoguće, zato što Izrael kontroliraju ljudi koji nisu Semiti!). Senator iz Kansasa, Sam Brownback, poznat kao nepokolebljiv podupiratelj Izraela, temeljem Zakona o visokom školstvu pozvao je na osnivanje federalnog povjerenstva koje bi istražilo svaki 'antisemitski' incident u američkim *campusima*.¹⁰² Pripazite, onda, radije na kritiku Arapa zato što oni jesu Semiti. Prema *New York Stinu*, ovi su prijedlozi uslijedili nakon sastanka kojemu je prisustvovala iluminatska *Anti-Defamation League* koju je raskrinkao Israel Shamir.¹⁰³ ADL je tvorevina *B'nai B'ritha* koji je 1933. izdao priopćenje u kojem se izražava protivljenje bilo kakvom bojkotu ili raskrinkavanju nacističkog režima u Njemačkoj. Još jednom, možete li zamisliti što bi se dogodilo da je predloženo da iz američkih *campusa* treba prognati kritiku arapskih zemalja pod prijetnjom da će se obustaviti financiranje obrazovanja? Isti ljudi koji su to predložili kada je u pitanju Izrael vrištali bi i galamili o zloupotrebi antisemitizma. Postoji li bolji primjer od poante Izraela Shamira? Predložiti zabranu kritike Izraela bez da se isto zahtijeva za arapske kao i, dakako, za sve druge zemlje, čisti je i nepatvoreni rasizam! To je iluzoran rasizam, nazor, zato što ne postoji nešto što bi bila 'židovska rasa'.

Izraelski aparthejd

Ekstremni oblici židovskih ili aškenaskih uvjerenja, kao što je naznačeno primjerice u babilonskom Tahnudu, zapanjujuće su rasistički. A što reći na izjave kao što je ona Rafaela Eitana, lidera Likuda, frakcije Tsomet: 'Samo je mrtvi Arap dobar Arap... Kada naselimo zemlju, jedino što će Arapi moći napraviti po tom pitanju je da se rastrče uokolo kao omamljeni žohari u boci.'¹⁰⁴ Razumije se, to nije opće gledište ljudi, nipošto. Ali je gledište ekstremne skupine koja je bila povezana s Adolfom Hitlerom i nacistima, skupine koja je kontrolirala državu Izrael od nje-

zinog nasilnog nastanka 1948. pod vodstvom aškenaskih skupina poput Irguna i Stern Ganga (koristi se i naziv Lehi) koje su ulijevale strah i iznjedrile kasnije premijere kao što su Yitzhak Shamir i Menachem Begin. Shamir je u glasilu *Lehija Hazit* jednom napisao:

«Ni židovski moral ni židovska tradicija ne mogu se koristiti za osudu terora kao načina ratovanja... Jako smo daleko od bilo kakve moralne neodlučnosti kada se radi o nacionalnoj borbi. Za nas je teror prije svega dio političkog rata, primjeren trenutnim okolnostima.»¹⁰⁵

Stoga je prilično licemjerno da ti isti ljudi objavljuju svoje propovjedničke osude terorizma i rasizma kada je Izrael stvoren na terorizmu i utemeljen na institucionalnom rasizmu, što je zapisano i u zakonima te zemlje. 'Židovi' ili Aškenazi mogu otići u Izrael, prijaviti državljanstvo i dobiti sve povlastice koje su uskraćene Palestincima koji u toj zemlji žive stotinama godina. Čak je i 'židovska' populacija podijeljena na nekoliko razina privilegiranosti, što ovisi o genetskom podrijetlu. Bijeli Aškenazi iz Europe i Amerike po zakonu su na samom vrhu piramide privilegija. Ispod njih, po izraelskom genetskom kastinskom sustavu, nalaze se Židovi Sefardi ili *Mizrahim* ('Istočnjaci') koji su stigli iz arapskih zemalja i imaju neke povijesne veze sa Srednjim istokom. Pripadnici sefardskog naroda potekli su od 'Židova' koji su 1492. bili prognani iz Španjolske. Prije nego što su - pod barjakom političkog pokreta zvanog cionizam kojeg su kontrolirali Rothschildi - sredinom 20. stoljeća iz Europe stigli Aškenazi u većem broju, Sefardi su živjeli u miru s Arapima stotinama, ponekad i tisućama godina. Rabin Ahron Cohen u svojoj izjavi anticionističkoj skupini *Neturei Karta* rekao je da povezanost između Muslimana i Židova seže u daleku prošlost. 'Najčešće je to bio prijateljski i obostrano koristan odnos', izjavio je. 'Povijesno gledano, često se događalo da u razdobljima kada su Židovi u Europi bili proganjani, našli bi utočište u različitim muslimanskim zemljama. Naš odnos prema Muslimanima i Arapima ne može biti nego prijateljski i pun poštovanja'.¹⁰⁶

Židove Sefarde smjestili su u limene tranzitne kampove gdje su aškenaski službenici sa njih nastojali skinuti njihovo 'arapstvo' mijenjanjem njihovih arapskih imena 'koja se teško izgovaraju' dobrim 'židovskim' imenima. Većina ih je bila primorana raditi deset do dvanaest sati na dan usred bolesti i prljavštine. Njihovu veliku stopu smrtnosti jedan je cionistički službenik objasnio kao 'uobičajenu i normalnu stvar'.¹⁰⁷ Jemenski su se Židovi na poseban način suočili s osobitom diskriminacijom dok su ih odvodili, često protivno njihovoj volji, iz Jemena u Izrael i držali ih u primitivnim prihvatilištima. Jemensku su djecu otimali njihovim majkama i davali na usvajanje aškenaskim obiteljima. Liječnici, socijalni radnici i medicinske sestre zajedno su radili na otmici 600 jemensko-židovskih beba, objašnjavajući njihovim roditeljima da su im djeca umrla, a potom bi ih davali na usvajanje aškenaskim parovima bez djece. Početkom devedesetih pokrenuta je

kampanja velikih razmjera kojom se pokušalo ponovno spojiti neke od tih rasplah obitelji. Profesorica Ella Habiba Shohat, iračko-židovska Izraelka koja predaje na City University of New York na Manhattanu, rasvijetlila je ugnjetavanje Židova Sefarda u Izraelu. Njezina knjiga objavljena 1992. *Israeli Cinema: East/West and the politics of Representation* potresla je izraelski *establishment* svojim razotkrivanjem rasizma. O svom odgoju u Izraelu rekla je sljedeće:

«Govoriti arapski u školi bio je tabu. Svaki puta kada bi nas nastavnici željeli kazniti, obraćali bi nam se s 'ti Marokene ili 'ti Iračanine ili 'ti Jemenčće',... od Židova sa Srednjeg istoka očekivalo se da odustanu od svojih srednjoistočnih obilježja, tako da smo odrasli bez da smo učili o svojoj povijesti ili kulturi. Sve je bilo još tragičnije palestinskim Izraelcima koji u udžbenicima nisu mogli čitati čak ni arapsku povijest.»¹⁰⁸

Na dnu genetske ljestvice u aparthejdu 'slobodnog, demokratskog' Izraela nalaze se crni Židovi iz Etiopije prema kojima se postupa grozno. Ali čak su i oni po zakonu iznad Palestinaca. Izrael je u svojim temeljima rasistička država u kojoj manjina - Aškenazi - na osnovi genetskog podrijetla vlada i diktira sefardskoj/arapskoj većini. U jednom izvješću američke organizacije *Human Rights Watch* kaže se: 'Ne postoji sveobuhvatna zabrana diskriminacije ili jamstvo jednakosti ni u jednom od izraelskih Temeljnih zakona. Štoviše, jednakost je izričito izbačena iz nacrtu Temelnog zakona: ljudska sloboda i dostojanstvo.'¹⁰⁹

Osobna priča

Američki Aškenaz Jack Bernstein, namamljen propagandom o židovskoj domovini, iz Sjedinjenih se Država preselio u Izrael. Ostao je zgađen onime što je doživio, a pojedinosti onoga čemu je svjedočio opisao je u jednom članku naslovljenom 'The Life Of An American Jew in Racist-Marxist Israel' (Život jednog američkog Židova u rasističko-marksističkom Izraelu).¹¹⁰ Izjavio je da je cionistička propaganda američki narod navela da povjeruje kako su cionizam i Judaizam jedna te ista stvar, te da su po prirodi religijski. To je bila, tvrdi on, očita laž. 'Judaizam je religija; cionizam je, međutim, politički pokret kojeg su u najvećoj mjeri započeli istočnoeuropski (Aškenazi) Židovi koji su stoljećima bili glavna snaga što je stajala iza komunizma i socijalizma.' - piše Bernstein. Krajnji cilj cionista - tvrdi on - je jedna svjetska vlada pod nadzorom cionista i cionistički orijentiranih međunarodnih bankara.¹¹¹ Kaže da su nakon arapsko-izraelskog rata 1967. Židovi u Americi bili ispunjeni ponosom zbog toga što je naša domovina postala toliko moćna i uspješna. Uz pomoć lažne propagande njima se dodatno manipuliralo da 'n Židovi u Americi bili proganjani, nastavlja. 'Tako je, između 1967. i 1970. otprilike 50.000 američkih Židova nasjelo na tu cionističku propagandu i migriralo u Izrael. Ja sam bio jedan od tih naivčina.' Bernstein se nije našao u emotivnom pro-

cjepu zbog toga što će napustiti Sjedinjene Države budući da je ljudima koji sebe nazivaju Židovima dopušteno imati dvostruko državljanstvo, kako izraelsko tako i američko, premda se to ne odnosi ni na koje druge Amerikance. Ubrzo nakon dolaska u Izrael Bernstein se zaljubio u Zivu. Ona je bila 'sefardska Židovka iz Iraka koja je, baš kao i ja, nasjela na cionističku propagandu i migrirala u Izrael'. Jack i Ziva su se vjenčali i tada je shvatio da žive u rasističkoj državi. Objašnjava da su prve tri godine braka morali živjeti sa Živinom tetom 'zbog kritičnog stambenog prostora i zbog rasizma'. Kaže da je ovo bio genetski sistem koji se primjenjivao kod dodjele stanova:

- 1) Prvenstvo imaju Aškenazi koji su u Izraelu živjeli mnogo godina.
- 2) Drugi po redu su Aškenazi iz Europe, osobito ukoliko se vjenčaju s Aške nazom rođenim/rođenom u Izraelu.
- 3) Na trećem su mjestu Aškenazi iz Sjedinjenih Država, u toliko bolje ako su u braku s Aškenazom rođenim/rođenom u Izraelu.
- 4) Tek nakon svih gore spomenutih kuće dobivaju sefardski Židovi koji imaju povijesne sveze s ovom regijom, a biraju između onoga što je ostalo.
- 5) Na dnu popisa dolaze Muslimani, Druzi i Kršćani.

Jack Bernstein piše da je unatoč tomu što je Aškenaz iz Sjedinjenih Država bio smješten niže na popisu za dodjelu stana zato što se vjenčao sefardskom Židovkom. Tvrdi da su na isti način bile predviđene i mogućnosti zapošljavanja: Aškenazi su dobivali najbolje poslove; sljedeći su bili sefardski Židovi, dok su Muslimani, Druzi i Kršćani popunjavali najlošija radna mjesta, od kojih je velika većina usto ostajala nezaposlena. Stranka Shas u Izraelu oformljena je upravo kako bi se aškenaska elita diskriminacijski ponašala u odnosu na Sefarde. Izrael je zasnovan na sramotnom rasizmu najstrašnijeg i najmračnijeg oblika. To nije ništa drugo nego aparthejd, no unatoč tome aškenaske organizacije kao što je *Anti-Defamation League* razbacuju se uokolo etiketama 'rasist' i 'antisemit', lijepeći ih svima drugima. Bernstein je odbacio predodžbu da je Izrael slobodna ili demokratska država. To je, tvrdi on, rasistička država:

«Židovi Aškenazi koji su iz Njemačke migrirali u Izrael, dok su gajili simpatije prema komunizmu i podržavali ga, bili su skloni ići na ruku postupcima fašizma u nacističkom stilu. Za vrijeme Drugog svjetskog rata ova cionistička elita aškenaskih Židova s Hitlerovim je Gestapom blisko surađivala na progonu njemačkih Židova iz nižih klasa i njihovom slanju u koncentracijske logore. Živeći sada u Izraelu, ovi elitni Židovi cionisti, koji su dobro uvježbali nacistički stil fašizma i pružali mu podršku, brojne aspekte fašizma nametnuli su Izraelu.»

«Kako bi ostavili dojam daje u Izraelu demokracija, članovi Kneseta (izraelski Kongres) se biraju, samo što je to jedan čudan vid izbora. To je točka u kojoj izraelska takozvana demokracija prestaje. Posve je svedeno koja će stranka pobijediti na izborima - Likud ili Laburistička stranka; židovska cionistička elita vladat će u diktatorskom stilu, pružajući potporu elitnoj kliku i brutalno gušeći svako razilaženje u mišljenju.»

«U vezi nacizma/fašizma, molim vas, dopustite mi da pojasnim. Nijemci su divan narod, usudio bih se čak reći velik. Ali u Njemačkoj je obično stanovništvo postalo žrtvom nacista koji su uz pomoć lukavštine i brutalnosti osvojili vlast. U Njemačkoj su prosječni Židovi bili žrtve cionističke elite koja je ruku pod ruku surađivala s nacistima. Mnogi od tih istih Židova cionista, koji su u Njemačkoj bili surađivali s nacistima, došli su u Izrael i združili snage s Židovima cionistima/komunistima iz Poljske i Rusije. To su dva lica komunizma i fašizma u nacističkom stilu koji vladaju Izraelom. Demokracija je tek iluzija.»

«Što se tiče sveza između elite aškenaskih Židova i nacista, obratite pozornost na riječ 'Aškenazi' - pogledajte još jednom - 'AškeNAZI' (engl. Nazi - nacist; op. prev.). Zanimljivo, zar ne?»¹¹²

Norman Finklestein u svojoj knjizi *Image Ami Reality Of Vie Israel-Palestine Conflict* izraelsko postupanje s Palestincima uspoređuje s aparthejdom u Južnoafričkoj republici i gledanjem američkih doseljenika na američke urođenike. Upitan vlada li u Izraelu demokracija, odgovorio je:

I

«Je li u Južnoafričkoj republici u to vrijeme vladala demokracija? Za bijelce, 'superiorne ljude' to je bila demokracija. Slično tomu, Izrael, tijekom većeg dijela svoje povijesti, bio je društvo u kojem je polovica stanovništva uživala sva prava, a druga polovica nikakva.»¹¹³

Ne postoji očigledniji primjer za to u Izraelu od 'zida', koji je u stvari jednim dijelom zid a jednim dijelom ograda što - prema odluci izraelske vlade - Izrael dijeli od palestinskih područja, duž 150 milja 'granice'. Zid je rastavio palestinske obitelji, uključujući očeve i majke, od njihovih žena, muževa i djece i uništio sredstva za život palestinskih zemljoradnika stavivši njihovu zemlju na izraelsku stranu od zida. Grad Qalqilya, nekoć poznata kao 'košara s voćem' Zapadne obale sa triju je strana odsječena od gospodarstva koja su opskrbljivala njezina tržišta i drugog po veličini izvora vode u regiji. Prilaz gradu s 40.000 stanovnika čini jedina izraelska kontrolna točka. Ali, ništa ne govorite, to je antisemitski.

Nekolicina oklevetala mnoštvo

Strašna potencijalna ironija je u tome što će manipulatori iz američkih *neo-consa* koji djeluju u ime Izraela te izraelski postupci biti prepoznati kao 'židovska zavjera, s obzirom da ogromna većina tih ljudi na ovom planetu su žrtve te zavjere, a ne njezini sudionici. Štoviše, aškenaski *neo-consi* i ljudi koji kontroliraju Izrael čak i nisu Židovi. Ali svi će 'Židovi' biti osramoćeni neinformiranom i istinski rasističkom istom etiketom kao i manipulirajuća nekolicina. Jim Lobe, novinar iz Washingtona i dugogodišnji protivnik antisemitizma, koji je od 1970-tih istraživao o *neo-consima*, došao je do istog zaključka:

«Nije tajna: većina neokonzervativaca su bili i ostaju Židovi. To je činjenica. Oni ne predstavljaju stajalište većine američke židovske zajednice.»

Upitali su ga je li legitimno govoriti o proizraelskoj politici tolikog broja neokonzervativaca.

«Pa, smatram da je jako teško razumjeti ih ukoliko ne krenete baš odatle. Mislim da bi ljudi trebali željeti o tome otvoreno govoriti, jer u mjeri u kojoj to gušiš, po meni, stvar se počne gnjojiti.»¹¹⁴

Dobro si to rekao, Jime. Ali kako je moguće da Aškenazi iz područja koje je današnja južna Rusija, koji su se preobratili na Judaizam i koji nemaju nikakve genetske ili povijesne veze s zemljom Izrael doista mogu biti smatrani 'Židovima u smislu kako oni to zahtijevaju? Kako je to moguće? Smatra li se Nijemca ili Rusa koji se preobrati i postane vjernik Anglikanske crkve Englezom? Naravno da ne. Činjenica je da su američka i izraelska vlada trenutno toliko bliske da se spoj uopće ne može vidjeti, ali vi ste rasist ukoliko kažete da taj odnos sasvim sigurno neće iznjedrati politiku koja bi donijela pravdu Palestincima ili drugim arapskim narodima. John Hamre koji vodi Centar za strateške i međunarodne studije samo je konstatirao očigledno kada je istaknuo da 'Mi smo toliko bliski Izraelu, toliko pristrani, da nas ljudi na Srednjem istoku ne shvaćaju ozbiljno'.¹¹⁵ Bivši američki veleposlanik i pomoćnik Bijele kuće, prema navodu engleskog *Daily Telegrapha*, izjavio je:

«Jedan kongresmen, Jim Moran, rekao je da ne bismo išli u rat da nije bilo zbog Izraela. Optužen je za antisemitizam. Zbog ratne atmosfere, poslušnosti predsjedniku i ogromnoj moći izraelskog lobija mi čak nismo imali ni raspravu o tome trebamo li ići u rat. Mi smo jednostavno u njega uskočili.»¹¹⁶

Arthur Schlesinger, bivši specijalni pomoćnik predsjednika Kennedyja, izjavio je da su Sjedinjene Države u potpunosti dominantne, 'izuzev u slučaju Izraela

_ Izrael nas drži u šaci'.¹¹⁷ Ljudi bi slobodno trebali moći govoriti o svim tim pitanjima budući da je to od velike važnosti zbog onoga što se događa na Srednjem istoku i što utječe na sve nas. Ne radi se o židovskoj zavjeri za uspostavu globalne kontrole, kako to neki pretpostavljaju. Riječ je o uroti fašističkih opsjednutih umova koja može preplaviti bilo čiju svijest, bez obzira na rasno ili etničko podrijetlo. Postoje bijeli američki, britanski i europski fašisti; Arapi fašisti; crni afrički fašisti; kineski fašisti; argentinski fašisti; a postoje i aškenaski fašisti. Želimo li razotkriti mrežu koja svakodnevno hvata u zamku sve više naših temeljnih sloboda, moramo odbiti da nam tu činjenicu uređuju oni koji koriste dimnu zavjesu 'rasizma' kako bi spriječili raskrinkavanje ljudi upletenih u globalnu diktaturu. Četvrti Reich, ili očevitna ponovna uspostava Trećeg, danas se nameće našim životima. Vrijeme je da se suočimo i odrastemo, da prestanemo sagledavati svijet kroz mladenačke polaritete crnog i bijelog, nas i njih, dobrih momaka i loših momaka, dobre rase i loše rase koji programiraju stvarnost političke Ljevice, Desnice i Centra. U pitanju su nijanse sive boje, i upravo tu moramo tražiti želimo li otkriti što se doista događa.

• IZVORI

- 1 'Playing Skittles with Saddam', *The Guardian*, 3. rujna 2002.
- 2 Ibid
- 3 Ibid
- 4 Arthur Koestler, *The Thirteenth Tribe: The Khazar Empire and Its Heritage*, (Random House 1976.)
- 5 'Israel: A monument to anti-Semitism' Grega Feltona, *Media Monitors Network*, 1. kolovoza 2001., <http://www.mediamonitors.net/gregfelton2.html>
- 6 *The Thirteenth Tribe*, str. 81
- 7 Ibid, str. 19
- 8 Ibid, str. 21-22
- 9 Dr. Sandor Nagy, *The Forgotten Cradle of the Hungarian Culture* (Patria Publishing Co. Ltd., Toronto, 1973.)
- 10 S. N. Kramer, *The Sumerians* (University of Chicago Press, 1963.) str. 306. Pogledajte još i <http://www.hunmagyar.org/hungary/history/controver.htm> <http://www.imninalu.net/Khazars.htm>
- 12 S. W. Baron, *A Social and Religious History of the Jews* (New York, 1957.)
- 13 *The Thirteenth Tribe*, str. 145
- 14 Ibid, str. 147
- 15 Ibid, str. 152
- 16 Ibid, str. 179
- 17 Ibid

- 18 Ibid, str. 17
- 19 'A Jewish Defector Warns America' autora Benamina H. Freedmana, govor održan 1961 u Hotelu Willard u Washingtonu DC, <http://www.themodernreligion.com/jihad/freed,n3,html>
- 20 Knjiga postanka 10:3
- 21 Prva knjiga ljetopisa 1:6
- 22 Yiddish language, Britannica Concise, Britannica Online, <http://concise.britannica.com/T/ebc/article?eu=408461>
- 23 Poslao Lord Balfour iz britanskog Ministarstva vanjskih poslova, 2. studenog 1917.
- 24 'Hillary, blonde ambition and my life as the wife of a Rothschild', Paula Palmera, London *Evening Standard*, 2. srpnja 2003. str. 23 i 'Rothschild goes to Labour's aid', *The Sunday Times* 27. srpnja 2003.
- 25 «Declaration on 'the Palestine issue'» Neturei Karte iz UK, na pažnju članova Parlamenta, <http://www.nkusa.org/activities/recent/MABLLondon03.cfm>
- 20 Ibid
- 27 <http://www.savethemales.ca>
- 28 <http://www.israelshamir.net/>
- 29 Pogledajte njegove knjige kao što su *The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering* (Verso Books, 2001.) i *Image and Reality of the Israel-Palestine Conflict* (Verso Books, 2001.)
- 30 *Irish Times*, 7. svibnja 2003.
- 31 Ibid
- 32 *The Holocaust Industry*, str. 88
- 33 Ibid, str. 108
- 34 'Holocaust: The Uses of Disaster', *Radical America*, srpanj/kolovoz 1983., str. 15
- 35 *The Holocaust Industry*, str. 54-55
- 36 Ibid, str. 75
- 37 Ibid, str. 46
- 38 Ibid, str. 82
- 39 Ibid
- 40 'Everybody's Victim', Elie Wiesel, *New York Times* Book Review, 31. listopada 1965.
- 41 *The Holocaust Industry*, str. 70
- 42 *Irish Times*, 7. svibnja 2003.
- 43 <http://www.rense.com/general31/lifeof.thm>
- 44 'Semitic is a Language Group, Not a Racial or Ethnic Group', Sam Hamod, PhD, 26. lipnja 2003. [http://www.todaysalternativenews.com/index.php?event=link,150&values\[0\]=1&values\[1\]=754](http://www.todaysalternativenews.com/index.php?event=link,150&values[0]=1&values[1]=754)
- 45 Ibid
- 46 <http://www.marchforjustice.com/Becausewearejews.php>
- 47 Ibid
- 48 «Declaration on 'the Palestine issue'» Neturei Karte iz UK, na pažnju članova Parlamenta, <http://www.nkusa.org/activities/recent/MABLLondon03.cfm>
- 49 Ibid
- 50 'Israel: A monument to anti-Semitism', Greg Felton, *Media Monitors Network*, 1. kolovoza 2001., <http://www.mediamonitors.net/gregfelton2.html>
- 51 Za tu informaciju kao i za dugačak popis linkova koji detaljnije govore o zločinima obitelji Bush pogledajte <http://serendipity.magnet.ch/jsmill/bushcrimefamily.htm>
- 52 *BBC News Online*, 8. listopada 2002., <http://news.bbc.co.uk/1/hi/business/2308415.stm>

- 53 'Israel: A monument to anti-Semitism', Greg Felton, *Media Monitors Network*, 1. kolovoza 2001 <http://www.mediamonitors.net/gregfelton2.html>
- 54 Ibid
- 55 <http://www.freemasonwatch.freepress-freespeech.com/P2.html#L18>
- 56 <http://www.us-israel.org/jsource/Holocaust/Rosenbergl.html>
- 57 Ernst Hanfstaengl, *Hitler - The Missing Years* (London, 1957.)
- 58 *New Masses* periodical, 29. siječnja i 5. veljače 1934.
- 59 *Tie Holocaust Industry*, str. 15
- 60 *The Thirteenth Tribe*, str. 99
- 61 Pismo Benamina H. Freedmana dr. Davidu Goldsteinu iz Bostona, Massachusetts, napisano 10. listopada 1954.
- 62 Raphael Patai, 'Jews', *Encyclopaedia Britannica*, Vol. XII, tiskana 1973.
- 63 *The Thirteenth Tribe*, str. 186
- 64 Ibid, str. 187
- 65 Ibid, str. 225 - 226
- 66 'Playing Skittles with Saddam', *The Guardian*, 3. rujna 2002.
- 67 Ibid
- 68 Ibid
- 69 *Panorama*, BBC-1, 18. svibnja 2003.
- 70 'Playing Skittles with Saddam', *The Guardian*, 3. rujna 2002.
- 71 The Myth of Tiny, Little Israel: Zionist Tentacles Everywhere Sama Hamoda, 25. lipnja 2003. [http://www.todaysalternativenews.com/index.php?event=link,150&values\[0\]=1&values\[1\]=749](http://www.todaysalternativenews.com/index.php?event=link,150&values[0]=1&values[1]=749)
- 72 *Boston Globe*, 14. travnja 1990.
- 73 'BBC World TV Points Its Finger On Israel's Armament With Weapons of Mass Destruction', Hans Lebrecht, izraelski novinar i publicist koji živi u Kibucu Beit-Oren, 6. srpnja 2003., <http://www.davidicke.com/icke/indexle.html>
- 74 Ibid
- 75 'Playing Skittles with Saddam', *The Guardian*, 3. rujna 2002.
- 70 http://www.news24.com/News24/World/Iraq/0,,2-10-1460_1348087.00.html
- 77 Ibid
- 78 'We're only after the guilty', kaže Powell, Reuters, 12. travnja 2003. Pogledajte i <http://www.smh.com.au/articles/2003/04/11/1049567875719.html>
- 79 «Dalyell May Face 'Race Hatred' Inquiry», Nicholas Watta, *The Guardian*, 5. svibnja 2003.
- 80 Ibid
- 81 'Adversaries go inside ADL's spying operation', *San Francisco Examiner*, 18. srpnja 2003.
- 82 'The Changing Role of B'nai B'rith's Anti-Defamation League', dr. Alfred M. Lilienthal, Washington Report on Middle East Affairs, lipanj 1993., str. 18
- 83 Ibid
- 84 *The Holocaust Industry*, str. 78
- 85 Ibid, str. 37
- 86 Ibid, str. 51
- 87 'Jewish Leader Suggested Rich Pardon A Year Ago Writing On Official Stationary Was A Mistake, He says', Verena Dobnik, *Associated Press*, <http://www.fpp.co.uk/docs/ADL/pardons/ChicagoTrih240301.html>
- 88 Ibid
- 89 'Discussion on Anti-Semitism', website Israela Shamira, <http://www.israelshamir.net/>

90 Ibid

91 Sam Hamod, Semitic is a Language Group, Not a Racial or Ethnic Group, 26. lipnja 2003.
[http://www.todayalternativenews.com/index.php?event=link.150&values\[0\]=1&values\[lj_754](http://www.todayalternativenews.com/index.php?event=link.150&values[0]=1&values[lj_754)

92 Ibid

93 Ibid

94 'Israel as a Settler Nation', Adib Rashad, <http://www.themarcusgarveybbs.com/board/messages/10077.html>

95 Ibid

96 *The Holocaust Industry*, str. 34

97 *Panorama*, BBC-1, 18. svibnja 2003.

96 Ibid

99 New York *Daily News*, 28. veljače 1994., str. 6

100 «Declaration on 'the Palestine issue'» Neturei Karte iz UK, na pažnju članova Parlamenta,
<http://www.nkusa.org/activities/recent/MABLond03.cfm>

101 <http://palestinechronicle.com/article.php?story=20030425223210445>

102 Ibid

103 New *York Sun*, 15. travnja 2003.

104 Noam Chomsky, *Fateful Triangle* (South End Press, 1999.), str. 129-130

105 Yitzhak Shamir, izraelski premijer i cionistički terorist u članku naslovljenom 'Terror', napisanom za *Hazit*, časopis Lehiya, kolovoz 1943.

106 «Declaration on 'the Palestine issue'» Neturei Karte iz UK, na pažnju članova Parlamenta,
<http://www.nkusa.org/activities/recent/MAELond03.cfm>

107 Adam Hanieh, Israel: divided by racism, <http://www.greenleft.org.au/back71997/283/283p19.htm>

108 <http://www.washington-report.org/backissues/0995/9509076.htm>

109 <http://www.hrw.org/reports/2001/israel2/ISRAEL0901-13.htm>

HO <http://www.rense.com/general31/lifeof.htm>

111 Ibid

112 Ibid

113 *Irish Times*, 7. svibnja 2003.

114 *Panorama*, BBC-1, 18. svibnja 2003.

115 An American Odyssey, Part One', Graham Turner, *Daily Telegraph*, 16. lipnja 2003., str. 13-15

116 Ibid

117 Ibid

PETO POGLAVLJE

Povratak u Babilon

Svaku je istinu lako razumjeti jednom kada je otkrivena;
bitno je - otkriti ju.

Galileo Galilei

Da bi se invazija na Irak iz 2003. u potpunosti razumjela potrebno je doista mnogo toga znati, što nas pak vodi u daleku prošlost. Predodžba da je odluka o osvajanju Iraka donijeta unutar nekoliko tjedana zbog neposredne opasnosti koju je Saddam Hussein predstavljao za sigurnost svijeta trebala bi predstavljati uvredu inteligencije jednog zrna graška. Bio je to dio dugo planirane strategije za globalno osvajanje.

Godine 2003. u Bijeloj kući imamo obitelj Bush, Dick Cheney je potpredsjednik, a Colin Powell je ministar vanjskih poslova; međunarodna 'koalicija' Sjedinjenih Država krenula je u 'rat' s Irakom. Godine 1991. u Bijeloj smo kući imali obitelj Bush, Cheney je bio ministar obrane, a Powell je bio na čelu američke vojske u svojstvu predsjedatelja Združenog stožera (engl. Joint Chiefs of Staff); međunarodna 'koalicija' Sjedinjenih Država krenula je u 'rat' s Irakom. Pribrojite li gubitke iz inicijalnog sukoba, te ekonomske sankcije i bombardiranje koje je uslijedilo, Zaljevski rat iz 1991. stajao je života milijun iračke djece - čak i bez dječjih stradanja - neposrednih i dugoročnih - u invaziji iz 2003. godine. Zaljevski rat Georgea Busha starijeg, kao i onaj kasniji kojeg je predvodio njegov idiotski sin, hladno je izmanipulirana namještaljka. Prividan povod bio je spor između Iraka

¹ Kuvajta, zemlje koja se nalazila pod britanskim i iluminatskih nadzorom još od vremena kada je ekonomski potencijal nafte tek otkriven. Irak posjeduje jedno od najvećih svjetskih nalazišta nafte, što je privuklo trajnu pozornost američke i britanske elite. Štoviše, zemlje kao što su Kuvajt, Irak i druge države na Srednjem istoku stvorili su Britanci i njihove pajdaške europske sile iscrtavanjem linija po

pijesku. Kuvajt je diktatura, i to neugodna, stoga je zamisao da je Zaljevski rat trebao osloboditi' Kuvajt podjednako suluda kao i tvrdnja da će invazija na Irak 2003. 'osloboditi' narod. Što se dogodilo nakon prvog sukoba u Zaljevu? U Iraku Saddam je ostao na vlasti, dok je uz američku i britansku potporu vraćena kuvajtska kraljevska diktatura kako bi nastavila sa svojom politikom ubojstava i mučenja 'disidenata' koji su željeli nešto malo luksuza u obliku slobode i prava govora u vođenju njihove vlastite države.

Saddam Hussein, označen kao razbojnik obadva sukoba, u stvari je bio jedan iz bande. Bio je član elitnog *Safari Cluba* koji je započeo kao konzorcij koji je uključivao i SAVAK, s CIA-om povezanu tajnu policiju iranskog Šaha; Anvara Sadata, kasnije ubijenog predsjednika Egipta; i tajnu službu Saudijske Arabije. Bio je umiješan u bezbrojne udare u Africi zbog promicanja svojih ciljeva, te duboko upleten u trgovinu i opskrbu oružjem. Izvan *Safari Cluba* bio je *Pinay Circle* ili *Le Circle*, nazvan po francuskom premijeru Antoineu Pinayju. On je bio najveći iluminatski oslonac koji je u svibnju 1954. prisustvovao prvom službenom sastanku Bilderberške skupine održanom u Oosterbeeku u Nizozemskoj. Među druge koji su povezani s *Le Cercleom* ulazi i obitelj Habsburg, glavna iluminatska krvna loza. Kako biste stekli predodžbu o njegovom ustrojstvu i opsegu utjecaja: među članovima *Le Cerdea* bio je Nicholas Elliot, šef odjela britanskog MI6; William Colby, bivši direktor CIA-e; pukovnik Botta iz švicarske vojne obavještajne službe; Stefano Della Chiaie, vodeći član talijanske tajne službe te Giulio Andreotti, prijatelj Henryja Kissingera i bivši talijanski premijer iz notorne P-2 masonske lože. Bez svake sumnje, *neo-con* Michael Ledeen dobro ga poznaje; Silva Muñoz, bivši ministar fašista Franca u Španjolskoj i član elitnog tajnog društva unutar rimokatoličke mreže - *Opusa Dei*; Franz Josef Strauss, njemački ministar obrane; te prečasní Brunello, vatikanski agent. U Americi, među istaknutima u *Le Cercleu* navodno je *Heritage Foundation* iz Washingtona iza koje stoji CIA. Razmislite samo o potencijalu takve organizacije da bude koordinirajuća snaga između prividno različitih agencija i zemalja u postizanju zajedničkog cilja. *Le Cercle* i *Safari Club* u biti su isto, i to je razlog zašto je - prema izvještaju *Wall Street Journal* od 16. kolovoza 1990. - CIA bila ta koja je poduprla Ba'ath stranku u Iraku i organizirala udar koji je 1968. instalirao Šaddama Husseina kao diktatora, baš kao što su napravili i s pukovnikom Gaddafijem u Libiji. Međutim, važno je prisjetiti se da je svatko potrošan ukoliko njegovo kasnije micanje bolje odgovara i služi planu.

Veze Bush - Saddam

Prije Zaljevskog rata 1991. George Bush otac imao je više od pukih političkih odnosa sa Saddamom Husseinom. Bush je bio prilično upleten u Bank of Credit and Commerce International (BCCI), po riječima čikaškog novinara Shermana Skolnicka koji je podrobno proučio ovu banku. BCCI ili Banka internacionalnih lopova i kriminalaca (igra riječi: engl.: Bank of Crooks and Criminals Internati-

onal, *op.prev.*), kako ju se opravdano nazivalo, usred enormnog skandala 1991. je krahirala, što je njezine korisnike stajalo nekoliko milijardi. Jedan od ljudi koji su kontrolirali banku bio je Khalid bin Mahfouz. Clintonov State Department prozvao ga je kao financijera Osame bin Ladena, a investirao je i u *Harken Energy*, jednu od *boy* (engl.: boy - dječak, mladić) George Bushevih naftnih kompanija (pogledati *Alisa u Zemlji čudesa i tragedija Svjetskog trgovinskog centra*). James Bath, desetljećima bliski prijatelj Georgea W. Busha, bio je tekšaški predstavnik Bin Mahfouza. Svrha BCCI-ja bila je pranje novca od droge i pronalaženje kanala za financiranje terorističkih skupina - naviklih na služenje planu - putem vladinih agencija kao što je CIA. Sherman Skolnick javno je ustvrdio - pa tako i u intervjuu na radiju *Free America* - da su Bush stariji, Saddam Hussein i drugi koristili BCCI kako bi podijelili 250 milijardi američkih dolara naftnih 'provizija', skupljajući novac kojeg su platile zapadne naftne kompanije u Zaljevu. Drugi istraživači i *insideri* rekli su to isto. Skolnick tvrdi da su zabilješke o Bushevoj umiješanosti u poslove sa Saddamom i bivšim panamskim predsjednikom Manuelom Noriegom bile u rukama Bank of Englanda, te da je novac išao kanalima BCCI-ja i filijala Banče Nazionale del Lavoro (BNL) u SAD-u. Henry Gonzales, predsjednik *House Banking Committeeja*, ustanovio je postojanje veza između BCCI-ja i BNL-a. Skolnick je na radiju *Free America* novinaru Tomu Velentineu rekao:

«[BCCI] je stvoren 1970-tih novcem iz Bank of America, čiji su najveći dioničari Rothschildi iz Chicaga, Pariza, Londona i Švicarske... Banka je k tomu povezana s financijskim skandalom bivšeg predsjednika Jimmyja Čartera i njegovog prijatelja - i nekoć direktora proračuna - bankara Berta Lancea.»

«Neki od ... Demokrata koji su bili upleteni u cijeli ovaj skandal bili su objavljeni, primjerice, 3. svibnja izdanje *Wall Street Journala*. K tomu, za vrijeme predsjedničke kampanje 1988. BCCI je bio jedan od najvećih donatora kampanje Michaela Dukakisa... BCCI je financirao Demokratsku stranku u Sjedinjenim Državama, a za Republikance sredio poslove izvan Sjedinjenih Država.»

Skolnick je rekao da su zabilješke koje opisuju pojedinosti navodnih Bush-Saddamovih poslova čuvane u čikaškoj filijali BCCI-ja, koju je 1988. dohvatila federalna vlada. Skolnick nastavlja:

«U posjedu iste banke su zabilješke koje pokazuju poslovne *joint ventures* između bivšeg diktatora Paname, generala Manuela Noriega i Georgea Busha. U siječnju 1990. federalni tužitelj u Tampi protiv bivših najviših službenika floridske filijale podigao je optužnicu. Omogućeno im je da izbjegnu zatvor; dobili su po prstima i neznatnu kaznu. Evo i razloga: Ministarstvu pravosuđa

rekli su da odu li u zatvor, oni posjeduju dokumente iz njihove banke koji pokazuju da je George Bush putem te banke vodio privatne poslove s cijelim nizom diktatora, uključujući osim Saddama i Noriege, i neke druge....»

«Saddamova je nafta otpremljena u Teksas. Godine 1985. teksaška je porota, po nalogu *Pennzoila*, donijela najveću odštetnu presudu u američkoj povijesti protiv *Texaca*. *Pennzoil* je tvrdio da ih je *Texaco* ošteti u poslovanju s *Getty Oilom*. Tko je vlasnik *Pennzoila*? George Bush [otac i njegovi prijatelji.... Rezultat svega: *Texaco* je došao pod vlast i nadzor *Pennzoila*. Odakle Saddam navodno postotak na dobit? Iz poslova između *Texaca* i njezinih podružnica koje dobivaju naftu iz Iraka.»²

Tko je dobavljao Saddamovo kemijsko oružje?

SAD - zar ne, Donalde?

Jedan od najglasnijih poziva na invaziju na Irak 2003. dolazio je od ministra obrane Donalda Rumsfelda, čovjeka čija nesposobnost da govori istinu nikada ne prestaje preneražavati. Pa ipak, 1983. Reagan-Busheva Bijela kuća istog tog Rumsfelda poslala je na sastanak sa Saddamom Husseinom kako bi se pobrinuo za nabavu kemijskog i biološkog oružja za Irak, za rat protiv Irana kojeg je Irak započeo 1980. i nastavio voditi osam razornih godina. To je 'oružje', čiji je dobavljač bio SAD, uključivalo kulture antraksa i žljezdane kuge. Teorija zavjere? Ne, ne, informacija je to iz deklasificiranih dokumenata američkog State Departmenta koji su potkraj 2002. godine ugledali svjetlo dana. Rumsfeldov sastanak sa Saddamom, kojem je prethodio topao stisak ruke, bio je dio Reagan-Busheve (drugim riječima, Busheve) politike bliske suradnje s iračkim diktatorom. Dokumenti otkrivaju da su Sjedinjene Države povećale isporuku oružja Saddam čak i nakon što je on 1987. i 1988. otrovni plin kojim su ga opskrбиле SAD upotrijebio protiv Kurda.³ Predsjednik Boy George Bush i Tony Blair - 'opravdavajući' invaziju na Irak 2003. - konstantno su ponavljali da je Saddam kemijsko oružje upotrijebio 'protiv vlastitog naroda', premda je istina ta da su mu SAD i Velika Britanija pribavile sredstva da to učini. Američka potpora Saddam trajala je sedam godina; svega tjedan dana prije iračke invazije na Kuvajt 1990. američki veleposlanik u Bagdadu uvjeravao ga je da tadašnji predsjednik George Bush stariji 'priželjkuje bolje i dublje odnose'.

Istraživanje koje je 1994. proveo Banking Committee Senata razotkrilo je da su sredinom 1980-tih uz odobrenje iz američkog Ministarstva trgovine Irak isporučene na desetine bioloških agensa. Bilo je tu spora antraksa koje su Rumsfeld, Bush i Powell 2003. navodili kao jedan od razloga zašto moraju izvršiti napad na Irak. Mjesec dana prije Rumsfeldovog posjeta Bagdadu, ministru vanjskih poslova Georgeu (Iluminati) Shultzu uručeni su izvještaji obavještajne službe koji su izvješćivali da iračke trupe pribjegavaju 'gotovo svakodnevnoj uporabi KO (ke-

mijskog oružja) protiv Iranaca'.⁴ Rumsfeld je ustvrdio da je u vezi upotrebe kemijskog oružja 'upozorio' Saddama na susretu održanom 1983. godine. Ali, zašto u ga onda isporučivali? Rumsfeld i ovoga puta laže. Naravno da laže, pa govori, zar ne? Kada se uvidjelo da je Rumsfeldova laž u kontradikciji s deklasificiranom bilješkom State Departmenta o njegovom sastanku sa Saddamom, glasnogovornik Pentagona je izjavio kako je gospodin Rumsfeld upozorenje iznio Tariqu Azizu, iračkom ministru vanjskih poslova. Uhvate li vas u jednoj laži, što ćete napraviti? Izreći ćete još jednu. Howard Teicher, bivši djelatnik Savjeta za nacionalnu sigurnost za vrijeme Reaganove administracije, u izjavi pod prisegom rekao je da su Sjedinjene Države aktivno podupirale irački ratni pohod osiguravajući Iračanima milijarde dolara kredita, pobrinuvši se za vojnu obavještajnu službu i savjetovanje Iračana, kao i pomnim nadgledanjem prodaje oružja Iraku od strane trećih zemalja kako bi bili sigurni da Irak posjeduje traženo vojno oružje.⁵ Teicher je rekao da je William Casey, bivši direktor CIA-e, Saddam isporučio kasetne bombe preko paravanske kompanije u Čileu.

Tko je Sjevernu Koreju opskrbljivao nuklearnom tehnologijom?

Kompanija Donalda Rumsfelda

Kad smo već kod Rumsfelda, ima toga još. Godine 2000. Rumsfeld je bio direktor europskog tehnološkog diva *ABB* koji je u to vrijeme Sjevernoj Koreji prodao nuklearne reaktore u poslu vrijednom \$ 200 milijuna. Riječ je o istom nuklearnom potencijalu kojeg su Rumsfeld, Bush i ostatak društva 2002. navodili kao dokaz da je Sjeverna Koreja dio 'osovine zla' kojoj se treba suprotstaviti.⁶ Rumsfeld je u upravnom odboru *ABB-ja* sjedio jedanaest godina, nakon čega je otišao i 2001. se pridružio Bushevoj administraciji. U vrijeme nuklearnog *deala ABB-ov* tadašnji izvršni direktor Goran Lindahl najavio je 'sporazum o dugotrajnoj suradnji širokih razmjera' s komunističkom vladom. Tip reaktora o kojima je riječ proizvodi plutonij kojeg je potrebno preraditi prije nego ga je moguće koristiti kao oružje. Jedan američki kongresmen i kritičar sjevernokorejskog režima reaktore je opisao kao 'tvornice nuklearne bombe'.⁷ Kad je postavljeno pitanje o ovom sramotnom licemjerju, iz Rumsfeldovog je ureda rečeno da se ministar obrane ne 'sjeća da je ikada izneseno pred odbor'.⁸ Još malo diplomatske amnezije. Oprostite, lažem. Glasnogovornik *ABB-a* je izjavio da su svi članovi upravnog odbora o tom poslu bili informirani.

Nije zgorega još jednom istaknuti: ti lazovi i prevaranti isti su oni ljudi koji su vas informirali o tome što se dogodilo 11. rujna, tko je to učinio i na koji način.

Bush stariji financirao Saddama

Javnosti je također prešućeno da je Busheva vlada bila ta koja je financirala Saddamovu vojsku protiv koje je 1991. otac George poslao američke trupe. Velik dio novca išao je kanalima filijale talijanske Banče Nazionale del Lavoro (BNL) u Atlanti. Otkrivši da je ta mala filijala banke talijanske vlade Iraku odobrila kredit u iznosu od \$ 5 milijardi, kongresmen Henry Gonzales 1991. raskrinkao je BNL skandal. Taj je novac Saddam u poslan nakon studenog 1989. kada je Busheva Bijela kuća Iraku zajamčila bankarske kredite ukoliko budu iskorišteni za kupovinu američkih poljoprivrednih proizvoda. Ne ispuni li Saddam svoju obavezu američki porezni obveznici platit će račun za kredit što je od samog početka - s obzirom da je Saddam u pravilu izbjegavao svoje obveze - bio po sebi razumljiv ishod. Prema planu, Saddam je novac potrošio na oružje, uključujući kupovinu od kompanije za alat i mehanizaciju *Matrix Churchill* iz Londona. Ta je kompanija bila predmet u sudskoj parnici u koju je bila upetljana i britanska vlada. I premda su brojni američki istražitelji upozorili Busha da se novac koristi za oružje, krediti su se i dalje odobravali. Cilj je očigledan kada pogledate i druge dokaze. Bush je radio isto što i njegov otac s Hitlerom. Financirao je agresora kako bi mogao s njim započeti rat. Dio novca potrošen je na kupovinu otrovnog plina od CIA-inog *Cardeon Industries* u Čileu.⁹ Kad je rat počeo Saddam je obustavio plaćanje duga, a američki porezni obveznici isplatili su račun za Irak boreći se protiv vlastitih sinova i kćeri. Zabašurivanje nastale situacije, kao obično, vodilo je ka uzimanju na nišan sitne ribe. Za cijelu je stvar okrivljen bankovni menadžer BNL-ove filijale u Atlanti, Christopher Drogoul koji nikako nije bio u mogućnosti odobriti takvu količinu novca bez autorizacije s najvišeg mjesta.

Momak po imenu Peter Kawaja u intervjuu na Američkom radiju rekao je da je svojevremeno bio radio s *Product Ingredient Technology* u Boca Ratonu u Floridi i s *Ishan Barbouti International* (IBI), graditeljem Pharme 150, kompleksa za kemijsko i biološko oružje u Rabtu u Libiji.¹⁰ Ono što je doživio navelo ga je da istraži što se to u stvari događa. Rekao je da je otišao u CIA-u i FBI i radio za američku vladu pod kodnim imenom zato što su mu rekli da su ti ljudi međunarodni teroristi koje će oni progoniti. Kawaja je rekao kako je on bez obzira proveo vlastito istraživanje **stoje** uključivalo i prisluškivanje telefonskih linija, ozvučenje zgrada i određenih drugih lokacija diljem Sjedinjenih Država'. Rekao je da je presreo komunikacije *Commodity Credit Corporation* kao i Banče Nazionale del Lavoro (BNL). Kawaja je rekao i da je vidio akreditiv BNL-a koji su stigli iz Švicarske kao i 'mnoštvo drugih komunikacija koje su se ticale nadolazećeg Zaljevskog rata'. Ustvrdio je da je snimio telefonske pozive koji su išli u i dolazili iz smjera Bagdada, iz i u Sjedinjene Države i London, CIA-u, FBI, FBI-jevu protuobavještajnu službu, američku carinu - preko određenih političara i brojnih drugih pojedinaca. 'To su informacije koje imam' - izjavio je u radijskom intervjuu. 'Iz prve ruke'. Okružni sudac Marvin Shoob je izjavio kako tvrdnja da filijala BNL-a iz Atlante može Ira-

ku odobriti kredit u vrijednosti 5 milijardi dolara bez odobrenja centrale u Rimu može doći samo iz 'zemlje Nedođije'. O menadžeru Drogoulu i četiri druga zaposlenika u spomenutoj filijali sudac je rekao:

«... [Oni] su bili pijuni ili sitni igrači u daleko većoj i dalekosežnije rangiranoj, sofisticiranoj zavjeri koja je uključivala BNL u Rimu, te vjerojatno velike američke i strane korporacije kao i vlade Sjedinjenih Država, Engleske, Italije i Iraka... dim izlazi kroz sve prozore. Primoran sam zaključiti da je zgrada u plamenu.»

Ove su riječi sigurno nešto što su administracija Busha oca i Iluminati najmanje željeli čuti. Sudac Shoob je maknut sa slučaja, a zamijenio ga je sudac Ernest Tidwell koji je odbijao prihvatiti bilo koji dokaz o umiješanosti CIA-e ili Busheve Bijele kuće u banku. Drogoula su nagovorili da se pred sudom izjasni krivim premda to nije bio. Financiranje iračkog oružja uzelo je maha prije Zaljevskog rata, a u opskrbu oružjem bile su umiješane Busheva administracija, britanska vlada, talijanska vlada, Sovjetski Savez i druge vodeće vlade i korporacije pod nadzorom Iluminata. Jedna iz mreže iluminatskih privatnih 'vojski' naziva se *Wackenhut Corporation*. Novinar John Connolly koji se bavi istraživačkim novinarstvom u članku za *Spy Magazine*¹² razotkrio je da je *Wackenhut* bio upleten u naoružavanje Iraka prije prvog Zaljevskog rata na način da su transportirali sredstva za proizvodnju kemijskog oružja za kojeg su George Bush otac i društvo govorili da predstavlja prijetnju svjetskom miru. George Wackenhut, bivši FBI-jev operativac, s drugim suradnicima iz FBI-ja 1954. pokrenuo je kompaniju; njezin je odbor godinama bio pretrpan novacima iz FBI-ja, CIA-e i vojske. Stopili su se s *Group 4 Flack*, drugim po veličini svjetskim dobavljačem Tajnih službi. George Wackenhut dugogodišnji je prijatelj Georgea Busha oca koji je velikodušno pridonio njegovim političkim kampanjama kao i onima *boya* Georgea i floridskog guvernera Jeba Busha. Novinar John Connolly je zapisao:

«... Poslije šestomjesečnog istraživanja, tijekom kojeg smo razgovarali s više od 300 ljudi, vjerujemo da znamo daje [Wackenhutov] tovar doista sadržavao opremu potrebnu za proizvodnju kemijskog oružja, kao i kamo je krenuo [u zimu 1990.]: prema Iraku Saddama Husseina. A *Wackenhut Corporation* - trgovačka kompanija sa snažnim vezama s CIA-om i federalnim ugovorima vrijednim \$ 200 milijuna godišnje - osiguravala je da do Saddama stigne neoštećena i čitava oprema.»¹³

U namicanje oružja i novca umiješano je još jedno poznato ime - Henry Kissinger - bivši ministar vanjskih poslova i savjetnik za nacionalnu sigurnost Richarda Nixona u vrijeme skandala Watergate i genocidni manijak kojem sada u nekoliko zemalja prijetje zatvorom zbog ratnih zločina. Još daleke 1984. njego-

va tvrtka *Kissinger Associates* dogovarala je za Irak kredite BNL-a kojima bi Irak financirao svoju nabavu oružja od malo poznate podružnice FIAT-a kojem je na čelu bio glavni iluminatski inicijator Giovanni Agnelli. Američki časopis *Spotlight* od 9. studenog 1992. citirao je izjavu Charlesa Barlette, bivšeg istražitelja Ministarstva pravosuđa. U članku stoji:

«Barletta je dodao da je tijekom federalnih istraga prikupljeno na desetine sličnih inkriminirajućih slučajeva iz prošlosti o Kissingerovom poduzeću. Međutim, izgleda da Henry Kissinger posjeduje neku vrstu imuniteta. Ne znam sa sigurnošću kako mu to uspijeva, no Kissinger sada ima istu moć nad vašingtonskom birokracijom iz Nacionalne sigurnosti kao što ju je imao u danima kada je bio car vanjske politike u Nixonovoj administraciji. On dobiva otpis dugova, drugi snose odgovornost. Kissinger će ostati netaknut sve dok Kongres ne pronađe snage provesti iscrpnu istragu protiv ovog nedodirljivog manipulatora.»

«Volimo te, Sad; 'ajde, kompa, pokaži im»

Američka i britanska vlada ohrabrivale su Saddama Husseina da 1980. krene u rat s iranskim režimom Ajatolaha Homeinija, režimom nametnutim od strane CIA-e/britanskih tajnih službi. Rat se protegnuo na osam godina užasnih patnji i gubitaka ljudskih života. No, išao je u prilog naftnom, bankarskom i vojnom kartelu (sva tri pod nadzorom Iluminata), kao i situaciji 'podijeli pa vladaj'. Saddam će ponovno biti iskorišten - svjesno ili ne - da 1990.-1991. pokrene još jedan rat u Zaljevu, još jedan sukob isplaniran davno prije. Autor i istraživač George C. Andrews izvještava:

«Slabo je poznata činjenica o Zaljevskom ratu da je mjesec dana prije naše Deklaracije o ratu od 15. prosinca 1990. ministar vanjskih poslova James Baker potpisao Izvješće američke vojske iz 352. Zapovjedništva za civilne odnose o Novom Kuvajtu [neklasificirano i stoga dostupno onima koji su zainteresirani]. U tom se izvješću do u pojedinosti opisuje u kojoj će mjeri Kuvajt biti razoren, kako će naftne bušotine biti zapaljene, te kako će zatim sve biti ponovno izgrađeno - 'bolje nego što je bilo prije' - sa samovlašćem umjesto demokracije koje će stezati još snažnije od onoga u prošlosti. U izvješću se navodi i popis američkih korporacija kojima će biti dodijeljeni unosni poslovi obnove Kuvajta i gašenja naftnih požara, kao i arapski nazivi pod kojima će djelovati. [Identična stvar učinjena je prije 'rata' u Afganistanu te invazije na Irak 2003.J.]»

«Zasto nikom od njegovih političkih protivnika nije palo na pamet postaviti očigledna pitanja... [kao, na primjer] ... Zašto su ogromni poslovni dogovori

između Busha i Husseina i dalje izvan domašaja prava javnosti da o tome bude informirana?»¹⁴

Čitateljima mojih knjiga odgovori na to i slična pitanja bit će očigledni.

Omča oko vrata

Dana 25. srpnja 1990. Saddam Hussein susreo se s April Glaspie, američkom ambasadoricom u Bagdadu, koja mu je priopćila da ona postupa po uputama predsjednika Busha. Izjavila je da Busheva vlada nema 'stava po pitanju arapsko-arapskog sukoba kao što je vaše neslaganje s Kuvajtom glede granice'. Glaspie je dometnula da je od predsjednika primila instrukcije da se angažira na uspostavi boljih odnosa s Irakom. Zatim je otišla na ljetovanje, što je bio još jedan znak Saddamu da Amerikanci nisu zainteresirani za njegov plan napada na Kuvajt.¹⁵ Iluminatima odabir trenutka predstavlja sve. Oni imaju određeni plan za točno određeno vrijeme. Kao što je ministrica bivšeg Blairvog kabineta Cläre Short rekla, datum druge invazije na Irak bio je poznat mnogo prije no što se invazija dogodila, a događajima se manipuliralo na način da se približi krajnjem roku. Razlog je to zašto Hans Blixovim inspektorima za oružje nije odobreno više vremena kako bi svoje inspekcije priveli kraju. Isto se dogodilo i 1991. godine. Iznenada je Bush otac promijenio svoj stav, proglašivši Saddama 'novim Hitlerom'. Rekao je da je Drugi svjetski rat pokazao kako popuštanje takvim ljudima nije odgovor. Mogao je dodati da nije odgovor ni financirati obje strane u sukobu, ni pomagati financirati Hitlerovu ratnu mašineriju, kao što je učinio njegov otac. Onima koji su poznavali plan igre nije bilo teško prepoznati što se događa. Bush je 8. studenog 1990. najavio da će se snage u Saudijskoj Arabiji znatno pojačati. 'Obrambene' snage sada će se premetnuti u ofenzivne: Busheve 'snage UN-a napale su u srijedu, 16. siječnja 1991. kao što je cijelo vrijeme i bilo planirano. Na Irak se okomilo 120.000 borbenih letova aviona, najvećim dijelom - kako se ispostavilo - protiv civilnih područja. Bushev predsjedatelj Združenog stožera Colin Powell, koji ima pradedovske veze s mnogim starim američkim i britanskim obiteljima, predvodio je operaciju. Broj poginulih i ranjenih u bombardiranju Iraka, bolesti koje su se uslijed toga pojavile i ekonomske sankcije teško da je moguće zamisliti. Uvjeti života civila u Iraku pod ekonomskim smrtnim stiskom kojeg su poslije Zaljevskog rata pomoću Ujedinjenih naroda nametnule Amerika i Britanija bili su nezamislivi.

Dom hrabrih...

'Ratove' protiv Iraka, kao ni onaj s Afganistanom, ne može se nipošto opisati kao ratove. Moje poimanje 'rata' podrazumijeva da su za rat potrebne dvije strane, a po toj definiciji Zaljevski rat nije bio 'rat'. Američki su ga vojnici opisali kao 'gađanje glinenih golubova', a upravo je to i bio. Iračku vojsku, koja uglavnom novači ljude koji nemaju izbora, naoružale se doduše Sjedinjene Države i Britanija, ali ne onom

razinom vatrene moći kojom same raspolažu. Irački muškarci, žene i djeca bili su izvrgnuti najintenzivnijim zračnim napadima u ljudskoj povijesti. Tijekom bombardiranja poginulo je najmanje nekoliko desetaka tisuća ljudi. Mediji su nam donosili slike - pribavljene od američke vojske - pametnih bombi' koje mogu naciľjati zgradu i izaći kroz prozor WC-a, ali istina koju su vojni cenzori svakodnevno zataškavali bila je nešto posve drugo. Barem 93% bombi koje su padale sa iračkog neba nisu bile 'pametne', i to prema brojevima iz samog Pentagona, a 70% njih promašilo je svoj cilj. Drugi civilni ciljevi srušeni su pod izlikom da su vojni centri ili centri za izradu oružja. Napadnuto je jedno civilno sklonište zato što su 'nam obavještajne službe javile da je to vojni štab'. Reporter Peter Arnett, koji je u to vrijeme radio za CNN, posjetio je to civilno sklonište u Iraku i otkrio da se radi o ... skloništu. Posjetio je i bombardiranu tvornicu mlijeka budući da je bila 'tvornica kemijskog oružja', i otkrio da se radi o ... tvornici mlijeka. Štoviše, bio je tamo godinu dana ranije i tvornica je proizvodila mlijeko. Pogreške? Ma, molim vas! Pogledajte još jednom kako je časopis *Airman* opisao mogućnosti bespilotne izvidničke letjelice *Global Hawk* raspoređene u Afganistan i Irak:

«Na početnom ispitivanju, na primjer, *Global Hawk* je letio na 56.000 stopa (1 stopa = 30,48 cm, *op. prev.*) iznad Mornaričkog oružnog centra u China Lakeu u Kaliforniji. Slike koje je prikupio bile su toliko jasne da jedna elektro-optička slika stoji tik do jedne F/A-18 Fightera. Jedna je infracrvena slika pokazala mjesto na kojem je beton bio hladniji zbog sjene jednog aviona C-130 koji je nedavno uzletio.»¹⁶

Ne postoji mogućnost pogreške u pogledu položaja kada imate na raspolaganju ovu razinu izvidničke tehnologije. Tisuće iračkih vojnika 1991. bih su živi zakopani kada su snage 'UN'-a buldožerima popunile njihove rovove što je očito kršenje međunarodnog prava. No mentalitet ovih ozbiljno bolesnih ljudi, koji su se trenutno razmahali 'ratom protiv terorizma' - ništa ne odražava bolje od gotovo pa nezamislivog napada na 'Cestu smrti'. Uoči zračnog napada iračka se vojska povlačila krećući se prema kuvajtskog granici i prijelazu Basri. Vojsku su pratili civili i zarobljenici. Američki su piloti napali vozila na čelu i na začelju sedam milja dugačkog konvoja u povlačenju, prisiljavajući ga na taj način na zaustavljanje na otvorenoj cesti. Zatim su sustavno bombardirali konvoj, neprestano jureći nazad prema svojim nosačima aviona gdje bi se ponovno naoružali te vratili i nastavili s masovnim ubojstvima. Jedan je pilot to opisao riječima 'bilo je kao pucati u ribu u bačvi'; na tisuće ljudi je poginulo od ruke istih onih ljudi koji se sada 'bore protiv terorizma', prikazujući sebe moralno superiornima u odnosu na one koji su im na meti. Barrya McCaffreya, jednog od generala umiješanih u ovaj masovni zločin, predsjednik Clinton kasnije je postavio na čelo svog 'Rata protiv droge'. I premda je upravljao ovim zločinima protiv čovječnosti, pohvalne ocjene Georgea Busha oca nisu izostale, kao što je to bio slučaj i s njegovim sinom kada je produžio više

ne go dugu obiteljsku vezu s genocidom. Očigledno prkošenje Ženevskoj konvenciji na Cesti smrti nije urodilo nikakvom akcijom protiv Busheve administracije, budući da postoji jedan zakon za Ameriku, Britaniju i druge 'Zapadne' zemlje i nacije engleskog govornog područja, te jedan posve drukčiji za one koje ovi prvi odaberu bombardirati, ubijati i sakatiti. Međunarodni sud za ratne zločine predsjednika Georgea Busha, potpredsjednika Dana Quaylea, ministra obrane Dicka Cheneyja, ministra vanjskih poslova Jamesa Bakera i vojne lidere Colina Powella i Normana Schwarzkopfa proglasio je krivima za ratne zločine. I što je po tom pitanju napravljeno? Ništa. Ljudi su to koji imaju hrabrosti suditi za ratne zločine drugima, kao primjerice bivšem srpskom lideru Slobodanu Miloševiću.

Crni vitezovi

Iluminatska kraljica Engleske bila je silno zahvala tim manijacima te je, štoviše, Busheve vojne glavešine - Colina Powella i 'Olujnog' Normana Schwarzkopfa (zapovjednika operacije Pustinska oluja) - proglasila počasnim Vitezovima Britanskog carstva. Govoreći o 'misterioznoj' bolesti - poznatoj kao sindrom Zaljevskog rata - koja je pogodila veterane tog pokolja, Schwarzkopf je bezočno lagao. Njegov bi se otac njime ponosio. Norman Schwarzkopf stariji bio je važan igrač u britansko-američkom udaru tajnih službi nazvanom Operation AJAX, operaciji kojom je 1953. svrgnut iranski premijer dr. Mohammad Mossadegh. Iluminati su ga željeli skinuti s položaja nakon što je nacionalizirao proizvodnju nafte i oslobodio svoj narod moći koju je nad njim imao naftni kartel. Iza udara stajao je i premijer britanske krvi, Winston Churchill. Umjesto Mossadegha na vlast je došla diktatura iranskog Šaha koji je poništio nacionalizaciju nafte (vidjeti / *istina će vas osloboditi*). Rijetko se događa da Kraljica vitešku čast i druge počasti dodjeljuje ljudima izvan Commonwealtha, međutim one koje je izabrala možete tumačiti kao neki iluminatski *Tko je tko*. Titule su prozване 'počasnima' s obzirom da američki ustav zabranjuje prihvaćanje titula od monarha neke strane države bez odobrenja Kongresa. Stoga je svega nekoliko tih počasti dodijeljeno budući da - kako je to dužnosnik britanske vlade objasnio - 'Čovjek ne smije umanjivati vrijednost valute'. Pitam se što vi mislite, jesu li ovi ljudi umanjili vrijednost valute: George Bush, pedofil, ubojica djece, masovni ubojica, sotanist i bliski prijatelj Windsora, imenovan je počasnim vitezom Velikog križa Reda kupelji, što je bio i Ronald Reagan, Bushev mazni psić 'predsjednik'; Henry Kissinger, dirigent genocida monumentalnih razmjera diljem cijelog svijeta, tijekom ceremonije u dvorcu Windsor proglašen je vitezom zapovjednikom Reda sv. Mihovila i sv. Juraja; Brent Scowcroft, operativac *Kissinger Associatesa* i glavni savjetnik Georgea Busha, postao je počasni vitez Britanskog carstva; a Casper VVeinberger, još jedan Bushev klon optužen da je sudjelovao u Iran-Contra skandalu prodaje droge za oružje kojeg je Bush pomilovao, također je počasni vitez Britanskog carstva. Nakon grozota od 11. studenog, gradonačelnik New Yorka i *insider*, Rudolph Giuliani imenovan

je počasnim vitezom zapovjednikom Najvršnjeg reda Britanskog carstva sanio zbog toga što je radio posao za koji je ionako pristojno plaćen. Zašto je, dakle, baš on izabranik? Za nešto realističniju pozadinu o 'junaku' Giulianiju i njegovim aktivnostima posjetite *website* Roberta Ledermana, uličnog umjetnika iz New Yorka i redovitog kolumnista *Greenwich Village Gazettea*.¹⁷

Pokop istine

Zločini za koje su odgovorni obitelj Bush, njezini gospodari i kompanjoni rijetko izlaze na svjetlo dana zato što sredstva javnog priopćavanja - na njihovim najvišim razinama - nadziru Illuminati; većina novinara ili ne shvaća da su sitni igrači ili prihvaćaju pravila igre kako bi si osigurali karijere. Bezbroy je primjera za to kako su dokazi i snimke koji razotkrivaju laži zabranjivani ili zapljenjivani. Jedan je i onaj kada su tijekom Zaljevskog pokolja 1991. američke TV mreže NBC i CBS odbile emitirati prilog snimljen u Iraku koji je prikazivao uništavanje civilnih područja, raskrinkavajući Bushevu vladu i vojne izvještaje kao grotesknu fikciju, što oni i jesu u tom 'ratu protiv terorizma'. Prilog je stopirao predsjednik NBC-a Michael Gartner, pa su ga producenti ponudili CBS-u gdje je Tom Bettag, izvršni urednik CBS-ovih *Večernjih vijesti* rekao da će sljedećeg dana netko od njih gostovati u emisiji i ispričati svoju stranu priče. Te je večeri Bettag otpušten iz službe, a priča pokopana. To je prava pozadina TV vijesti.¹⁸

Snimke Ceste smrti također su zataškane. Busheve laži o pregrupiranju iračkih trupa u Kuvajtu, koje je lako dokazati pomoću satelitskih snimki, također nikada nisu prikazane. Ovaj satelitski 'izlaz iz nepravilne zbog laži' bio je razlog zašto je američka vlada kupila sva prava na satelitske snimke iz Afganistana u vrijeme kada je ta zemlja bila predmetom još jednog bolesnog američkog i britanskog snažnog naleta bombardiranja. Trebali bismo svakako obratiti pozornost na to da je - izjavivši prethodno kako je od strane CIA-e instalirani Saddam Hussein predstavljao prijetnju svjetskome miru, te s poraženom iračkom 'vojskom' - George Bush otac iznenada pozvao na okončanje 'rata' i povukao trupe, ostavljajući Saddama i dalje netaknutim. Norman Schwarzkopf o tome je donekle razočaran rekao: «Mogli smo ih u cijelosti onesposobiti, pretvoriti to u bitku uništenja... [To je] ... doslovce trebala biti bitka kod Kane, bitka uništenja. Ma, nema veze, Normane, vidjet ćeš da tvoj predsjednik i oni koji ga kontroliraju žele da Hussein ostane na položaju - ili da barem tako izgleda - pa će tako ponovno moći zaigrati na ovu kartu više od desetljeća kasnije.

Bombardiranje nije dovoljno...

Javnost vjeruje kako je Zaljevski rat okončan 1991. godine premda je, u stvari, tek započinjao. Koristeći 'prijetnju' Saddama - 'prijetnju' koju je Bush odlučio da je neće ukloniti kada mu je bila na dohvat ruke - Sjedinjene Države i Ujedinjeno Kraljevstvo, dijabolički duo svjetskog terorizma, pokrenuli su kampanju nametanja

'sankcija' Iraku. Također su nastavili s bombardiranjem civilnih ciljeva - o čemu se nije izvješćivalo - što je bila politika koju su nastavile i administracije Clintona i boy Georgea Busha. John Pilger, novinar koji se bavi istraživačkim novinarstvom, pisao je o jednoj ženi koju je upoznao na sjeveru Iraka: žena je izgubila supruga, djecu i svekra kada su ih dva američka aviona bombardirala dok su čuvali ovce na otvorenom.¹⁹ Sankcije protiv zemlje koja 70% hrane uvozi nametnute su ljudima koji su već bili opustošeni masovnim bombardiranjem njihovih električnih centrala, sustava vodoopskrbe, kanalizacije i transportnog sustava, a koje su im britanska i američka vlada odbile dopustiti da obnove. Tim za javno zdravstvo sa Sveučilišta Harvard otišao je u Irak neposredno nakon službenog bombardiranja gdje su procijenili da je do kolovoza 1991. već umrlo više od 46.000 djece mlađe od pet godina upravo zbog razorene infrastrukture u Iraku.²⁰ Noćna je mora, međutim, tek započela. Autor Thomas J. Nagy raskrinkao je hladno proračunat način na koji je američka vojska ciljala iračku vodoopskrbu, u potpunosti svjesna kakve će stravične posljedice to imati na stanovništvo, a osobito djecu. U članku naslovljenom 'Tajna iza sankcija: kako je SAD namjerno uništio iračku vodoopskrbu' napisao je da su 'Sjedinjene Države znale koju će cijenu irački civili, u prvom redu djeca, platiti, no unatoč tomu nisu odustali'.²¹ Nagy, koji predaje na Školi za poduzetništvo i javni menadžment na Sveučilištu George Washington, otkrio je dokumente američke Obrambene obavještajne agencije (engl. US Defense Intelligence Agency) koji odaju zapanjujući prezir prema ljudskom životu. U dokumentu datiranom 22. siječnja 1991. piše:

«Irak ovisi o uvozu specijalne opreme i pojedinim kemikalijama kako bi pročistili vodu u svom vodovodu... Ne uspiju li pribaviti zalihe to će rezultirati nestašicom čiste vode za piće, što će pogoditi najveći dio stanovništva. To bi moglo dovesti do veće učestalosti, ako ne i epidemija, bolesti... među najvjerojatnije bolesti tijekom sljedećih 60 do 90 dana [ubrajaju se]: bolesti proljeva (posebice kod djece); akutne respiratorne bolesti (prehlade i gripa); trbušni tifus; hepatitis A (osobito kod djece); ospice, difterija i hripavac (osobito kod djece); meningitis, uključujući onaj meningokokni (posebice kod djece); kolera (moguća, ali manje vjerojatna).»²²

Radi se o grubom kršenju Ženevske konvencije u kojoj stoji:

«Zabranjeno je napasti, uništiti, ukloniti ili učiniti neupotrebljivima stvari koje su prijeko potrebne za preživljavanje civilnog stanovništva kao što su, na primjer, prehrambeni proizvodi, usjevi, stoka, sustav opskrbe i dostave vode, kao i sustavi navodnjavanja, sa ciljem da ih se uskrati civilnom stanovništvu kojem predstavljaju sredstva preživljavanja ili suprotstavljenoj strani, bez obzira na motiv.»

UN-ove sankcije protiv Iraka koje su uvele SAD i Britanija učinile su sve od gore pobrojanog. Godine 1995. ministrica vanjskih poslova Madeleine Albright u televizijskoj emisiji *Sixty Minutes* bila je primorana priznati da su spomenute sankcije stajale života pola milijuna iračke djece, što je podatak koji se odnosi samo na razdoblje do tog datuma. U emisiji *Sixty Minutes* Albright je izjavila kako vjeruje da su posljedice po tu djecu vrijedne zaustavljanja Saddama. To je, samo po sebi, dovoljno zapanjujuće, međutim, druga invazija na Irak 2003. pokazala je da sankcije, smrt i stradanja ničemu nisu poslužili. Način je to razmišljanja koji kontrolira naš svijet. U izvještaju Richarda Garfielda sa Sveučilišta Columbia stoji zaključak da je porast stope smrtnosti djece u Iraku doslovce nezabilježen u suvremenim zdravstvenim studijama.²³ Denis Halliday, koordinator takozvanog 'Programa nafta za hranu, u rujnu 1998. dao je ostavku i progovorio o genocidnim učincima sankcija. Njegov nasljednik Hans von Sponeck učinio je to isto u veljači 2000. godine. Odgovor američke vlade bio je pokušaj diskreditiranja ove dvojice. Farsa zvana 'nafta za hranu' naftnom je kartelu priskrbila jeftinu iračku naftu. Četrdeset posto iračke nafte, zamijenjene za hranu, završilo je u Sjedinjenim Državama po minimalnim cijenama zahvaljujući sankcijama koje su nametnule Sjedinjene Države i Britanija, u nemjerljivu korist iluminatskog naftnog kartela.

Snage slobode i oslobođenja Irak su, osim toga, bombardirale i oružjem koje sadrži osiromašeni uran, što je imalo za posljedicu rađanje djece sa zastrašujućim deformacijama i bolestima (*Slike 8 i 9*). Otkad je 1991. ovo bombardiranje započelo, u Iraku je zabilježena najveća stopa dječje leukemije na svijetu. Istovremeno je postojao embargo na lijekove i tehnologiju koji bi pomogli smanjiti radijaciju. Genocidni napadi na iračko stanovništvo krenuli su s 'Republikancem' Georgeom Bushem ocem, nastavili se za vrijeme 'Demokrata' Billa Clintona, a za manje od mjesec dana od preuzimanja dužnosti početkom 2001. George W. Bush, još jedan 'Republikanac', zapovjedio je (rečeno mu je da zapovjedi) daljnje 'rutinsko' bombardiranje Iraka. Istina je ta da su oni tek lakaji iste jednopartijske države, zbog čega se politika nikada ne mijenja, bez obzira tko bio u Bijeloj kući.

Ne radi ono što ja radim...

Sankcije se jednim dijelom 'opravdavalo' postojanjem 'oružja za masovno uništenje', uključujući biološko oružje, zalihe kojeg je Saddam Hussein navodno nagomilao 2003. godine. Ali irački arsenal su financirale i isporučivale vlade SAD-a i Velike Britanije te njihovi saveznici, a najveći posjednik oružja za masovno uništenje na Planetu je američka vlada. Još i gore, daleko najveći korisnik tog oružja je... američka vlada. Do trenutka dok ovo pišem, samo je jedna nacija bacila nuklearno oružje na drugu.... Sjedinjene Američke Države. Dodajte tome rekord u glasovanju Sjedinjenih Država u Ujedinjenim narodima gdje se SAD konstantno protivi rezolucijama kojima se željelo ograničiti proizvodnju i testiranje bioloških i nuklearnih oružja, kao i kada su posrijedi humanitarna pitanja i pitanja sloboda.

Slike 8 i 9: Ovo su tek dvije žrtve osiromašenog urana bačenog na Irak 1991. Za krvoprolića 2003. pušteno je još i više tog otrova.

I dok je američka vlada lagala u vezi prijetnje koju po svjetski mir predstavlja Saddamovo kemijsko oružje, samo na jednoj jedinoj lokaciji u Sjedinjenim Državama, u Annistonu u Alabami, nalazilo se 395.993 kg sarina, 751.816 kg VX nervnog agensa te 896.638 kg otrovnog bojnog plina iperita.²⁴ Diljem Amerike vojska u skladištima čuva 23.415 tona tekućeg sarina nervnog bojnog otrova koji izaziva plikove po koži, smrtonosan tekući nervni otrov zvan VX i njegove inačice - 21.241.619 kg kemikalija.²⁵ Jedna čajna žličica dovoljna je da ubije ili osakati. Temeljem međunarodnog ugovora od Sjedinjenih se Država zahtijeva da do 2007. uništi svo kemijsko oružje, no približno 75% nacionalnog, sada zabranjenog oružja i dalje postoji. Moraliziranje vlade Sjedinjenih Država i ljudi obamrljih mozgova koji pružaju podršku daljnjem umiranju i razaranju odvratni su preko svake mjere. SAD je jedina zemlja koja je od 1945. bombardirala više od 20 zemalja; jedina zemlja koja je upotrijebila nuklearno oružje; u prosincu 2001. povukla se iz Sporazuma o antibalističkim raketama; odbila je podržati napore za izradu procesa verifikacije za Konvenciju o biološkim oružjima, te u srpnju 2001. dovela do zastoja međunarodne konferencije na tu temu; odbila je ratificirati UN-ovu Konvenciju o Pravima djeteta; jedina je zapadna zemlja koja dopušta izvršavanje smrtnih kazni nad djecom; odbila je potpisati Konvenciju o zabrani mina iz 1997. kojom se zabranjuje uporaba nagaznih mina; i pridružila se Izraelu u protivljenju rezoluciji Generalne skupštine iz 1987. kojom se osuđuje međunarodni terorizam.²⁶ Amnesty International 1996. je priopćio:

«Diljem svijeta svakoga dana po svoj će prilici neki muškarac, žena ili dijete biti prognani, mučeni, ubijeni ili će nestati', od strane vlasti ili naoružanih političkih skupina. U većem broju tih slučajeva Sjedinjene Države su suodgovorne za takvo stanje.»²⁷

I britanski lideri također drže zastrašujuć rekord u masovnim ubojstvima. Vratimo li se u prošlost sve tamo do 1919. kada je Winston Churchill bio ministar vanjskih poslova Ratne vlade, Britanci su i tada protiv Iraka upotrebljavali kemijsko oružje. Kada je jedna iračka pobuna protiv kolonijalne vladavine ugušena otrovnim plinom, Churchill je rekao: 'Ne razumijem svu tu preosjetljivost po pitanju uporabe plina. Osobno snažno podupirem [njegovu] primjenu protiv neciviliziranih plemena.'²⁸ Pripadnik britanske vojske, vojnik koji se borio u Zaljevskom ratu 1991. rekao mi je da je u tom sukobu protiv iračkih trupa korišteno kemijsko oružje. Robert Cooper, negdašnji diplomat i osobni tajnik britanskog premijera Tonyja Blaira zadužen za vanjske poslove, u *The Post-Modern Slate and the World Order* priznao je: 'Moramo se naviknuti na to da postoje dvostruki standardi.... [drugim riječima] ... priječi preko toga, mi smo licemjeri (ali, moćni licemjeri).' Cooper je izjavio da je sukob s Irakom iz 1991. imao za cilj zadržati nadzor nad naftnim zalihama, te da '... razloge za ratovanje u Zaljevskom ratu ne treba tražiti u činjenici da je Irak prekršio norme međunarodnog ponašanja...' Točno. Oni koriste svako moguće opravdanje kako bi ljudima prodali laž i proveli svoj plan - kao što su učinili is 11. rujna i drugim 'ratom' s Irakom.

Oružje za masovnu prijevaru

Dugo je bilo planirano, kako to biva kod takvih stvari, da će 'oružje za masovno uništenje' biti izlika za drugi rat protiv Iraka 2003. godine. Opskrbivši Saddamov kemijski i biološki arsenal, oni mu neće dopustiti pregovore o njegovom uništavanju, niti će priznati da ga tamo više nema. Unatoč tome, Scott Ritter, bivši šef UN-ovih inspektora za oružje u Iraku, jasno je dao do znanja da do potkraj 1990-tih Saddamov režim nije predstavljao prijetnju. Za *Arms Control Today*, izdanje iz lipnja 2000. Ritter je izjavio:

«S obzirom na opsežnu prirodu režima nadziranja kojeg je uveo UNSCOM, a režim je uključivao strogu kontrolu izvoza i uvoza, već je 1997. bilo moguće utvrditi, sa kvalitativnog stajališta, da je Irak razoružan. Irak više nije posjedovao nikakvu značajniju količinu bilo kemijskih bilo bioloških agensa, ako ih je uopće i posjedovao, a industrijska postrojenja za proizvodnju tih agensa bila su ili uništena ili su bila pod strogim nadzorom. Isto vrijedi i za iračke nuklearne i balističke mogućnosti djelovanja.»

«Stovise, do kraja 1998. Irak je bio do te mjere razoružan da nešto slično u modernoj povijesti još nije zabilježeno, međutim UNSCOM i Vijeće sigurnosti nisu mogli - a u pojedinim slučajevima i nisu željeli - priznati takav rezultat.»

Nisu željeli zato što bi to uništilo njihovu privid-priču koja im je bila potrebna kako bi nastavili s masovnim ubijanjem, te kako bi 'prodali' planiranu invaziju iz 2003. godine. Posljedice rata iz 1991. i sankcija koje su uslijedile po irački narod nepojmljive su. Zemlja je već bila u rasulu čak i prije nego što se američki i britanski *blitzkrieg* po drugi puta nadvio nad njih. Arundhati Roy u engleskom je *Guardianu* napisala:

«Posluzivši se 'uslugama' UN-ove diplomacije (ekonomske sankcije i inspekcije oružja) kojima se željelo osigurati da je Irak pao na koljena, da irački narod umire od gladi, daje pola milijuna iračke djece smrtno stradalo, da je iračkoj infrastrukturi nanesena golema šteta, uvjerivši se da je većina iračkog oružja uništena - u kukavičkom postupku koji je zasigurno bez premca u povijesti - 'Saveznici' / 'Koalicija voljnih (poznatija kao Koalicija zastrašenih i kupljenih) - poslala je vojsku u invaziju na Irak!»

«Operacija'Iračka sloboda'? Ne bih rekao. Više mi sliči na operaciju'Hajdemo se utrkivati, ali daj da ti najprije polomim koljena'.»²⁹

Točno tako.

• IZVORI

- 1 Radio Free America, 28. ožujka 1991. Pogledajte i *website* Shermana Skolnicka na <http://www.skolnicksreport.com/>
- 2 *ibid*
- 3 London *Times Online*, 31. prosinca 2002.
- 4 *Ibid*
- 5 *Ibid*
- 6 "The Two Faces of Donald Rumsfeld", Randeep Ramesh, *Vie Guardian*, 9. svibnja 2003.
- 7 *Ibid*
- 8 *Ibid*
- 9 Rodney Sticb, *Defrauding America*, (Diablo Western Press, Alamo, California, 1994.), str. 426
- 10 Preuzeto od Leading Edge Research Group, <http://www.cco.net/~trufax>, objavljena na <http://www.alienobserver.com/files/text/kawa2.html>

- 11 *Defrauding America*, str. 430
- 12 'Inside the Shadow CIA', *Spy Magazine*, rujan 1992.
- 13 Ibid
- 14 George C. Andrews, *Extraterrestrial Friends and Foes* (IllumiNet Press, Lilburn, GA, USA, 1993.), STR. 288
- 15 Transkript sa sastanka kojeg su ustupili Iračani, a kojeg je citirao Russel S. Bowen u *The Immaculate Deception* (American West Publishers, Carson City, 1991.), str. 146-147
- 16 <http://www.af.mil/news/airman/1101/hawk.html>
- 17 <http://baltech.org/lederman/giuliani-wtc-collapse-3-01-02.html>
- 18 <http://www.thirdworldtraveler.com/Project%20Censored/CensoredNews1991.html>
- 19 William Thomas, *All Fall Down* (Essence Publications, 2002.), str. 50
- 20 [http://homel.gte.net/res0k62m/" \I" _edn49" \o](http://homel.gte.net/res0k62m/)
- 21 [http://www.davidicke.net/newsroom/ameri/usa/" \I"water.ca](http://www.davidicke.net/newsroom/ameri/usa/)
- 22 <http://www.progressive.org/0801 issue/nagy0901 .html>
- 23 Potražite cijeli članak Richarda Garfielda na http://www.backflip.com/_____perl/go.pl?url=12664166
- 24 *St Peterburg Times*, 16. ožujka 2003.
- 25 Ibid
- 26 Pogledati *Stupid White Men*, Michael Moore, Penguin Books, 2001.
- 27 Noam Chomsky, *Rogue States: The Rule of Force in World Affairs* (Pluto Press London 2000.)
- 28 <http://www.oneworld.net/guides/cbweapons/front.shtml>
- 29 *The Guardian*, 2. travnja 2003.

ŠESTO POGLAVLJE

Patnje male djece

Istina koja ljude čini slobodnima najvećim dijelom je istina koju radije ne bi čuli.

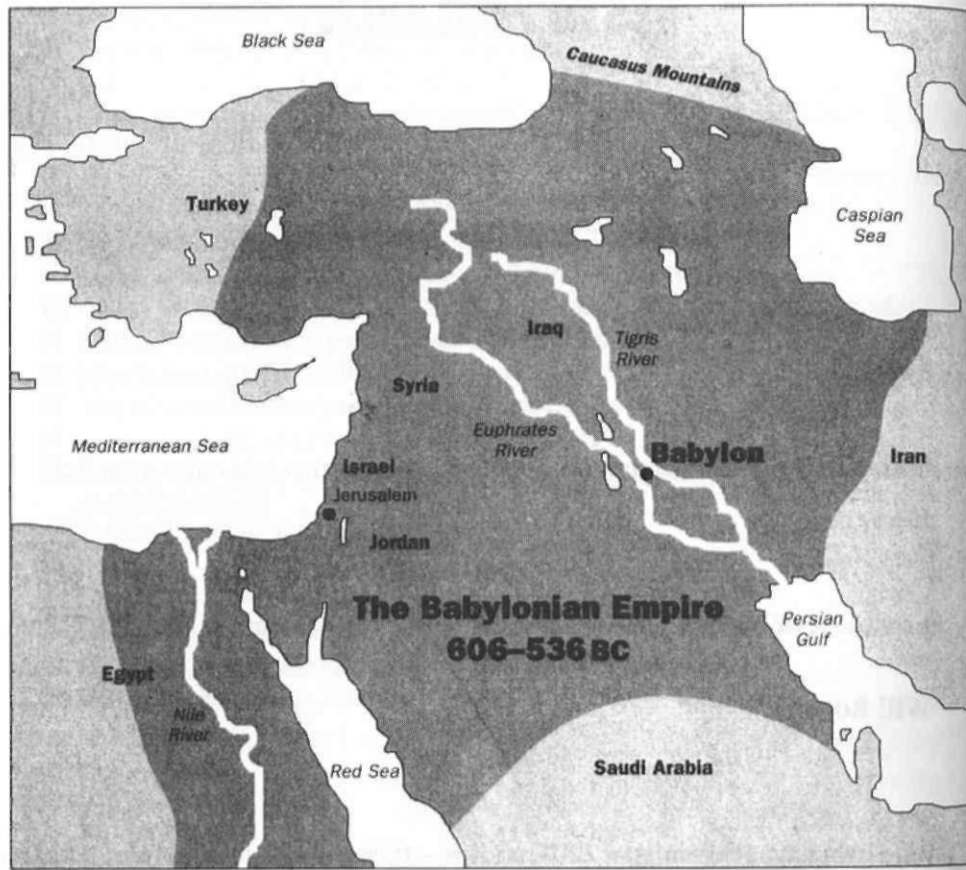
Herbert Agar

Ne može se reći da civilizacija ne napreduje; ipak vas u svakom ratu ubiju na neki novi način.

Will Rogers

Poslije invazije na Afganistan 2001. godine - tijekom koje je poginulo najmanje 5.000 civila, i to samo zbog nafte i iluminatskog osvajanja, počele su pripreme terena za novu fazu u provedbi plana za globalnu dominaciju. Bio je to povratak u Irak, odnosno ponovni povratak u njihovo drevno glavno sjedište u zemlji Sumera i Babilona (*Slika 10, na sljedećoj stranici*).

Boy Georgeu Bushu dali su da pročita govor (najbolje što može) o stanju nacije (obično sranje) koji je uputio 28. siječnja 2002. godine. U govoru, koji je napisao *neo-con* David Frum iz Američkog instituta za poduzetništvo spomenuta je fraza 'osovine zla. Odnosila se na Irak, Iran i Sjevernu Koreju, tri zemlje koje se poimenično navode u dokumentu iz rujna 2000. kojeg je sastavio Projekt za novo američko stoljeće za Cheneyja, Rumsfelda, Wolfowitzu i ostatak društva. Prvi na popisu bio je Irak; laži su potekle iz Bijele kuće, Pentagona i Downing Streeta, nastojeći javnosti prodati invaziju. Rat su morali opravdati lažnim tvrdnjama o oružju za masovno uništenje', ali i zorno prikazati 'pobjedu' kao oslobođenje zahvalnih Iračana koje su oslobodili američki heroji. To je bilo važno s obzirom na to da što će propagandna manipulacija u Iraku biti bolja, to će biti lakše uvaliti sljedeću invaziju. U tim su im nastojanjima velikodušno pružale podršku američke televizijske mreže.

Slika 10: Povratak kući: Babilonsko Carstvo sada na meti Illuminata i njihovih 'neo-consa'

Gledao sam CNN u Americi onoga dana kada su američke trupe slavno obo-rile na tlo spomenik Saddama Husseina u Bagdadu usred mnoštva Iračana koji su to radosno pozdravili. Odnosno, priopćili su mi da je to ono što gledam. CNN je nekih dva sata prijenosa uživo držao kamere na spomeniku u očekivanju ovog događaja, na trgu koji se nalazi neposredno ispred Hotela Palestine u kojem su, zami-slite slučajnosti, odsjeli međunarodni novinari i TV ekipe. Sve je bilo namješteno. TV kamere koje fokusiraju spomenik u prvom planu i razdragani narod. Međutim, nešto šira snimka je otkrila svega šačicu Iračana na tom mjestu dok je ostatak trga ostao prazan (Slike U i 12). Mnogi od tih 'razdraganih' Iračana bili su povezani s od strane CIA-e financiranim iračkim Nacionalnim kongresom Ahmeda Chalabi-ja, američke marionete izabrane da 'vodi' okupirani Irak. Cijeli je događaj pažljivo isplaniran, njegovo je uprizorenje provedeno kako bi se za umove masa izrezirao točno određeni moment 'rata': veličanstvene Sjedinjene Države oslobodile su Irak ugnjetavanja (u izvedbi Johna Waynea). Dr. Sušan Block, spisateljica i osoba koja se bavi spolnim odgojem, ovu je scenu usporedila sa silovanjem:

«Najveću pobjedu silovatelju predstavlja dokaz da je njegova žrtva pritom 'uživala*'. I premda je možda provalio na njezin posjed, razvalio njezinu kuću, pobio njene ukućane, opljačkao joj stvari, unatoč tomu što ju je prestravio i ponizio, pretukao i unakazio, polomio joj kosti i oderao joj kožu, prolio njezinu krv, ozlijedio joj organe i opustošio joj dušu, ukoliko usred silovanja, između suza i krikova agonije, ukoliko bi žrtva na trenutak, iz nekog razloga, bilo kojeg razloga, ukoliko bi se nasmiješila ili, još bolje, doživjela orgazam, silovatelj je isкупljen; štoviše, (u svojoj glavi) on je čak junak...»

«... A udobno uljuljkani *mainstream* mediji i dalje emitiraju slike srušenog spomenika i nasmiješenih Iračana. CNN-u siguran položaj mogao bi držati i Ari Fleischer (glasnogovornik za tisak Bijele kuće). Nabrijani spikeri u *soft-core* ratnom porniću - 'sladostrasno' prikazujući vrlo malo razuzdane *hardcore* smrti i osakaćenih tijela - otkrivaju samo mnoštvo zgodnih, mišićavih vojnika i varavo cerekanje tamnoputih lica koja poručuju: Sloboda! Oslobođenje!

Slika 11: Istina o 'ratu' u Iraku. Nije se radilo o 'oslobađanju' nego o američkom osvajanju u interesu Illuminata koji kontroliraju ame-ričku vladu.

Slika 12: Isfabricirana iluzija: doslovce pust trg u trenutku kada američke trupe obaraju Saddamov kip. Pažljivo snimljeni groplanovi stvaraju dojam razdragane mase Iračana. Ali, gdje su ti Iračani?

Osmjesi! Oni nas vole! Možda jesmo brutalno, sistematski silovali njihovu zemlju (a silovanje se nastavlja), ali oni nas žele! Oni stvarno žele da ih bombardiramo dok ne ubijemo Boga u njima. Njima se to sviđa.»¹

Istina, mediji su po običaju nasjeli propagandi; štoviše, brojni urednici i vlasnici američkih mreža bili su upleteni u zavjeru. Televizijske postaje i novine diljem svijeta na svojim ekranima i naslovnim stranicama objavljivale su slike srušenog Saddama i razdraganih Iračana, pruživši manipulatorima ljudskim umovima upravo ono što su željeli. *Spin* doktori: 33.666.911.000; istina: 0. Dana 19. ožujka, neposredno prije početka krvoprolića, na svojem sam *websiteu* www.davidickp.com napisao sljedeće. Naslov je bio 'Igralište batinaša':

«Sjedinjene Države i Ujedinjeno Kraljevstvo raspolažu vatrenom moći koja je u poznatoj ljudskom povijesti dosad nezabilježena. Usporedbe radi, Iračani stampedo slonova pokušavaju zaustaviti dječjom pucaljkom. Stoga će taj rat biti sve samo ne rat. Bit će to banda nasilnika s igrališta koji će ubiti Boga u slabiću od 45 kilograma s naočalama i ortopedskim pomagalicama na nogama. Brzina kojom to čine (kao i učinkovitost kojom zataškavaju vijesti o stradanjima civila) bit će prikazana kao 'slavna pobjeda nasilnika koji su preuzeli igralište i sada diktiraju pravila pod izlikom da 'oslobađaju ljude brutalne diktat ure'.»

«Istina je da je Saddam brutalni diktator, kojeg su na položaj postavile iste one sile koje ga sada nastoje maknuti, ali nije u istoj klasi s onima koji će ga sada poput diktatora maknuti. Vjeruje li još uvijek netko da post-Saddamov 'irački' režim neće nadzirati isti fašisti koji stoje iza ovog 'rata', ja imam jedan antikni kompjutor kojeg bi možda želio kupiti. Godina proizvodnje - 1593.»²

Dakako da se je upravo to dogodilo, čovjek ne treba baš biti genij da shvati što će se dogoditi budući da je plan svaki puta isti: isticati ono što želite da ljudi vjeruju, i zataškavati ili umanjivati važnost svemu što bi im omogućilo pogled iz drugog kuta gledanja. Iz tog je razloga bilo presudno usredotočiti pozornost na rušenje Sadamovog kipa dok se istovremeno što je moguće manje govorilo o 'kolateralnoj šteti' - smrti i užasavajuće osakaćenim roditeljima i djeci. Većina *mainstream* medija *spin* doktorima je pružila svu potrebnu podršku. Bi li kamere CNN-a dva sata uživo prenosile umiruće ili raskomadano dijete? Ili iz opustošene bolnice u kojoj pokušavaju pružiti pomoć djeci sprženih tijela i onoj koja su ostala bez udova kao što su ona na *slikama 13, 14 i 15*? To bi bio stvarni moment 'rata' koji ga definira u pravom svjetlu i stvarna slika ovog krvoprolića, ali to nije cilj. Pisalo se i govorilo o slici koju su umjesto ove *spin* doktori željeli da se utisne u sjećanje ljudi, i osuđivalo arapske postaje koje su prikazivale istinsku cijenu rata. Sve je manipulacija, sve je usmjereno na kamere i umove ljudi. To nema nikakve veze s istinom ili činjenicama. Novinar Robert Fisk u svom je izvještaju opisao kako su američke trupe otvorile vatru na automobil Quiza al-Selmana, danskog inženjera u Bagdadu. Sa sobom je imao svoju dansku putovnicu, vozačku dozvolu

Slika 13: Lice rata koje ne žele da vidite...

Slike 14: ... slike smrti i osakaćene djece zapadne su televizije cenzurirale

Slika 15: dok su istina i stravične posljedice manipuliranog krvoprolića skrivane od očiju javnosti

i zdravstvenu iskaznicu, ali vojnicima koji su mu prišli to je bilo nevažno. Rekao je da im je on objasnio da je znanstvenik istraživač, ali oni su ga primorali da legne na cestu, ruke su mu plastično-čeličnim lisicama svezali na leđa, vezali su mu i noge te ga stavili u vojno vozilo. Evo što je slijedilo:

«U vozilu sam bio deset minuta, i tada su me ponovno izvukli van. Tamo su bili novinari s kamerama. Amerikanci su mi tada oslobodili ruke i primorali me da lažem. Potom, ispred kamera, ponovno su mi svezali ruke i noge i vratili me nazad u vozilo.»³

Igra **Limovima**.

Četvrt crvenih pera

Američke televizijske mreže kao što su Fox, CNN, NBC i ABC uvreda su svemu što je humano, a oni koji uzimaju njihove prljave dolare i rade po njihovoj narudžbi intelektualno se prostituiraju. Britanski tabloid *Sun*, poput *Fox/Fix Newsa* i *Weekly Standarda* Williama Kristola, u vlasništvu je Ruperta Murdocha. *Sun* je objavio sljedeći naslov o Iračanima: «Nemajte milosti prema njima - njihove su duše prljave.»⁴ I to je bolje nego biti bez duše, pretpostavljam, jer ste vi svoje prodali Rupertu Murdochu. *Sunova* kolumnistica Katy Weitz dala je otkaz u znak prosvjeda protiv načina na koji je list izvještavao o ratu. *Sun* je podržavao Murdochovu politiku, rekla je, i nitko se tome nije usprotivio. «Zelim biti ponosna na rad u čijem stvaranju sudjelujem, a ne crvenjeti se od srama pred njegovim krvožednim naslovnica», napisala je u *The Guardiani*.*.⁵ Neki od njenih kolega novinara jednako su se osjećali ali nisu dali otkaz jer im je trebao posao, dok su drugi rekli da bi ona svoja gledišta trebala zadržati za sebe. «Ne mogu podnijeti kada čujem da ljudi pljuju po svojim novinama: to je kao da slušam kako netko ružno govori o svojoj obitelji», rekao joj je jedan «novinar». A što je s obiteljima u Iraku? Katy Weitz rijetka je iznimka. Kako je rekla, reakcija većine njenih kolega bila je: «Svasta... novinarka s principima. Što još neću doživjeti!».«⁶

MSNBC-ova dopisnica Ashleigh Banfield razbjesnila je svoje poslodavce kad je na Državnom sveučilištu u Kansasu 24. travnja 2003. održala predavanje o ratnom izvještavanju i onome što je nazvala «velika predstava».⁷ Opisala je što svjetskoj javnosti nije bilo dopušteno vidjeti. Nitko nije vidio stvarne užase onoga što se događalo, ustvrdila je, i zato ljudi neće moći «ozbiljno razmisliti o konceptu ratovanja kad se sljedeći put s tim suocimo». Prije sukoba mnogi su izražavali neslaganje zbog strahota ratovanja, no ona je bila ozbiljno zabrinuta da je «trotjedni *TV-show*» možda promijenio mišljenje ljudi: «Sve je bilo jako uljepšano.», izjavila je.⁸

«Niste vidjeli gdje su ti meci padali. Niste vidjeli što se događalo kad bi pala minobacačka granata. Oblak dima nije sve što minobacačka granata izazove kad eksplodira, vjerujte mi. Postoje strahote koje su potpuno izostavljene iz ovog rata. Onda, je li to bilo novinarstvo ili izvještavanje? Postoji velika razlika između novinarstva i izvještavanja, i to što imate pristup ne znači da imate priču, to znači da imate samo temu. I to je ono što smo mi dobili, to je bila veličanstvena, divna slika koju su mnogi ljudi gledali i zbog koje su mnogi oglašivači poludjeli za kablovskim vijestima. Ali to nije novinarstvo. Nisam sigurna da bismo mi u Americi oklijevali to ponoviti, voditi još jedan rat, jer je to izgledalo kao veličanstven i hrabar i tako sjajan pothvat: oslobodili smo se jednog groznog vođe. Oslobodili smo se diktatora, oslobodili smo se čudovišta, ali nismo vidjeli koja je bila cijena toga.»

«Ne mogu vam opisati koliko su teške bile civilne žrtve. Vidjela sam nekoliko slika. Vidjela sam snimke francuske televizije, tu i tamo sam ponešto vidjela, ali da biste stvarno shvatili sve aspekte rata morate biti na objema stranama. Morate biti unilateralac, netko tko je u stanju izvještavati izvan redova obiju strana, što je, usput rečeno, najopasniji način izvještavanja o ratu, a tako je većina nas izvještavala o Afganistanu... Ali iz ove posljednje avanture američke vojske doista ne znamo kako je sve to izgledalo, i zašto to možda nikada ne bismo smjeli ponoviti. Još nešto: u ovom ratu vrlo je velik broj glasova zamro. Svi znamo što se dogodilo [glumici] Sušan Sarandon zato što se javno izjasnila, i njenom mužu, i svi znamo da Amerikanci zapravo ne žele da bude tako. Sloboda govora je divna stvar, to je ono za što se borimo, ali čim postane neugodna zbog nekog razloga borimo se protiv nje.»⁹

Banfieldova je rekla da je često bila bojkotirana samo zato što je prenosila obje strane priče s Bliskog istoka, «samo zato što sam na televiziji rekla 'Ovo mi govore vođe Hezbollaha, ovo mi govore Libanonci, a ovo su Sirijci rekli o Hezbo-Uahu». Rekla je da je radijski voditelj s MSNBC-a po imenu Michael Savage bio izvan sebe od bijesa zato što se usudila govoriti s brigadom mučenika Al-Aqse o tome zašto rade to što rade; zašto su se spremni žrtvovati za ono što oni zovu borbom za slobodu, a drugi zovu terorizmom. Izjavila je da ju je Savage nazvao droljom, porno-zvijezdom i «suučesnicom u ubijanju židovske djece».¹⁰ Zvuči nevjerojatno ako niste imali prilike čuti na djelu neke od tih američkih voditelja govornih emisija' glavne struje. Mnogi imaju usta veličine jednog planeta, a mozak poput zrna graška, ali oni govore Americi što da misli, ili još bolje, ne misli. Godine 1991. neki od njih pozivali su na nuklearne napade na Irak. «Kako možete voditi diskusiju, kako možete bilo što riješiti», pita se Banfieldova, «kada Amerika u običnoj radijskoj raspravi svakodnevno sluša o napadima, da i ne govorimo na razini vlade?». Bude li takav stav prevladao, dodala je, pozdravite se s raspravom i diplomacijom. Što će nam tada ostati? Rat. Banfieldova je istaknula stvarno

sramotni *Fox/Fix News* Ruperta Murdocha. Govorila je o «Foxovom ucinku» s njegovim pristranim domoljubljem i nedostatkom bilo čega što bi makar izdaleka podsjećalo na novinarstvo. Urednici kablovskih vijesti umotali su se u američku zastavu i domoljublje, rekla je, i ciljali na određenu demografsku skupinu publike. To je vrlo uspješno provedeno i ubrzo ste mogli osjetiti učinke na drugim mrežama koje su počele zapošljivati sve više desničarskih suradnika. Sve to bilo je zbog *Faxa*, rekla je, i njegovom uspjehu u preotimanju gledatelja drugim mrežama. Ona u stvari želi reći da će, kada se sljedeći put krene u rat, izvještavanje u 'vijestima biti još gore.

Institucionalizirani rasizam

Tijekom 'rata bio sam u Americi i vidio bezbrojne emocijama nabijene priče o američkim vojnicima koji su poginuli u Iraku. «Strasne vijesti» - čuo sam kako govore na CNN-u. «Dva američka vojnika poginula su u raketnom napadu.» Objavili su intervju s obiteljima vojnika koji se neće vratiti kući živi, voditelji intervju govornici su o tome koliko im je teško. Ja to razumijem, ali nikada nisam čuo daje netko spomenuo kroz što prolaze obitelji mrtvih iračkih civila. Roditelji koji su vidjeli svoju djecu raznesenu na komade i djeca koja su gledala kako se to događa njihovim majkama i očevima. Mrtvi irački civili nisu «strasne vijesti», čini se; oni su nesretna i neizbježna «kolateralna šteta». Vidio sam kako je jedna kršćanska televizija prekinula program kako bi zamolila gledatelje da se «mole za naše vojnike». Nitko nije spomenuo molitvu za Irance. S druge strane, oni su muslimani i zašto bi kršćanskog boga boljelo dupe za njih. Smuča mi se kada vidim lako otvoren rasizam u načinu na koji se taj 'rat', svi takvi 'ratovi', prikazuju. Zar ljudi smeđih lica nemaju emocije koje su jednako traumatične i nezamislive kao one rođaka američkih vojnika? Vojnici su otišli svojom voljom, dok irački i afganistan-ski civili nisu imali taj luksuz. I onda su Sjedinjene Američke Države predvodnik 'slobodnog svijeta'? Moralna vertikala? Oni koji vjeruju u takve očigledne gluposti utapaju se u septičkoj jami masovnih ubojstava i samozadovoljstva.

Hura za junake

Procjenjuje se da su ti 'hrabri' vojnici na Irance samo iz zraka bacili 30.000 bombi, uz enormnu cijenu u ljudskim stradanjima i novčanom iznosu. U ovom svijetu milijarde ljudi žive u siromaštvu, pa ipak svaka krstareća raketa tipa Tomahawk košta oko milijun dolara, a ukupni troškovi vojske približavaju se svoti od 100 milijardi dolara. Napali su zemlju u kojoj od 24 milijuna stanovnika otprilike 60 posto čine djeca. Ne vidim ništa junačko u tome. Najpoznatija žrtva tog fašističkog pokolja bio je Ali Ismail Abbas, dvanaestogodišnji dječak koji je izgubio oba roditelja i obje ruke u američkom i britanskom bombardiranju Bagdada. Zadobio je i strašne opekline po tijelu. «Bila je ponoć kad su nas pogodile rakete», rekao je Reutersu u bolnici Kindi. Razmišljajući o svojoj neizvjesnoj

budućnosti, upitao je može li dobiti umjetne ruke. «Mozete li mi pomoći da opet dobijem ruke? Mislite li da mi liječnici mogu dati nove ruke?» - pitao je Abbas. «Ako ne dobijem ruke počinim ću samoubojstvo.», rekao je dok su mu suze tekle niz obraze. U Reutersovom izvještaju dalje stoji:

«Njegova teta, tri bratića i još tri rođaka koji su bili kod njih također su poginuli u ovotjednim raketnim napadima na njihovu kuću u okrugu mosta DIALA istočno od Bagdada. 'Mi nismo htjeli rat. Ja sam se bojao rata, rekao je Abbas. 'Naša kuća bila je jedna jedna brvnara, zašto su nas bombardirali?' - pitao je dječak. S izgubljenim djetinjstvom i budućnošću zasjenjenom katastrofom i invalidnošću, Abbas je otvorio svoje srce ležeći u krevetu s improviziranom drvenom rešetkom preko grudi kako plahte ne bi dodirivale njegovo opečeno tijelo. 'Želio sam postati časnik u vojsci kad porastem, ali više ne želim. Sada želim biti doktor, ali kako? Nemam ruke', rekao je. Njegova teta Jamila Abbas (53) pazila je na njega, hranila ga, prala, tješila ga molitvama i neprestano mu govorila da su njegovi roditelji otišli na nebo. Abbasova patnja pružila nam je malen uvid u svakodnevne užase iračkih civila u razornom napadu na Irak pod američkim vodstvom.»

Isključivo prosvjedovanje javnosti zbog njegovih muka u bagdaskoj bolnici, pretrpanoj žrtvama i nedovoljno opskrbljenoj lijekovima i liječnicima, dovelo je do toga da je Ali kasnije avionom prebačen u jednu bolnicu u Kuvajtu. Iračka medicinska sestra Fatin Sharhah napisala je pismo Bushu i Blairu u kojem ih je pitala: «Imate svu tu tehnologiju kojom nas bombardirate... ali ne možete odvojiti jedan avion na jedan dan kako biste spasili nečiji život?»¹² Ah da, pridavanje važnosti pričama o djeci poput Alija ne ide u prilog američkom i britanskom uljepšavanju njihovog pokolja i zato ignoriraju patnje sve dok nisu prisiljeni djelovati, u trenutku kada vijest procuri. A onda one koji su izazvali patnje prikazuju kao dobre junake koji pomažu malom dječaku da 'preživi'. Kao što su istaknuli liječnici i humanitarne organizacije, Ali je tek jedno od bezbroj djece koja su propatila slične posljedice, a radi čega? Kako bi iluminatske korporacije mogle zauzeti Irak i njegove zalihe nafte i postati dominantna sila na Srednjem istoku. «Alijev glas jedan je među milijunima dječjih glasova koje ne čujemo.» - relda je Kathryn Irwin, glasnogovornica Dječjeg fonda Ujedinjenih naroda (UNICEF).¹³ Oni pate i umiru kako bi ljudi poput Bushovih, Cheney, Rumsfelda, Wolfowitz, Powella, Perlea, Blaira i drugih mogli provesti plan uvođenja globalne fašističke države kojem rop-ski služe. Dok su ljudi stradavali od nezamislivih ozljeda, većina bolnica u Iraku bila je zatvorena zbog posljedica bombardiranja i krađa koje su uslijedile kad je nastao kaos. One koje su bile otvorene imale su nedovoljno lijekova, bile su bez struje ili čiste vode. UNICEF-ova glasnogovornica Kathryn Irwin izjavila je: «Bolnice moraju liječiti bolesnu djecu bez potrebnih lijekova i bez vode. Kako nekoga možete liječiti bez čiste vode?» Siguran sam da Bush i Blair nisu razmišljali ni o

čemu drugom. Bagdaski glasnogovornik Međunarodnog odbora Crvenog križa Roland Huguenin-Benjamin rekao je da je u bolnicama glavnog grada u prosjeku zabilježeno 100 mrtvih civila dnevno.¹⁴ Dr. Huguenin-Benjamin i njegovo osoblje također su bili šokirani brojem mrtvih i ranjenih u bolnici u gradu Hillahu: 'Ta bolnica koju smo imali priliku posjetiti s našim liječnikom bila je više nego pretrpana stotinama pristiglih civilnih žrtava u samo nešto više od 48 sati.' - rekao je. «Bilo je vrlo mnogo mrtvih tijela koja su bila praktično raskomadana od siline eksplozija kojima su bila podvrgnuta.»¹⁵ Evo još nekih pojedinosti iza veličanstvene pobjede koje *CNN*, *Fix News* i druge mreže glavne struje ne spominju:

«Prije svega nekoliko tjedana krhka iračka djevojčica Ayesha ovog svibnja željno je iščekivala svoj sedmi rođendan. Ta je očekivanja u trenu ugasila američka bomba koja je doslovno izbila sadržaj njene lubanje, ostavivši za sobom groteskne krhotine razbijenog sna. Krv koja je tekla iz njenog malog, slabašnog tijela na zemlju govorila je tome u prilog. Te prve slike koje smo vidjeli zaista su bile odraz operacije koju je američki predsjednik George W. Bush nazvao 'Slobodom'. Da, Ayesha je oslobođena daljnje tiranije. I bezbrojne druge nevine duše pratile su njen put prema slobodi od Busha, ali ima i drugih koji u ovom trenutku proživljavaju jednako tešku sudbinu.

«Od bombi koje neprekidno padaju na bespomoćno stanovništvo, civila koje kose američki avioni, do žena i djece koje topništvo raznosi na komade, ovo nije rat. Ovo je terorizam u svom najgorem obliku. Naime, provodi se pod maskom legitimnosti i u ime 'veličanstvene' demokracije.»¹⁶

I još:

«Zapomaganje osmogodišnje Aishe Ahmed odjekuje traumatološkim odjelom. Kao jedno od stotina djece koja su postala žrtve 15-odnevno rata u Iraku pod američkim vodstvom, izgubila je oko a lice i tijelo prekriveni su joj ranama koje su posljedica nečega što je moralo biti prava kiša šrapnela. 'Mama! Hoću svoju mamu! Gdje je moja mama?' - nastavila je mrmljati Aisha. Ipak, ni medicinska sestra ni susjed koji ju je pokušavao utješiti nisu se usudili odgovoriti. Njen četverogodišnji brat Mohammad poginuo je, a njena majka i drugi brat bili su u kritičnom stanju, na operaciji zbog ozljeda glave i grudi. Njezin otac i dvije sestre također su bili teško ranjeni i nalazili su se u drugoj bolnici. Susjed je izjavio da je vidio kako u srijedu ujutro rakete pogađaju Radwaniyeh, zabačeno područje blizu bagdadske zračne luke.

«Na njihovu nesreću, oni žive na tom području na kojem se osim njihove farme nalazi i kompleks predsjedničke palače i vojni položaji. Stradalo je ukupno 12-ero djece i šest odraslih osoba. Američki ratni stožer u Kataru

dao je priopćenje da je farma u Radwaniyehu služila kao vojni 'zapovjedni i kontrolni objekt'. Washington tvrdi da civilne žrtve u svom ratu za svrgavanje predsjednika Saddama Husseina nastoji svesti na minimum. Aisha se sa svojim rođacima i susjedima igrala u vrtu za vrijeme zatišja između borbi kad ih je pogodila raketa, izjavio je susjed. Rekao je da je čuo avione, a zatim veliku eksploziju. Vidjeli smo kako te kuće gore, potrčali smo ne bismo li ih spasili i izvukli iz ruševina. Nismo očekivali da će gađati civile za vrijeme zatišja', dodao je susjed.¹⁷

I još:

«Doktor Ahmed Abdel Amir objasnio je da su djeca nužno morala stradati u velikom broju zato što čine vrlo velik postotak od 26 milijuna iračkih stanovnika. Drugo dijete, sedmogodišnji Mohammad Kažem, ležao je na susjednom krevetu s prilijepljenim cjevčicama za serum. Njega je šrapnel pogodio u trbuh kad je raketa pala blizu njegovog doma zapadno od Bagdada. Sad je jako uplašen. Drhti kad čuje eksplozije. Stalno ga pokušavam smiriti. Ponavljam mu da mu se više ništa neće dogoditi. 'Svaki put kad čuje mukle eksplozije snažno me uhvati. Grlim ga i tapšam dok bombardiranja ne prestanu.' - opisuje njegova majka, 40-godišnja Madiha Mohsen Ali. 'Ne spava i ne jede. Stalno ponavlja jedno te isto pitanje: 'Mama, kad će prestati te eksplozije?' - dodala je. Takvi prizori postali su dio svakodnevnog života u Iraku otkad je 20. ožujka počeo rat pod američkim vodstvom s žestokim zračnim napadima i kopnenom invazijom.»¹⁸

I još:

«Mohammad al-Jammal, star šest godina, također je zapomagao zbog svojih rana. I on je stajao ispred svoje kuće kad je pala raketa ubivši dvoje ljudi i odaslavlja šrapnele u njegov trbuh, rasporivši ga tako da su se vidjela crijeva. Ležao je dok su njegovi roditelji iz Kurana za njega čitali molitve. Rekli su mu da će biti dobro zato što 'Bog pazi na njega'. Majke u bolnici razgovaraju o ozljedama svoje djece. Mnoge govore o svojoj prestravljenosti djeci koja neutješno plaču i drhte kad čuju bombardiranja. Kažu da njihova djeca odbijaju jesti ih spavati.»¹⁹

I još:

«Među olupinama sam izbrojio 12 mrtvih civila koji su ležali na cesti ili po obližnjim jarcima. Svi su oni tijekom noći pokušali napustiti ovaj grad na jugu Iraka, vjerojatno u strahu da će poginuti u napadima američkih helikoptera i teške artiljerije. Pogriješili su zato što su pokušali bježati preko

mosta koji je od ključne važnosti za opskrbne linije koalicijskih snaga gdje su naletjeli na skupinu traumatiziranih mladih američkih marinaca koji su dobili zapovijed da pucaju na sve što se miče. Tijelo jednog muškarca još uvijek je gorjelo. Čulo se kako cvrči. Iz džepa na njegovim grudima virili su nagurani debeli svežnjevi novčanica koji su se pretvarali u pepeo. Možda njegova ušteđevina.

«Dalje uz cestu jedna mala djevojčica, ne starija od pet godina, odjevena u lijepu narančasto-zlatnu haljinu, ležala je mrtva u jarku kraj tijela čovjeka koji joj je vjerojatno bio otac. Nedostajalo mu je pola glave. Blizu njih, u slupanoj staroj Bolgi izrešetanoj mecima jedna Iračanka - možda majka te djevojčice - beživotno je ležala na stražnjem sjedalu. Američki tenk Abrams kojem su nadjenuli ime 'Geto Bajkoviti' prošao je pored tijela. To nije bila jedina obitelj koja je pokušala iskoristiti ono za što su vjerovali da im je posljednja šansa za bijeg u sigurnost. Otac, tek rođena djevojčica i dječak ležali su u plitkom grobu. Na samom mostu mrtav irački civil ležao je kraj magarećeg trupa.»²⁰

I još:

«Stariji čovjek plače nad lijesom svoje kćeri. Njegova žena i mlađa kći sjede na zemlji pred mrtvačnicom u šoku i krajnjoj žalosti. Prošlo je jedva sat i dvadeset minuta otkako je Nadia Khalaf poginula, prerano je da se osjeti prava tuga. No prošlo je dovoljno da znaju da su njihovi životi zauvijek obilježeni. Zatekli smo ih prilikom slučajnog posjeta bolnici Al Kindhi u sjeveroistočnom Bagdadu u 1 sat poslijepodne. Liječnici nisu znali da dolazimo; imali smo službenog vodiča i mogli smo izabrati u koju bolnicu želimo otići. Nadia je ležala na nosilima pored kamene ploče mrtvačnice. Srce joj je ležalo na grudima, istrgnuto iz tijela raketom koja je kroz prozor spavaće sobe uletjela u obiteljski stan u blizini Palestinske ulice.

«Njezin otac Najem Khalaf stajao je kraj njenog tijela. Pokušat ću prenijeti što su on i njegova obitelj izjavili, istim redom kojim su to rekli. Pokušat ću, jer se nadam da će to bolje dočarati konfuziju i užas koji su jučer pogodili jednu iračku obitelj. 'Granata je pala u sobu dok je ona stajala kraj toaletnog stolića', kaže Najem. 'Moja kći upravo je bila doktorirala psihologiju i čekala je svoj prvi posao. Rođena je 1970. Imala je 33 godine. Bila je vrlo pametna'. Pokazuje nam osobnu iskaznicu svoje mrtve kćeri da ju pogledamo. Prsti su mu prekriveni njenom krvlju. Odlazim izraziti sućut njegovoj drugoj kćeri, Alii, kojoj je 35 godina. 'Ne znam na kakvu to humanost poziva Bush', govori mi na engleskom. 'Je li to humanost koja je uzela moju sestru?' ...Nadia se

šalila da se ide tuširati. Alia joj je rekla da će joj vjerojatno trebati tri sata ... čekanja na malo vode. Smijale su se. 'Nisam čula nikakav zvuk'. Alia opisuje:

«Iznenada je granata, bomba ili nešto treće proletjelo kroz sobu. Pala sam na pod. Usta su mi bila puna prašine. Nagutala sam se prašine. Onda sam ugledala nju. Projektil, nešto veliko i neeksplozivno, probilo joj je grudi i srce. Bila je prekrivena krvlju, bez svijesti. Potrčala sam dolje na cestu, tata i mama za mnom, vičući da nam trebaju kola hitne pomoći. Nije ih bilo. Susjed je rekao da će nas odvesti u ovu bolnicu. Svi smo znali da je prekasno. Ali nadali smo se, nadali smo se.' »

«... I tako odlaze. Troje ljudi koje vozi susjed, s njihovom voljenom kćeri zavezanom za krov automobila. Naš vodič kaže da će sad oprati njeno tijelo, umotati ga u bijelo platno i prije sumraka ju pokopati. To je bila jedna od najtužnijih epizoda kojima sam bio svjedokom u svojim 26 godina izvještavanja za ove novine.»²¹

I još:

«Liječnici koji su liječili iračke žrtve iz dva prethodna rata kažu da su zapanjeni ranama s kojima se susreću. Većina je pretrpjela ogromne traume i fatalne ozljede, uključujući rane na glavi, trbuhu i udovima od smrtonosnih oružja, kažu oni. 'Liječnik sam već 25 godina, no ovo je najgore što sam vidio u pogledu broja žrtava i smrtonosnih rana.' - kaže 48-godišnji Dulemi koji je proživio Iračko-iranski rat od 1980. do 1988. te Zaljevski rat iz 1991. 'Ovo je katastrofa zato što napadaju civile. Primamo mnogo civilnih žrtava.', dodao je. 'Ovaj je rat razorniji od svih prethodnih ratova. U prethodnim okršajima činilo se da oružje služi samo za onesposobljavanje, sada je ono puno smrtonosnije.' - rekao je dr. Sadek Al-Mukhtar. 'Prije rata Ameriku nisam smatrao svojim neprijateljem. Sada da. Postoji vojska i postoje civili. Rat bi se trebao voditi protiv vojske. Amerika ubija civile.'²²

I još:

«Donald Rumsfeld govori da je američki napad na Bagdad 'najpreciznije izvedena zračna kampanja koja je ikad postojala', međutim ne bi to trebao reći petogodišnjoj Dohi Suheil. Gledala me jučer ujutro, s cjevčicom za hranjenje ugronom u nos, jako mršteći svoje malo lice dok je uzaludno pokušavala pomaknuti lijevu stranu tijela. Šrapneli krstareće rakete koja je eksplodirala u blizini njenog doma u bagdaskom predgrađu Radwanijeh pogodili su je u nogice - sada povijene gazom - i, što je puno ozbiljnije, u kralježnicu. Potpuno je izgubila sposobnost pokretanja lijeve noge.»²³

Sličnim pričama mogli biste ispuniti cijelu jednu knjižnicu. Kada požele gurnuti svijet u reprizu s Iranom, Sirijom ili nekom drugom zemljom, možda bi vrijeme dilo zamoliti one koji podržavaju još jedan masakr da pročitaju te priče prije nego od ljudi zatraže da «podrže vojnike» u najnovijem Veličanstvenom oslobađanju'. Većina njih nije ni vidjela ni čula takve priče u trijumfalizmu američkog predsjednika i potpredsjednika koji su se izvukli od novačenja za Vijetnam, istovremeno podržavajući novačenje drugih na temelju opće vojne obveze. To je predsjednik koji je rekao (u stvari, njegovi tekstopisci su rekli) da kad Iračani pogledaju lica američkih vojnika, «vide snagu, dobrotu i dobronamjernost».²⁴ Ne, nego vide smrt, razaranje i okupaciju njihove zemlje, i vide zlog, retardiranog i bezdušnog trontmena u Bijeloj kući kojeg nije briga za njihove patnje. Predsjednika koji je govorio o tome kako «mi» napredujemo u ratu, premda je «mi» većinu vremena dok je trajalo pustošenje proveo gledajući sport na televiziji u Bijeloj kući. Ali kada potječete iz obitelji sa zaista impresivnom poviješću podržavanja fašizma, zlostavljanja i ubijanja djece te micanja onih koji vam stanu na put, posljedice po iračke civile nisu dio jednadžbe (to je matematički izraz, George). Zapravo, njih to itekako uveseljava, i ne šalim se kad to kažem. Ukoliko je nekome teško u to povjerovati trebao bi pročitati neku od mojih ostalih knjiga. Kako bih bolje shvatio stvarni misaoni sklop koji stoji iza tog rata gledao sam kako general-pukovnica Claudia Kennedy (umirovljena) na *CNN-u* odgovara na američki tenkovski napad na Hotel Palestina u Bagdadu u kojem su bili smješteni međunarodni novinari. Izjavila je da se nada kako se vojska neće previše brinuti zbog svakog takvog incidenta (nema šanse) jer je pobjeda u ratu jedino što je doista bitno. Kad se iz hotela počelo pucati ručnim vatrenim oružjem on je postao «legitiman vojni cilj», kako je rekla, iako je bio pun muškaraca, žena i djece. To je mentalni sklop koji planira daljnja takva osvajanja. Što je ono Rumsfeld poručio svojim hrabrim vojnicima? «Oslobodivši Irak preobrazili ste tu zemlju. Ali način na koji ste to učinili preobrazit će način na koji ćemo braniti našu zemlju u 21. stoljeću.» Što to znači Bushu, Cheneyu, Powellu, Rumsfeldu ili Blairu što su ljudi poput 72-godišnjeg Abida Hassana Hamoodija izgubili doslovno cijelu svoju obitelj kad su avioni američko-britanske (rušilačke) 'koalicije'greškom' bombardirali njegov dom u Basri?

«Izgubio sam 10 članova obitelji. Živio sam u toj kući zajedno sa šest rođaka, sada sam ostao sam. Neposredno prije početka invazije velik broj članova moje obitelji došao je živjeti u moju kuću jer je bila sagrađena od armiranog betona i vrlo čvrsta. Tu je bio moj sin liječnik, moja kći mikrobiologinja i njena tri sina. Moja druga kći je liječnica specijalistica, došla je sa svojom malom djecom. Svi smo spavali na vrlo sigurnom mjestu u stražnjem dijelu kuće. Moj je krevet bio svega par metara udaljen od ostalih. Nekoliko raketa već je bilo palo na klub nasuprot moje kuće, pet dana prije moje katastrofe. Dva dana prije pogođen je Mukhabarat, zgrada tajne policije. Izvukli smo

se bez ozljeda, iako su nam svi prozori bili uništeni. Dana 5. travnja u 5:30 ujutro avion je ispalio raketu na glavnu cestu. Svi smo se probudili. Samo pet minuta nakon što smo ponovno otišli u krevet avion se vratio i oštro ponirući ispalio svoje rakete. Pogodile su točno u zadnji dio kuće gdje smo se mi nalazili.

«Tri zida sobe pala su na neke članove moje obitelji i odmah ih usmrtila. Otišao sam u sobu i vidio ih prekrivene srušenim ciglama i betonom. U toj sobi se nalazilo 13 ljudi. Nekako sam uspio spasiti jednu od svojih kćeri, zajedno s njenim petogodišnjim sinom i njenom šestomjesečnom bebom. Njeno treće dijete poginulo je u snu, ležeći kraj svoje bake, moje žene. Usprkos ogromnim naporima nisam uspio raskrčiti gomilu ruševina s njihovih tijela. Moja je snaha izišla na ulicu dozivati pomoć, ali bilo je rano i sve je bilo pusto. Morali smo čekati da dođe hitna pomoć i odnese ih. Svi su bili mrtvi. Troje sam pokušao spasiti umjetnim disanjem usta na usta, ali nisam ih uspio vratiti u život...

«... Dok sam u silnom šoku i žalosti bio zaokupljen izvlačenjem svoje obitelji, ljudi su pljačkali moju kuću. Ukrali su dva kovčega, jedan sa svim našim nakitom i 25.000 dolara, drugi s novom odjećom koju sam upravo bio donio iz Manchestera gdje moja dva sina žive kao britanski građani. Koalicija je sada smislila izgovor da su pucali na kuću do moje te da je Ali Hassan, mnogima poznat kao Kemijski Ali, bio u njoj. Napali su nas samo jedan dan prije nego što je Basra pala. Mogli su uhvatiti tog čovjeka, a ne pokušati ga ubiti. Je li bilo nužno ubiti 20 ljudi u našoj ulici radi jednog nitkova?

«Nikad nisam imao posla sa Saddamom. On me puštao da na miru živim s obitelji, odgajam svoju djecu i školujem ih. Sad je koalicija pobila obitelj visoko školovanih ljudi, nezamjenjivih ljudi za Irak.»²⁵

Svatko tko je podržavao rat ili bio prema njemu ravnodušan odgovoran je za sve što se dogodilo i nastavlja se događati. Sjećam se da sam gostovao na Radiju 702 u Južnoafričkoj Republici i govorio o pozadini rata kad se javio tip po imenu «Mike». To je bio idiot nevjerojatnih razmjera. «Na kojem planetu ti živiš?» - bilo je sve što je uspio reći, ignorirajući svaku mogućnost za odgovor na pitanje: «Jeste li vi što istraživali o tome?». Čak je prekorio voditelja što me pustio u program da govorim takve stvari. Kad me ljudi pitaju na koji način nekolicina može kontrolirati svijet, ovih dana često spomenem Mikea Morona. Kad ne bi bilo ljudi kao što je on - a ima ih na milijarde - ništa od ovoga ne bi bilo moguće.

Topovsko meso u uniformi (mozak neobavezan i nepoželjan)

Mnogi ljudi koji dijele Mikeov način razmišljanja nalaze se u vojsci iliti «konjici nove američke granice», kako ih opisuje Projekt za novo američko stoljeće. Oni su mješavina imitatora Johna Waynea, psihopata koji svoju poremećenost mogu sakriti iza vojne legitimnosti, onih koji doista misle da služe svojoj zemlji dok služe Iluminatima i ostalih koji su istinski glupi i treba im govoriti što da rade. Uzmimo za primjer Tylera Aholta, pripadnika mornaričke inženjerijske jedinice Morske pčele, koji je o ljudima koji su prosvjedovali protiv rata rekao sljedeće: «Ako ne podržavaju one koji nam zapovijedaju, onda dugoročno ne podržavaju ni nas.» Duboko odahnite i pripremite se za veliku zaključnu misao: «Razmisljao sam o tome da li neki od tih prosvjednika uopće razumije smisao rata: bez rata, kako možete imati mir?»²⁶ Kao što je rekao Einstein: «Samo su dvije stvari beskrajsne: svemir i ljudska glupost. Za ovo prvo nisam toliko siguran.» Onda je tu tip o kojem je izvjestio britanski *Sunday Times*: «Iracani su bolestan narod, a mi smo kemoterapija.» - izjavio je vodnik Ryan Dupre. «Pocinjem mrziti tu zemlju. Čekajte da zgrabim nekog jebenog Iračanina. Ne, neću ga zgrabiti. Samo ću ga ubiti.»²⁷ Stephen Eagle Funk, dvadesetogodišnji mornarički rezervist koji je odbio boriti se u Iraku, rekao je da su mu mnogi njegovi drugovi novaci zavidjeli kad su mislili da će biti poslan u borbu. «Govorili su nešto kao: 'Ubij kojeg dupeglavca za mene. Baš ti zavidim!'», izjavio je.²⁸ Neki drugi vojnik kojeg je snimio *BBC* rekao je: «Moramo prebacit' ovaj teret do prve linije. Što prije [teret] donesemo, prije oni mogu pobit' neke od ovih ljudi koje treba pobit', i prije možemo doma.»²⁹

U istoj emisiji objavljen je sljedeći biser jednog mladog vojnika koji je sudjelovao u 'oslobađanju': «Mi rokamo po njima, znate, to mi je *cool* jer volim eksplozije i sve to, ali ne mogu baš vidjeti same eksplozije, a to je ono što hoću vidjeti, ali valjda ćemo kad dođemo bliže Bagdadu i više toga vidjet.»³⁰ Hej, kapetane, upravo sam ubio 14 onih sa smeđim licima, a stroj mi ne da da nastavim igru, gospodine. Jedan britanski vojnik uhićen je nakon što je osoblje foto-laboratorija policiji predalo fotografije na kojima se vidi kako su britanski vojnici mučili i seksualno zlostavljali iračke ratne zarobljenike. Jedna prikazuje čovjeka golog do pojasa kako visi na užetu zavezanom za kamion viljuškar. Čini se da se vojnik koji vozi kamion smije njegovim mukama. Druge prikazuju iračkog muškarca prisiljenog da oralno zadovoljava bijelog vojnika; drugu dvojicu prisiljenu na analni seks i dvojicu Iračana kako goli čuče na podu. Časnici Specijalnog istražnog odjela Kraljevske vojne policije uhitili su Garya Bartlama, vojnika Prve bojne Kraljevske mušketirske pukovnije. On je bio pripadnik pukovnije stacionirane u drugom najvećem iračkom gradu Basri i luci Umm Qasr i bio na dopustu. Britanska vojska brutalna je kao i svaka druga. Tu su bili i djetinjasti slogani koje su mladići ispisivali na svojim tenkovima i raketama. Briljantna spisateljica Arundhati Roy za britanski *Guardian* je izjavila:

«Na čeličnim trupovima svojih raketa adolescentni američki vojnici dječjim rukopisom črčkaju živopisne poruke: Za Saddama, od Debele muške ekipe. I nestaje jedna zgrada. Tržnica. Dom. Jedna djevojčica koja voli jednog dječaka. Dijete kojem je jedina želja bila da se igra pikulama svog starijeg brata.»³¹

To je način razmišljanja, ako to možemo tako nazvati, koji vodi ove 'oslobodilačke' ratove. Peter Arnett, iskusni ratni izvijestitelj kojeg je *NBC* otpustio tijekom invazije na Irak, ispričao je britanskom *Daily Mirroru* svoja iskustva s tim bedacima. Rekao je da su Sjedinjene Države dovukle golemu vatrenu moć kako bi uspješno slomile Iracane i da je sve to već ranije vidio:

«Za vrijeme 'Tet' ofenzive u Vijetnamu ušao sam u grad pod američkom kontrolom koji je bio potpuno uništen. Vijetkong ga je opet zauzeo i prijetili su zgradi zapovjednika, pa je on zatražio artiljerijski napad u kojem je poginulo i mnogo njegovih vojnika. Bojnik koji je bio s nama upitao je: 'Kako se to moglo dogoditi?' Jedan je vojnik odgovorio: 'Gospodine, morali smo uništiti grad da ga spasimo.'»³²

Međutim, u Iraku je bilo i drugih koji su dopuštali da im okrutna stvarnost rata dopre do svijesti, uključujući i jednog vojnika kojeg je citirao *Sunday Times*: «Jeste li vidjeli sve to?», upitao je očiju punih suza. «Jeste li vidjeli onu malu djevojčicu? Odnio sam njeno tijelo i pokopao sam ju najbolje što sam mogao, ali nisam imao vremena. Stvarno me boli kad vidim da djeca ovako ginu, ali nismo imali izbora.»³³ To je razumljiva reakcija, ali, naravno, on je imao izbora. Mogao je izabrati da ne bude tamo. Vodnik Ray Simon iz američke 3. pješadijske divizije lijepo je to opisao sljedećim riječima: «Probudimo se ujutro, odemo ubijati ljude, napravimo odmor za ručak, onda još malo ubijamo prije nego što odemo spavati. To postaje smiješno.»³⁴ U vojsci ima časnih, brižnih ljudi koji stvarno vjeruju da pomažu narodu. Ali ti istinski vojnici žrtve su prijevara. Američke i britanske snage ubile su na tisuće civila, a ranile stotine tisuća - ljude poput dvadesetogodišnjeg Akeela Kadhima, studenta kojem je amputirana lijeva noga. «Pogodili su me Amerikanci» - rekao je - «trčao sam prema drugom ranjeniku, pokušao sam ga spasiti... Mi smo nevini. Mi se ne borimo. Nismo se opirali. Pokušao sam spasiti jednu nevinu osobu. Zašto su me upucali?»³⁵

Može li idiot koristiti 'pametne' bombe? Očito može.

Javnost je još jednom izmanipulirana da povjeruje u nepobjedivost 'pametnih' bombi koje pogađaju samo ciljeve koje trebaju. Arogantni vojni glasnogovornici poput brigadnog generala Vincea Brooksa, zamjenika zapovjednika Središnjeg stožera, novinarima su davali svakodnevnu dozu tog uvjetovanja video-snimkama njihove preciznosti. Za to vrijeme, 'pametne' bombe usmjerene na iračke gra-

dove padale su na Saudijsku Arabiju, Iran i Tursku. Svaki put kad bi svojim smrtonosnim teretom pogodile civilna područja ili kad bi američka vojska ustrijelila civile, g. Brooks i kompanija postali bi puno manje razgovorljivi i odmah bi počeli mutiti vodu pričom: «Ne znamo što se točno dogodilo, vodimo istragu». Smisao je u nadi da to nitko neće ponovno pitati. Cinizam je dosegnuo nove rekorde kad je američka raketa pogodila bagdadsku tržnicu ubivši preko 60 ljudi u bagdaskoj četvrti Shu'ale, a ljudi poput Rumsfelda i predsjednika Združenog stožera, generala Richarda Myersa, pokušali su svaliti krivicu na Iračane. Mogla je to biti iračka protuzračna vatra, rekli su, iako je u toj fazi sukoba više uopće nije bilo. Robert Fisk, novinar britanskog *Independenta*, pronašao je krhotinu rakete s njenim kodnim brojem. *The Guardian* je izvijestio:

«... Otkriveno je - kao rezultat detektivskog rada na internetu jednog *Guardianovog* čitatelja - da je eksploziju na bagdaskoj tržnici koja je ubila više od 60 ljudi prošli petak zaista izazvala krstareća raketa, a ne iračka protuavionska raketa kao što je SAD natuknuo. Metalna krhotina koju je na mjestu događaja pronašao britanski novinar Robert Fisk nosila je razne oznake, uključujući 'MFR 96214 09'. Kao što je u jednom e-mailu istaknuo naš čitatelj, to je identifikacijski broj proizvođača poznat i kao 'CAGE kod'.

«CAGE kodovi mogu se pogledati na internetu (www.gidm.dlis.dla.mil), a ključ u broju 96214 otkriva da krhotina potječe iz tvornice u McKinneyu u Teksasu, u vlasništvu kompanije *Raytheon*. *Raytheon*, čije je sjedište u Lexingtonu u Massachusettsu, teži 'biti najugledniji dobavljač obrambenih i aeronautičkih sustava, s ljudima i tehnologijom najviše klase', prema njihovoj web-stranici (www.raytheon.com). Proizvode široku paletu vojne opreme, uključujući krstareću raketu AGM-129 koja se lansira iz bombardera B-52.»³⁶

Lewis Libby, šefkabineta Dicka Cheneyja, vlasnik je dionica korporacije *Raytheon* koja je zajedno s *Kellogg Brownom* i *Rootom* izabrana za uništavanje 'oružja za masovno uništenje' u Iraku.³⁷ Mnogi vojni analitičari složili su se da je ono što se dogodilo na tržnici Shu'ale gotovo sigurno bilo djelo Harma koji nosi bojevu glavu oblikovanu tako da eksplodira u tisuće aluminijskih krhotina koje su ljudima nanijele ozljede. U sličnom incidentu 21 irački civil poginuo je od američkog/britanskog projektila koji su ispalile sile tiranije. Bombardirano je i rodilište Crvenog polumjeseca, a u al-janabiyu u jugoistočnom Bagdadu fotograf Patrick Baz, veteran sukoba u Bejrutu 1980-ih, pronašao je farmu koju su rakete pretvorile u pepeo s barem 20 mrtvih ljudi, uključujući jedanaestero djece.³⁸ Članovi američke 3. pješadijske divizije iz vatrenog su oružja ubili sedmero žena i djece koji su putovali u svom autu na kontrolnoj točki okupacijskih snaga. Izvjestitelj *Washington Posta* koji je bio na mjestu događaja rekao je da je ubijeno deset ljudi, uključujući

petero djece koja su se činila mlađima od pet godina.³⁹ Vozilo je u izvještaju opisano kao Toyota s pogonom na četiri kotača, pretrpana osobnim stvarima Iračana. Vojni glasnogovornik lagao je kao i uvijek, rekavši da automobil nije odgovorio na pucnje upozorenja, ali izvjestitelj *Washington Posta* rekao je da je kapetan Ronny Johnson vikao na svoje vojnike: «Upravo ste pobili obitelj zato što niste dovoljno rano ispalili pucanj upozorenja!»⁴⁰

«Cinimo sve što možemo da zaštitimo civile»

Ubijanje civila bez odabira ciljeva tipično je za cijeli tijek invazije, a nastavilo se nakon što je počela okupacija. Kad su američki vojnici 26. travnja 2003. digli u zrak odlagalište oružja u blizini civilnog područja u Hai al-Mualliminu ubivši pritom 12 ljudi, rekli su da su ga gađali Iračani. Dogodilo se to unatoč činjenici da su američke snage detonirale odlagališta zaplijenjenog iračkog oružja širom zemlje i da su ih ljudi s tog područja molili da prenesu to oružje na drugo mjesto jer bi bilo kakva eksplozija ugrozila civile. Sedamdesetogodišnji pradjed Sabi Hassoun izgubio je šest članova svoje obitelji - sina, trojicu unuka i dvije njihove supruge - izvijestio je *BBC*, dok je kraj njega jedan dječak neutješno plakao. U katastrofi je izgubio oba roditelja." Barem 13 civila poginulo je a deseci su ranjeni kad su američki vojnici otvorili vatru na prosvjednike u gradu Falluji, 56 km od Bagdada. Prosvjednici su tražili da vojska napusti lokalnu školu kako bi se djeca mogla vratiti nastavi. Američka je vojska, kao i uvijek, izjavila da je na njih pucano, dok su svjedoci tvrdili da je bačeno samo kamenje. Većina poginulih i ranjenih bili su mladi ljudi; sljedećeg dana na prosvjedu protiv prvog ubijanja još je dvoje ljudi ubijeno američkim hicima. U drugom incidentu vojnici su otvorili vatru na gomilu koja se protivila imenovanju novog proameričkog (naravno) guvernera u sjevernom gradu Mosulu. Deset je ljudi poginulo, a stotinjak je ranjeno. Američke su snage pobile još stotine Iračana otkad je 'glavni' rat službeno završio, a potrošni vojnici, u vrijeme pisanje ovog teksta, također su i dalje gotovo svakodnevno ginuli. Civilni ne samo da su stradavali nego su u mnogim slučajevima bili cilj, kao što to uvijek biva. Belgijski novinski fotograf Laurent Van der Stockt, radeći za agenciju *Gamma* i pod ugovorom za magazin *New York Times*, pratio je napredovanje američkih marinaca (3. bojna, 4. pukovnija) tijekom tri tjedna, do zauzimanja Bagdada 9. travnja. Van der Stockt je radio u mnogim ratnim zonama, uključujući prvi Zaljevski rat, Jugoslaviju, Afganistan, Čečeniju, Afriku i Okupirane teritorije. Za francuski *Le Monde* govorio je o svojim iskustvima s onim istim vojnicima koji su pred kamerama cijelog svijeta srušili Saddamov kip. Van der Stockt je izjavio da je vidio kako američki vojnici koriste svaku priliku za uništavanje portreta Saddama Husseina. «To su otvoreno radili pred lokalnim stanovništvom čije je oduševljenje brzo splasnulo.» - rekao je. «Vojnicima očigledno nije padalo na pamet da je to nešto što bi trebali raditi Iračani, ili da je to za njih ponižavajuće.»⁴² 1 dodao za *Le Monde*:

«Tijekom prvih nekoliko dana s kolegama iz *New York Timesa* i *Newsweeka* pokušavao sam slijediti konvoje u terencu igrajući se skrivača. Tada smo puno vremena provodili s 1.500 marinaca 3/4 kojom je zapovijedao pukovnik Bryan P. McCoy ... Njihov moto je 'Traži i ubij'. Satniju 'Kilo' zovu 'Ubilačka Kilo'. Na njihovim su tenkovima bojom ispisane riječi 'Mesožder' ili 'Slijepi ubojica'. S osmijehom od uha do uha McCoy je znao odbrusiti 'Sram te bilo' snajperistu koji bi mu upravo priopćio: 'Imam osam, gospodine, ali samo pet'. To je doslovce značilo: 'Pogodio sam osmoricu, ali samo pet od njih je mrtvo.）」¹

Van der Stockt je ustvrdio da nikada nije vidio rat s tako malo 'uzvraćanja. Iračka je vojska bila poput duha, jedva da je postojala, rekao je. Tijekom tri tjedna vidio je da je iračka vojska ispalila svega nekoliko raketa kratkog dometa i par metaka. Vidio je napuštene rovove, mrtvog iračkog vojnika koji je ležao kraj komada kruha i nekakve stare opreme. Nije bilo ničega što bi odavalo dojam da se odvija stvarni sukob, ništa usporedivo s «masovnošću sredstava koja su na raspolaganju Amerikancima». Dana 6. travnja on i marinci su bili u predgrađu Bagdada, pred strateškim mostom koji su Amerikanci zvali «Most bagdadske državne ceste». Stambene četvrti ovdje su bile mnogo gušće, ali američkim snajperistima bilo je naređeno da ubiju svakoga tko ide prema njima. Te je noći ubijen tinejdžer koji je prelazio mosl. Van der Stockt za *Le Mond* je opisao što je uslijedilo:

«Ujutro 7. travnja marinci su odlučili prijeći most. Granata je pala na jedan oklopni transporter. Poginula su dva marinca. Prelazak je poprimio tragičan aspekt. Vojnici su bili pod stresom, grozničavi. Vikali su. Činilo se da opasnost nije tako velika, pa sam pratio njihovo napredovanje. Urlali su, jedni drugima su izvikivali zapovijedi i položaje. Zvučalo je kao nešto između priviđenja, mitologije i uvjetovanog ponašanja. Operacija se pretvorila u prelazak mosta na rijeci Kwai.»

Kasnije smo se našli na otvorenom terenu. Marinci su napredovali i zauzimali položaje, skrivajući se iza humaka. Još uvijek su bili istinski napeti. Mali plavi kombi kretao se prema konvoju. Ispaljena su tri ne odveć precizna pucnja u znak upozorenja. Pucnji su trebali natjerati kombi da se zaustavi. Kombi je nastavio voziti, polukružno je zaokrenuo, nestao iza zaklona i onda se polako vratio. Marinci su otvorili vatru. Nastao je kaos. Pucali su posvuda. Čuli su se povici: 'Prestanite pucati!'. Tišina koja je zavládala bila je mučna. Dva muškarca i jedna žena upravo su bili izrešetani mecima. Dakle, to je bio neprijatelj, prijetnja.»

«Naišlo je i drugo vozilo. Ponovio se isti scenarij. Putnici u njemu ubijeni su na mjestu. Jedan djed polako je hodao pločnikom pomažući se štapom. I

njega su ubili. Kao i na starca, marinci su pucali na terenac koji je vozio uz rijeku i previše im se približio. Izrešetano mecima, vozilo se polako zaustavilo. Izašle su dvije žene i jedno dijete koji su nekim čudom preživjeli. Potražili su zaklon u olupini koja se nekoliko trenutaka kasnije razletjela na komadiće nakon što je jedan tenk izbliza u nju ispalio hitac.»

«Marinci su uvjetovani da stignu do svog cilja pod bilo koju cijenu, preživljavajući i suočavajući se s bilo kakvim neprijateljem. Nemilosrdno koriste neproporcionalnu vatrenu moć. Ti prekaljeni vojnici, praćeni tonama opreme, uz izvanrednu topničku podršku, zaštićeni borbenim avionima i najsuvremenijim helikopterima, pucali su po lokalnom stanovništvu koje uopće nije razumjelo što se događa. Vlastitim sam očima vidio kako je u dva dana ubijeno petnaestak civila. Prošao sam dovoljan broj ratova da znam da je svaki prljav, da su civili uvijek prve žrtve. Ali to što se ovdje događalo - to je bezumlje.»⁴⁴

Van der Stockt je rekao da je u «najžešćim trenucima» najhumaniji među vojnicima bio tip po imenu Doug koji je ispaljivao prave hlice upozorenja, gađao gume ili motor te spasio barem deset života u dva sata, tvrdi ovaj fotograf. Izbezumljeni vojnici su govorili: «Nisam spreman za ovo, nisam došao ovamo pucati u civile.» Van der Stockt nastavlja:

«Odvezao sam jednu djevojčicu kojoj je metak probio nadlakticu. Enrico ju je držao u naručju. Na stražnjem sjedalu otac te djevojčice štitio je svog mladog sina koji je bio ranjen u prsa i gubio je svijest. Čovjek je pokretima tijela objašnjavao liječniku u pozadinskim linijama, ispitujući ga: 'Ne razumijem, hodaš sam i vodio svoju djecu za ruku. Zašto niste pucali u zrak? Ili barem u mene?' U Bagdadu McCoy je ubrzao napredovanje. Prestao je odvajati vrijeme za pretraživanje svake pojedine kuće. Htio je doći do Rajskog mjesta što je moguće prije [lokacije Saddamovog kipa i dugo planirane prilike da mediji snime efektne fotografije!]. Marinci nisu pucali na sve gušće raspoređeno stanovništvo. Pohod je završio rušenjem Saddamovog kipa. Na mjestu događaja bilo je više novinara nego stanovnika Bagdada. Njegovih pet milijuna stanovnika ostalo je kod kuće.»⁴⁵

Robert Fisk za britanski *Independent* opisao je ova hladnokrvna ubojstva koja je počinio jedan američki vojni snajperist:

«Jedan američki marinac, snajperist koji je sjedio na vrhu kapije palače, ranio je troje civila, uključujući jednu djevojčicu u automobilu koji se nije zaustavio. Nakon toga je ustrijelio i ubio čovjeka koji je izašao na svoj balkon pogledati tko to puca. Nakon par minuta snajperist je pogodio i ubio vozača

drugog automobila i ranio još dvoje putnika u tom vozilu, uključujući jednu mladu ženu. Ekipa televizije *Channel 4* bila je prisutna dok su se ta ubojstva odigravala.«¹⁶

U većini slučajeva, međutim, u ovom visokotehnološkom ratu ubojice nikada ni ne vide svoje žrtve. Dopisnica *MSNBC-a* Ashleigh Banfield izjavila je da tenkovi i vozila koja se koriste na prvim linijama imaju tako visoku tehnologiju da topnik može precizno uočiti metu na ekranu i uništiti je a da nikada i ne vidi toplo tijelo. «Prema našim izvijestiteljima [uklopljenima u jedinice], pojedini vojnici za čitave trojedne kampanje nijednom nisu vidjeli truplo.», rekla je. «To je bilo kao Game Boy».⁴⁷

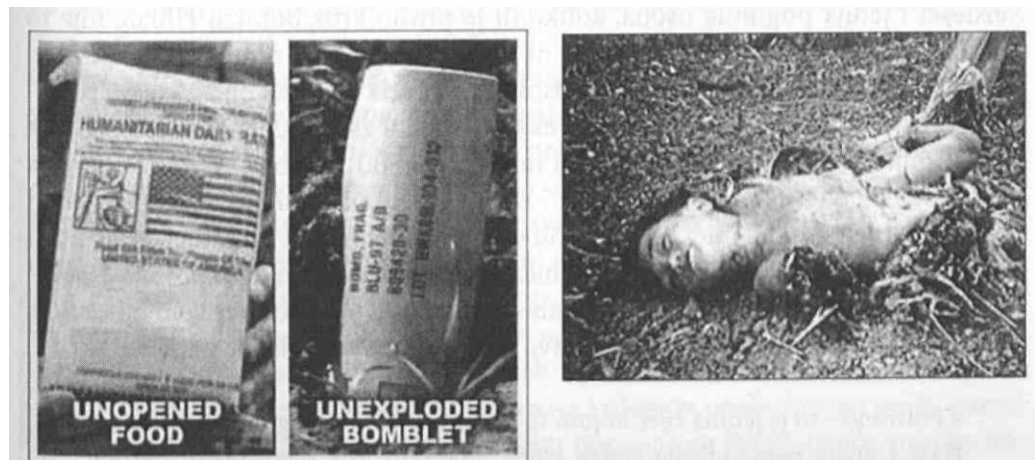
Igračke za dečke

Psihopati, nezreli ljudi i budale upravljaju najrazornijom vatrenom moći u poznatoj ljudskoj povijesti. Najnoviji mali dragulj predstavlja masivna bomba s detonacijom u zraku ili Moab (engl. Massive Ordnance Air Blast Bomb) - 'Majka svih bombi'. Korištenje imena *Moab* nipošto nije slučajno kad se radi o simbolima opsjednutim Iluminatima. Moab je ime poznato čitateljima Starog zavjeta gdje se tvrdi da su se u Moapskom polju, nedaleko od Jerihona, (Brojevi 22:1, 26:63, Jošua 13:32), Izraelci posljednji put utaborili prije nego što su ušli u Obećanu zemlju nakon svog navodnog putovanja kroz pustinju. Biblija govori da je lik po imenu Mojsije umro u Moabu. To mjesto ujedno se povezuje i s masonstvom. Istoimena bomba najmoćnije je nenuklearno oružje na planetu. Moab detonira 9500 kilograma eksploziva iznad tla, a navođena je satelitski povezanim sustavom za globalno pozicioniranje. Može razviti temperaturu do 538°C i ima strahovitu razornu snagu. Pitam se bi li se ta bomba mogla svrstati u 'oružje za masovno uništenje'? Zamislite da to padne na civilno područje ili bilo gdje drugdje. Izvanredna studija o Zaljevskom 'ratu' Wadea Fraziera otkriva pozadinu još jedne vrste oružja korištene protiv iračkog naroda:

«[Aerosolna] bomba djeluje na sljedeći način: dolazi do dvije detonacije - prva zrakom rasprši finu maglicu goriva, pretvarajući to područje [otprilike veličine nogometnog igrališta] u eksplozivnu smjesu ogromnih razmjera, zatim druga detonacija zapali smjesu, uzrokujući strahovitu eksploziju. Takva eksplozija vjerojatno je najjača 'konvencionalna eksplozija koja nam je poznata.»

«Kod tlačnog udara od oko 200 funti po kvadratnom inču (PSI), ljude u zoni detonacije često ubije sam pritisak zraka oko njih. Ljudska bića obično mogu podnijeti udar do nekih 40 PSI. Bomba izvlači kisik iz zraka, a čini se da može isisati čak i pluća kroz usta ljudi koje zadesi nesreća da se nađu u zoni detonacije. Naša vojska koristila ih je na bespomoćnom narodu [u Zaljevskom pokolju 1991.].»⁴⁸

Te su bombe korištene u Afganistanu i u dva rata protiv Iraka. Na jednom kraju tog procesa nalazi se 'junak' u uniformi koji pritišće dugine, a na drugom su muškarci, žene i djeca koji se razlete na komadiće. Iračko stanovništvo bilo je izloženo simpatičnom oružju zvanom 'Veliko plavetnilo' koje izaziva udarne valove koje mogu nadmašiti samo nuklearna oružja. Wade Frazier ističe da snaga udarnog vala tijelo može pretvoriti u hamburger. Također su postavljane 'odskočne bombe' koje su napravljene tako da 'odskoče' do visine pojasa prije nego što eksplodiraju kako bi se povećala vjerojatnost da će pogoditi ljude. Postoji i bomba 'košnica' koja se rasprskava na 8.800 poput žileta oštih krhotina u svim smjerovima, kidajući ljude na komade. Američki i britanski junaci i osloboditelji bombardirali su Irak, kao što su činili i u Afganistanu, smrtonosnim kasetnim bombama koje uzrokuju stravične civilne žrtve i stradanja. Kasetne bombe se mogu izbacivati iz aviona, topništvom ili raketama. Svaka izbací desetke, često i stotine manjih 'bombica' ili 'granata'. Svaka od tih manjih bombi sadrži stotine metalnih krhotina. Samo jedna od tih krhotina može raznijeti slezenu ili prosuti crijeva.⁴⁹ Ta su oružja posebno neselektivna, pa ako se zateknete na mjestu gdje padaju - baš šteta po vas. Velik dio tih bombica ne eksplodira odmah, tako da njihova upotreba krajolik ostavlja posut minama koje čekaju da eksplodiraju kad ih neko dijete slučajno dodirne. Bolesni umovi iz Pentagona bacali su po Afganistanu «pakete s hranom» koji su bojom i oblikom bili gotovo identični kasetnim bombicama (*Slika 16*). U Laosu, gdje prema procjenama još uvijek ima 10 milijuna (ili više) neeksplozivnih američkih kasetnih bombi, ljudi i dalje skoro svakodnevno ginu od tog oružja bačenog prije 30 godina (*Slika 17*).⁵⁰ Tijekom Zaljevskog rata 1991. preko 30 milijuna kasetnih bombica bačeno je na Kuvajt i Irak. Neeksplozivane

Slika 16: Bi li gladno dijete primijetilo razliku? Američke snage bacale su i pakete hrane i kasetne bombice. Jedno i drugo bilo je iste žute boje. Može li bolesnije od toga?

Slika 17: Što rade kasetne bombe: ovo je samo jedna od desetaka tisuća žrtava koje su unakazile američke kasetne bombe u jugoistočnoj Aziji. Amerikanci i Britanci bacali su ta ista oružja na civile u Afganistanu i Iraku. Podržavamo li i dalje naše vojnike?

bombe kasnije su ubile 1.600 civila i ranile još njih 2.500. Studija Crvenog križa je pokazala da djeca na Kosovu imaju pet puta veću vjerojatnost da će poginuti ili biti ranjena od neeksplozivnih kasetnih bombi koje je bacio NATO nego od srpskih protupješačkih mina. I u Afganistanu ubijanje još uvijek traje, kao i u Iraku. Izvještaji iz kolovoza 2003. navode na zaključak da je 1000 iračke djece već poginulo na taj način. Preko 50 međunarodnih organizacija, uključujući Međunarodni odbor Crvenog križa, Human Rights Watch, Amnesty International i Međunarodna kampanja za zabranu protupješačkih mina zatražili su moratorij na upotrebu kasetnih bombi, ali Sjedinjene Države i Britanija i dalje ih koriste.⁵¹ Kad pomislite da su sva ova i druga oružja korištena protiv Iraka, je li ikakvo čudo što su ljudima nanošene tako groteskne rane od divljaštva tolikih razmjera?

Kasetnim bombama po Babilonu

Izvanredan britanski novinar (i to pravi) Robert Fisk u britanskom je *Independently* detaljno opisao kakve su po Iracane bile posljedice od kasetnih bombi koje su u pokolju 2003. koristile američke i britanske snage. Izvještavajući iz sela u okolici grada nekoć poznatog kao Babilon (kako prikladno), izvijestio je da su sobe u Kliničkoj bolnici Hillah sadržavale dokaz da se dogodilo «nešto ilegalno, nešto posve izvan ženevskih konvencija» - upotreba kasetnih bombi. Opisao je djecu koja zapomažu, mlade žene s ranama po grudima i nogama, deset pacijenata na kojima su liječnici morali obaviti operaciju mozga kako bi im izvadili metalne krhotine iz glava. Govorili su kako su i danju i noću eksplozivne naprave padale s neba «poput grožđa». Jesu li to američki ili britanski avioni ta sela zasuli jednom od najmodernijih vrsta oružja u modernom ratovanju? Fisk je to želio saznati. Šezdeset i jedna poginula osoba, koliko ih je prošlo kroz bolnicu Hillah, nije to mogla reći - napisao je - a nisu mogli ni preživjeti koji su u mnogim slučajevima «sjedili u svojim kućama kada bi se visoko iznad sela otvorile bijele kutije, prosipajući nebom tisuće bombica koje bi eksplodirale u zraku, ulijetale kroz prozore i vrata gdje bi se rasprsnule u kući ili odskakivale od krovova betonskih kućica kako bi kasnije eksplodirale na cesti ... Neki su poginuli odmah, većinom žene i djeca. Pocrnjeli, raspadajući ostaci nekih od njih nalazili su se u maloj kosturnici u stražnjem dijelu bolnice Hillah.»⁵² Bolnica je obradila 200 ranjenih pored 61 poginulog, a vjeruje se da je poginulo još mnogo ljudi koji nisu dopremljeni u bolnicu. Liječnici su izjavili da su oko 80% žrtava bili civili. Robert Fisk je napisao:

«'Potresno' - to je jedina riječ kojom se mogu opisati desetogodišnja Maryam Nasr i njena petogodišnja sestra Hoda. Maryam ima zavoj preko desnog oka, na mjestu gdje se zabila krhotina bombe, te rane po trbuhu i bedrima. Nisam ni bio svjestan da je Hoda, koja je stajala kraj sestrina kreveta, također bila ranjena sve dok joj njena majka nije pažljivo s glave podigla maramu i njenu dugu kosu i tako otkrila duboku ranu na desnoj strani njene glave, tik

iznad uha. Zgrušana krv zalijepila joj se za kosu, ali rana je i dalje pomalo krvarila.»

«Njihova majka opisala je kako je bila u svojoj kući kad je začula eksploziju i pronašla svoje kćeri kako leže u lokvi krvi kraj vrata. Djevojčice su se naizmjenice smiješile i skrivale dok sam ih fotografirao. U drugim sobama ljudi sa stravičnim ranama pokušavali su se smiješiti, kako bi pokazali svoju hrabrost. Bilo je to iskustvo koje ulijeva skrušenost.»⁵³

Fisk je opisao mrtvačnicu kao «mesnicu punu iskasapljenih leševa», a *Asian Times* je objavio naturalističan izvještaj o masakru izazvanom kasetnim bombama.⁵⁴ U njemu citira Rolanda Huguenin-Benamina, glasnogovornika Međunarodnog odbora Crvenog križa (ICRC) u Iraku, koji je prizor u Hillahu opisao riječima: «užas, deseci unakaženih tijela i razbacanih udova». Novinari su pronašli «prepolovljene bebe, amputirane udove, djecu čija su lica mreža dubokih rana izazvanih granatama i kasetnim bombama». Nitko na Zapadu nije vidio te slike na svojim televizijskim ekranima zato što su bile cenzurirane i objavljene u blažim verzijama. U izvještaju *Asian Timesa* kaže se da je jedan arapski snimatelj rekao da je vidio kamione pune mrtvih tijela - većinom djece i žena u haljinama s cvjetnim uzorcima - parkirane pred bolnicom Hillah.

Ako ih iz prve promašite - sredite ih kasnije

Masovna bombardiranja enormno su povećala količinu osiromašenog uranija koji je ostao nakon sukoba 1991. i zbog kojeg je učestalost leukemije, drugih oblika raka i deformiranih beba naglo porasla. Britansko Ministarstvo obrane potvrdilo je da je vojnicima koji su se vratili iz Zaljeva bilo ponuđeno da se podvrgnu testovima za mjerenje razine osiromašenog uranija u njihovim tijelima i utvrđivanje jesu li u opasnosti zbog mogućeg oštećenja bubrega i raka pluća.⁵⁵ Profesor Brian Spratt, član Kraljevskog društva, predsjednik Radne skupine Kraljevskog društva za osiromašeni uranij, je izjavio: «Posve je neprihvatljivo odlagati velike količine materijala koji je blago radioaktivan i kemijski toksičan bez da se zna u kojoj su mu mjeri vojnici i civili izloženi.»⁵⁶ Ustvrdio je da bi civile i vojnike u Iraku trebalo zaštititi provjeravanjem kroz duže razdoblje uzoraka mlijeka i vode na osiromašeni uranij, te da bi vojnici mogli pretrpjeti oštećenja bubrega i povećan rizik od raka pluća ukoliko su udisali veće količine. Ali, dakako, nama je od 1991. nadalje poznato djelovanje ovog otrova i njegove posljedice po irački narod. Unutar tri godine od sukoba rak je u Iraku porastao za 700%, tisuće vojnika boluju od 'sindroma Zaljevskog rata koji su vlasti vrlo dugo pokušavale opovrgnuti. Unatoč jasnoj korelaciji između zdravstvenih posljedica i osiromašenog uranija, britanski ministar obrane Geoff Hoon 2003. pred Donjim je domom izjavio da nema «ni najmanjeg znanstvenog dokaza» koji bi sugerirao da su iza osiromaše-

nog uranija ostali otrovni ostaci.⁵⁷ To je zapanjujuća, nehumana i podmukla laž, čega je Hoon zasigurno svjestan. Za njega, kao i za Tonya Blaira, ministra vanjskih poslova Jacka Strawa i ministra unutarnjih poslova Davida Blunketta, po mom mišljenju, ne postoji dovoljno pogrđnih riječi. Oni su uvreda za principe na kojima je Laburistička stranka stvorena, ali koje je odavno odbacila kako bi služila planu *Iluminata*. Profesor Doug Rokke bivši je pukovnik američke vojske i direktor Pentagonovog projekta s osiromašenim uranijem. On kaže da vojska ne može jednostavno kontaminirati neku drugu zemlju, nanijeti štetu njenom okolišu i narodu, a potom ignorirati posljedice onoga što je učinila. Pozvao je SAD i Veliku Britaniju da «priznaju nemoralne posljedice svojih djela i preuzmu odgovornost za medicinsku skrb i detaljnu dekontaminaciju okoliša».⁵⁸

Oni to, međutim, neće učiniti zato što ih ne zanimaju posljedice po vojnike i civile već samo da ishod odgovara njihovim planovima. UN-ov Program za okoliš utvrdio je da je osiromašeni uranij koji su SAD i Velika Britanija koristili na Balkanu stigao do podzemnih voda, te sedam godina nakon sukoba preporučio dekontaminaciju zgrada radi zaštite civilnog stanovništva od raka. Ali - nema nikakvih dokaza, je li g. Hoon? Osiromašeni uranij uobičajen je u brojnim protutenkovskim oružjima, također se nalazi u mecima, granatama i bombama. Samo takozvani 'rušitelji bunkera korišteni u Bagdadu sadrže po sedam tona osiromašenog uranija, a jedan takav upotrijebljen je u «pokušaju da se ubije Saddama Ilusseina» kada je gađan jedan restoran. Već samo to kontaminiralo bi osiromašenim uranijem široko civilno područje, a to je bila samo jedna bomba.⁵⁹ Stručnjaci smatraju da su koalicijske snage u tri tjedna sukoba upotrijebile između 1000 i 2000 tona osiromašenog uranija, u usporedbi s 340 tona iz 1991. - a pogledajte kakve su posljedice *toga*.⁶⁰ Saul Bloom izvršni je direktor *Arc Ecologya*, neprofitne organizacije sa sjedištem u San Franciscu koja je stranim vladama pomogla da analiziraju posljedice po okoliš od američkih vojnih baza. U vezi s kontaminacijom uranijem kaže: «Moguće je da će broj poslijeratnih smrtnih slučajeva izazvanih okolišem biti veći od broja izravnih civilnih žrtava.»⁶¹ Tako možemo vidjeti kakve posljedice po irački narod ima njihovo 'oslobađanje' i gotovo pa nezamislivu poremećenost duše koja je potrebna za planiranje takvih patnji samo radi povećanja vlastite moći. Ipak, to su umovi koji kontroliraju naš svijet. Dokad ćemo im to dopuštati??

Medalja ako ubijaš, zatvor ako ne ubijaš

Možda vam se čini da su događaji uvrnuti kao u *Alisi u Zemlji čudesa*, ali samo ukoliko tražite logična objašnjenja utemeljena na svijetu u koji su ljudi uvjetovani vjerovali. Poveznica koja otkriva logiku u naizgled neobjašnjivom jedno je jednostavno pitanje: ide li to u prilog Planu? Na primjer, ne čini se logičnim ili dosljednim da isti ljudi Saddama Husseina naoružavaju kemijskim i biološkim oružjem, a zatim navodno posjedovanje takvog oružja navode kao razlog za invaziju na

njegovu zemlju. Ali u korist plana je išlo i naoružavanje Iraka prije Zaljevskog rata 1991. i kasnija invazija 2003. uz izgovor o postojanju 'oružja za masovno uništenje' dobivenog od SAD. Za manipulatore u tome nema nikakve proturječnosti. To je jednostavno način na koji se vodi igra. Ako ubijate ljude i pritom nosite uniformu daju vam medalju, a ako isto to napravite u trapericama i običnoj majici osude vas na doživotni zatvor. Vojnike zovu «junacima» zato što ubijaju civile; zatvaraju ih odbiju li to učiniti. To je, opet, savršeno logično zato što *Iluminati* žele da njihovi vojnici ubijaju ljude. Ne žele da njihova potrošna roba u uniformi koristi vlastite umove i savjest i odbije biti uključena u ubojstva. Dva britanska vojnika suočila su se s dvogodišnjom zatvorskom kaznom zato što su odbili boriti se u Iraku jer nisu htjeli biti dio sukoba u kojem će biti ubijani civili. Ta dva muškarca, za koje se vjeruje da su vojnik i zrakoplovni tehničar iz 16. zračne jurišne brigade, poslani su natrag u svoje vojarne, a treći se pripremao za ratni sud nakon što je odbio otići u Irak. Stephen Eagle Funk, 20-godišnji mornarički rezervist, također je odbio otići u Irak i sudjelovati u ratu za koji je vjerovao da je «nemoralan zbog obmanjivanja od strane naših vođa».⁶² Rekao je da će radije sada izdržati kaznu nego do kraja života živjeti s onim što bi morao raditi u Iraku: «Išao bih u to svjestan da je pogrešno, a to bi bilo licemjerno.»⁶³ Zbog svojih djela suočio se s mogućim ratnim sudom i kaznom vojnog zatvora. Međutim, on je pravi vojni junak. Kao što je rekao Mark Twain: «Neobično je da je tjelesna hrabrost tako česta u svijetu, a moralna hrabrost tako rijetka.» Poput sve većeg broja mladih vojnika, Funk se prijavio u vojsku isključivo zato da bi imao plaćene troškove koledža i zato što «u reklamama oružane snage izgledaju tako *cool*: 'Nazovi ovaj broj i poslat ćemo ti besplatne bokserice'. Mnogi klinici nisu imali pojma o čemu se tu radi.» - rekao je.⁶⁴ Sam je to ubrzo otkrio: «Na vojnoj obuci svakog ste dana morali vikati 'Ubij! Ubij!'. Upali biste u nevolje ako to niste izvikivali, pa sam često samo otvarao usta da me ne snađu nevolje.»⁶⁵ Opisao je da su novake ohrabivali da jedni druge ozljeđuju u vježbanju borbe prsa o prsa. «Ja to nisam mogao pa bi mi za partnera birali nekoga tko je vrlo nasilan ili agresivan.»⁶⁶ Kad mu je instruktor priopćio da su mu stavovi problematični, više nije mogao šutjeti:

«Malo sam izgubio živce i rekao: 'Smatram da je ubijanje ljudi pogrešno'. To je bio prijelomni trenutak jer to nikada prije nisam izgovorio naglas. Bilo je to pravo olakšanje. Puno je lakše ako se samo predete i ne dovodite u pitanje autoritete.»⁶⁷

Rekao je da je o tome javno progovorio zato što je želio upozoriti druge mlade ljude na manipulacije u vojsci:

«Rat se sastoji od razaranja, nasilja i smrti. Mladići vode ratove staraca. To nije odgovor, to je samo pustošenje zemlje u kojoj se borbe vode. Ja znam da je to pogrešno, no drugi ljudi u vojsci programirani su da vjeruju kako je to

u redu. Sve što oni [vojska] žele su brojevi. Ono što ja pokušavam učiniti je poučiti ljude da odvagnu opcije – postoji doista mnogo drugih načina da se dode do novca za školovanje.«⁶⁸

Albert Einstein je to lijepo sročio: «Pioniri svijeta bez ratova su oni mladi ljudi koji odbijaju služiti vojsku.»

Pijuni u uniformama, oprostite, hoću reći, «nasi vojnici»

Ironija je u tome što i vojnike koji su te zemlje bombardirali smrtonosnim oružjima, uzrokujući tolike smrti i razaranja, Illuminati također smatraju potrošnom robom. Ratni zločinac Henry Kissinger, koji je preko 40 godina bio čelni čovjek Illuminata, izjavio je: «Vojnici su blesave, glupe životinje koje služe kao pijuni u vanjskoj politici.»⁶⁹ Kad odlaze u rat prikazuju ih kao junake i pozdravljaju kao još veće junake ako umru za Humiliate ili «za slobodu i oslobođenje». Ali kada umru, ili doživotno ostanu osakaćeni, ili dobiju ratom uzrokovanu bolest kao što je 'Zaljevski sindrom' bit će ignorirani i odbačeni, čak i javno osuđivani. Moj je otac u Drugom svjetskom ratu služio u sanitetu i od malih mi je nogu govorio o stvarnosti rata. Pričao mi je kako su mlade momke, još uvijek tinejdžere, donosili iz bitke s užasnim ranama i kako su ovi vrištali za svojim majkama koje su bile tisućama kilometara daleko. Sjećao se kako su u Ijesove dodavali balast kako bi prikrili činjenicu da je tako malo ostalo od čovjeka smještenog u njemu. Pričao mi je i o tome da su vojni liječnici za vrijeme rata iskrivljavali pravila kako bi ljudi bili pozvani u vojsku iako su imali zdravstvene probleme koji su to trebali spriječiti. A onda, kad bi se vratili s duševnim ili tjelesnim oštećenjima, ti isti liječnici strogo bi se pridržavali propisa kako bi spriječili da dobiju legitimnu invalidninu. O tome sam napisao pjesmu koju ćete naći u *Dodatku II*.

Tipičan primjer ovog stava je iskustvo Lianne Seymour, majke malog djeteta, čiji je suprug lan poginuo u padu helikoptera u Iraku. Ubrzo nakon njegove smrti primila je pismo od britanskog Ministarstva «obrane» u kojem je obavještavaju da će morati iseliti iz svoje vojne kuće i vratiti dio njegove plaće za devet dana nakon smrti. Kad je priča dospjela u novine Blairova banda napravila je ono što uvijek radi kad se pročuje istina. Lagali su i za sve optužili čovjeka iz Ministarstva koji je pismo poslao. Opisali su to kao «gresku» i rekli da to nije uobičajena politika. Pokazalo se da je politika upravo takva. Ne razumijem zašto ju je trebalo primoravati na dodatne patnje, ali Lianne Seymour je pozvana na sastanak s ministrom obrane Geoffom Hoonom koji je želio ublažiti negativni publicitet. Rekao je da ona neće morati vratiti novac za devet već plaćenih dana niti iseliti iz kuće. Ona je o sastanku izjavila: «Strasno sam razočarana. Pretpostavljam da je rekao da neću živjeti u raskoši, ali barem neću biti siromašna, što smatram da je jednostavno grozno.»⁷⁰ Ljudi koji su njenog supruga poslali u rat iako sami nikada nisu vidjeli ispaljeni metak, nastavit će, naravno, živjeti u raskoši. Otprilike 200.000 vojnika

koji su 1991. sudjelovali u Zaljevskom ratu žalilo se na bolove, mučninu, probleme s kožom, gubitak pamćenja i koncentracije – simptome sindroma Zaljevskog rata'. Prosječna naknada za trajan gubitak njihovog zdravlja, prema veteranki Joyce Riley, iznosi oko 98 dolara mjesečno!⁷¹ Pentagon je odbio zahtjeve za naknadu oko 60.000 veterana. Riley je izjavila da mizerna naknada «u biti služi Ministarstvu obrane da opere ruke; tako mogu reći 'Gledajte, mi plaćamo naknadu'». ⁷² General-bojnik Smedley Butler dvaput je odlikovan Medaljom časti tijekom više od 30 godina služenja u američkom mornaričkom pješastvu. On je u govoru iz srpnja 1933. sažeto objasnio pravu prirodu rata i vojske: izjavio je da je rat samo reket koji nekolicina utjeruje na trošak masa i da samo mala skupina insajdera zna koji su pravi razlozi svega toga. Nastavio je:

«Poput svih pripadnika vojske nikada nisam mislio svojom glavom sve dok nisam napustio službu. Dok sam slušao zapovijedi nadređenih moje mentalne sposobnosti ostajale bi u obamrlom stanju. Tipično za sve vojnike. Godine 1914. pomogao sam Meksiko, posebno 'lampico, učiniti sigurnim za američke naftne interese. Pomogao sam pretvoriti Haiti i Kubu u pristojna mjesta u kojima dečki iz National City Banka mogu ubirati prihode. Pomogao sam u iskorištavanju šest srednjoameričkih republika radi koristi Wall Streeta. Između 1909. i 1912. pomogao sam u čišćenju Nikaragve za međunarodnu bankarsku kuću *Brown Brothers*. Godine 1916. donio sam svjetlo Dominikanskoj Republici a za potrebe američke industrije šećera. U Kini sam pomagao da *Standard Oil* može neometano poslovati.»⁷³

Promjena nema. U dokumentu o Projektu za novo američko stoljeće kaže se da SAD, kao svoju «sredisnju misiju» moraju «voditi i uvjerljivo pobijediti u nekoliko istovremenih ratova širokog opsega». Rečeno drugim riječima, velik broj američkih vojnika bit će ubijen ili će pretrpjeti užasne ozljede kako bi ovi umobolnici dobili svoju globalnu kontrolu. Vojnicima koji su bili uključeni u irački pokolj Donald Rumsfeld je rekao: «Oslobodivši Irak, preobrazili ste tu zemlju. Ali način na koji ste to učinili preobrazit će način na koji ćemo braniti našu zemlju u 21. stoljeću.» Je, stvarno je rekao «braniti». Pod time misli da će politika «obrane preventivnim udarom» (napadom) biti primijenjena za invaziju na zemlje s neonacističkog popisa za odstrel, radi čega će mnogi vojnici poginuti ili biti doživotno osakaćeni. Kad je to rekao, svi su vojnici klicali i odnosili su se prema Rumsfeldu kao prema nekakvom bogu. Isto je i svaki put kad predsjednik Seoska Budala pijunima u uniformi čita govore koje su mu pripremili njegovi scenaristi. Vojnici kliču Vođama' koji ih doživljavaju tek kao stoku za iskorištavanje prema potrebi. Žalosno za gledati. Govoreći vojnicima o njihovim drugovima koji su poginuli u Iraku, Bush je rekao:

«Nijednog poginulog ova zahvalna nacija neće zaboraviti. Odajemo im priznanje za njihovo služenje Americi i molimo se da njihove obitelji prime Božju utjehu i Božju milost.»

Te je riječi izgovorio praktični sotonist koji zna da su vojnici tu samo zato da budu potrošeni i zloupotrijebljeni kako to odgovara planu kojem on služi. To je samo još jedan scenarij za film. Pravi broj žrtava među vojnicima i priroda njihovih ozljeda zataškavaju se iz istog razloga iz kojeg se civilne žrtve ne naglašavaju. To je loše za filmsku verziju rata i razloge koji iza njega stoje. Američki neurokirurg Gene Bolles za lokalne je novine iz Bouldera u Coloradu izjavio da svakodnevne «konferencije za tisak iz Bijele kuće i nejasni TV izvještaji uživo ne prenose brutalnost rata». ⁷¹ Bolles je liječio vojne ranjenike u Regionalnom medicinskom centru Landstuhl u Njemačkoj gdje je 16 godina bio šef neurokirurgije. Rekao je:

«Doista je degutantno do koje mjere televizija to uljepšava ... u ovom ratu imali smo mnoge zaista stravične rane. Momci su izgubili šake, noge, ruke; bili su opečeni, pretrpjeli su ozbiljne ozljede mozga i oštećenja perifernih živaca. To su mladi dečki koji će u nekim stvarima biti doživotno promijenjeni. Imam dojam da ljudi toga nisu svjesni... to su gotovo pa djeca od 18, 19, 20 godina s raznesenim rukama i nogama. To je stvarnost.» ⁷⁵

Poruka «nasim vojnicima»

Britanski premijer Tony Blair bio je toliko bezobziran prema obiteljima dvojice poginulih vojnika da je na tiskovnoj konferenciji s Georgeom Bushom izjavio kako su ih pogubili Iračani. Kao što je i običaj kod Blaira, to se nije temeljilo ni na kakvim dokazima, ali mu je u tom trenutku odgovaralo da natukne da se to dogodilo. Obitelji su bile šokirane i uznemirene jer im je iz vojske bilo rečeno da su ti ljudi poginuli u borbi, pa je Blair bio primoran javno se ispričati zbog žalosti koju je njegovo muljanje izazvalo. «Podržavajte naše vojnike», govore nam, dok oni «iskoristavaju naše vojnike», čak i nakon što poginu. Zaboga, bježite iz vojske prije nego što postanete sljedeća žrtva tih poremećenih kriminalaca. Nikoga vi ne oslobađate; pomažete u dovršavanju globalne fašističke države u kojoj ćete morati živjeti vi i vaša djeca. Tijekom godina javili su mi se mnogi bivši pripadnici britanske i američke vojske kako bi mi rekli da im je sada jasno da su bili iskorisćeni, a danas se u vojsci nalaze milijuni ljudi koji nemaju pojma zašto ubijaju ljude. Jedan američki vojnik-tinejdžer u Iraku, zvan «Vojnik A. J.», CMV-ovom izjavitelju je rekao: «Hoću otići tamo, biti u akciji, hoću se osvetiti za 11. rujna.» Izjavitelj je istaknuo kako nema dokaza koji bi povezali iračku vladu s 11. rujna. Vojnik A. J. isplazio je jezik do vrha brade i odgovorio: «Da, pa, u te stvari se ja uopće ne kužim.» ⁷⁶ Prema anketi *New York Timesa/CBS Newsa*, 42% američke javnosti također je vjerovalo da je Saddam Hussein izravno odgovoran za napade

od 11. rujna izvršene na Svjetski trgovinski centar i Pentagon. Istraživanje *ABC Newsa* pokazalo je da 55% Amerikanaca vjeruje da Saddam Hussein izravno podržava Al-Qa idu. ⁷⁷

Slikoviti opisi iz ovog poglavlja nisu čak ni uvod u prave razmjere užasa koje su ti ljudi pretrpjeli i koje, oni koji su preživjeli, nastavljaju trpjeti. Ako ljudi ne nauče što Vat' doista znači, iza mahanja zastavom i trijumfalnih parada, nastaviti će podržavati bolesne umove koji ovo iskustvo namjeravaju ponoviti u nizu zemalja diljem svijeta. Ovo nije vrijeme za birane riječi i igru u rukavicama. Moramo se s time suočiti i riješiti stvar. Oni u uniformama, «naši vojnici», koji ubijaju ljude po narudžbi - «Tri Iračanina za van, molim, s dosta streljiva» - nisu «junaci». Oni su plaćeni ubojice odgovorni za masovna ubojstva.

I bilo je vrijeme da to netko kaže.

• IZVORI

- 1 "The rape of Iraq" by Dr Susan Block, <http://www.drSusanBlock.com>
- 2 www.davidicke.com
- 3 "The ugly truth of Americas Camp Cropper, a story to shame us all" by Robert Fisk, UK *Independent*, July 22nd 2003, <http://news.independent.co.uk/world/fisk/story.jsp?story=426520>
- 4 «Why I Quit the Sun», *The Guardian*, 31. ožujka 2003.
- 5 Ibid
- 6 Ibid
- 7 «MSNBC's Banfield Slams War Coverages 29. travnja 2003; cijelo njeno predavanje može se pogledati na <http://www.alternet.org/print.html?StoryID=15778>
- 8 Ibid
- 9 Ibid
- 10 Ibid
- 11 «Screams and Cries Echo in Hospitals», Samia Nakhoul, Reuters, 7. travnja 2003.
- 12 BBC News Online, 14. travnja, <http://news.bbc.co.uk/1/hi/uk/2947809.stm>
- 13 Ibid, 15. travnja 2003, http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/middle_east/2945655.stm
- 14 ABC News Online, 3. travnja 2003, <http://www.abc.net.au/news/newsitems/s823972.htm>
- 15 Ibid
- 16 Arab News, <http://www.arabnews.com/>
- 17 «In Iraqi Hospitals, Child War Casualties Mount», Samia Nakhoul, Reuters, 7. travnja 2003.
- 18 Ibid
- 19 Ibid
- 20 «US Marines Turn Fire On Civilians At 'The Bridge Of Death'», Mark Franchetti, Sunday Times, 30. ožujka 2003.
- 21 «The Saddest Story of All», Anton Antonowicz, *Daily Mirror*, 5. travnja 2003.
- 22 «Screams and Cries Echo in Hospitals», Samia Nakhoul, Reuters, 7. travnja 2003.

- 23** «This is the reality of war. We bomb. They suffer. Veteran war reporter Robert Fisk tours the Baghdad hospital to see the wounded after a devastating night of air strikes», *Independent*, 23. ožujka 2003.
- 24** «So He 'thinks It's All Over», Robert Fisk, *Independent*, 5. svibnja 2003.
- 25** BBC New Online. 16. travnja 2003.
- 26** «Antiwar Protesters in a PR Fix. As Battle Images Flow Home, US Public Rallies for G.I.s», Kim Campbell, *Christian Science Monitor*, 2. travnja 2003.
- 27** UK *Sunday Times*, 30. ožujka 2003.
- 28** «Marine who said no to killing on his consciences *the Guardian*, 1. travnja 2003.
- 29** *Correspondent*, BBC2. 18. svibnja 2003.
- 30** Ibid
- 31** Arundhati Roy, *The Guardian*, 2. travnja 2003.
- 32** «This War is Not Working», Peter Arnett, *Daily Mirror*, 1. travnja 2003.
- 33** UK *Sunday Times*, 30. ožujka 2003.
- 34** *Vancouver Province*. 2. travnja 2003.
- 35** «Iraqis Say Lynch Raid Found No Resistance», *Washington Post*, 15. travnja 2003.
- 36** *Vie Guardian*, London, 1. travnja 2003.
- 37** «Carving Up The New Iraq», Neil Mackay. *Sunday Herald*. Škotska, <http://www.Sundayherald.com/33021>
- 38** «Cluster Bombs Liberate Iraqi Children.» Pepe Escobar. *Vie Asia Times* (Hong Kong), 3. travnja 2003.
- 39** «Women and Children Gunned Down, US Troops Kill Seven Civilians in Checkpoint Incident», *Associated Press*, 31. ožujka 2003.
- 40** Ibid
- 41** *BBC News Online*, 28. travnja 2003.
- 42** --Embedded Photographer - 'I Saw Marines Kill Civilians'", Michel Guerrin za *Le Monde*. Za CounterPunch preveo Norman Madarasz, 16. travnja 2003. Objavljeno u *Le Monden* 12. travnja 2003. Članak se može naći na <http://www.rense.com/general37/cvii.htm>
- 43** Ibid
- 44** Ibid
- 45** Ibid
- 46** *Independent*, 11. travnja 2003. Članak se može pročitati na <http://www.informationclearinghouse.info/articIe2847.htm>
- 47** «MSNBC's Banfield Slams War Coverage". 29. travnja 2003; cijelo njeno predavanje može se pogledati na <http://www.alternet.org/print.html7StoryID=15778>
- 48** Članci Wadea Fraziera mogu se naći na <http://homel.gte.net/res0k62ni/iraq.htm>
- 49** <http://www.itvs.org/boinbies/bonibs.html>
- 50** Ibid
- 51** Ibid
- 52** *The Independent*. 2. travnja 2003.
- 53** Ibid
- 54** --Cluster Bombs Liberate Iraqi Children." Pepe Escobar. *Vie Asia Times* (Hong Kong), 3. travnja 2003.
- 55** «Gulf troops face tests for cancer». *Vie Guardian*. 25. travnja 2003.
- 56** Ibid
- 57** Ibid

58 *The Guardian*. 17. travnja 2003.

59 «Gulf troops face tests for cancer». *Vie Guardian*. 25. travnja 2003.

60 Ibid

61 --Long-Term Damage From a Short -Term War» Solatia Pyne. 16. travnja 2003, <http://victoria.indymedia.org/news/2003/04/13739.php>

62 --Marine who said no to killing on his conscience". *The Guardian*, 1. travnja 2003.

63 Ibid

64 Ibid

65 Ibid

66 ibid

67 Ibid

68 Ibid

69 Citirala Monika Jensen-Stevenson u *Kiss the Boys Goodbye* (Dutton, 1990), str. 97, iz *Vie Final Days*, Woodward i Bernstein (Simon & Schuster, 1976)

70 BBC News Online. 15. travnja 2003

71 *Middle East Times*, http://www.metinies.com/2K3/issue2003-10/reg/us_revisits_gulf.htm

72 Ibid

73 All Fall Down, sir. 113

74 http://www.bouldernews.com/bdc/county_news/article/0%2C1713%2CBDC_2423_1866804%2C00.html

75 Ibid

76 Arundhati Roy, *The Guardian*, 2. travnja 2003.

77 Ibid

SEDMO POGLAVLJE

Kako se kroji istina

Laž koja se dovoljno puta ponovi postaje istina.

Lenjin

Laž može obići pola svijeta prije nego što istina navuče cipele.

Mark Twain

Umjesto da govore istinu o posljedicama rata, Pentagonovi spm-doktori izmišljaju priču kao iz holivudskih filmova. Važno je poznavati njihove tehnike jer će se one svakako mnogo puta ponoviti u njihovoj utrci za globalnom kontrolom. Zvijezda jedne od njihovih iračkih produkcija bila je 19-godišnja vojnkinja Jessica Lynch iz Palestinea u Zapadnoj Virginiji koja se prijavila u vojsku kako bi joj bili plaćeni troškovi koledža jer je željela biti učiteljica u dječjem vrtiću. Ta zamka sa školarinom opisana je u izvrsnom RBC-jevom dokumentarcu koji sam pogledao. Vojska sada očajnički nastoji unovačiti što više vojnika kako bi mogla «voditi i uvjerljivo pobijediti u nekoliko istovremenih ratova širokog opsega kao svom središnjem zadatku», da ciljaju i militariziraju škole, posebno one za siromašne i manjine, uvjeravajući ih da se pridruže vojsci uz obećanje da će im platiti troškove studiranja. Međutim, stavivši svoj potpis na papir, ta djeca podliježu slanju u ratne zone. Tako je bilo i s Jessicom Lynch.

Jessica se našla u Iraku gdje je radila kao službenica opskrbe u 507. remontoj satniji. Zarobljena je kad je njena jedinica krivo skrenula u blizini Nasiriye i upala u zasjedu. O, kakva je bujica holivudskih scenarija potekla iz Pentagona da nahrani medije. Mitchell Catlin, australski dopisnik, čak ju je u jednom izvještaju nazvao «vojnkinja Ryan», zamijenivši je s likom iz filma.¹ Zabuna je razumljiva jer su je tako i prikazivali. «Prema novom izvještaju, usprkos svom osmijehu seoske djevojke i krhkom stasu od metar i šezdeset pet, Lynch se borila poput Ramba kad se njena jedinica, 507. topničko-remontna satnija, našla pod udarom», senza-

cionalistički su pisale jedne novine. Lynch je otvorila vatru na iračke napadače 'skidajući' ih jednog po jednog dok joj nije ponestalo streljiva, izvijestio je *Washington Post*. Impresivno. Nastavila je pucati - čak i nakon što je pogođena metkom i ubodena nožem, i kad su pripadnici njene jedinice već ležali mrtvi posvuda oko nje. «Borila se na život i smrt.», izjavio je jedan američki dužnosnik za *Post*. «Nije htjela da ju zarobe živu.»² Ovak, a kako to da ju, nakon što je sve to učinila svojim «napadačima», ti strašni Iračani nisu ubili kad joj je nestalo streljiva? I kako to da nije imala rane od metaka ili od uboda?? Mislite li da bi ju američki vojnici pošteđeli pod istim okolnostima?

U izvještajima se tvrdilo da je Lynch pogođena, ubodena i mučena, a javnost se uvjeravalo da je mala Jessie Amerikanka kojom se mogu ponositi. Sve to dogodilo se u vrijeme kad su vlasti trpjele kritike zbog načina na koji se odvijao rat. Međutim, irački liječnici koji su ju liječili ispričali su sasvim drukčiju priču o «pogođenoj i izbodenom revolverašici». Oni su rekli daje zadobila prijelome ruku i donjih ekstremiteta te «manju ranu na lubanji» koje je zadobila kad se njezino vozilo prevrnuo. Njeni američki liječnici izjavili su da je imala prijelome desne nadlaktice, lijeve natkoljenice, lijeve potkoljenice, desnog gležnja i stopala. Njezin otac Greg Lynch stariji rekao je da nije imala ni ubodnih ni prostrijelnih rana. «To je bila prometna nezgoda.» - ustvrdio je Haitham Gizzy, liječnik iz bolnice u Nasiriji koji je liječio ozlijeđenu Lynch. «Nije bilo ni kapi krvi... nije bilo metaka, šrapnela ni bilo čega sličnog.» Pomoćnik američkog ministra obrane Bryan Whitman je izjavio: «Neću ulaziti u konkretne ozljede koje je pretrpjela; o tome trebaju raspraviti ona i njeni liječnici u prikladno vrijeme.»³ Drugim riječima - nikad. Međutim, rasprava o njenim ozljedama nije predstavljala problem kad su nas izvješćivali da je bila pogođena i ubodena. U bolnici, dr. Haitham Gizzy je rekao: «Dobivala je posebnu njegu, bolju od iračkih pacijenata.»⁴ Harith al-Houssona, još jedan od liječnika koji su liječili Lynch, rekao je: «Bila je vrlo uplašena kad se probudila i prestano je ponavljala: 'Molim vas, nemojte me ozlijediti, ne dirajte me.' Rekao sam joj da je na sigurnom, da je u bolnici i da sam ja liječnik, a ja nikada nisam ozlijedio pacijenta.»⁵ Dodao je da je izašao iz bolnice za vrijeme bombardiranja kako bi nabavio njeno omiljeno piće, sok od naranče, i kako se trudio nagovoriti ju da jede. Liječnik je rekao da su irački obavještajni agenti obavijestili bolnicu da će vojnkinja Lynch uskoro biti premještena u Bagdad, ali je on umjesto toga rekao vozaču kola hitne pomoći da ju odveze do jedne od američkih predstraža koje su već bile razmještene na periferiji grada. «Ali kad je stigao do njihove kontrolne točke, Amerikanci su na njega zapucali.» - zaključio je.⁶

Hoćete reći da nam je Pentagon napričao gomilu laži? Nemoguće. Ali Hollywoodu se tu još ne nazire kraja. Dan nakon što je vozač iračkih kola hitne pomoći pokušao izručiti vojnkinju Lynch američkim snagama - samo da bi ove zapucale na njega - nju je u odvažnom prepadu iz iračkog bolničkog kreveta «oslobodio», kako nam je rečeno, tim sastavljen od Navy Sealsa, mornaričkih komandosa, pilota američkog zrakoplovstva i vojnih rendžera koji su radili s američkim specijalnim

postrojbama. Bilo je to prvi put u zadnjih pola stoljeća da je neki američki vojni zarobljenik oslobođen s položaja iza neprijateljskih linija - trubili su mediji. Ali ponavljam, irački liječnici koji su bili tamo ispričali su bitno drugačiju priču. «Napravili su veliku predstavu.» - rekao je liječnik vojnkinje Lynch, Haitham Gizzy. «To je bila samo drama, velik, dramatičan *show*.»⁷ Gizzy i drugi liječnici objasnili su da u bolnici nije bilo iračkih vojnika ni pripadnika milicije kad su američke specijalne postrojbe stigle u svojim helikopterima. Većina Saddamovih boraca *Fedayeena* i cijelo vodstvo stranke *Ba'ath* već su ranije pobjegli. Kad su američki vojnici stigli u bolnici nije bilo nikoga - rekao je - samo liječnici. Dr. Hassan i drugi koji su radili te večeri izjavili su da su čuli «jako lupanje» u blizini bolnice i zvukove helikoptera i tenkova prije nego što su vojnici počeli ulaziti u bolnicu. Rekao je da su liječnici pristali biti u jednoj sobi i ne miješati se, dok su vojnici porazbijali nekoliko vrata po bolnici prije nego što su pronašli Lynch. Američki vojnici videokamerama su snimali spašavanje, ali među mnogim prizorima koje nisu prikazali tisku u američkom Središnjem zapovjedništvu u Dohi u Kataru, bio je i onaj s četiri liječnika koji su ispitivani s lisičinama na rukama, zajedno s dva civilna pacijenta, od kojih je jedan bio nepokretan i spojen na infuziju. «To su bili liječnici, sa stetoskopima oko vrata.» - izjavio je dr. Harith, «Čak i u ratu, s liječnicima se ne bi smjelo tako postupati.»⁸ To baš ne sliči na priču koju je Pentagon želio prodati. «To što Amerikanci govore je kao priča o Sinbadu moreplovcu - to je mit.» - rekao je dr. Harith al-Houssona. «Govorili su da u Iraku nije bilo zdravstvene njege i da je ova bolnica bila snažno branjena, a ovdje nije bilo nikoga osim liječnika i pacijenata, i nije bilo nikoga tko je mogao pucati na njih.»⁹ Liječnik je izjavio da su vojnici raspoređili krevet specijalno napravljen za pacijente s ranama od dugotrajnog ležanja a koji je koristila vojnkinja Lynch. «Uzeli su uzorke pijeska iz njega.», rekao je dr. Harith. «To je bio jedini krevet takvog tipa koji imamo, jedini u pokrajini.»¹⁰ Rekao je da je bio tužan što nikad više neće vidjeti Jessicu, ali je bio sretan što je ona sretna i što se vratila svom životu. «Kad bih mogao razgovarati s njom rekao bih joj: 'Cestitami'.» - rekao je. Grozni ljudi ti Iračani, jel' da?

Diplomatska amnezija

Nažalost, prema medijskom organu američke vlade *Fox/Fix Newsu* i drugima, Jessica Lynch nije se mogla sjetiti što joj se događalo kad je zarobljena i za vrijeme njenog boravka u bolnici.¹¹ Jedan američki dužnosnik je izjavio: «Ona u biti ima amneziju, mentalno je blokirala užase za koje smo čvrsto uvjereni da je preživjela.»¹² Hm, hm. *Fox News* je izvijestio da su s njom razgovarali vojni psihijatri. Ne sumnjam u to. To je morala biti neobično zakašnjela amnezija jer se čini da nije bilo ni traga od nje sve dok se nije našla u rukama svojih sunarodnjaka Amerikanaca u Vojnom medicinskom centru *Walter Reed* u Washingtonu. Po riječima njenog liječnika Isadorea Rosenfelda, počela je bolovati od stanja zvanog potpuna globalna amnezija.¹³ Kasnije su izjavili da ne boluje od amnezije nego se jedno-

stavno ne može sjetiti! Mala je vjerojatnost - pojasnili su - da će se ikada sjetiti.¹⁴ Bryan Whitman, pomoćnik američkog ministra obrane, rekao je da je znao da postoje «proturječne informacije, ali s vremenom ćemo čuti cijelu priču, siguran sam».¹⁵ Ali ne od tebe, stari. Srećom i njoj na čast, kasnije joj se 'vratilo' pamćenje i Lynch je u studenom 2003. izjavila da je službena verzija njenog zarobljavanja bila iskonstruirana. Ono što su rekli irački liječnici bila je istina. U biti, Pentagonova verzija i istina bile su kao da idete uspoređivati Einsteinov mozak s mozgom predsjednika Seoske Budale. Daleko od uzvraćanja vatre u stilu Ramba, njoj se zaglavila puška i nije ispalila ni jedan jedini metak. Vojska je Lynch dodijelila Brončanu zvijezdu za zasluge u borbi, Odlikovanje ratnog zarobljenika i Purpurno srce, koje se obično dodjeljuje ranjenima u borbi.

Dok su Jessicu Lynch i njene osloboditelje s oduševljenjem slavili na naslovnim stranicama, što se događalo s ostalim bolesnicima u toj iračkoj bolnici? Među njima je, rekli su liječnici, bilo mnogo civila, uključujući djecu, liječenih u prepunim bolničkim sobama, s otrgnutim udovima i dubokim ranama uzrokovanih američkom tenkovskom paljbom i bombama tijekom prvog tjedna 'rata'. Liječnici su procijenili da je u Nasiriji poginulo oko 300 civila, a 1.000 ih je ranjeno.

Gubici se ne broje

Ratna propaganda nije bila umiješana samo u prikrivanje broja poginulih i ranjenih civila. Radila je i na zatajivanju broja stradalih vojnika. To je pravilo, jer što je manji broj poznatih žrtava - kako civilnih tako i vojnih - to će veća biti podrška za sljedeći rat. Dr. Wael S. H. Awwad, sirijski ratni dopisnik televizije *Al Arabiya* koja je dio korporacije *Middle East Broadcasting*, nestao je u Iraku na devet dana prije nego što se javio svojoj obitelji. Za *Asian News International* ispričao je kako je bio «uklopljeni» izvijestitelj u američkoj remontnoj diviziji kada su - 20 kilometara sjeverno od Basre na putu za grad Zuber - upali u zasjedu. Rekao je da su on i njegova snimateljska ekipa bili odvedeni u lokalno sjedište Saddamove stranke *Ba'ath*, nakon čega je suosjećajni plemenski vođa dogovorio njihov bijeg. Dok je bio tamo, kako tvrdi, vidio je 20 poginulih britanskih vojnika u Zuberu, no vlasti su objavile da su poginula samo dvojica:

«... Vidio sam to vlastitim očima, raznesena su tri tenka, raznesena su tri vozila, uhvaćeno je šest ratnih zarobljenika. Tko bi mogao objaviti takve činjenice s terena da mi nismo bili ondje.»¹⁶

Također je opisao kako su zapadni mediji ublaženo prikazivali žestoke sukobe s kojima su se u ranim fazama rata suočile 'koalicijske' snage. Laži koje su iznosili američka vojska i ljudi poput Rumsfelda u vezi s odvijanjem vojne kampanje postale su toliko očigledne da su na njih ukazale čak i neke *mainstream* organizacije poput *BBC-2L*. Koliki je broj poginulih i ranjenih vojnika u Iraku? Ni u kom

slučaju ne možemo očekivati da će nam vlasti to reći, ali ono što se dogodilo u Afganistanu moglo bi nam dati neku predodžbu. Mohammed Daud Miraki, autor knjige *Vječna smrt od Amerike*¹⁷, tvrdi da su američki gubici samo u Afganistanu daleko veći od priznatih. U ožujku 2003. procijenio je broj poginulih američkih vojnika u Afganistanu na 1.200, a oni još uvijek ginu, kao i afganistanski civili u daleko većem broju dok se rat nastavlja izvan medijske pažnje. Miraki kaže da SAD ne otkriva vojne gubitke u Afganistanu jer želi ostaviti dojam nepobjedive vojne sile. SAD je svoju vojnu snagu - kaže on - želio prikazati kao silu za koju čak ni veliki gerilski borci iz Afganistana nisu smogli potrebne vještine kako bi zaustavili njihove besprijekorne vojne mašinerije. Ali u stvarnosti, tvrdi on, američka je vojska do ožujka 2003. izgubila velik broj vojnika:

«Prema raznim obavještajnim agencijama, SAD je izgubio preko 1.200 vojnika u Afganistanu. Ruska obavještajna agencija procijenila je broj žrtava u prvih šest mjeseci rata na 373 mrtva i 585 kritično ranjenih. Za to vrijeme, izvještaji drugih obavještajnih agencija uključujući, pored ostalih, iransku i indijsku, procjenjuju da je broj poginulih američkih vojnika preko 600 u prvoj godini, a nakon 18 mjeseci izvijestili su o američkim gubicima većim od 1.200 poginulih i 1.500 kritično ranjenih».¹⁸

Na početku rata, piše dalje, «mrtva tijela američkih vojnika transportirana su u zrakoplovne baze jacobabad i Dalbudin u Pakistanu, a pakistanske novine *Frontier Post* izvijestile su kako je u samo jednom danu tijekom kopnene operacije blizu Kandahara poginulo 45 američkih vojnika. Također su izvijestili da je 26 mrtvih komandosa predano vojnoj bazi koju su Amerikanci unajmili u blizini pakistanskog grada Jacobadada.»¹⁹ Novinska agencija IRNA 2. prosinca 2001. izvijestila je da su 124 mrtva američka vojnika prebačena iz Pakistana u SAD:

«Tijela 124 američka vojnika prebačena su kući transportnim avionom 29. studenog [2001.], objavile su u nedjelju lokalne novine ... *Pakistan Observer* izvijestio je da su vojnici poginuli u sukobima s talibanskim borcima kad su sletjeli u pokrajinu Helmand kako bi pomogli lashkaskim borcima bivšeg namjesnika Kandahara, Gul Aghe, u borbi protiv Talibana.»²⁰

Miraki je rekao da je osobno svjedočio američkim gubicima u Helmandu gdje su također oborena četiri helikoptera *Apache*. Andrei Sukhozilov, izvijestitelj povezan s Institutom za ratno i mirnodopsko izvještavanje (IWRP), napisao je da je dobio informacije o žrtvama od Zrakoplovne baze Khanabad u južnom Uzbekistanu. «Uzbečki izvori iz Khanabada govore da su prave brojke o američkim žrtvama daleko veće od Pentagonovih službenih ukupnih brojki»²¹ rekao je i dodao:

«Pripadnici uzbečkog vojnog osoblja koji rade u zrakoplovnoj bazi rekli su da tamo stižu deseci američkih žrtava. Od 25. studenog do 2. prosinca [2001.], jedan uzbečki bolnički pomoćnik koji je radio s američkim medicinskim osobljem izjavio je da je bio svjedok slijetanja četiri ili pet američkih helikoptera - s po 10-15 američkih žrtava - svakoga dana...

«... Jedan uzbečki pilot prošli je tjedan govorio o pogibiji jednog američkog vojnika s kojim se sprijateljio dok je on bio u bazi. Rekao je da je taj američki vojnik poginuo u pokušaju gušenja zatvorske pobune u predgrađu Mazar-Sharifa prije dva tjedna, "Iamo je poginulo mnogo američkih vojnika, bila je to prava bitka.", rekao je pilot.»²²

Zasigurno ćete iste takve priče čuti i u Iraku, kao i u svim ratovima koje orkestriraju ti prekrajatelji stvarnosti.

Uklopljeni kako bi obmanjivali

Kontrola koju [luminati imaju nad medijima glavne struje jamčila je da je manje-više jedina priča koju je javnost upoznala bila službena verzija iz Bushovog kartela. Studija koju je provela vašingtonska organizacija *Nepristranost i točnost u izvještavanju* (engl. Fairness and Accuracy in Reporting) otkrila je da je 76% gostiju na govornim emisijama mrežnih televizija krajem siječnja i početkom veljače 2003. otpadalo na bivše ili sadašnje vladine dužnosnike, dok je onih koji su govorili protiv rata bilo manje od jedan posto.²³ Tako se vodi igra u cijelom svijetu. Potenciraju 'informacije' koje idu u prilog njihovom gledištu a suzbijaju one koje mu se suprotstavljaju. Kad se požalite da se iznosi samo jedna strana debate, mediji odgovaraju: «Ne, ne, prošli četvrtak imali smo u emisiji čovjeka koji je govorio protiv rata.» Za potrebnu pristranost vrlo su važne novinske agencije koje 'vijestima' opslužuju sve medijske izvore diljem svijeta. One su, naravno, u rukama Iuminata. Na primjer, velečasni Sun Myung Moon, prijatelj Bushovih i vlasnik *Washington Timesa*, kupio je novinsku agenciju UPI.²¹ Veza ima bezbroj. Britanske medije, uz neke iznimke, ne smijemo brkati s pravim novinarstvom, ali su još uvijek svjetlosnim godinama ispred američke verzije. Pristranost mreža kao što su CNN i Murdochov *Fox News* jednostavno je odvratna. Robert Fisk, izvrsni novinar britanskog *Independenta*, opisao je američko novinarstvo nakon 11. rujna kao sve više «zatupljeno, beznadno, bez petlje, nekritično».²⁵ Budući da sam od sredine 1990-ih proveo mnogo vremena u Sjedinjenim Državama, jedini dio koji smatram upitnim je onaj 'nakon 11. rujna', iako su se stvari nakon toga zasigurno pogoršale.

Bila je to Pentagonova ideja imati 'uklopljene izvijestitelje', drugim riječima, novinare dodijeljene vojnim jedinicama za vrijeme rata. Ima li nekoga tko vjeruje da je Pentagon to učinio zato što je želio da se objavljuje istina? Kako da ne. Izja-

vili su da je ta politika «dobro funkcionirala», ili točnije, dobro funkcionirala u pogledu upravljanja informacijama. Mnogo puta sam čuo kako izvijestitelji govore «mi» smo učinili ovo ili «mi radimo ono», dok su u stvari govorili o vojsci u koju su bili 'uklopljeni'. Britanski *ITN-ov* dopisnik, Bill Neely, noseći punu vojnu borbenu opremu i stojeći u transportnom avionu, priopćio je gledateljima: «Upravo u ovom trenutku prešli smo granicu i ušli u Irak. Stići ćemo do našeg cilja za desetak minuta.» *Našeg* cilja? Ideja je u tome da novinare držite tamo gdje želite da budu, servirate im priču koju želite da pričaju i stavite ih tako blizu vojnika o kojima im ovisi život da izgube objektivnost. To se mahom i događalo. Dopisnik *NBC Newsa* David Bloom, koji je umro od krvnog ugruška u plućima, rekao je gledateljima: «[Vojnici] su učinili sve što smo tražili od njih, a mi nastojimo uzvratiti uslugu tako što činimo sve što oni zatraže od nas.»²⁶ Britanski ministar obrane Geoff Hoof rekao je da su slike koje su objavljivali uklopljeni novinari barem dijelom zaslužne za okretanje mišljenja javnosti prema podržavanju rata.²⁷ Gotovo 100 snimateljskih ekipa bilo je 'uključeno' u američke jedinice, a kad su im trebale još pozitivnije slike vojska je sama snimala fotografije i slala ih mrežama. One su ih objavljivale poslušno poput pudlica, što i jesu. Robert Jensen, profesor novinarstva sa Sveučilišta u Teksasu, istaknuo je da je 'uključivanje' podrazumijevalo poštivanje pravila koje je diktirala vojska:

«Prema tim pravilima novinari nisu smjeli samostalno putovati (stoje značilo da nisu mogli zaista nezavisno izvještavati), razgovori su morali biti službeni, (što je značilo da je manja vjerojatnost da će niže rangirani pripadnici vojske reći nešto kritično), i časnici su mogli cenzurirati i privremeno zabraniti elektronski prijenos iz razloga 'operativne sigurnosti' (koji su se, u praksi, mogli definirati kao bilo što što su zapovjednici na terenu htjeli cenzurirati).»²⁷

Stožer obmanjivanja

Izvrсна *BBC-jewa* emisija iz serije *Dopisnik* upozorila je na manipuliranje novinarima od strane političkih i vojnih 5pm-doktora.²⁸ Razotkrila je da je novinarima koji su pratili britanske snage u Kuvajtu bilo naređeno da ne izvještavaju o onome što su vidjeli. Tom Copetas s Televizije Bloomberg rekao je:

«Nije nam bilo dopušteno da fotografiramo ili opisujemo britanske vojnike s oružjem. Rekli su mi da je u Downing Streetu donesena odluka da vojni zaštitnici novinara na terenu moraju poduzeti sve što je potrebno da pripadnici i pripadnice britanske vojske ne budu prikazani kao borci. Htjeli su da oni tamo budu u ulozi graditelja nacije'. Nadglednici medija jako bi brzo postali vrlo, vrlo bijesni na vas, i počeli bi vam prijetiti da će vas isključiti iz jedinice.»²⁹

Sedam stotina novinara trebalo je doći u vojno zapovjedništvo CentCom u Kataru kako bi im oni koji vode rat stotinama kilometara od mjesta na kojima lete meci pružili širu sliku događaja. Umjesto toga, smotali su ih oko malog prsta. U toj epizodi *Dopisnika* pokazali su popis koji je bio na zidu britanskog vojnog medijskog ureda u CentComu. Popis je nosio naslov «Pazi da ne staneš na...» j podsjećao je glasnogovornike na teme koje trebaju izbjegavati u intervjuima s novinarima. Među njima su bili «osiromašeni uranij», «preciznost bombardiranja» i «bombardiranje tržnica». Ne smijete govoriti ni o čemu što javnost ima pravo znati; govorite samo ono što ide u prilog slici koju im pokušavate nametnuti. Paul Hunter iz *Canadian Broadcasting Corporation*a je izjavio: «Naposljetku, kad pokušavate stvoriti medijsku priču iz bilo čega što se ovdje događa još uvijek morate koristiti njihovu poruku, njihovu verziju kojom će odgovoriti na bilo koje pitanje, i tako je to išlo iz dana u dan.»³⁰ Bryan Whitman, američki pomoćnik ministra obrane, u dokumentu s uputama za svoje ratne spm-doktore govori da je oblikovanje svjetskog mnijenja prioritet broj jedan.³¹ Usprkos toj besramnoj neobjektivnosti, britanski ministar obrane Geoff Hoon imao je hrabrosti izjaviti da bi ljudi trebali biti skeptični prema izvještajima koji ne potječu od službenih izvora.³²

Američke mreže dobivale su sjedala u prvim redovima na svakodnevnom 'brifinzima' u CentComu, iza njih su sjedili novinari iz 'savezničkih' zemalja, a svi ostali bili su otraga. *Spin*-doktori su stajali sa strane i gestikulirali glasnogovornicima, obično nevjerojatno arogantnom generalu Vincentu Brooksu. I Bushova Bijela kuća i Blairov Downing Street slali su predstavnike u CentCom da prilagođavaju priču prema njihovim potrebama. Bushov momak bio je Jim Wilkinson. Izgledao je kao da je tek izašao iz srednje škole i definitivno je bio u Brooksovoj klasi čiste arogancije. Wilkinson je civil, ali se za vrijeme rata po CentComu uporno šepurio u vojnoj uniformi iako je jedina akcija koju je imao prilike vidjeti bila ona na nizovima televizijskih ekrana. Izgledao je kao bjegunac iz društva ovisnika o masturbaciji. Na jednom 'brifingu' Michael Wolf iz *New York Magazine*a postavio je Brooksu «pitanje koje je svaki dopisnik postavljao, ne samo svakog dana, nego doslovno svake minute».³³ Pitanje je bilo sljedeće: «Zašto bismo trebali ostati, što nam vrijedi ono što saznamo u ovom centru za tisak od milijun dolara?» Pitanje je dočekao aplauz drugih novinara koji su bili jednako siti toga da se njima manipulira. Brooks je odgovorio: «To je vaš izbor; mi želimo pružati vjerodostojne informacije iz operativnog stožera koji vodi ovaj rat.» Laž, g. Brooks, još jedna u nizu. Michael Wolf za dokumentarnu emisiju *Dopisnik* ispričao je što se dalje dogodilo:

«Prišao mi je tip po imenu Wilkinson. Bio je civil, ali je također nosio uniformu, što je bilo čudno, pa sam mu rekao: 'Niste li Vi civil?'. Odgovorio je: 'Ja sam pričuvnik.'. Odvratio sam: 'Ali niste ovdje u pričuvnim snagama.'. Potvrdio je: 'Točno, točno.'. Rekao sam mu da je u tom slučaju neka vrsta paravojske. Tako je naš odnos odmah krenuo loše. Na to je odvratio: 'Ovo je

jebeni rat, šupčino. Ne zajebavaj se sa stvarima koje ne razumiješ.'. A onda je konačno došao do: 'Što se tebe tiče, više neće biti pitanja, zašto jednostavno ne odeš kući?'»³⁴

Na takav se način, zastrašivanjem, novinari tjeraju u red. Igraj po našim pravilima ili si izvan igre. Među pravila se ubrajao i pritisak da se ne postavljaju naknadna pitanja koja bi razotkrila laži u službenim izjavama Brooksa i Franksa. Wilkinson je za *BBC* rekao: «Ako se ljudima nije sviđalo kako smo to vodili, pa, po mom mišljenju, za jedan dio žalim slučaj, a drugi dio je vjerojatno malo ljubomorano što nisu bili uklopljeni u jedinice. Prave superzvijezde ovog rata bili su oni koji su bili uklopljeni.» Evo što je rat za te idiote - holivudska produkcija. Isto je i s brojnim 'zvijezdama televizijskih mreža. Više se brinu oko svog razdjeljka i profila nego što ih je ikad bilo briga za činjenice. Dosljedno njihovoj orvelovskoj metodologiji, CentComovi 'brifinzi' - «platforme za istinu» po riječima generala Tommya Franksa - korišteni su za iznošenje bujice laži. Govorim već duže od desetljeća, sve je to manipulacija umom i pritom se koriste svi mogući trikovi. Kulisu za ovo svakodnevno obmanjivanje o trošku američkih poreznih obveznika u iznosu od 200.000 dolara izradio je George Allison, jedan od vodećih holivudskih umjetničkih direktora.³⁵ On je dizajnirao scenu za ABC-ov *Good Morning America* i radio s MGM-om i *Disneyem*. Netom je bio završio snimanje svog najnovijeg filma s Michaelom Douglasom *It Runs in the Family*. Allison, koji je dizajnirao pozadine za predsjednika Busha u Bijeloj kući i, baš prikladno, radio s iluzionistom Davidom Blaineom, avionom je poslan u Katar, u sklopu navodno milijun dolara vrijednog preuređivanja skladišnog hangara u visokotehnološki centar za međunarodne medije.³⁶ Evo kako se u jednom izvještaju opisuje pozornica:

«Nestali su stalak i zemljovid, usamljeni televizor i videorekorder na kojima je general Norman Schwarzkopf prikazivao mutne slike napada pametnim bombama tijekom Zaljevskog rata 1991. Na pozornici koja će postati trenutno prepoznatljiva, generali će predstavljati najnoviji razvoj događaja s dva podija na prednjem dijelu pozornice ukrašene s dva 50-inčna plazma-ekrana i dva 70-inčna projekcijska platna, spremna za prikazivanje zemljovida, fotografija i videosnimki akcije.»

«Iza njih će se nalaziti meko fokusiran, izdužen zemljovid svijeta, koji kao da bi trebao sugerirati da je svijet iza njih ujedinjen. Scena je sagrađena u Chicagu i navodno ju je transportirao *Federal Express* po cijeni od 47.000 dolara (29.000 funti).»³⁷

Dok vojnici vode rat sa svojim žrtvama, njihovi gospodari vode rat s umovima javnosti. Živimo u svijetu koji je više nego rječito opisao George Orwell. To je svijet u kojem je važna slika a ne bit, svijet u kojem su laži istina, rat je mir, a

diktatura je oslobođenje. Novogovor, lažni neprijatelji, predstavljanje fašizma kao slobode, sve se to može pronaći u Orwellovim predviđanjima o društvu u kojem danas živimo.

Preopasno za istraživanje

Velik broj neuklopljenih novinara, poznatih kao «nezavisni» ili «unilateralni», ubijen je ili ranjen dok su izvještavali o ratu neovisno o vojsci. Vlastima je to odgovaralo, jer što manje takvih izvjestitelja bude raspoređeno u budućim sukobima, to bolje za one koji žele imati nadzor nad informacijama. «Evo vidite, to je jako opasno. Zato ostanite s nama i bit će sve u redu budete li poštovali pravila.» Američki glasnogovornik Jim Wilkinson o nezavisnim je novinarima izjavio: «Oni su nam u raznim prilikama bili velika gnjavaža. Pojavili bi se na bojištu usprkos našim upozorenjima.» Richard Sambrook, direktor *BBC Newsa*, rekao je da bi volio da je bilo više neuklopljenih novinara, ali je to jednostavno bilo «preopasno». Zanimljivo je daje tako velik broj neuklopljenih novinara poginuo u tako kratkom ratu. Poginulo je deset novinara uključujući /7'N-ovog Terrya Lloyda kojeg su američke snage ustrijelile u vozilu, jasno označenom s 'TV. Ironija je u tome što se on na toj lokaciji našao samo zato što je vojni glasnogovornik slagao kad je govorio o «padu» lučkog grada Umni Qasra. To je bilo Lloydovo izvorno odredište prije nego što je medijima plasirana lažna informacija. Grad je zapravo «pao» nekih 17 dana nakon što je lažljivi vojnik objavio da je zauzet.

Jedan je američki tenk napao Hotel Palestina u Bagdadu, sjedište međunarodnih novinara, ubivši dvojicu snimatelja i ranivši još trojicu. Nema šanse da se radilo o grešci, a ni o odmazdi za pucnje iz hotela, kako je tvrdila apsurdna američka vojska. Čudno je kako u hotelu punom novinara nitko nije ni vidio ni čuo takve pucnje. Kako bilo da bilo, zar ti kreteni u uniformama stvarno žele reći da kao odgovor na vatru iz ručnog oružja iz hotela punog ljudi treba razoriti zgradu tenkovskim granatama? To je bilo planirano, naravno da je bilo, a isto vrijedi i za raketne napade (oprostite, hoću reći - nezgode) na zgrade Arapske televizije u Bagdadu u kojima je poginuo novinar *al-jazeera*. Novinari su ubijani i ranjavani usred bijelog dana na mjestima za koja je Pentagon znao da su medijska. Manipuliranje informacijama kroz medije najjače je oružje za kontrolu ljudi, stoga oni ne žele da neki svojeglavi, nezavisni novinari govore istinu koju javnost ne smije saznati. Dvojica 'neuklopljenih* novinara *Arab Newsu* su ispričala o nečuvenom tretmanu u rukama američkih vojnika.³⁸ Luis Castro i Victor Silva, obojica izvjestitelji portugalske televizije *RTP*, bili su zatočeni četiri dana. Izjavili su da su bili premlaćivani, da su im oduzeli vozilo, opremu i video-materijale, te da su nakon toga u pratnji 101. zračno-desantne divizije protjerani iz Iraka. To se dogodilo unatoč tome što su imali akreditaciju Unilateralnih novinara koju im je dalo Središnje zapovjedništvo koalicijskih snaga. Castro je rekao:

«Izvještavao sam o deset ratova u proteklih šest godina - ratu u Angoli, Afganistanu, Zairu i Istočnom Timoru. Triput sam bio uhićen u Africi, ali nikada nisam bio podvrgnut takvom tretmanu ili fizički napadan. Amerikanci sebe nazivaju osloboditeljima i borcima za slobodu, a pogledajte što su učinili nama.»³⁹

Njih dvojica bili su u Umm Qasru i Basri, putovali su prema Najafu kad ih je zaustavila vojna policija. Castro je rekao da su provjerili njihove akreditacije i dali im dozvolu da nastave dalje. «Iznenada, bez ikakvog razloga, situacija se promijenila.» - izjavio je Castro za *Arab News*.⁴⁰ Vojnici su im zapovjedili da legnu na zemlju - kaže - nakon čega su im gazili po rukama i leđima i stavili im lisičine. «Vojnici su našim satelitskim telefonima zvali kući svoje obitelji.» - rekao je Castro. «Molio sam ih da mi dopuste da vlastitim telefonom nazovem svoju obitelj, ali odbili su. Kad sam se pobunio, gurnuli su me na pod i izudarali po rebrima i nogama.» Castro je izjavio da smatra da su ih uhitili zato što nisu bili uklopljeni u američke jedinice:

«Uklopljeni novinari uvijek su u pratnji vojnih zaštitnika. Ono što pišu kontrolirano je; preko njih, vojska svijetu objavljuje vlastitu verziju činjenica. Kad se pojave nezavisni novinari poput nas, mi predstavljamo prijetnju zato što tada ne mogu kontrolirati što pišemo.»⁴¹

Castro kaže da mu je poručnik koji je zapovijedao Vojnom policijom rekao: «Moji su ljudi poput pasa, dresirani su samo da napadaju. Molim vas, pokušajte to shvatiti.»⁴² Kakve onda šanse imaju djeca u Iraku? Jedan vojnik, čiji identitet Castro nije želio razotkriti, napisao mu je poruku koja je prikazana na *Arab Newsu*. U poruci je pisalo: «Zaista mi je žao zbog svega što ste bili primorani pretrpjeti, ali ne zaboravite da mi je stalo i da se molim da nam uspijete oprostiti.». Castro je rekao da su američki vojnici bili «totalno ludi» i daje postupanje prema njima bilo tipično za američki stav, što su mu potvrdile i britanske snage. Stav je bio: «Prvo pucaj, onda postavljaš pitanja.»⁴¹

Podmetanje dokaza

Nakon što je oslobođenje Iraka ljude ostavilo bez vode i struje i uzrokovalo smrt i neizreciva ranjavanja desetaka tisuća ljudi, usred razaranja i kaosa uslijedilo je ono neizbježno. Izbile su masovne krađe i pljačke, baš kao što su iluminatske marionete znale da će se dogoditi. Iračke banke su uništene, a s njima i životne uštedevine nebrojenih Iračana i njihovih obitelji. No, to je savršeno odgovaralo manipulatorima, jer što je financijski sustav više uništen, to će Sjedinjenim Državama biti lakše zamijeniti ga novim, na njihovu sliku. Poduzeća i domovi iračkog naroda uništeni su i opljačkani, a vladine zgrade koje nisu bile pogođene u američkom i britan-

skom bombardiranju opljačkane su i spaljene zajedno s dokaznim dokumentima koji razotkrivaju veze između režima Saddama Husseina i istih onih sila koje su sada došle preuzeti vlast. Ali unatoč svemu tome, nekako, nekim čudom, novinari su u tim zgradama uspjeli pronaći dokumente koji Saddama Husseina povezuju s Osamom bin Ladenom i pokazuju da je britanski laburistički član parlamenta George Galloway od Saddama primao milijune u neizravnim uplatama. Galloway je, koje li slučajnosti, bio jedan od najglasnijih protivnika tog rata. Nikada nisam upoznao Gallowaya, nije me ni najmanje briga što je javno podržavao Saddama Husseina, ali to što su dokazi protiv njega tako lako pronađeni u takvim okolnostima izuzetno je zgodno i tipično za način na koji ti tipovi operiraju. Galloway je izjavio:

«...Vlada je unajmila Murdochov tisak da pokrene hajku na mene s novinarskim ekvivalentom kasetne bombe. Središnja ideja njihovih napada - da sam izdajica kojem nije mjesto u Parlamentu - razvlačila se po *Statu*, *News of the Worldu*, *limesu* i *Sunday limesu*... Daje Tony Blair Nove laburiste odveo van vanjske granice socijaldemokratske politike, neku vrstu zone sumraka u kojoj se, u tami, osovina koju čine Bush, Blair, Berlusconi, Aznar i Sharon može samo naslutiti, već je manje-više jasno. Ali njegov savez s jeftinim šovinističkim tiskom, koji širi rasističku mržnju u ovom sukobu, ključan je događaj u borbi za budućnost laburista. Primjerice, ovaj najnoviji napad na mene bačen je željnom tisku iz laburističkih izvora. To mi je poznato zato što je urednik jednih nacionalnih novina - kojem je prvom ponuđena ova priča (transkript prevedenog intervjua koji sam dao Televiziji Abu Dhabi) - odbio priču i upozorio me. Nakon toga je ustupljena *Sunit*. Transkribirane riječi bile su moje; tendenciozno tumačenje u potpunosti je novolaburističko.»

Arapska satelitska televizijska kompanija *al-Jazeera* također je otpustila svog glavnog direktora Mohammeda Jassem al-Alija nakon što se njegovo ime pojavilo u na isti način 'pronađenom' dokumentu, koji ga je naizgled povezivao s iračkom obavještajnom službom. *Al-Jazeera* je za vrijeme rata objavljivala stravične slike iračkih civilnih žrtava koje zapadne stanice nisu htjele emitirati. Baš zgodno što su uz toliko spaljenih i uništenih dokumenata, usred takvog kaosa, pronađeni 'dokazi' koji inkriminiraju ljude koje Blair, Bush i kompanija žele uništiti. Britanski dnevni list *Guardian* tijekom invazije na Afganistan izvijestio je da su novinari opisivali kako su ih vlasti upućivale na građevine u Kabuki i drugim lokacijama gdje mogu 'pronaći' prividne dokaze al-Qaeda umiješanosti u otmice aviona 11. rujna. To je, kaže se u listu, uključivalo nove skalpele još u ambalaži i svježe otrgnutu stranicu iz američkog magazina s podacima o školama pilotiranja u Floridi.¹⁵ Ma dajte, molim vas! Eto što oni misle o mentalnom sklopu medija. Naravno, ta su 'otkrića' objavljena kao autentična. Istraživački novinar Wayne Madsen, bivši mornarički časnik i autor *Priručnika za zaštitu osobnih podataka*,⁴⁶ objavio je izvrsnu analizu

takvih 'dokaza' u *Online Journalu* od 29. travnja 2003.¹⁷ Ustvrdio je da nakon što se ispostavilo da Sjedinjene Države i Britanija UN-ovom Vijeću sigurnosti daju lažne i krivotvorene 'obavještajne' dokumente koji su navodno 'dokazivali' postojanje Saddamovog programa oružja za masovno uništenje, sada se svjetskim medijima neprekidno servira bujica zaplijenjenih iračkih 'obavještajnih' dokumenata iz ruševina sjedišta iračke obavještajne službe Mukhabarat. Problem kod tih dokumenata, piše Madsen, u tome je što je američka vojska njima opskrbljivala neko licinu izvijestitelja koji rade za «vrlo sumnjive novine», londonski *Daily Telegraph*. U nedjeljnom izdanju *Telegrapha* od 27. travnja 2003. objavljeno je da su njihovog dopisnika iz Bagdada Iniga Gilmorea američke snage pozvale u sjedište obavještajne službe gdje je, među hrpama ruševina, nekim čudom 'pronašao' dokument koji pokazuje da je Irak u ožujku 1998. pozvao u posjet Osamu bin Ladenu. Gilmore je također izvijestio da je CIA nekoliko puta pretražila zgradu prije nego što je on pronašao taj dokument, te da je obavještajnoj agenciji zacijelo 'promaknuo' u njihovim prethodnim pretraživanjima. To je nevjerojatna tvrdnja - piše Wayne Madsen - budući da je CIA morala biti detaljno upoznata sa zgradom zbog svojih ranijih obavještajnih veza s Mukhabaratom, još iz vremena Iračko-iranskog rata 1990-ih. Osim toga, CIA i druge obavještajne agencije, uključujući britanski MI-6, ranije su odbacivale vezu između Osame bin Ladena i Iraka. Madsen piše:

«Gilmore je za *BBC* rekao da je u Mukhabaratovim dokumentima otkrio neke informacije koje su bile 'izbrisane'. Čini se da je brisanje obavljeno kombinacijom crne tinte za flomastere i korektora. Rekao je da je žiletom strugao po papiru i čudom otkrio ime bin Laden na tri mjesta. U standardnoj proceduri redigiranja klasificiranih dokumenata koristi se isključivo crni neizbrisivi flomaster za maskiranje povjerljivih informacija. Međutim, ispravna procedura pokušaja čitanja takvih zacrnjenih dijelova nije struganje tinte, kao da je dokument listić instant-lutrije. Tinta tonerâ često prosijava kroz tintu neizbrisivog flomastera. Ako list takvog papira držite pod kutom od 45 stupnjeva pod jakim fosforescentnim svjetlom, tekst pod tintom može se citati' jer se čini gotovo kao da su slova 'izdignuta'. Kad bi se žilet upotrijebio za struganje zacrnjenih dijelova, neizbrisiva tinta i boja tonerâ bile bi uništene. Izgleda da su Gilmoreove tvrdnje lažne.»⁴⁸

Taj *corpus delicti* za vezu između Iraka i al-Qaeda razglašen je po vijestima uz pomoć C/A-inog i Pentagonovog potčeka Ahmeda Chalabija, predsjednika Iračkog nacionalnog kongresa koji financira CIA. On je za Murdochov *Fox News* izjavio da je dokument pružio dovoljno informacija o tome da je Saddam Hussein bio upoznat s napadima na Sjedinjene Države od 11. rujna. Još jednom su se pojavila poznata imena. Novine *Telegraph* u vlasništvu su korporacije *Hollinger Conrada Blacka* koji se spominje u mnogim mojim knjigama. On je izuzetno aktivan član iluminatske grupe Bilderberg (pogledati / *istina će vas osloboditi* i *Najveća tajna*

za detaljniju pozadinu). Hollinger je vlasnik *Jerusalem Posta*, čiji je direktor Richard Perle, Pentagonov savjetnik koji je bio duboko upleten u planiranje rata protiv Iraka. *National Interest*, još jednu pro-Bushovu publikaciju, također financira Black.⁴⁹ Perleov prijatelj William Kristol, predsjednik Projekta za novo američko stoljeće, pojavio se na *Fox Newsu* kako bi dao važnost dokumentima 'pronadenim' u Iraku. On je izjavio kako je razotkrivanje da je Galloway primao novac od Saddama Husseina samo «vrh sante leda», te bez bilo kakvih dokaza natuknuo da će francuskog predsjednika Jacquesa Chiraca, druge zapadne političare i arapske novinare koji rade za mreže poput *Al-Jazeera* uskoro 'odati' novi irački obavještajni dokumenti.⁵⁰ U pogledu *Al-Jazeera* bio je u pravu, pa kako je mogao znati da će se to dogoditi? Na *Fox Newsu* su osim toga rekli da je Galloway možda davao tajne satelitske slike al-Qaedi, opet bez bilo kakvih dokaza koji bi potkrijepili takve klevete. Wayne Madsen ovim je riječima sažeo kako, po njegovom mišljenju, funkcionira ta propaganda:

«Lazni dokumenti 'padnu' u ruke desničarskih londonskih novina čiji je vlasnik Conrad Black. Razglase ih druge novine u Blackovom vlasništvu, uključujući *Jerusalem Post* i *Chicago Sun-Times*. Priču nakon toga preuzmu svjetske televizijske podružnice *News Corporation*, *Time Warner*, *Disney* i *General Electric*, a ponavljaju je desničarske radijske govorne emisije *Clear Channel* i *Viacom*. Političke karijere postaju ugrožene i uništene. Optuženi nemaju pravo demantirati tvrdnje. Oni su krivi po optužnici u očima nahuškane javnosti koja svoje informacije dobiva s orvelovskih ekrana korporacijskih medija ... Suradnja medija s političkom gamadi u nahuškavanju javnosti radi gušenja kritike nije ništa novo. Time se vrlo uspješno koristio Joseph Goebbels u nacističkoj Njemačkoj.»⁵¹

Sjedinjene Države bile su prilično aktivne u pozivanju *Telegraphovih* izvestitelja u iračka obavještajna sjedišta, istaknuo je Madsen. Ostali dokumenti koje su 'pronašli' njihovi izvijestitelji 'otkrili' su da je ruska obavještajna služba prosljedila snimke prisluškivanih telefonskih razgovora Tonya Blaira iračkoj službi; da su njemački obavještajci ponudili pomoć iračcima u vrijeme priprema za rat i da je Francuska obavještavala Irak o sadržaju američko-francuskih diplomatskih prepirki. Sva ta 'otkrića' odgovarala su planovima Sjedinjenih Država i Britanije. Madsen je rekao da je zapanjujuće što je američka vojska bila tako otvorena da je pustila svoje favorizirane novinare da slobodno šecu po zgradi Mukhabarata s obzirom daje Pentagon uveo strogu zabranu pristupa iračkom Ministarstvu nafte. Razlog za to je očigledan, napisao je Madsen. Dok se po zgradi Mukhabarata moglo 'posijati' lažne obavještajne dokumente, Ministarstvo nafte vjerojatno je bilo puno dokumenata koji pokazuju vezu između Saddama Husseina i kompanije Dicka Cheneyja, *Halliburtona* (pogledati *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*). *Halliburton* je, u vrijeme dok je Cheney bio njihov glavni di-

rektor, preko svojih dviju podružnica - *Dresser-Rand* i *Ingersoll Dresser Pump Co* - sa Saddamovom vladom potpisao ugovore vrijedne više od 73 milijuna dolara, i to u sklopu istog UN-ovog programa 'Nafta za hranu', uključenog u optužbe protiv Georgea Gallovva.⁵²

Uništavanje dokaza

Predmet najgorih (koordiniranih) mahnitih pljački nakon dolaska američkih snaga bili su neki od neprocjenjivih i najvažnijih svjetskih artefakata i rukopisa iz bagdaskih muzeja koji su sadržavali ostatke i dokumentaciju o ljudskoj povijesti sve do vremena drevnog Sumera (4000. do 2000. pr. Kr.). I to je bio dio manipulacije informacijama i znanjem. Tijekom godina opširno sam pisao o krvnim vezama Iluminata sa Sumerom i Babilonom, a nešto kasnije ću to smjestiti u kontekst trenutnih događaja. Zasad je dovoljno reći da Iluminati ne žele da se razotkrije njihovo podrijetlo: uklanjanje dokaza od javnosti i akademske zajednice njima je vrlo važno. Irak se nalazi na području drevne Mezopotamije, 'Zemlje između rijeka', na obalama Tigrisa i Eufrata. Mezopotamci su bili prvi poznati narod koji je proučavao zvijezde, razvio pisanu riječ i provodio zakon. To je, kažu povjesničari, bila 'Kolijevka civilizacije' i lokacija Edenskog vrta o kojem govori Biblija. Iz iračkih muzeja, galerija i knjižnica - spaljenih tako da su od njih ostale samo prazne ljuštore - gotovo preko noći pokraden je fantastičan sadržaj koji je pripadao tim drevnim društvima, dok američke snage nisu poduzimale ništa. Dr. Moavad Damerji, profesor arheologije na Bagdadskom sveučilištu i bivši glavni direktor iračkog Ureda za starine, rekao je da su nestali predmeti i rukotvorine koji dokumentiraju ljudski razvoj, i da njihov gubitak predstavlja neprocjenjivu štetu. «Irački nacionalni muzej jedini je muzej na svijetu koji prikazuje sve korake u povijesti čovječanstva.», rekao je. «Ti svjedoci našeg razvoja nestali su, **nestali.**»⁵³ Među najdragocjenijim nestalim blagom su Uručka vaza i Urška harfa, koje datiraju iz vremena između 3000. i 2500. pr. Kr. i vladavine sumerskih kraljeva (koji su povezani s iluminatskim krvnim lozama, pogledati *Najveću tajnu* i *Djecu Matritxa*). Predivno izrađen brončani Basitkijev kip iz Akadskog kraljevstva također je nestao, odnesen usprkos njenoj enormnoj težini. Otkinute su glave kamenim kipovima, a vrijedne ispisane ploče iz velikih sumerskih knjižnica izgubljene su, i to upravo one priče o ljudskoj povijesti o kojima sam pisao u svojim knjigama u vezi s iluminatskim krvnim lozama. Na tim pločama zapisani su sumerska povijest, život i vjerovanja, a gotovo sigurno i podrijetlo krvnih loza koje danas vladaju svijetom. Isto se događalo širom zemlje. U Mosulu na sjeveru, blizu mjesta na kojem su iskopane sumerske ploče, sadržaj muzeja je nestao. Dvije tisuće godina stari kip kralja Saqnatroqa II, jednog od mezopotamskih zaboravljenih monarha, ukraden je, zajedno s nezamjenjivim asirskim starinama. Nakon sumerske civilizacije razvila se Asirija. Zločin je tim gori što je Bagdadski muzej također izgubio kataloške kartice i računalne zapise, što će znatno otežati pronalaženje ukradenih

predmeta. Nestala su također i otkrića generacija arheoloških studija, jer su se muzeju morali prijavljivati detalji o svim iskapanjima koja su međunarodni timovi arheologa obavljali u Iraku. Prema riječima jednog pisca: «Postoji opasnost da će nas to vratiti više od 150 godina unatrag, u vrijeme prije znanstvene arheologije u Mezopotamiji.»⁵⁴

Siguran sam da je osoblje muzeja neke artefakte sklonilo prije invazije, ali je također jasno da su krađu koja je uslijedila nakon bombardiranja dopustile i ohrabrivale američke vlasti koje su htjele uništiti irački duh i osjećaj identiteta, kao i ukrasti artefakte koji su im silno važni iz povijesnih i obrednih razloga. Ljudi koji su znali što traže hladno su i promišljeno isplanirali velik dio krađa u muzejima i galerijama. Na ruševinama Saddamovog centra za umjetnost u Bagdadu, irački umjetnik Moayad al-Haidari rekao je da su krađe bile dobro organizirane. Nije se radilo samo o krađi, cilj je bio mnogo veći od toga. «To su učinili kako bi razorili nas, naše nasljedstvo, naš identitet, naš ponos.»⁵⁵

Tareq Abdulrazak, 63-godišnji znanstvenik, stajao je pred izgorjelom ljuskom Iračke nacionalne knjižnice iz koje se podizao dim, a u kojoj su uništene sve knjige i rukopisi. «Ovdje je bila iračka kultura, drevna i ona suvremena, sve u pisanoj riječi.» - izjavio je. «Amerikanci su gledali što se događa. Nije li bilo dovoljno uništiti naše građevine, naše ljude? Treba li sada uništiti i našu povijest?»⁵⁶ Krađa neprocjenjivog sadržaja muzeja zapravo je bila jedan od ključnih ciljeva tog 'rata. Moayad Damerji iz Iračkog nacionalnog muzeja bio je u pravu kada je rekao da je pljačka njegove zgrade bila unaprijed isplanirana. «To je bio program, dobro organiziran. Amerikanci su štitili naftna polja, ali nisu učinili ništa da zaštite naše muzeje, iako su dužni štititi ta mjesta.», rekao je.⁵⁷

Dr. Dony George, direktor Povijesnog muzeja u Bagdadu, izjavio je da su krađe izveli profesionalni stručnjaci. Pokazao je novinarima šaku dijamantnih rezača stakla pronađenih u prostorijama kojima su, kako se pretpostavlja, «profesionalni kradljivci starina» izrezali staklo kako bi se domogli osjetljivih eksponata. Lopovi su imali opremu za podizanje najtežih predmeta i ključeve trezora u kojima su bili čuvani najvredniji predmeti. Dr. George je rekao: «Vjerujem da su to bili ljudi koji su znali što traže. Samo su prošli pored gipsane kopije Crnog obeliska. To znači da su morali biti stručnjaci. Nisu dirali kopije.»⁵⁸ Za britanski *Channel 4 News* rekao je da se među ukradenim artefaktima nalazila sveta vaza iz Warke, 5000 godina stara zlatna zdjela pronađena u Uru, akadsko postolje kipa i jedan asirski kip. To je opisano kao nešto što se može usporediti s krađom Mona Lise. Internetska verzija magazina *Business Week* objavila je:

«Gotovo se čini kao da su počinitelji čekali da Bagdad padne kako bi mogli izvesti svoju krađu. Gil J. Stein, profesor arheologije sa Sveučilišta u Chicagu koje je obavljalo iskapanja u Iraku preko 80 godina, vjeruje da su trgovci daleko unaprijed naručili najvrednije eksponate. 'Oni su tražili točno određene artefakte', kaže on. 'Znali su gdje ih trebaju tražiti.' V

Stručnjaci su potvrdili da su kradljivci znali što traže i u muzeju u Mosulu, te da su u manje od deset minuta ukrali nekoliko milijuna dolara vrijedne partske kipove. Gdje su bili američki vojnici? Malo prije invazije, Američko vijeće za kulturnu politiku (ACCP) - koalicija američkih kolekcionara starina i pravnika za umjetnost - sastalo se s dužnosnicima američkih Ministarstava obrane i vanjskih poslova kako bi im ponudilo svoju pomoć u očuvanju iračkih arheoloških zbirki.⁶⁰ Bila je to još jedna operacija hranjenja svinja. U toj se skupini nalaze trgovci koji su priželjkivali kraj strogih iračkih zakona o vlasništvu i izvozu starina. Blagajnik te grupe, William Pearlstein, opisao je zakone kao 'retencionističke' (tj. pohlepni trgovci ih se nisu mogli dokopati) i rekao da se zalaže za poslijeratnu vladu koja će olakšati prenošenje starina u SAD.⁶¹ Oni kojima je stalo do zaštite povijesti umjesto do zarade na njenom iskorištavanju bili bi vrlo sumnjičavi prema ovoj skupini koja je oformljena tek 2001., nakon što je Bushova administracija nelegalno došla na vlast. Profesor lord Renfrew od Kaimsthorna, arheolog s Cambridgea i direktor McDonaldovog instituta za arheološka istraživanja, rekao je: «Iracki zakoni o starinama štite Irak. Zadnje što nam treba je da se u to umiješa neka skupina Amerikanaca povezanih s trgovcima. Bilo kakvo mijenjanje tih zakona bilo bi apsolutno čudovišno.»⁶² Američki institut za arheologiju složio se, uz izjavu da bi svako ublažavanje strogih iračkih zakona o starinama bilo «katastrofalno».⁶³ Njegova predsjednica Patty Gerstenblith rekla je: «Pian [Američkog vijeća za kulturnu politiku] je poticanje sakupljanja starina kroz slabljenje zakona arheološki bogatih zemalja i ukidanje nacionalnog vlasništva na starinama radi lakšeg izvoza.»⁶⁴ Vijesti o sastanku s vladinim dužnosnicima izazvale su bojazan da će restrikcije izvoza iračkih artefakata biti ublažene nakon rata, ali ono što se dogodilo bilo je čak i mnogo gore od toga. Nasljeđe koje pripada cijelom čovječanstvu sada je preplavilo podzemna tržišta u rukama Iluminata, priprema se teren za njihov legalan uvoz u Sjedinjene Države. Profesor John Merryman s Pravnog fakulteta u Stanfordu, član Američkog vijeća za kulturnu politiku, pozvao je na «selektivnu međunarodnu provedbu kontrole izvoza» u američkim sudovima koje bi učinilo potpuno zakonitim uvoziti predmete koji su bili sustavno pokradeni u Bagdadu ukoliko američki sud odluči ne priznati iračke zakone.⁶⁵ On tvrdi da činjenica da je neka umjetnina bila ukradena sama po sebi ne bi trebala priječiti njezin legalan uvoz u Sjedinjene Države. Jedan od razloga za koordiniranu krađu bila je želja da se uništi što je moguće više islamske povijesti, budući da su svjesni da će za uspostavu svoje svjetske države morati razbiti moć Islama. Vašingtonski istraživački novinar Wayne Madsen bio je u pravu kad je napisao:

«Bush i njegovi savjetnici, iako su bili unaprijed upozoreni da drevnim iračkim artefaktima i zbirci povijesnih dokumenata i knjiga prijeti opasnost od krađe ili uništenja, samo su sjedili dok su muzeji u Bagdadu i Mosulu i Bagdadska knjižnica bili pljačkani i uništavani. Vođe kultova odavna su pokušavali uništiti povijest kako bi izmislili vlastitu. Sovjeti su pokušali

izbrisati ruske pravoslavne tradicije, pretvorivši velik broj crkava u skladišta i staje. Kambodžanski Pol Pot pokušao je uništiti slavni budistički hram Angkor Wat u nastojanju da zatre budističku povijest svoje zemlje. U ožujku 2001. dok su s Bushovom administracijom pregovarali o plinovodu za prirodni plin, afganistanski Talibani raznijeli su dva ogromna, 1600 godina stara kipa Bude u Bamiyanu. Bushova administracija, koju također vode fanatični sljedbenici kulta, jedva da se osvrnula na gubitak spomenika. To ne bi bilo prvi put da *kultisti* iz Bushove administracije ignoriraju krađu povijesnih blaga. Pljačkanje iračkih povijesnih blaga objašnjivo je kada se uzme u obzir što kršćani kulta krvi doista misle o Islamu.»⁶⁶

Međutim, oni nisu «kršćani», oni su praktični sotonisti (pogledati moje ostale knjige), a krvavi kult dobar je opis za njih.

Proračunata katastrofa

Američka vlada dobila je vrlo detaljne informacije o muzejima, njihovoj lokaciji i sadržaju, te povijesnim arheološkim lokalitetima diljem zemlje. Poslali su ih stručnjaci koji su bili ozbiljno zabrinuti zbog posljedica američke i britanske invazije. To je uključivalo agenciju Ujedinjenih naroda - UNESCO - koja je dostavila konkretne zemljovide tih lokacija. Profesorica Elizabeth C. Stone, pročelnica Katedre za antropologiju Sveučilišta države New York u Stony Brooku, koja je između 1987. i 1990. provodila istraživanja i iskapanja u Iraku, za *Fox News* je izjavila da je pisala Pentagonu i američkim snagama tražeći od njih da poduzmu sve moguće mjere za očuvanje blaga. Posebno je istaknula Povijesni muzej u Bagdadu, jedinu svjetsku riznicu neprocjenjivih starina još iz vremena prvih civilizacija drevne Mezopotamije i Babilonije. Profesorica Stone rekla je da je od američkih snaga dobila jamstva da će Muzej biti zaštićen, da će to biti pitanje od najveće važnosti. Ali kad su kradljivci oskrvnuli i poharali Muzej, američkim vojnicima nije bilo ni traga, baš kao što je cijelo vrijeme bilo planirano. Profesorica Stone s pravom je usporedila pljačkanje Bagdadskog muzeja sa spaljivanjem Velike knjižnice u Aleksandriji od strane Rimskog carstva (koje je bilo pod kontrolom Iluminata) ili razaranjem kulture Asteka i Inka koje su počinili španjolski konkvistadori (pod kontrolom Iluminata). Irak je, kako se izrazila Stone, zemlja «cija je povijest obezglavljena».⁶⁷ Ipak, kao što je dr. Irving Finkel iz Britanskog muzeja izjavio za britanski *Channel 4 News*, pljačkanje je bilo «u potpunosti predvidljivo i lako ga se moglo spriječiti».⁶⁸ Kad je počela krađa u Nacionalnoj knjižnici, britanski novinar Robert Fisk požurio je pozvati američke marine u pokušaju da spasi neke od stoljećima starih ornamentiranih primjeraka Kur'ana, druge islamske kaligrafske rukopise, dokumente iz Otomanskog carstva i druge nezamjenjive tekstove. Ali maritici su odbili reagirati. U listu *Independent* Fisk je napisao:

«Pokazao sam im lokaciju na mapi, točno ime na arapskom i engleskom. Rekao sam da se dim može vidjeti s udaljenosti od pet kilometara i da bi im trebalo svega pet minuta da se do tamo odvezu. Pola sata kasnije na mjestu događaja nije bilo nijednog Amerikanca, a plameni su se jezici dizali 60 metara visoko.»⁶⁹

Ništa nije učinjeno jer je tako planirano. Fisk je ispričao kako je «vojska lopova» opustošila sjedište UNICEF-a koje je od 1980-ih radilo na poboljšanju kvalitete života iračke djece, «bacajući potpuno nove fotokopirne uređaje jedan na drugi i razbacujući gomile UN-ovih dokumenata o dječjim bolestima, smrtnosti kod poroda i prehrani po podu».⁷⁰ Kao okupacijska sila, napisao je Fisk, Amerika je bila odgovorna za zaštitu veleposlanstava i UN-ovih ureda na području koje je nadzirala, ali on je vidio kako se američki vojnici voze pored njemačke ambasade dok lopovi iznose stolove i naslonjače kroz glavni ulaz: «To je skandal, neka vrsta bolesti, masovni oblik kleptomanije koji američki vojnici mirno ignoriraju.»

Gdje su vojnici? Pogledajte u Ministarstvu nafte

Američke jedinice dopustile su bandama da opljačkaju i unište zgrade Ministarstva prostornog planiranja, Ministarstva obrazovanja, Ministarstva navodnjavanja, Ministarstva trgovine, Ministarstva industrije, Ministarstva vanjskih poslova, Ministarstva kulture i Ministarstva informiranja, a zatim odbile zaustaviti pljačku iračkog neprocjenjivog povijesnog blaga. Stotine vojnika, međutim, bile su razmještene kako bi branili dva ministarstva koja su ostala neoštećena: Ministarstvo nafte i Ministarstvo unutarnjih poslova s njegovom golemom bibliotekom obavještajnih informacija o zemlji. Cijela satnija marinaca i još barem šest amfibijskih borbenih vozila dobili su zadatak da čuvaju Ministarstvo nafte, dok su ministarstva odgovorna za trgovinu, informiranje, prostorno planiranje, zdravstvo i obrazovanje (sva ona koja SAD želi reformirati po vlastitoj slici) bila prepuštena njihovoj sudbini. Frank Viviano je to vrlo lijepo objasnio u *San Francisco Chronicleu* davno prije invazije na Irak:

«Skriveni ulozi u ratu protiv terorizma mogu se sažeti u jednu jedinu riječ - nafta. Zemljovid terorističkih utočišta i ciljeva na Bliskom istoku i srednjoj Aziji također je, u nevjerojatanj mjeri, zemljovid glavnih svjetskih izvora energije u 21. stoljeću... Rat protiv terorizma mnogi će neizbježno shvaćati kao rat u korist američkih kompanija *Chevron*, *Exxon* i *Arco*; francuskog *TotalFinaElfa*; *British Petroleuma*; *Royal Dutch Sheila* i drugih multinacionalnih divova, koji u toj regiji imaju investicije vrijedne stotine milijardi dolara.»⁷¹

A sada još i više.

Američke snage «poticali» su pljačku. Ma da?

BBC News Online 6. svibnja 2003. izvijestio je kako generalu Tommy u Franksu prijeti suđenje na Belgijskom ratnom sudu zbog optužbi da su američke snage propustile spriječiti pljačke u Iraku, a na web-stranici je pisalo da su došli do informacija koje sugeriraju da su njegovi vojnici čak «poticali» neke lopove. Dr. Khalid Majeed opisao je kako je uzalud pokušavao nagovoriti američke vojnike da od bande lopova zaštite Tehnički institut višeg obrazovanja u Nasiriji i kako su ga svaki put odbili. Dr. Majeed, koji na fakultetu drži kolegij o javnom zdravlju, rekao je da je gomila nosila noževe i Kalašnjikove i vikala: «Treba nam sve iz ovog fakulteta». Rekao je da je otišao do jedne američke kontrolne točke i zatražio pomoć, ali su mu odvratili da ne mogu doći. Ipak, kako je rekao, jedan njegov kolega uspio je pokrenuti Amerikance smještene blizu lokalnog vatrogasnog doma. Stigli su u pet vozila, no odbili su spriječiti lopove. Umjesto toga, vojnici su ispalili nekoliko desetaka metaka u južni zid fakulteta, opisao je dr. Majeed. «To je bilo zeleno svjetlo lopovima. Kao da im je reklo: 'Nećemo učiniti ništa da vas spriječimo.'») Za pet minuta Amerikanci su nestali a lopovi su upali u fakultet. Od fakulteta uskoro nije preostalo gotovo ništa. Ukrađeno je oko 100 klimatizacijskih uređaja i 100 računala. Sobe su spaljene, znanstveni laboratoriji demolirani, a glavna sala za predavanja izgledala je «kao da je kroz nju prošao uragan». Svjedoci su izjavili da američki vojnici nisu samo odbili zaustaviti gomilu, nego su i otvoreno poticali krađu. Rasool Abdul-Husayn, nezaposleni školski učitelj, rekao je da je vidio kako jedan američki vojnik daje znak gomili da može ući, mahnuvši im rukom više puta. Drugi svjedok, Kareem Khattar koji radi u pekari nasuprot fakulteta, vidio je isto.

«Vidio sam rođenim očima kako Amerikanci daju znak ljudima da uđu, a lopovi su počeli pljeskati. Amerikanci su mahnuli u znak pozdrava i lopovi su pljeskali. Brzo su počeli krasti. Kada je jedan čovjek izašao s klima-uređajem, jedan mu je Amerikanac rekao: 'Dobro, jako dobro'.»⁷²

U jednoj izjavi za *BBC News Online*, CentCom, Središnje zapovjedništvo Sjedinjenih Država u Dohi u Kataru, odbilo je preuzeti odgovornost za taj događaj. Znači, ništa novo s tim u vezi. Još jedna potvrda da je vojska poticala lopove došla je od Khaleda Bayomia u intervjuu za *Dagens Nyheter*, najveće švedske novine sa sjedištem u Stockholmu.⁷³ Khaled Bayomi deset je godina predavao i istraživao bliskoistočne sukobe na Sveučilištu Lund. Otputovao je u Bagdad kako bi bio 'ljudski štit' u podršci Iračanima za vrijeme sukoba. «Zatekao sam se baš na tom mjestu kad su američki vojnici ohrabivali ljude da počnu krasti.», izjavio je za novine. Rekao je da je 8. travnja otišao posjetiti prijatelje koji žive blizu ruševnog područja na zapadnoj obali Tigrisa, međutim borbe su bile tako intenzivne da se nije mogao vratiti. Popodne se situacija smirila i četiri američka tenka zauzela su

položaje na rubu sirotinjske četvrti. Vojnici su, kaže, ustrijelili dva sudanska čuvara koji su stajali na svojim mjestima pred zgradom lokalne uprave. Nakon toga su raznijeli vrata zgrade, a iz tenkova su se začuli «nestrpljivi povici na arapskom» koji su ohrabivali ljude da im priđu:

«Cijelog tog jutra svatko tko je pokušao prijeći cestu bio je ubijen. Ali u čudnom zatišju nakon sve te pucnjave ljudi su postupno postajali znatiželjni. Poslije 45 minuta prvi građani Bagdada usudili su se izaći. Arapski prevoditelji u tenkovima rekli su ljudima da odu i uzmu što žele iz zgrade. Vijest se brzo proširila i zgrada je opljačkana. Ja sam stajao svega 270 m odatle kad su ubili čuware. Kasnije je tenk raznio ulaz u Ministarstvo pravosuđa, smješteno u susjednoj zgradi, pa se pljačkanje tamo nastavilo. Ja sam stajao u velikoj gomili i gledao to zajedno s njima. Oni nisu sudjelovali u grabežu, ah se nisu usudili umiješati. Mnogima su od stida oči bile pune suza. Sljedeće jutro pljačkanje se proširilo na Muzej suvremene umjetnosti koji se nalazi 400 metara dalje prema sjeveru. Tamo su također bile dvije gomile, jedna koja je krala i druga koja je s gnušanjem promatrala.»

Upitali su ga želi li reći da su američki vojnici poticali krađu:

«Apsolutno. Nedostatak prizora slavlja značio je da su američkim snagama bile potrebne slike Iračana koji na različite načine izražavaju mržnju prema Saddamovom režimu.»

«Ali što je s ljudima koji su srušili veliki Saddamov kip?» - postavljeno mu je pitanje.

«Jesu li? To je učinio američki tenk, upravo pored hotela u kojem su odsjeli svi novinari. Do ručka 9. travnja nisam vidio nijedan uništen Saddamov portret. Da su ljudi htjeli rušiti kipe mogli su srušiti neke od manjih bez ikakve pomoći američkih tenkova. Da se radilo o političkom prevratu, ljudi bi prvo rušili kipe, a onda krali.»⁷⁴

Bagdad nije pao - bio je predan

Jeste li primijetili da je invazija na Afganistan pokrenuta kako bi se «uhvatilo Bin Laden», ali on nikada nije uhvaćen? I «radi hvatanja mule Omara», «duhovnog» vođe Talibana, kojeg nisu uhvatili? Cijela osnova invazije na Irak bila je, praktično, «hvatanje Saddama Husseina», ali ga nisu uhvatili, barem do trenutka pisanja ove knjige, dugo nakon 'rata. Uz toliko Saddamovih dvojnika kako bismo znali da jesu, čak i da to tvrde? Mislim da je ovdje lako uočiti obrazac. U prvim danima rata u Iraku američke i britanske snage suočile su se s jakim otporom u južnim mjestima

i gradovima, napredujući prema sjeveru iz Kuvajta. Ako su se suočili s takvim otporom na jugu, s pravom se pretpostavljalo da ih očekuje paklena bitka za zauzimanje Bagdada kao glavnog grada. Ali to se nije dogodilo. Donesene su neke užasne vojne odluke zbog kojih su iračke snage poslane u sukob s 'koalicijom' u otvorenoj pustinji, gdje njihova vatrena moć nije imala nikakvih izgleda protiv najmodernije tehnologije s kojom su se sukobili. Međutim, najdjelotvornije korištenje tih snaga Britancima i Amerikancima moglo je stvoriti ozbiljne probleme, je li to bila obična nesposobnost ili se radilo o dogovoru na najvišim razinama? Najbizarnije je bilo to što iračke snage pri povlačenju nisu uništile nijedan most kako bi spriječile ili usporile britansko i američko napredovanje. Zašto, zaboga, nisu??? Osnovna je mjera obrambenog ratovanja srušiti mostove koji su tvom neprijatelju potrebni za napredovanje kada postane jasno da ih više ne možeš braniti. To posebno vrijedi u Iraku kojim dominiraju dvije rijeke - Tigris i Eufrat. Umjesto toga, mostovi su ostavljeni kako bi britanske i američke snage mogle prijeći. Zašto?

Robert Fisk u britanskom je *bidependentu* citirao jednog iračkog brigadnog generala koji je zapovijedao raketnom protuzračnom obranom Bagdada, i koji je rekao da su čitave pukovnije Iračke republikanske garde bile povučene iz pustinje zapadno od Bagdada po naređenju Saddamovog sina Qusaya. Ti vojnici, koji su bili od ključne važnosti za obranu grada, skinuli su uniforme i otišli svojim kućama.⁷¹ «Naša se vojska na jugu borila mnogo bolje nego oko Bagdada.», izjavio je general. «Pomagali su im ljudi iz sela. Amerikanci i Britanci su mislili da će ih ti ljudi podržavati, a ne boriti se protiv njih.»⁷⁶ Objasnio je da je obrana Bagdada prema planu trebala imati dva prstena vojnih branitelja, jedan postavljen na 100 kilometara od grada, drugi na 50 kilometara. «Naše južne snage zapravo su se borile na jugu u prvim danima rata, ali negdje 30. ili 31. ožujka Republikanskoj je gardi naređeno da se povuče iz pustinje natrag u Bagdad. Ne znamo zašto. Većina je dobila jasne zapovijedi da ostanu kod kuće.»⁷⁷ Kada su do vojske na jugu zemlje došle te novosti - rekao je - njihov otpor koji je dotad onemogućavao zauzimanje ijednog grada, počeo se raspadati. Dana 6. travnja vojsci je naređeno da napusti jug Iraka i zauzme nove položaje u obrani Bagdada.

Teheran Times također je upozorio na te nepravilnosti.⁷⁸ Ukazali su na prekid američkih i britanskih operacija zbog kritika da se invazija nije pokazala tako jednostavnom kao što se tvrdilo. Nakon tog prekida, tvrdilo se u novinama, pojavile su se sumnje kad su američke snage, koje su bile zaustavljene kod Eufrata, bile u stanju odmah napredovati ravno do središta Bagdada bez ikakvog dodatnog značajnijeg otpora od strane iračkih snaga. «Nitko nije postavio pitanje zašto Tikrit, koji su nekada nazivali ideološkim središtem Saddamove vlade i zadnjim mogućim uporištem iračke vojske, nikada nije bio cilj američkih i britanskih bombi i raketa.», istaknuo je *Times*. «Ili zašto se, nakon što su elitne iračke snage stigle u istočni Irak iz Tikrita, ritam napredovanja osvajača prema središtu Bagdada odmah ubrzao.»⁷⁹ Početkom travnja je, osim toga, objavljeno da je jedan avion

dobio dozvolu da iz Iraka odleti za Rusiju, izvijestile su novine. «Tko je bio u tom avionu?» *Times* dalje piše:

«Sve te nejasnoće, proturječni izvještaji o Saddamovoj lokaciji, i činjenica da je sve najviše iračke dužnosnike predstavljala jedna jedina osoba - irački ministar informiranja Mohammed ['Komični Ali'] al-Sahhaf - i laki pad Bagdada pokazuju da je središte tajnog dogovora bio Tikrit, gdje su Saddam, njegovi pomoćnici i zamjenici iz stranke *Ba'cith* čekali da im se al-Sahhaf pridruži kako bi mogli dobiti potrebna jamstva za odlazak iz zemlje u tajnom kompromisu s koalicijskim snagama.»

«Tu mogućnost potvrdila je mreža *Al-Jazeera* koja je citirala ruskog obavještajnog dužnosnika prema kojem su iračke snage i osvajači sklopili sporazum. Ruski dužnosnik rekao je *Al-fazeeri* da su irački vođe pristali ne pružati ozbiljan otpor američko-britanskim snagama u zamjenu za jamstvo da će Saddam i njegovi bliski rođaci moći napustiti Irak neozlijeđeni.»⁸⁰

Novine su upozorile na paralele s mulom Muhammadom Omarom i Osamom bin Ladenom u Afganistanu. «Postoje li ikakve naznake da je SAD zainteresiran da ih pronađe i uništi?»⁸¹ Potrebno je znati da su ta dvojica, kao američki sluge tijekom proteklog desetljeća, Bijeloj kući osigurali dovoljno izgovora za osvajanje Afganistana, iako su još uvijek na slobodi - pisalo je dalje u izvještaju. Washington je imao koristi od svoje nesposobnosti da pronađe vođe Talibana i al-Qaede. Isto je vrijedilo i za Saddama. Mali diktator poput Saddama bio je nalik marioneti koja je cijeli život plesala po ritmu određenog velikog diktatora kao što je SAD, i nije mogao djelovati po vlastitoj volji - komentirao je *Times*. «Zato jednostavan odgovor na pitanje 'Gdje je Saddam?' nije ništa drugo nego - 'Gdje god SAD to želi!'»⁸² Čuo sam kako je glasnogovornik 'koalicije' izjavio da su Iračani tako brzo kolabirali zato što su bili slabo obučeni i zato što su koristili zastarjelu i slabo održavanu opremu. Ali kako se to onda slaže s tvrdnjama da je Irak prijetnja svijetu, uključujući i Sjedinjene Države na drugoj strani planeta? Nikako, zato što je to bila laž. Oni lažu kako bi pokrili jedno pitanje i onda ponovno lažu, zauzimajući suprotan stav, kako bi pokrili drugo.

Prevareni?

Opsjednutost prodavanjem bajki javnosti znači da moramo uzimati s oprezom sve što nam govore - sve, bez obzira koliko se to na prvi pogled činilo uvjerljivim. To uključuje i smrt Saddamovih sinova, Udaya i Qusaya, ili bilo kojeg drugog 'cilja', poput samog Saddama, kojeg proglase mrtvim nakon objavljivanja ove knjige. Kao prvo, oni imaju mnogo dvojnika, o čemu se sad naširoko izvještava; Saddam i njegovo leglo već su nekoliko puta bili «ubijeni» prije nego što je potvrđeno da ipak nisu. Sinovi su, zajedno sa Saddamovim 14-godišnjim unukom i jednim

«tjelohraniteljem», navodno bili ubijeni u pucnjava s američkim snagama u jednoj kući u Mosulu. Prema službenoj priči ta su se četiri tipa, od kojih je jednom bilo 14 godina, u vatrenom okršaju protiv 200 teško naoružanih pripadnika američke 101. zračno-desantne divizije - podržanih jurišnim helikopterima - odupirala šest sati dok ih nisu izrešetal iz zraka. Da, to zvuči jako uvjerljivo. Ta rezidencija bila je raskošna vila koja je pripadala lokalnom plemenskom vođi. Dva mjeseca prije toga američki tenkovi bili su parkirani pred njom zato što je vojska provela rekviziciju nad vilom.⁸³ Kao što piše u jednom izvještaju s interneta: «To je kao kad bi Rusi okupirali Washington, a Bush se sakrio u Ovalnom uredu.»⁸⁴ Vojska je prvo objavila da su sinovi zadobili teške opekotine, da su opečeni možda do neprepoznatljivosti, ali onda su stigle pouzdane potvrde da je njihov identitet 'dokazan'. Objavljene su njihove fotografije nakon što su tijela bila podvrgnuta rekonstrukciji lica» prije nego što su ih pokazali novinarima. «Dva tijela podvrgnuli smo rekonstrukciji lica pomoću pogrebničkog kita, kako bi bila što je moguće sličnija licima braće dok su bila živa», rekao je jedan vojni dužnosnik.⁸⁵ Što ako vlasti kažu da su potvrdile podudaranje DNK u takvim okolnostima? S obzirom na njihovu dosadašnju iskrenost, kako im vjerovati?

'Slobodni' smo složiti se

Manipuliranje stvarnošću koje provode Illuminati ne temelji se samo na lažima. Oni također moraju suzbijati razotkrivanje laži, napadajući slobodu izražavanja. Ništa ne ističe iluziju Alise u Zemlji čudesa u kojoj živimo u tolikoj mjeri kao suludo uvjerenje da živimo u slobodi. Uvijek sam sumnjičav kad vlada ljudima neprestano mora govoriti koliko su slobodni. Kad bi društvo bilo zaista slobodno to bi bilo potpuno očigledno, riječi bi bile nepotrebne. Umjesto toga, kao papagaji ponavljaju nam mantru o 'slobodnom svijetu' i 'Zemlji slobodnih', za što postoji i dobar razlog. Sjedinjene Države zapravo su brutalna diktatura. Dok se za pokolj nedužnih tvrdilo da se radi o 'oslobađanju' Iraka i zamjeni tiranije 'slobodom', tu kod kuće, u Zemlji poreza i Domovini robija, sloboda izražavanja bila je doslovce mrtva. U stvari, mrtva je već dugo, ali je to sada postalo očiglednije. Ako biste digli glas protiv masakra i komadanja djece i njihovih roditelja bili ste napadani sa svih strana. Natalie Maines, pjevačica *Dixie Chicksa*, grupe koja svira *country* glazbu, samo je rekla da se stidi što predsjednik dolazi iz Teksasa i - podigla se hajka. Oklevetali su ih. Organizirana je rulja koja je uništavala njihove CD-ove; velik dio poticanja na bojkot njihovih pjesama dolazio je s radijskih postaja u vlasništvu *Clear Channel Communicationsa* iz Teksasa koji je u bliskoj vezi s obitelji Bush.⁸⁶ Postaje *Clear Channela* također su poticale ljude da organiziraju proradne mitinge. Roxanne Cordonier, koja je kao voditeljica na postaji *Clear Channela*, WMYI-FM/MY 102,5, koristila ime Roxanne Walker, u jednoj je tužbi tvrdila da su je omalovažavali, opominjali i na kraju otpustili zato što je u eteru izražavala neslaganje s invazijom na Irak. U tužbi se navodi državni zakon koji kaže da se osobu ne smije

otпустiti zbog političkih mišljenja. Cordonier tvrdi da su neki od zaposlenika i direktora *Clear Channela* financijski povezani s predsjednikom Bushom i da su odani Bushu i njegovoj politici. U tužbi tvrdi da je bila prisiljena sudjelovati u proradnom mitingu. Cordonier, koju je Udruženje radio/TV komentatora Caroline proglasilo radijskom ličnošću 2002. godine, rekla je da vjeruje da je pravo poslodavca da emitira ono što želi, ali da ne bi smio gušiti suprotstavljena gledišta. «Ili nemojte uopće govoriti o tome ili dajte da bude pošteno.», rekla je.⁸⁷ *Dixie Chicks* su u potresnom intervjuu za *ABC-TV* rekli da su strahovali za vlastite živote nakon što su primili prijetnje smrću, a Maines se ispričala zbog svog mišljenja o Bushu pokušavajući umanjiti štetu. Imajte na umu da je to zemlja koja za sebe tvrdi da 'oslobađa' druge od tiranije. *Hollywood Reporter* je izvijestio kako je Ed Gernon, izvršni producent mini serije o Adolfu Hitleru *Hitler. Uspon zla*, otpušten zato što je usporedio raspoloženje Amerikanaca s raspoloženjem Nijemaca koji su pomogli Hitleru da dođe na vlast.⁸⁸ Za svoju produkcijsku kompaniju *Alliance Atlantis* radio je jedanaest godina, ali članak je izvijestio da je suradnja pukla kad je Gernon u jednom intervjuu izjavio da se Hitlerov uspon «u biti svodi na jednu naciju obuzetu strahom, koja je na kraju izabrala odustati od svojih građanskih prava i gurnula cijelu zemlju u rat». Gernon je dodao: «Ne mogu se sjetiti nekog boljeg vremena za analizu te povijesti od današnjeg.»⁸⁹ Čovjek je bio u pravu, naravno, ali što to znači misaonim fašistima? Evo što je nacistički ministar propagande, dr. Joseph Goebbels, rekao o gušenju neslaganja:

«Laž se može održavati samo onoliko dugo koliko država može od ljudi skrivati političke, ekonomske i/ili vojne posljedice laži. Zato je za državu od vitalne važnosti da koristi svu svoju moć u gušenju neslaganja, jer istina je smrtni neprijatelj laži, pa time istina postaje najveći državni neprijatelj.»

To je ono čemu danas svjedočimo. Glumac Tim Robbins i njegova partnerica, glumica Susan Sarandon, bili su na čelu antiratnih prosvjeda u Hollywoodu, zajedno s ljudima kao što su Martin Sheen i Sean Penn. Robbins je govorio o «atmosferi straha» među slabije poznatim glumcima:

«Znam da smo mi sretni. Imamo novac u banci. Imamo karijere koje nas podržavaju u daljnjem radu. [Ali] da sam osrednje poznat ili epizodni glumac, u ovakvoj vrsti okruženja bilo bi mi puno strasnije riskirati nastavak karijere [kritiziranjem rata]. Poznajem takve ljude, zahvalili su mi se što govorim stvari koje oni ne mogu.»⁹⁰

Zapravo, mogu. Stvar je samo u tome što su izabrali šutjeti zato što se boje posljedica po svoje karijere. Što je važnije? Nisu samo, ili u prvom redu, bogati i slavni bili suočeni s bijesnim reakcijama zbog svojih «neprihvatljivih» gledišta. Naoružana policija napala je javne prosvjednike protiv rata, a drugi su demon-

stranti bili uhićeni zato što su prosvjedovali «bez dozvole». Može li mi netko dati primjer da je bilo tko uhićen zato što je podržavao pokolj bez dozvole? Britanski *Guardian* izvijestio je da je desničarski 'voditelj govorne emisije na *WABC-u* po imenu Curtis Sliwa jedva bio u stanju govoriti od smijeha kad ga je nazvao jedan slušatelj i opisao što je vidio dok je nosio američku zastavu i vikao u znak podrške vojnicima.⁹¹ Slušatelj je rekao da je vidio ženu koja je nosila transparent «Nećemo krv za naftu». «Bila je to starija gospođa, odjevena u crno.» - rekao je slušatelj. «Tada ju je vidio naš šerif, a ona nije imala dozvolu. Zato su je smjestili u stražnji dio kamioneta i odvezli.» Ah, kakav dobar vic. Nije li divno živjeti u zemlji slobode? Oni čije se mišljenje razlikuje od mišljenja Seoske Budale podvrgnuti su šikaniranju i uhićenjima, a nekim je ljudima čak bilo naloženo da napuste kupovni centar zbog toga što su nosili majice s antiratnim porukama. Ali bilo je sasvim u redu hodati uokolo s bedževima «Dajte šansu ratu» i «Prvo Irak, onda Francuska», ili patetično preimenovati pomfrit (engl. *French fries*) u «krumpiriće slobode» zbog francuskog protivljenja masovnim ubojstvima koja provode američke i britanske snage.

U Oaklandu u Kaliforniji policija je otvorila vatru gumenim mecima na ljude koji su prosvjedovali protiv rata, ozlijedivši četrdesetak osoba, od kojih jednu teško. David Solnit iz Izravne akcije za prekid rata, mreže grupa za izravno djelovanje, rekao je da je policija naredila razlaz, što je bilo neuobičajeno, a onda ljudima nisu dali dovoljno vremena da se razidu. «Ispalili su gumene metke, drvene metke i gumenu sačmu ravno u gomilu.» - izjavio je. U kakvom to svijetu živimo kada one koji se protive ubijanju djece zlostavljaju kao «gnjusne» i «sebične», kao što rade u Sjedinjenim Državama? Guverner Minnesote čak je predložio da bi uhićeni aktivisti sami trebali snositi troškove provedbe zakona, a drugi su bili zabrinuti - pazite sad ovo - da bi razorne demonstracije mogle onemogućiti vozilima hitne pomoći da stignu do bolnica i ugroziti sigurnost odvlačenjem pažnje policijskih snaga od terorističkih prijetnji!!⁹² OK momci, sad nemojte zaboraviti da morate disati svakih par sekundi, idemo: udahni, izdahni, udahni, izdahni. Zapišite si, pomoći će vam da zapamtite. Nacionalna anketa televizijskih gledatelja koju je provela tvrtka za medijski konzalting *Frank N. Magid Associates* pokazala je da je svega 16% od 2.034 osobe anketirane putem interneta bilo čvrsto ili donekle uvjereni da bi antiratno izvještavanje trebalo imati prioritet u lokalnim vijestima.⁹³ Ali s druge strane, iskreno govoreći, biste li vi vjerovali rezultatima javne ankete? Dok se o najmanjim proratnim događajima i izjavama naširoko izvještavalo, čak su i masovni antiratni prosvjedi u američkim propagandnim mrežama bili gotovo pa ignorirani. Eto kako iluminatske agencije u politici, vojsci i medijima oblikuju ljudsku stvarnost. Govore nam ono što žele da vjerujemo, a prešućuju ljude i činjenice koji se protive prijevari. Želimo li okončati tu nacističku kontrolu nad informacijama moramo se suprotstaviti ušutkavanju i pružiti svu moguću podršku onima koji su spremni javno dići glas. Još jedno jednostavno pravilo koje treba zapamtiti: kad vam politički ili vojni glasnogovornici govore što da vjerujete, mo-

žete biti sigurni u jedno - lažu vam. A kad *mainstream* novinari iznose službenu priču, oni samo ponavljaju laži.

Post scriptum: nakon prvog izdanja ove knjige američke su vlasti objavile da su uhvatile 'Saddama. Kao i obično, priča Mašinerije laži vrvjela je neodgovorenim pitanjima i proturječnostima, a 'hvatanje' se dogodilo upravo u pravom političkom trenutku za Bushovu administraciju. Na davidicke.com pogledajte stranicu s dnevnim naslovima na kojoj ću nastaviti izvještavati o 'Saddamovom' hvatanju'.

• IZVORI

- 1 *Correspondent*, BBC2, 18. svibnja 2003.
- 2 «She was fighting to the death», *Washington Post*, 3. travnja 2003.
- 3 *Correspondent*, BBC2, 18. svibnja 2003.
- 4 «Iraqis Say Lynch Raid Faced No Résistance», *Washington Post* Foreign Service, 15. travnja 2003, str. A17
- 5 «So who really did save Private Jessica?» *The Times*, London, 16. travnja 2003.
- 6 Ibid
- 7 «Iraqis Say Lynch Raid Faced No Résistance», *Washington Post* Foreign Service, 15. travnja 2003, str. A17
- 8 «So who really did save Private Jessica?» *The Times*, London, 16. travnja 2003.
- 9 Ibid
- 10 Ibid
- 11 *Fox News*, 5. svibnja 2003.
- 12 Ibid
- 13 Ibid
- 14 CNN Online, 9. svibnja 2003.
- 15 *Correspondent*, BBC 2, 18. svibnja 2003.
- 16 *Asian News International*, 5. travnja 2003.
- 17 pogledati Mdiniraki@ameritech.net
- 18 <http://www.rense.com/general36/dead.htm>
- 19 *Frontier Post*, 8. studeni 2001.
- 20 <http://www.rense.com/general36/dead.htm>
- 21 Ibid
- 22 Ibid
- 23 «The Military's Media», Robert Jensen, profesor novinarstva na Sveučilištu u Teksasu, Austin, *Vie Progressive*, svibanj 2003, <http://www.progressive.org/may03/jen0503.html>
- 24 «The Weird Men Behind George W. Bush's War», Michael Lind, *New Statesman*, London, 12. travnja 2003.
- 25 «The Military's Media», Robert Jensen, profesor novinarstva na Sveučilištu u Teksasu, Austin, *The Progressive*, svibanj 2003, <http://www.progressive.org/may03/jen0503.html>
- 26 Ibid

- 27 Ibid
- 28 *Correspondent*, BBC 2, 18. svibnja 2003.
- 29 Ibid
- 30 Ibid
- 31 Ibid
- 32 Ibid
- 33 Ibid
- 34 Ibid
- 35 «Movie Men Add Special Effects to Media War», *Times Online*, 11. ožujka 2003.
- 36 Ibid
- 37 Ibid
- 38 «Non-Kmbedded Journalists Say Beaten, Starved By US», *Arab News*, 7. travnja 2003, objavio rense.com, na <http://rense.com/general36/ssob.htm>
- 39 Ibid
- 40 Ibid
- 41 Ibid
- 42 Ibid
- 43 Ibid
- 44 «My Views Are Those of Millions*, George Galloway, britanski **Guardian**, 7. travnja 2003.
- 45 Britanski *Guardian*, 14. prosinca 2001.
- 46 Wayne Madsen, *The Handbook of Personal Data Protection* (Macmillan London, 1992)
- 47 http://www.onlinejournal.com/Special_Reports/042903Madsen/042903madsen.html
- 48 Ibid
- 49 «The Weird Men Behind George W. Bush's War», Michael Lind, *New Statesman*, London, 12. travnja 2003.
- 50 http://www.onlinejournal.com/Special_Reports/042903Madsen/042903madsen.html
- 51 Ibid
- 52 Ibid
- 53 Reuters, 15. travnja 2003.
- 54 «US Implicated In Planned Theft Iraqi Antiquities», ANN Talbot, [WSWS.org](http://wsws.org), 20. travnja 2003, <http://wsws.org/articles/2003/apr2003/loot-al9.shtml>
- 55 («Cradle Of Civilization'Treasures Lost», Rosalind Russell, 15. travnja 2003, <http://www.rense.com/general37/cradle.htm>
- 56 ibid
- 57 ibid
- 58 «US government implicated in planned theft of Iraqi artistic treasures», Ann Talbot, World Socialist Website, 19. travnja 2003, www.wsws.org
- 59 «Were Baghdad's Antiquity Thieves Ready?», *Business Week Online*, 17. travnja 2003.
- 60 «Did US Dealers/Collectors Organize Museum Looting?», Liam McDougall - *Sunday Herald*, 14. travnja 2003.
- 61 Ibid
- 62 «Who Plundered Iraq National Museum?», 16. travnja 2003, http://www.buzzflash.com/analysis/03/04/16_museum.html
- 63 ibid
- 64 Ibid
- 65 «US Implicated In Planned Theft Iraqi Antiquities», ANN Talbot, [WSWS.org](http://wsws.org), 20. travnja 2003, <http://wsws.org/articles/2003/apr2003/loot-al9.shtml>
- 66 »Bush's 'Christian' Blood Cult, Concerns Raised by the Vatican", Wayne Madsen, <http://www.counterpunch.org/madsen04222003.html>
- 67 «Were Baghdad's Antiquity Thieves Ready?», *Business Week Online*, 17. travnja 2003.
- 68 «US Implicated In Planned Theft Iraqi Antiquities", ANN Talbot, [WSWS.org](http://wsws.org), 20. travnja 2003, <http://wsws.org/articles/2003/apr2003/loot-al9.shtml>
- 69 Ibid
- 70 Britanski *Independent*, 11. travnja 2003.
- 71 *San Francisco Chronicle*, 26. rujna 2002.
- 72 *BBC News Online*, 6. svibnja 2003.
- 73 «US Troops Encouraged Ransacking", Ole Rothenborg, *Dagens Nyheter*, 11. travnja 2003.
- 74 Ibid
- 75 «Iraqi brigadier explains how Saddam lost the war», Robert Pisk, britanski *Independent*, 27. svibnja 2003.
- 76 Ibid
- 77 Ibid
- 78 «Diclator's Collusion In The Iraq War», Parviz Esmaeili, *Tie Teheran Times*, 9. travnja 2003, <http://www.teherantimes.com/>
- 79 ibid
- 80 ibid
- 81 ibid
- 82 Ibid
- 83 <http://www.joevialls.co.uk/transpositions/hussein.html>
- 84 <http://www.thetruthseeker.co.uk/article.asp?ID=947>
- 85 <http://rense.com/general39/recon.htm>
- 86 "McCarthy's Ghost - Democracy Under Threat In The US», *Vie Guardian*, 27. ožujka 2003.
- 87 «Mornillg radio co-host sues station that fired her», Andy Paras, *Greenville News Online*, 7. srpnja 2003.
- 88 "Producer Is a Casualty in CBS's'Hitler' Mini-series», by Lisa de Moraes, *Washington Post*, 11. travnja 2003, str. CG7
- 89 Ibid
- 90 «The Spoils of Antiwar», *Washington Post*, 22. travnja 2003, str. C01
- 91 "McCarthy's Ghost - Democracy Under Threat In The US», *Ihe Guardian*, 27. ožujka 2003.
- 92 «Antiwai Protesters in a PR. Fix, As Battle Images Flow Home, U.S. Public Rallies for G.I.s», Kim Campbell, *Christian Science Monitor*, 2. travnja 2003.
- 93 Ibid

OSMO POGLAVLJE

Dividenda 'mira'

Postoji li igdje dostojanstvo bez poštenja?

Ciceron

Dripreme za rat koje provode Illuminati uvijek uključuju unaprijed smišljene X7 planove za nametanje marionetske vlasti nakon sukoba pod maskom 'oslobođenih' ljudi koji vladaju svojom zemljom (pogledati Hamida Karsaia u Afganistanu). Američke i britanske okupacijske snage govorile su o «vracanju zemlje natrag Iracanima» dok je to, u pravom orvelovskom stilu, bila posljednja stvar koja im je bila na pameti. Planiranje rata osim toga uključuje dogovore o tome koje će iluminatske korporacije dobiti ugovore za obnovu ciljane zemlje nakon što te iste korporacije osiguraju oružje i stručno znanje za njeno razaranje. Ta tehnika svaki put ima isti osnovni oblik.

Čovjek koji je postavljen da kontrolira Irak neposredno nakon rata bio je general-pukovnik Jay Garner, bliski prijatelj Cheneya i Rumsfelda. On je nepokolebljiv i glasan podupiratelj izraelske vlade i JINSA-e, Židovskog instituta za poslove nacionalne sigurnosti. Garner je prihvatio put u Izrael sa svim plaćenim troškovima kako bi rekao koliko je zadivljen «suzdržanošću» izraelske vojske na palestinskim okupiranim teritorijima. To ga valjda čini idealnim čovjekom za upravljanje jednom arapskom zemljom. U siječnju 2003. Garner je pozvan iz mirovine natrag u službu kako bi postao direktor 'Ureda za obnovu i humanitarnu pomoć Iraku'. Bila je to priprema za njegovu ulogu u Iraku nakon rata za koji su nam govorili da «još nije neizbježan». Garner je predsjednik *SY Colemana*, obrambene tvrtke specijalizirane za rakete *Patriot*. Njima je dodijeljen ugovor vrijedan preko milijardu dolara kao logistička podrška američkim specijalnim snagama. Oni su tvrtka-kći *L-3 Communicationsa*, velikog donatora novca američkim političkim strankama. Kasnije je Bush na čelo američke državne uprave u Iraku postavio bivšeg dužnosnika američkog Ministarstva vanjskih poslova Paula Bremera, Rumsfeldovog bli-

skog suradnika, s ovlastima čak i nad Garnerom.¹ Njegov je posao bio da nadgleda prijelaz u 'demokraciju, kako su nam rekli Bushovi mafijaši. Bremer je u vrijeme Reagana-Busha služio kao 'slobodni ambasador' protuterorizma prije nego što se pridružio zloglasnoj 'konzultantskoj tvrtki' *Kissinger Associates* (koja se nebrojeno puta spominje u mojim drugim knjigama). Bremer je još jedan insajder, razumije se da je, zato je i dobio taj posao. Dok sam dovršavao knjigu, *Washington Post* je izvijestio da je od Jamesa Bakera zatraženo da preuzme vrhovnu kontrolu nad 'obnovom' Iraka.² To je isti onaj James Baker koji je bio državni tajnik tati Georgu Bushu za vrijeme Zaljevskog sukoba 1991.; onaj koji je bio duboko upleten u postavljanje neizabranog sina Busha u Bijelu kuću i krupan igrač s tatom Georgeom u iluminatskoj podružnici zvanoj *Carlyle Group* koja je povezana s obitelji Bin Laden. Predsjednik Bush također je imenovao Reubena Jeffreya III vašingtonskim koordinatorom obnove Iraka. On je bivši investicijski bankar *Goldman Sachs* koji je «koordinirao federalnu pomoć namijenjenu obnovi donjeg Manhattana».³

Pentagonov odvjetnik Michael Mobbs postavljen je za nadzornika jedanaest ministarstava u Iraku. To je čovjek koji želi da Amerikanci budu u zatvoru neograničeno dugo, bez optužbe za 'teroristička kaznena djela'. On je branitelj slobode koji je stvorio «pravni okvir» za neograničeno zadržavanje zatvorenika bez podizanja optužbe ili suđenja u Kampu X-Ray u zaljevu Guantanamo na Kubi. Mobbs je bliski prijatelj Richarda Perlea. Radio je za odvjetničku tvrtku zamjenika ministra obrane, neokonzervativca Douglasa Feitha. Još jedan važan igrač u post-Saddamovom Iraku je George Shultz, državni tajnik iz vremena Reagana-Busha, i savjetnik u predsjedničkoj kampanji malog Georga. Nalazi se u odboru *Bechtela*, vrlo važne iluminatske kompanije koja je gradila objekte u zaljevu Guantanamo i dobila velike ugovore u 'obnovi' Iraka. Shultz je predsjednik međunarodnog vijeća iluminatske bankarske operacije, / *P. Morgan Chase* (pogledati / *istina će vas osloboditi*), u kojoj Lewis Libby, Cheneyev šef kabineta i član Projekta za novo američko stoljeće, ima goleme investicije. *Morgan Chase* Saddamovom je režimu 1983. pozajmio 500 milijuna dolara. Iste te godine Rumsfeld se sastao s iračkim vođom radi razgovora o opskrbljivanju kemijskim i biološkim oružjem. Čini se da je tijekom tog posjeta Rumsfeld velik dio vremena proveo pregovarajući sa Saddamovom strankom *Ba'ath* u ime Shultzovog *Bechtela* o izgradnji naftovoda. Shultz je bio član Odbora za oslobođenje Iraka i pokrovitelj Američkog instituta za poduzetništvo, čiji su članovi arhitekti Iračkog rata poput Richarda Pearlea i 14 članova Bushovog kabineta. William Eagleton još je jedan stari insajder obitelji Bush koji je ubačen u 'obnovu Iraka'. Studirao je na Sveučilištu Yale, sjedištu društva *Lubanja i kosti*, zajedno s tatom Georgeom Bushom. Eagleton je bio vođa američke interesne grupe u Iraku između 1980. i 1984. - opet u vrijeme kad je stigao Rumsfeld kako bi se sastao sa Saddamom radi opskrbljivanja kemijskim i biološkim oružjem. Robert Reilly, bivši direktor Glasa Amerike, radijske postaje pod vladinom kontrolom, postavljen je kako bi osnovao «Radio slobodni Irak» i praktično preuzeo nadzor nad 'iračkim' medijima. Moguće je da tijesno surađuje

s bivšim šefom CIA-e Jamesom Woolseyem iz Projekta za novo američko stoljeće, kojeg navodno čeka mjesto ministra 'obrazovanja u Iraku. Reilly je dio skupine koja planira satelitsku TV postaju za emitiranje propagande američke vlade širom Srednjeg istoka. Blizak je prijatelj i poslovni suradnik Ahmeda Chalabija kojeg je SAD izabrao da iračku vladu vodi u njihovo ime. Židovski institut za poslove nacionalne sigurnosti (JINSA) također podržava Chalabija, što je super jer su njima očigledno pri srcu najbolji interesi iračkog naroda i nemaju skrivene planove, usprkos svojim vezama s ogromnim brojem ljudi koji su stajali iza rata."

Ahmed «pazite na džepove» Chalabi

Ahmed Chalabi uživa podršku Donalda Rumsfelda i njegovog zamjenika Paula Wolfowitza, lidera JINSA-e, a opisuju ga kao «Cheneyevog štitićenika». To nimalo ne čudi imamo li u vidu da je Chalabi povezan s iluminatskim Američkim institutom za poduzetništvo. Chalabi potječe iz aristokratske iračke šiitske obitelji koja je bila u srodstvu s kraljem Faisalom II. i hašemitskom monarhijom koju su postavili Britanci kad su nakon Prvog svjetskog rata povukli crte u pijesku i stvorili Irak. Hašemiti vladaju Jordanom i tvrde da su potomci Hašema, pretka proroka Muhameda. Dokument *Clean Break* sastavljen 1996. za bivšeg izraelskog vođu Benjamina Netanyahua pozivao je na svrgavanje Saddama Husseina i postavljanje hašemitske kraljevske obitelji, vladajuće loze Jordana, na njegovo mjesto. Jedan od Chalabijevih rođaka, Fadhil Chalabi, bavio se naftnom industrijom preko 30 godina i bio je zamjenik tajnika Organizacije zemalja izvoznica nafte (OPEC-a) i doministar u iračkom Ministarstvu nafte. Kada je 1958. svrgnuta iračka 'monarhija' koju su nametnuli Britanci, Chalabijeva je obitelj pobjegla u Jordan kojim su vladali Hašemiti. Tamo je postao izuzetno bogat bankar prije nego što ga je 1989. vojni sud u odsustvu osudio zbog teške prijevare. Osuđen je na 22 godine, ali čini se da je pobjegao u prtljažniku automobila s 20 milijuna dolara. Prijevare je doveo do propasti jordanske banke *Petra Bank* u kojoj je bio direktor, a vlada je morala isplatiti 200 milijuna dolara depozitorima čiji je novac nestao.

INC (CIA)

Chalabi je 1992. osnovao Irački nacionalni kongres (INC) na sastanku prognanika održanom u Beču u Austriji, a James Woolsey, direktor CIA-e i član Projekta za novo američko stoljeće, postao je Chalabijev zaštitnik. Nastanio se u Londonu kao direktor INC-a koji je financirala CIA s velikodušnih 325.000 dolara mjesečno. Čini se i da je primio oko 12 milijuna dolara od SAD-a nakon Zaljevskog rata 1991. Velik dio lažnih «obavještajnih» podataka - kojima su se koristili Bush i Blair u «dokazivanju» opasnosti od Saddama - potjecao je upravo od Chalabija i Iračkog nacionalnog kongresa. Dok je radio za *Petra Bank* Chalabi je često posjećivao Izrael i sprijateljio se s pokojnim Albertom Wohlstetterom kojeg je upoznao dok je bio student na Sveučilištu u Chicagu, na kojem je također studirao Zalmay

Khalilzad, Bushev 'posebni izaslanik' za Afganistan i Irak. Wohlstetter je bio nadahnuće za takozvani neokonzervativni pokret u Sjedinjenim Državama, a Chalabi je preko njega upoznao... Richarda Perlea. Da, Pentagonovog savjetnika koji je bio predvodnik zagovaranja rata protiv Iraka. U to vrijeme Perle je bio doministar obrane za politiku međunarodne sigurnosti u administraciji Reagana-Busha. Danas Perle podupire Chalabija kao vođu Iraka iako ovaj tamo ne živi od 1958. Prema izvještaju glasgovskog *Sunday Herald*a, Perleov drug iz JINSA-e, zamjenik ministra obrane Paul Wolfowitz, želi da i drugi članovi Iračkog nacionalnog [CIA-inog] kongresa budu uključeni u američku marionetsku vladu. Među njima su Chalabijev nećak Salem Chalabi, Aras Habib i doktor Ali Yassin Karim, Habibov rođak, bivši CIA-in liječnik kojeg je agencija zadržala usprkos prijetnje otpuštanjem nakon intervencije bivšeg direktora CIA-e Jamesa Woolseya, člana JINSA-e i Projekta za novo američko stoljeće. Chalabijevi prijatelji, Támara Daghestani i Goran Talebani, također su na Wolfowitzovom popisu američkih marioneta u novoj vladi 'slobodnog' Iraka.⁵ Amerikanci su Chalabija postavili u 'vijeće' od 25 članova koje je trebalo 'savjetovati' američke okupatore. Međutim, ispostavilo se da Iraci nisu tako glupi kao što su *neo-consi* očekivali, te su pokrenuli kampanju za sprječavanje Chalabija i Iračkog nacionalnog kongresa u preuzimanju kontrole kako bi osujetili plan.

Povratak «kući»?

U utorak 15. travnja 2003. Jay Garner i Zalmay Khalilzad bili su domaćini sastanka iračkih skupina u sjeni 4.000 godina starog zigurata u Uru. Zigurati su stepenasti, piramidalni hramovi drevnih Sumerana. Oni koji su pročitali moje knjige *Najveća tajna* i *Djeca Matrixa* shvatit će veliku važnost toga za simbolima opsjednute Illuminate čije krvne loze vode podrijetlo iz Babilona i Sumera u današnjem Iraku. Važnošću te činjenice detaljnije ću se baviti u sljedećem poglavlju. Ur je, osim toga, navodno bio dom Abrahama, čovjeka za kojega se tvrdi da je utemeljitelj Judaizma, i da je predak i Židova i Arapa. Predak Aškenaza/Hazara, dakako, nije bio. Garner, koji je upravo bio navršio 65 godina, rekao je: «Može li čovjek zamisliti ljepši rođendan od onog koji počinje tamo gdje je nastala ne samo civilizacija, nego gdje će i danas nastati slobodni i demokratski Irak?».⁶ Nisam siguran da bih ja to tako sročio? Zalmay Khalilzad uvjeravao je izaslanike da Sjedinjene Države nemaju «nikakvih interesa, apsolutno nikakvih interesa, u vladanju Irakom». Dodao je: «Mi želimo da uspostavite vlastiti demokratski sustav na temelju iračkih tradicija i vrijednosti.»⁷ Da je poput onog drugog lutka, Pinocchija, nos bi mu se odmah izdužio od Bagdada do Washingtona. Vjerojatno mu je većinu vremena toliko dug, pa i duži. Taj sastanak trebao je predstavljati početak procesa uspostavljanja nove 'demokratske' vlasti pod iračkom kontrolom, ali to se jednostavno neće dogoditi. Plan je Amerikanaca i Britanaca (Illuminata) da kontroliraju Srednji istok, a ne da ga vrate narodu. Formirat će se paravanski režim kojim će upravljati

američki pijuni, oni će nastaviti kontrolirati naftu i zemlju, osnovat će trajne vojne baze odakle će u suradnji s Izraelom pokretati daljnje širenje kontrole nad regijom. Svaka iračka opozicija toj američkoj diktaturi, a već je počela, odbacit će se kao agitacija kojom manipulira Iran ili «Saddamovi simpatizeri» radi podrivanja novog, «slobodnog» Iraka, što će im poslužiti kao izgovor za napad na Iran. CIA i britanska obavještajna služba imaju dugu povijest manipuliranja unutarnjim poslovima Irana, i nema šanse da studentski prosvjedi protiv iranske vlade nisu bili «ohrabrivani» iz tih izvora, a u interesu njihovih planova za okupaciju. Što se tiče Sirije, mislim da će ih u nekom trenutku posjetiti američki turisti, no neće donijeti poklone. Navođene rakete, možda, ali poklone ne!

Roktanje u koritu za svinje

Strategija Illuminata u njihovim manipuliranim ratovima je u razaranju zemlje iskoristiti vlastite kompanije za proizvodnju oružja (što plaćaju porezni obveznici i zajmovi dobiveni od iluminatskih banaka), a zatim iskoriste svoje građevinske i druge kompanije za ponovnu izgradnju te zemlje (koja se plaća novcem poreznih obveznika i zajmovima od iluminatskih banaka). Taj novac od poreza koje plaćaju ljudi kanalizira se kroz mnoge izvore, uključujući 'pomoć' koju pružaju nacionalne vlade, Ujedinjeni narodi, Međunarodni monetarni fond, Svjetska banka i humanitarne organizacije koje dobrovoljnim priložima financiraju ti isti porezni obveznici. Illuminati djeluju na način da kontroliraju vladine agencije za pomoć; oni nadziru - i zapravo osnivaju - brojne 'humanitarne organizacije'; i, kao što sam objasnio u svojim prethodnim knjigama, oni su oformili Međunarodni monetarni fond i Svjetsku banku. Na čelu ove posljednje trenutno se nalazi James Wolfensohn, bliski poslovni suradnik bankarskog carstva duboko iluminatske kuće Rothschild koja koristi židovski narod kao pijune u svojoj užasnoj igri. Kakvog li iznenađenja što je samo nekoliko dana nakon ulaska američke vojske u Bagdad Bush pozvao na ukidanje sankcija (nametnutih kroz Ujedinjene narode od strane Sjedinjenih Država i Ujedinjenog Kraljevstva) koje su od 1991. koštale života oko milijun iračke djece. Mi smo sad tu, ne želimo sankcije sad kad smo preuzeli kontrolu i trebamo početi izvlačiti novac. Američka vlada također je pozvala Svjetsku banku i Međunarodni monetarni fond (MMF) da podrže obnovu Iraka, a zemlje da otpišu iračke dugove. Oni koriste novac poreznih obveznika iz svih mogućih izvora za punjenje džepova svojih korporacija. Američki ministar financija John Snow rekao je da će međunarodne institucije morati «odigrati ključnu ulogu u obnovi Iraka»⁸ («Dajte nam vaš novac»), a izvršni direktor MMF-a Horst Koehler izjavio je za *BBC* da je vrijeme da se svjetski politički vođe «prestanu prepirati» i dogovore se oko političkog okvira za Irak kako bi se moglo nastaviti sa zadatkom pomaganja iračkom narodu u obnovi zemlju («pristanite na ono što želi SAD».)⁹ Koehler je dodao da MMF ima iskustva sa poslijeratnim situacijama i može pomoći u stabiliziranju iračke valute, upravljanju njegovim vanjskim dugom i uredi-

vanju njegovog poreznog sustava («dajte nam kontrolu nad njihovim financijskim sustavom»).

Sravnite ih sa zemljom...

'Obrambene' kompanije koje su proizvodnjom oružja za razaranje Iraka i njegovog naroda zaradile nebrojene milijarde dolara sve su odreda pod kontrolom Illuminata. Takvi ugovori uglavnom se dobivaju preko Pentagonovog Vijeća za obrambenu politiku. Na njegovom čelu bio je Richard Perle, član JINSA-e iz ekstremno desničarskog Američkog instituta za poduzetništvo i Projekta za novo američko stoljeće, dok nije bio primoran podnijeti ostavku zbog sukoba interesa. I dalje je u vijeću, još osam njegovih kolega iz vijeća imaju veze s kompanijama koje su dobile ugovore od Pentagona, među kojima su *Northrop Grumman*, *Bechtel* i *Rand Corporation* (čiji su bivši zaposlenici Lewis Libby i Zalmay Khalilzad). Među članovima Vijeća za obrambenu politiku su i general Jack Sheehan (povezan s *Bechtelom*), bivši šef CIA-e, James Woolsey i bivši republikanski ministar obrane James Schlesinger. *Northrop Grumman* je 2002. dobio ugovore vrijedne 8,5 milijardi dolara. To je povezano s JINSA-om i Američkim institutom za poduzetništvo u kojem sjedi 14 članova Bushovog kabineta. Koristi od rata i fantastičnog povećanja Bushove potrošnje na vojsku ima i *SY Coleman*, na čijem je čelu ... da, da ... Jay Garner, čovjek kojega je Bush postavio da 'vodi' Irak nakon rata. James Woolsey pojavljuje se često, kao što ste sigurno primijetili: on je bio direktor *DynCorpa*, 'zaštitarske' organizacije koja operira svugdje gdje Sjedinjene Države odluče oslobađati.¹⁰ *DynCorp*, koji je dobio višemilijunski ugovor za upravljanje iračkim policijskim snagama, velik je donator Bushove Republikanske stranke. Njihovi zaposlenici u Bosni su kupovali i prodavali djevojčice od samo dvanaest godina i snimili silovanje jedne žene. Vodili su bordel i natjecali su se tko će imati najmlađu djevojčicu." Kompanija je bila prisiljena platiti preko 150.000 dolara odštete Kathryn Bolkovac, bivšoj promatrački UN-ovih međunarodnih policijskih snaga koja je imala ugovor s *DynCorpom* i bila otpuštena zato što je upozorila na njihov seksualni krug. Još jedan *DynCorpov* zaposlenik, Ben Johnston, koji je također razotkrio skandal, otpušten je. Jedinica za kriminalnu istragu Američke vojske držala ga je u zaštitnom pritvoru dok ga nisu uspjeli izvesti iz zemlje. Johnston je podnio tužbu u kojoj je pisalo:

«U drugoj polovici 1999. Johnston je saznao da se zaposlenici i nadzornici iz *DynCorpa* bave perverznim, nezakonitim i nečovječnim ponašanjem [i] kupuju ilegalno oružje, žene, lažne putovnice i [sudjeluju u] drugim nemoralnim djelima. Johnston je bio svjedok dok su njegovi suradnici i nadređeni doslovno kupovali i prodavali žene za svoje vlastito uživanje. Zaposlenici su se hvalili rasponom godinama i raznim talentima pojedinih robinja koje su kupovali.»¹²

Johnston je, osim toga, izvijestio da su pijančevanje na poslu [prilikom popravljanja vojnih aviona!], prijevare i potpuna nekompetencija u *DynCorpu* bili «*de rigueur*» (pravilo, a ne iznimka). Govorimo o organizaciji unajmljenoj da upravlja iračkom policijom. *DynCorp* je među malobrojnima kompanijama koje su bile «tiho pozvane» da sudjeluju u natjecanju. Dužnosnik Ministarstva vanjskih poslova Sjedinjenih Država nazvao je taj proces «ogranicenim natjecanjem», što je bila posljedica hitnosti. David Isenberg, viši analitičar u vašingtonskom uredu Britansko-američkog vijeća za informacije o sigurnosti, izjavio je: «Buduci da u Iraku već imate stanovništvo koje je vrlo sumnjičavo prema nama i našim motivima, zar doista želite da netko s *DynCorpovom* reputacijom tamo obavlja takve poslove?»¹³ Zapravo, ja bih pomislio kako je to upravo kompanija kakvu Bushova administracija želi. Od 1996. *DynCorpov* ugovor za Balkan proširen je na obuku policije i savjetodavne misije u Istočnom Timoru i Afganistanu, što im je donijelo otprilike 300 milijuna dolara.¹⁴ Skupina ekvadorskih seljaka podnijela je grupnu tužbu protiv kompanije tvrdeći da su se herbicidi koje je *DynCorp* raspršivao u Kolumbiji širili preko granice, uništavajući usjeve, izazivajući bolesti i ubijajući djecu.

Kada govorimo o 'obrambenim' plaćenicima i iluminatskim kompanijama koje zarađuju milijarde na vladinim ugovorima, nikako ne smijemo zaboraviti obitelji Bin Laden vrlo dragu *Carlyle grupu* na čijem su čelu bivši CIA-in čovjek broj dva Frank Caducei, te ljudi poput tate Georga Busha i njegovog državnog tajnika iz vremena Zaljevskog rata, Jamesa Bakera, kojeg je mali Bush zamolio da vodi 'obnovu' Iraka. Predsjednik uprave *Carlyla* Carlucci član je upravnog odbora iluminatske korporacije *Rand* i dopredsjednik Savjetodavnog odbora za javnu politiku Rand centra za Srednji istok. Carlucci i James Baker bliski su prijatelji i suradnici trenutnog američkog ministra obrane Donalda Rumsfelda. Baker je bio u istoj klasi s Rumsfeldom na Sveučilištu Yale, dok je Carlucci bio Rumsfeldov cimer na Yaleu.¹⁵ Državni tajnik Cohn Powell također je opisao Carluccija kao svog «mentora». Carlucci priznaje da se u veljači 2001. sastao s Rumsfeldom i potpredsjednikom Dickom Cheneyem kako bi razgovarali o vojnoj politici. Bilo je to u vrijeme kad je *Carlyle* u razmatranju imao nekoliko obrambenih projekata vrijednih milijarde dolara. Doista su onda smiješni Carluccijevi komentari: «Jasno sam rekao da ne lobiram obrambenu industriju. Dat ću našim *Carlyleovim* bankarima savjet o tome što bi mogli učiniti i s kim bi trebali razgovarati. Ali neću uzeti telefon i reći: 'Trebali biste financirati X, Y ili Z.'»¹⁶ Zatim su tu tvrdnje Davida Rubensteina, jednog od osnivača *Carlylea* i bivšeg pomoćnika u administraciji Jimmya Čartera, dok je Carlucci za njih radio u CIA-i. Rubenstein je rekao: «G. [otac George] Bush ne daje nam nikakve savjete o tome što da radimo s federalnom vladom. Poduzeli smo sve što je u našoj moći da ni na koji način ne lobiramo.»¹⁷ To je tako smiješno. Ali još je smješnija bila sljedeća tvrdnja Daniela A. D'Aniella, glavnog direktora *Carlylea*: «Uvelike nam pomažu Baker i Bush... [jer]... to pokazuje da radimo s ljudima najviših etičkih standarda.» To je valjda najlažnija reče-

nica u ljudskoj povijesti. Charles Lewis, izvršni direktor vašingtonskog Centra za javni integritet, pogodio je u srž kad je rekao:

«*Carlyle* je toliko duboko povezan s trenutnom administracijom da dublje ne može biti. [Otac] Bush dobiva novac od privatnih interesnih grupa koje posluju s vladom, dok je njegov sin predsjednik. I, na stvarno zanimljiv način, George W. Bush bi, jednoga dana [jednoga dana??] mogao imati financijske koristi od odluka vlastite administracije, kroz investicije svoga oca. Prosječan Amerikanac s tim nije upoznat a, po meni, to je šokantno.»¹⁸

... i onda ih izgradite

Kao i uvijek, nakon što su nasanjkaše ljude da financiraju njihov rat protiv Iraka, Illuminati su dodatno nasanjkaše ljude s obnovom Iraka. USAID je vladina agencija koja dijeli ugovore za obnovu zemlje nakon što su je razorila američka bombardiranja, a irački narod pritom nije imao nikakvo pravo glasa. Samo američke kompanije povezane s Bushom i njegovim gospodarima mogu se nadati da će potpisati ugovor. Nije proveden natječaj čak ni među američkim kompanijama; nekoliko njih bilo je «pozvano da se prijavi». Grupa za međunarodne resurse iz Washingtona DC koja je osvojila ugovor od 70 milijuna dolara za 'humanitarnu pomoć' ima četiri potpredsjednika koji su bili na vodećim položajima u USAID-u, a polovica tehničkog osoblja te kompanije radila je za agenciju. Na čelu USAID-a je Andrew Natsios, koji je bio glavni izvršni direktor Masačusetskih cesta u vrijeme zloglasnog rekordnog prekoračenja troškovnika za cestovni tunel dug tri milje (4,8 km) u Bostonu poznat kao 'Velika jama'. Prema proračunu troškova iz 1985. tunel je trebao koštati 3,5 milijardi dolara, ali je na kraju progutao 23 milijarde. Time se okoristio *Bechtel* Georgea Shultza. Hej, što mislite tko je dobio fantastičan ugovor za obnovu Iraka? Gle, gle - *Bechtel*. Ugovor je vrijedan gotovo milijardu dolara i, uz procijenjenih 100 milijardi koje će biti utrošene, to je tek početak. George Shultz, bivši državni tajnik iz administracije Reagana-Busha; Casper Weinberger bivši ministar obrane Reagana-Busha koji je bio optužen za Iran-Contra skandal s prodajom droge za oružje, a kojeg je pomilovao otac Bush; i general Jack Sheehan iz Pentagonovog Vijeća za obrambenu politiku, bit će oduševljeni. Svi su povezani s *Bechtelom*, velikim donatorom Bushove Republikanske stranke. Shultz je bio savjetnik u predsjedničkoj kampanji malog Busha. Riley Bechtel, predsjednik i glavni izvršni direktor *Bechtel* grupe, čak je i član Bushove administracije s položajem u Vijeću za izvoz. *Bechtelovi* ugovori obuhvaćaju infrastrukturne radove na obnovi elektrana, električnih mreža, gradskih vodovoda, kanalizacijskih sustava, aerodroma, čišćenje dna, obnovu i proširenje luke Umm Qasr, te uključuju moguće sudjelovanje u popravcima i obnovi bolnica, škola, biranih zgrada vladinih ministarstava, postrojenja za navodnjavanje i transportnih veza, a sve to uništeno je bombama koje su proizvele iluminatske kompanije. *Bechtel* ima dugu povijest rada u Iraku, uključujući i vrijeme vladavine

Rumsfeldovog starog prijatelja Saddama Husseina. Tom Hash, predsjednik *Bechtel Nationala*, rekao je: «*Bechtel* je počašćen što nas je, kroz proces natjecanja, USAID izabrao da pomognemo donijeti humanitarnu pomoć, ekonomski oporavak i infrastrukturu u cilju pomaganja iračkom narodu.»¹⁹ Nije li to divno?

Obitelj Bin Bechtel

Bechtel, poput obitelji Bush, ima vrlo bliske veze s obitelji Bin Laden, kako je razotkrio magazin *New Yorker*.²⁰ Objavili su da je izvanredno bogato građevinsko carstvo Osame bin Ladena važan investitor s udjelom od 10 milijuna dolara u privatnom dioničkom društvu *Fremont* grupa, koje je osnovao *Bechtel*. Oboje imaju sjedište u San Franciscu. Do 1986. bila je Bechtelova podružnica i, kako piše na *Fremontovoj* web-stranici, još uvijek «uživa blisku suradnju s Bechtelom». Bolje reći, i malo više od toga. *Fremontov* glasnogovornik potvrdio je *New Yorkeru* da je većinski udio u rukama obitelj *Bechtel*. Pet od *Fremontovih* osam direktora također su direktori *Bechtela*, a jedan od njih, Riley Bechtel, predsjednik je i glavni izvršni direktor *Bechtel* grupe. George Shultz direktor je i u *Fremontu* i u *Bechtel* grupi, gdje je nekada bio predsjednik. Rick Kopf, glavni odvjetnik *Fremont* grupe, čija aktiva iznosi oko 11 milijardi dolara, potvrdio je da je obitelj Bin Laden prije 11. rujna investirala desetak milijuna dolara u jedan od *Fremontovih* privatnih fondova. Pojasnio je da obitelj Bin Laden otada nije povećala svoj udio, ali je odbio dalje raspravljati o povezanosti kompanije s obitelji Bin Laden. Također je odlučio da neće raspravljati o podrijetlu ili prirodi odnosa između obitelji Bin Laden i *Bechtel*, koje su se obogatile na velikim građevinskim projektima u arapskim zemljama. Kopf je rekao: «Vlasništvo je privatno i ne smije se objavljivati.»²¹ Kakav bi se smrad proširio kad bi se razotkrilo vlasništvo tih organizacija. Kompanijama koje dobivaju ogromne ugovore plaćene javnim novcem ni pod kojim okolnostima ne bi smjelo biti dopušteno da drže u tajnosti svoje vlasništvo. Tajnost ne samo što omogućava korupciju, jamči ju.

Korijeni korupcije

Halliburton je najveća kompanija za naftne servise na svijetu, u velikoj mjeri zahvaljujući potpredsjedniku Dicku Cheneyu, koji je bio njen glavni izvršni direktor od 1993. do 2000. kad je otišao kako bi se priključio Bushovoj kampanji. Kad je otišao dadiljati Georgea W. Busha dobio je 'otpremninu' od 34 milijuna dolara, i još je uvijek na platnom popisu. *Halliburton* je preko svoje tvrtke-kćeri *Kellogg Brown and Root* bio angažiran na gašenju požara na naftnim bušotinama u Iraku (koje su bez sumnje podmetnule američke specijalne snage) i popravcima na naftnim postrojenjima po službenoj cijeni od oko sedam milijardi dolara, iako ugovorom nije bio specificiran vremenski ili novčani limit. Kompaniji je ugovor dodijelio Inženjerijski korpus prema federalnim zakonima koji omogućuju da se zbog nacionalne sigurnosti dogovori provedu u tajnosti i bez konkurencije. Ka-

snije se, međutim, ispostavilo da je ugovor uključivao mnogo više od običnog gašenja požara na naftnim bušotinama. Omogućio je Cheneyevom *Halliburtonu* kontrolu nad svim fazama iračke naftne industrije.²² Henry Waxman, demokratski zastupnik Kalifornije, rekao je da je 2. svibnja 2003. primio pismo od vojske kojim mu je potvrđeno da ugovor s *Halliburtonom* može uključivati upotrebu iračkih naftnih polja i 'distribuciju' iračke nafte. Dužnosnici su prethodno tvrdili da ugovor uključuje samo gašenje vatre na naftnim bušotinama i obavljanje hitnih popravaka po potrebi. To je, ako se sjećate, bila nafta koju su prema predratnoj propagandi iz Bijele kuće i Downing streeta trebali kontrolirati Iračani. Waxman je u pismu vojsci 6. svibnja 2003. izjavio: «Ta nova očitovanja vrlo su važna, i čini se da su u suprotnosti s ponavljanim jamstvima [Bushove] administracije da iračka nafta pripada iračkom narodu.»²³

Kellogg Brown and Root nema nikakve veze s žitaricama za doručak i ima svaku moguću vezu s krijumčarenjem droga, trgovinom oružjem i debljanjem na račun vladinih ugovora. Prošlost te kompanije opisao sam u *Alisi u zemlji čudesa i katastrofi Svjetskog trgovinskog centra*. To je velika tvrtka-kći *Halliburtonu* koji posluje širom svijeta, u 130 zemalja, i najveća je američka nesindikalna kompanija.²⁴ Dok je Cheney bio ministar obrane (kao i prije i nakon toga), *Brown and Root* je dobivao građevinske ugovore vrijedne stotine milijuna dolara u ratnim zonama kao što su Bosna, Somaliya i Haiti, nakon što bi ih razorila američka bombardiranja i manipulacije. *Halliburton* je blisko surađivao s nekim od najstrašnijih terorističkih diktatura na Planetu. Cheney govori o «konstruktivnom angažmanu» u kojem se surađuje s takvim režimima i prenose američke vrijednosti. Nema potrebe. Vrijednosti svih američkih i britanskih vlada jednake su onima koje primjenjuju te terorističke diktature. Za Cheneya to nema nikakve veze s «vrijednošćima» - on ionako nema nikakve - nego se radi o tome da će on surađivati s bilo kim i po bilo kojoj cijeni kako bi osigurao više novca i moći te provedbu plana *Iluminata*. *Halliburton* se povezivao s *Permindexom*, paravanskom organizacijom britanske obavještajne službe na čijem je čelu Kanađanin Louis M. Bloomfield, a koja je, kako je sada dobro dokumentirano, bila središnja mreža za koordinaciju iza ubojstva predsjednika Kennedyja u Dallasu 1963. (Također pogledati / istina će vas osloboditi radi detaljnije pozadine.) *Permindex* je organizirao odrede smrti u Europi, Meksiku, Srednjoj Americi, Karibima i Sjedinjenim Državama. Tako operiraju iluminatske obitelji i agenti. Oni nadziru vladine odluke kroz iluminatsku jednostranačku državu i upravljaju kompanijama kao što su *Halliburton* i *Carlyle* grupa, koje imaju koristi od tih vladinih odluka i politika. Na taj je način *Halliburton*, kad je Cheney preuzeo vlast, bio u prilici tako brzo se proširiti i postati peti najveći vojni dobavljač u Sjedinjenim Državama, izvlačeći enormne profite iz sukoba kao što su 'rat protiv terorizma'. Cheney je bio ministar obrane u Zaljevskom ratu koji je navodno bio usmjeren protiv Saddama Husseina 1991. Pa ipak je ostvario velike profite za sebe i *Halliburton* nakon 1998. poslujući sa... Saddamovim Irakom. Londonski *Financial Times* izvijestio je da je Cheney nadzirao

23,8 milijuna dolara vrijedne ugovore za prodaju tehnologije i usluga u 'naftnoj industriji' Iraku. Iskoristio je *Flalliburtonove* tvrtke-kćeri u Francuskoj, Italiji, Njemačkoj i Austriji za prikrivanje veze Cheney-*Halliburton*. Među tim kompanijama bile su *Dresser Rand* i *Ingersoll-Dresser Pump*.²⁵ Ti ugovori zajedno bili su vrijedni više od poslova bilo koje druge američke kompanije s Irakom. *International Herald Tribune* izvijestio je da su «*Dresser Rand* i *Ingersoll-Dresser Pump Co.*... obavljale radove u Iraku po ugovorima za obnovu iračke naftne industrije, u okviru programa Nafta za hranu Ujedinjenih naroda.»²⁶ *Flalliburtonov* glasnogovornik priznao je u članku *Tribunea* da su *Dresserove* podružnice prodale Iraku opremu za crpljenje nafte preko njihovih europskih agenata.

Dakle, pazite ovo: ti ugovori za Cheneyevu *Halliburton* grupu pomagali su u obnovi iračke naftne infrastrukture, uništene bombama koje su bacili avioni Sjedinjenih Država kojima je iz Pentagona zapovijedao tadašnji ministar obrane Dick Cheney. I sada opet rade isto nakon što je administracija Busha i Cheneya ponovno bombardirala Irak 2003.! Dok je njegov *Halliburton* zarađivao na Iraku, Cheney je podržavao sankcije protiv Iraka koje su prouzročile smrt oko milijun djece (što se onda dogodilo s «konstruktivnim angažmanom»?). Od drugog sukoba u Iraku njegova kompanija dobiva više ugovora od iste američke vlade, čiji je on potpredsjednik. Nešto slično, taman i da hoćete, ne biste mogli ni izmisliti. *Halliburton* je, k tome, dobio ugovore u Iranu i Libiji, iako ih je američko Ministarstvo vanjskih poslova uvrstilo na popis terorističkih zemalja. *Halliburtonova* kompanija-kći *Kellogg Brown and Root* platila je kaznu od 3,8 milijuna dolara zbog kršenja američkih sankcija protiv Libije. Također, 2002. pristali su američkoj vladi platiti 2 milijuna dolara u izvansudskoj nagodbi za optužbe da su previše naplaćivali usluge vojski dok je Cheney bio na vlasti. To je uključivalo optužbu da je kompanija između travnja 1994. i rujna 1998. iznosila lažne tvrdnje i izjave u 224 narudžbe. Slične isplate radi izbjegavanja suda dogodile su se u još šest slučajeva. Cheney je najveći dioničar u *Halliburtonu* s ulogom od oko 45,5 milijuna, a u odboru kompanije je i Lawrence Eagleburger koji je bio na položajima u Ministarstvu vanjskih poslova pod predsjednikom tatom Georgeom, i direktor je zloglasnih *Kissinger Associates* (pogledati / istina će vas osloboditi). Paul Bremer, postavljen za glavnog američkog upravitelja u Iraku, bivši je direktor *Kissinger Associatesa*.

Plaćanje za povlasticu

Halliburton i *Brown and Root* odavno koriste političku zaštitu i financiranje za širenje poslova i profita. *Brown and Root* svoju su ulaznicu za vrh kupili svojim političkim doprinosima predsjedniku Lyndonu Johnsonu u vrijeme kad se 1948. natjecao za Senat. *Austin Chronicle* jednom ga je nazvao «kandidat iz *Brown and Roota*».²⁷ Zahvaljujući Johnsonu, zaradili su milijarde na vladinim ugovorima, uključujući one povezane s Vijetnamskim ratom nakon što je Johnson promijenio

politiku likvidiranog JFK-a i gurnuo Ameriku dublje u sukob. Za vrijeme Vijetnamskog rata Johnson je svojim osobnim pokroviteljima dao ugovore za aerodrome, naftovode i vojne baze.²⁸ Prema biografu Ronnieu Duggeru, autoru knjige *Političar: Život i vrijeme Lyndona Johnsona*,²⁹ velik dio novca koji su mu davali *Brown and Root* stizao je u gotovini. «To je bio potpuno korumpiran odnos i obje su strane od njega imale enormne koristi» - kaže Dugger - «*Brown and Root* su se obogatili, a Johnson je dobio moć i bogatstvo.» Uz primjenu iste taktike vladini ugovori nižu se sve do danas. Michael C. Ruppert, bivši agent za borbu protiv narkotika u policiji Los Angelesa, napisao je u studiji o *Brown and Rootu*:

«Od Bosne i Kosova, do Čečenije, Ruande, Burme, Pakistana, Laosa, Vijetnama, Indonezije, Irana, Libije, Meksika i Kolumbije, tradicionalne operacije *Brown & Roota* proširile su se s velikih građevinskih poslova na pružanje logističke podrške američkoj vojsci. Sada će svijet vjerojatno gledati kako, umjesto intendantata američke vojske, magazini *Brown & Roota* skladište i upravljaju svime od uniformi do obroka i vozila.»³⁰

U knjizi *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra* razotkrio sam groznu pozadinu *Halliburtona/Brown and Roota*. To uključuje aktivnosti krijumčarenja droga i oružja o kojima je na temelju osobnog iskustva izvijestio Mike Ruppert (pogledati njegovu web-lokaciju na <http://www.fromthewilde-mess.com>). Illuminati kontroliraju globalnu mrežu krijumčara droga, stoga nije nikakvo iznenađenje da je pakistanski ministar unutarnjih poslova Makhdoom Faisal Saleh Hayat izjavio da je nakon pada Talibana uzgoj maka u Afganistanu radi proizvodnje opijuma i heroína porastao do rekordnih razina, ali koalicijske snage pod vodstvom SAD-a ne poduzimaju ništa u vezi s tim problemom. Evo što je rekao:

«Dvije trećine toga nalaze se na našoj zapadnoj granici. Pitali smo Amerikance, rekli smo zapovjednicima Savezničkih snaga: Što vas sputava, što vas sprječava da potpuno neutralizirate to kultivirano zemljište? Odgovorili su da to ne ulazi u njihov mandat. Kada čujete takve stvari, to je svakako nešto stoje teško progutati.»

Međutim, to nije tako teško shvatiti ukoliko znate da sila koja stoji iza invazije na Afganistan nadzire globalno tržište droga (pogledati *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra* i *Najveća tajna* za povezanost obitelji Bush i sadašnje američke administracije s drogama). Povećanje opskrbe opijumom iz Afganistana, najvećeg svjetskog izvora, bilo je sastavni dio plana za invaziju.

Još roktanja

Kompanija koja blisko surađuje s *Halliburtonom* je *Parsons Corporation*. Donirali su 152.000 dolara Bushovoj Republikanskoj stranci i pomogli 'obnoviti' Kosovo i Bosnu nakon što su američki i britanski bombarderi obavili svoj posao. Elaine Chao, američka ministrica rada, bila je u odboru *Parsonsa* prije nego što se pridružila Bushovoj vladi. *Parsons* je najizgledniji kandidat za ugovore o 'obnavljanju' Iraka vrijedne 900 milijuna dolara. *Lucent Technologies*, *Qualcomm* i drugi spominju se u vezi s ponuđenim ugovorima od milijardu dolara za zamjenu iračkih telekomunikacija, što će jako obradovati Pentagonovog ministra Douglasa J. Feitha (člana JINSA-e koji bira članove Vijeća za obrambenu politiku) i Cheneyevog šefa kabineta Lewisa Libbya (Projekt za novo američko stoljeće). Feith ima oko pola milijuna dolara investiranih u *Lucent*, a Libby je *Qualcommov* dioničar. Libby, k tomu, ima dionice i u drugoj kompaniji, *Raytheon Corp*, koja je, kako se čini, zajedno s *Kellog Brown and Rootom* izabrana da uništava oružja za masovno uništenje. Ali, na tome nema neke zarade, je li?³² Jedan od prvih USAID-ovih ugovora dobio je razbijač sindikata *Stevedore Services of America* i to za 'upravljanje' lukom Umm Qasr na iračkoj obali Perzijskog zaljeva koja je zauzeta ranije. Njegov predsjednik John Hemingway daje priloge Republikanskoj stranci, a taj je ugovor razbjesnio britansku vladu i vojsku. (Vi ste nebitni, momci, tu ste samo kako biste dovodili britansko topovsko meso, pa vam je bolje da se naviknete). Robin Cook, koji je podnio ostavku u Blairovoj vladi u znak prosvjeda protiv rata, komentirao je:

«Dobar je primjer spor oko upravljanja lukom Umm Qasr. Britanski časnici razumno su zauzeli stav da bi najbolje i najpopularnije rješenje bilo pronaći lokalne Irance koji znaju kako to napraviti. Umjesto toga, Sjedinjene Države postavile su američku kompaniju koja je preuzela iračku imovinu. I znate što? *Stevedore Services of America* koji je dobio ugovor ima direktora poznatog po svojim donacijama Republikanskoj stranci.»³³

Dok se sve to događalo u Iraku američke kompanije bile su novčano kažnjavane (vrlo tiho i doslovno bez medijskog izvještavanja) po Zakonu o trgovanju s neprijateljem zbog poslovanja sa zemljama koje je američka vlada proglasila 'terorističkim režimima', uključujući Irak, Kubu, Sjevernu Koreju, Iran i Sudan. U to je bilo uključeno pedeset i sedam kompanija, među kojima su bile *Citigroup*, *Wal-Mart*, *Dow Chemical*, *ExxonMobil* i *ChevronTexaco* koje su povezane s obitelji Bush, Cheneyem i Condoleeom Rice. *ChevronTexaco* bio je optužen za trgovanje s Irakom. Najveću globu, četvrt milijuna dolara, morala je platiti *Zim American Israeli Shipping Co.* iz Norfolka u Virginiji koja je napola u vlasništvu izraelske vlade. Ta je kompanija sa 16. kata Svjetskog trgovinskog centra iselila svega tjedan dana prije napada 11. rujna.

Što oslobođenje doista znači

Datum 1. svibnja važan je dan iluminatskog kalendara zbog sotonističkih obreda u razdoblju koje se zove Beltane. Nije slučajnost što je upravo na taj dan George Bush objavio 'pobjedu' u Iraku. Taj čovjek, koji se izvukao iz novačenja za Vijetnam, pojavio se na nosaču aviona USS Abraham Lincoln nedaleko od kalifornijske obale kako bi vojnike povratnike iskoristio kao svoje scenske rekvizite. Tony Blair, obredno izabran 1. svibnja 1997., također je govorio o 'pobjedi'. Ali što je bila ta 'pobjeda'? I 'pobjeda' za koga? Nakon što je okončan glavni sukob, evo što je ostalo 'oslobođenim' ljudima:

Brutalni diktator nije više vladao Irakom, ali je na njegovo mjesto došao novi, slabo zamaskiran u 'osloboditelja'. Deseci tisuća civila - muškaraca, žena i djece - poginuli su ili ostali osakaćeni, zajedno s desecima tisuća unovačenih vojnika koji više nisu imali nikakvu želju za borbom. Tisuće djece postala su siročad. Jedan mali dječak po imenu Ali zbog američkog i britanskog bombardiranja ostao je bez roditelja, ruku i s užasno opečenim tijelom. Na tisuće drugih pretrpjele su slične strahote. Američki i britanski vojnici ginuli su i bivali ranjavani osvajajući zemlju za Iluminati koji ih smatraju «blesavim, glupim životinjama koje služe kao pijuni u vanjskoj politici». Vojnici u Iraku otada redovito ginu. U cijeloj zemlji prekinuta je opskrba električnom energijom i vodom, uključujući i bolnice zatrpene žrtvama. Većina bolnica zatvorena je zbog bombardiranja i opasnosti po osoblje na putu do posla, i to u vrijeme kad su nebrojene tisuće ljudi trebale hitno liječenje. Irački financijski sustav uništen je bombardiranjem i orkestriranim pljačkanjem banaka, što je otvorilo put uvođenju novog sustava koji je nametnuo SAD. Iračani su izgubili svoje životne uštedjevine, poslove i prihode. Drugi koji su život posvetili gradnji vlastite tvrtke i doma ostali su opljačkani u kaosu koji je uslijedio nakon 'oslobođenja'. Američke i britanske zračne snage za sobom su ostavile osiromašeni uranij i kasetne bombe koji će uzrokovati neizrecive patnje u eksplozijama, leukemiji i urođenim deformitetima. Muzeji koji su čuvali neke od najdragocjenijih svjetskih povijesnih artefakata opljačkani su i spaljeni, a najvažniji predmeti završit će u Sjedinjenim Državama. Neki od njih koristit će se u ritualima s ljudskim žrtvama koje izvode ti bolesni ljudi čije loze potječu iz zemalja Sumera i Babilona, područja današnjeg Iraka. Naftni kartel Sjedinjenih Država, kroz Cheneyev *Halliburton*, kontrolira iračku naftu, druge najveće rezerve na svijetu. Američke multinacionalne kompanije nadziru iračku vladinu administraciju, industriju i trgovinu. Amerika ima uporište u regiji Perzijskog zaljeva koje je bilo planirano dokumentom Projekt za novo američko stoljeće za Bushovu bandu prije nego što je on ilegalno postavljen na vlast. Izrael je također oduševljen ishodom. Sjedinjene Države planiraju izabrati marionetu koja će preuzeti civilnu vlast i održavati trajne vojne baze u Iraku kako bi osigurala da se sve odvija po njihovom. Iluminati koji kontroliraju američku i britansku vladu planiraju koristiti te zemlje za daljnja masovna ubojstva na Srednjem istoku i šire. Dakle, što je bila ta pobjeda u Iraku?

To je bila pobjeda iluminatskog plana za uspostavljanje globalne fašističke diktature; pobjeda stvarnih počinitelja (napada od) 11. rujna.

Huškanje u Božje ime

Nikakvo razotkrivanje iluminatskih tehnika masovnog manipuliranja ne bi bilo potpuno kada ne bismo spomenuli religiju. U drugim sam knjigama opširno pisao o tome kako su Iluminati stvorili religije i otad ih cijelo vrijeme usmjeravali jedne protiv drugih, u cilju svoje politike 'podijeli pa vladaj' i održavanja ljudskog uma u stanju poricanja i ograničenosti. Ovo što se sada događa s fokusom na Islamu samo je najnoviji primjer. Dok ovo pišem, Franklin Graham, sin kršćanskog fundamentalista Billva Granama, spremno čeka da ga 'pozove Bog'. Mali Graham želi 'spasiti' Iračane od njihove islamske vjere koju je opisao «zlom i iskvarenom ...»³⁴ Graham se slizao s ljudima poput Jerrya Falwella i Pata Robertsona (pogledati *Djeca Matrixa*): moram se diviti njegovom superiornom talentu za zadrtnost u takvim pitanjima. Graham je blizak prijatelj Busha i njegove obitelji. Predvodio je molitvu na idiotovoj ilegalnoj predsjedničkoj inauguraciji 2001. godine. Novinar Steven VValdman napisao je: «Usprkos tome, nisam siguran da je u interesu američke vanjske politike da kršćanska ikona koja obožava Busha, napada Islam i želi obratiti muslimane na terenu u Iraku, bdi je nad tijelima i dušama zahvalnog, ali duboko sumnjičavog muslimanskog stanovništva. Ili, jednostavnije rečeno, ta ideja apsolutno je suluda.»³⁵

Pa, suluda je, ali samo ako ne vidite plan. Malog Granama zamolili su da na Veliki petak održi propovijed u Pentagonu, na ogorčenje muslimanskih zaposlenika Ministarstva obrane, i u skladu s Bushovom 'Vjerskom inicijativom', Grahamova organizacija 'Samaritančeva kesa' treba dobiti novčanu potporu američke vlade (poreznih obveznika) za svoj ekstreman oblik kršćanskog fundamentalizma u Iraku. Sva korupcija i manipuliranje razotkriveni u posljednjih nekoliko poglavlja povezani su s istim ciljem: uništenjem Islama, ujedinjavajuće sile arapskog naroda koji žele osvojiti; i nametanjem njihove trajne kontrole nad vladom, vojskom, bankarstvom, trgovinom, medijima i 'obrazovanjem' u ciljanim zemljama. To je obrazac koji će se primijeniti na svim zemljama koje Iluminati - kroz britansku i američku vladu - žele apsorbirati u svoje globalno carstvo. Kršćanski vjerski sustav u središtu je velikog dijela manipuliranja američkim kolektivnim umom. Nakon što sam se pojavio u emisiji jednog sjevernoameričkog radija kako bih razotkrio plan i iznio brojne informacije iz ovih posljednjih nekoliko poglavlja, primio sam *e-mail* od jedne slušateljice. Napisala je da bolujem od «ekstremne paranoje». «Umjesto da se fokusirate na jednu zlonamjernu skupinu kao što su Iluminati, ne bi li bilo bolje da proučavate Sveto pismo koje nam govori o posljednjim danima i svemu što će oni značiti za nas, te da se pomirite s Bogom prihvaćajući njegov dar spasenja?» Rekla je da ju ljuti što sam rekao da je 11. rujna bio režiran ili da namjerno nije spriječen:

«Ja vjerujem sadašnjoj administraciji, više nego bilo kojoj drugoj administraciji koju sam vidjela u SAD-u. On je vjernik poput mene, vjeruje u Krista; a takvi su i mnogi drugi na najvišim položajima u vladi. Budući da znam da se 'meni' može vjerovati, znam da kad oni kažu da nam ne lažu - onda znamo da im možemo vjerovati. Vrijeđaju me oni koji napadaju čestitost ministra Rumsfelda, predsjednika Busha, zamjenika Cheneya i drugih sličnih njima u Bijeloj kući i osoblju Ministarstva vanjskih poslova.»

Ponovno rođeni sotonisti

U Sjedinjenim Državama ima na desetke milijuna takvih kao što je ona, koji ne-svjesno podržavaju fašističku diktaturu vjerujući da su zlostavljači djece, silovatelji, masovni ubojice i sotonisti koji ih vode prema rubu provalije «kršćani». Kako to znaju? Isključivo zato što im tako govore. Te se osobe izjašnjavaju kao kršćani samo kako bi nasamarili birače jer znaju da netko tko se ne zaklinje na odanost toj vjeri nema šanse postati predsjednik. Zaboga, pa i Clinton je to rekao. I Blair također tvrdi da je predani kršćanski vjernik. Tom Foley, bivši glasnogovornik Zastupničkog doma Kongresa, rekao je:

«Mi nismo narod koji moli u svojoj sobi. Mi očekujemo od predsjednika da bude naš glavni propovjednik, da nam neprestano govori kako nas je Bog obasuo posebnim milostima, i da mi zbog toga imamo poseban identitet, posebnu misiju u svijetu. To je misija koja se dijelom ostvaruje samim time što smo to što jesmo, ali koja također zahtijeva da ohrabrujemo druge da budu baš poput nas.»³⁶

Kakve jezive riječi. Evo, još jedan narod koji vjeruje za sebe da je 'Božji' izabrani narod koji ima ne samo pravo, nego i «misiju» da nameće, pardon, da ohrabruje» druge da budu poput njih. Međutim, najveća je ironija u tome što Amerikom uopće ne upravljaju kršćani. U dojmljivom članku pod naslovom «Bushov 'kršćanski' kult krvi» vašingtonski istraživački novinar Wayne Madsen ispravno ističe:

«... Kad se radi o prakticiranju učenja utemeljitelja Kršćanstva, čini se da su Bush i njegovi drugovi, samopomazani neokršćani poput čelnika zastupničke većine Toma DeLaya, Johna Ashcrofta i karnevalskog šibicara s Knjigom otkrivenja iz Arene sportova, Franklina Granama, ogrezli u 'kršćanskom' krvožednom kultu.»³⁷

Međutim, kao što ćemo vidjeti, kada shvatite na čemu se stvarno temelji «kršćanska» religija, naziv ^krvožedni kult« postaje savršeno prikladan. Dok je bio guverner Teksasa, Bush je odobrio rekordna 152 pogubljenja, od toga 40 tijekom

2000. kad se natjecao na predsjedničkim izborima. Prema *Washington Postu* jedan od članova tekshaškog egzekucijskog 'tima' - Fred Allen - dao je otkaz, zgrožen brojem smrtonosnih injekcija koje je trebao pripremiti.³⁸ Madsen kaže da mu je bivši službenik tekshaškog Ureda za javnu sigurnost, predani rimokatolik, rekao da je Bush sa zadovoljstvom ignorirao podatke o DNK analizi i dokumentirane slučajeve nepravilnog vođenja istrage kako bi nevine ljude poslao u komoru gdje bi dobili smrtonosnu injekciju, u zatvoru u Huntsvilleu. Službenik je rekao da je broj pogubljenih mentalno retardiranih osoba, Afroamerikanaca i onih koji su kao maloljetnici počinili zločine kažnjive smrću dokaz da je Bush bezosjećajan i «lažni kršćanin». Naravno da je; svi su oni takvi. Među Bushovim žrtvama dok je bio guverner bila je njegova'sestra po vjeri', ponovno rođena kršćanka Karla Faye Tucker koja je u zatvoru vodila svećeničku službu nakon što je bila osuđena za ubojstvo. Kad je zatražila pomilovanje, Bush je odbacio molbe Pape i Svjetskog vijeća crkava i samo joj se narugao. U intervjuu za magazin *Talk* Bush je oponašao kako ga je Tucker molila da joj poštedi život: napućivši usne i škiljeći, piskutavim je glasom rekao: «Molim vas, nemojte me ubiti». Bivši republikanski predsjednički kandidat Gary Bauer, evangelički kršćanin, rekao je: «Mislim da je upravo nevjerojatno da je guverner jedne velike savezne države koji se natječe za predsjednika smatrao dopustivim ismijavati ženu koju je odlučio poslati u smrt.»³⁹ Je, ali samo ako ne poznajete obitelj Bush. U narednih nekoliko poglavlja objasnit ću zašto su ti ljudi u stanju ponašati se tako bezosjećajno i bez ikakvog obzira prema životu ili patnjama. Oni ne osjećaju emocije na isti način kao većina stanovništva, a postoje razlozi zastoje tako. Oni su pripadnici kulta krvi koji sam davno razotkrio u drugim svojim knjigama, i koji nipošto nije «kršćanski» u uobičajenom smislu te riječi. Riječ 'Bog' samo je još jedno oruđe kojim se pisci Bushovih govora koriste u obmanjivanju umova Amerikanaca. Wayne Madsen piše:

«Bush se nijednom nije pomolio za nevine civile koji su poginuli zbog američkog napada na Irak. Neprestano se 'uključuje' u vojsku na govorima u Goebbelsovom stilu i stalno spominje Boga kada govori o američkoj 'pobjedi' u Iraku, kao da Bog podržava njegov gnusan krvavi pir. Ne spominje djecu, žene i starce koje su pobile američke 'precizno navođene' rakete i bombe i američki vojnici laki na okidaču. U stvari, Bush uživa u sveopćem prolijevanju krvi. Budući da nikada nije doživio takvo ubijanje u jugoistočnoj Aziji, dok je bez dozvole bio odsutan iz svoje jedinice Teksaške zrakoplovne nacionalne garde, čini se da Bush jednostavno ne razumije užase roditelja koji gleda kako je iznenađen nalet šrapnela raznio glavu ili udove njegovog djeteta, ili djece koja promatraju kako im roditelji umiru u vatri dok njihova tjelesna mast hrani plamenove.»⁴⁰

To je čovjek koji je ciljao na kršćanske glasove u predsjedničkoj 'debati' rekavši da je Isus njegov najdraži filozof. Ili je možda jedini za kojeg je ikada čuo.

Pravog Georgea Busha, 'kršćanskog vjernika kojem tako velik broj ljudi poklanja svoje povjerenje, rječito je opisao Madsen:

«Bush, koji sebe smatra 'ponovno rođenim' kršćaninom, zapravo je prostak i nepredvidljivi alkoholičar. Primjerice, incident s 'perecom' nije imao nikakve veze s perecom. Dok je gledao nogometnu utakmicu u Bijeloj kući, 'vođa slobodnog svijeta' toliko se napio da je pao ravno na lice i za sve okrivio svoju nesposobnost da se sjeti majčinih savjeta da hranu treba dobro prožvakati prije gutanja. Takvi izgovori i varke tipični su za pijance. Tijekom predsjedničke kampanje Bush je jednog reportera *New York Timesa* nazvao 'prvorazrednim šupkom'. Godine 1986., vidno pijan i neuredan, Bush je Alu Huntu iz *Wall Street Journala* rekao: 'Ti jebeni kurvin sine ... Vidio sam što si napisao. To ti nećemo zaboraviti'. Bogati dečko iz studentskog kluba bio je van sebe od bijesa zbog članka koji je Hunt napisao o Bushovom ocu. Magazin *Time* je izvijestio da je u ožujku 2002. prilikom brifinga trojice senatora s Condoleeom Rice, Bush provirio u sobu za sastanke u Bijeloj kući i zaurloao: 'Jebeš Saddama. Razvalit ćemo ga!'⁴¹

Iluminati u ogromnoj mjeri manipuliraju Kršćanstvom. U stvari, kao što sam spomenuo, Kršćanstvo je jedna od najvećih kontrolnih sila u Sjedinjenim Državama i zbog toga je ratove protiv muslimana, Azijaca i Kineza toliko lakše prodati. Blagi Isus želi da pobijemo one koji ne vjeruju u njega kao svog spasitelja i želi poticati židovska naselja na palestinskoj zemlji u Izraelu, kao što žele i mnoge fundamentalističke vjerske skupine. Tipičan primjer licemjerja koje izjednačava «blagog Isusa» s masovnim ubojstvima potječe od kapetana jimmya Nicholasa, kapelana 2-504. padobranske pješačke pukovnije, koji je održao službu za američke vojnike u Afganistanu u kojoj je glavna pjesma bila «Sacuvajte vatrenu liniju». Odjeven u punu borbenu opremu, entuzijastično je započeo propovijed o Samsonu koji je, kako je rekao, «bio izvorna muškarčina, davno prije Ramba», čija je «super snaga» bila Božji dar. Dodao je da je Bog i njima dao darove. «Vidite, razlog zašto je priča o Samsonu tako dobra za momke u vojsci poput vas i mene u tome je što ste Samson vi, Samson sam ja.»⁴² Kakav krelac. Kao što je netko jednom rekao, kršćanski svijet bio bi toliko ljepši kad bi više kršćana bilo poput njihovog Krista.

Rajhovsko razmišljanje

Probušova i proratna Amerika duboko je bolesno društvo. Mentalno je i emocionalno poremećeno i umno kontrolirano do stanja zombija. Kako može bilo kome donijeti slobodu kad ni samo nema slobodu? Čak ni slobodu misli. Anketa Knight Riddera iz svibnja 2003. pokazala je da trećina američke javnosti vjeruje da su američke snage u Iraku pronašle oružja za masovno uništenje, a 22% vjeruje da su Iračani koristili kemijska ili biološka oružja u ratu. Prije sukoba polovica

ispitanih rekla je da su Iračani bili među 19 otmičara 11. rujna dok, u stvari, na FBI-jevoj lažnoj listi nije bilo nijednog. «To je šokantno otkrice.» - izjavio je Steve Kuli, direktor Programa za stavove o međunarodnoj politici na Sveučilištu u Marylandu koji je proveo anketu. «S obzirom na intenzivno medijsko praćenje i visoku razinu pažnje javnosti», rekao je, «takva razina krive informiranosti ukazuje na mogućnost da neki Amerikanci možda nastoje izbjeći iskustvo spoznajne neusklađenosti.»⁴³ To je uvijeni način da se kaže kako su njihova vjerovanja u raskoraku sa stvarnošću. Oni su umno kontrolirani, njihova je stvarnost kontrolirana indoktrinacijom političkih i religijskih vjerovanja. Kasnije ću to opširnije objasniti, jer je to temelj kontrole nad ljudima. Wilson Bryan Key u svojoj knjizi *Doba manipulacije* kaže: «Ljudi su posebno opasni zato što im njihovo konceptijsko sljepilo ne dopušta da shvate da su opasni.»¹⁴ Danas to za Ameriku vrijedi više nego bilo gdje na Zemlji.

Svakoga dana postaje sve očiglednije da je ona riječ na 'F' upravo ono s čime smo suočeni - fašizmom. Nakon užasa koji su se dogodili sredinom 20. stoljeća rekli su da se to više nikada ne može dogoditi. Pa, događa se ponovno, a ispod površine nikad se nije ni prestalo događati. Kao što predviđam već duže od desetljeća, brzo se krećemo prema globalnoj verziji nacističke Njemačke. Barry Steinhardt, direktor programa za tehnologiju i slobodu Američke unije za civilne slobode, za *New York Times* je rekao da vlasti od davatelja usluga interneta i knjižnica traže podatke o tome koje knjige ljudi posuđuju i koje web-lokacije posjećuju.¹⁵ Prema planiranom zakonu pod nazivom Zakon o unapređenju domaće sigurnosti, vlada ne bi morala otkriti identitet osoba pritvorenih u vezi s 'istragom oko terorizma', njihova imena bila bi izuzeta iz Zakona o slobodi informacija, kaže vašingtonska grupa Centar za javni integritet.⁴⁶ U knjigama kao što je *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra* detaljno sam objasnio do koje su zapanjujuće mjere nakon 11. rujna 2001. naše slobode već dokinute, no većina ljudi nema pojma koliko daleko je to otišlo. Fašisti ne moraju nositi kukasti križ na ruci. Tko je ovo rekao?

«Postoj i zlo koje prijete svakom muškarcu, ženi i djetetu ove velike nacije. Moramo poduzeti korake koji će zajamčiti našu domaću sigurnost i zaštititi našu domovinu.»

Tko je to bio? Bush? Cheney? Rumsfeld? Powell? Blair? Blunkett? Da, svi oni izrazili su takve stavove nakon 11. rujna kako bi opravdali militarizaciju provedbe zakona i uništavanje sloboda pod krinkom 'domovinske sigurnosti'. Ali nisu oni ti koji su izrekli te riječi. One su došle iz usta Adolfa Hitlera prilikom objave osnivanja Gestapoa u nacističkoj Njemačkoj. Američko društvo danas se manipuliranjem dovodi u isto umno kontrolirano stanje kojem je tijekom 1930-ih i 1940-ih podlegao velik dio njemačkog stanovništva. «Volim Adolfa, on je upravo vođa kakav je Njemačkoj potreban.» - «Volim Georgea, on je upravo vođa kakav

je Americi potreban.« Po metodi i rezultatima, među njima nema razlike. Ali, kao što je danas slučaj s Bushovim pristašama, Nijemci koji su podržavali Hitlera nisu bili u stanju prozreti kroz dimne zavjese i propagandistički jezik sve dok nije postalo prekasno za zaustavljanje mržnje i kontrole. Već smo jako daleko odmaknuli na orvelovskom putu, ali iako većina to još ne može vidjeti, plamen slobode rasplamsava se u srcima onih koji još misle vlastitom glavom. Obratite pozornost da sam rekao da je «probušova i proratna» Amerika duboko bolesno društvo. Iz osobnog iskustva znam da mnogi milijuni Amerikanaca nisu mentalno i emocionalno hendikepirani poput njihovog predsjednika. Oni uočavaju igru i zgroženi su njom, poput milijardi ljudi u Britaniji i širom svijeta. Amerika nije Bush i Britanija nije Blair. Iza hipnotiziranih i umno mrtvih koji vjeruju u Bushove-Blairove laži i deluzije, mnogi se bude i nastoje se oduprijeti Gestapou u Vvashingtonu i Londonu dok im iz tjedna u tjedan oduzimaju temeljne slobode u ime rata protiv terorizma koji nije ništa drugo nego izmišljen izgovor - poput 11. rujna - radi provedbe odavno smišljenog plana za globalnu diktaturu.

Ovdje sam iznio samo dio pozadine globalne zavjere i kako se ona odvijala od 11. rujna nadalje. Koncentrirao sam se na rat u Iraku zbog njegove važnosti za trenutne događaje i zato što je to divan primjer metodologije koju Iluminati koriste u svakodnevnom manipuliranju ljudima. Postoji tajni plan i postoji film za skrivanje tog plana od ljudi. Plan je stvaranje globalne fašističke države, centralizirane diktature i neprekidne kontrole i nadzora, sa svjetskom vladom, središnjom bankom, valutom i vojskom koja upravlja mikročipiranim stanovništvom. A film je da se kršćani iz Bijele kuće i Dovvning Streeta bore protiv terorizma, štiteći narod i oslobađajući svijet od tiranije. Ovu poruku nastojim širiti svakom prilikom, već mnogo duže od desetljeća, često suočen sa strašnim ismijavanjem i osuđivanjem. Nazivali su me «udarenim», «rasistom», «širiteljem mržnje» i ismijavali na ulicama diljem Britanije. Ali sad kada ljudi gledaju fašizmu u oči i uviđaju da se ono što je bilo predviđano sada ostvaruje, daleko je manje onih kojima je to smiješno.

Ovo što sam opisao u ovih nekoliko posljednjih poglavlja zavjera je na razini pet osjetila, ono što izravno utječe na naša svakodnevna iskustva u ovom 'svijetu'. Međutim, na svojem putu otkrivanja spoznao sam da je priča daleko šira od toga - enormno šira. Bush, Blair i svi ti drugi 'ljudski' vođe i politički manipulatori i sami su pijuni u jednoj puno većoj igri. Oni su dijelovi, a ne slagalice.

• IZVORI

- 1 BBC news Online, 6. svibnja 2003.
- 2 «White House Wants Baker to Head Iraq Reconstruction, Unresolved Whether Baker or Bremer Would have Final Word», Mike Allen i Glenn Kessler, *Washington Post*, 25. srpnja 2003.
- 3 Ibid
- 4 «Carving Up The New Iraq», Neil Mackay, Sunday Herald, Scotland, <http://www.Sundayherald.com/33021>
- 5 Ibid
- 6 *Associated Press*, 16. travnja 2003.
- 7 Ibid
- 8 Izjava američkog ministra financija Johna Snowa prije sastanaka G7, MMF-a i Svjetske Banke, 10. travnja 2003, objavio američki Ured za javna pitanja.
- 9 «US Urges World Bank to Aid Iraq», *BBC News Online*, 11. travnja 2003.
- 10 «Carving Up The New Iraq», Neil Mackay. *Sunday Herald*, Škotska, <http://www.Sundayherald.com/33021>
- 11 «Awarding Iraq Policing Contract To Rapists, Sex-Slave Traders, and Frauds, Let there be peace», 17. travnja 2003, http://www.lettherebepeace.blogspot.com/2003_04_13_lettherebepeace_archive.html
- 12 Ibid
- 13 «U.S. Firms Secretly Bid to Uphold Law In Iraq», *Los Angeles Times*, 18. travnja 2003, <http://www.latimes.com/classified/jobs/news/la-fi-cops18apr18,0,1704126.story?coll=la-class-employ-jobnews>
- 14 Ibid
- 15 «Eyes On America», Jonathan Ashley. 9. listopada 2001, http://www.truthout.org/docs_01/0662.Bush.Saudi.htni
- 16 Ibid
- 17 Ibid
- 18 <http://www.villagevoice.com/issues/0141/gray.php>
- 19 *BBC News Online*, 17. travnja 2003, <http://news.bbc.co.Uk/1/hi/business/2957875.stm>
- 20 «The Contractors», *New Yorker*. 5. svibnja 2003
- 21 Ibid
- 22 ((Halliburton job bigger than thouht, Army says \$7 B contract to repair Iraq's oil fields includes operations and oil distribution)), CNN-ova web-lokacija, 7. svibnja 2003.
- 23 Ibid
- 24 <http://www.halliburton.com>
- 25 Više detalja na http://www.truthout.org/docs_01/02.01E.Cheney.Hussein.htm
- 26 *International Herald Tribune*. Srpanj 2000.
- 27 http://www.austinchronicle.com/issues/dispatch/2000-08-25/pols_feature2.html
- 28 Pogledati «The Candidate From Brown and Root», Robert Bryce. 28. kolovoza 2000, <http://multihome.www.desert.net>
- 29 Ronnie Dugger, *The Politician: The Life and Times of Lyndon Johnson*, (Norton, 1982)
- 30 <http://www.nexusmagazine.com/bushcheney.html>
- 31 *Balochistan Post*. Pakistan. 15. travnja 2003.
- 32 *BBC News Online*, 17. travnja 2003. <http://news.bbc.co.uk/vi/hi/business/2957875.stm>
- 33 *Sunday Mirror*, 30. ožujka 2003.

- 34 «Franklin Graham's Mistake», Christopher Ruddy Monday. 19. studenog 2001.
- 35 «Jesus in Baghdad. Why we should keep Franklin Graham out of Iraq», Steven Waldman, 11. travnja 2003. <http://slate.msn.com/>
- 36 *Daily Telegraph*, 16. lipnja 2003.
- 37 «Bushs 'Christian' Blood Cult, Concerns Raised by the Vatican», Wayne Madsen
- 38 Washington Post, listopad 2000.
- 39 «Bush's 'Christian' Blood Cult, Concerns Raised by the Vatican», Wayne Madsen
- 46 Ibid
- 41 «Berating the Generals», The Siege of Washington, Wayne Madsen, <http://www.counterpunch.org/madsen03312003.html>
- 42 Afghanistan after the war bodes ill for Iraq, Living in poverty and fear of abandonment, the barely functioning state that trusted its saviours», Phil Reeves iz Kabula, *The Independent* (UK), 24. veljače 2003.
- 43 «Poll shows errors in beliefs on Iraq, 9/11. Many misinformed about banned weapons», Frank Davies, *Knight Bidder*, svibanj 2003.
- 44 Wilson Bryan Key, *The Age of Manipulation* (Madison Books, SAD, 1989), str. 4
- 45 «McCarthy's Ghost - Democracy Under Threat In The US», *The Guardian*, 27. ožujka 2003.
- 46 Ibid

DRUGA RAZINA

**Izvanzemaljska/
interdimenzionalna
zavjera**

DEVETO POGLAVLJE

Ne misliš valjda ozbiljno gmazovi? *Pa_y mislim*

Povijest je verzija prošlih događaja oko koje su se ljudi odlučili suglasiti.

Napoleon Bonaparte

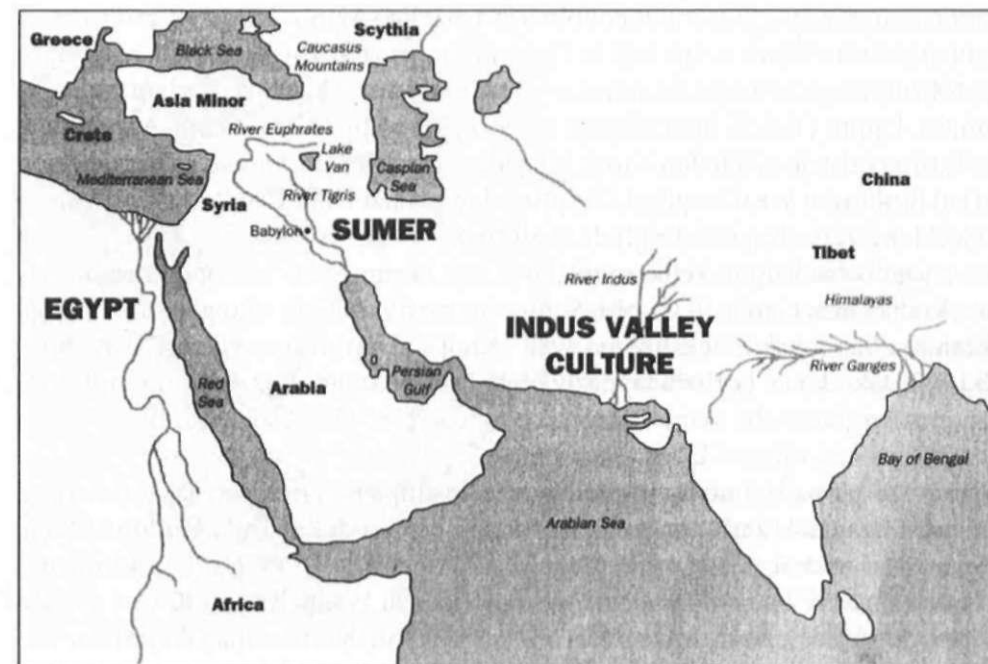
Credinom 1990-ih počeo sam sastavljati dijelove slike o strukturi kroz koju su Olluminati u stanju manipulirati masama i pritom održavati tajnost koja je presudna za uspjeh njihovog plana. Dotad mi je već bilo jasno da je (a) ta zavjera morala nastati vrlo davno i (b) očigledno je morala postojati neka ujedinjujuća sila koja je koordinirala događaje kroz generacije.

Potpuno razumljivo, ljudi pitaju zašto su, ako zavjera traje već barem tisućama godina, iluminatski operative! kroz cijelo to razdoblje posvećivali svoje živote postizanju globalne kontrole, znajući da neće doživjeti da vide kako se ona ostvaruje? Postoji odgovor na to pitanje, a ja sam ga počeo nazirati kad je u moja istraživanja ušla jedna naizgled bizarna nova tema: gmazovi koji mogu mijenjati oblik. Da, znam kako to zvuči, ali ostanite sa mnom još malo. Počeo sam pratiti zavjeru natrag' kroz povijest tražeći podrijetlo Illuminata i njihovog plana za osvajanje svijeta. S lakoćom sam se vratio do vremena Križarskih ratova u trinaestom stoljeću u takozvanoj 'Svetoj zemlji' i elitnih tajnih društava osnovanih u to vrijeme, kao što su Vitezovi templari, Teutonski vitezovi i Vitezovi hospitalci sv. Ivana od Jeruzalema, koji danas ima dva glavna ogranka poznata kao Malteški vitezovi (čiji je službeni poglavar Papa) i Vitezovi reda sv. Ivana od Jeruzalema (čiji je službeni poglavar britanski monarh). Ta tajna društva još uvijek su iluminatske organizacije, među njihovim su inicijalima i neki od najmoćnijih ljudi na svijetu, uključujući kraljicu Elizabetu II. Krenuo sam i dalje u prošlost od križarske ere i bio sam u vremenu tisućama godina prije Krista kad sam pronašao nešto što bi moglo sličiti na početnu točku iluminatskog plana. To, u stvari, nije bio izvor koji leži mnogo dalje, u naprednim civilizacijama poznatim kao Atlantida i Lemurija

ili Mu, pa čak i ranije. Pretpostavlja se da su se te zemlje nalazile u Atlantskom i Tihom oceanu i da su ih uništili enormni kataklizmički događaji koji su vjerojatno započeli prije 11.000 godina (pogledati *Najveću tajnu*). Postoji, međutim, jedna kasnija točka u kojoj se može uhvatiti nastavak priče - otprilike između 4.000 do 2.000 godina pr. Kr. - u Sumeru, današnjem Iraku, u «Zemlji između dviju rijeka» zvanoj Mezopotamija.

Sumersko carstvo

Sumer je bio tako napredan da je konvencionalnoj povijesti poznat kao 'kolijevka civilizacije'. Sumerani su bili prvi poznati narod koji je proučavao zvijezde, razvio pisanu riječ i provodio zakonik. Artefakti, tekstovi i zapisi iz Sumera i njegovih nasljednika na toj zemlji, kao što su Asirci i Babilonci, profesionalno su i sustavno opljačkani ili spaljeni nakon invazije Četvrtog Reicha na Irak 2003. godine. Britanski pisac i antropolog L. A. Waddell napisao je niz briljantnih knjiga o Sumeru i drugim drevnim kulturama. Bio je stručnjak za sumersko i egipatsko pismo i sanskrtski jezik Indske doline u Indiji. To je zaista rijedak dar koji mu je omogućio da putuje tim regijama, čita drevne zapise na hramovima i spomenicima i uvidi da su Sumer, Egipat i Indska dolina bili dijelovi jednog carstva sa sjedištem u Sumeru (*Slika 18*). Više o pozadini ovoga može se pronaći u *Najvećoj tajni* i *Djeci Matrixa*, a VVaddellov rad detaljno je dokumentiran u njegovoj knjizi *Egipatska civilizacija, njezino sumersko podrijetlo i prava kronologija*.¹ VVaddell je u svom radu *Stvoritelji civilizacije*² također pokazao da se carstvo sa središtem u Sumeru protezalo ne samo do Indske doline na istoku, nego i do Britanskih otoka na zapadu i obuhvaćalo mnogo toga između. Bilo je veće od carstva Aleksandra Velikog ili Rimskog carstva. Sumersko carstvo obuhvaćalo je velik dio svijeta, a iz tog istog izvora informacija razvile su se sve veće religije. Odakle potječu Kršćanstvo, Judaizam, Islam, Hinduizam, Budizam i druge vjere poput Zoroastrizma itd.? Sa Srednjeg i Bliskog istoka te golemog područja kojim se nekada vladalo iz Sumera. U tisućljećima koja su uslijedila nakon propasti Sumera to je područje ostalo pod prevladavajućim utjecajem te baze znanja i sustava vjerovanja. Priča o kralju Sargonu, akademskom kralju koji je pokorio Sumer, izvrstan je primjer. Priča kaže da ga je njegova majka rodila u tajnosti i pustila ga da u košari otplovi niz rijeku Eufrat, gdje ga je pronašla i odgojila druga obitelj.³ Izraelci/Hebreji, ili točnije, njihovi manipulatorski svećenici leviti, kasnije su uzeli tu drevnu priču iz mezopotamskih izvještaja i iskoristili je u priči o Mojsiju. Stari se zavjet temelji na sumerskim i egipatskim pričama, prilagođenim i izmijenjenim u skladu s potrebama, radi stvaranja izmišljene povijesti i religije zvane Judaizam. Novi zavjet se temelji na simboličnim pričama koje su se iznova ponavljale tisućama godina prije konačnog sastavljanja, i velikim se dijelom odnose na sumersku i egipatsku religiju štovanja Sunca i obrede misterijskih škola. Novozavjetni tekstovi su, sa svoje strane, stvorili izmišljenu religiju i povijest zvanu Kršćanstvo. Kralj Sargon bio je velik štovatelj

Slika 18: Tri vrlo napredne kulture – Sumer, Egipat i Dolina Inda. Sve su bile dijelovi Sumerskog carstva, kao što je dokumentirao L. A. Waddell

Sunca, pa su ti vladari Sumerskog carstva dobivali naslov «Sin Sunca».¹ Sumera-nima je Sunce bilo simbol 'Boga', pa odatle naslov Sin Sunca ili Božji sin. Sumerski carevi često su bili poznati i kao «Jedini Gospodin». Istu priču nalazimo u Egiptu jer su te dvije kulture bile vrlo blisko povezane.

VVaddell je iz vremenskih crta i opisa vođa i njihovih genealogija otkrio da su vladari tih triju velikih kultura - Sumera, Egipta i doline Inda - bili, barem u jednom razdoblju, isti ljudi pod različitim imenima. Različita imena su to što je, u velikoj mjeri, prikrilo istinu. Povjesničari su pretpostavljali da različita imena označavaju i različite ljude, ali to nije točno. Pokazalo se i da su bezbrojni 'bogovi' iz raznih kultura također različita imena za ista božanstva. Jednom kada se to shvati istraživanje prošlosti postaje mnogo manje zamršeno. VVaddell je pred konvencionalnim egiptolozima i 'povjesničarima' imao tu prednost (pored otvorenog uma) što je mogao čitati sumerski i tumačiti egipatske natpise, koje oni nisu mogli razumjeti. On je uočio da su rani egipatski hijeroglifi bili isti oni koje je koristila njihova vladajuća kultura u Sumeru. Tek su kasnije evoluirali u egipatski sustav koji se razvijao lokalno. To je sustav koji su egiptolozi dekodirali. Raniji sumerski hijeroglifi u Egiptu njih su zbunjivali, ali ne i VVaddella. Evo jednog primjera kako je dokazao svoje gledište. Sumerani su zapisali daje kralj «iz košare na rijeci» Sargon imao sina Manisa, koji je kasnije postao car. U isto vrijeme, kako je pokazao

Waddell, sin kralja u Indskoj dolini bio je poznat kao Manja, a u Egiptu su ga zvali Manj (skraćeno Man) - tip koji je Grcima bio poznat kao Menés, a engleskim egiptolozima kao Mena.⁵ Tako imamo vladarevog sina, i kasnijeg vladara, koji se u Sumeru, Egiptu i dolini Inda u istom razdoblju zvao imenima: Manis, Manj i Manja. Razlog postaje očigledan - to je bio jedan te isti čovjek. Čak je i njegov naslov bio isti ili sličan u sve tri regije. U Egiptu je bio poznat kao Manj Ratnik; u Sumeru je bio Manis Ratnik; a u dolini Inda zvali su ga Manja strijelac.⁶

Njegov otac Sargon Veliki semitsko je ime za sumersko-mezopotamskog vladara, kralja Gina, Ganija ili Gunija. Sumersko carstvo bilo je tako golemo da su ga u kasnijim babilonskim tekstovima zvali «Kralj četiriju strana svijeta». Južnoamerički Inke također su koristili taj naziv «cetiri strane svijeta». U drevnim indijskim epovima Sargonov sin Manja kad je postao car zvao se «Kraljevsko oko Gopte i četiriju krajeva svijeta».⁷ U Egiptu, Indiji (u Taj Mahalu, na primjer) i kršćanskom svijetu također nailazimo na simbolizam četiri stupa koji predstavlja stupove koji podupiru nebesa. U zapisima na glinenim pečatima iz doline Inda, Sargon i Manja ili Menés također su sebe i svoju dinastiju zvali Gut ili Got ('Goth' kod Rimljana) te koristili naslov Bar ili Par koji znači 'faraon, tvrdi Waddell.⁸ Gut ili Got postalo je 'Goa' (engl. bog), izraz koji su koristili kasniji Goti. Svi neromanski jezici u Europi potječu od gotskog, uključujući engleski, a drevni švedski jezik još uvijek se naziva «švedo-gotski».⁹ Staro ime Danske bilo je «Gothland», iz čega je izvedeno Jutland.¹⁰ Gotska arhitektura, koju krvne loze i Iluminati toliko vole, potječe iz istog izvora, kao i rogata kruna koju su nosili kraljevi i vođe europskih plemena i kraljevina. Ali ti simboli, stilovi i običaji puno su stariji i potječu iz tehnološki naprednih globalnih civilizacija poznatih kao Atlantida i Lemurija ili Mu. Iluminatski Vitezovi templari koristili su 'gotški' stil arhitekture kod gradnje velikih europskih 'kršćanskih' katedrala, koje su pune poganskog simbolizma i smještene na starim poganskim svetim mjestima. Simbolizam 'Goptinog oka' mogao bi biti povezan s često korištenim iluminatskim simbolom - Horusovim okom koje sve vidi - a koje se može naći na vrhu piramide na novčanici od jednog dolara i na poledini Velikog pečata Sjedinjenih Država (*slika 19*). Ono nedvojbeno predstavlja boga Sunce. Simbole koje su koristile drevne sumerske, babilonske i egipatske dinastije Iluminati koriste još i danas jer pripadaju istim krvnim lozama i barataju istim znanjima koja su od drevnih vremena skrivana u školama misterija i mrežama tajnih društava.

Podrijetlo krvne loze

U vrijeme kada sam istraživao sumersko razdoblje već sam znao da su Iluminati opsjednuti genetikom i da su zbog nekog razloga opsjednuti međusobnim brakovima. Iste krvne loze na položajima političke i ekonomske moći nalaze se tisućama godina. Nekada su bili pripadnici kraljevskih obitelji i plemstvo starih naroda, a danas su vodeći političari, bankari, poslovni ljudi i vlasnici medija modernog

Slika 19: Drevni iluminatski simbol piramide i svevi-dećeg oka na novčanici od jednog dolara. Podignuti vršni kamen predstavlja nevidljivu silu koja manipulira piramidom

društva. Dakle, u čemu je stvar s tim krvnim lozama? Odgovor su ponudile sumerske priče o njihovoj povijesti.

Sumer je odmah na početku dosegao vrhunac svoje moći a kasnije je postupno slabio, što ukazuje na velik početni priljev znanja koje je kasnije izgubljeno. Sumerani su imali vlastita objašnjenja o podrijetlu tog znanja, a njihovi zapisi ponovno su otkriveni tisućama godina kasnije. Sredinom 1800-ih i kasnije deseci tisuća glinenih pločica pronađeni su u nekadašnjem Sumeru, na mjestu asirske prijestolnice Ninive, blizu današnjeg Mosula u Iraku. Jedan Englez, Sir Austen Henry Layard, otkrio je prve pločice, a kasnije su uslijedila i druga otkrića. Zapanjujuće priče na pločicama vodile su podrijetlo iz Sumera, a ne iz kasnije asirske

Kulture. Zbog toga su i zvali sumerske pioce. Procjenjuje se da su bile zakopane oko 2000. pr. Kr., ali prenose priču koja se proteže mnogo dalje u prošlost, do izgubljenih civilizacija Atlantide i Lemurije ili Mua, pa čak i dalje. U novije su vrijeme napisane mnoge knjige s prijevodima sadržaja ploča, pa ne trebate ulaziti duboko u prijevode da vam postane jasno kako je velik dio biblijskog Starog zavjeta prerađena verzija tih sumerskih priča. Osim priče o kralju Sargonu s plivajućom košarom, ploče opisuju Veliki potop i mjesto zvano E.DIN («Dom pravednih»). Biblija govori o Edenu, 'Božjem' vrtu. Priča o Postanku sažetak je iste osnovne priče iznesene mnogo detaljnije na sumerskim pločicama. Zanimljivo, mnogi izrazi koji su u engleskoj verziji Starog zavjeta prevedeni kao 'Bog' potječu od riječi koje zapravo znače 'bogovi', u množini, a Sumerani su tvrdili da su osnivači njihove civilizacije bili rasa bića koja je došla na ovaj planet izvana i donijela sa sobom golemo znanje i tehnologiju. Oni su ta bića zvali Anunna. Njihovo kasnije semitsko ime bilo je AN.UNNAK.KI («Oni koji s Neba dođoše na Zemlju») i DIN.GIR («Pravedni iz plamtećih raketa»). Anunna znači «Sinovi Ana» (An se kasnije zvao Anu), kralja Anunna/Anunnakija." Sumer se na pločicama zvao KLEN.GIR, što se prevodi kao «Zemlja gospodara plamtećih raketa», a također i kao «Zemlja Nadglednika». Naziv 'Nadglednici' često se koristi kod opisivanja drevnih 'bogova'. Egipatsko ime za njihove bogove, Neteru, doslovno prevedeno znači 'Nadglednici'.

Egipćani su govorili da su ti Nadglednici stigli u svojim 'nebeskim čamcima'. U drevnim kulturama širom cijelog svijeta stalno se javlja tema 'bogova' koji su stigli u nekoj vrsti letećih strojeva kako bi osnovali civilizaciju i donijeli znanje i tehnike koje su bile svjetlosnim godinama ispred onoga što je dotad postojalo.

U indijskoj kulturi letjelice su zvali Vimane i bilo ih je nekoliko vrsta. Neke su bile oblika sličnog cigari, dok su druge prema opisima imale dvije palube s kupolom i okruglim prozorima. Oba se tipa danas redovito sreću u viđenjima NLO-a. Drevni indijski tekstovi opisuju antigravitacijsku tehnologiju koja je korištena u 'letećim tanjurima'. I to tako detaljno, da kad su Kinezi otkrili sanskrtske dokumente na Tibetu i poslali ih u Sveučilište u Chandrigarhu na prijevod, utvrđeno je da sadrže znanja koja omogućavaju gradnju međuzvezdanih svemirskih brodova, tvrdi dr. Ruth Revna s tog sveučilišta.¹² A ti dokumenti stari su tisućama godina! Dr. Revna otkrila je da su ti brodovi bili poznati kao «Astre». Tvrdilo se da mogu odletjeti na bilo koji planet. Neki tekstovi govore o njihovim letovima na Mjesec. Uključene su sve pojedinosti o gradnji, letenju i korištenju letjelica. Kinezi su, čini se, dijelove tih sadržaja čak i primijenili u svom svemirskom programu.¹¹

Sumerske pločice opisuju broj i izgled planeta Sunčevog sustava na način koji je dobio potvrdu tek u dvadesetom stoljeću. Govore kako su Anunnaki, koji su kasnije nazvani 'bogovima', stvorili izuzetno razvijenu i tehnološki naprednu kulturu koju su uništile Zemljine katastrofe i poplave. Priča o biblijskom Velikom potopu detaljno je iznesena na pločicama tisućama godina prije pojave Biblije. Sumerski junak Potopa Utnapištim dobio je ime Noa kad su puno kasniji tekstovi Knjige postanka sastavljeni na temelju sumerskih zapisa. Najšokantnije informacije na sumerskim glinenim pločicama detaljni su opisi križanja Anunnakija s ljudima i nastanka hibridne rase, stapanja gena ljudi i 'bogova'. I opet, tema je to koja se konstantno ponavlja u svim dijelovima svijeta i može se vidjeti u starozavjetnoj priči, preuzetoj od Sumerana, o sinovima Božjim (pravilnije prevedeno - 'sinovima bogova') koji su općili s ljudskim rodom i stvorili hibridnu krvnu lozu. Knjiga postanka kaže:

«Kad su se ljudi počeli širiti po zemlji i kćeri im se narodile, sinovi Božji (sinovi bogova) opaze da su kćeri ljudske pristale, pa ih uzimahu sebi za žene koje su god izabrali... U one dane živjeli su Nefili na zemlji - pa još i kasnije - kad su Božji sinovi općili s ljudskim kćerima pa im one rađale djecu. To su bili heroji davnine, glasoviti ljudi.»¹⁴

Naziv Nefili može se prevesti kao «Oni koji su sišli» ili «Oni koji su pali s nebesa». Američki istraživač David Sielaff naglašava da Nefili ili Nefilim nisu sinovi bogova (beni ha-Elohim) već potomstvo nastalo križanjem između «kćeri ljudskih» i neljudskih bića koje Biblija zove Elohim. Iluminatske krvne loze koje vladaju današnjim svijetom su Nefili, rasa koja je ljudsko-neljudski hibrid. U drevnim vremenima bili su poznati još i kao Rephaim, Emim, Zazummim i Anakim,

i svi su bili vrlo visoki ili 'divovski' ljudi u tim vremenima.¹⁵ Biblijski Golijat bio je Rephaim, a *replici* na hebrejskom znači div.¹⁶ Ta tema o divovima stalno se susreće. Pećinske slikarije pronađene na mjestima kao što su Japan, Južna Amerika i pustinja Sahara prikazuju divovske ljude s okruglim glavama kako se izdižu iznad ljudi-lovaca. Kostii divovskih ljudi visokih između 2,44 i 3,66 m pronađene su u humcima u Minnesoti kao i na drugim mjestima. Indijanci Delaware govore o rasi divova koji su nekada živjeli istočno od Mississippija u enormnim gradovima, no isti takvi opisi divova u drevnim legendama i predajama mogu se naći posvuda.¹⁷ I jeseci divovskih crvenokosih mumija otkriveni su u pećini blizu Lovelocka u Nevadi, pri čemu su neke bile visoke 213 cm.¹⁸ Legende Indijanaca Piuta govore da su ti divovi bili ljudožderi. Čak bi iskopali mrtve Piute iz njihovih grobova i pojeli ih, kažu priče.¹⁹ Legende o Atlantidi uključuju priče o crvenokosim divovima koji su se ponašali kao vampiri, a i divovski Nefili povezivali su se s kanibalizmom i pijenjem krvi, baš kao i iluminatske krvne loze danas. U većini tih priča se tvrdi da su ovi divovi bili neprijazni pa čak i neprijateljski nastrojeni prema ostalom stanovništvu. S divovima se često povezuju neobična vozila koja uvelike podsjećaju na 'leteće tanjure' iz suvremenih izvještaja o NLO-ima. Knjiga Postanka govori nam da su sinovi bogova uzimali ljudske kćeri za žene prije Potopa, kao i poslije. I Brojevi Nefile zovu Anakovim sinovima ili potomcima Anakovaca (Anunnaki).²⁰

Štovanje heroja

Prema učenjaku Zechariji Sitchinu, koji je napisao brojne knjige o sumerskim pločicama, izraz «glasoviti ljudi» iz Knjige postanka trebao bi se, u skladu sa sumerskim izvorom, prevoditi kao «ljudi iz nebeskih vozila». To baca posve drugo svjetlo na cijelu priču i daje joj mnogo više smisla. Spominjanje «heroja davnine» također je relevantno. Riječ 'heroj' potječe od egipatske riječi *heru* koja se, prema istraživaču Wallisu Budgeu, «koristila za kralja kao predstavnika boga Sunca na Zemlji».²¹ Precizno značenje bilo je «ljudsko biće koje nije ni bog ni *dciemon*».²² Izraz navodi na zaključak kako se radi o hibridnoj rasi. Pisac Homer (8.-9. stoljeće pr. Kr.) napisao je: «heroji bijahu uzvišeni iznad rase običnih ljudi». Pjesnik Pindar (518-438 pr. Kr.) upotrijebio je naziv «heroj/heru» za opisivanje rase «između bogova i ljudi». Josip Flavije, pisac i povjesničar iz prvog stoljeća, o križanju između 'bogova' i ljudskih kćeri koje se spominje u Knjizi postanka zapisao je:

«... jer mnogi anđeli Božji upoznahu žene, začeвши sinove koji se pokazahu kao nepravedni i mrzitelji svega što je dobro, na račun samopouzdanja koje im je davala njihova vlastita snaga; jer predaja govori da su ti ljudi činili djela slična djelima onih koje Grci zovu gigantima.»²³

Naziv 'anđeo', što znači glasnik, počeo se povezivati s tim neljudskim entitetima koji su se križali s ljudima. Sumerske ploče idu daleko dalje od Knjige postan-

ka u opisivanju križanja 'bogova i ljudi. One opisuju kako su Anunnaki odlučili stvoriti robovsku rasu, kasnije nazvanu *Homo sapiens*, koja će služiti njihovom planu te kako su taj pothvat pokrenuli, uz mnoge pokušaje i pogreške, koristeći ono što danas zovemo metodom epruvete. To je opisano na pločama, a pojedino-sti o tim pričama možete pročitati u knjigama Zecharie Sitchina.²⁴ Ploče govore o tome kako je sperma muškaraca Anunnakija korištena za oplodnju ljudskih jajnih stanica koje su zatim usađivane ženama Anunnakija koje bi ih nosile i rađale. Izgleda kako je sve to započelo prije više stotina tisuća godina, ali se nastavilo odvijati sve do danas, u većim ili manjim razmjerima. Osobno smatram da se mnoge spomenute priče na pločama odnose na događaje iz Lemurije i Atlantide. Sve spomenuto čini razumljivijima bezbrojne priče ljudi koji u današnje vrijeme tvrde da su ih oteli neljudski entiteti i prisilili ih na seks ili pak uzeli njihove jajne stanice. Bebe koje se iz toga razviju često i bez medicinskog objašnjenja nestanu u ranoj trudnoći. Naravno, brojna su iskustva 'otmica koja su jednostavno izmišljena ili imaju druga, ovozemaljska objašnjenja. Međutim, odbacivati ih sve, s obzirom na njihov broj, a često i podudaranje detalja priča iz cijeloga svijeta, bilo bi jednako smiješno kao i vjerovati svakoj riječi svake od njih.

Molim pljesak za Lulu

Sumerske pločice govore o tome kako je na čelu izvornog programa križanja bio glavni znanstvenik Anunnakija po imenu Enki ili «Gospodar Zemlje» (Ki = Zemlja) i njihova stručnjakinja za medicinu Ninkharsag, također poznata kao Ninti («Gospa od Života»). Mezopotamski crteži prikazuju je kako drži oruđe u obliku potkove koje se u to vrijeme koristilo za rezanje pupčane vrpce. Njeno kasnije ime bilo je Mamini, odakle je poteklo 'mama i 'majka'. 'Mama' ili 'ma' kao riječ za majku može se pronaći u raznim jezicima diljem svijeta. Kasnije je Ninkharsag dijelom bila simbolizirana nizom božica-majki s imenima kao što su kraljica Semiramida, Izida, Barati, Artemida, Dijana i biblijska Marija. One su ujedno simbolizirale ženski princip kao božice Mjeseca ili voda, za koje se smatra da su ženska protuteža muškom Suncu. Nakon brojnih neuspjeha i nekoliko zastrašujućih kreacija - tvrde pločice - Enki i Ninkharsag stvorili su ljudski hibrid koji su Sumerani zvali LU.LU («Onaj koji je pomiješan») i koji je, kako se čini, bio biblijski «Adam». Radilo se o povezivanju DNK Anunnakija s onom ljudskog bića poznatog kao Homo erectus. Neki od tih hibrida bili su stvoreni da vladaju kao 'posrednici' ih 'polubogovi' između Anunnakija i ljudi. Ono što Biblija zove «Adamom», 'prvim čovjekom', vjerojatno simbolizira «Adama», genetsku lozu, a ne pojedinca. Biblijska «Eva» navodno je stvorena od Adamovog rebra, ali riječ iz koje je poteklo «rebro» bilo je sumersko TI, što prema prijevodima Zecharie Sitchina znači i 'rebro' i 'život'. Biti stvoren iz «života» ili životne esencije adamske rase ima puno više smisla nego iz rebra. Isto tako, «prah zemaljski» iz kojega je, prema tvrdnjama Biblije, stvoren Adam, potječe od sumerskog naziva TI.IT koji zapravo treba prevoditi kao «ono

što je život» . Tako je Adam pomalo bio TI.IT. Prikladno, sumerska riječ za ljude bila je LU, čije je izvorno značenje 'radnik' ili 'sluga', a također implicira udomaćenu životinju poput ovce. Ne opisuje li to prirodu ljudskog života danas kao i odavna? Moja vlastita istraživanja dovela su me do zaključka da su tvrdnje da su Anunnaki stvorili ljudski oblik kakav poznajemo širom svijeta pretjerane. Mnogo je primjera križanja između čovječanstva i izvanzemaljskih 'bogova' raznih podrijetla i rasa, a ne samo s Anunnakima. Vjerojatnije je da su Anunnaki stvorili DNK linije ili krvne loze za potrebe svojih planova, te da su nastavili unositi svoju DNK u ljudske krvne loze. Oni nastoje prepraviti DNK kako bi zatvorili interdimenzi-onalnu komunikaciju i telepatske moći ljudi. To nas stavlja u vibracijski zatvor u kojem većina može zapažati samo vrlo uzak frekvencijski raspon dostupan našim fizičkim osjetilima. Službena povijest kaže da su određeni oblici ljudi izumrli i da su ih naslijedili drugi. Tako je za neandertalcem uslijedio kromanjonac, a nakon njega *Homo sapiens* ili moderni čovjek. No arheolozi koji su radili na Srednjem istoku otkrili su dokaze koji pokazuju da su svi ti fizički oblici postojali tijekom istog razdoblja. 'Nedostajuća karika' koja bi ih povezala i objasnila iznenadne i dramatične promjene i izgled njihovih fizičkih oblika nikada nije pronađena zato što akademski establišment više voli biti u neznanju nego izgovoriti riječ na 'i' - izvanzemaljci. Tema kraljevskih obitelji koje polažu pravo na vlast zato što su njihovu krvnu lozu oplodili bogovi konstanta je diljem svijeta, a posebno u Sumeru i Egiptu, i upravo je to izvor iluminatskih krvnih loza.

'Izraelski' faraoni

S obzirom na važnost koju Iluminati pridaju drevnom Egiptu i Velikoj piramidi u Gizi (što se vidi i na novčanici od jednog dolara), očekivali biste neku vezu s Egiptom - i evo je. Morao bih, međutim, ovdje naglasiti da ono što mi zovemo Egiptom nije bila prva civilizacija na tom području. Desecima tisuća godina prije pojave Egipta koji poznajemo iz službenih povijesnih udžbenika, ta se zemlja zvala Khemit (vidio sam da je pišu na razne načine). Khemit je bio povezan s naprednim civilizacijama Atlantide i Mu ili Lemurije koje su postojale prije ogromnog 'Potopa', kataklizme koja se dogodila oko 11.500. pr. Kr. (pogledati *Najveću tajnu*). Sve su one bile dijelovi jednog globalnog društva. Riječ 'Kh'met' na egipatskom znači «Crna zemlja», što se navodno odnosi na tamno, bogato tlo koje poplave svake godine nanose na obale Nila. ('Deshr'et' znači «Crvena zemlja», odakle potječe engleska riječ za pustinju - 'desert'.) Čuo sam i mišljenje da se Crna zemlja odnosi na crno stanovništvo. Egipatski faraoni tvrdili su da im pravo na vlast daje to što su djeca bogova; bili su, naime, još jedan izdanak krvne loze zasijane širom svijeta kako bi vladala u ime tih 'bogova'. Ta egipatska kraljevska loza vrlo je važna Iluminatima, a preživjela je nedirnuta do modernog doba. Službenu povijest židovskog naroda u novije vrijeme doveli su u pitanje mnogi autori i istraživači koji nemaju nikakvih drugih motiva osim utvrđivanja istine. U svojim prethodnim

knjigama povezao sam narod poznat kao Hiksi s biblijskim Izraelcima, a dovršavajući ovaj rad naišao sam na niz izuzetno zanimljivih knjiga britanskog autora Ralpa Ellisa.²⁵ On se posebno usredotočio na egipatsku vezu s 'kraljevskim' krvnim lozama, a Hiksi su u središtu njegovog istraživanja. Hiksi su povijesti poznati kao «pastirski kraljevi» ili «vladari stranih zemalja», ovisno o prijevodu, i smatra se da su izvršili invaziju na Egipat oko 1720. do 1650. pr. Kr., opet ovisno o tome koju verziju čitate. Dali su određen broj faraona ili «kraljeva-svećenika» koji su bili inicirani u tajne iz Velike piramide i misterijske škole posvećene Suncu u Heliopolisu (koji Biblija naziva 'On'). Dinastija Hiksa vladala je iz Avarisa (odakle potječe engleska riječ 'avarice', što znači pohlepa) na istočnoj delti Nila (pogledati *sliku 20*). Knjige Ralpa Ellisa preporučio bih zbog obilja pojedinosti. Ukratko, on tvrdi da su velike ličnosti 'židovske' povijesti poput Abrahama, kralja Davida i kralja Salomona bile faraoni egipatske kraljevske loze koja je tvrdila da potječe od 'boga'. Ne slažem se sa svim njegovim zaključcima, na kraju ovog poglavlja ponudit

ću vlastitu interpretaciju događaja, ali njegove opće teze u velikoj mjeri podržavaju moja vlastita istraživanja: krvna loza i s njom povezano tajno znanje došli su iz Egipta, s vođama biblijskih Izraelaca.

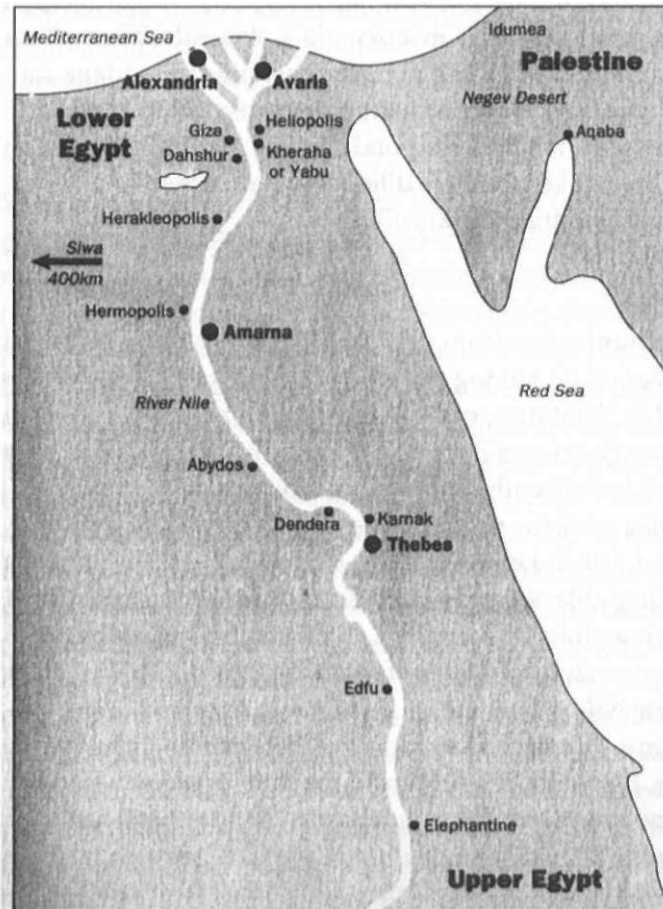
Kao što sam već ranije istaknuo, uzalud ćete izvan Biblije tražiti povijesne dokaze o likovima poznatim kao Abraham, David, Solomon i Mojsije. Jednako tako nedostaju i arheološki dokazi koji bi govorili u prilog starozavjetnim pričama poput masovnog egzodusa izraelkog naroda iz sužanštva u Egiptu u razdoblju kad se to navodno dogodilo. To je apsurdno s obzirom na razmjere navodnili događaja, očigledan ugled

tih ljudi i podvige za koje su navodno bili zaslužni. Jednostavno rečeno, oni u svom biblijskom obliku nisu postojali. Međutim, Ellis predstavlja dokaze da priča zaista počinje imati smisla ako ih premjestite u Egipat i identificirale kao faraone Hiksa, «pastirske kraljeve» ili «vladare stranih zemalja». To je navodno bio narod iz zapadne Azije, što uključuje zemlje današnjeg Turkestana na sjeveru, Afganistana na istoku, Sredozemnog mora na zapadu i današnjih Irana i Iraka na jugu - zemlju Sumera i Babilona. Iz razloga koje ću kasnije objasniti, osobno smatram da je loza Hiksa došla iz Sumera. Dva sumerska kralja na popisima kraljeva nosila su titulu «pastirski kralj», a sumerska i egipatska religija bile su doslovno identične. Egipatski bog Sunca zvan Ra u Mezopotamiji je bio Šamaš, a obojica su prikazivani kao krilati Sunčev disk (simbol koji danas često koriste Illuminati). Hebrejska riječ za Sunce je «Shemesh»²⁶, pa jesu li onda Šemovi sinovi (otuda 'Semiti') stvarno bili sinovi Sunca? To je naziv koji nalazimo i u drevnom Egiptu, kod Raovih sinova. Kada govorimo o Egiptu, također govorimo o Sumeru i Mezopotamiji, jer su te zemlje bile vrlo tijesno povezane. Kako piše Ralph Ellis:

«Povijesni zapisi Sumera velikim su dijelom paralelni s egipatskima, i datiraju u prošlost do otprilike 3000. pr. Kr, s popisima kraljeva koji su gotovo identični onima koji se mogu naći u Egiptu. Povijesno gledano, čini se da su u nekom trenutku u povijesti elementi sumerske kulture doplovili do Egipta i da su stoga egipatski kraljevi prve dinastije imali mnogo zajedničkog sa sumerskim narodima.»²⁷

Bik-ovca

Ellisa su njegova istraživanja dovela do zaključka da Hiksi nikada nisu izvršili invaziju na Egipat iz bilo kojeg smjera. Već su bili tamo. On tvrdi da su Hiksi bili Egipćani koji su počeli slijediti religiju 'ovce' kad su svećenici misterijske škole u Heliopolisu - biblijskom Onu - objavili početak astrološkog doba Ovna. On kaže da je to dovelo do teških sukoba s onima, uključujući vladajućeg faraona, koji su podržavali nastavak štovanja 'bika' ili doba Bika. Ellis piše da je taj religijski sukob 'ovce' i 'bika' kodirano značenje «pastirskih kraljeva» (što on smatra ispravnim prijevodom njihovog naslova) i neprestano spominjanje ovaca, pastira, «dobrih pastira» i stoke u simbolima prožetim biblijskim pričama. Knjiga postanka, na primjer, kaže za patrijarha Jakova: «Tako je i ovce Jakov bio odvojio ... za sebe je namicao posebna stada koja nije miješao s Labanovim stadima.»²⁸ Isto tako, kad je nakon doba Ovna došlo doba Riba, u razdoblju o kojem govori Novi zavjet, šifre su se od pastira i ovaca počele mijenjati u ribe i «ribare ljudi». Danas se nalazimo na prijelazu iz Riba u Vodenjaka. Ellis kaže da Abraham, biblijski 'otac' židovskog i islamskih naroda, nije došao iz mezopotamskih zemalja kao što tvrdi Biblija, nego je bio sin jednog egipatskog faraona. Abraham je, smatra Elliot, postao prvi faraon Hiks kad su sljedbenici Ovna (Ariesa) ili «Arijci», kako ih on zove, zauzeli Donji

Slika 20: Drevni Egipat u vrijeme Hiksa (s dopuštenjem Ralpa Ellisa preuzeto iz njegove knjige, *Tempest and Exodus*)

Egipat, što je uključivalo i Veliku piramidu u Gizi i misterijsku školu u Heliopolisu, gradu Sunca. Gornji Egipat je nastavio slijediti staru religiju s njenim središtem u Tebi, kaže Ellis. Izvjesno je to da su starozavjetne priče o tome kako su izraelski heroji bili siromašni pastiri obične laži. To su bili ljudi s jako dobrim vezama, kao što je pokazao Ellis, i ta kraljevska loza koja je došla iz Egipta razlog je opsjednutosti Starog zavjeta genealogijom i svih onih 'poteče od'. On tumači da je Abraham bio faraon Hiks po imenu Šeši, čije je vladarsko ime bilo Mayebre ili Mayebra. Prebacite slovo M na drugu stranu, kaže Ellis, i imate savršeno fonetsko slaganje s Abramom koji je postao biblijski Abraham. Mam-aye-bra = Ay-bra-ham:

«Nećeš se više zvati Abram - već će ti ime biti Abraham, jer za oca mnogih naroda ja te postavljam. Silno ću te rodnim učiniti... i kraljevi će od tebe poteći.»²⁹

Abrahamov sin, u Bibliji poznat kao Izak, bio je faraon Hiks zvan Anater, kaže Ellis, a Izakov sin Jakov zapravo je bio faraon čije je vladarsko ime bilo Jakobaam. Jakov je biblijski patrijarh za kojeg se tvrdi da je imao dvanaest sinova koji su osnovali «dvanaest izraelskih plemena». Ralph Ellis tvrdi da je biblijski egzodus 'Izraelaca' zapravo priča koja kombinira dvije masovne evakuacije Hiksa i njihovih sljedbenika iz Egipta. Ona veća, kaže, dogodila se u 16. stoljeću pr. Kr. kad je sukob između religija Gornjeg i Donjeg Egipta - bika i ovce - doveo do seobe 'Abrahamovog' naroda u Palestinu, u vrijeme faraona Hiksa Jakobaama (Jakov). Prema egipatskom povjesničaru Manetu,³⁰ bilo ih je 240.000 obitelji, a židovski pisac iz prvog stoljeća Josip opisao je izbjegle Hipse kao «naše pretke».³¹ Oni su otišli u Kanaan, prema biblijskim tekstovima prurušeni kao Izraelci, i opljačkali Jeruzalem.

Kraljevska linija Hiksa vratila se u Egipat, tumači Ellis, s biblijskim 'Josipom'. On piše da priča o 'kičenoj haljini', kad su Josipa prodala njegova ljubomorna braća nakon čega je odveden u Egipat, simbolizira povratak krvne loze iz izgnanstva u Kanaan. Iako 'Josip' prema priči nije bio prvorođeni sin, bio je prvorođenac 'glavne žene' njegovog oca Jakova - Rahele. Zato je bio nasljednik. To je povezano s prenošenjem krvne loze po ženskoj strani. 'Čistoću' gena s 'kraljevskog' gledišta određuje DNK majke, a ne oca. Iluminati iste principe slijede do današnjeg dana, pa se simbolizam 'glavne žene' ili 'prve žene' nastavlja kroz naslove kao što je 'prva dama' za ženu američkog predsjednika. Biblijska priča dalje kaže da je Josip postao faraonov 'vezir' ili prvi ministar. Stari zavjet govori nam da je oženio kćer svećenika tajne misterijske škole Hiksa iz Heliopolisa. Njegova je supruga bila iz egipatske kraljevske loze. Nije loše za skromnog pastira kojeg su trgovci prodali u roblje. Ali, naravno, to je samo biblijska lažna priča. Josipa su smatrali potomkom kraljevske loze faraona Hiksa. Njegov zadatak, kaže Ellis, bio je ponovno osvojiti prijestolje za Hipse. Postavši glavni pomoćnik faraona, koji u početku nije bio upoznat s njegovim podrijetlom, bio je u savršenoj poziciji za pokretanje tog procesa. U po-

vijesti ima mnogo primjera 'glavnih savjetnika' kraljevske obitelji koji su na kraju preuzeli prijestolje. Jedan su takav primjer Stewardi u Škotskoj, glavni pomoćnici kraljeva, koji su postali dinastija Stuart. Biblija tvrdi da su se Josipova braća vratila u Egipat i na taj je način, kaže Ellis, postojala podzemna alternativna kraljevska loza koja je čekala svoj trenutak. Objašnjava da je trebalo proći 200 godina prije nego što je budući faraon Amenhotep III oženio kćer iz 'Josipove' loze kraljevskih 'upravitelja' ili 'savjetnika' Hiksa. Usput, od naslova 'Amen' koji se koristio u drevnom Egiptu, kao u Amenhotep, potječe 'amen' koje se koristi u 'kršćanskim' službama, zato što se 'kršćanska' religija temelji na štovanju Sunca iz Egipta, Sumera i drugih zemalja. Ellis piše:

«I Amenhotep II i Amenhotep III imali su 'hyk' u svom kraljevskom naslovu - što znači 'Pastirski kralj'. Što je još zanimljivije, njihovo podrijetlo također se spominje u zapisima, a puni naslov Amenhotepa II je 'Hikški kralj Heliopolisa, što ima smisla jer je to bio sveti hram i sveučilište prinčeva Hiksa. Egiptolozima su neobično šutljivi u vezi s tom činjenicom.»³²

Drugi izlazak iz Egipta

Ellis kaže da je sin Amenhotepa III, «pastirskog kralja», vrlo vjerojatno bio biblijski lik Mojsije koji je bio iz egipatske kraljevske obitelji svećenika-kraljeva, a ne «siromašni Izraelac». «Mojsije» je, piše Ellis, vjerojatno bio Tutmozes, brat Amenhotepa IV, budući faraon koji je povijesti bolje poznat kao Ehnaton. Biblijska priča o Mojsiju kojeg je pronašla faraonova kći kako pluta Nilom u košari od rogožine (što je ukradeno iz starije priče o kralju Sargonu) smišljena je radi prikrivanja te činjenice. Njegov brat Ehnaton oženio je Nefertiti iz 'vezirske' loze koja potječe od 'Josipa' zato što je znao da su oboje iz iste loze. U drevnim kraljevskim obiteljima ženili su se svojim kćerima i sestrama kako bi krvnu lozu održali čistom, a u iluminatskim obiteljima to traje do danas, iako je prikriveno vanbračnom djecom i njihovim odgajanjem pod drugim imenima prije njihovog ponovnog ujedinjavanja u braku. Incest je fundamentalan dio života za iluminatske obitelji, kao što je bio i za drevne loze iz kojih potječu. Opsjednuti su održavanjem genetske veze s 'bogovima'. Hikški faraon Amenhotep IV promijenio je svoje ime u Ehnaton kad je pokušao izmijeniti religiju zemlje u štovanje «jednog Boga» - Sunca, ili možda točnije, «moći iza Sunca».³³ Ehnaton (što podsjeća na Aškenaz) bio je još jedan kralj-svećenik obrazovan u Heliopolisu, gdje je centar štovanja bio toranj poznat kao kamen Benben. Radilo se o okruglom tornju sa stožastim vrhom - falusnim simbolom krvne loze bogova. To je pravo značenje obeliska diljem svijeta, poput spomenika Georgeu Washingtonu u gradu Washingtonu, 'misterioznih' okruglih kula u Irskoj i stalne upotrebe obeliska u spomenicima koje grade masoni. U Londonu, Parizu i New Yorku pronaći ćete izvorne obeliske prenesene iz Egipta zato što je to još uvijek religija iluminatskih obitelji koje su odselile s Bliskog i Srednjeg

istoka i sjeverne Afrike kako bi zavladaile širim svijetom. Kamen Benben iz He-liopolisa nalazio se u Feniksovom hramu, a feniks ili ptica 'bennu' nalazio se na prvoj verziji Velikog pečata Sjedinjenih Država, budući su krvne loze stajale iza stvaranja SAD-a. Kasnije je feniksa na pečatu simbolizirao orao (koji također ima vlastito ezoterično značenje), što je razlog zašto orla možete naći u nacionalnom simbolizmu širom svijeta, uključujući nacističku Njemačku. Nema sumnje da ba-rem neki od njih predstavljaju feniksa.

Ehnaton, «Arijevac» ili sljedbenik kulta Ovna, tvrdi Ralph Ellis, preselio je egipatsku prijestolnicu na mjesto zvano Amarna nakon što je postao faraon, i još jednom je došlo do žestoke reakcije onog dijela svećenstva i naroda koji je slijedio religiju koju je on želio zamijeniti. U središtu ovog sukoba bio je, čini se, i Ehnatonov brat Tutmozes koji je, poput Mojsija u Bibliji, predao svoje kraljevsko pravo prvorodstva svom bratu. Mojsije ga je predao Aronu, dok je Tutmozis učinio isto za Ehnatona zbog rana koje su Mojsija/Tutmozisa učinile nedovoljno 'savršenom osobom' kakvom je faraon trebao biti. Čini se da su Mojsije i Tutmozis te Aron i Ehnaton isti likovi, kaže Ellis. U svakom slučaju, u vjerskom sukobu pod Ehnatonom, on i njegovi sljedbenici (biblijski Izraelci koji nisu otišli u prvom egzodusu) protjerani su u udaljeni dio Egipta i odvojeni od ostatka naroda u području s kamenolomima. Tome u prilog govori i biblijska priča o Mojsiju, Aronu i 'Izraelcima'. Ellis tumači da je izgledno da je Ehnatonov otac Amenhotep III bio neka vrsta kofaraona koji je sudjelovao u «zajedničkom regentstvu», ali kad je umro Ehnaton je preuzeo svu vlast. On je zabranio sve «kumire» stare religije. Velika piramida očigledno je bila ključni dio egipatske religije. Ralph Ellis vjeruje da se ona u Bibliji pojavljuje pod kodnim imenom «brdo Sinaj». Mojsije se, prema priči, popeo na brdo Sinaj kako bi primio Mojsijev zakon ili Deset zapovijedi od 'Boga'. Ali Biblija zapravo kaže da je Mojsije *ušao u* planinu kako bi se sastao s Bogom. Znači li to da Bog živi u pećini? Mnogo je vjerojatnije da se to odnosi na ulazak u obrednu odaju piramide kamo su egipatski svećenici odlazili razgovarati s bogovima. Nekom slučajnošću, Deset zapovijedi vrlo nalikuju egipatskoj *Izjavi o nedužnosti u suđenju mrtvom*.™

Kako je u narodu rastao nemir, Izraelci su poslali vojsku od 200.000 ljudi iz Jeruzalema u Avaris kao podršku svojoj braći iz krvne loze. Svećenstvo koje je bilo protiv Ehnatona postavilo je njegovog brata Tutankamona (za kojeg se često tvrdi da mu je bio sin) za osmogodišnjeg dječaka-kralja. On je na njihovo inzistiranje izmijenio svoje ranije ime Tutanhaton. Na kraju je došlo do drugog, bitno manjeg egzodusa kad su Ehnaton i Tutmozis otišli i pridružili se svojoj egipatskoj braći i sestrama u Kanaanu. To je egzodus o kojem govori Biblija, ali mu pripisuje veličinu onog prvog, zaključuje Ralph Ellis. Biblija kaže da je Mojsije nakon smrti pokopan u zemlji koja se zove Moab - što je naziv američkog oružja za masovno uništenje ili Majke svih bombi. Ellis tumači da je Moab (Mera ili Merab) zapravo bio Egipat. Ne čudi da se Moab, kao što sam ranije spomenuo, povezuje s masonstvom.

'Kuća Davidova'

Ellis dalje iznosi druge uvjerljive dokaze da su 'kralj David' i njegov sin 'kralj Salomon' (koji se u povijesnim zapisima izvan biblijsko-židovskih izvještaja ne spominje) bili, zapravo, druga dvojica egipatskih faraona koji su se zvali Psusennes II (David) i Šešonk I (Salomon). Psusennes II bio je posljednji faraon dvadeset prve dinastije s dvorom smještenim u Tanisu na istočnoj delti Nila - pravoj lokaciji izvornog Salomonovog hrama, smatra Ellis. Čini se da službeni naslov Psusennesa II znači nešto kao «Moja zvijezda koja se pojavljuje u njegovom gradu». Kralj David se, naravno, povezuje s 'Davidovom zvijezdom' i 'Davidovim gradom'. Ellis tvrdi da je hebrejsko ime kralja Davida bilo «Duad», što je slično egipatskoj riječi za zvijezdu, koja se izgovara «duat». Puni naslov kćeri Psusennesa II bio je Ma-atkare Mutenhat ili Maatkare Mu-Tamhat, dok se kći kralja Davida u Bibliji zove Maaha Tamara II³⁵. Nikakvi povijesni zapisi o kralju Davidu nisu pronađeni u zemljama koje se pripisuju Izraelu, ali su otkriveni tekstovi u kojima se spominje njegov pravi identitet - Psusennes II.³⁶ To sugerira da je Psusennes II iz krvne loze Hiksa došao s vojskom kako bi osvojio ujedinjenu monarhiju izraelskih plemena od kralja Šaula, a kasnije ga je naslijedio njegov sin Šešonk I (kralj Salomon). Opet su to bili svećenici-kraljevi, krvna loza bogova, vješti u ezoteričnoj 'magiji': odatle i Salomonu reputacija da je raspolagao takvim moćima. Ralph Ellis predstavlja iznimno dobro istražene argumente za taj scenarij 'kraljeva Hiksa, a u njegovim brojnim, izvrsnim knjigama može se pronaći mnoštvo međusobno povezanih detalja. Ovo je njegova usporedba priča o Izraelcima i povijesnih zapisa o Hiksima:

Izraelci	Hiksi
Pastiri i kraljevi	«Pastirski kraljevi»
Uveli religijske promjene u Egipat	Isto
Imali golemu vojsku	Isto
Prihvatili egipatska imena i običaje	Isto
Bili vješti u astronomiji i znanosti	Isto
U Egiptu je vladala glad	Isto
Veliki rat s Egipćanima	Isto
Veliki egzodus oko milijun ljudi iz delte Nila	Isto
Faraon progoni Izraelce	Isto
Otišli u Jeruzalem	Isto ³⁷

Skrivanje istine - još jednom

Egipatsko podrijetlo 'Izraelaca' prepravljeno je u biblijskim pričama kad je vladajuće svećenstvo, Leviti (potomci Arona/Ehnatona), napisalo cijelu novu povijest. To se najvećim dijelom dogodilo nakon invazije babilonske vojske kralja Nabukodonozora na izraelsku/judejsku zemlju 587. pr. Kr. kad su većina - ali ne i svi - pripadnici bivšeg izraelskog/egipatskog 'ludinog plemena' odvedeni u sužanjstvo u Babilon na području nekadašnjeg Sumera. Babilon je bio poput lonca za taljenje za narode i krvne loze te središte onoga što bismo danas zvali sotonističkim ritualima i crnom magijom. Sužanjstvo Izraelaca u Babilonu nije značilo zatvorske ćelije. Nije im bilo dopušteno da odu, ali mogli su se baviti svojim poslovima i dolazili su u doticaj s religijskim pričama i mitovima Sumera te sa sumersko-babilonskom tehnikom kontroliranja ljudi kroz interes ili novac. U Babilonu su pronađeni tekstovi pisani klinastim pismom koji pokazuju da je za vladavine kralja Kandalanua (648.-625. pr. Kr.) jedan bankar, Jakov Egibi, naplaćivao kamate od 20 posto.³⁸ Iluminati, koji su najvećim dijelom potekli iz Babilona, otada cijelo vrijeme izvode istu prijevaru. Tek je nakon 70-godišnjeg sužanjstva levitsko svećenstvo sastavilo tekstove koji su postali Tora (zakon), prvih pet knjiga Starog zavjeta koje su također poznate kao Petoknjižje i službeno se pripisuju «Mojsiju». To je bilo stotinama godina nakon što su se ti događaji navodno odigrali. Ti su tekstovi stvorili nova, 'izraelska' imena za bivše egipatske faraone i izmislili priče kako bi oblikovali službenu povijest koja je odgovarala njihovim interesima. Izmišljeno ime 'Salomon' u svakom slogu sadrži riječ koja znači Sunce - Sol-Om-On. Salomon znači Sunce-Sunce-Sunce. Vatren momak. Svaki put kad bi htjeli da ljudi nešto urade napisali bi da je 'Bog' tako naredio. Iskoristili su priču s košarom na rijeci o kralju Sargonu iz Mezopotamije za prikrivanje istine o čovjeku kojem su izmijenili ime u «Mojsije» i uveli lik «sv. Mihaela», sumerskog Tas Mi-ki-gala, ubojicu zmajeva i Gospodara poljodjelstva.³⁹ Kasnije je nazvan Gospodarom zraka i dobio krila kako bi mogao letjeti. Do sužanjstva u Babilonu u izraelskoj vjeri nije bilo 'andela'.⁴⁰ Babilonski blagdani pretvoreni su u 'židovske' blagdane, uključujući Pashu i blagdan sjenica.⁴¹ Leviti su sumerske i egipatske priče i teme premjestili u zemlje koje su zvali Izrael. Visokoinicirani su kroz stoljeća razumjeli kodiranu priču, ali masi koja je sebe nazivala Židovima prodavana je laž, paravanska priča koja zarobljava njihove umove i pretvara ih u robove njihove hijerarhije. Čak je i obrezivanje, tako fundamentalno povezano sa židovskom vjerom, došlo iz... Egipata. Naravno da je.

Sto je zaista cionizam?

Sveto mjesto židovske vjere je Sion, i odatle potječe cionizam. Prema raznim izvorima to je Jeruzalem i, čini se, brdo Sinaj - brdo Sion - za koje Ralph Ellis u svojim knjigama tvrdi da je kodni naziv za Veliku piramidu u Gizi. Ali Ellis kaže:

«... narod koji je izgradio ... [Jeruzalem] ... bio je prvenstveno pod utjecajem triju piramida iz Gize, koje su počeli smatrati trima simboličnim temeljima židovskog naroda i njihove religije. Kad su, kako kaže poznata pjesma, Izraelci sjeli u Babilonu i sjećali se Siona, nisu samo oživljavali uspomene na njihov izgubljeni grad Davidov; također su se prisjećali davnih dana kada su mogli fizički posjećivati svoj najvažniji hram u Egiptu - Veliku piramidu u Gizi.»⁴²

Ellis kaže da su pisari, prisjećajući se Gize, simbolizirali Sion kao brdo ili spomenik u pustinji («Tsion» u hebrejskom), a kad su simbolizirali Sion kao Jeruzalem, opisivali su ga kao dvorac. Ali čak i u ovom drugom slučaju, Egipat je opet u središtu pažnje. Ellis je ovako usporedio judejski Sion u Jeruzalemu i egipatski grad Tchian ili Zian (danas poznat kao Tanis), na čijim su zidovima bili natpisi s kodeksom faraona Psusennesa II (kralja Davida):

Judejski Sion	Egipatski Zian
Zvan Jebus	Zvan Jebet (Tchebet)
Poznat kao dvorac	Poznat kao tvrđava
Poistovjećen sa stijenom	Poznat kao «Stijena»
Zvan Grad kralja Davida	Zvan Grad kralja Psusennesa II ⁴³

U cionizmu se ne radi o ispunjavanju biblijskih tekstova na način kako ih razumiju mase. Posvećen je globalnoj diktaturi egipatsko-sumerskih kraljevskih dinastija koje su oplodili 'bogovi'. Oni su ponovno zauzeli Sumer i Babilon (Irak), znači li to onda «Čuvaj se, Egipte»? S krvnim lozama prenosi se i religija boga Sunca. Ralph Ellis piše da hebrejska riječ 'Eli' izvorno znači «uspinjanje» ili «penjati se» - izlazeće Sunce.⁴⁴ Tako imamo ime Izra-e/-ci. Ime 'Eli' također se koristi kao 'El'. Glavni Sunčev bog Egipta bio je Ra, a boginja Mjeseca bila je Izida. Tako dobivamo Izrael ... Iz-ra-el. To je opet iluminatsko trojstvo koje se stalno iznova javlja. U drugim knjigama isticao sam da je judejski junak, Samson, bio simbol Sunca, što možemo vidjeti po njegovom imenu. U hebrejskom Samson (Šimšon) znači «prikaz Sunca». ⁴⁵ Na štovanje Mjeseca također upućuje ime hebrejskog boga YHWH ili Jahve. Ralph Ellis piše:

«Bi li neizrecivo, neizgovorljivo ime izraelskog boga moglo biti uklesano u zidove velikog Hrama u Karnaku? Možda zvuči nevjerovatno, ali držim da je upravo tako. Prva dva slova tetragrama su YH, a pretpostavljeni samoglasnik u sredini je 'a', što daje slog 'yah'. Pogledamo li u Egipatski hijeroglifski rječnik Wallisa Budgea, možemo vidjeti da se ime Yah može prevesti kao 'Mjesec'. Ovdje, napokon, imamo potvrdu da pretpostavke koje sam iznio stoje na sigurnim temeljima. Ako riječ Jahve vodi porijeklo iz Egipta, vrlo je vjerovatno da je imala neke lunarne konotacije.»⁴⁷

«Kraljevi» Rothschildi

Također sam naglašavao ključnu ulogu obitelji Rothschild u zavjeri. Ne iznenađuje što se podrijetlo njihovog prezimena Rothschild ili «Crveni štit» može pratiti do Egipta i kraljeva Hiksa. Ellis izvještava da su Hiksi/Izraelci nosili zaštitne talismane u obliku zvjezdastog štita koji je kasnije postao 'Davidova zvijezda'. Danas se ona nalazi na zastavi države Iz-ra-el koju su stvorili i koju kontroliraju Rothschildi (*slika 21*). Štoviše, kraljevi Hiksi bili su blisko povezani s crvenom bojom. Kruna faraona Hiksa u Donjem Egiptu bila je Crvena kruna, poznata kao djeshet-t (djeshet je na egipatskom značilo crveno, a prvorodeni sinovi Izraela ponekad su se identificirali po crvenoj niti oko zapešća).¹⁷ Rothschildi ili Crveni štitovi potječu od kraljevske loze Hiksa kao i mnoge druge iluminatske obitelji, i to je razlog zašto ih boli briga za težak položaj brojnih pripadnika židovskog naroda općenito koji nisu iz te 'kraljevske' loze bogova. Je li većinu britanskih monarha briga za 'običan narod' kojim 'vladaju'? Baš tako.

Iz Babilona je potekla kodirana paravanska priča koju su sastavili Leviti, poznata kao Stari zavjet i knjige Tore ili Petoknjižja koje su temelj Judaizma. Leviti su bili 'Mojsijev' i 'Aronov' ili 'Ehnatonov' svećenički rod. Pitam se jesu li Leviti zapravo bili krvna loza koja je potjecala od svećenika iz Heliopolisa? Iz Babilona je također došao zaista grozan, neopisiv, babilonski Talmud na kojem se temelje ekstremniji oblici vjerskog sustava. On je važniji od jeruzalemskog Talmuda. Židovska religija koja umove svojih vjernika tisućljećima drži u ropstvu potekla je od tih izopačivanja istine, nadahnutih u Babilonu. Na tu su izmišljenu verziju 'Boga' i povijesti Hazari konvenirali oko 740. po Kr., iako je njihova elita zasigurno znala kako stoje stvari. Nema baš nikakve šanse da bi se rimska krvna loza Bizanta bila križala s hazarskom princezom i dala cara Lea Hazara, na primjer, da dama nije bila iz 'krvne loze bogova'. Tim više stoje bila žena, jer se po toj strani ključna DNK prenosi kroz generacije. Egipatsko-sumerska kraljevska loza proširila se svijetom

za što su otkriveni i dokazi, kao što sam objasnio u *Najvećoj tajni* i *Djeci Matrixa*, da su se Egipćani i njima pridruženi Sumerani i Feničani naselili u Irskoj tisućama godina prije kršćanske ere. Oni su izgradili goleme monolite i krugove od kamenja poput Stonehengea i Aveburva. Te krvne loze također su se proširile Kavkazom i zemljama kasnijih Hazara.

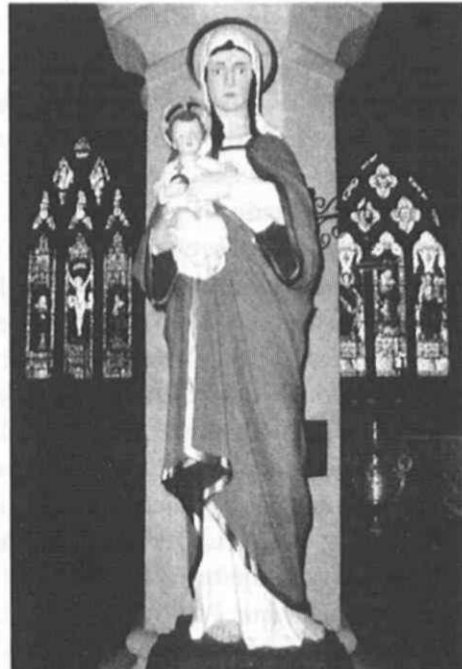

Slika 21: Davidova ili zvijezda izraelska (Crveni štit (Rothschild)). Danas se nalazi na zastavi države Iz-ra-el koju su stvorili i koju kontroliraju Rothschildi.

Isto podrijetlo, različito tumačenje

Islam se također temelji na pričama o ljudima poput Abrahama - prvog faraona Hiksa prema Ralphu Ellisu. On ističe da je ime Alaha, islamskog boga, izvedeno iz hebrejskog Eli (na hebrejskom se pišu gotovo identično) što znači «uspeće» ili «dizati se» - izlazeće Sunce. S druge strane imamo Heli, grčku riječ za Sunce, a sve je to povezano s Egiptom gdje je, primjerice, bog Sunca Aton gotovo sigurno izvor još jednog hebrejskog imena za boga - Adhon (množina Adhonai). Po svom strukturalnom obliku i Kršćanstvo je poteklo iz Babilona. Tri najveće svjetske religije nastale su na temelju izmišljenih alegorijskih priča egipatske «kraljevske loze» i s njom blisko povezanih loza iz Sumera, gdje su navodno živjeli Noa i njegovi potomci božanske krvi. Noa je još jedno kodno ime za lozu (pogledati *Djeca Matrixa*). Kad samo pomislimo da su te tri religije, utemeljene na istim pogrešnim tumačenjima, sve ove godine u međusobnom sukobu! Isto je s hindusima i muslimanima. Zbog zajedničkih korijena Judaizma i Kršćanstva i Židovi i papa nose okruglu kapicu. Ona simbolizira način na koji su svećenici misterijskih škola u Egiptu i drugdje brižili svoje glave na tom mjestu. Kršćanski redovnici i njima slični radili su isto. Papa, osim toga, nosi pastirski štap koji je u Egiptu bio simbol pastirskih kraljeva, a moguće je da čak i naslov 'papa' potječe od egipatskog kralja Hiksa - Apopisa II.⁴⁸ To se može izgovarati i kao «Apapi», dok je izvorna verzija njegovog imena iz 6. dinastije bila Papi ili Popi.⁴⁹ To bi mogao biti izvor 'pape' i 'papa', što su verzije «oca».

Možda postoji dojam da se Kršćanstvo iz 'Svete zemlje' preselilo u Rim, ali Rimokatolička crkva koja je Kršćanstvo pretvorila u državnu religiju jednostavno je bila Babilonska crkva koja je relocirana kad su Iluminati svoj glavni stožer preselili iz Babilona u Rim. To je razlog zašto su kršćanska religija i njene crkve prepuni drevnog 'poganskog' simbolizma (pogledati *Najveću tajnu*). Babilonsko trojstvo od Nimroda (ribe), njegovog 'sina' Tamuza (koji je 'umro za iskupljenje grijeha čovječanstva') i njegove majke, kraljice Semiramide (golubice) pretvoreni su u kršćanske 'Oca, Sina i Svetog duha'. Može se steći dojam da je iz trojstva izbačena žena ili božica, no Katolicizam štuje Mariju, djevičansku 'majku Isusovu', na isti način kao što su Egipćani štovali Izidu, djevičansku 'majku Horovu', a Babilonci Semiramidu, djevičansku 'majku Tamuzovu'. Semiramida, Izida i Marija različita su imena istog božanstva. 'Djevica' se odnosi na krvne linije koje su oplodili bogovi. Za kraljicu Semiramidu govorilo se da je imala 'bezgrešno začeće' kad ju je oplodio 'Bog' - zrake boga Sunca Baala/Nimroda. Pogledate li *slike 22 i 23* vidjet ćete upadljivu sličnost između egipatskog prikaza Izide i Hora i kršćanskog prikaza Marije i Isusa. Hor i Isus su, kao i Nimrod, bili povezani sa simbolom ribe. Priče iz Evanđelja na kojima se temelji Kršćanstvo gomila su simbolizma sumerskih/babilonskih/egipatskih misterijskih škola povezanog sa štovanjem Sunca, tajnim ritualima i drugim ezoterijskim koncepcijama, što sam već detaljno objasnio u *Najvećoj tajni*. Ista temeljna priča rođen 25. prosinca, umro za spas čovječanstva,

Slike 22 i 23: Na lijevoj slici može se vidjeti kako su drevni Egipćani prikazivali njihovu 'djevicu majku' Izidu, i njenog sina spasitelja, Hora. Na desnoj je klasična poza kršćanske djevice majke, Marije, i njenog sina spasitelja, Isusa, u crkvi na Godshillu na otoku Wight u Engleskoj. Oni su ista božanstva pod različitim imenima. Također, i Hor i Isus bili su povezani sa simbolom ribe, kao i Nimrod u Babilonu.

Slike 22 i 23: Na lijevoj slici može se vidjeti kako su drevni Egipćani prikazivali njihovu 'djevicu majku' Izidu, i njenog sina spasitelja, Hora. Na desnoj je klasična poza kršćanske djevice majke, Marije, i njenog sina spasitelja, Isusa, u crkvi na Godshillu na otoku Wight u Engleskoj. Oni su ista božanstva pod različitim imenima. Također, i Hor i Isus bili su povezani sa simbolom ribe, kao i Nimrod u Babilonu.

itd., itd.' naširoko se prepričavala tisućama godina prije Kršćanstva: o podvizima Sunčevih bogova u brojnim različitim kulturama, uključujući Rim (Mitra) i Babilon (Tamuz - 'sin boga Sunca'). Tamuz i Nimrod simbolizirani su u bezbrojnim oblicima širom kako drevnog tako i modernog svijeta, što uključuje i 'Isusa. To je razlog zašto su 'kršćanske' crkve uvijek okrenute prema istoku - smjeru izlazećeg Sunca. Nimroda su štovali (i još uvijek štiju) kao 'Kuću izlazećeg Sunca'. 'Kršćanske' crkve su upravo to, zbog čega su često meta sotonističkih rituala. Koje bi bolje mjesto sotonisti mogli naći? Crkve su pune babilonskog simbolizma štovanja Nimroda/Baala/Tamuza, okružene mrtvim tijelima na groblju.

Aureole prikazivane na slikama junaka Evanđelja nadahnute su načinom na koji su drevni narodi prikazivali svoja Sunčeva božanstva s aureolama koje su bile simbol onoga što predstavljaju. Isusa zovu 'svjetlost svijeta' zato što je on drugo ime za Sunčevog boga/sina, Nimroda/Tammuza, a simboliziran je kao riba zato što je to bio simbol Nimroda u Babilonu. Prema priči, kad je Nimrod ubijen njegovo je tijelo bilo raskomadano a njegova supruga/majka, kraljica Semiramida pronašla je sve dijelove osim njegovog penisa. Potpuno ista priča pripovijedala Sunčevog boga/Baala - u Egiptu i u Babilonu - i u Mirovnoj sotonističkoj religiji. Sada i postao

Sunce ujutro izašlo Babilonci su vjerovali da Nimrod/Baal 'ponovo izlazi. Pri zalasku Sunca, govorili su da je otišao boriti se protiv zlih stvorenja u oceanu, samo da bi se svakog jutra ponovno vratio - kao pobjednik! Kraljica Semiramida rekla je da ju je Nimrod, u obliku Sunčevih zraka, oplodio kad je začela Tamuza. Tvrđilo se da je Tamuz (Damu ili Tamuzi, kako je također poznat) bio reinkarnacija Nimroda zbog čega se govorilo da su «Otac i Sin jedno». To je izvor istih tvrdnji u 'Kršćanstvu' da su Bog Otac (Nimrod) i njegov sin 'Isus' (Nimrod/Tamuz) jedno. Priče iz Evanđelja zapravo su simbolične priče o Nimrodu/Tamuzu u kojima se koriste imena 'Bog' i 'Isus' zajedno s 'majkom Marijom' i 'Marijom Magdalenom' koje su dodane kako bi predstavljale različite aspekte kraljice Semiramide. Djevice Marija poznata je kao 'Kraljica neba': isti naziv se koristio za Semiramidu u Babilonu. Marija Magdalena u Bibliji je prikazana kao prostitutka ih bludnica - kraljica Semiramida je 'Babilonska kurva'. Kršćanstvo je Sunčeva religija Babilona, pa kad iluminatski operativci poput Busha, Blaira i britanske kraljevske obitelji tvrde da su 'kršćani' i da prisustvuju 'kršćanskim' službama, oni, u stvari, svjesno štiju Nimroda/Tamuza/Semiramidu - babilonsko trojstvo. Kada neki govore o lome kako je 'Isusova loza preživjela i postala kraljevska loza Merovinga, to je zapravo kodno ime za lozu Nimroda, Tamuza i Semiramide: krvnu lozu Babilona. Priča o 'Isusovoj lozi', koju promiču ljudi poput britanskog autora Sir Laurencea Gardnera, kaže da je Isus oženio Mariju Magdalenu i s njom imao potomke koji su nastavili lozu koja je postala merovinška [iluminatska] kraljevska loza. Moje je mišljenje da su takve priče samo šifra koja predstavlja krvnu lozu Nimroda (Isusa) i kraljice Semiramide (Marije Magdalene).

Kraljica Semiramida je objavila da će Nimrod/Baal biti prisutan na Zemlji nakon svoje smrti u obliku *plamena*, što je pravi izvor iluminatskog simbola plamena ili upaljene baklje. To je ono što Kip slobode drži u ruci, i tako odražava način na koji su Babilonci prikazivali kraljicu Semiramidu! Kad je Tamuz umro, Semiramida je rekla da je «Uzišao k svom ocu» i da će također biti štovan kao plamen. 'Kršćanski' blagdan Uskrs potječe iz istog izvora. Uskrs potječe od babilonske božice Ištar (opet Semiramida) i slavio je njenog sina Tamuza koji je bio, pazite sad «jedini začeti sin božice Mjeseca i boga Sunca» - Nimroda i Semiramide. «Uskršnja» (Ištarina) jaja i «uskršnji zec» također su podrijetlom iz Babilona. Kraljica Semiramida rekla je da je došla s Mjeseca u divovskom jajetu, a to je postalo poznato kao Ištarino jaje. Za Tamuza se govorilo da jako voli zečeve, pa tako imamo uskršnjeg zeca. O da, i oni su jeli «svete kolače» sa slovom T na vrhu - odakle potječu naši uskršnji kolačići. 'T' je važan simbol masonstva zbog njegove povezanosti s Babilonom i Tamuzom. Kršćanska hostija koja se koristi u katoličkim obredima potječe od egipatskog 'ta-en-aah' - žrtvenog Mjesečevog kruha.⁵⁰ Kršćani vjeruju da kruh simbolizira 'Isusovo tijelo', a zapravo sudjeluju u ritualu posvećenom egipatskom bogu Mjeseca. Ne treba biti previše bistar da bi se shvatilo pravo značenje pijenja crvenog vina kao 'Isusove krvi', ja pijem grupu A, molim, pipničaru. Ostali prikazi Semiramide, usput rečeno, uključuju Atenu

(Grčka), Minervu (Egipat i Grčka), Astartu (Sirija), Cibelu (Rim), Aštoret (Izrael) i Dijanu (Efez). Dijana, velika božica Merovinga, simbolizirana je kao boginja Mjeseca, rađanja i lova. Dijana je Semiramida, 'božica koja je došla s Mjeseca', rodila Tamuza i bila udana za Nimroda 'lovca'. Semiramidu nalazimo posvuda pod različitim imenima, a ubojstvo princeze Dijane u Parizu 1997. bilo je simbolična ritualna žrtva Semiramidi (pogledati *Najveću tajnu*). U iluminatskom simbolizmu princ Charles (bog Sunca/Nimrod) oplodio je princezu Dijanu (kraljicu Semiramidu) i stvorio princa Williama (Tammuza), 'Sina boga Sunca' čije je rođenje bilo potaknuto umjetnim putem - kada? - 21. lipnja, na ljetni solsticij, važan dan u štovanju Sunca.

Ralph Ellis vjeruje da je ispod svog tog simbolizma i lažnih priča postojao čovjek na kojem se temelji 'Isusov' lik (iako bitno drugačiji od junaka Evanđelja kakvim je prikazan u Kršćanstvu). On tumači da tvrdnja kako je 'Isus' potjecao iz Davidove kuće upućuje na zaključak da se on smatrao potomkom krvne loze egipatskih Hiksa (faraone su zvali «Božjim sinovima» - krvnom lozom bogova). Čuo sam priču o 'Isusovoj' krvnoj lozi koju su mnogo puta iznosili razni autori, posebno Sir Laurence Gardner, ali jednostavno to ne pušim. Isus je šifra za Nimroda/Baala/Tamuza, a Marija Magdalena šifra je za kraljicu Semiramidu. Ima li boljeg načina da se pred milijardama kršćana opravda globalna dominacija iluminatskih obitelji od toga da ih se prikaže kao svetu lozu njihovog Krista? Alternativni pogled na priču o 'Isusovoj lozi' i s njom povezanim tajnim društvom, Sionskim priorijem, može se naći na http://www.alpheus.org/html/articles/esoteric_history/richardsonl.html.

Dodao bih još nešto. Pročitao sam priče o tome kako krvna loza, uključujući Merovinge, «gotovo izumire», i da je Isus bio posljednji iz loze koji je morao nastaviti svoju lozu kako bi je održao na životu i tako dalje. Ma, molim vas. Te drevne 'kraljevske' loze u svojim raznim oblicima raširene su po cijelom svijetu i, opet naglašavam, nastavljaju se po ženskoj strani, koju povijest uglavnom ne bilježi. Povijest prati muškarce. K tome, velik broj potomaka loze rađa se izvan braka pa pravo podrijetlo ostaje nezabilježeno. Loza da je ovisila o jednom čovjeku? Sigurno se šalite.

I masoni također...

Kad slavne iluminatske ličnosti idu u crkvu - bilo kršćansku ili 'židovsku' - oni znaju što simboli i tekstovi zaista znače. Znaju da sudjeluju u drevnom pretkršćanskom ili predžidovskom obredu slavljenja njihove loze i podrijetla. Ti su religijski obredi 'vanjsko' znanje predstavljeno u šiframa, dok se 'unutarnje' znanje prenosi kroz najviše razine mreže tajnih društava, koja se temelji, opet, na istoj krvnoj lozi i egipatsko-sumersko-babilonskom podrijetlu kao i glavne religije. Obično se smatra da je masonstvo nastalo u sedamnaestom stoljeću kad su cehovi zidara koji su gradili katedrale (koristeći svetu geometriju drevnih gradite-

lja piramida i kodirane arhitekture) počeli dopuštati učlanjivanje osobama izvan njihovog kruga. Matična loža masonstva formirana je 24. lipnja 1717. u Londonu, ali upućeni masoni znaju da to nije njihov pravi početak. Moja supruga Pam i ja ušli smo u masonsko sjedište u Bostonu u Massachusettsu, a kako nismo zatekli nikoga odlučili smo nastaviti šetati dok nas netko ne zaustavi. Zatekli smo samo jednog građevinskog radnika koji je mislio da trebamo biti tamo, te smo - šećući niz hodnike i kroz hramove - snimili brojne fotografije. Na slici iz jednog hodnika (*slika 24*) možete vidjeti da oni svoje podrijetlo prate do drevnog Egipta i Srednjeg istoka. Natpis ispod slike govori o tome kako se masonstvo prenosi «S prijatelja na prijatelja, od prošlih stoljeća do onih koja će doći». Slika prikazuje Georgea Washingtona, prvog predsjednika Sjedinjenih Država, Benjamina Franklina, koji je imao važnu ulogu u stvaranju zemlje, predsjednika Franklina Delana Roosevelta, ratnog vođu, predsjednika Harryja S. Trumana, koji je naredio nuklearne napade na Japan, generala Douglasa Macarthura, slavnog po Korejskom ratu i astronauta Buzza Aldrina.

Masoni u svojim obredima štuju 'Velikog arhitekta', a u Egiptu su faraona nazivali 'Najvećim arhitektom' ili 'Sinom Božjim'. Razlog je to zašto među masonskim simbolima prevladavaju oruđa i sprave građevinskih radnika i arhitekata, poput šestara i čekića. Čekići kojima suci lupaju po bloku u svojim sudnicama također su

Slika 24: Porijeklo masona potvrđeno na slici na zidu masonskog sjedišta u Bostonu, Massachusetts. Počeci tog tajnog društva sežu do drevnog svijeta, čak i dalje od Sumera i Egipta, do Atlantide i Mu ili

masonski simboli koji se odnose na Velikog arhitekta i Egipat, Iluminati su stvorili i kontroliraju 'pravni' sustav, kao što odavna ističem. Masonstvo ili 'Vještina' usredotočeno je na gradnju i obnovu Hrama kralja Salomona koji je bio smješten - prema priči - u Jeruzalemu, na mjestu današnje džamije El-Aqsa na Hramskom brdu. Kralj Salomon ista je osoba kao i egipatski kralj Šešonk I, kaže Ralph Ellis. Masonski junak zove se Hiram Abif («udovičin sin»), i navodno je bio glavni arhitekt Salomonovog hrama i čovjek kojeg Biblija zove Hiram. Ali Ralph Ellis još jednom otkriva vezu s Egiptom. Glavni projektant hramova za Šešonka I u Egiptu zvao se Harem Atif («Hiram je moj otac»), kaže on.⁵¹ Harem ili Hiram bio je kraljevski/svećenički naslov u Egiptu, koristili su ga neki faraoni, kao u Haremheb. Arapi Hramsko brdo zovu Harem a-Sharif. Egipatska i masonska božica poznata kao Ma at prikazivana je kao simbol istine i pravde, a možete ju vidjeti u mnogim sudnicama kako u raširenim rukama drži mač i vagu. Naslov 'magistrat' izveden je iz Ma'at, koja je pomagala Ozirisu pri suđenju mrtvima važući njihova srca.⁵² Kako su se egipatsko znanje i loza prenosili kroz povijest, Ma'at je Grcima postala poznata kao Temida, a njena sposobnost predviđanja budućnosti omogućila joj je da bude jedna od proročica u Delfima i «boginja božanske pravde».⁵³ Rimska božica pravde zvala se Justicija. Često su je prikazivali kako drži u ravnoteži vagu i mač, noseći povez preko očiju.

Jedno od glavnih tajnih društava koja su prenosila znanje iz Egipta i Sumera u vrijeme Rimskog carstva bili su Komacinski majstori, rimski oblik misterijske škole poznate kao Dionizijski obrtnici. Oni su koristili iste simbole koje susrećemo u modernom masonstvu, uključujući i crne i bijele kvadrate na podu njihovih hramova. Prikadno, to možemo vidjeti u mnogim crkvama i velikim katedralama Europe. Katedrale su prema svetoj geometriji Egipta i Sumera sagradili Vitezovi templari i s njima povezana tajna društva i skupine. U *Najvećoj tajni* može se pronaći ogromna količina informacija na tu temu, kao i o simbolizmu Iluminata. Naglašavao sam da je cilj stvoriti globalnu fašističku državu, a simbol toga možemo pronaći u Egiptu i masonstvu. Riječ koja se u Egiptu koristila za sjekiru bila je 'neter', što je vrlo slično 'neter-kherti', izrazu koji znači 'kamenorezac' ili 'radnik u kamenolomu'.⁵⁴ Vrlo je vjerojatno da je to pravo značenje sjekire u simbolu *fascesa* (sjekira i svežanj pruća) - odatle dolazi riječi 'fašizam'. Sjekira se također povezivala s božicom, ključnim likom u ritualu Iluminata. Ma'at je ponekad prikazivana kako u jednoj ruci drži *fascas* a plamen (glavni iluminatski simbol) u drugoj. Dvadeset i drugi stupanj Škotskog obreda zove se Princ Libanusa ili Vitez kraljevske sjekire. Slijedi masonsko objašnjenje ovog stupnja. Obratite pažnju na spominjanje Hiksa:

«Ovaj stupanj uči daje svaki rad častan i da milijune radnika treba poštovati i pomagati im [kako da nej. Feničane [podrijetlom iz Egipta/Sumera], posebno one iz grada Sidona, pamtimo kao one koji su sjekli cedrove na brdu Libanusu (Libanon) za Noinu arku, kao i za Zavjetni kovčeg i jeruzalemske

hramove. Narodi Fenikije, uključujući Hirama iz Tira i Hirama Abita, bili su povezani s Izraelcima činjenicom da su dijelili misterije, i čak su, po nekim tvrdnjama, etruščanski i rimski kolegiji obrtnika potekli od njih preko Hiksa. Loža, uređena kao kolegij, ima dva stana. Prvi je jednostavno uređena soba koja predstavlja radionicu na brdu Libanus. U njoj predsjedava viši nadzornik ih 'majstor tesar'. Drugi stan ukrašen je crvenim tapiserijama, osvijetljen pomoću 36 svijećnjaka, i zove se Vijećnica okruglog stola. Braća sjede za okruglim drvenim stolom, a na oltaru na istočnoj strani nalaze se tri velika svijećnjaka i sjekira. Udarci: [2-2-2]. Pregača je bijela, ljubičastog ruba, s izvezenom troglavom zmijom i pločom s instrumentima i nacrtima. Dragulj je sjekira i zlatni držak. Na dršku su Noini [iz zemlje koja je postala Sumer] i Salomonovi [iz Egipta] inicijali. U sredini drška su inicijali Libanusa i Sidona. Na oštreci su inicijali Adonirama, Cirusa, Darija, Zerubabela, Nehemije, Ezre (na jednoj strani), i Šema, Hama, Jafeta, Mojsija, Ahaliaba, Betselala (na drugoj).⁵⁵

Masoni i s njima povezana tajna društva (djelujući pod vrhovnim vodstvom Iluminata) svoje agente imaju na ključnim položajima svih elemenata globalnog društva, uključujući politiku, trgovinu, bankarstvo, medije, medicinu i vojsku. Masoni su kontrolirali obje strane u američkom Ratu za nezavisnost, kad se Matična loža u Londonu pobrinula da pobijedi 'prava strana kako bi se stvorila iluzija da se novim Sjedinjenim Državama više ne upravlja iz Engleske (pogledati *Najveću tajnu*). Od 55 potpisnika američke Deklaracije o nezavisnosti, za barem 50 se zna da su bili masoni, a za samo jednog se zna da nije bio. Veliki pečat Sjedinjenih Država splet je drevnih egipatskih simbola s Velikom piramidom i Svevidećim okom, orlom (ili feniksom), ponavljanjem ezoteričnog svetog broja 13 i motom «Novus ordo seclorum», što prevedeno s latinskog znači «Novi poredak vjekova». Jedan od iluminatskih kodnih naziva za njihov plan je «novi svjetski poredak» ili «novi poredak vjekova». Piramidu i svevideće oko na novčanici od jednog dolara stavili su predsjednik Franklin Delano 'Iluminat' Roosevelt i njegov kasniji potpredsjednik Henry Wallace koji je vjerovao da je Ameriku izabrao Bog (bogovi) da predvodi svijet u uspostavljanju novog svjetskog poretka. Wallace je bio istaknuti mason; 1934. napisao je:

«Bit će potrebno jasnije priznanje Velikog arhitekta svemira prije nego vršni kamen [vrh piramide] konačno dođe na svoje mjesto i ova zemlja u punoj snazi svoje moći bude u stanju preuzeti vodstvo među zemljama u uvođenju 'novog poretka vjekova'.»⁵⁶

Wallace je znao da je cijelo vrijeme bilo planirano da Sjedinjene Države budu sredstvo provođenja konačnog pritiska za uvođenje globalne diktature - točno ono što se sada događa.

Britanski faraoni

Krunidba britanskog monarha nadahnuta je krunidbenim ceremonijama egipatskih faraona koje su preuzeli Izraelci. Kad je 1953. kraljica Elizabeta II okrunjena u Westminsterskoj opatiji, nadbiskup od Canterburva okrenuo se prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu (četiri strane poganskog križa), a okupljeni vjernici povikali su: «Neka Bog čuva kraljicu». To simbolizira priču iz Starog zavjeta u kojoj je opisana krunidba 'Šaula' za kralja Izraela, kada su ljudi povikali «Neka Bog čuva kralja». Taj se povik u Starom zavjetu može pronaći osam puta kod krunidbi izraelskih kraljeva. Kraljica je sjedila na krunidbenoj stolici ispod koje je bio drevni «Sconeski kamen» koji je prema legendi donesen iz Egipta/Izraela. U ruci je držala egipatske simbole - žezlo i štap. Na vrhu žezla je malteški križ (simbol iluminatskih Malteških vitezova), a na štapu je golubica (simbol babilonske kraljice Semiramide). Kasnije je držala kuglu s malteškim križem na vrhu, jednaku onima koje koristi nizozemska (i važna iluminatska) kuća Orange. Kraljica je pomazana uljem, što je stara tradicija koja seže tisućljećima u prošlost do egipatsko-sumerske ere i dalje. Riječ 'Krist' znači 'pomazanik'. Ulje s kraljičine krunidbe bilo je ista mješavina koja se koristila u Egiptu i Izraelu. Nosi se u zlatnoj posudi zvanoj ampula izrađenoj u obliku orla (feniksa), a legende taj dio ceremonije također povezuju s golubicom (kraljicom Semiramidom). Ulje simbolizira krokodilsku mast «messeh» korištenu u krunidbenim ceremonijama faraona u drevnom Egiptu. Od toga potječe «mesija» - židovska legenda o dolazećem «mesiji» - onaj koji je pomazan krokodilskom mašču - novi faraon. Pomazanje na krunidbi trebalo bi uzdići monarha do ranga visokog svećenika, u ovom slučaju, prikladno, do visoke svećenice Anglikanske crkve, kao i vođe države. Dok se to događalo, canterburvski nadbiskup je govorio:

«Kako kraljevi, svećenici i proroci bijahu pomazani: i kao što Salomona pomazahu Zadok svećenik i Natan prorok, tako vi budite pomazani, blagoslovljeni i posvećeni, kraljice nad ljudima, kojoj Gospodin Bog dade da vlada i upravlja...»

Krunidbena kruna optočena je s 12 dragulja i ukrašena s dva malteška križa koji su bili najistaknutiji simboli nacista. U levitskom Egzodusu doznajemo za Aronov prsni oklop koji je optočen s 12 dragulja. Isto kamenje, u istom rasporedu, javlja se u britanskoj kruni. A tko je, po Ralphu Ellisu, bio Aron? Ehnaton!! Nadbiskup je stavio svoje ruke među kraljičine kako bi iskazao počast novom poglavaru svoje Crkve i poljubio je njenu desnu nadlanicu. Zatim je rekao:

«Bože Svemogući... uspostavi svoje prijestolje u pravednosti, kako bi stajalo zauvijek, poput Sunca pred njim, i kao vjeran svjedok na nebu.»

To su gotovo iste riječi kao u «Bozjem savezu» s Davidom u Starom zavjetu. «Svemoguci Bog» zvao se El-Shaddai, a radi se o babilonskom Nimrodu/Baalu. Krunidba završava «krunidbenom pjesmom» koja se zove Zadok svećenik, po čovjeku koji je navodno vodio krunidbenu ceremoniju kralja Salomona (Šešonka I). Gdje god pogledate, možete vidjeti drevne 'kraljevske' krvne loze, njihove rituale i plan, a njihov je cilj globalna dominacija, na što upozoravam sve ove godine.

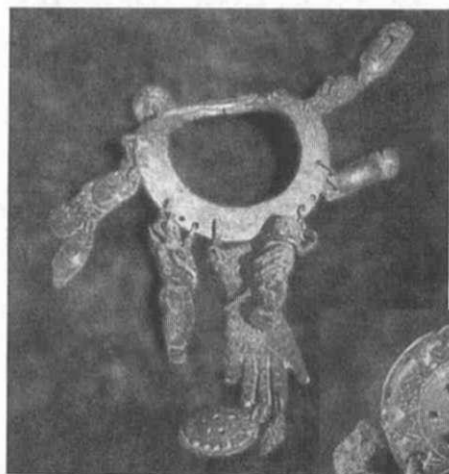
Priče o gmazovima

O.K., sad je jasno da su «krvne loze bogova» koje se međusobno križaju vladale drevnim svijetom i nastavljaju vladati i danas. Ali tko su te krvne loze i tko su 'bogovi' koji su ih oplodili? Sumerske pločice otkrivaju da su Anunnaki bili gmazovska rasa, što potvrđuju brojne druge drevne priče. Sumerska ploča koja datira iz otprilike 3500. pr. Kr. opisujući dolazak Anunnakija ne ostavlja mjesta sumnji: «Gmazovi doista silaze».⁵⁷ U hebrejskom mitu biblijski «Nefili», «sinovi bogova», zovu se *awwim*, što znači uništavači ili zmije. Simbol kraljeva Hiksa bila je zmija, a egipatske kraljevske obitelji bile su snažno povezane s prikazima gmazova. Čak su i sveučilišni profesori poput dr. Arthura Davida Horna, bivšeg profesora biološke antropologije na Sveučilištu države Colorado u Fort Collinsu, zaključili da je ljudski rod oplodila neka izvanzemaljska rasa i da su Anunnaki bili gmazoliki. I on također vjeruje da ti isti Gmazovi kontroliraju svijet već tisućama godina, kako objašnjava u svojoj knjizi *Izvanzemaljsko podrijetlo čovječanstva*.TM Iluminati ne prestano koriste simbolizam gmazova i Anunnakija, kao što možete vidjeti u *Najvećoj tajni* i *Djeci Matrixa*. Sjećate se kako su Jay Garner i Zalmay Khalilzad održali sastanak iračkih skupina u sjeni 4.000 godina starog urskog zigurata, stepenastog piramidalnog hrama drevnih Sumerana? Za Anunnakije je Ur bio važno središte, a neki vjeruju da je zigurat bio mjesto u kojem se odvijala komunikacija i križanje sa Zemljanima. Kakve li slučajnosti da je američka vlada koju kontroliraju Iluminati izabrala takvo mjesto za svoju prvu konferenciju nakon okupacije Iraka!

Priču sa sumerskih pločica potvrđuje i Credo Mutwa, jedan od svega dvoje živućih 'sanusija' preostalih u južnoj Africi. Sanusiji predstavljaju vrhunac afričke šamanističke tradicije. Credo je u svojim osamdesetim godinama, a drugi sanusi, njegova tetka, u devedesetima. On je službeni povjesničar i pripovjedač naroda Zulù, a samo ime «Zulù» znači «narod sa zvijezda», zato što oni vjeruju da ih je oplodila izvanzemaljska 'kraljevska rasa. Po mom mišljenju, tijekom eona mnoge su izvanzemaljske grupe bile uključene u oplođivanje ljudske rase te da nam je to dalo raznolikost rase. Kako Credo nema kome prenijeti svoje znanje, te radi hitne potrebe da svi saznaju zapanjujuće informacije koje je tijekom svog života punog inicijacija primio, s njim sam izradio video seriju pod naslovom *Plan Gmazova*. Traje preko šest sati, i to je još uvijek tek djelić znanja koje on čuva. U seriji on otkriva stvari za koje je u inicijacijama prisegnuo da ih nikada neće otkriti, ali kaže da je ljudski rod u tako opasnom položaju da je daleko važnije da ljudi saznaju što

se događa nego za njega da poštuje takve zavjete šutnje. Ta informacija povučena je u tajnost nakon što su Europljani osvojili Afriku, a njihovi iluminatski vođe, po Credovim riječima, «iscijedili umove šamana i onda ih ubili». Otvoreno govoriti o takvim stvarima bilo je ravno samoubojstvu, pa su stvorene tajne mreže za inicijacije kako bi znanje ostalo sačuvano.

Credo, koji je postao moj dragi prijatelj, prenosi istu priču o križanju između izvanzemaljskih Anunnakija i ljudi radi stvaranja hibridne rase. On ima rukotvorine poput «ogrlice misterija» koje potvrđuju ovu priču (slike 25, 26 i 27). To je izuzetno teška bakrena ogrlica koja zapravo leži na ramenima, a spominje se u zapisima starim 500 godina. Credo kaže da je stara najmanje 1.000 godina. Veliki simboli koji vise s ogrlice pričaju o ljudskom rodu. Na najistaknutijem mjestu, na prednjoj strani su izvanzemaljac s velikim bakrenim pimpekom i zemaljska žena u koju se izvanzemaljac 'uklapa, ako razumijete na što mislim. To, prema Credovom objašnjenju, simbolizira sjedinjenje bića sa zvijezda i ljudi s Planeta. Isti motiv možete naći u doslovno svim drevnim kulturama. Treba spomenuti i da on tvrdi da je bakreni pimpek nekada bio od zlata, ali je ukraden i zamijenjen bakrenim. To pak podsjeća na drevnu egipatsku priču o zlatnom penisu njihovog ključnog božanstva Ozirisa koji danas tajna društva, posebno masoni, simboliziraju obeliskom. Način na koji je izvanzemaljac prikazan na ogrlici, kaže Credo, samo je simboličan jer su ti 'bogovi' bilo vrlo posebnog, neljudskog lika (gmazolikog) i ljudima su zaprijetili trenutnom smrću ako ih ikada prikažu onako kako zaista

Slika 25: Ogrlica misterija koju posjeduje Credo Mutwa spominje se u pričama koje sežu 500 godina u prošlost, a Credo vjeruje da je stara najmanje 1.000 godina.

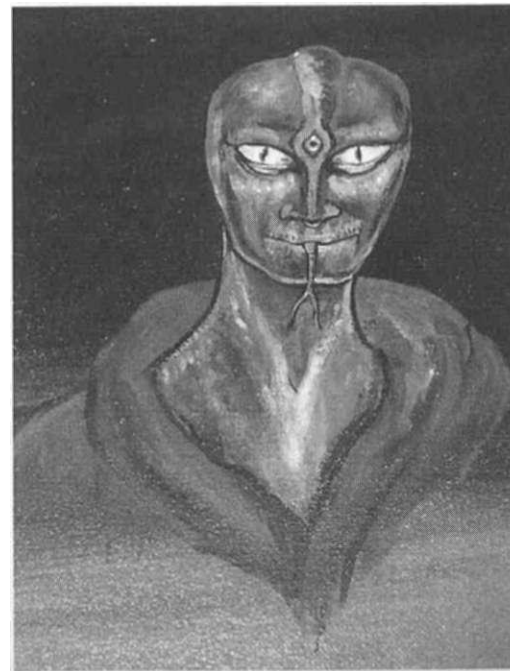

Slika 26: Na ogrlici je neljudska figura s penisom «na gotovs» koji može ući u zemaljsku ženu. To simbolizira križanje Chitaura/Anunnakija koji su stvorili hibridnu krvnu lozu.

Slika 27: Još jedan simbol koji visi s ogrlice je 'leteći tanjur' kakve su, prema predajama, koristili Chitauri/Anunnaki.

izgledaju. Koliko često u religijskim tekstovima nailazimo na temu «Bog (bogovi) ne smije biti viđen ili razotkriven»! Zbog toga su 'bogovi' prikazivani simbolički. S Ogrlice misterija visi i velika šaka, puna urezanih simbola. Među njima je i svevi-deće oko koje, kako objašnjava Credo, simbolizira «Nadglednike» (kao i iluminatska slika na novčanici od jednog američkog dolara); prisutno je i zvijezde Oriona koje suvremeni istraživači neprestano povezuju s izvanzemaljskom aktivnošću na Zemlji; a tu je i Davidova zvijezda koja je povezana s «kraljem Davidom» (Psusen-sorn II) i danas se nalazi na zastavi Iz-ra-ela. Kao što su ustvrdili neki židovski povjesničari, to je drevni simbol koji se može naći diljem svijeta. Usko se počeo povezivati sa židovskom vjerom tek kad ga je u osamnaestom stoljeću počela koristiti bankarska i iluminatska dinastija Rothschildi ili Crveni štitovi. Ogrlica misterija uključuje i vrlo prepoznatljiv 'leteći tanjur' kojim su, kako kažu legende, izvanzemaljci letjeli od svog divovskog 'matičnog broda i slijetali na Zemlju. Legende govore da je matični brod nastavio kružiti u orbiti, u njega su se sklonili vođe za vrijeme kataklizme Velikog potopa. To je točno ono što govore i sumerske ploče. U Francuskoj pećinske slikanje čija se starost procjenjuje između 10.000 i 30.000 godina uključuju ovalne i tanjuraste objekte s po tri nožice i ljestvama koje se iz njih spuštaju. Slika uklesana u liticu kod Ferganie u središnjoj Aziji prikazuje čovjeka koji izgleda kao da nosi «hermetičku kacigu» i nekakve mehaničke uređaje na leđima. Datirana je u 7.000. pr. Kr.. Bez obzira kakvi bili podrijetlo i priroda

Slika 28: Credov crtež gmaza Chitaura iz drevnih i modernih priča. Ova slika prikazuje pripadnika ratničke klase, a ne 'kraljevsko' vodstvo.

'letećih tanjura i drugih sličnih letjelica, ljudi ih vidaju i bilježe već tisućama godina.

Gmazovska kraljevska obitelj

Na temelju drevnih i modernih opisa tih gmazolikih bića Credo je izradio crteže (slika 28) i opisao brojne razine stroge genetske hijerarhije. Niži slojevi su 'ratnici', 'jedno krvavo pješastvo' kako kažemo u Britaniji. Postoji još jedna vrsta Gmazova koju obično opisuju kao na stici 29. Britanskim su vojnicima, doista prikladno, davali gmazovske naočale za obuku tijekom njihovih priprema za pustinjski rat u Iraku 2003. (slika 30). Gmazovima vladaju 'kraljevski' vođe koji imaju rogove i repove, kaže Credo, a na samom su vrhu bića bijele, albino kože, a ne zelenkaste ili smečkaste poput drugih.

Slika 29: Slika umjetnice Hilary Reed koja prikazuje gmazovski entitet prema opisima svjedoka.

Slika 30: Britanski vojnik nosi zaštitne naočale koje su podijeljene vojnicima za vrijeme priprema za invaziju na Irak 2003. Kako prikladno.

Svjedoci i otete osobe izvijestili su da su vidjeli gmazolika bića s kožom poput albina, a takvi se opisi mogu naći i u drevnim tekstovima. U Credovoj Africi ti su Gmazovi poznati kao Chitauri, što se može prevesti kao «djeca zmijske» ili «djeca udava». To je vrlo slično srednjoameričkom nazivu «narod Zmije». Afrika je, poput svih drugih kontinenata, prepuna legendi o zmijskoj rasi. U seriji *Plan gmazova* Credo Mutwa satima govori

o pozadini i povijesti Chitaura. Opisuje kako je Zemlja nekada bila okružena slojem vodene pare («svodom») koji je uništen u katakklizmi. Vodena para je štitila Planet od intenzivnog djelovanja Sunca, cijeli je Planet bio vlažan i imao je konstantnu temperaturu. To je bilo mjesto enormnog obilja 1 golemih šuma. To je uobičajen opis pretkatakklizmičkog 'Zlatnog doba' ili lemurijskog/muovskog 'Edenskog vrta' u Tihom oceanu. Međutim, tumači Credo, kad su Chitauri uništili taj omotač (što simbolizira biblijskih 40 dana i 40 noći kiše) cijela se klima promijenila, Sunčeve zrake počele su pržiti nekoć zelene i bogate zemlje poput Egipta, počele su se stvarati pustinje. Znanstvenici se slažu da je Egipat, koji je danas dio pustinje Sahare, nekoć bio zelena i ugodna zemlja. To je bilo u danima kad je Egipat bio 'Kemit'. Ta priča mogla bi objasniti vodenu eroziju otkrivenu na Sfingi (koja ima lice žene, a ne muškarca). Kako bi podijelili i zavlada li ljudima, priča dalje

Credo, Chitauri su ih raštrkali širom planeta i dali im različite jezike kako jedni s drugima ne bi mogli komunicirati.

Još jedna priča koju susrećemo u cijelom svijetu a ne samo u starozavjetnoj verziji Kule babilonske. Preuzeta je iz brojnih, još starijih priča. Pripadnici indijanskog plemena Hopi iz Arizone kažu da kad su došli na Zemljinu površinu po naredbi «Žene pauka», pojavio se «drozd» koji im je pobrkao jezik i učinio da plemena govore različitim jezicima. Credo je, prenoseći informacije koje je primio tijekom života punog inicijacija u to tajno znanje, rekao da su se gmazoliki Chitauri križali sa svim rasama kako bi stvorili hibride gmazova i sisavaca kroz koje vlada ju. Pojasnio je da je u afričkoj kulturi genealogija neke osobe vrlo važna, te da su 'kraljevske' loze vladara crne Afrike tvrdile da potječu od istih 'bogova' kao i bijele 'kraljevske' obitelji širom svijeta. On tumači da su te crne kraljevske loze (poput onih u zemljama 'Zapada') uglavnom odstupile s naslijeđene vlasti, položaja kralja ili kraljice, gdje ih se moglo identificirati. Umjesto toga, preuzele su položaje 'imenovane' ili 'izabrane' vlasti, poput vladinih administratora, bankara, poslovnih ljudi i političkih voda. On otkriva, na temelju svog poznavanja genealogije crne Afrike, da su mnogi crni predsjednici koji su došli na vlast nakon stjecanja 'nezavisnosti' od bijelih Europljana potjecali iz istih krvnih loza kao i kraljevi i kraljice crne Afrike. Kao primjer je naveo Roberta Mugabea iz Zimbabwea - onog Roberta Mugabea kojeg su manipuliranjem doveli na vlast iluminatski Henry Kissinger i britanski ministar vanjskih poslova lord Carrington, kao što sam objasnio u / *istina će vas osloboditi*. Mugabe je i crncima i bijelcima donio siromaštvo, glad i kaos u zemlji koja bi trebala biti jedna od najbogatijih u Africi. Istovremeno, sebe je učinio milijarderom 'pobijedivši' na namještenim izborima i kradući bogatstvo naroda. To je tipično ponašanje pripadnika krvne loze.

Priča koja se ponavlja

Krajem devetnaestog stoljeća pukovnik James Churchward, revni istraživač postojanja Mu ili Lemurije, izjavio je da su mu u tajnom podrumu jednog samostana u sjevernoj Indiji pokazali neke drevne ploče. Na njima je bila ispisana priča o tome kako su Naacali ili Naga Maye («zmije») s kontinenta Lemurija/Mu preko Burme došli u Indiju kako bi tamo osnovali koloniju. Churchward je nakon godina pažljivog rada sastavio tekstove i otkrio da opisuju uništenje Mu, Domovine, i dolazak Naga Maya ili Naga u Indiju.⁵⁹ Istraživač *Veda* David Frawley objašnjava kako drevne hinduističke svete knjige *Vede* otkrivaju da su najstarije kraljevske krvne loze Indije, svećenici-kraljevi, potekle od Bhrigusa koji su došli iz mjesta s druge strane mora. Bhrigusi su bili red adepata upućenih u drevno znanje. Frawley u svojoj knjizi *Bogovi, mudraci i kraljevi: Vedske tajne o drevnoj civilizaciji*⁶⁰ kaže da je jedan od vladara iz tih krvnih loza bio «Kralj zmija» Nahusha. Oni su se proširili u pet plemena i naselili velik dio indijskog potkontinenta.⁶¹ James Churchward napisao je više knjiga o civilizaciji Mu: tumači da su Nage također naselili

Kinu, Tibet i dijelove Azije. Narod Naga Maya, sa svojim štovanjem božice-majke, ujedno su preci i naroda Maja iz Meksika. U knjizi *Spilje, kotlovi i skrivena bića* istraživač Michael Mott piše:

«Nage opisuju kao vrlo naprednu rasu ih vrstu, s visoko razvijenom tehnologijom. Oni, osim toga, osjećaju prezir prema ljudskim bićima: priča se da ih otimaju, muče, križaju se s njima, pa čak i da ih jedu. Križanje je navodno dovelo do široke raznolikosti oblika, u rasponu od potpuno gmazovskog do gotovo ljudskog izgleda. Među njihovim brojnim uređajima su i 'zrake smrti' i 'vimane ili leteća, tanjurasta zračna vozila. Ova vozila opširno su opisana u mnogim drevnim vedskim tekstovima, uključujući *Bhagavad Gita* i *Ramayanu*. Rasa Naga srodna je jednoj drugoj podzemnoj rasi, hinduističkim demonima ili Rakshasama. Oni također posjeduju, kao pojedinci, 'čarobno kamenje' ili 'treće oko' među obrvama, koje je danas mnogim proučavateljima istočnjačkog misticizma poznato kao žarišna točka jedne od viših čakri ili točki kanaliziranja energije, živčanog sustava ljudi (čovjekolikih bića) - čakra povezana s 'unutarnjim vizijama', intuicijom i drugim ezoterijskim koncepcijama.»⁶²

Umjesto Nage i Chitauri čitajte Anunnaki. Različita imena, isto podrijetlo.

Kraljevi i kraljice zmajevi

Tema vladajućih 'kraljevskih' obitelji i careva koji tvrde da njihovo pravo na vlast i oni sami potječu od «zmija bogova», može se pronaći širom drevnog svijeta. Te krvne loze i veze u kraljevskim su grbovima simbolično prikazivane u obliku zmajeva, zmija, sfingi, pernatih zmija ili stabla-križa ili Ankha. U Egiptu je postojao red zvan Djedi (jedi?), pri čemu je 'Dj' značilo zmija'.⁶³ Tako imamo faraone iz zmijske loze s imenima Djer, Djoser i Djederfra. Kraljevski dvor zmaja osnovan je u Egiptu 2170. pr. Kr. pod Ankhfnkhonsuom, a formalnije pod kraljicom Sobeknelru 1783. pr. Kr. i to radi stvaranja institucije za provedbu rada Zmaja od al-Khema, bolje poznatog kao Tot ili Hermes.⁶⁴ Od al-Khema potječe alkemija, 'Veliko djelo' Zmaja. Obratite pozornost na činjenicu da je 1783. pr. Kr. otprilike razdoblje kad su se u egipatskoj povijesti pojavili Hiksi. Najpoznatije knjige koje se pripisuju Totu su *Smaragdne ploče* i *Pymander*. Totove *Smaragdne ploče* govore o gmazovima sa sposobnošću mijenjanja oblika koji nastoje kontrolirati svijet, kao što ćemo kasnije vidjeti. Već sam spomenuo kako se krokodilska mast ili messeh koristila prilikom krunidbe faraona, što je također postalo dio keltske mitologije. Slika Messeha evoluirala je i poslala Zmaj, simbol kraljevske vlasti.⁶⁵ Messeh, sveti krokodil, evoluirao je u ono što u Egiptu poznajemo kao Sobek, bog krokodil, a koji se u Grčkoj zvao Sukos.⁶⁶ Kraljevski dvor zmaja postoji i dan danas, promiče

ga Sir Laurence Gardner, autor brojnih knjiga o 'kraljevskoj krvnoj lozi' koja je, kako on kaže, Isusova loza. On ju zove «zmajeva krvna loza».

U Indiji, budistički tekstovi *Mahayutpatti* navode 80 kraljeva koji su potekli od Naga ili «Kraljeva zmija». Hinduistička legenda kaže da su Nage po želji mogli uzimati ljudski ih gmazovski oblik, što se naziva mijenjanje oblika. Prema Credu Mutwi to je također osobina Chitaura. Ubrzo ću iznijeti pojedinosti o nekim od brojnih iskustava koja su ljudi u suvremenom svijetu imali s tom pojavom. 'Morski' ili 'riblji' bogovi-zmije u Sumeru i Babilonu navodno su bili u stanju mijenjati oblik i izgledati kao ljudi kad god bi to poželjeli. Mijenjanje oblika česta je tema. Širom Indije vladari su tvrdili da imaju pravo vladati zato što potječu od Naga koji su, po opisima, bili potomci iz križanja ljudi s bogovima-zmijama. Priče iz indijskih epova govore i o tome kako su se gmazoliki Nage družili s bijelim ljudima i premda je njihov odnos često bio pun sukoba i nepovjerenja, dvije vrste su se međusobno križale, tvrde epovi, i dale hibride gmazova i sisavaca koji su postali... arijski kraljevi.⁶⁷ Te zmijske krvne loze postale su 'božanske' kraljevske krvne loze ili 'polubogovi'.

Takvi su bili i kineski carevi. Bili su poznati kao Lung ili Zmajevi: mnogi od najranijih careva prikazivani su s gmazovskim tjelesnim obilježjima, baš poput Naga. Opisivali su ih kao dijelom ljudi, dijelom zmije. Jedan od njih, po imenu Huang Ti, navodno je rođen sa «zmajskim izrazom lica». Tvrđilo se da ga je začela zraka zlatnog svjetla koja je ušla u maternicu njegove majke iz zvijezda Velikog Medvjeda.⁶⁸ Veliki Medvjed uključuje zvijezdu Alpha Draconis, zvijezdu egipatskog boga Seta. Alpha Draconis navodno je dom gmazovske 'kraljevske obitelji', elitnog vodstva, poznatog kao «Draco» (zmaj, prim. *prev*). Jedna kineska legenda kaže da se Huang Ti poslije smrti preobrazio u eteričnog zmaja i odletio u carstvo besmrtnih. U Mediji, današnjoj Turskoj, Iranci su svoje kraljeve zvali Mar, što na perzijskom znači 'zmija'. Bili su poznati kao «Zmajska dinastija Medije» ili «potomci zmaja». Najstarije kraljevske krvne loze Srednje Amerike tvrdile su da genetski potječu od bogova zmija - Quetzalcoatla i Itzamne. Svećenici-kraljevi peruanskih Inka simbolično su prikazivani kao zmije, a nosili su narukvice i nakit za noge u obliku zmije. U mikenskom dobu u Grčkoj kraljeve su, prema riječima autorice Jane Harrison, «na neki način smatrali zmijama».⁶⁹ Kekrops, prvi mikenski kralj Atene, prikazivan je kao čovjek sa zmijskim repom. Drugi kralj, Erehtej, koji je osnovao eleuzinsku misterijsku školu, nakon svoje smrti bio je štovan kao živa zmija. Prema legendi, i kralj Kadmo se poslije smrti preobrazio u živu zmiju.⁷⁰ Sumerske priče govore o letećim zmijama i zmajevima koji bljuju vatru (simbol njihovih letjelica?) i o tome kako su kraljevi Sumera, koji sežu u prošlost mnogo dalje od Potopa, do oko 240.000 g. pr. Kr., «mijenjali oblik» te kako su nastali iz sjedinjenja bogova i ljudi. Sargon Veliki, slavni vladar Sumerskog/Akadskog carstva, tvrdio je da je upravo takvog genetskog podrijetla. Sumerske pločice navode da je i samo postojanje «kraljevskog položaja» bilo dar tih bogova. Također je posve jasno da su to bili gmazoliki bogovi: Sumerani na mnogim mjestima spominju svoje bogove kao vatrene, krilate zmije.

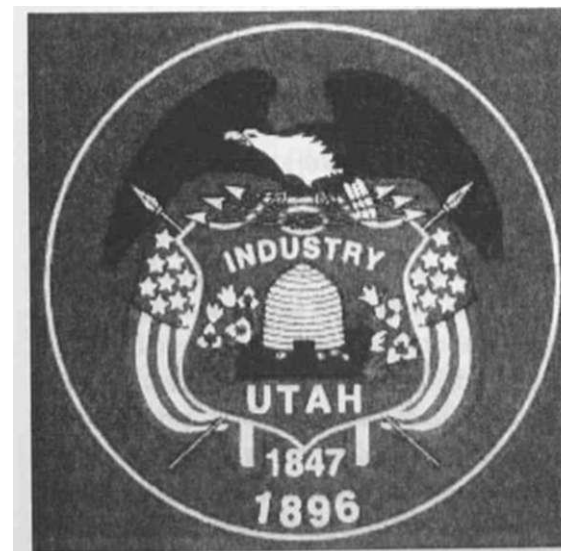
Drevni svijet obiluje pričama o zmijama ili rasi zmajeva i kraljevima, kraljicama i carevima koji su tvrdili da im pravo na vlast daje to što potječu od bogova-zmija. Kraljevi iz gmazovskih krvnih loza bili su poznati kao «Zmajevi». Kad bi se više kraljevina udružilo u bici ili u grupu kraljevina, imenovali bi kralja nad kraljevima. On je bio poznat kao Veliki zmaj ili... Draco. Otkrio sam da se taj motiv izravno spominje u djelima iz Indije (nekadašnje doline Inda), kao što su *Knjiga Dzyana*, jedna od najstarijih sanskrtskih priča, te epovi *Mahabharata* i *Ramajana*. *Knjiga Dzyana* govori o tome kako je gmazolika rasa, koju se u knjizi naziva Sarpa ili Veliki zmajevi, došla s neba da bi svijetu donijela civilizaciju. Velikom poplavom, biblijskim Potopom, završilo je Zlatno doba, kaže se u knjizi, ali su bogovi-zmije preživjeli i vratili se na vlast. Simbolično ih opisuju kao bića s ljudskim licem i zmajskim repom.⁷¹ Njihov vođa zvao se Veliki zmaj. Iluminatski Ku Klux Klan koji je stvorio onaj zloglasni američki masonski 'bog' Albert Pike još i danas koristi izraz Veliki zmaj. Keltski naslov 'Pendragon', kao kod Uthera Pendragona, oca «kralja Arthura» u gralskim pričama, također je bio jedna verzija toga. Pendragon = «Veliki zmaj». U legendama je simbolični Arthur potomak zmajeva, a na njegovoj je kacigi motiv sa zmajevima. Simbol Walesa crveni je zmaj, što potječe od tvrdnje Arthurovog «carobnjaka» Merlina da crveni zmaj simbolizira narod Britanije. Merlina se opisivalo kao samo napola čovjeka zato što je bio dijete podzemnog bića i ljudske žene. Priče o Arhuru sadrže sve klasične elemente te teme, uključujući stvaranje kraljevskih krvnih loza križanjem između ljudi i neljudskih bića, mijenjanje oblika, korištenje holografskih slika zbog skrivanja pravog lika nekog bića te bitke između konkurentskih zmajeva. Geoffrey od Monmoutha, povjesničar iz dvanaestog stoljeća, zabilježio je da je Merlinovo starije ime bilo «Ambrozije», što bi ga moglo povezivati s grčkim nazivom za menstrualnu krv - ambrozija, koju Gmazovi vole piti.⁷² Također postoji motiv «Dame od jezera» koja je povezana s pričama o zmijskom narodu poput Naga koji štuje božicu i živi u podzemnim centrima smještenim ispod jezera ili morskih zaljeva. Poput keltskih mitova i predaja, kultura drevne Grčke bila je nadahnuta Sumeranima i Egipćanima te ranijim Atlantidanima i Lemurcima, i gotovo u potpunosti se temelji na njihovim pričama i mitovima pod različitim imenima. Diljem Sumerskog carstva narod je štovao bogove-zmije. Velečasni John Bathhurst Deane u svojoj knjizi *Štovanje zmije* napisao je:

«... Jedan od petorice graditelja Tebe [u Egiptu] zvao se po feničkom bogu-zmiji, Ofhionu ... Prvi oltar podignut Kiklopima u Ateni bio je posvećen 'Ops', božici-zmiji ... Simbolično štovanje zmije u Grčkoj bilo je tako rasprostranjeno da Justin Mučenik optužuje Grke da su ga uveli u misterije svih njihovih bogova.»⁷¹

Merovinška krvna loza

jedna od ključnih ljudsko-gmazovskih 'kraljevskih' loza kasnije je postala poznata kao Merovinzi, koji su bili poznati i kao čarobnjaci ili «svećenici-kraljevi», baš kao što su faraoni bili u Egiptu. Merovinzi su bili kraljevska loza naroda poznatog kao sikambrijski Franci (germansko pleme Sikambri, *op. prev.*). Franko, koji je dao ime Francima i umro 11. g. pr. Kr., tvrdio je da je potomak Noe (Sumer). Franci su sami sebe zvali Novi magovi ili «Narod Zavjeta». Egipćani su također vjerovali da su izabrani narod i da imaju ugovor s Bogom, što je motiv koji su postbabilonski levitski pisari prenijeli na egipatske «Izraelce». Međutim, umjesto 'Bog radije čitajte gmazoliki 'bogovi'. Merovinzi/Franci svoju krvnu lozu također mogu pratiti od drevne Troje i Trojanskih ratova, preko Kavkaza do današnje Francuske, zemlje koja je po njima dobila ime. I opet se spominje Kavkaz, taj lonac za taljenje u kojem su se asimilirale razne loze. Sikambrijski Franci u jednom su se trenutku nastanili na području zapadno od Dunava i bili poznati kao Skiti, koje su Rimljani zvali «izvorni». Legenda kaže da je Meroveja, utemeljitelja Merovinga koji je umro 458. po Kr., začeo gmaz. Ta je krvna loza u rodu sa svim europskim kraljevskim obiteljima i brojnim drugima na utjecajnim položajima. Oba osnivača Mormonske crkve - Joseph Smith i Brigham Young - bili su iz merovinške krvne loze, što je i razlog zašto država Utah koju kontroliraju mormoni u središtu svog pečata ima košnicu (*slika 31*). Pčela ili košnica drevni su simboli merovinške krvne loze, kao i ljljan koji britansko merovinško plemstvo toliko voli. Košnica simbolizira pčelu maticu, gmazovsku božicu Iluminata koja je u samom središtu

njihovog simbolizma, a povezana je i s gmazovskim mentalitetom 'roja koji nastoje prenijeti na ljude. Grčko božanstvo Zeus bilo je prikazivano kao orao (feniks?) i zmija kojima je kao žrtva prinošen med, što je moguća veza s pčelom kao simbolom Merovinga.⁷¹ Motiv zmije i meda može se povezati s 'Danovim plemenom' koje je navodno jedno od deset izgubljenih plemena Izraela. Ali, jesu li ona doista izgubljena? Ili nikada nisu ni postojala u obliku u kojem ih prikazuje levitska 'povijest'? Danovo pleme također je koristilo simbole zmije i orla o čemu sam opširnije pisao u *Najvećoj tajni*. Ne vjerujem da su oni biblijski Izra-

Slika 31: Državni pečat Utaha kojim dominira košnica, drevni simbol merovinške krvne loze koja je stvorila Mormonsku 'crkvu'.

elci. Knjiga postanka kaže da Danovci nisu imali poznatu genealogiju i da nisu bili u rodu s ranim Izraelcima.⁷⁵ Bili su narod moreplovaca (Egipćani su ih zvali Danuna ili Denven), mnogi su se naselili u sjevernoj Europi. Nazivi 'Danska', rijeka 'Dunav' (engl. *Danube*) i irski 'Tuatha de Danann' ili «Narod božice Danu» čini se da su odraz Danovaca, pa je to jedan od razloga zašto je u irskoj povijesti prisutan takav sjevernoafrički utjecaj.

S Egiptom i Sumerom povezani Feničani plovili su istim putevima kao Danovci, i gotovo je sigurno da se radi o istom narodu. Boje Danovaca bile su crvena i bijela, baš poput feničkih, a to su i boje Vitezova templara čiji se slavni crveni križ na bijeloj pozadini nalazi na engleskoj zastavi ili zastavi Sv. Jurja. To je feničko božanstvo zvano Juraj od Kapadokije u današnjoj Turskoj, zemlji u kojoj je bila i Troja. Od drugog ogranka Danovaca-Feničana nastali su Merovinzi i, kako sugeriraju neki istraživači, kavkaski Hazari. Djela grčkog pjesnika Homera koji je živio oko 9. ili 8. stoljeća pr. Kr. glavni su izvor informacija o drevnoj Troji kao i sukoba koji su doveli do njene propasti. Njemu se pripisuju epovi *Ilijada* i *Odiseja*, a suvremena arheološka otkrića potvrđuju točnost Homerovih djela. Prema *Ilijadi*, osnivač Troje zvao se Dardan i za njega se pričalo da je sin boga Zeusa. Dakle, ne iznenađuje što su Zeus i Danovci imali iste simbole: zmiju, orla i pčele. Dardan je imao sina po imenu Erihtonij, a njegov sin bio je Tros, po kojem su dobili ime Trojanci i njihov glavni grad Troja, od kojih pak potječu Merovinzi koje simbolizira pčela. ('Trois' na francuskom znači 'tri' što je Iluminatima vrlo važan broj, kao u babilonskom trojstvu. Simbolički se to prikazuje ljiljanom s tri latice, simbolom merovinške krvne loze i, stoga, britanske kraljevske obitelji). Tros je imao sina Asaraka: jednom princu iz kraljevske kuće Asaraka pripisuje se osnivanje Rimskog carstva. Njegovo ime bilo je Eneja, a uskoro ćemo vidjeti da je taj tip izuzetno važan iluminatskoj krvnoj lozi. Merovinge povezuju s Arkadijom u Grčkoj, domovinom Spartanaca, koji su bili među junacima Trojanskog rata. Neki od Spartanaca odselili su u Troju (u današnjoj Turskoj) i dalje do Francuske, gdje su se nastanili u pokrajini Lorraine. To je od davnih vremena važan centar iluminatskih gmazovskih krvnih loza. U apokrifnoj knjizi *Prva knjiga o Makabejcima*, Arej, kralj Sparte, u svom pismu židovskom visokom svećeniku kaže da su Spartanci «... od rase Abrahamove».⁷⁶ Drugim riječima - egipatske/sumerske. U pismu spartanskog kralja piše daje njegov simbol orao koji u kandžama drži zmaja.⁷⁷ Opet ista stvar. Fritz Springmeier, dugogodišnji istraživač iluminatskih krvnih loza, Merovinge naziva «13. krvnom lozom» zato što se njena DNK provlači kroz ostalih 12 velikih obitelji.⁷⁸ Osim toga, doista je prikladno što priče o Trojanskom ratu s kojim su povezani Merovinzi uključuju onu o 'Trojanskom konju'; naime, ne biste mogli naći bolji simbolizam za način na koji krvne loze infiltriraju svoja ciljana društva.

Merovinzi su navodno već dugo izumrla loza, ali zapravo je, sve donedavno, nestalo samo ime, ali ne i krvna loza. Geni su se nastavili kroz franačkog kralja po imenu Karlo, poznatijeg kao Karlo Veliki, s kojim su u rodu 34 od 43 američka

predsjednika kao i brojne druge ključne figure. On je znatno proširio Franačke teritorije i vladao kao car Zapada u papinskom carstvu koje su stvorile i kontrolirale krvne loze potekle iz Rimskog carstva. One su, pak, potekle od kraljevskih krvnih loza Sumerskog carstva, Babilona i Egipta koje su vodile podrijetlo od Atlantidana, Lemuraca i hibrida stvorenih u programima križanja. Karlo Veliki bio je suvremenik Hazara. Sionski priorij («Tsion» na hebrejskom znači 'planina' ili 'spomenik u pustinji' - Zion) za sebe tvrdi da je elitno tajno društvo stvoreno u dvanaestom stoljeću kako bi služilo merovinškoj krvnoj lozi ili «Le serpent rouge» (zmijskoj krvi). Tvrdi da su bili vrlo blisko povezani s Vitezovima templarima koji su službeno formirani u francuskom gradu Trovesu, kojem su Sikambrijski Franci (Merovinzi) dali to ime po svom nekadašnjem domu - Troji. Princ Pariš iz priča o Trojanskom ratu također je nadahnuo ime glavnoga grada Francuske. Još jedna od ključnih ličnosti u genealogiji Iluminata je Aleksandar Veliki, predak Karla Velikog i svih današnjih većih iluminatskih obitelji. Aleksandar je potjecao od naroda Vikinga koji se naselio u Sredozemlju i Egejskom moru nakon kataklizmi, i od kojih su lako mogli nastati bijeli narodi te regije, uključujući Danovce. Aleksandar je neko vrijeme vladao Trojom i, prije nego što je umro u Babilonu 323. pr. Kr. u dobi od 33 godine, njegova je vojska držala pod kontrolom enormno područje kojim se nekoć vladalo iz Sumera. Tu su ulazili Egipat, Mezopotamija i dio Indije. Utemeljio je grad Aleksandriju u Egiptu i, budući da je također bio poznat kao «Zmijin sin», Aleksandrija je postala «Grad Zmijinog sina».⁷⁹ Još jednom vidimo kako se ponavlja isti motiv. Legenda kaže da je Aleksandrov pravi otac bio bog-zmija Amon, što odražava priču o Meroveju, osnivaču merovinške dinastije, kojem se pripisuje slično podrijetlo. Merovinge u raznim knjigama - posebno onima promicatelja Kraljevskog dvora zmaja, Sir Laurencea Gardnera - povezuju s 'Isusovom' kivnom lozom. Ali veza s 'Isusom' nije nužna za povezivanje Merovinga sa «zmajskim krvnim lozama» Egipta i Sumera zato što su one stigle na područje Sredozemlja, Malu Aziju/Tursku i drugdje davno prije ere koja se povezuje s «Isusom». Iluminati ne bi imali samo jedan ogranak krvne loze koja im je toliko važna. 'Isusova' krvna loza ionako je samo šifra za babilonsku/zmijisku krvnu lozu.

Gmazovi su kroz povijest održavali svoje 'najčišće' krvne loze ženeći se što je moguće više unutar vlastite genetike i kroz tajne programe križanja. Važno je imati na umu da te krvne loze nemaju potomke samo sa svojim službenim partnerima. Oni imaju zapanjujuće mnogo izvanbračne djece. Ti se potomci zatim odgajaju i nose prezimena koja se razlikuju od prezimena važnih iluminatskih obitelji kao što su Rockefelleri i Rothschildi. Tako kada neko od te djece s prezimenom Clinton, Roosevelt ili nekim trećim dođe na utjecajan položaj, ljudi ih ne povezuju s elitnim obiteljima zato što se drukčije prezivaju. Ali - a to ne mogu dovoljno naglasiti - oni jesu *ista* krvna loza. Na taj način skrivaju svoje srodstvo, gmazovsku genetsku mrežu.

Insajderskii potvrda

Phillip Eugene de Rothschild, koji danas živi u Americi, tvrdi da je nezakoniti potomak Philippea de Rothschilda od francuskih Rothschilda. Veći dio svog života radio je u iluminatskoj sotonističkoj mreži. Phillip mi je rekao da je ključna 'nefilska' krvna loza povezana s onim likom po imenu Eneja, navodnim nadahnućem Rimskog carstva kroz svoje potomke - Romula i Rema. Ova dvojica predstavljaju kodna imena za krvnu lozu a ne stvarne ljude, a isto bi moglo vrijediti i za Eneju. Legenda o Eneji uklapa se u šifre i motive iluminatskih krvnih loza, uključujući njegovu povezanost s Trojom. Eneja je, prema priči, rođen u Troji, svetom gradu za Merovinge i Vitezove templare. U *Hvalospjevu Afroditi* božica objavljuje da će Eneja, sin kojega je začela sa smrtnim Anhizom, vladati Trojancima kao i sinovi njegovih sinova koji će se tek roditi.⁸⁰ U Homerovoj *Ilijadi* Eneja svom protivniku Ahileju na bojištu pred Trojom govori o svom rođenju i precima. Eneja kaže da potječe od «Božanske i besmrtnne loze» kako po majci tako i po ocu. Ta veza između božanske besmrtnosti i Anunnakija pod njihovim raznim imenima u drevnim se pričama stalno iznova javlja. Eneja kaže da je njegova majka božica Afrodita a njegov otac Anhiz, te da svoje podrijetlo prati do Dardana, Zeusovog sina i legendarnog osnivača trojanske rase. Eneja u *Ilijadi* uživa prisan odnos s bogovima. Legende o Eneji pune su napomena i šifri o njegovoj genealoškoj vezi s 'bogovima', pa ne iznenađuje što on danas igra tako važnu ulogu u šiframa i simbolizmu iluminatskih krvnih loza. Phillip Eugene de Rothschild rekao mi je da je ta 'Enejina' krvna loza postala ono što on zove «dinastija Rothsburg» - spoj Bauer-Rothschilda (ista obitelj, različito prezime) i Battenberga. To je merovinška krvna loza, a također i loza Habsburgovaca, vodeće obitelji u Svetom Rimskom Carstvu tijekom mnogih stoljeća koja također koristi simbol orla koji prati krvnu lozu. Grci, Rimljani, Nijemci, Francuzi, carska Rusija, Sjedinjene Države i mnogi drugi kao svoj simbol koristili su orla/feniksa. Habsburško Sveto Rimsko Carstvo bilo je srednjovjekovna država koja je obuhvaćala veći dio srednje Europe i Italiju u razdoblju od 962. do 1806. godine. Phillip Eugene kaže da je ta «rothsburška» krvna loza među Iluminatima poznata kao «Gens». To je latinska riječ koja znači 'rasa', 'pleme' ili 'podrijetlo po muškoj strani' i potječe od riječi *gignere* - začeti'. Pokojni lord Louis Mountbatten, slavni član britanske kraljevske obitelji i njegov nećak princ Philip bili su Battenberzi. Lord Mountbatten je dogovorio brak između princa Philipa i kraljice Elizabete II, nakon čega je kraljevska loza Ujedinjenog Kraljevstva postala poznata kao VVindsor-Mountbatten. I VVindsori i Mountbatte-ni njemačke su krvne loze koje su ranije bile poznate kao kuća Saxe-Coburg-Gotha i Battenberzi. Za vrijeme Prvog svjetskog rata protiv Njemačke zbog odnosa s javnošću anglicirali su svoja prezimena, ali obje te obitelji podržavale su naciste. Princ Philip bio je poslan u jednu školu u Njemačkoj koju je vodio Nacistički pokret mladeži (pogledati / *istina će vas osloboditi i Najveću tajnu*). Phillip Eugene, potomak Rothschilda, o 'Enejinoj' krvnoj lozi kaže:

«Čini se da Eneja utjelovljuje razne krvne loze koje moraju voditi podrijetlo preko Karla Velikog jer je u njemu utjelovljeno stjecište i Davidove (židovske [egipatske]) i loze Aleksandra Velikog (arijske). Suvremeni predstavnici tog rimskog 'Gensa' ili europskih monarha tvore vladajuću 'aristokraciju' ponovno oživiljenog Rimskog Carstva. Te 'kraljevske' obitelji održavaju svoj pedigree kroz endogamiju (brakove unutar obitelji). Prvi prototip Antikrista [najčišće krvne loze] bio je Nimrod, utemeljitelj Babilona. Povijesna i genetska okosnica tog posljednjeg Rimskog Carstva su Karlo Veliki i njegovi potomci, ljudi poput [princa] Philipa Mountbattena (Rex Julius Alexander Battenberg), koji je jedna od vladajućih glava julijanskog Gensa.»⁸¹

Drakula = Draco

Kao što sam objasnio u drugim svojim knjigama, iluminatske krvne loze naveliko prinose ljudske žrtve i izvode rituale pijenja krvi, i tako je bilo kroz cijelu njihovu povijest. Danas izvode iste rituale kakve su izvodili u Babilonu, njihovom drevnom sjedištu nakon propasti Sumera, premda vjerujem da je postojala i mnogo starija verzija Babilona. Priča o Drakuli nastala je na istoj temi. Napisao ju je irski pisac Bram Stoker i objavio 1897. Nakon dugogodišnjeg istraživanja bezbrojnih legendi o vampirima Stoker je vjerojatno bio upoznat s istinom. Kao što potvrđuje dokumentarac *History Channela* o Stokeru, nema nijednog dijela svijeta i nijednog razdoblja u povijesti koje ne poznaje mitove i legende o vampirima koji se hrane energijom i krvlju drugih ljudi. Drakula sadrži sve poznate motive. Zove se Drakula ('kraljevska' krvna loza gmazova navodno se zove Draco); zovu ga «grof» Drakula (što simbolizira način na koji su 'ljudske' kraljevske obitelji i aristokracija prenosili krvne loze Draco); on 'mijenja oblik' (poput Gmazova) i vampir je (što simbolizira potrebu Draco gmazova da piju ljudsku krv i hrane se ljudskom energijom, kao što ću ubrzo detaljnije objasniti). Mnogi slavni pisci i umjetnici bili su inicijati ili uporni istraživači koji su kroz umjetnost i 'fikciju' iznosili elemente priče. Stokerov lik uglavnom se temelji na čovjeku zvanom Drakula ili Vlad Nabijač koji je u petnaestom stoljeću vladao zemljom koja se zvala Vlaška, nedaleko od Crnog mora u današnjoj Rumunjskoj (engl. *Romania*; Rom = gmazovske krvne loze). Nekoć se ta regija zvala Transilvanija i bila je kolijevka najpoznatijih legendi o vampirima. Dolina rijeke Dunav, koja teče od Njemačke do Rumunjske i ulijeva se u Crno more, vrlo se često javlja u povijesti krvnih loza. To su nekada bile zemlje Hazara, i brojni ogranci iluminatskih loza prošli su tim krajevima, uključujući Merovinge.

Vlad Nabijač ili Drakula pobio je desetke tisuća ljudi, mnoge od njih tako što ih je dao nabiti na kolac. Sjeo bi i jeo usred te šume mrtvih tijela, umaćući kruh u njihovu krv. Obično bi zavezao po jednog konja za svaku nogu žrtve dok je zaštićeni kolac polako guran u njeno tijelo. Vrh kolca bio je nauljen, no pazilo se da kolac ne bude previše oštar - nije želio da žrtva prebrzo umre od šoka. Djeca su često

nabijana na kolac kojim su bile probijene grudi njihove majke. Zapisi govore da su žrtve ponekad bile nabijane na način da su na kolcu visjele naglavačke. Smrt na kolcu bila je spora i bolna. Žrtve bi ponekad izdržale satima ili danima. Drakula je držao kolce poslagane u raznim geometrijskim oblicima, a najčešći je bio pojas koncentričnih krugova. Visina kolca odgovarala je rangu žrtve, što izvrsno ukazuje na ritualima opsjednut gmazovski um. Raspadajući leševi često su tamo ležali mjesecima. Jedan izvještaj govori da se vojska turskih osvajača kad je uz Dunav naišla na tisuće raspadajućih tijela nabijenih na kolac u strahu okrenula natrag. Godine 1461. Muhamed II, osvajač Konstantinopola, čovjek koji nije bio poznat po gadljivosti, zgrozio se od pogleda na 20.000 nabijenih tijela koja su trulila pred Drakulinim glavnim gradom Tirgoviste. Ratnički sultan predao je zapovjedništvo nad pohodom protiv Drakule svojim podređenima i vratio se u Konstantinopol. Deseci tisuća ljudi nabijeni su na kolac u transilvanijskom gradu Sibiu gdje je Dracula nekada živio. Na dan sv. Bartolomeja 1459. Drakula je dao nabiti na kolac trideset tisuća trgovaca i drugih ljudi u transilvanijskom gradu Brasovu. Jedan od najpoznatijih drvoreza iz tog razdoblja prikazuje Drakulu kako uživa u jelu usred šume kolaca i njihovih jezivih tereta pred Brasovom, dok u blizini krvnik na komade siječe druge žrtve. Nabijanje na kolac bilo je Drakulina najdraža tehnika, ali nipošto i jedina metoda izazivanja nezamislivog užasa. Popis mučenja koja je koristio ovaj teško poremećeni čovjek uključuje čavle u glavi, odsijecanje udova, osljepljivanje, davljenje, spaljivanje, odsijecanje nosova i ušiju, sakaćenje spolnih organa (posebno u slučaju žena), skalpiranje, deranje kože, izlaganje prirodnim silama ili divljim životinjama i kuhanje na živo. Nitko nije bio pošteđen Drakuline pozornosti. Među njegovim su žrtvama bile žene i djeca, seljaci i visoki plemići, veleposlanici stranih sila i trgovci.

Vlad Nabijač je bio sin Vlada Drakula kojeg je car Svetog Rimskog Carstva 1431. inicirao u drevni Red zmaja. Njegov amblem bio je zmaj koji raširenih krila visi s križa. Vlad stariji nosio je taj amblem, a i na njegovim kovanicama bio je simbol zmaja. Svi članovi tog Reda imali su zmaja na svom grbu, a nadimak mu je bio Drakul (vrag ili zmaj). Vlad mlađi potpisivao se sa Draculea ili Draculya tj. «vrazji sin», što je kasnije postalo Dracula, ime koje se otprilike može prevesti kao «sin onoga koji je bio iz Reda zmaja». Doista prikladno. Drevni Red zmaja nastao je u Egiptu i proširio se za vrijeme kraljeva Hiksa čiji je simbol bila zmija. To je isti Red zmaja koji danas promiče britanski autor knjiga o 'Svetom gralu' Sir Laurence Gardner. Usput rečeno, kraljica Mary ili Mary od Tecka, majka kralja Georgea IV i stoga baka današnje kraljice Elizabete II, bila je potomak «Drakuline» sestre. To su krvne loze i mentalitet koji danas nastoji osvojiti svijet. To je razlog zašto ne osjećaju samilost ni empatiju prema patnjama, smrti i razaranju koje uzrokuju.

Razmišljati poput gmaza

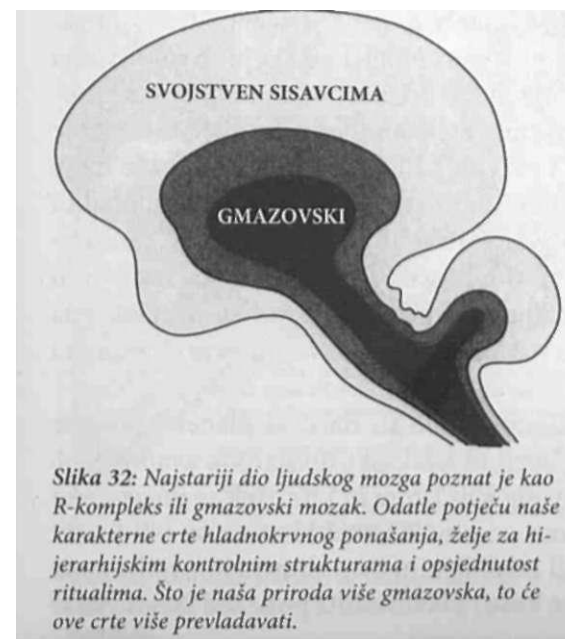
Uz ovu pozadinu veza s gmazovima, proučite li um gmazova razumjet ćete i ponašanje Iluminata tijekom stoljeća kao i globalno društvo koje stvaraju. Oni imaju posebne karakterne crte, a takvima nastoje učiniti i ljude. Najstariji dio ljudskog mozga znanstvenicima je poznat kao R-kompleks ili «gmazovski mozak» (slika 32). To je najočigledniji ostatak naše gmazovske genetske povijesti. Većina ljudi ništa ne zna o gmazovskom nasljeđu ljudskog tijela i njegovom utjecaju na naše ponašanje. Znanstvenici objašnjavaju da gmazovski mozak predstavlja jezgru živčanog sustava, pa pogledajmo kakve su karakterne osobine gmazovskog mozga oko kojih se znanstvenici slažu. Ovdje ću citirati dio internetskog članka Skipa Largenta:

«Barem pet ljudskih ponašanja ima izvor u gmazovskom mozgu. Bez ulaženja u njihovo definiranje, jednostavno ću reći da se u ljudskim aktivnostima ona izražavaju kroz: opsesivno kompulzivno ponašanje; svakodnevne osobne rituale i praznovjerne postupke; ropsko pokoravanje običajima; ceremonijalna ponavljanja; štovanje običaja kao u pravnim, religijskim, kulturnim i drugim pitanjima te svi oblici obmanjivanja.»⁸²

Dodajte tome druge osobine gmazovskog mozga kao što su hladnokrvno ponašanje bez suosjećanja sa žrtvama vlastitih djela; 'teritorijalnost' - kontroliranje svijeta oko vas; opsjednutost hijerarhijskim strukturama vladanja i kontrole; agresivnost i ideja da je sila uvijek u pravu, da pobjednik uzima sve. U tim karak-

ternim crtama gmazovskog mozga imate upravo one osobine koje Iluminati i njihovi agenti pokazuju već tisućama godina. Ne biste ih mogli bolje opisati. Rasizam potječe od gmazovskog mozga i agresivnog, nasilnog seksa kojem se iluminatske krvne loze naveliko prepuštaju - pitajte oca Busha, Cheneva, predsjednika Geralda Forda i druga iluminatska imena koja razotkrivam u svojim knjigama.

Može li zaista biti slučajnost što Iluminati pokazuju klasične osobine gmazovskog mozga dok se istovremeno gomilaju dokazi da su oni gmazovske krvne loze? Kozmolog Carl Sagan, koji je znao daleko više

od onoga što je govorio, napisao je knjigu pod naslovom *Zmajevi Edena*⁸⁻¹ kako bi upozorio na utjecaj gmazova na čovječanstvo. Napisao je: «Nenia nikakve koristi od ignoriranja gmazovske komponente ljudske prirode, posebno naše sklonosti ritualima i hijerarhiji. Naprotiv, taj model mogao bi nam pomoći da razumijemo kakva su doista ljudska bica.» Druga područja ljudskog mozga kod većine ljudi uravnotežuju ekstreme gmazovskih osobina, ali one se i dalje mogu prepoznati, primjerice, kod onih koji žive svoj život kao svakodnevni ritual, ponavljajući iste cikluse stalno iznova, tjedan za tjednom, Iluminati nastoje društvo pretvoriti u stalno ponavljajući ciklus sa strogim vremenskim rasporedom zato što to zarobljava ljude u njihovu gmazovsku razinu opažanja i dodatno aktivira gmazovski mozak. Oni s najdominantnijom gmazovskom genetikom - Iluminati - očigledno pokazuju više obilježja gmazovskog mozga, što je ujedno razlog zašto su krajnje opsjednuti ritualima.

Osvajanje svijeta

Uz vremensku usklađenost tipičnu za moj život nakon humka u Peruu, par dana prije završetka ovog rukopisa primio sam poštom jednu knjigu. Ovo poglavlje već je bilo dovršeno. Knjiga nosi naslov *Plava krv, prava krv*⁸⁴ i sadrži informacije o gmazovskoj krvnoj lozi koje su se podudarale s većinom mojih istraživanja i mojim mišljenjem o tome što se događa. Još jednom, to ne znači da se nužno slažem sa svime u toj knjizi, ali tema se vrlo dobro poklapa s mojim gledištima. Autor knjige Stewart Swerdlow tvrdi da je jedan od malobrojnih koji su preživjeli iluminatske programe kontrole uma i genetičkog istraživanja u Montauku na Long Islandu u New Yorku. Stewarta su kao dječaka jedne noći otela bića koja je smatrao izvanzemaljcima i odvela ga u Montauk. Kasnije je saznao da su otmičari bili vojnici koji su se pretvarali da su izvanzemaljci - bila je to uobičajena varka za skrivanje istine o tome tko otima ljude. Prisilno su ga uključili u Montaukov program genetskog eksperimentiranja i tek je mnogo kasnije otkrio da je bio među svega jedan posto onih koji su izvukli živu glavu. Stewart kaže da je tijekom godina provedenih pod kontrolom Iluminata doznao za plan za globalnu kontrolu i za neljudske entitete koji iza svega stoje. Ta su bića, piše on, gmazovska. Kaže da je ta gmazovska bića vidio u Montauku i da se «cinilo kako se samo pojave i nestanu iz fizičke stvarnosti».⁸⁵ Slijedi sažetak onoga što Stewart kaže da je saznao tijekom godina koje je proveo u Montauku te u svojim istraživanjima i iskustvima nakon toga.

Mnoge različite izvanzemaljske skupine došle su na ovaj planet i posijale različite rase. Atlantidom je dominirao bijeli ili kavkaski tip naroda zvan Atlani. Oni su stigli sa zvjezdanog sustava poznatog kao Lyrae ili Lira, dok se gmazovska rasa nalazila na Muu ili Lemuriji u Tihom oceanu. Izvorni Lirani nisu bili fizički onako kako mi to shvaćamo, ali su ostali zarobljeni u ovoj dimenziji a njihove su vibracije postajale sve gušće. Bili su plave kose i plavih očiju, ponekad crvene kose

i zelenih očiju. Credo Mutwa pričao mi je o visokim, plavokosim i plavookim izvanzemaljcima koje su Afrikanci zvali Mzungu. Rekao je da kad su Europljani prvi put stigli u južnu Afriku, plemena su mislila da su se Mzungu vratili, pa su ih i zvali tim imenom. Na *slici 33* možete vidjeti Credov crtež Mzungua. Gmazove su, kaže Swerdlow, stvorila bića koje on naziva «prozirni narod» i koji «ne mogu stvarno ući u fizičke dimenzije jer je vibracija njihove energije tako visoka da ne može izdržati fizičko tijelo». Kad se pojave, kaže on, «izgledaju kao prozirna staklena ljuska.»⁸⁶ Gmazovi su u početku bili «granicno tjelesni», za funkcioniranje na ovoj razini trebao im je fizički oblik što su postigli miješanjem gmazovskih gena s genima Lirana. To je razlog zašto su Gmazovi, kao što ćemo vidjeti, toliko opsjednuti plavokosim i plavookim ljudima - potrebna im je njihova genetika za funkcioniranje u ovoj stvarnosti. Eto razloga zašto su izrazito gmazovski Windsori željeli gene plavokose, plavooke princeze Diane i odbacili je nakon što su ih dobili. Princ William plavokos je i plavook, dok je princ Harry crvenokos. Zbog međusobnih križanja windsorska je loza postala toliko gmazovska da joj je trebala jaka infuzija Tiranskih' gena kako bi održali prividno ljudski oblik. Gmazovi su živjeli u zvjezdanom sustavu Dračo (odakle potječu imena «Drakula», Vlad Drakul i riječ «drakonski») i počeli su se širiti diljem galaktike kroz način osvajanja koji doživljavamo na ovom planetu. Stewart Swerdlow kaže da im je u tome pomogla jedna rasa sa Siriusa, najsajnije zvijezde vidljive sa Zemlje. Gmazovi su programirani da vjeruju da su superioran oblik, sebe smatraju više «Bogu sličnima» zato što su dvospolni. Oni imaju programiran mentalitet koji želi osvojiti sve. Britansko i Rimsko carstvo primjeri su tog mentaliteta na djelu.

Davno prije nego što su Afrikanci upoznali bijele ljude iz Europe, prvo su upoznali rasu zlatokosih i plavookih izvanzemaljaca iz svemira, rasu kojoj su Afrikanci dali ime Mzungu. Kad su Afrikanci kasnije vidjeli Europljane, prenijeli su to ime na njih. Mzungu izvanzemaljci nose zagonetnu srebrnu kuglu koja im omogućuje da nestaju i pojavljuju se po volji. Jedan Mzungu nedavno je upozorio tri crna šamana na predstojeće uništenje Afrike.

Slika 33: Plavokosi, plavooki «Mzungu» kako ga je naslikao Credo Mutwa. Vrlo su nalik Taranima koje opisuje Stewart Swerdlow.

Miješanje gmazovskih gena s genima Lirana i nekih drugih razlog je zašto ljudi imaju tako mnogo gmazovske DNK - tumači Swerdlow - i zašto fetusi na svom putu da postanu ljudi u maternici prolaze kroz razvoj gmazovskog tipa.

Gmazovsko-liranski hibridi bili su prilagođeni za usklađivanje s gmazovskim frekvencijama zbog čega su ih Gmazovi mogli kontrolirati. Htjeli su postići omjer gena od 50-50 zato što bi to dalo tijelo koje izgleda kao ljudsko, dok je istovremeno u stanju mijenjati oblik u Gmaza. «Mijenjanje oblika postizalo se jednostavnim koncentriranjem hibrida na genetiku koju želi otvoriti - ili zatvoriti - bez obzira o kojoj se radilo», piše Swerdlow.⁸⁸ To objašnjava zašto je Phillip Eugene de Rothshild rekao da je Karlo Veliki Illuminatima bio važan (34 od 43 američka predsjednika potječu od njega) zato što je predstavljao utjelovljenje mješavine krvnih loza 'kralja Davida (Egipćana/Hiksa/Gmazova) i Aleksandra Velikog («Arijaca»). Jednom kada geni gmazovske strane počnu previše prevladavati postaje nemoguće zadržati ljudski oblik. U tom slučaju jednu ljudske hormone, meso i krv kako bi to nadoknadili. Obredi žrtvovanja ljudi i pijenja krvi posvuda su slijedili krvne loze, a sada znamo zašto. Swerdlow kaže da je domaća svinja uzgojena iz tog razloga, zbog čega je genetski tako bliska čovjeku. Također pojašnjava zašto je plemstvo postalo poznato kao «plava krv»:

«Njihova krv, zbog povišene gmazovske DNK, sadržavala je veću količinu bakra. Budući da krv koja se temelji na bakru nakon oksidacije postaje plavozelena, za te se gmazovske hibride govorilo da imaju 'plavu krv'.»⁸⁹

Nakon uništenja Mu/Lemurije preživjeli su odselili u sjevernu Indiju i Zemljinu unutrašnjost gdje su izgradili golemu podzemnu civilizaciju. Kasnije ću iznijeti dokaze za to. Također su ponovno pokrenuli svoje genetsko osvajanje, a lokacija koju su izabrali, kaže Swerdlow, bila je... Sumer. Oni kažu da su Sumerani postali poznati kao 'Sum-Arijci' ili jednostavno Arijci', te da su se proširili u sjevernu Afriku, središnju Aziju, sjevernu Indiju i ruske stepe. «Arijci vođe, koji su odreda bili plave krvi, postali su sultani i radže iz legendi», piše Swerdlow.⁹⁰ On tumači da kad su se Arijci pomiješali s Dravidima (koji su prije bili iz Lemurije) u Indiji, stvorili su hinduističku religiju. «Indijski kastinski sustav izravna je kopija gmazovske podjele uloga».⁹¹ Još jednom se potvrđuje važnost Kavkaza:

«... [Arijci] su se uglavnom nastanili na području Kavkaza i [kasnije] postali Hazari. Odatle su se proširili na zapad prema Europi, utemeljujući nacionalne identitete Vikinga, Franaka, teutonskih naroda i Rusa. Imajte na umu da su nakon potonuća Atlantide neki od tih izbjeglica otišli u zapadnu Europu i postali Kelti. Neki su otišli u Grčku, a drugi na talijanski poluotok. Ti su narodi bili tamo prije doseljavanja hibrida ... Ovi plavokrvni vođe također su se infiltrirali među narode Srednjeg istoka, kao što su biblijski Kanaanci, Malahejci i Hetiti.»⁹²

Dakle, što se dogodilo u Egiptu?

To nas dovodi do Egipta i onoga što se stvarno dogodilo s pričom o Hiksima. Swerdlow kaže, i potpuno je u pravu, da su Egipćani također postali poznati kao Feničani i bili potomci Atlantide. Moje je mišljenje da je to bilo i Danovo pleme. Kao 'Lirani', bili su plavokosi i plavooki, a neki su bili zelenooki i crvenokosi. Ti su narodi naselili Britanske otoke i dvije Amerike, kao što pokazuju arheološki dokazi i druga otkrića (pogledati *Najveću tajnu*). Sumerani-Arijci infiltrirali su se u egipatsko društvo i usadili svoju gmazovsku krvnu lozu u kraljevske obitelji faraona. Zato je potpuno točno, barem na simboličkoj razini, što se za «Abrahama» kaže da je došao iz regije Sumera koja je danas Irak. Istovremeno, također bi moglo biti točno, kao što kaže Ralph Ellis, da su «pastirski kraljevi» Hiksa ih «vladari stranih zemalja» već bili u Egiptu i nisu bili osvajači. Infiltracija Sumera počela je prije razdoblja Hiksa, pa je lako moguće da je vrijeme kraljevskih i religijskih sukoba zapravo bila borba gmazovskih plavokrvnih za prevlast u kraljevskim i religijskim pitanjima. Simbol Hiksa bila je zmija, a njihova boja bila je crvena - što je od velike važnosti u gmazovskom ritualu. Sjetimo se, njihovi kraljevi nosili su crvenu krunu. Egipatski ceremonijalni naslov *Moche* znači «Onaj koji je pomazan mašču krokodila iz rijeke Nil».⁹³

Swerdlow kaže da je izraz «Bog Sunce» bio gmazovski simbol, kao što je bio i lav. Oba su u drevnom Egiptu bila vrlo česta, a u gmazovskim religijama i kraljevskim obiteljima ostali su česti do današnjeg dana. Kraljevski dvor zmaja (također poznat Bratstvo zmije) formiran je u Egiptu radi infiltriranja u kraljevske i religijske centre moći. Manly R Hali, masonski povjesničar, sažeo je ono što se dogodilo u Egiptu. Umjesto «crni magovi Atlantide» čitajte «gmazovi» koji su se infiltrirali i u Atlantidu:

«Dok sofisticirana ceremonijalna magija drevnog svijeta nije nužno bila zla, iz njenog izopačavanja nastalo je nekoliko lažnih škola čarobnjaštva ili crne magije [u Egiptu] ... crni magovi Atlantide nastavili su koristiti svoje nadljudske moći dok nisu u potpunosti potkopali i iskvarili moral primitivnih Misterija ... uzurpirali su položaj koji su ranije držali inicirani i prisvojili ovlasti duhovne vlade.

«Tako je crna magija diktirala državnu religiju i paralizirala intelektualne i duhovne aktivnosti pojedinca, zahtijevajući njegovo potpuno i spremno slaganje s dogmom koju je formuliralo svećenstvo. Faraon je postao marioneta u rukama Grimiznog vijeća - odbora arhimagova koje je na taj položaj uzdiglo svećenstvo.»"

Obratite pažnju na «Grimizno vijeće». To se događalo svugdje gdje su se nalazili plavokrvni gmazovi. Babilon je bio najvažnije središte Gmazova, kao što

naglašavam sve ove godine. To je bilo mjesto gdje su gmazovske krvne loze sastavile plavokrvni plan za osvajanje svijeta, pored ostalog i kroz izmišljene religije. Swerdlow piše:

«Babilon je bio civilizacija u koju se Sumer razvio dok se širio u središnju Aziju i postajao Hazarsko carstvo. U stvari, mnoge plavokrvne organizacije koje su se razvile kroz tisućljeća zvale su se Babilonsko bratstvo. Kasnije su se spojile s tajnim atlantsko-egipatskim školama u Europi i postale masoni. Neki od tih imigranata bili su Baueri, danas poznati kao Rothschildi. Ta obitelj brzo je preuzela kontrolu nad financijskim i trgovačkim temeljima Europe.»^{1,3}

Moderni izraz Babilona je London, a neki istraživači zovu ga Babilondon. Babilonski bog i božica - Nimrod i Semiramida - prikazivani su kao napola ljudi napola gmazovi. Da biste ušli u to iluminatsko uporište, financijsku četvrt zvanu londonski City, morate proći pored letećih gmazova s obiju strana ulice. Grb Citya čine dva leteća gmaza koji drže fenički/templarski simbol, crveni križ na bijeloj pozadini (slika 34 i 35). To simbolizira pomiješanu gmazovsku/sum-arijsku genetiku nad kojom kontrolu imaju Gmazovi. Na britanskom kraljevskom grbu nalaze se lav i jednorog (Gmazovi i Sum-Arijci) s jednorogovim rogom koji predstavlja penis. On simbolizira dvije genetike koje su se sastavile i stvorile kraljevsku krvnu lozu koju predstavlja štit. Gmazovsku kontrolu naglašava to što je jednorog uvijek svezan (pogledati sliku 36). Grb obitelji Rothschild doslovno je identičan (slika 37), a sličan motiv možete vidjeti i u logotipu zaista šokantne kršćanske televizijske mreže u Sjedinjenim Državama koja se zove *Trinity Broadcasting* koji također uključuje simbol golubice - babilonske kraljice Semiramide (slika 38). Isto je bilo s vjerovanjima gmazovskih nacista koji su Sum-Arijce smatrali «vladarskom rasom». Na mjestu gdje se londonski City sastaje s područjem zvanim Temple Bar, nazvanim tako po Vitezovima templarima, još jedan leteći gmaz nalazi se na središtu ceste (slika 39). Temple Bar je sjedište svjetske pravne struke: to područje, zajedno s londonskim Cityem, ima više elitnih tajnih društava po četvornom kilometru od gotovo bilo kojeg drugog mjesta na Zemlji. Stewart Swerdlow kaže da su Gmazovi s rasom s Rigela iz sustava Orion također razvili hibridne krvne loze od kojih su nastale kraljevske krvne loze Kine i Japana, što je još jedan razlog zašto su Kavkaz i istočna Europa tako važni. Na to su područje s Dalekog istoka stigli 'Zlatna horda' i drugi kako bi se križali s gmazovskim 'kraljevskim' krvnim lozama Sumera i stvorili iz gmazovske perspektive vrlo važnu genetiku. Od tih drevnih vremena krvne loze i iluminatska mreža tajnih društava kroz koje oni manipuliraju radili su na postavljanju svojih agenata na vladajuće položaje nad stanovništvom. Šireći se po svijetu, posvuda su koristili iste tehnike manipuliranja kako bi povećali svoju moć nad ljudima, a sada nastoje dovršiti svoj dugoročni cilj - globalnu kontrolu.

To su krvne loze koje stoje iza svjetskih ratova, 11. rujna i 'rata protiv terorizma' te svih bespotrebnih patnji, sukoba i zala koje vidamo diljem svijeta. Ne mora biti tako. Stvar je samo u tome što Gmazovi žele da bude.

Slika 34: Grb londonskog Citya, financijske četvrti i suverene države unutar britanskog glavnog grada, i jednog od glavnih globalnih centara iluminatske gmazovske mreže. Gmazovi drže sum-arijski simbol iz Sumera i od Feničana, koji je također simbol vitezova templara.

Slika 35: Leteći gmazovi smješteni su na ulazu u londonski City, i opet drže simbol 'arijskih/liranskih' krvnih loza.

Slika 36: Britanski kraljevski grb. Lav, simbol gmazovske krvne loze, i svezani 'arijski' jednorog zajedno stvaraju 'kraljevske' hibride.

Slika 37: Grb gmazovske kuće Rothschild ...

Slika 38: ... i logotip mreže Trinity Broadcasting iz Sjedinjenih Država s kraljicom Semiramidom - «Golubicom» - na najistaknutijem mjestu.

Slika 39: Ovaj leteći gmaz nalazi se na točki gdje se londonska financijska četvrt City sastaje s Temple Barom, koji je dobio ime po tajnom društvu vitezova templara. Temple Bar sjedište je britanskog (i sjevernoameričkog) 'pravnog' sustava.

• IZVORI

- 1 L.A. Waddell, *Egyptian Civilisation, Its Sumerian Origin, And Real Chronology, and Sumerian Origin of Egyptian Hieroglyphs* (dostupno od Hidden Mysteriesa preko web-lokacije Davida Ickea, davidicke.com)
- 2 L.A. Waddell, *Makers of Civilisation* (Luzac and Company, 1929). Također dostupno preko davidicke.com
- 3 *Egyptian Civilisation, It's Sumerian Origin*, str. 28
- 4 Ibid
- 5 Ibid, str. 2
- 6 Ibid, str. 9
- 7 Ibid, str. 11
- 8 Ibid, str. 13
- 9 L.A. Waddell, *British Edda* (Christian Book Club, Hawthorne, California, 1930), uvod.
- 10 Ibid
- 11 R.A. Boulay, *Flying Serpents and Dragons, The Story of Mankind's Reptilian Past*, novo izmijenjeno izdanje (The Book Tree, PO Box 724. Escondido, Kalifornija), str. 3
- 12 David Hatcher Childress, Ancient Indian Aircraft Technology (<http://www.farshore.force9.co.uk/india.htm>)
- 13 Ibid
- 14 Knjiga postanka 6:1-4
- 15 *Flying Serpents and Dragons*, str. 187 do 194
- 16 Ibid, str. 187 do 194
- 17 John A. Keel, *Our Haunted Planet* (Fawcett Publications, SAD, 1971), str. 38
- 18 Ibid
- 19 Ibid, str. 59
- 20 Detaljno objašnjeno u *Flying Serpents and Dragons*
- 21 Robert Temple, *Vie Sirius Mystery* (Destiny Books, Vermont, SAD, 1998), str 155
- 22 Ibid
- 23 *Antiquities of the Jews*
- 24 Zecharia Sitchin, *Vie 12th Planet, Stairway to Heaven, The Lost Realms, When Time Began, Vie Wars of Gods and Men, Genesis Revisited* (Avon Books, New York)
- 25 Ralph Ellis, *Vioth, Architect of the Universe* (1997); *Jesus, Last of the Pharaohs* (1998); ***Tempest and Exodus*** (2000); *K2, Quest of the Gods* (2000); *Solomon, Falcon of Sheba* (2002). Sve je objavio Edfu Books, Cheshire, Engleska, a u Sjedinjenim Državama Adventures Unlimited, Kempton, Illinois)
- 26 *Tempest and Exodus*, str. 7
- 27 ***Jesus, Last of the Pharaohs***, str. 68
- 28 Knjiga postanka 30:40
- 29 Ibid, 17:5
- 30 Maneto je napisao *Aegyptiacu*, niz od tri knjige o povijesti drevnog Egipta, koji je naručio Ptolomej II nastojeći zbližiti egipatsku i helenističku kulturu.
- 31 *Jesus, Last of the Pharaohs*, str. 63
- 32 Ibid.str.110
- 33 Ibid, str. 117

- 34 *Tempest and Exodus*, str. 11
- 35 *Solomon, Falcon of Sheba*, str. 77
- 36 Ibid, str. 88
- 37 *Tempest and Exodus*, str. 5 i 6
- 36 Brian Desborough. *They Cast No Shadows* (Writers Club Press, SAD, 2002), str. 105
- 39 Ibid, str. 104-105
- 40 Ibid
- 41 Ibid, str. 104
- 42 *Solomon, Falcon of Sheba*, str. 333 do 337
- 43 Ibid, str. 336
- 44 *Tempest and Exodus*, str. 115
- 45 Ibid, str. 192
- 46 Ibid, str. 124 i 125
- 47 *Solomon, Falcon of Sheba*, str. 75
- 48 *Jesus, Last of the Pharaohs*, str. 40
- 49 Ibid
- 50 *Tempest and Exodus*, str. 120
- 51 *Solomon, Falcon of Sheba*, str. 180 do 185
- 52 Web-lokacija Pravnog fakulteta Sveučilišta u Washingtonu, <http://lib.law.washington.edu/ref/themis.html>
- 53 ibid
- 54 *Tempest and Exodus*, str. 131
- 55 *The Book of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*; sadrži upute za sve stupnjeve, od trećeg do trideset trećeg i posljednjeg stupnja obreda, Charles T. McClenachan, 33' (izmijenjeno i prošireno izdanje, Macoy Publishing and Masonic Supply Company, 45-49 John St., New York, 1914). Knjižnica sveučilišta Delaware, HS 770 .M3 1914
- 56 Henry A. Wallace, *Statesmanship and Religion* (Round Table Press, Inc. New York, 1934) str. 78-79
- 57 Citirano u *Flying Serpents and Dragons*, str. 67
- 58 A. i L. Horn, *Humanity's Extraterrestrial Origins* (PO Box 1632, Mount Shasta, California, 1994)
- 59 Mark Amaru Pinkham, *Vie Return of the Serpents of Wisdom* (Adventures Unlimited, Illinois, USA, 1997), str. 47 i 48
- 60 David Frawley, *Gods, Sages, And Kings: Vedic Secrets Of Ancient Civilization* (Passage Press, Salt Lake City, Utah, 1991)
- 61 *The Return of the Serpents of Wisdom*, sir. 49
- 62 Michael Mott, *Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures* (Hidden Mysteries, Texas, 2000) i dostupno preko davidicke.com
- 63 *The Return of the Serpents of Wisdom*, str. 99
- 64 <http://www.runnymede-college.com/archive/students/borjasordo/dhistory.html>
- 65 Ibid
- 66 Ibid
- 67 *Flying Serpents and Dragons*, str. 40
- 68 Ibid, str 140 i 141
- 69 Jane Harrison, *Themis, A Study of the Social Origins of Greek Religion* (Peter Smith Publishing, Glouster, Massachusetts, 1974)
- 70 *The Return of the Serpents of Wisdom*, str. 104 i 105

- 71** *Flying Serpents and Dragons*, str. 39 i 40
- 72** W.T. Samsel u članku za **dauidicke.com**: «Concerning the Reptilian Agenda», <http://www.50megs.com/dauidicke/icke/magazine/vol7/agenda.htm>
- 73** Velečasni John Bathhurst Deane, *The Worship of the Serpent* (J.G. and R Rivington, London, 1833)
- 74** *They Cast No Shadows*, str. 116 do 117
- 75** Knjiga postanka 49:16-17
- 76** *They Cast No Shadows*, str. 116 do 117
- 77** Ibid
- 78** http://agenturus.i8.com/bloodllne_illuminati/0%20-%20Intro.htm
- 79** *'Hie Return of the Serpents of Wisdom, sir.* 66 i 67
- 80** Ibid, str. 65
- 81** Phillip Eugene de Rothschild - osobna korespondencija s autorom
- 82** <http://www.telepath.com/skipsll/trirept.html>
- 83** Carl Sagan. *The Dragons of Eden* (Ballantine Books. New York, 1977)
- 84** Stewart Swerdlow. *Blue Blood. True Blood* (Expansions-Publishing Inc., SAD, 2002)
- 85** Ibid, str. 13
- 86** Ibid
- 87** Ibid, str. 23
- 88** Ibid, str. 27
- 89** Ibid, str. 28
- 96** Ibid, str. 29
- 91** Ibid, str. 30
- 92** Ibid, str. 29
- 93** Ibid, str. 39
- 94** Manly P. Hall. *The Secret Teachings of All Ages* (The Philosophical Research Society, Los Angeles. Kalifornija, 1988), str. A1
- 95** *Blue Blood, True Blood*, str. 57

DESETO POGLAVLJE

*Neočekivani 'repovi**

Kod većine ljudi sumnja u jednu stvar potječe od slijepog vjerovanja u drugu.

Georg Christoph Lichtenberg

Paralelno s mojim istraživanjem drevnih priča u moj su život ulazili brojni ljudi s osobnim iskustvima o fenomenu gmazova. Posve uobičajeno nakon humka u Peruu, ta tema pojavila se iznenada, a ja sam počeo nailaziti na gomilu informacija o istoj stvari. To mi se dogodilo nebrojeno puta.

U razdoblju od petnaestak dana tijekom 1998. upoznao sam 12 međusobno nepovezanih ljudi na raznim lokacijama diljem Sjedinjenih Država, posve različitog podrijetla, koji su mi ispričali u biti istu priču o tome kako su vidjeli 'ljude koji su pred njihovim očima promijenili oblik u gmazovski. Među njima je bilo i dvoje televizijskih voditelja koji su vidjeli kako njihov gost, pristaša plana za Novi svjetski poredak, mijenja oblik iz 'ljudskog' u gmazovski. Voditelj je kasnije izjavio da je ostao šokiran vidjevši kako čovjekovo lice postaje gmazovsko, a voditeljica, jednako zapanjena, rekla je da je vidjela kako njegove ruke poprimaju gmazovski izgled. Prijatelj jednog od dvoje voditelja bio je policajac iz Denvera u Coloradu, velikog iluminatskog i sotonističkog centra, gdje gmazovski gargojli (iluminatska šifra) i masonska ikonografija ukrašavaju denverski aerodrom. Policajac je bio u rutinskom obilasku poslovne zgrade u Aurori blizu Denvera, i s direktoricom jedne od tamošnjih kompanija prokomentirao je kako je u zgradi osiguranje na visokoj razini. Ona je odvrtila da bi trebao pogledati najviše katove želi li vidjeti što je pravo osiguranje. Pokazala je prstom na dizalo koje je vozilo samo do viših katova i prepričala zapanjujuće iskustvo koje je doživjela nekoliko tjedana ranije. Dizalo se otvorilo, iz njega je izašao neobičan lik. Bio je albino-bijel s licem poput gušterskog i očima koje su imale okomite zjenice kao u gmazova. U mjesecima koji su slijedili čuo sam mnogo takvih opisa. Taj bijeli gušterski lik izašao je iz zabranjenog dizala - rekla je - i ušao u auto koji je izgledao kao službeni. Priča i

zgrada policajca su toliko zaintrigirale da se raspitao o kompanijama na najvišim katovima. Jedan mu je prijatelj rekao kako je otkrio da su sve te kompanije paravani za Središnju obavještajnu agenciju - CIA-u.

Drugi čovjek kojeg sam upoznao u tih 15-ak dana tijekom 1960-ih je konzumirao velike količine LSD-a: otprilike trećeg dana petodnevnog 'tripa', kako je rekao, svaki put bi se dogodila ista stvar - neki ljudi počeli bi izgledati kao gmazovi i uvijek se radilo o istim ljudima. Tu nikada nije bilo promjene. Također je počeo primjećivati kako njegovi prijatelji, koji su u njegovim 'tripovima' izgledali poput guštera, na isti način reagiraju na filmove, televizijske emisije i si. «Smijali bismo se i govorili 'dolaze gušteri'.«, rekao mi je. Droge uvode ljude u izmijenjena stanja svijesti, što može dovesti do toga da 'namjeste' svoje brojčanike na druge frekvencije postojanja. U takvom stanju vidjet će druge razine ljudi oko sebe, izvan opsega pet osjetila. Gledajući unatrag iz perspektive većeg broja informacija, on vjeruje da postoji, kako je to nazvao, «morfogenetsko polje» koje se odašilje do DNK ljudi guštera i usklađuje staničnu strukturu s gmazovskim genetskim nacrtom. Olmečki narod Srednje Amerike, čija se cjelokupna kultura temeljila na štovanju zmije, uzimao je halucinogene gljive s psilocibinom koje su zvali «meso pernate zmije», što ih je uvodilo u svijest o drugim dimenzijama - frekvenciji zmija. O tome ću više govoriti u sljedećem poglavlju. U svojim ritualima posvećenim «sinu zmije» Dionizu (koji je bio još jedna verzija 'Isusa'), grčki inicijati pili bi jako vino i uzimali psihoaktivne droge i gljive kako bi se «sjediniili sa svojim Božjim sinom». Na kraju tih 15 dana u Sjedinjenim Državama, dok sam govorio na sajmu *Whole Life Expo* u Minneapolisu, jedna nadarena vidovnjakinja rekla mi je da vidi ljude na vlasti, poput Henryja Kissingera, Georgea Busha i Hillary Clinton, kako se stalno pretvaraju u Gmazove. I ona njihovim frekvencijskim razinama pristupa s one strane pet osjetila i iza 'maske' prividno 'ljudskog' oblika.

Tada sam se sjetio da sam nešto o Gmazovima pročitao u knjizi pod naslovom *Trans-formacija Amerike?* koja govori o detaljima života izuzetne žene po imenu Cathy O'Brien, izliječene žrtve programiranja uma od strane američke vlade. Stewart Swerdlow bio je programiran u jednom od centara za umnu i genetsku manipulaciju poznatom kao *Montauk*. Za one koji nisu upoznati s mojim knjigama ukratko ću iznijeti pozadinu ovoga jer ćemo se često vraćati na tu temu. Od početka 1990-ih istraživao sam tehniku kontrole uma poznatu kao poremećaj višestruke ličnosti (PVL) ili disocijativni poremećaj identiteta (DPI), o čemu sam kao i o njenim žrtvama opširno pisao u *Najvećoj tajni* i *Djeci Matrixa*. Ukratko, um se rascjepljuje na niz prividnih 'ličnosti' od kojih svaka ima različite stavove, vjerovanja, a često i 'dob'. Iluminati su kroz svoje tehnike kontrole uma utemeljene na traumama stvorili milijune takvih 'višestrukih' kako bi služili njihovom planu. Tehnike su to poznate tisućama godina, ali njihova primjena naglo se proširila nakon Drugog svjetskog rata kad su gmazovski nacisti poput «Andela smrti» Josefa Mengelea usavršili koncept masovnim eksperimentiranjem na zatvorenicima koncentracijskih logora. Pritom se koristi mehanizam uma koji kao da 'zaboravlja'

sjećanja na ekstremne traume na isti način kao što se osobe koje su sudjelovale u prometnoj nesreći ne sjećaju sudara. Njihovi umovi u stvari nisu zaboravili iskustvo: zapravo su ga fotografski detaljno zapamtili. Ali sjećanje je zadržano iza amnezijske barijere kako bi se spriječilo da svjesni um stalno iznova proživljava te užase. To je obrambeni mehanizam u svom pozitivnom obliku. Međutim, iluminatski manipulatori umom i genetičari otkrili su da kad biste nekoga mogli sustavno traumatizirati, posebno ukoliko počnete prije dobi od pet ili šest godina, mogli biste fragmentirati njegov um u saće od gotovo beskrajno mnogo amnezijskih barijera koje oni nazivaju «alteri». Svaki od tih altera vjeruje da je on cijeli um i jedina 'ličnost'. Žrtvama daju 'frontalni alter', 'ličnost' koja je u interakciji u svakodnevnom životu, i to je 'osoba' kakvom ju drugi doživljavaju. Međutim, iza frontalnog altera nalaze se višestruke amnezijske barijere stvorene nezamislivim traumama koje su im nanesene u programima kontrole uma. To uključuje nasilje, seksualno zlostavljanje i sotonističke rituale u kojima gledaju žrtvovanje druge djece ili životinja. Pomislite na nešto toliko užasno da vas podilaze žmarci, pa to utrostručite - to je ono što čine toj djeci. Diljem svijeta postoje milijuni takve djece i odraslih. Nakon što je stvoren, alter se može programirati 'ličnošću' koja obavlja zadatke kao što su likvidacija ljudi za Iluminat ili seksualno zlostavljanje od strane nekih od najslavnijih osoba na Zemlji. Ako ne vjerujete da je to istina, pročitajte detaljnu pozadinu u drugim mojim knjigama ili upitajte Georga Busha starijeg. Ti si stručnjak za to, zar ne George? Zašto tako velik broj ubojica opisuju kao «usamljene cudake»? Oni su umno kontrolirani robovi Iluminata, programirani su da izvrše ubojstva i sakriju silu koja zaista iz njih stoji. Frontalni alter, 'frontalna ličnost' ubojica kao i ličnost onih koji podivljaju s oružjem često je programirana na način da izgleda kao da joj nisu sve koze na broju. To znači da će ljudi koji su ih poznavali nakon ubojstava moći izjaviti za medije kako se stvarno oduvijek činilo da su bili čudni i uvrnuti. «Aaaa, znači ubojica je jednostavno bio ludak, riješen slučaj.» Na isti način djecu 'prebacuju' iz frontalnog altera u drugu 'ličnost' kad ih zlostavljaju bogati i slavni. Jednom kad trauma završi, opet ih prebace natrag. Frontalni alter ne zna ništa o tome što je drugi alter proživio i ne sjeća se zlostavljanja. Iluminati te ljude također koriste kao raznosaoce droge ili za prijenos poruka među njihovim osobljem zbog podjednagog potencijala za tajnost. Njih prebacuju iz jednog u drugi alter pomoću hipnotičkih okidača u obliku riječi, zvukova, signala rukom ili bilo čega na što su programirani reagirati.

Evo priče Cathy O'Brien. Njezin sotonistički otac, koji ju je nasilno i seksualno zlostavljao još dok je bila beba u Michiganu 1950-ih, predao ju je Gerald Fordu - koji je kasnije postao predsjednik Ford - za korištenje iluminatskim globalnim programima kontrole uma. Cathy je plavokosa i plavooka, što je genetika kojoj se daje prednost u brojnim programima kontrole uma. Njenu knjigu *Trans-formacija Amerike* preporučio bih svima koji žele doznati što se događa doslovce milijunima i milijunima djece širom svijeta. Pogledao sam u indeks kako bih vidio spominje li u knjizi gmazove i, premda je ona to racionalizirala kao iluziju pod

kontrolom uma, ono što opisuje isto je iskustvo o kojem su mnogi drugi izvijestili i nastavljaju izvještavati. Opisala je kako se činilo da se vodeći američki političari za koje je radila u stanju kontroliranog uma pred njenim očima pretvaraju u gmazove i onda vraćaju u 'ljudski' oblik. To uključuje predsjednika Georgea Busha, oca predsjednika Georgea «Dabya», iz krvne loze Anunnakija/Merovinga. Otac George joj je rekao da su oni izvanzemaljska rasa koja je zavládala Planetom, ali to nitko ne shvaća zato što izgledaju kao ljudi. Cathy iznosi još jedno važno iskustvo koje je imala s Miguelom de la Madridom, meksičkim predsjednikom iz vremena mandata Busha starijeg u Bijeloj kući. U *Trans-formaciji Amerike* ona piše:

«De la Madrid mi je ispričao 'legendu o Iguani', objasnivši da su se gušteroliki izvanzemaljci spustili među Maje. Majanske piramide, njihova napredna astronomska tehnologija i žrtvovanje djevice, navodno su nadahnuli gušteroliki izvanzemaljci. Rekao mi je da kad su se izvanzemaljci križali s Majama kako bi stvorili životne oblike koje će moći zaposjesti, mijenjali su svoj oblik iz ljudskog u oblik iguane pomoću svojih kameleonskih sposobnosti - «savršenog oruđa za preobražavanje u svjetske vođe». De la Madrid je tvrdio da u svojoj krvi ima majansko/izvanzemaljsko naslijeđe koje mu omogućuje da se po volji preobrazi natrag u iguanu'.»²

Ova priča iz Srednje Amerike potpuno je identična onoj koju možete naći u Africi, Aziji i širom svijeta i slaže se s informacijama Stewarta Swerdlowa. Istraživač James Churchward u knjigama kao što je *Djeca Mui*³ rekao je da je utvrdio kako su srednjoamerički Maje i azijski Nage isti bivši lemurijski narod. Maje kažu da su prvi doseljenici na Yucatan u Meksiku bili Chanes ili «Narod zmije». Predvodio ih je bog Itzamna, što je ime koje, kako se čini, potječe od riječi 'itzem' koja se prevodi kao 'gušter' ili 'gmaz'. Sveti grad Itzamna, stoga, znači «mjesto guštera» ili «Kuća iguane». Stotine ljudi iz cijeloga svijeta, iz svih životnih sredina koje možete zamisliti, pričale su mi kako su vidjeli da se poznati i manje poznati ljudi pred njihovim očima preobražavaju u gmazovski oblik i natrag. George Bush stariji ime je koje se najčešće spominje u tim pričama.

Premijeri koji mijenjaju oblik

Ubrzo nakon povratka iz SAD-a i brzog intenziviranja mog istraživanja o gmazovima, otišao sam posjetiti jednu ženu u Engleskoj kako bismo razgovarali o njenim spoznajama o sotonističkim ritualima u kojima, kako je rekla, sudjeluju ljudi poput Teda Heatha, bivšeg britanskog konzervativnog premijera u razdoblju od 1970. do 1974. godine. On je stavio potpis za ulazak Ujedinjenog Kraljevstva u iluminatsku Europsku zajednicu, danas Uniju, i ustrajao je u kampanji za naše daljnje uvlačenje u tu centraliziranu fašističku državu. Nakon 30 godina objavljeni su vladini dokumenti koji pokazuju da je Heath znao da će ulazak u Europsku

zajednicu s vremenom značiti kraj britanskog suvereniteta. Ali tada je to poricao zato što će Gmazovi i njihovi klonovi govoriti što god je potrebno kako bi postigli svoje ciljeve. Heathovo ime često ispliva u razgovorima sa žrtvama sotonističkih rituala - onima koji prežive - i njihovim mučenjima dok su bili djeca. Ova gospođa odrasla je u škotskoj obitelji. Rekla je da ju je seksualno i ritualno zlostavljala vrlo važna mreža škotskih Iluminata. Kao rezultat takve prošlosti, postala je supruga glavnog čuvara šumskog područja zvanog Burnham Beeches, par milja od Slougha, zapadno od Londona. To je drevno mjesto koje se spominje u *Domesday Booku* iz 11. stoljeća. Burnham Beeches se nalazi nedaleko od seoske rezidencije britanskog premijera zvane *Chequers* i bivšeg doma u Wycombu iluminatskog *Hellfire* kluba s njegovim ritualima žrtvovanja ljudi u kojima je sudjelovala kraljevska obitelj i američki 'junak' Benjamin Franklin (pogledati *Najveću tajnu*). Burnham Beeches je u vlasništvu londonskog Citya - 'Krone'. City je svjetski važna financijska četvrt britanskog glavnog grada i jedan od najvažnijih operativnih centara Iluminata na Planetu, pod kontrolom Krunskog hrama Vitezova templara (pogledati *Dodatak I*). Londonski City ne znači i cijeli glavni grad. To je područje koje okružuje Katedralu sv. Pavia gdje se nalazio izvorni grad i koje su nakon Velikog londonskog požara 1666. obnovili inicijati poput Sir Cristophera Wrena. Danas je to suverena država unutar širokog urbanog područja koje zovemo London te ima vlastitu vladu. Kao što sam već istaknuo, na grbu londonskog Citya, slici koju možete vidjeti širom Burnham Bechesa, dominiraju dva leteća gmaza koji drže štit ukrašen crvenim križem na bijeloj pozadini kojim se koristilo tajno društvo Vitezova templara. Iz tog iluminatskog središta upravlja se Burnham Beechesom.

Gospođa koja mi je pričala o tom području rekla je da je njen suprug, glavni čuvar tog područja, bio sotonist. Rekla je da je morao biti kako bi dobio taj posao. Živjeli su u velikoj kući u šumi, a dio njegovog posla bilo je organiziranje sotonističkih rituala na tom području. Rekla je da je jedne noći početkom 1970-ih, u vrijeme dok je Ted Heath bio premijer, šetala šumom nakon sumraka i opazila nekakva svjetla. Tiho je prišla kako bi vidjela o čemu se radi i na svoj užas vidjela sotonistički ritual u kojem su sudjelovali Heath i njegov ministar financija Anthony Barber. Izjavila je da dok je to promatrala, skrivena među stablima i grmljem, Heath se počeo preobražavati u gmaza, a posebno ju je zapanjilo to što nitko iz kruga nije izgledao ni najmanje iznenađeno. «Na kraju je postao potpuno nalik gmazu, narastao je oko dvije stope (60 cm)», rekla je. To je uobičajen opis koji daju svjedoci. Rekla je da je bio «blago ljuskav» i da je «govorio prilično prirodno», iako je zvučalo kao «iz velike daljine, ako zamislite kratko kašnjenje». Upoznao sam Heatha jednom na televizijskoj postaji prije nego sam saznao išta od ovoga, no nikada nisam zaboravio hladnoću njegovog pogleda i kako su mu oči, kad me pogledao, postale potpuno crne. Nije bilo točke u kojoj su njegove oči došle u kontakt s mojim jer se činilo kao da su beskrajno duboke, poput dviju crnih rupa do druge dimenzije. Čuo sam brojne ljude kako opisuju slična iskustva s ljudima za koje tvrde da su ih vidjeli kako mijenjaju oblik. Ta mi je žena posvjedočila da

je u sumrak ili po noći vidjela i druge gmazovske figure u Burnham Beechesu odjevene u duge halje s kukuljicama.

Gmazoliki Windsori

Nadugo nakon tog sastanka preko treće osobe upoznao sam se s iscjeliteljicom Christine Fitzgerald koja je, kao što potvrđuju tabloidni mediji, nekih devet godina bila osoba od povjerenja princeze Diane. Cijelu priču o tome što mi je rekla možete pročitati u *Najvećoj tajni*. Ona nije znala apsolutno ništa o mojim tada još neobjavljenim istraživanjima o gmazovima, ali nakon kraćeg razgovora mi je rekla da je Diana VVindsore zvala «Gmazovi» i «Gušteri» i često bi govorila: «Oni nisu ljudi». Christine mi je zatim ispričala da su VVindsori gmazovska hibridna krvna loza te da su se prema Diani ponašali na nezamisliv način. U središtu tog kruga, kako je rekla, bila je pokojna kraljica majka. Christine mi je rekla da je princeza Diana za kraljicu majku govorila da je «zla». Ne mogu se sjetiti ni jedne osobe na ovom planetu, možda čak ni u povijesti, čija je stvarna ličnost u većem neskladu s izmišljenom slikom o njoj od kraljice majke. Christine je rekla:

«Kraljica majka... e, to su prave vradžbine. Kraljica majka puno je starija nego što ljudi misle. Iskreno govoreći, u kraljevskoj obitelji dugo nitko nije umro, oni se samo preobražavaju. To je neka vrsta kloniranja, ali na drugačiji način. Uzmimo komade mesa i ponovno izgrade tijelo iz jednog djelića. Budući da su gušteri, kako su hladnokrvni, puno im je lakše izvoditi takva frankenštajnovska sranja nego nama. Različita tijela samo su različite električne vibracije, a oni imaju tu tajnu, oni imaju tajnu mikrostruja. Tako su mikroskopski, tako specifični ti radiovalovi koji zapravo stvaraju tijela. To su energije s kojima ja radim kada iscjeljujem.

«Oni znaju vibraciju života, no budući da su hladnokrvni, budući da su gmazovi, nemaju želju da Zemlju pretvore u savršenu harmoniju kakva bi mogla biti ili izliječe Zemlju od štete koja joj je nanesena. Zemlju već eonima napadaju razni izvanzemaljci. Dugo je bila poput nogometne lopte. Ovo mjesto bilo je autobusna postaja za brojne, različite izvanzemaljce. Svi ti izvanzemaljci, oni se mogu nositi s bilo čime, uključujući otrovne plinove. Oni slijeću cijelo vrijeme i izlaze iz Zemljine utrobe. Izvorno su izgledali kao gmazovi, ali sada kad izađu izgledaju poput nas kroz električne vibracije, taj ključ života o kojem sam govorila. Mogu se prikazati kakvima god žele. Svo pravo znanje oduzeto je, rastrgano i vraćeno na drugi način. Kraljica majka je «glavna žaba» u ovom dijelu Europe; oni imaju ljude poput nje na svakom kontinentu. Većina ljudi, ulizice, znaš, ne zna za gmazove. Oni se samo dive tim ljudima zato što su tako moćni.»¹

Znam da je teško zamisliti i pojmiti razmjere umiješanosti kraljice majke za njenog života jer vam vaš um govori da je ona bila sićušna, stara dama. Ali, kao i

sa svim tim ljudima, ono što vidite samo je paravanska 'ljudska' slika, a ne pravo biće. To je ekstremna verzija agenta u stranoj zemlji koji djeluje iza lažne priče o tome zašto je tamo i što radi. Razlika je samo u tome što ti ljudi također imaju 'lažna tijela' kako bi sakrili svoju pravu prirodu od stanovništva. Mi ih gledamo pomoću naših pet osjetila, i to je njihova razina koju vidimo - njihov 'ljudski' oblik. No iza toga oni izgledaju bito drukčije. Christine Fitzgerald je bila u prilici vidjeti što se događa zbog toga što je radila s Dianom i aristokracijom, kao i zbog razumijevanja energija, vibracija i frekvencija kroz svoj rad s iscjeljivanjem, ja sam morao proučiti nevjerojatan broj tema i istražiti informacije s doista mnogo strana prije nego što sam bio u stanju sastaviti sliku. To je jedan krupan razlog zašto je to dosad tako rijetko izlazilo na vidjelo na ovaj način. Potrebno je znati doista mnogo stvari da biste mogli vidjeti dijelove, a kamoli kako se uklapaju. Illuminati suzbijaju sve informacije koje su potrebne da bi se slika sagledala, pa je potrebno obaviti mnogo posla da biste to nadvladali. Također vam je potreban um koji je slobodan (ili slobodniji) i spreman ići kamo god vas odvedu dokazi. Nekoliko tjedana nakon sastanka s Christine Fitzgerald 1999. moj prijatelj Brian Desborough, znanstvenik iz Kalifornije, rekao mi je da postoji jedna žena koju moram upoznati što je prije moguće. Bila je to Arizona Wilder, oslobođena žrtva iluminatske mreže za kontrolu uma, koja je radila za njih na vrlo visokoj razini. Ona je ustvrdila da je vodila rituale žrtvovanja kao «majka bozica» za britansku kraljevsku obitelj, posebno u dvorcu Balmoral u Škotskoj i u zloglasnom centru za sotonističke rituale poznatom kao Dvorac Majke tame u Belgiji. Taj je dvorac smješten u istoj regiji kao i sjedište kulta odgovornog za raširenu pedofiliju, ubojstva i žrtvovanje djece koji je 1994. izašao na vidjelo i izazvao enorman bijes javnosti. U tom su se krugu nalazili slavni stupovi belgijskog društva, pa su uslijedila intenzivna zataškavanja kako se stvar ne bi saznala. Belgija je glavni sotonistički centar Illuminata, što je razlog zašto se u njoj nalaze sjedišta Europske unije i NATO-a. Stewart Swerdlow navodi da su druge glavne lokacije za rituale Land's End i Loch Ness u Ujedinjenom Kraljevstvu; Rennes-Le-Chateau i Brittany u Francuskoj; Bavarska u Njemačkoj; Phoenix u Arizoni; Montauk Point u New Yorku; pustinja Mojave i Russian River (Bohemian Grove) u Kaliforniji; istočna obala Floride i Kanalski otoci. Također navodi Veliku piramidu (naravno) i velike europske dvorce smještene na podzemnim ulazima u Zemljinu unutrašnjost. Oni se, kako kaže, najčešće mogu naći u Škotskoj (zato je ta mala zemlja važna Illuminatima), Francuskoj, Švicarskoj, Belgiji, Njemačkoj i Austriji.⁵ Jedan od tih dvoraca smještenih na ulazima u unutrašnjost Zemlje je kraljičina škotska rezidencija Balmoral i dom pokojne kraljice majke, dvorac Glamis na sjeveru zemlje. Primijetio sam da u Škotskoj postoji i dvorac Blair, sjedište vojvoda od Atholla. Bilair, Bilar i Bilid imena su koja se koriste za glavnog demona u nekim obredima.

Izvorno ime Arizone Wilder bilo je Jennifer Greene. Ona je plavooka plavuša iz francuske aristokratske loze s dosta irske krvi. Kad su joj se nakon smrti njenog kontrolora, nacista Josefa Mengelea počeli vraćati njena sjećanja i njen um, pio-

mijenila je ime u Arizona. Mengele i drugi vodeći nacistički genetičari, kontrolori uma, znanstvenici i inženjeri po dolasku Saveznika pobjegli su iz Njemačke zahvaljujući britansko-američkoj obavještajnoj operaciji zvanoj projekt *Paperclip*. Ljudi poput Arizone s uvjerljivom dosljednošću spominju neka vrlo slavna imena - oca Georgea Busha, Henrya Kissingera, Dicka Cheneya, britansku kraljevsku obitelj, Rothschilde, Rockefellera i dug popis drugih koji sam iznio u drugim knjigama.

Arizona je jedna od mnogih s 'višestrukim' programiranjem koji razbiju odjeljke uma i prisjete se svojih nezamislivih iskustava. U *Najvećoj tajni* i filmu *Otkrivenja božice Majke* ona detaljno iznosi svoju priču kao i upletena slavna imena s obiju strana Atlantika. Kaže da su je izabrali zbog njene krvne loze. Iluminatski gmazovi doslovno uzgajaju ljude koji će voditi njihove rituale. Takvi ljudi često imaju jako razvijene paranormalne sposobnosti i u stanju su lako se povezati s energijom. Oni manipuliraju njenim vibracijskim stanjem i privlače željene frekvencije u rituale. Od trenutka kad se u tim 'vidovnjačkim' obiteljima rodi dijete, zapravo još u maternici, oni ga podvrgavaju kontroli uma pomoću trauma. Cilj je pretvoriti ih u podijeljene osobe koje je moguće aktivirati pomoću 'okidača' kako bi obavile rituale u skladu s programom i zatim 'zaboravile' sve što su radile dok se tom odjeljku ponovno ne pristupi za sljedeći ritual. Rekla je da je nakon smrti njenog kontrolora Josefa Mengelea 1980-ih doveden drugi zloglasni kontrolor uma, Guy de Rothschild, kako bi ju «preuzeo», ali to nije funkcioniralo kao prije. To se često događa zato što žrtvin um štuje onoga tko ga je izvorno programirao, posebno ako je to bilo kroz duže vremensko razdoblje. U vrijeme kad sam ju upoznao Arizona je bila oslobođena kontrole uma, iako je još uvijek bilo mnogo odjeljaka kojima je trebalo pristupiti.

Elitni sotonisti

U prilog Arizoninoj priči govori Phillip Eugene de Rothschild, još jedan oporavljeni sotonist kontroliranog uma koji dio svoje priče iznosi na izvrstnoj web-lokaciji koja upozorava na ritualno zlostavljanje i kontrolu uma.⁶ I s njim sam izravno komunicirao u nekoliko navrata. Phillip, koji u svakodnevnom životu koristi drugo ime, objašnjava kako je njegov frontalni alter ili 'voditeljska' ličnost bila 'dobar momak' i kršćanin. Ali iza toga, njegova podsvijest kao neslužbenog sina jednog francuskog Rothschilda bila je sotonistički programirana. Njegova majka bila je Lula Vieta Pauline Russell Campbell rođena 1917. u Farmersvilleu u Teksasu, a umrla je 1977. Međutim, kako on tvrdi, njegov pravi, biološki otac nije bio čovjek kojeg je poznao kao svog oca prije nego što je njegov podijeljeni um počeo zacjeljivati i prisjećati se. Njegov genetski otac, kako kaže, bio je barun Philippe de Rothschild s francuskih vinarskih veleposjeda Mouton-Rothschild, koji je umro 1988. u dobi od 86. godina. Phillip Eugene mi je rekao: «Moj otac je bio dekadentni diletant, kao i majstor sotonist i mrzitelj Boga, ali obožavao je polja i vina. Običavao je govoriti da to budi 'prvobitne instinke u njemu.» Posjedima

sada upravlja kći baruna Philippea, barunica Philippine, koja je, kako Phillip Eugene kaže, njegova polusestra. On je, kako piše, začet «okultnim incestom» i bio je «jedan od stotina tisuća zakonitih i nezakonitih potomaka te moćne bankarske i okultističke obitelji». Velik dio toga obavlja se umjetnim putem, kroz iluminatske banke sperme. To što iznosi Phillip potvrđuje moja vlastita otkrića kako sam ih iznio u *Najvećoj tajni*, da glavne gmazovske krvne loze začinju bezbrojnu djecu kako bi održale lozu, no tek malobrojni dobivaju prezime loze kao 'službena' djeca. Ostali ostaju skriveni iza drugih imena i odgajaju ih drugi 'roditelji'. Kasnije dolaze na važne položaje, često ne znajući zašto im se tako 'posrećilo'. Phillip Eugene kaže da je veći dio svog djetinjstva i adolescentske dobi živio sa svojim ocem Rothschildom na njegovom posjedu u Francuskoj. Imali su fizički odnos, kako kaže, i pritom je on bio «čvrsto vezan emocionalnom snagom incesta koji je, u toj kulturi, bio normalan i nešto čemu se treba diviti.» Kaže da je kod svog oca Rothschilda primjećivao «žudnju za moći» te da je i sam počeo željeti isto. Također je potvrdio način na koji demonski entiteti kontroliraju 'okultne' krvne loze. «Kao potomak Rothschilda», rekao je, «bio sam maksimalno demoniziran». I nastavlja:

«Bio sam prisutan prilikom smrti svog oca 1988. Preuzeo sam njegov položaj i moć kako bih ispunio svoju sudbinu u velikoj zavjeri moje obitelji. Poput ostale njihove djece, igrao sam ključnu ulogu u pobuni moje obitelji protiv Boga. Kada gledam *CNN*, zapanjuje me što sada viđam tako mnogo poznatih lica na svjetskoj pozornici u politici, umjetnosti, financijama, modi i trgovini. Odrastao sam s tim ljudima, sretao sam ih na mjestima ritualnog štovanja i u centrima moći. Financijeri, umjetnici, kraljevske obitelji pa čak i predsjednici, svi ti nepovezani ljudi danas rade zajedno i kuju spletke za uvođenje novog svjetskog poretka... Ti su ljudi, poput mene, SRA/DID [engl. *Satanically ritually abused and Dissociative Identity Disorder* - 'multiples' - žrtve sotonističkih ritualnih zlostavljanja i podvojene ličnosti - 'višestruki']».

«Posljednji nepodvojeni predsjednik Sjedinjenih Država bio je Dwight Eisenhower: osim njega svi od Teddya Roosevelta imali su neku razinu poremećaja podvojene ličnosti i određeni stupanj umiješanosti u okultno. Predsjednik Clinton ima 'teški' poremećaj podvojene ličnosti i aktivan je čarobnjak u sotonističkoj misterijskoj religiji. To vrijedi i za Ala Gorea. Gospodu Clintona i Gorea poznajem još iz vremena našeg djetinjstva kao aktivne i praktične sotoniste.

«Poput stotina tisuća druge biološke djece te okultne obitelji [Rothschild], imao sam svoje mjesto i ulogu u nastojanju tog klana da zavlada svijetom. Moji naponi i naponi moje obitelji bili su usmjereni na to da jedan član europskog plemstva iz obitelji Habsburg zauzme vladajući položaj nad čovječanstvom, položaj koji Kršćanstvo naziva Antikristom. Dok su ostali

bili ubačeni u vladu, akademske krugove, poslovni svijet ili zabavu, moje mjesto bilo je unutar Tijela Kristova. Trebao sam biti fokus za duhovnu moć i kontrolor kulta unutar Crkve. U toj Crkvi žive ljudi koje ja čitav život znam kao kontrolore i centre moći i za lažnog proroka obitelji Rothschild i za Antikrista.

«Mnogi kršćani s poremećajem podvojene ličnosti u Tijelu Kristovu imaju slične povezane duhovne, okultne položaje u sklopu sotonističkog Novog svjetskog poretka, ja sam u svom biću utjelovio lucifersku zvijezdu zornicu unutar Crkve. Predstavljao sam prisutnost svih drugih sotonista koji su bili povezani sa mnom u zvijezdi zornici; njihovi duhovi bili su prisutni u meni unutar Crkve. Izgrađen kroz rituale, ali osnažen nebrojenim duhovima, ja sam bio ljudski i duhovni fokus kolektivne sotonističke energije unutar 'Tijela Kristovog'.»⁷

Kraljica i žrtvovanje ljudi

Arizona Wilder mi je rekla da je vodila žrtvene rituale u koje su bili uključeni britanska kraljevska obitelj, Tony Blair te slavna američka iluminatska imena kao što su George Bush, Bill i Hillary Clinton, Henry Kissinger i mnogi drugi.⁸ Rekla mi je da je vođa Iluminata, ili najviše rangirani za kojeg je znala, bio čovjek po imenu Marquis de Libeaux iz ključnog centra gmazovske loze Alsace-Lorraine u istočnoj Francuskoj, koji je povremeno bio u njemačkim rukama. Bio je poznat kao Pindar ili «Zmajev pénis», rekla je. Nije znala je li Marquis de Libeaux njegovo pravo ime. Stewart Swerdlow kaže da je Pindar ili «Dracov siljak» vođa obitelji Rothschild koji «podnosi izvještaje vodi čistokrvnih Gmazova u unutrašnjosti Zemlje».⁹ Pretpostavljam da bi Marquis de Libeaux moglo biti kodno ime nekog Rothschilda. U knjizi *Plava krv, prava krv* Swerdlow navodi trinaest vodećih iluminatsko-gmazovskih obitelji sa sposobnošću mijenjanja oblika: Rothschild (Bauer), Bruce, Cavendish (Kennedy), de Medici, Hanover, Hapsburg [Habsburg], Krupps, Plantagenet, Rockefeller, Romanov, Sinclair /St Clair, Warburg (del Banco) i Windsor (njemačka kuća Saxe-Coburg-Gothe). Drugi istraživači spominju nešto drukčija imena, ali obitelji poput Rothschilda, Rockefellera i Windsora uvijek se navode.

Arizona mi je rekla da su kraljica i kraljica majka redovno žrtvovala bebe i odrasle osobe u mnogim ritualnim centrima, uključujući dvorac Balmoral u Škotskoj. Tamo su se svi nalazili u vrijeme kad je Diana ritualno ubijena u Parizu (pogledati *Najveću tajnu*), a pridružio im se Tony Blair. Arizonine priče potvrdili su drugi 'višestruki' koje sam upoznao, uključujući i one programirane i ritualno zlostavljane u merovinškoj Mormonskoj crkvi. Umiješanost kraljevske obitelji u žrtvovanje ljudi već je sama po sebi fantastična, ali ovdje se ponovno javlja neprestano ponavljana tema. Arizona je opisala kako, za vrijeme rituala, ti ljudi mi-

jenjaju oblik u gmazove. Diane Gould, predsjednica američke organizacije Majke protiv ritualnog zlostavljanja, također potvrđuje ovu priču. U telefonskom razgovoru o ritualnom zlostavljanju Diane me pitala mogu li objasniti zašto mnogi od njenih klijenata govore da su se sudionici u tim ritualima pretvarali u gmazove. Dok sam pisao ovu knjigu još jedna terapeutkinja koju sam upoznao u Teksasu pričala mi je o sličnim izvještajima svojih klijenata koji su pretrpjeli sotonističke rituale. Rekla je da su joj u vezi s ritualima spominjali poznata slavna imena, uključujući Tonya Blaira. Ljudi će možda odlučiti sve to odbaciti, ali trebaju znati da, dok zatvaraju oči i umove, upravo danas gmazovske krvne loze žrtvuju djecu diljem svijeta - na tisuće njih na glavne ritualne dane sotonističkog kalendara kao što su 1. svibnja i Noć vještica. Arizona Wilder pričala mi je o nekima od svojih iskustava s kraljicom i kraljicom majkom:

«Ona je hladna, hladna, hladna, gnjusna osoba. Čak joj nitko iz njene pratnje nikada nije vjerovao. Po njoj su nazvali jedan alter [program za kontrolu uma]. Zovu ga Crna kraljica. Vidjela sam ju kako žrtvuje ljude. Sjećam se da je gurnula nož u nečiji rektum one noći kad su žrtvovana dva dečka. Jednom je bilo 13, a drugom 18. Moraš zaboraviti da kraljica majka izgleda kao krhka starica. Kad izmijeni svoj oblik u gmaza postaje vrlo visoka i snažna. Neki od njih toliko su jaki da mogu iščupati srce iz grudi. Svi oni narastu za nekoliko stopa kada promijene oblik.» [Upravo ono što je rekla gospođa koja je vidjela Edwarda Heatha, što je čest motiv u pričama svjedoka.]

Evo što je Arizona rekla o kraljici:

«Vidjela sam ju kako žrtvuje ljude, jede njihovo meso i pije njihovu krv. Jednom se toliko uzbudila od žudnje za krvi da nije prerezala grlo žrtve slijeva nadesno kao u normalnom ritualu. Samo je poludjela, ubadajući i kidajući meso nakon što se pretvorila u gmaza. Kada promijeni oblik ima izduženo gmazovsko lice, skoro poput kljuna, i bjelkaste je boje. [Ovaj opis podudara se s mnogim opisima bogova i 'bogova ptica' iz Egipta i drugih zemalja.] Kraljica majka izgleda u osnovi isto, ali ima razlika. Ona [kraljica] također ima nešto poput kvrga na čelu, a oči su joj krajnje zastrašujuće. Vrlo je agresivna ...

«... Vidjela sam ga [princa Charlesa] kako se pretvara u Gmaza i radi sve što radi i kraljica. Vidjela sam kako žrtvuje djecu. Među njima ima puno suparništva oko toga tko će pojesti koji dio tijela, tko će usisati žrtvin posljednji dah i ukrasti njenu dušu. Također sam vidjela i Andrewa kako sudjeluje, a vidjela sam i princa Philipa i Charlesovu sestru [Anne] na ritualima, ali oni nisu sudjelovali dok sam ja bila tamo. Kad Andrew promijeni oblik više izgleda kao jedan od guštera. Pripadnici kraljevske obitelji su među najgorima, o da,

što se tiče uživanja u ubijanju, uživanja u žrtvovanju, i jedenja mesa, oni su među najgorima od svih. Nije ih briga hoćeš li to vidjeti. Kome ćeš to reći, tko će ti povjerovati? Oni smatraju da je to njihovo prirodno pravo i u tome uživaju. Uživaju u tome.»¹⁰

Stewart Swerdlow iz vlastitih iskustava opisuje slične scene: kako žrtvu zastrašuju prije nego što «posljednji udar oštrice raspori žrtvu, iz koje poteku rijeke krvi po tijelima gomile». On kaže da u tom trenutku vlada takav divlji zanos da se mnogi počnu pretvarati u gmazove, pa čak i bezumno napadati jedni druge. Ako ste gledali film *Blade* iz 1998. s Wesleyem Snipesom, bit će vam jasno o čemu govorim. Swerdlow kaže da žrtvu rastrgaju na komade, a unutarne organe i genitalije pojedu. «... Bog i božica tada pjevaju ceremonijalne zazive astralnoj razini. Čuo sam te pjesme na latinskom, hebrejskom, staroegipatskom, sumerskom, njemačkom, engleskom i grlenom, siktavom jeziku za koji su mi rekli da je izvorni drakovski jezik.» To su ljudi koji kontroliraju naš svijet.

Arizonu Wilder oštro su napadali zbog onoga što je rekla u *Najvećoj tajni* i u svom filmu. Pokrenuta je kampanja blaćenja, neko vrijeme gotovo svakodnevna na internetu, kako bi se diskreditiralo njene dokaze i vezu s Gmazovima općenito. Arizona je neizmjereno hrabra žena, jedna od rijetkih koje su spremne otvoreno govoriti o svojim iskustvima. Većina šuti zato što misle da im nitko neće vjerovati ili zato što žele ostati nepoznati javnosti jer se boje posljedica ako progovore. Na svaku osobu koju imenujem, poput Arizone i Christine Fitzgerald, postoje bezbrojne druge koje potvrđuju priču uz dogovor da se njihov identitet i lokacija ne otkriju javnosti, iako su pojedinosti meni poznate. Čak i drugi istraživači koji ne žele izaći iz zone udobnosti pet osjetila tvrdili su da sve moje informacije o gmazovima potječu od samo jednog izvora – Arizone Wilder. To je potpuna besmislica. Ona je samo jedan od izvora, no ima mnogo drugih koji iznose istu osnovnu priču.

«Pred mojim ocima»

Jedan je takav slučaj 57-godišnji bivši šef policije, specijalni agent i pripadnik američke vojske. Kaže daje čuvao dvojicu predsjednika, dvojicu ministara obrane i dvojicu zapovjednika Združenog stožera (vrhovne zapovjednike američke vojske). Javio mi se kako bi mi rekao da iz vlastitog iskustva zna da «izvanzemaljci postoje» i da vlada laže o padu izvanzemaljaca 1947. u Roswellu u Novom Meksiku. Također mi je rekao da posjeduje «kristalnu lubanju». Ali glavni razlog zašto me kontaktirao bio je da mi ispriča o incidentu koji ga je uvjerio da gmazovi koji mijenjaju oblik doista postoje. Kad je stigao u kuću jednog prijatelja u Teksasu, rekli su mu da će iz New Yorka stići dvije gošće. One su putovale zemljom i iscjeljivale polaganjem ruku. Bile su pozvane da navrate, kako su mu objasnili. Bivši šef policije u osobnoj mi je prepisci izložio što se dalje dogodilo:

«Došao sam prije ljudi iz New Yorka i već sam krenuo pokazivati svoju kristalnu lubanju kad su one stigle. One su istoga časa poludjele [zbog lubanje], držale ruke pred očima i bez prestanka vikale: 'Nosi je oдавде'. Mogu vam reći da su svi ostali šokirani njihovim ponašanjem, a ja sam se jako uzrujao... Odnio sam kristalnu lubanju u auto i tamo ju ostavio. Nakon otprilike sat vremena činilo se da su se svi oporavili od pometnje koju su stvorile, dovoljno smo se smirili da možemo razgovarati. Svi su se predstavili a dvije su Njujorčanke ponudile da nekoga izliječe. Svi su im počeli sugerirati da to urade meni zato što sam imao srčanih problema i oporavljao sam se od srčanog udara. Oklijevao sam, ali na kraju sam popustio i pristao.

«Skočile su prema meni takvom brzinom da sam se uplašio. Jedna je došla iza mene, a druga je obuhvatila moje noge preda mnom. Napravile su to ne dodirujući me: obje su opet počele prelaziti rukama oko mog tijela nigdje me ne dodirujući. To je trajalo oko minutu, a onda mi se pogled susreo s pogledom gospode preda mnom. Taj susret naših pogleda bio je dojmljivo iskustvo. Pazite što ću vam sada reći. Odmah sam vidio da ona zna da ja znam, i to joj je poremetilo koncentraciju. Izgubila je kontrolu i pretvorila se u gmaza pred mojim očima. Istoga časa čim je izgubila kontrolu pribrala se i ponovno promijenila oblik u ljudski. Sve se to dogodilo u tren oka. Odmah su skočile i rekle da moraju otići. Otišle su u roku od 30 sekundi od tog događaja.»

Kaže da nije rekao ništa o tome što je vidio, ali kad su svi počeli odlaziti ostalo je s dvoje gostiju koji se nisu htjeli pomaknuti. Na kraju su upitali: «Jesi li ti vidio isto što i mi?» On ih je upitao na što misle, a oni su rekli da su vidjeli kako se gospođa «... preobrazila u gmaza i onda natrag». Ljudi iz cijelog svijeta i iz bezbrojnih sredina ponovili su mi to isto iskustvo. To je moderna verzija iskustva koje su opisivali drevni narodi.

Gospođa po imenu Odette prepričala mi je iskustvo s gmazovima u jednoj kući u Quebecu u Kanadi. Bila je s prijateljem kad je došla još jedna žena i počela govoriti o NLO-ima i osobama koje kontaktiraju s izvanzemalcima. Žena je izjavila da je ona jedna od kontaktiranih osoba i da ima zakazan susret sa svemirskim brodom određenog datuma. Također je rekla da će ju odvesti i da se nikad neće vratiti na Zemlju. Odette je rekla da uopće nije bila uvjerena, posebno nakon što je žena rekla da kad bi mogli vidjeti njeno pravo biće vidjeli bi koliko je divna, kao da je u njoj princeza. «Mislila sam si – kako da ne! Možeš mislit'!!!» – prisjećala se Odette. Žena je izgledala kao da joj je 30-ak godina, visoka i jaka, svijetle kose duge do ramena, «uobičajenog izgleda». Tada je upitala Odette hoće li joj dopustiti da joj pokaže svoj pravi izgled jer nikada nije vidjela nekoga poput nje. Ali, rekla je, za to joj je potrebno Odettino dopuštenje. Odette je pristala zato što je mislila: «Jadnica, stvarno je nesretna ...» Priča se nastavlja:

«Otišle smo u tihu sobu. Sjele smo jedna nasuprot drugoj: ona me zgrabila za ruke, relda mi da se opustim i da ju samo gledam. Ono što sam vidjela bio je gmaz, viši od nje, visok barem 6 stopa (183 cm), zeleno-smeđe boje, kako me gleda glave okrenute u stranu, i mogu se zakleti, s nečim što je izgledalo kao osmijeh na licu. Onda me to stvorenje upitalo: 'Jesam li ti rekla da sam predivna?' Odgovorila sam 'Da' i krenula prema vratima... Ako je netko imao slično iskustvo ili zna za knjigu koja govori o gmazovima molila bih ga da mi se javi.»¹²

Crkva gmazova posljednjih dana

Redovan izvor informacija o aktivnostima i ritualima gmazova osobe su koje su bile uključene u 'religijske' organizacije, posebno Jehovine svjedoke i Crkvu Isusa Krista svetaca posljednjih dana, bolje poznatu kao Mormonska crkva. Obje organizacije osnovali su članovi merovinške krvne loze kao što su mormoni Joseph Smith i Brigham Young, te Charles Taze Russell iz društva Kula stražara. Te 'crkve' cijelo vrijeme kontroliraju merovinški Gmazovi koji mijenjaju oblik. Gospoda po imenu Diana Huston ispričala mi je svoja iskustva s Jehovinim svjedocima, sektom kontrolora uma čiji je službeni naziv Biblijsko i traktatno društvo Kula stražara.¹³ Ona im se pridružila 1969. zato što ju je, nakon što je prošla kroz Vijetnamski rat sa svojim mužem, privukla poruka o raju na Zemlji. Nekoliko godina bila je zadovoljna, ali onda su oni postali zahtjevniji i nastojali su je kontrolirati. Rekla je da su se 1987. u ilustracijama njihovih knjiga i magazina počeli pojavljivati subliminalni crteži bizarnih lica i čudne poruke. Neki od njih detaljno su objašnjeni u Arhivu simbola na mojoj web-lokaciji (www.davidicke.com). Na maloj konvenciji u rujnu 1988. privatno je razgovarala s jednim od 'božjih izabranika' iz upravnog tijela. U to je vrijeme mislila da su oni 'dobri momci'. Čovjek je bio visok oko 175 cm, tamne kose i vrlo snažne građe. Rekla je da mu je pogledala u oči i zapanjila se i užasnula kad je vidjela kako se tanka membrana navukla preko njegovih ljudskih očiju. Nije znala je li membrana izašla ispod donjih ili gornjih kapaka. «Nikada ranije nisam čula za gmazovska bića, ali sjećam se kako sam pomislila da njegove oči jako podsjećaju na oči guštera», prisjećala se. Membrana mu je prekrila oči kad ju je pogledao i činilo se da ju je prepoznao, iako u to vrijeme ona nije mogla ni zamisliti zašto. Osjećaj strašne opasnosti i potreba da pobjegne od njega bili su neizdrživi. Evo njezinih riječi:

«Na kraju sam shvatila da vođe nisu u potpunosti ljudi nego potomci nečega stranog na ovom planetu. Previše su prepređeni, opasni i inteligentni da su mogli nastati ovdje. Zacijelo postoji neka nadrasa bića koja ih vode iz neke dimenzije. Oni su ovdje samo zbog jednog razloga. Na ljude gledaju kao na izvor robova za njihovo uživanje u mučenju i zlostavljanju, zloupotrebi moći i okrutnom kažnjavanju i ubijanju.»"

Rekla je da je proučavajući dokumente i knjige te religije počela otkrivati trag krijumčarenja oružja i droga (koje Iluminati kontroliraju na svjetskoj razini) i «zavjere da unište svijet i preuzmu ga za sebe». Diane je svoje «gomile» dokaza odnijela u Agenciju za suzbijanje droga (DEA) i sastala se s njima. Oni su joj rekli da je ili genijalka ih potpuno luda. Relda je da je saznala da društvo Kula stražara ima skrivene prostorije pod ulicama Brooklyna u New Yorku, gdje imaju svoje sje-dište iznad danas napuštene stare bruklinske podzemne željeznice. Tamo izvode sotonističke rituale, uključujući žrtvovanje male djece, rekla je; tamo također drže žene namijenjene «rasplodu», za dobivanje beba koje žrtvuju. To se događa širom svijeta jer se bebe nikada službeno ne registriraju i zato se nikada ne prijavljuje njihov nestanak. Za sustav, one nikada nisu postojale. Glavne iluminatske loze također djecu začinju u ritualima. Diane je napisala da su te sotonističke operacije Kule stražare potpuno samodovoljne, i da čak koriste krv u tinti za tiskanje magazina. Rekla je da su ona i prijateljica pokušale upozoriti ljude putem medija, ali bezuspješno (baš sam iznenađen!). Njezina je prijateljica doživjela živčani slom od kojeg se nikada nije u potpunosti oporavila.

Jedan od brojnih izvještaja pristiglih od bivših članova Mormonske «crkve» poslala je žena - zvat ću je «Jane» - koja tvrdi da je bila žrtva mormonskog projekta kontrole uma otkad je bila malo dijete. Cathy O'Brien kaže da je Mormonska crkva, a posebno operacija u Salt Lake Cityu, važan centar kontrole uma. Ja trenutno pripremam film *Sotonizam i Mormonska crkva* s bivšom mormonskom umnom robinjom Sharon Jacobs koja mi je opsežno pričala o ritualima i gmazovskim mjenjačima oblika u mormonskoj hijerarhiji. Golema većina mormona nema pojma kakva je zapravo njihova organizacija. Bivši vojni izvori tvrde da Mormonski hram u Salt Lake Cityu, koji je prekriven iluminatskim simbolima poput svevidećeg oka, leži na golemoj podzemnoj gmazovskoj «košnici» u koju se može ući kroz hram. «Jane» kaže daje vidjela kako njene bebe žrtvuju u mormonskim ritualima, što je uobičajena tema u takvim pričama. Sharon Jacobs prenosi sličnu priču. U svojoj potrazi za istinom Jane je razgovarala s još jednom žrtvom ritualnog zlostavljanja od strane Mormonske i Rimokatoličke crkve. Ta druga gospođa relda joj je da joj je mormonski «prorok» (službeni vođa crkve) oduzeo njenu bebu za vrijeme rituala i pojeo ju. Druge dvije gospode odgojene kao katolkinje rekle su joj da su vidjele kako zlostavljači mijenjaju oblik u Gmazove i jedu ljudsku žrtvu. Jane je rekla da je Joseph Smith, osnivač mormona, bio iz «okultne krvne loze» (vrlo istinito) i da je cijela službena priča laž. «Vođe su uglavnom gmazovi», rekla je. «Jedan svjedok kaže da samo jedan od dvanaestorice [mormonskih] apostola nije mijenjao oblik prilikom rituala». Ona dalje kaže:

«Bila sam silno bijesna kad sam otkrila da je izvanzemaljsko zlostavljanje povezano s ritualnim zlostavljanjem u crkvi, dok sam ja vjerovala da je crkva vjerodostojna. [Sada znam da] ... naše obitelji potječu iz okultnih krvnih loza Engleske i Europe. To traje već stotinama i tisućama godina.»¹⁵

Sharon Jacobs potvrdila je sve to, pa i više, a u filmu navodi imena umiješanih glavnih mormonskih voda. Govori o užasnim seksualnim i krvnim obredima ispod hrama u Salt Lakeu u kojima se žrtvuju kože i bebe, a sudionici jedu pobačene fetuse. Stewart Swerdlow kaže da je jedan od razloga zašto je seks toliko važan u ritualima to što se ljudska sperma smatra najjačom injekcijom genetike sisavaca za zadržavanje gmazovskog oblika. To često uključuje jedenje genitalija žrtve.¹⁶ Nema sumnje, sotonistički rituali odvijaju se unutar Mormonske crkve; štoviše, brojnost priča je čak i mormonsku hijerarhiju prisilila da prizna da se to događa. Naravno, ono što poriču su razmjeri toga, kao i da je uključen i sam vrh. A istina je da se to organizira s vrha. Postoje brojne web-lokacije koje to razotkrivaju, uključujući i web-lokaciju koju su osnovali bivši mormoni od kojih je jedan iz iste krvne loze kao mormonski junak Brigham Young.¹⁷ Mormonska crkva posve je očigledan iluminatski paravan. Orrin Hatch, senator države Utah, često se pojavljuje u mojim knjigama zbog svojih izjava koje podržavaju iluminatske ciljeve. On je čovjek koji napada internetske slobode i zalaže se za tehnologiju koja bi uništila računala kad ljudi skidaju materijale zaštićene autorskim pravom. Očigledno, to nije pravi razlog. Ideja je da se na kraju unište računala onih koji se suprotstavljaju planu Iluminata. Koje li ironije, Hatch također tvrdi da je zagovornik zaštite djece. Pa, ako je stvarno ozbiljan trebao bi početi od Mormonske crkve. Mislite da hoće? Ni ja.

Rothschild-Bauer-Bush

Veza između hibridnih krvnih loza i mijenjanja oblika neprestano dobiva potvrdu. Evo jednog izvrsnog primjera. Rothschildi su najvažnija gmazovska loza mijenjača oblika. Prije nego što su promijenili prezime u Rothschild ili «Crveni štit» kad je nastala njihova bankarska dinastija u Frankfurtu u Njemačkoj zvali su se Bauer. Baueri (također Boweri) su bili zloglasna 'okultna' obitelj u srednjovjekovnoj Njemačkoj. Razumljivo da su bili: oni su iz loze «kraljeva čarobnjaka». Riječ 'Roth' također se razvila u Roads, Rhoads ili Rhodes, kako se preziva Cecil Rhodes, agent Rothchilda koji je donio razaranje i genocid južnoj Africi. Država Rodezija, današnji Zimbabve, nazvana je po njemu. Na ogromnom Rhodesovom spomeniku u Cape Townu u Južnoafričkoj Republici nalaze se redovi lavova - simbola kulta zmije/Iluminata. Još jedna gmazovska krvna loza je obitelj Bush u Sjedinjenim Državama koja je dala dvojicu od posljednja tri američka predsjednika. Naglašavam da ne tvrdim da su svi ljudi diljem svijeta koji nose prezime Bauer ili Bush poput njih. Govorim o tim anunakijskim gmazovskim krvnim lozama koje su uzele prezimena Bauer i Bush. Na moju web-lokaciju upućeno je jedno pismo iz izvora koji je želio ostati anonimn. U njemu se prezimena Bauer (Rothschild) i Bush uklapaju u istu priču. Prije nego što ju pročitate, morate znati da je FEMA - Federalna agencija za upravljanje izvanrednim situacijama u Sjedinjenim Državama - velika iluminatska operacija, kao što sam detaljno objasnio u drugim

knjigama. Po zakonu ima moć preuzeti kontrolu nad svakim aspektom američkog života, svaki put kad predsjednik uvede izvanredno stanje. Kako god bilo, evo jedne fascinantne priče koja povezuje FEMA-u, krvne loze Rothschild/Bauer i Bush, te mijenjanje oblika:

«Prije nekoliko godina upoznao sam simpatičnu osobu koja se preživjela Bauer. Vodili smo mnogo raznih i sveobuhvatnih rasprava. Tijekom jednog od tih razgovora iskrsnula je tema shizofrenije. Ona je ustvrdila da se ta bolest nasljeđuje u njenoj obitelji. Kad sam zamolio da mi kaže više o tome, rekla mi je da su njena majka i bakina sestra imale tu bolest. Radilo se o tipu s vizualnim halucinacijama. Neobično je bilo to što su halucinacije bile nevjerovatno slične. Njihove 'halucinacije' bile su da se ljudi 'kraljevske krvi' pretvaraju u divovske guštere!

«Bio sam u FEMA-inom centru za obuku u Fredricksburgu u Marvlandu gdje sam 1982. pohađao pokusni tečaj iz radiološke obrane za hitne službe Ministarstva vanjskih poslova SAD-a. Za vrijeme uvodnog predavanja Louis Guiffeda - jedna od velikih zvjerki i bratić Georgea Busha [starijeg] - došao je promatrati. Kad je sjeo primijetio sam mračnu maglicu oko njega. Nastavio sam ga gledati da vidim da li me to oči varaju, ali ostalo je isto. Sjedio sam otraga sam, kao što inače činim u takvim prilikama. Uskoro sam opazio da on zuri u mene! To me uznemirilo. Sklopio sam oči i pokušao se opustiti. Kad sam opet otvorio oči vidio sam kako mi prilazi. Sjeo je par redova iza i lijevo od mene. Osvrnuo sam se i vidio ga kako se naginje prema naprijed zatvorenih očiju. Zaključio sam da je samo umoran i da je odlučio odmoriti se zajedno sa mnom.

«Dok sam tamo sjedio i nastojao se opustiti začuo sam čudan, siktav i šištav zvuk koji je dopirao odostraga. Otvorio sam oči, ali bojao sam se pogledati oko sebe. Vidio sam jednu ženu iz naše grupe kako gleda u našem pravcu s izrazom zaprepaštenja i šoka. Stalno se nervozno osvrkala u našem pravcu. Konačno, Guiffreda je otišao sa svojim tjelohraniteljima (voštana lica s tamnim naočalama) i predavanje se nastavilo. Nakon uvodnog predavanja izašao sam i vidio tu ženu kako jeca i trese se u naručju jednog drugog sudionika. Umiješao sam se i rekao joj da bih volio znati zašto se osvrkala otraga s onakvim izrazom na licu. Nije htjela reći, ali nakon mojih ponovljenih uvjeravanja mi je odgovorila. Vidjela je kako se Guiffreda 'pretvara u guštera! Drugi tip je rekao da Guiffredu u krugovima oko FEMA-e zovu čovjek-gušter te da ima kožnu bolest od koje mu koža izgleda kao da ima ljuske.

«Bio sam zaboravio na to iskustvo sve dok nisam pročitao Davidove knjige. To je bila jedna od onih čudnih stvari koje nemaju smisla. Sada imaju ... Bio

sam prilično šokiran kad sam konačno sve povezao. Dakle, što još mogu reći? Ne samo da vjerujem da je to stvarno, znam' da je. Osim, naravno, ako ne želim negirati vlastito iskustvo i osjetila.«¹⁸

Seksualno mijenjanje oblika

Evo još jednog primjera načina na koji se imena pripadnika krvne loze pojavljuju u pričama o mijenjanju oblika. Obitelj Oppenheimer kontrolira Južnoafričku Republiku za Rothschilde, posjeduje industrije dijamanta i zlata, velik dio medija i zapovijeda vladi. Ovo je priča koju je poslao jedan dopisnik iz te zemlje:

«Rođena sam u Južnoafričkoj Republici. Prije dosta godina u Johannesburgu sam upoznala jednu stariju gospođu koja je godinama bila ljubavnica Sir Ernesta Oppenheimera, osnivača [uz potporu Rothschilda] korporacijskog kartela industrije zlata i dijamanta. Ona mi je rekla da ju je Sir Ernest običavao posjećivati tijekom popodneva u njenom stanu u Parktovnu. Jednom sličnom prigodom dok su se spremali voditi ljubav njegovo je tijelo poprimilo oblik i razmjere divovskog guštera s ljuskama. Ona je izjavila da je to iskustvo bilo jedno od najuzbudljivijih seksualnih iskustava u njenom životu. Ta priča koja mi je u to vrijeme bila tako čudna godinama je ležala u pozadini moje svijesti, a prisjetila sam je se kad sam nedavno pročitala vašu knjigu.»¹⁹

Čini se da je seksualna aktivnost vrijeme kad se mijenjanje oblika može dogoditi jer se hormoni, krv i energija dramatično mijenjaju, a uzbuđenje može poremetiti mentalni fokus koji drži otvorenima kodove ljudske DNK. To je jedan od razloga mijenjanja oblika tijekom krvnih i žrtvenih obreda. Jedna poslovna žena iz Kanade ispričala mi je o svojim iskustvima s Gmazovima. Prvo je bila s jednim Portugalcem koji je prema njoj postupao grozno, bila je tek nešto više od njegove zatočene robinje. Kaže da se on pretvarao u Gmaza. Opisala je kako je bio zapanjujuće ritualističan, čak i u vezi s vremenom i danom u tjednu kad je prao svoju odjeću. To je osnovna gmazovska karakterni crta. Kasnije je imala vezu s drugim tipom koji je, kako je rekla, bio naizgled ugodan, ali je imao mračnu stranu s kojom se borio. Kupila je *Najveću tajnu* čim je objavljena jer vrlo detaljno razotkriva fenomen gmazova koji je doživjela. Jednom prilikom kad su otišli u njenu spavaću sobu knjiga je ležala na polici iznad kreveta. Čovjek je postao vrlo nervozan i jako mu je išla na živce, kako mi je rekla. Za vrijeme seksa kaže da je on počeo divljati, postajući nasilan i grub. Usred tog bijesa počeo je mijenjati oblik u gmaza. Njena ruka bila je na dnu njegovih leđa dok je ležao na njoj: osjetila je kako joj ruku odguruje rep koji mu je počeo nicati! Vrisnula je i gurnula ga sa sebe, a on se počeo «preobražavati» natrag u ljudski oblik. Rekla mu je da odmah ode iz kuće i, do vremena kad sam ju upoznao, nikad ga više nije vidjela.

Jazz-pjevačica Pamela Stonebrooke javno je pisala i govorila o svojim seksualnim susretima s gmazovskim bićem. Kad se vrlo visoki Gmaz prvi put pojavio u njenoj spavaćoj sobi, kaže, bila je užasnuta. Biće ju je prisililo na seks, činilo se da uživa u njenom strahu, ali kaže da kako su se ti susreti nastavili ona je savladala svoj strah i počela mu se udvarati! Kad je njenog straha nestalo činilo se da Gmaz više nije tako požudan. Pamela svoje iskustvo s gmazovima općenito smatra pozitivnim i govori o bliskoj povezanosti s tim bićem. Međutim, priče o ženama koje su silovali Gmazovi nipošto nisu rijetke. Pamelu sam nakratko sreo na jednoj konferenciji u Los Angelesu, ona je čvrst karakter, vrlo jake volje, a to je upravo ono što je potrebno u takvim okolnostima. Napisala je otvoreno pismo 'NLO zajednici' (u kojoj je većina žalosno zatvorenog uma za bilo što izvan njihove vlastite 'službene priče'):

«Gmazovi nisu politički korektna vrsta u NLO zajednici, i priznati da ste imali seks s jednim od njih - a kamoli još da ste uživali u tome - za konzervativnije članove te zajednice nije prihvatljivo. Ali ja iz svojih opsežnih čitanja i istraživanja, kao i osobnih razgovora s desecima drugih žena (i muškaraca), znam da nisam usamljena u izvještavanju o ovakvim iskustvima. Ja sam prva koja će priznati da je to izuzetno kompleksna tema, neka vrsta dvorane zrcala, u kojoj se dimenzionalne stvarnosti neprestano pomiču i mijenjaju. Izvjesno je da Gmazovi koriste seks za kontroliranje ljudi na razne načine.

«Oni imaju sposobnost mijenjanja svog oblika i kontrole uma osobe koja doživljava iskustvo, kao i pružanja neizmjernog užitka kroz svoje mentalne moći. Ja sam se borila sa svim tim implikacijama i s raznim razinama značenja i mogućnostima koje predstavljaju moji susreti s izvanzemaljcima. Reći ću, međutim, kao što sam rekla i ranije, da osjećam duboko poštovanje prema gmazovskom biću s kojim sam bila u interakciji, kao i duboku vezu s tim bićem.»²⁰

Želio bih ovdje naglasiti da nisu svi gmazovski entiteti zlonamjerni. Mnogo je onih - emocionalno razvijenih - koji ne pokušavaju manipulirati čovječanstvom i voljeli bi pomoći u uklanjanju kontrole drugih. Pamela Stonebrooke kaže da su joj se, otkad je počela javno govoriti o svojim iskustvima, javile stotine ljudi i pričale joj o sličnim susretima s gmazovskim entitetima. Credo Mutwa govori o desecima afričkih žena koje je upoznao i koje su mu pričale o istom iskustvu prisiljavanja na seks s Gmazom ili kako su bile umjetno oplodene prilikom iskustva otmice, samo da bi se trudnoća do koje je to dovelo iznenada prekinula kad bi fetus «nestao» bez objašnjenja. Većina žena šuti zbog očiglednog javnog ismijavanja koje bi uslijedilo. Što god ljudi mislili o Pameli Stonebrooke, ona ima upravo onaj «boli-me-briga» stav koji je od ključne važnosti da bi se širokoj javnosti mogle objaviti suzbijane informacije. Zapravo, ovdje imamo odličan primjer načina na

koji čovječanstvo samo sebe obuzdava i, čineći to, suzbija upravo one informacije koje bi nam omogućile uvid u to što se zaista događa. Kada kažete bilo što što je drugačije od norme, gomila će vas ili ismijati ili će vas osuditi bez da sami imalo istraže kako bi utvrdili da li bi to što govorite moglo biti istina. Oni to odbacuju i često svoju žuč istresaju na glasnika samo zato što je to drugačije od onoga što su programirani vjerovati. Suočena s istinom, ili točnijom verzijom događaja, većina ljudi samo će joj se nasmiјati u lice ili ju osuditi kao zlu. Čak i oni koji su se otvorili za neke aspekte istine još uvijek ne mogu proširiti svoje umove toliko da prihvate gomilajuće dokaze o gmazovskoj dimenziji. Jedan pisac, u inače vrlo zanimljivoj knjizi o drevnim izvanzemalcima, priznaje sav zmijski simbolizam, imena i izvore u vezi s Anunnakima, ali sugerira da bi to moglo biti zato što su se odijevali u gmazove ili držali zmiје. Osobno smatram da bi mogao postojati još koji razlog!

Gmazovsko podzemlje

Postoje bezbrojni izvještaji o viđenju Gmazova i mijenjanju oblika, ali većina ljudi ne zna ništa o tome zato što 99% stanovništva dobiva svoje 'vijesti' i 'informacije' od medija glavne struje. Novinari, sa svoje strane, svoje 'vijesti' i 'informacije' u golemoj većini slučajeva dobivaju iz službenih izvora koji su, poput samih medija, u vlasništvu gmazovskih krvnih loza. Nakon što sam govorio o Gmazovima na izvrsnoj radijskoj emisiji Jeffa Rensea u Americi, primio sam ovu priču o iskustvu u podzemnom kompleksu Dulce u Novom Meksiku. Ovo su riječi jednog vojnika koji je radio na površini:

« ... Radio sam na rutinskom poslu kad je jedan od mladih novaka, mehaničar, došao s manjim hitnim poslom koji je želio odmah riješiti. Imao je nacrt i pokazao mi je točno što želi. Obojica smo se naginjali nad stolom ispred varioca kad sam slučajno pogledao izravno u njegovo lice. Činilo se da je iznenada postalo prekriveno poluprozirnim filmom ili oblakom. Njegove crte lica su izbljedgele, a na njihovom mjestu pojavila se 'stvar' s izbuljenim očima, bez kose i s ljuskama umjesto kože.»

Kasnije je vidio kako se ista stvar dogodila sa stražarom na glavnom ulazu u Dulce, a svjedoci kažu da su vidjeli gmazovske mjenjače oblika u Vojnoj bolnici Madigan blizu Fort Lewisa u državi Washington. Diljem svijeta postoje tajni podzemni objekti koji se na najnižoj razini otvaraju prema Zemljinoj unutrašnjosti gdje su centri Gmazova i s njima povezanih neljudskih entiteta kao što su takozvani «Greys» (Sivi), koji su podređeni Gmazovima. Area 51 u Nevadi najpoznatiji je podzemni kompleks u krugovima istraživača NLO-a, ali ima i mnogo drugih. Ti kompleksi međusobno su povezani ogromnom mrežom tunela koja je izrađena tehnologijom atomskog bušenja koju javnost nikada ne vidi. Može probijati tunele brzinom od 11 km dnevno. Oni predstavljaju proširenje globalne

mreže tunela koja prema legendama i izvještajima postoji ispod Sjedinjenih Država, Srednje i Južne Amerike, Britanije, Egipta, Mezopotamije, Turske, Azije, Kine, Malte, manje-više svugdje. Tuneli imaju najmodernije transportne sustave koji omogućavaju kretanje zapanjujućim brzinama. Insajderi ih opisuju kao «magne-to-levitonske ili *mag-lev* jednotračne vlakove sposobne za brzine od dva maha.» U izgradnju i upravljanje umiješane su vodeće iluminatske kompanije i operacije. Kompanije kao što su *Ranci Corporation*, *General Electric*, *AT & T*, *Hughes Aircraft*, *Northrop Corporation*, *Sandia Corporation*, Stanfordski istraživački institut, *Walsh Construction*, *Colorado School of Mines* i, najvažniji od svih, *Bechtel*, najveća iluminatska korporacija koja je dobila ogroman ugovor za 'obnovu' Iraka nakon što su ga 'osloboditelji' bombardirali.

Radnici koji su bili na dubljim razinama baze Dulce vidjeli su tako užasavajuće prizore da su o njima odbili govoriti. Međutim, na temelju drugih izvora možemo zamisliti dio onoga što su vidjeli. Te su baze mjesto kamo se odvođe milijuni - da, milijuni - djece koja svakodnevno nestaju širom svijeta. Znam da je to mučno čuti, ali Gmazovi ih koriste za robovski rad i jedu ih, baš kao što ljudi jedu kokoši ili krave. Radnici koji su bili u Dulceu pričaju da su na najnižim razinama vidjeli nevjerojatno groteskne prizore. Istraživači Bili Hamilton i TAL Levesque (također poznat kao Jason Bishop III) o Dulceu su prikupili sljedeće informacije koje su objavili u *UFO Magazineu*:

«Razinu broj šest privatno zovu 'Dvorana noćnih mora'. Na njoj su genetski laboratoriji. Izvještaji radnika koji su vidjeli bizarna eksperimentiranja sljedeći su: 'Vidio sam osakaćene 'ljude' koji izgledaju kao napola ljudi, napola hobotnice. Također i gmazolike ljude i stvorenja s krznom koje imaju ruke poput ljudi i plaču kao bebe. Oponašaju ljudske riječi... također brojne hibride guštera i ljudi u kavezima. Tamo su i ribe, tuljani, ptice i miševi koje bi se teško moglo smatrati pripadnicima tih vrsta. Tamo je nekoliko kaveza (i tankova) s krilatim humanoidima, grotesknim bićima nalik na šišmiše... ali visokih između 107 i 214 cm. Bića nalik na gargojele i Dračo gmazoidi.

«Razina broj sedam je gora, red za redom tisuća ljudi i ljudskih križanaca u hladnjačama. Tu su, također, i tankovi za čuvanje humanoidnih embrija u raznim fazama razvoja. [Jedan je radnik rekao]'... često sam nailazio na ljude u kavezima, obično omamljene ili drogirane, ali ponekad su plakali i molili za pomoć. Rekli su nam da su beznadno ludi i uključeni u visokorizično testiranje lijekova protiv ludila. Rečeno nam je da nikada ni ne pokušamo s njima govoriti. U početku smo vjerovali u tu priču. Konačno, 1978. mala skupina radnika otkrila je istinu' ...»²¹

Službenik osiguranja u Dulceu po imenu Thomas Costello opisao je istraživačima što se događa u bazi Dulce, a njegove riječi prenio je članak u *UFO Maga-*

zineu. Njegove informacije također su kružile kao «Dokument Dulce». Castello je sedam godina radio za *Rand Corporation*, iluminatsku operaciju u Santa Monici u Kaliforniji, povezanu s neokonzervativcima koji vode 'rat protiv terorizma', a 1977. je premješten u Duke. Njegova je procjena da je u Dulceu bilo preko 18.000 «niskih Sivih», a vidio je i visoke gmazovske humanoide. On je znao za sedam razina, ali moglo ih je biti i više; kaže da su 'izvanzemaljci' bili na razinama pet, šest i sedam. Što dublje idete, potrebna vam je viša razina sigurnosne propusnice. Jedini znak na engleskom jeziku nalazio se iznad stanice podzemnog vlaka i na njemu je pisalo «za Los Alamos», gdje se nalazi još jedna velika gmazovska baza u Novom Meksiku, u kojoj su razvijene atomske bombe koje su bačene na Japan. Većina znakova u Dulceu je na izvanzemaljskom simboličkom jeziku» i univerzalnom sustavu simbola koji razumiju i ljudi i izvanzemaljci, pojasnio je. Iluminati nad zemljom komuniciraju jezikom simbola, kao što sam detaljno objasnio u drugim svojim knjigama. Hijeroglifi Sumera, Egipta i Kine izvorno su bili gmazovski ili 'izvanzemaljski'. Drugi tuneli iz Dulcea vode do podzemnih kompleksa u Pageu u Arizoni; Aree 51 u Nevadi; Taosa, Carlsbada i Datila u Novom Meksiku te Colorado Springsa i Creedea u Coloradu. Castello kaže da postoji mreža podzemnih željezničkih veza ispod Sjedinjenih Država, koja se širi u globalni sustav tunela i podzemnih gradova.

Opisao je silno osiguranje u Dulceu. Ispod druge razine svakoga izvažu golog i daju mu uniformu. Svaka promjena težine bilježi se, pa ljude pregledavaju rendgenskim zrakama ako je promjena veća od tri funte (1,36 kg). Na ulazima u sva osjetljiva područja nalaze se vage i težina osobe mora se slagati s njihovom iskaznicom i šifrom kako bi smjeli ući. Castello je također otkrio dio genetskih eksperimenata koji se obavljaju u Dulceu. Rekao je da njihovi znanstvenici mogu odvojiti «bioplazmičko tijelo» od fizičkog tijela i smjestiti izvanzemaljski entitet» u ljudsko tijelo nakon uklanjanja ljudske «duše». Godinama mi se činilo da su neki poznati ljudi, uključujući premijere i predsjednike, bili odvedeni u takve objekte gdje su ih opsjeli gmazovski entiteti. Javnosti poznata osoba nakon toga fizički izgleda jednako, ali sada potpuno drugačija sila upravlja njenim ponašanjem. Drevne legende također govore o ljudima koje su tijekom noći zamijenili mjenjači oblika. Iluminatske hibridne loze sa svojim visokim omjerom gmazovske DNK čine to opsjedanje lakšim, što je razlog zašto Iluminati vode tako detaljne zapise o genetikci obitelji krvnih loza. Zajednička globalna izjava za tisak Billa Clintona i Tonya Blaira 2000. o mapiranju ljudskog genoma dobiva još veću važnost kada znamo da američko Ministarstvo energetike ima laboratorije u Dulceu i blisko je povezano s Projektom ljudskog genoma, kao i Nacionalnim institutom za zdravlje, Nacionalnom znanstvenom zakladom i Medicinskim institutom Howard Hughes. Sve su to iluminatski paravani. Istraživač Allan Walton pod pseudonimom «Branton» na internetu opširno piše o gmazovskoj vezi. On kaže:

«Ispod većine velikih gradova, posebno u SAD-u, postoje pandanski podzemni 'gradovi' koje kontrolira masonska/hibridna/izvanzemaljska 'elita. Površinsko-podzemni terminali nalaze se ispod masonskih loža, policijskih postaja, aerodroma i federalnih zgrada velikih gradova... pa čak i ne tako 'velikih' gradova. Omjer stanovništva vjerojatno je blizu 10% stanovništva (hibridne vojno-industrijske bratske elite' koja živi ispod zemlje nasuprot 90% onih koji žive iznad). To ne uključuje punokrvnu gmazovsku vrstu koja živi u još dubljim skrovištima u Zemlji.

«Neke od glavnih populacijskih centara namjerno je osnovala masonska/hibridna elita Starog i 'Novog' svijeta kako bi omogućila lak pristup već postojećim podzemnim razinama, od kojih su neke stare tisuće godina, imajući u vidu da su laboratoriji u Los Alamosu [u Novom Meksiku] još prije 40 godina imali operativan prototip termalne bušilice na nuklearni pogon koja doslovno može taliti tunele kroz zemlju brzinom od 13 km na sat, možete zamisliti koliko su se ti podzemni tuneli raširili. Ti podzemni gradovi također nude pristup sindikatima organiziranog kriminala koji djeluju na površini. Oni su razvili cijelu znanost 'borgonomije' pomoću koje nas doslovno novčić po novčić porobljavaju kroz oporezivanje na više razina, inflaciju, sublimaciju, manipulaciju, regulaciju, globe, pristojbe, licence ... i cijelu prijevaru s dugovima/kreditima koju vode Federalne rezerve i Wall Street.

«Mogu potvrditi da je New York jedno od najvećih dracovskih legala na svijetu. Točnije, to je mreža drevnih podzemnih 'atlantičanskih' sustava ispod tog područja. Oni doslovno kontroliraju cijelu piramidu Wall Streeta odozdo... uz nemalu pomoć gmazovskih krvnih loza kao što su Rockefelleri, itd. U stvari, te reptilske genetske loze djeluju poput parazita, podzemno društvo živi kao 'parazitsko' društvo, a površinsko društvo kao društvo 'domaćin'...»²²

Zena poznata kao «D» tvrdi da je vidjela podzemne komplekse u Centru za mornarička oružja China Lake u pustinji Kalifornija, jednom od glavnih središta za kontrolu uma u Sjevernoj Americi.²³ Obuhvaća široko područje, a ipak se vrlo malo toga može vidjeti iznad površine. Ja sam se dvaput vozio oko vanjskog dijela baze. Na jednoj strani javna cesta neko vrijeme ide uz ogradu baze. Ulaz u China Lake nalazi se u gradiću Ridgecrest gdje je «D» nekada živjela. Ridgecrest je dom mnogih robova kontroliranih umova, programiranih u China Lakeu. Nedaleko se nalazi mjesto na kojem su živjeli masovni ubojica Charles Manson i njegova «obitelj». «D» je rekla da ju je vojska izabrala za kontrolu uma zbog njene krvne loze. Rekli su joj da su prije razvoja jezika ljudi komunicirali telepatski zahvaljujući jednom hormonu koji se lučio u mozgu. Taj hormon, kako su joj reldi, kod većine ljudi više ne djeluje, djeluje samo u određenim krvnim lozama, uključujući

njenu, i oni su htjeli iskoristiti te sposobnosti. To razdoblje prije više tisuća godina kad je ta telepatska funkcija ljudskog mozga genetski potisnuta simbolizira priča, zajednička većini drevnih kultura, o bogovima koji su ljudima dali različite jezike kako bi ih podijelili i spriječili njihovu komunikaciju. Univerzalan jezik bila je telepatija, no nju su zamijenile riječi. Primjena telepatije održavala je ljudsku osjetljivost na drugim razinama svijesti dok riječi zadržavaju ljude na razini pet osjetila, budući da su aktivnost s te razine. Takav je bio plan.

«D» kaže da su je odveli u podzemlje China Lakea gdje je vidjela genetičke laboratorije i centar za čuvanje zarobljenih ljudi i genetski modificiranih mutanata. Rekla je da je u China Lakeu vidjela užasna stvorenja svih vrsta, oblika i veličina. Kaže da su joj pokazali te grozote kako bi vidjela što će joj se dogoditi ako ne bude surađivala. Osim toga, tvrdi da su joj ubili sina. Ispod China Lakea, kako kaže, jedan ju je Gmaz seksualno napastovao, a vidjela je kako je drugi rasporio grudi jednog «Greya». «D» kaže da se prema njenom iskustvu Sivi užasno boje svojih vođa Gmazova i rade sve što im kažu. Drugom prilikom, kaže, odveli su je u bazu Gmazova ispod prikladno nazvane Doline smrti, koje je vozilom relativno blizu China Lakea. Kaže da je tamo vidjela vođu Gmazova, mnogo višeg od drugih, koji je nosio egipatsko pokrivalo za glavu s motivom kobre.

Drevno i moderno

Priče o Gmazovima i drugim neljudskim rasama koje žive unutar Zemlje, u nečemu što bismo danas zvali «bazama», gradovima ili mrežama tunela, mogu se, uz opsežne opise, pronaći u drevnim djelima. Za Nage ili zmijski narod u Indiji te širom Azije i na Dalekom istoku pričalo se da žive u dva glavna podzemna centra zvana Patala i Bhogavati. Odatle se, prema hinduističkim legendama, bore za prevlast s 'bijelom' rasom koja je istraživačima NLO-a poznata kao 'Nordijci' (u koje spadaju i 'Lirani') i živi u podzemnim kraljevstvima Agharti i Shambali. Visoke, plavokose, plavooke «izvanzemaljce» često spominju oni koji tvrde da su ih oteili «E.T.-iji». Hinduisti vjeruju da se u Patalu može ući na izvoru Sheshne u Benaresu, dok se Bhogavati, prema vjerovanju, nalazi u Himalaji. Slične priče o podzemnim spiljama i sustavima tunela mogu se naći u Tibetu i Kini. U pričama o Gilgamešu sa sumerskih pločica govori se o podzemnim gradovima. Gilgameš je bio «polubog» i «polubožanski» (gmazovski hibrid) koji je tražio 'besmrtnost bogova'. Priče opisuju KI-GAL ili «Veliko ispod» kojim su vladali božica Ereškigal i bog Mergal. U KI-GALu su postojali nasilni čuvari zvani «ljudi-šorpionci», reanimirana ljudska tijela, duhovi i «nemrtvi» i robotska bića poznata kao Galatur ili Gala, koja su se koristila za otimanje ljudi s površine. Postojali su «orloglavi» Gmazovi koji su često opisivani kao krilati. Priče govore i o rasi zvanoj Pazazu, 'ljudima s pasjim licem, gmazovskim ljuskama i repom. Sve to zvuči nevjerovatno slično današnjim opisima prizora iz Dulcea. Kineske legende tvrde da postoji podzemni svijet u koji se ulazi kroz Istočnu planinu Taishan, a čuvaju ga zli demoni zvani Men Shen sa

životinjskim licima ili maskama. To je kineski 'pakao': govorilo se da se gospodari pakla druže sa Zmajskim kraljevima s površine. Japanski 'pakao' ili podzemna mreža slični su tome, a među neljudskim entitetima bili su i Kappa, poluvodeni gmazovski humanoidi i drugi mjenjači oblika koji su živjeli u planinama, ispod zemlje ili pod morem. U vikinškoj-nordijskoj mitologiji poznaju divovsku zmiju, Nidhoggr ili Jormungand, koja je živjela u podzemlju i bila slična divovskoj zmiji Apophis iz egipatskog mita. Skandinavci i Nijemci su imali svoje Huldre ili «Skri-veni narod» koji su također bili poznati kao vilenjaci. Jedna od šifri za krvnu lozu su «vilenjaci» te bića iz folklora kao što su trolovi, etini, vile, vilenjaci, trogloditi, nefilimi, kućni duhovi ili Brauni i «mali narod» iz Irske različita su imena za podzemne entitete opisane u modernim izvještajima o 'bazama izvanzemaljaca'.²⁴

S njima se povezuju iste priče: križanje s ljudima, nemogućnost izlaska po danjem svjetlu (poput Drakule) i sve ostalo. Čak se spominje i iskustvo 'nestalog vremena' koje doživljavaju ljudi koje otmu vile (poput današnjih žrtava 'NLO' otmica), uključujući brojne priče o tome kako ti podzemni ljudi ubijaju i sakate stoku i uzimaju krv. Michael Mott u svojoj je knjizi prikupio izvrsnu zbirku priča 0 stanovnicima podzemlja iz folklora i mitova.²⁵ On piše da Engleska, Škotska, Wales i Irska imaju prastare predaje o podzemnim ljudima s brojnim međusobnim sličnostima i zajedničkim podrijetlom. Meni se čini da su Škotska, Irska i Britansko otočje općenito tako važan centar iluminatskih loza zbog velikog broja ulaza u podzemni svijet koji se u tim krajevima nalaze. Isto je i s drugim dijelovima svijeta kao što su Francuska, Njemačka te naš stari poznanik - Kavkaz. Što se doista nalazi ispod dvorca Balmoral, Windsora ili dvorca Glamis kraljice majke u Škotskoj, toj iznimno značajnoj zemlji za iluminatske krvne loze? U Glamisu postoji legendarna «tajna soba». Prema piscu Sir Walteru Scottu koji je tamo bio gost 1 drugima, obiteljski je zakon ili običaj da u bilo koje vrijeme tu tajnu zna svega troje ljudi. Oni moraju položiti «strašnu zakletvu» da neće odati tajnu. Drugi gost, lord Halifax, rekao je da je 1875. jedan radnik u dvorcu otkrio vrata koja vode do dugog hodnika. Čovjek je krenuo istraživati, ali onda je vidio nešto od čega je užasnut pobjegao natrag. Kad je 13. grof od Strathmora saznao što je radnik vidio nagovorio ga je da uzme novac kako bi emigrirao i da da svoju riječ da nikada neće otkriti što je vidio. Lord Halifax rekao je da se nakon tog incidenta grof potpuno promijenio, postao je tih i ćudljiv, s «tjeskobnim, uplašenim licem».

Sjevernjačke/germanske vile, goblini, trolovi, kućni duhovi, leprechauni, sidhe (shee), tylwyth teg (terlooeth teig) i tako dalje bili su ili zlonamjerni ili ravnodušni prema čovječanstvu, kaže Micheal Mott. Oni su, doslovno bez izuzetka, živjeli pod zemljom. Humci, bregovi, ruševine, utvrde, brda, hridi i drevni gradovi navodno su bili «krovovi» njihovih palača. Bića koja odgovaraju modernim izvještajima o Sasquatchu (Big Footu) i Jetiju (strašnom snježnom čovjeku) mogu se pronaći u drevnim pričama o podzemnim stvorenjima koja izlaze na površinu. Europske predaje često tvrde da taj «vilinski» narod, poput Naga, zmijskog naroda iz Azije, ulazi u svoje podzemne domove kroz jezera. Michael Mott nastavlja:

«I da uklonimo svaku sumnju u pogledu njihove veze sa sjevernjačkim skrivenim narodom i indijskim Nagama, oni su izbjegavali Sunčevu svjetlost [poput Drakule], i često se činilo da su zainteresirani za križanje njihovih krvnih loza s ljudskim bićima, ili čak za križanje njihove 'stoke' ili vilenjačkih goveda, konja, pasa i tako dalje s najstrodnijim površinskim vrstama. Goblin-patuljak Rumpelstiltskin, sa svojom strasnom željom da dobije ljudsku bebu i gene koje ona nosi, tek je jedan primjer u narodnim predajama. Vilenjaci su se redovno zanimali za ljudske poslove - vjenčanja, rođenja i smrti (krvne loze), prinose od usjeva i stoku, i tako dalje - ali samo iz svojih vlastitih, sebičnih razloga. Činilo se da su pretjerano zainteresirani za genetsku i biološku raznolikost: krali su stoku, usjeve i ljudske gene kroz otimanje ili križanje vrsta kad god im je to odgovaralo. Vilenjake obično prikazuju kao vrlo svjetlokose i vrlo svijetle puti.»²⁶

Priče čak uključuju i temu zatočeništva pod zemljom i čekanja na Sudnji dan. Michael Mott daje sažetak zajedničkih obilježja naroda Zemljine unutrašnjosti iz svjetskog folklor:

«Oni su većinom gmazovi ili gmazoliki humanoidi ili 'svijetli' Nordijci; imaju telepatske sposobnosti i superiorne mentalne moći; mogu mijenjati lik i stvarati iluzije; žele se križati s ljudima i trebaju ljudsku krv, meso i reproduktivni materijal; imaju naprednu tehnologiju; posjeduju tajnu besmrtnosti; mogu letjeti, bilo sami od sebe ili uz pomoć svoje tehnologije; uglavnom imaju zlonamjeran plan za ljudska bića; ne mogu dugo preživjeti na izravnom Sunčevom svjetlu; bili su prognani s površinskog svijeta ili se kriju od površinskih ljudi i/ili Sunca; žele zadržati u tajnosti svoja blaga, znanje i pravi identitet; potajno manipuliraju događajima u površinskom svijetu; ljudi s površine rade za njih kroz svećenstvo, kultove i tajna društva; zaudaraju na trulež i sumpor.»²⁷

Priče su nevjerojatno konzistentne i to tijekom tisuća godina. Mott piše:

«Narodne predaje prožete su gmazovskim aspektima nekih stanovnika podzemnog svijeta. Jedna od univerzalnih tema koje se iznova javlja u narodnim pričama velikog broja kultura ona je o zmiji-mužu ili zmiji-supruzi koji se mogu preobraziti u 'ljudski' ili humanoidni oblik i bez izuzetka su (naravno) kraljevske krvi među svojom vrstom (uvijek popularan štos za «upucavanje«!). Zmija ili čovjek-zmija često zahtijeva da žena obeća da će se udati za njega, ili traži zaruke s još nerođenim ljudskim djetetom, u skladu s temom o zanimanju stanovnika podzemlja za održanje vlastite genetske raznolikosti.

«Jedna verzija toga trebala bi biti poznata većini čitatelja bajki, u obliku 'princa pretvorenog u žabu'. Princ-žabac je Lijepi princ, ali poput japanskog zavodljivog zmaja, ima lik gmaza ili vodozemca. Veza s podzemljem potpuna je jer žabac živi u dubokom bunaru, gdje ga pronađe ili spasi ženski lik. Moguća veza očigledna je u skandinavskom vjerovanju da se neki patuljci 'pretvore u žabe krastače' ako ih osvjetli Sunce, slično kao što se Mimotin ljubavnik pretvorio iz čovjeka u 'zmaja' kad mu se dogodila ista stvar. Slovenija ima legende o vilama i 'malim ljudima', ali slovenske bajke također su prožete prisutnošću 'zmijske kraljice', velikog bijelog stvorenja koje je polu-žena i polu-zmija i živi u pećinama. Pobožni hindusi i neki budisti još uvijek vjeruju da zmijoliki, ali ipak ljudski Nage žive ispod Indije, Nepala i Tibeta.»²⁸

Kada ovako izravno usporedimo drevne i suvremene priče vidimo da su zapinjuće povezane. Ovdje sam iznio sažetak samo jednog dijela onoga što je prilikom mojih istraživanja izašlo na vidjelo. Puno više podataka o Gmazovima naći ćete u *Najvećoj tajni*, *Djeci Matrixa* i video seriji Creda Mutvve *Plan gmazova*. Potkraj 1990-ih jedna stvar postala je jasna. Razlika između svijeta u kojem živimo i onoga u kojem nam govore da živimo tolika je da je to gotovo nemoguće povjerovati.

• IZVORI

- 1 Cathy O'Brien i Mark Phillips: *Trance-Formation of America* (Reality Marketing Inc., Las Vegas, Nevada, SAD, 1995)
- 2 *Trance-Formation of America*, str. 209 do 210
- 3 Pukovnik James Churchward, *The Lost Continent of Mu* (Brotherhood of Life Inc., SAD, izdanje iz 1994. prvi put objavljeno 1926). Sve Churchwardove knjige dostupne su preko davidicke.com
- 4 Snimljen razgovor s autoricom 1999. prije 'smrti' kraljice majke.
- 5 *Blue Blood, True Blood*, str. 71
- 6 http://www.suite101.com/article.cfm/ritual_abuse/43922
- 7 Iz dopisivanja s autorom
- 8 Snimljeni razgovori s autoricom i film, *Revelations of a Mother Goddess*, dostupni su od Bridge of Love Publicationsa preko davidicke.com
- 9 *Blue Blood, True Blood*, str. 61
- 10 Snimljen razgovor s autoricom
- ti *Blue Blood, True Blood*, str. 73
- 12 <http://www.reptilianagenda.com/exp/e062600a.html>
- 13 Razgovor s autoricom i objavljeno na davidicke.com
- 14 Ibid

- 15** Razgovor s autoricom i objavljeno na davidicke.com
- 16** *Blue Blood, True Blood*, str. 69
- 17** <http://www.utlm.org/> i također pogledati <http://www.exmormon.org/stories.htm>
- 18** <http://www.davidicke.com/icke/articles/femaicke.html>
- 19** <http://www.reptilianagenda.com/exp/e012000a.html>
- 20** <http://www.ufomind.com/ufo/updates/1998/jun/m09-009.shtml>
- 21** Citirao Leading Edge Research Group, i također pogledati <http://www.reptilianagenda.com/research/r100699d.html>
- 22** <http://www.angelfire.com/ut/branton> i <http://reptilianagenda.com/> Knjige Alana Waltona, napisane pod imenom «Branton», mogu se naći na <http://www.angelfire.com/ut/branton>
- 23** <http://reptilianagenda.com/exp/e101999b.html> i <http://www.reptilianagenda.com/research/r1007991.html>
- 24** *Caverns, Cauldrons and Concealed Creatures*
- 25** Ibid
- 26** Ibid
- 27** Ibid
- 28** Ibid

JEDANAESTO POGLAVLJE

Prikradanje iz sjene

Više bih volio um koji je otvoren čuđenjem od uma zatvorenog vjerom

Gerry Spence

Jasno je da postoje entiteti koji žive u Zemljinoj unutrašnjosti - i ne samo gmazovski - i odatle već eonima manipuliraju stanovništvom na površini. Ali počeo sam shvaćati da zavjera nije fenomen isključivo sa razine stvarnosti pet osjetila. On je i interdimenzionalan.

Kao što sam već spomenuo, postoje mnoge razine vibracijske stvarnosti koje dijele isti prostor, baš poput radijskih i televizijskih frekvencija. Emitirane frekvencije interferiraju ili jedne drugih postaju svjesne samo ako su stvarno blizu na skali, a isti princip vrijedi za stvarnosti i dimenzije postojanja koje dijele isti prostor koji mi trenutno zauzimamo. Kada ljudi kažu da je beskonačnost u vama ili, simbolično, da je kraljevstvo nebesko u vama, u pravu su. Sva je beskonačnost u nama zato što sva beskonačnost dijeli sav prostor. Stvar je, međutim, u tome da pomoću naših pet osjetila ne možemo vidjeti cijelu beskonačnost, kao što ne možete čuti sve dostupne radiopostaje ako prijemnik namjestite na jednu od njih. Moja istraživanja dovela su me do zaključka da iako 'peteroosjetilni' neljudski entiteti postoje na ovom planetu, pravo žarište globalnog manipuliranja gmazovski su i drugi neljudski entiteti koji djeluju iz frekvencija koje su dijelom izvan frekvencijskog raspona dostupnog ljudskom vidu. Odatle oni 'opsjedaju' ljudska tijela iluminatskih krvnih loza i koriste ih kao oruđa za upravljanje događajima u našoj stvarnosti iza vela naizgled ljudskog lika.

Naša osjetila mogu opažati samo gušća vibracijska polja koja reflektiraju svjetlost. Kako se vibracija povisuje naposljetku doseže točku u kojoj ju više ne možemo vidjeti zato što je izašla izvan frekvencijskog raspona pet osjetila. U tom trenutku, za našu osjetilnu stvarnost, ona nestaje'. Nije, međutim, učinila ništa takvo; samo je napustila frekvencijski raspon naših pet osjetila. Nije 'nestala' ništa

više nego što Radio 1 nestane kada namjestite prijemnik na Radio 2. Raspon pet osjetila toliko je ograničen da nismo u stanju opažati većinu onoga što postoji samo u ovom svemiru. Prema posljednjim istraživanjima otprilike 99,5% mase u svemiru za naših pet osjetila je nedostupno. Možemo vidjeti samo materiju koja reflektira svjetlo, onu koju znanost naziva 'luminozna tvar'. To je razlog zašto, kad ste u potpunoj tami, ne vidite ništa. Tek kad pustite svjetlo koje će se odražavati od objekata oko vas možete ih vidjeti. Oko 99,5% mase u ovom svemiru zove se 'tamna materija' zato što ne reflektira svjetlo i ne možemo ju vidjeti. Moja prijateljica Giuliana Confronto, Talijanka koja se školovala za fizičarku, sve to jednostavnim rječnikom objašnjava u svojim izvrsnim knjigama *Čovjekova kozmička igra* i *Buduća znanost Giordana Bruna*) Neki ljudi iznose definitivne zaključke i proglašavaju nedvojbenosti o prirodi života i stvaranja, a nismo u stanju čak ni vidjeti 99,5% našeg vlastitog svemira!

Službena znanstvena objašnjenja života upadljivo su apsurdna, a kad se radi o velikim pitanjima, proturječjima i anomalijama nemaju izlaza ako ne izmijene svoja temeljna vjerovanja i pogrešne predodžbe. Danas znanstveni *establishment* na to prisiljava kvantna fizika koja razbija sve stare 'nedvojbenosti' u vezi sa stvarnošću. Jedna epizoda *BBC-ove* znanstvene serije *Obzor* iz 2002. bila je posvećena rastućem prihvaćanju postojanja paralelnih svemira ili paralelnih stvarnosti, kako ih ja radije zovem, među znanstvenicima. Uvodni tekst u emisiju glasio je:

«Već gotovo stotinu godina znanosti ne da mira jedna mračna tajna, a to je da možda postoje zagonetni, skriveni svjetovi izvan dosega naših ljudskih osjetila. Mistici odavno tvrde da takva mjesta postoje. Ona su, tvrde oni, puna sablasti i duhova. Međutim, još od 19. stoljeća fizičari pokušavaju shvatiti jedno neugodno otkriće. Kad su pokušali utvrditi točnu lokaciju atomskih čestica kao što su elektroni, otkrili su da je to posve nemoguće. One nisu imale samo jednu lokaciju. Jedino objašnjenje do kojeg su uspjeli doći je da te čestice ne postoje samo u našem svemiru. One također klize i u druge svemire. Postoji beskrajno mnogo tih paralelnih svemira koji se svi blago razlikuju. U stvari, postoji paralelni svemir u kojem je Napoleon dobio bitku kod VWaterlooa; u drugom je Britanski imperij zadržao svoje američke kolonije; u nekom od njih vi se nikada niste rodili. Oni su još čudniji od živog Elvisa.»

Različite ere, isti manipulatori

Uvažavanje postojanja ovih drugih stvarnosti od temeljne je važnosti za razumijevanje načina na koji se manipulira našim 'svijetom'. To nudi odgovor na pitanje zašto bi ljudi posvetili svoj život planu za globalnu dominaciju kada znaju da će biti mrtvi davno prije ostvarenja tog cilja. Što ako su entiteti koji kontroliraju 'tijela', mentalne i emocionalne reakcije onih na vlasti tijekom stoljeća, uglavnom cijele

lo vrijeme isti? Što ako djeluju neposredno izvan frekvencijskog raspona pet osjetila i koriste prividno 'ljudska' fizička tijela za manipuliranje osjetilnim svijetom, a kad jedno tijelo otkaže i 'umre', oni prijeđu u drugo i nastave s manipuliranjem, dugoročnim planom, kroz još jedno razdoblje onoga što zovemo 'vrijeme'? Cathy O'Brien se u *Trans-formaciji Amerike* prisjeća svog iskustva s Billom i Bobom Bennetom, dvojicom poznatih ličnosti iz američke politike. Bill Bennett kontrolirao je američko 'obrazovanje' za vrijeme Reaganove i Bushove administracije i blisko je povezan s neokonzervativcima koji stoje iza Projekta za novo američko stoljeće i Američkog instituta za poduzetništvo. Cathy kaže da su joj Bennetti davali psihoaktivne droge u laboratoriju za kontrolu uma NASA-inog Centra za svemirske letove Goddard. Rekli su joj da su «tuđinci u ovoj dimenziji, dva bića s druge razine». Cathy nastavlja:

«Bljeskovi svjetala visoke tehnologije oko mene uvjerali su me da transformiram dimenzije zajedno s njima. Svjetleća laserska zraka pala je na tamni zid preda mnom koji kao da je eksplodirao u panoramski pogled na koktel-zabavu u Bijeloj kući: kao da sam transformirala dimenzije i stajala među njima. Ne prepoznajući nikoga, izbezumljeno sam upitala: 'Tko su ovi ljudi?'

«Oni nisu ljudi, a ovo nije svemirski brod', rekao je [Bill] Bennett. Dok je govorio, holografski se prizor mijenjao vrlo polako sve dok ljudi nisu počeli izgledati kao gušteroliki izvanzemaljci.

«'Dobrodošća na drugu razinu podzemlja. To je samo zrcalni odraz prve, tuđinske dimenzije. Mi smo s transdimenzionalne razine koja se prostire i obuhvaća sve dimenzije...' Proveo sam te kroz svoju dimenziju radi uspostavljanja jače kontrole nad tvojim umom od one koju dopušta zemaljska razina', rekao je Bill Bennett. 'Kao tuđinac, jednostavno činim da moje misli budu tvoje tako što ih projiciram u tvoj um. Moje su misli tvoje misli...'»²

'Nebo' među nebesima

Prijenos misli još je jedan način na koji se ljude kontrolira i njima manipulira. Gmazovski um postaje ljudski um: možete vidjeti kako se to cijelo vrijeme događa dok gmazovski um 'roja' postaje ljudski mentalitet 'roja. Između dimenzija - u ovom slučaju između treće dimenzije (pet osjetila) i sljedeće, četvrte dimenzije - nalaze se male frekvencijske 'pukotine', gotovo poput neutralnih zona. Talijanska fizičarka Giuliana Conforto zove ih «međuprostorne razine». One leže između dimenzija ili, kako ih zovu znanstvenici u emisiji *Obzor*, paralelnih svemira. Giulianino je mišljenje da Gmazovi i drugi entiteti žive na toj međuprostornoj razini. To je carstvo «demoni» iz narodnih predaja koji plaše ljude i manipuliraju njima

otkad postoje drevne predaje. Nazvao sam Creda Mutwu, Zulù sanusija (šamana) i službenog povjesničara naroda Zulù, da ga upitam je li upoznat s tim 'međuprostornim razinama. «O, da», rekao je. «Zovemo ih nebo među nebesima i tamo žive gmazovi.» U pogledu frekvencija, međuprostorna razina vrlo je blizu rasponu pet osjetila, ali je malo izvan njega, tik izvan raspona koji možemo vidjeti. Međutim, ako vidovite osobe mogu malo proširiti svoj vibracijski raspon mogu se povezati s tim frekvencijskim rasponom i vidjeti neke od tih entiteta, što i čine. Ljudi koji su uzimali psihoaktivne droge koje ruše vibracijske zidove pet osjetila i dopuštaju njihovoj svijesti da vidi izvan njih imali su isto iskustvo. Uz to, ukoliko ti entiteti sasvim malo snize svoju vibraciju kako bi ušli u raspon pet osjetila, postaju vidljivi nama ovdje. Kako su rekli u znanstvenoj emisiji *Obzor* o paralelnim svjetovima:

«Jedino objašnjenje do kojeg su uspjeli doći je da te čestice ne postoje samo u našem svemiru. One također klize i u druge svemire: postoji beskrajno mnogo tih paralelnih svemira koji se svi blago razlikuju.»

Čestice su u stanju kretati se između svemira ili stvarnosti' i 'dimenzija', pa su zato i entiteti u stanju činiti isto. To je glavni razlog zašto su iluminatske krvne loze sudjelovale u svojim obredima od drevnih vremena do današnjeg dana. Obredi im omogućavaju da se povezuju sa svojim gospodarima na međuprostornim razinama, u prvom redu zato što ljudska krv i vibracijska polja stvorena obredima stvaraju frekvencijsko okruženje u kojem se Gmazovi i drugi entiteti mogu manifestirati u frekvencijskom rasponu pet osjetila. Credo Mutwa opisao mi je kako je prije nekoliko desetljeća prisustvovao obredu u kojem su ljudi u sobi mijenjali oblik iz ljudskog u gmazovski, ali postoje i bezbrojni drugi ljudi iz različitih kultura i sredina koji su opisali isto iskustvo onoga što se događa kad poteče krv.

Smaragdne ploče

Drevne ploče, koje su navodno pronađene ispod majanskog hrama u Meksiku, opisuju Gmazove, njihovu sposobnost mijenjanja oblika i to kako opsjedaju tijela ljudi na vlasti. Priče se zapanjujuće podudaraju sa suvremenim iskustvima i izvještajima. Poznate su kao Smaragdne ploče Tota, egipatskog božanstva. Tvrdi se da su stare 36.000 godina i da ih je napisao Tot, «atlantidski svecenik-kralj» koji je, kako kažu, osnovao koloniju u Egiptu. Njegove su ploče, prema priči, u Južnu Ameriku odnijeli egipatski «svecenici piramida» i s vremenom su završile ispod majanskog hrama bogu Suncu na Yucatanu u Meksiku. Prevoditelj tih ploča Maurice Doreal tvrdi da ih je pronašao i dovršio prijevoze 1925. godine. Međutim, tek je mnogo kasnije dobio «dozvolu» da dio njih objavi, kako kaže. Cijelu priču i sadržaj ploča možete pročitati na ovoj web-lokaciji: <http://crystalinks.com/emerald.html>. Također postoji i knjiga.³ Međutim, ne morate prihvaćati sve pojedinosti te priče da biste uočili podudarnost između onoga što te ploče govore

i onoga što sada otkrivamo. Ploče govore o «djeci sjena» koja manipuliraju ovom stvarnošću:

«Govorim o drevnoj Atlantidi, govorim o danima Kraljevstva sjena, govorim o dolasku djece sjena. Iz velike dubine bijahu pozvani znanjem zemaljskog čovjeka, pozvani s ciljem stjecanja goleme moći.

«Daleko u prošlosti prije nego je postojala Atlantida bilo je ljudi koji su istraživali tamu, koristeći mračnu magiju, prizivajući bića iz velike dubine koja je pod nama. Bića stigoše u ovaj krug, koja su bez oblika, drugačijeg titranja, i postoje nevidljiva djeca zemaljskih ljudi. Samo kroz krv mogla su stvoriti oblik, samo kroz čovjeka mogla su živjeti u svijetu.

«U davna vremena pokoriše ih Učitelji, otjeraše ih dolje odakle bijahu došli. Ali neki od njih ostadoše, skriveni u prostorima i razinama nepoznatim čovjeku. U Atlantidi žive kao sjene, ali povremeno se pojavljuju među ljudima. Da, kad se nudila krv, izašli bi i boravili među ljudima.

«U ljudskom obličju hodili su među nama, ali samo prividno bijahu kao ljudi. Zmijoglavi kad bi se podigle čari, ali ljudima se čineći kao ljudi među ljudima. Uvukoše se u vijeća, uzimajući oblik koji je nalik ljudima. Ubijajući svojim vještinama vladare kraljevstava, uzimaju njihov oblik i vladaju nad ljudima. Samo pomoću magije moglo ih se razotkriti, samo pomoću zvuka mogla su im se vidjeti lica. Iz kraljevstva sjena nastojali su uništiti čovjeka i vladati mjesto njega.

«Ali znajte, Učitelji bijahu moćni magovi, sposobni podići veo sa zmijinog lica, sposobni poslati je natrag u njen dom. Oni dođoše čovjeku i naučiše ga tajnu, Riječ koju samo čovjek može izgovoriti; hitro oni potom podigoše veo sa zmije i zbaciše je s mjesta među ljudima.

«Ipak, pazite, zmija i dalje živi na mjestu koje je, ponekad, otvoreno prema svijetu. Neviđeni oni hodaju među vama na mjestima gdje su izrečeni obredi, 1 opet, kako vrijeme prolazi, uzimat će ljudski oblik.

«Mogu ih prizvati učitelji koji su vješti u bijelom ili crnom, ali samo bijeli učitelj može njima vladati i vezati ih dok su u tijelu.

«Ne tražite kraljevstvo sjena, zlo će sigurno doći, jer samo će učitelj svjetla pokoriti sjenu straha.

«Znaj.o moj brate, da je strah velika prepreka; budi gospodar svega u svjetlosti, sjena će uskoro nestati. Čuj i poslušaj moju mudrost, glas SVJETLA čist je, potraži dolinu sjena i samo će svjetlo doći.»

U tom odlomku, kakvo god bilo njegovo podrijetlo, imate priču o životu na Zemlji i izvor onih koji danas kontroliraju svijet. Vodeći političari, bankari i poslovni lideri, vlasnici medija i vojni zapovjednici «zmijoglava» su bića skrivena iza ljudskog oblika (ili njihovih marioneta i slugana). To su bića koja sumerske ploče zovu Anunnaki i «sinovi bogova», a Biblija zove Nefili. Pozadinu predstavljenu u Smaragdnom pločama potvrđuju suvremena iskustva i informacije iz iluminatskih krugova. Evo nekoliko primjera onoga što želim reći:

•
«Bića stigoše u ovaj krug, koja su bez oblika, drugačijeg titranja, i postoje nevidljiva djeci zemaljskih ljudi.»

Ovdje se opisuje kako Gmazovi i drugi neljudski entiteti postoje u istom prostoru kao i mi, ali u drugom «krugu» ili frekvenciji koju normalno ne možemo vidjeti. Da bi djelovali i manipulirali našom stvarnošću bio im je potreban ljudski oblik s pet osjetila. Morali su stvoriti genetsko svemirsko odijelo koje bi mogli odjenuti i u njemu se sakriti. Cathy O'Brien u svojoj knjizi *Trans-formad ja Amerike* piše da joj je meksički predsjednik de la Madrid rekao da je to ostvarenje stvaranjem krvnih loza u kojima su spojili svoju gmazovsku DNK s onom ljudskih bića. Te krvne loze imaju genetsku, a time i vibracijsku, kompatibilnost između Gmazova i njihovih 'ljudskih' oblika osjetilne razine. To čini opsjedanje ili zauzimanje tih tijela daleko lakšim i djelotvornijim nego s drugim ljudskim genetskim ograncima koji nemaju tu posebnu kombinaciju DNK. Kako bi zadržale tu genetsku strukturu iluminatske krvne loze uvijek su se međusobno križale, a to i nastavljaju činiti. To znači da kada manipuliranjem postavljaju te krvne loze na vladajuće položaje, oni na te položaje dovode sebe kroz upravljanje tim tijelima iz svoje frekvencije. Razlog je to zašto je genalogiju današnjih ljudi na najvažnijim položajima globalne moći moguće pratiti do kraljevskih loza - gmazovskih hibrida - koje su vladale Sumerom, Babilonom, Egiptom i tako dalje. Drevna *Knjiga proroka Henoka* kaže da su oni s krvlju Nefila zbog svog «duha predaka» (gmazovske opsjednutosti), osuđeni da «muče, ugnjetavaju, uništavaju, napadaju, vode borbe i razaraju na Zemlji». Nefile su povezivali s ljudskim žrtvama i pijenjem krvi, baš kao Iluminati danas. *Knjiga proroka Henoka* opisuje ponašanje potomaka Nefila iz veza s ljudskim ženama:

«I one zatrudnješe i rodiše divove... koji pojedoh sve zalihe ljudi. A kad ih ljudi više nisu mogli hraniti, divovi se okrenuše protiv njih i proždriješe ljudski rod. I počehše griješiti protiv ptica, zvijeri, gmazova i riba, i počehše jedan drugom proždirati meso i piti krv. Zemlja je optuživala neobuzdane.»

Mentalitet onih koji manipuliraju događajima i danas je takav. Sharon Jacobs, koja je sudjelovala u mnogim krvnim i žrtvenim obredima pod kontrolom uma od strane Mormonske crkve, rekla mi je kako su Gmazovi i drugi entiteti opsjedali muškarce koji u obredima oplođuju žene. Čineći to oni usađuju frekvencijski kod u DNK potomka koji će ga vibracijski povezivati s tim entitetima s međuprostorne razine.

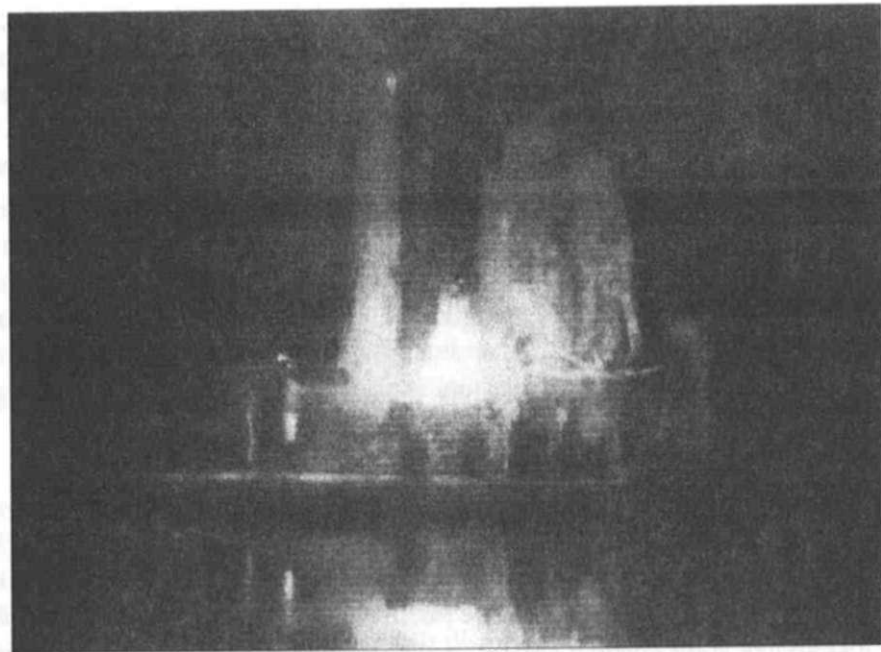
Vampiri

Smaragdne ploče još kažu:

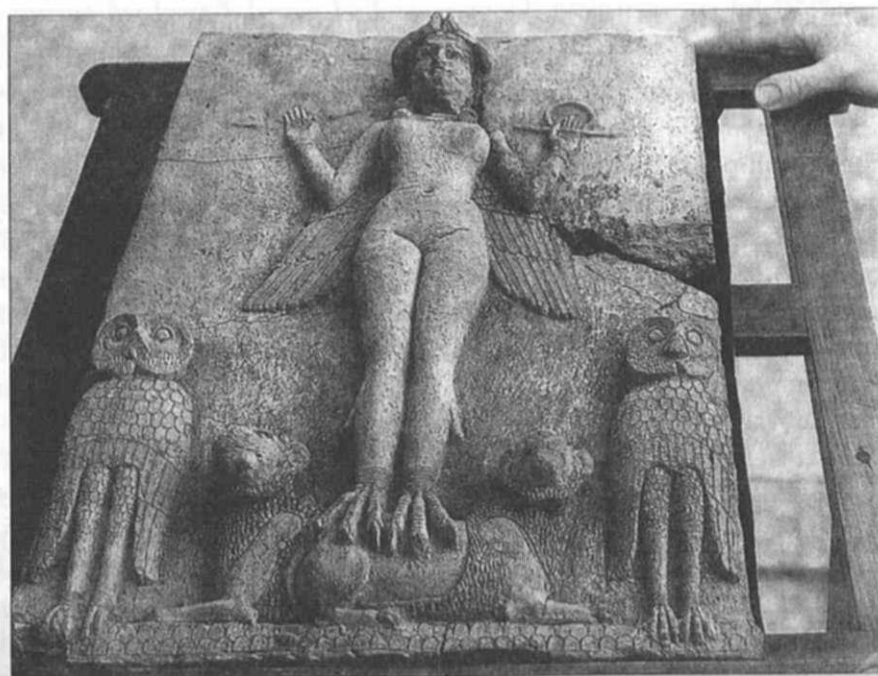
«Samo kroz krv mogla su stvoriti oblik, samo kroz čovjeka mogla su živjeti u svijetu.»

Insajderi su mi rekli da Gmazovi moraju piti ljudsku krv (ili krv sisavaca) kako bi mogli zadržati ljudski oblik i spriječiti da njihovi gmazovski vibracijski kodovi manifestiraju njihovo pravo gmazovsko stanje. U pričama o Nefilima, kao što smo vidjeli, također se spominje pijenje krvi. Sve to objašnjava zašto su te krvne loze uvijek sudjelovale u ritualima žrtvovanja ljudi i pijenja krvi, od drevnog svijeta do današnjeg dana. To uključuje pripadnike loze poput Bushovih, Ala Gorea, Bilia Clintona, Henrya Kissingera, Rockefellera, Rothschilda, britanske premijere poput Tonya Blaira i Teda Heatha te britansku kraljevsku obitelj. Već godinama pišem o drevnim sotonističkim ritualima koje elita Sjedinjenih Država izvodi na mjestu zvanom Bohemian Grove. Riječ je o 1100 hektara zabacene i čuvane sekvojine šume u Sjevernoj Kaliforniji. Cathy O'Brien u svojoj knjizi *Trans-formacija Amerike* piše o tome kako su ona i drugi umno kontrolirani robovi bili prisiljeni zadovoljavati perverzije svojih zlostavljača u Bohemian Groveu. To uključuje sotonističke rituale, žrtvovanje djece, mučenje i pijenje krvi. Cathy kaže: «Ostarjeli robovi ili oni s neuspjelim programiranjem bili bi nasumično ritualno ubijani u šumovitim područjima Grovea. Osjećala sam da je pitanje vremena kad će se to dogoditi i meni».⁴ Kaže da u Groveu postoji više soba za različite perverzije, uključujući Tamnu sobu, Kožnu sobu, Nekrofilsku sobu i jednu poznatu kao Underground Lounge (podzemni salon), napisano kao U.N.derground' na znaku.

Na *slici 40* nalazi se fotografija ljudi u haljama i kukuljicama koji stoje uz veliku vatru u Groveu i štuku 12,2 m visoku kamenu sovu - drevni iluminatski simbol još od Babilona i prije njega (*slika 41*). Ti svjetski poznati iluminatski inicijati u Bohemian Groveu svake godine na početku svog 'ljetnog kampa' pod kipom sove spaljuju i žrtvuju ljudsku 'lutku'. To se događa za vrijeme rituala babilonskog tipa koji se zove Kremacija briga. Godine 2000. Alex Jones, američki voditelj radijske govorne emisije, unio je skrivenu kameru u Grove i snimio obred. Bio je predaleko da bi vidio da li je žrtva bila 'lutka ili prava, ali prema insajderima, obredi

Slika 40: 40 stopa (12,2 m) visoka kamena sova pored žrtvene vatre u Bohemian Groveu u Sjevernoj Kaliforniji za vrijeme ljetnog kampa Illuminata. Američka 'elita', uključujući predsjednika Busha, posjećuje te babilonske rituale koje krvne loze izvode od drevnih vremena.

Slika 41: Izvorni babilonski reljef od terakote koji prikazuje Ištar (kraljicu Semiramidu), boginju Babilona, kraj njenih sova. To je jedan od razloga zašto je sova iluminatski simbol.

žrtvovanja ljudi među elitom elite za vrijeme 'kampa' odvijaju se na puno tajnijim i izoliranijim lokacijama. Jonesove snimke jasno pokazuju bizarni uvodni ritual, a kvaliteta zvuka posebno je dobra. U jednom trenutku 'lutka' plovi u čamcu preko jezera u Bohemian Groveu, nakon čega ju stave pod divovsku sovu i zapale. U tom se trenutku vrlo jasno čuje vrisak od kojeg se ledi krv u žilama i događa se jedna od dvije moguće stvari. Ili su žrtvovali ljudsko biće pod krinkom «lutke», ili su pustili snimljeni vrisak agonije kao dio ceremonije. Što god bilo, to je mentalni sklop koji stoji iza Četvrtog Reicha, kao što je stajao i iza Trećeg. Predsjednik George W. Bush, poput svog oca i djeda, posjećuje Bohemian Grove. Stigao je tamo nedugo nakon što je snimljen ovaj video, jonesov snimak prikazan je 2001. u televizijskom dokumentarcu na britanskom *Channel 4*, emisiji koja je samo 'zagrebala' površinu onoga što se stvarno događa u Groveu i propustila predivnu priliku. Film samog Alexa Jonesa o snimkama iz Grovea daleko je bolji od verzije *Channela 4* i dostupan je preko www.Infowars.com.

Među bivšim i sadašnjim sudionicima u Bohemian Groveu su George Bush, George W. Bush, Al Gore, Ronald Reagan, Richard Nixon, Jimmy Carter, Gerald Ford, Dwight D. Eisenhower, Lyndon Johnson, Herbert Hoover, Teddy Roosevelt, Dan Quayle, Robert Kennedy (JFK-ov brat), Joseph Kennedy (JFK-ov otac), Earl Warren (predsjednik Warrenove komisije koja je istražila ubojstvo JFK-a), David Rockefeller, Laurance Rockefeller, Nelson Rockefeller, Henry Kissinger, Mihail Gorbačov (Sovjetski Savez i 'Zapad' uvijek je kontrolirala ista sila), William F. Buckley, američki izdavač i važan operativac Illuminata, George Shultz, bivši državni tajnik Reagana-Busha, savjetnik u 'izornoj' kampanji malog Busha i vodeća ličnost *Bechtela*, kompanije s ogromnim ugovorima za 'obnovu' Iraka, Walter Cronkite, najpoznatiji američki spiker, William Randolph Hearst, američki novinski tajkun, Andrew Knight, britanski medijski direktor blisko povezan s carstvom Ruperta Murdocha, Edward Teller ('Otac H bombe'), Glenn Seaborg koji je razvio dobivanje plutonija, skladatelj Burt Bacharach, pjevač Bing Crosby, Bob Hope, operativac britanskog MI6 i manipulator umno kontroliranih 'višestrukih', Ray Kroc, čovjek iza McDonaldsovog/flsf-/ood carstva, pisac Mark Twain i John Muir, osnivač iluminatskog ekološkog paravana Sierra Guba.⁵ To su tek neki od njih. Kennedyjevi su važna obitelj loze u SAD-u, ali svi su zamjenjivi ako plan Illuminata zahtijeva poduzimanje mjera. Mnogi oslobođeni umno kontrolirani robovi rekli su mi da ih je brutalno seksualno zlostavljao senator Edward Kennedy, a jedan bivši umno kontrolirani operativac Illuminata, koji je i sam kontrolirao umove drugih, rekao mi je: «Senator [Edward] Kennedy kao i cijela obitelj Kennedy bili su dio toga. Znam da su oni u našoj zemlji političke ikone, ali u tome su do grla.». Phillip Eugene de Rothschild kaže da je on jedan od stotina tisuća neslužbenih potomaka obitelji Rothschild. Naglašava da se najvažniji operativci Illuminata često skrivaju iza prividno 'običnih' života, dok istovremeno diktiraju plan i prisustvuju ritualima žrtvovanja ljudi. To su informacije koje sam i sam dobio u razgovorima s iluminatskim insajderima. Međutim, kaže da ima i mnogo javnih ličnosti koji

su vrlo visoko u iluminatsko-sotonističkoj piramidi, a ističe princa Philipa kao važnog igrača u ritualima kojima je on prisustvovao:

«Sjećam se da su Rockefelleri i Bushovi prisustvovali ritualima, ali nikad nisu imali toliki utjecaj da ih mogu voditi. Još uvijek ih smatram lakejima, a ne pravim manipulatorima okultne moći. S izuzetkom Alana Greenspana [predsjednik američkih Federalnih rezervi] (američka središnja banka, *op.prev.*), većina tih ljudi bavila se okultizmom tek amaterski, prvenstveno zbog ekonomske moći i prestiža. Greenspan je, sjećam se, bio osoba sa strahovitom duhovnom, okultnom moći, od samo jednog njegovog pogleda Bushovi i mlađi Rockefelleri tresli bi se od straha. Bivši direktor CIA-e Casey (kao i većina CIA-inog vodstva kroz proteklih četrdeset godina), Kissinger i Warren Christopher [bivši američki državni tajnik] prisustvovali su neobrednim okupljanjima i nekim okultnim obredima, ali daleko otraga u galeriji.»

«U prvim redovima obreda bile su [europske kraljevske obitelji]. Princ Philip na čelu. On je, kao većina članova današnjih europskih kraljevskih obitelji, iz krvne loze Karla Velikog, Merovinga i Eneje. Ali, trenutno je njen vođa. Siguran sam da su njegovi kromosomi po majci u trenutnom «antikristu» Nenia. Princ Philip... vodeći je biološki potomak 'Gmazova, kako ih zovete. Neposredno ispod njega su muškarci iz moje obiteljske loze [Rothschildi] poput svite pomagača zaduženih za logistiku i operacije. Trenutni kraljevi Nizozemske, Španjolske i neki od starih austrijskih plemića [Habsburgovci] sljedeći su po okultnoj moći i položaju u zavjeri.»⁶

U *Najvećoj tajni* iznio sam brojne pojedinosti o princu Philipu i Windsorima. Druge informacije potječu od žrtava iluminatskih programa kontrole uma poput Stewarta Swerdlowa, koji je bio zatočen u Montauk Pointu na Long Islandu u New Yorku, što je tema mnogih knjiga. Stewart kaže da je u Montauku bio svjedok ceremonija žrtvovanja ljudi u koje je bio uključen William F. Buckley, poznati američki izdavač i član Bohemian Grovea koji je, kako mi je rekla Arizona Wilder, na čelu elitne operacije kontrole uma Janus, smještene u NATO-ovom sjedištu u Belgiji. Arizona kaže da je imala slična iskustva s Buckleyem. Swerdlow u svojoj knjizi *Plava krv, prava krv* piše da je za vrijeme svog zatočeništva u Montauku često viđao druge poznate ličnosti na obredima:

« ... Brojne poznate ličnosti dolazile su sudjelovati. Neki od njih bili su političke figure, dok su drugi bili iz svijeta medija ili književnosti. Sjećam se da sam viđao osobe koje su izgledale kao Sir Laurence Gardner, William F. Buckley, Sean Connery, Spiro Agnew, Henry Kissinger, John F. Kennedy mlađi, iranski šah i brojni drugi glumci, vojna lica i figure sa Srednjeg istoka

čija imena nisam znao. Svi osim Kennedya i Connerya za vrijeme ceremonija preobražavali su se u Gmazove.»

«U većini prilika goste se fetusima prikupljenim iz klinika za pobačaje. Također su imali žive bebe koje bi držali za stražnji dio vrata. Nakon toga bi im prerezali grlo slijeva nadesno, od uha do uha, i zagrizli u zjapeći otvor kako bi se napili krvi. Za njih je to bila izvanredna poslastica.»⁷

Indikativni tragovi

Swerdlow kaže da mu je znanje koje je stekao u Montauku otkrilo kako Gmazovi mijenjaju oblik. Tumači da postoje zaključane i otključane sekvencije DNK. Otvoreni kodovi manifestiraju se kao fizičke osobine, a zatvoreni kodovi ne. Gmazovski hibridi, kako kaže, imaju sposobnost zaključavanja određenih genetskih kodova i istovremenog otključavanja drugih. Kad se to dogodi, tvrdi on, dolazi do doslovne transformacije stanične strukture koja se mijenja iz one sisavaca u gmazovski oblik. «Dakle, ljudski lik ne odlazi nikamo», rekao mi je, «samo se izmijeni, preobrazi u gmazovski oblik zato što su te sekvencije otvorene. Imaju također sposobnost vraćanja u prijašnji oblik.» Bez obzira koliko se vaš um borio s prihvatanjem toga, sigurno je da je to što on tvrdi o DNK kodovima uglavnom točno. Neke bebe se i danas rađaju s repom zato što su se kod tih ljudi kodovi iz naše gmazovske prošlosti otvorili kad su trebali ostali zatvoreni i uspavani. Ti repovi danas su poznati kao kaudalni privjesci i liječnici ih obično odmah odstrane. Ali u onim dijelovima svijeta gdje taj tretman nije dostupan ljudi cijeli život prožive s repom. Pokušajte opipati završetak svoje kralježnice kako biste vidjeli gdje su naši repovi nekada bili, a danas se više ne manifestiraju, osim u rijetkim slučajevima, samo zato što je DNK genetski nacrt zatvoren. Swerdlow samo tvrdi da kada znate što radite i razumijete DNK u daleko većoj mjeri nego naši znanstvenici danas, možete postići da se to otvaranje i zatvaranje kodova događa uistinu brzo. Dok se ljudski fetus formira u bebu prolazi kroz mnogo faza koje su povezane s glavnim evolucijskim točkama u razvoju sadašnjeg fizičkog oblika. To uključuje i faze koje su povezane s neprimatskim sisavcima, gmazovima i ribama. U jednoj fazi embrij ima škrge i vrlo je sličan embrijima ptica, ovaca i svinja sve do osmog tjedna, kada krene vlastitim evolucijskim putem. U sljedećih nekoliko poglavlja vidjet ćemo da je priroda onoga što smatramo stvarnim takva iluzija da je mijenjanje oblika sitnica u usporedbi sa svime što je moguće. U stvari, moguće je sve, doslovce sve. Drukčije i ne može biti kada imate posla s iluzijom u razmjerima koje ću opisati u trećem dijelu ove knjige.

Kao što sam ranije spomenuo, Stewart Swerdlow kaže da Gmazovi trebaju hormonalne razine sisavaca kako bi održali kodove sisavaca otvorenima i zadržali ljudski oblik, budući da je njihovo 'osnovno' stanje gmazovsko, a kodovi sisavaca bi se zatvorili kad ne bi često konzumirali ljudsku krv. Osim toga, žele adrena-

lin koji u stanju ekstremnog straha ulazi u krvotok u velikim količinama. Zato imaju žrtve koje znaju da će biti žrtvovane i koriste obred kako bi intenzivirali njihov strah do točke smrti. To im omogućuje da piju krv punu tog adrenalina. Arizona Wilder iznosi iste informacije na temelju svog vlastitog, užasnog iskustva. Ona pojašnjava da je tip krvi koji Gmazovi najviše žele onaj koji imaju plavokosi, plavooki ljudi zato što je najdjelotvorniji za zadržavanje ljudskog oblika, kao što sam ranije objasnio. Kao i gotovo svi elitni' umno kontrolirani robovi koje sam upoznao, i ona je plavokosa i plavooka. K tome, njih Illuminati najčešće biraju za žrtvovanje. Čini se da su im i crvenokosi ljudi vrlo važni iz istog razloga, a najviše od svega žele krv prepubertetske djece i mladih žena koje nisu imale seksualnih iskustava. To je povezano s čistoćom krvi i energije djece te promjenama koje se događaju u energetsom polju kada osoba ima iskustvo seksa ili uđe u pubertet. Zato Illuminati više od svih žrtvuju djecu i mlade žene, što je tijekom povijesti bilo izvor priča o žrtvovanju 'mladih djevice' bogovima.

Hranjenje strahom

Ljudska krv nije jedini cilj tih vampira. Gmazovi se također hrane ljudskom emocionalnom energijom. Fizičarka Giuliana Conforto kaže da međuprostorne razine nemaju prirodan izvor energije kao dimenzije. One su poput neutralnih zona. Svi entiteti koji tamo djeluju morali bi stvoriti vlastiti izvor energije, što su i učinili. To je ljudski strah u svim njegovim oblicima. Kada osjećamo strah stvaramo vibraciju, polje energije. Cijelo vrijeme dok mislimo i osjećamo, kakvo god bilo naše stanje, mi šaljemo 'emitirane' valove koji vibriraju na frekvenciji određene misli ili emocije. Te frekvencije što dolaze od drugih ljudi osjećamo u onome što zovemo 'vibra'. Niske vibracije straha i s njim povezanih emocija kao što su bijes, agresivnost, stres i krivnja stvaraju frekvencije koje se izljevaju u međuprostornu razinu, a to je postalo izvor energije tih gmazovskih i drugih entiteta. Što više čovječanstvo osjeća strah u svim njegovim oblicima, to Gmazovi i drugi međuprostorni entiteti imaju više energije odnosno moći kojom se mogu hraniti i koristiti je protiv nas. Čitav iluminatski sustav uređen je na način da stvara energiju straha i pretvara ljudsko stanovništvo u izvor energije.

U prvom filmu ciklusa *Matrix* lik po imenu Morpheus pokazao je bateriju i rekao: «Matrix je kompjuterski generiran svijet snova, stvoren da nas drži pod nadzorom kako bi ljudsko biće pretvorio u ovo.» To je simbolički točno. Popularan dječji film pod naslovom *Monsters Inc.* koji je objavila iluminatska organizacija *Disney*, imao je istu temu. Svijet 'čudovišta' nije imao izvor energije i zato su ulazili kroz 'vrata' (koja simboliziraju međudimenzijske portale) u dječje sobe u svijetu ljudi. Tamo su plašili djecu, a kad bi djeca vrištala od straha, čudovišta bi lovila tu energiju u cijev i odnijela je natrag kroz vrata kako bi je iskoristila za pokretanje svog svijeta. To je glavni aspekt 11. rujna i njegovih posljedica koji nije priznat zato što je tako daleko od uvjetovane stvarnosti. Ali zamislite koliki se strah

oslobodio kao posljedica 11. rujna i dvaju svjetskih ratova, 'rata protiv terorizma' te političkog, financijskog, poslovnog, vojnog i medijskog sustava koji je uređen upravo s ciljem održavanja čovječanstva u stanju neprekidnog straha, brige, stresa i bijesa. Pogledajte ponovno program mikročipiranja iz te perspektive. Jednom kad ljudi budu mikročipirani moći će ih se putem čipa daljinski potaknuti da stvaraju strah na zahtjev. U svjetlu svega navedenog pročitajte ovaj kodirani govor Georgea W. Busha nakon 11. rujna. Illuminati se obraćaju jedni drugima koristeći reverzni govor: tako «crno» znači «bijelo»; «hoćemo» znači «nećemo»; «da» znači «ne», a «oni» i «njihovo» znači «mi» i «naše»:

«Otmičari su bili instrumenti zla koji su poginuli uzalud. Iza njih stoji kult zla koji želi ozlijediti nedužne, koji buja na ljudskim patnjama. Njihova okrutnost je najgore vrste, okrutnost koju suze hrane, a ne smekšavaju.»

Onaj tko mu piše govore nije to mogao bolje rezimirati: okrutnost koju «suze hrane, a ne smekšavaju». Što smo više izmanipulirani da zračimo emocije kroz strah i sve njegove manifestacije, to više energije oni mogu apsorbirati i reciklirati protiv nas. Istraživač Alan Walton otkrio je iste motive:

«Ti vampirski tipovi [Gmazova]... zapravo se nastoje hraniti energijama ljudskih emocija i životnom silom/esencijom kako bi dobili energiju koja im je očigledno potrebna ne samo kako bi se infiltrirali u naš svijet nego i u našu dimenziju. Budući da su sami sebe genetski prilagođavali u smjeru jačanja 'ratničkih nagona', ono malo veze koliko su mogli imati s 'duhovnom' stranom potpuno je nestalo; njih motiviraju isključivo predatorski instinkti njihove zajednice koja, čini se, poznaje samo jedan plan: osvoji, asimiliraj, progutaj! Sve ovo potvrđuju mnoge otete osobe, naročito posljednjih godina.»⁸

Cijeli plan Illuminata u stvari se temelji na strahu od nepreživljavanja: gmazovski um izjednačava kontrolu i prekomjerno posjedovanje s boljim izgledima za preživljavanje. Za njihovo preživljavanje na međuprostornoj razini od najveće je važnosti da ljudi ostanu njihov izvor energije. Stoga je njihova najgora noćna mora da će ljudi otkriti prijevaru. Oni su također stvorili društvo u kojem je većina ljudi usredotočena na fizičko ili financijsko preživljavanje, što ih zaključava u gmazovski mozak i 'um roja koji žele nametnuti stanovništvu.

Tiha invazija

Sve ove teme mogu se pronaći i na Smaragdnom pločama, u prijevodu Mauricea Doreala:

«U ljudskom obličju hodili su među nama, ali samo prividno bijahu kao ljudi. Zmijoglavi kad bi se podigle čari, ali ljudima se čineći kao ljudi među ljudima. Uvukoše se u vijeća, uzimajući lik koji je nalik ljudima. Ubijajući svojim vještinama vladare kraljevstava, uzimaju njihov lik i vladaju nad ljudima. Samo pomoću magije moglo ih se razotkriti, samo pomoću zvuka mogla su im se vidjeti lica. Iz kraljevstva sjena nastojali su uništiti čovjeka i vladati mjesto njega.»

To je izvrstan sažetak onoga što se događalo i još se uvijek događa. Iluminat-ski gmazovi manipuliranjem postavljaju svoje krvne loze na vladajuće položaje - «vijeća» - i preuzimaju ta tijela za sebe. To je ono što zovemo opsjednuće. Obredi koje su provodila tajna društva pod kontrolom Iluminata poput masona, Malteških vitezova, Vitezova templara itd. jedan su od načina kako se to ostvaruje. Velike i stare iluminatske obitelji znaju tko su, znaju svoju hibridnu prirodu, ali mnogo je drugih potomaka unutar društava u cijelom svijetu koji nemaju pojma da nose ono što su mi insajderi opisali kao «iskvarenost» hibridnom DNK. Osim toga, ne pokušavaju bilo kime manipulirati. Na temelju onoga što sam tijekom godina naučio, iskvarenost DNK leži uspravna dok ju se ne aktivira, do tog trenutka nema utjecaja na osobu. Takvi ljudi žive svoje živote nesvjesni svoje krvne loze. Međutim, dođu li u dodir s vibracijskim kodovima koji aktiviraju iskvarenost, onda je to sasvim druga priča. Postaju ozbiljno otvoreni za opsjednutost međuprostornim entitetima. Taj vibracijski kod ili ključ stvara se na ritualima tajnih društava iluminatske mreže, a to je još jedan razlog zašto izvode iste osnovne rituale od drevnih vremena. Oni služe stvaranju vibracijskog koda koji aktivira iskvarenost DNK i otvara vibracijska vrata gmazovskim entitetima. Djecu iluminatskih obitelji roditelji vode kroz rituale potpuno svjesni da ih time otvaraju za opsjednuće kako bi se štafeta mogla predati sljedećoj generaciji. Upitajte bilo koga tko je bio umiješan u sotonizam i reći će vam da njihovu hijerarhiju određuje moć demonskih entiteta kojima dopuštaju da opsjedaju njihova tijela za vrijeme obreda koji tome služe. Motiv prodavanja duše vragu točan je u smislu da sotonisti dopuštaju opsjedanje svojih tijela u zamjenu za moć u osjetilnom svijetu. Isto vrijedi za Iluminat; u stvari, sotonizam je jedna od glavnih niti u njihovoj mreži. Otkrio sam da je jedan od načina prepoznavanja opsjednutih ljudi zagledati im se u oči: bez obzira kakav bio izraz njihovih lica, uključujući smijeh, oči im se nikada ne mijenjaju. Zadržavaju hladno, namješteno zurenje bez emocija, jedan od najočiglednijih primjera hladnih gmazovskih očiju su one Hillary Clinton. Sljedeći put kad je vidite pratite njene oči, kao i Bushove i Blairove.

Iluminati čuvaju detaljne podatke o tome tko ima iskvarenost uspavanom DNK. U tu svrhu koristili su genealoške knjižnice poput one u Mormonskoj crkvi u Salt Lake Cityu u Utahu koju kontroliraju Iluminati, ali metoda kojoj danas daju prednost je globalna baza podataka o DNK koju sada manipuliranjem žele stvoriti, pod izgovorom zaustavljanja kriminala i terorizma. Tim nesvjesnim 'nositeljima iskvarenosti' događa se da ih kontaktiraju Iluminati koji znaju tko su oni. Možda grade karijeru u politici, pravu, vojsci, medijima i si. Otkrit će da njihove karijere iznenada počinju napredovati i da su ih neki moćni ljudi počeli podržavati. U toj fazi oni vjeruju da je to pokroviteljstvo od strane utjecajnih ljudi rezultat njihove sposobnosti ili, u slučaju politike, toga što pristalice vjeruju u ono za što se meta zalaže. Razlog je, međutim, njihova DNK. U jednom trenutku meta biva pozvana da se pridruži mreži tajnih društava za dobrobit svoje karijere gdje ih podvrgavaju ritualima koji aktiviraju iskvarenost DNK. Oni i dalje neće biti svjesni što se događa jer tek vrlo malobrojni masoni znaju što njihovi bizarni inicijacijski rituali doista znače i što svojim ustrojem trebaju postići. Nakon što se ritualima kod mete aktivira DNK kod za opsjednuće započinje proces opsjedanja od strane međuprostornih entiteta. Misli, emocije i stavovi takvih osoba počinju se mijenjati dok ne postanu potpuno opsjednuta bića. Koliko smo samo puta čuli da bivši prijatelji i kolege osoba na visokim položajima kažu da to nisu isti ljudi koje su nekada znali? Navode nas da vjerujemo da su te promjene karaktera posljedica utjecaja moći - moć kvari ljude, a apsolutna moć apsolutno kvari. Dakako, u tome ima istine, ali glavni je razlog promjene karaktera - vrlo jednostavno - to što oni više nisu isto biće, a kamoli isti karakter. «Ubijajući svojim vještinama vladare kraljevstava, uzimaju njihov lik i vladaju nad ljudima.» To su ljudi koji postaju predsjednici, premijeri, bankarski i poslovni tajkuni, vlasnici medija i ostali koji vode ili izvršavaju plan Anunnakija, iako su najmoćniji Gmazovi oni koji upravljaju iza kulisa: «Iz Kraljevstva sjena [međuprostorne razine] nastojali su uništiti čovjeka i vladati mjesto njega.»

Susret s gospodarima

još jedan razlog zašto su Iluminati opsjednuti ritualima je omogućavanje Gmazovima iz druge dimenzije i drugim entitetima da se pred njima manifestiraju. Neki istraživači sugeriraju daje gmazovska frakcija koja stoji iza Iluminata bila protjerana s površine Zemlje i ove osjetilne stvarnosti zatvaranjem međudimenzijskih portala koji su im omogućavali da vrlo lako ulaze u ovu stvarnost ili gustoću. Ti su portali vrtložne točke na Zemlji gdje su dimenzije povezane, često su to mjesta koja su stari narodi smatrali najsvetijima. Tijekom godina mnogo sam puta čuo da se veliki portal nalazi u planinama Kavkaza. Portali su u principu, ako ne i u detaljima, slični onima prikazanim u filmu *Zvezdana vrata*, priči o tome kako su stare Egipćane kontrolirali tehnološki napredni, izvanzemaljski 'bogovi'. U svojim ritualima sotonisti k sebi prizivaju manipulatorske entitete stvaranjem vibracij-

skih 'vrata koja im omogućavaju da se manifestiraju. Riječi, boje i simboli vibriraju energijom, a tajni rituali koriste kombinacije koje imaju potreban vibracijski učinak. Istraživač Alan Walton piše: «Neki tvrde da su im crowleyevski [sotoniistički] rituali i [tehno]loški projekti *Montauk* bili od velike koristi u... otvaranju rupa u tkanju prostor-vremena koje odvaja našu dimenziju od njihove.»⁹ Kao što kažu Smaragdne ploče: «Ipak, pazite, zmija i dalje živi na mjestu koje je ponekad otvoreno prema svijetu.» i «Nevideni oni hodaju među vama na mjestima gdje su izrečeni obredi.» (iluminatski rituali s ciljem otvaranja «zvjezdanih vrata»); «I opet, kako vrijeme prolazi, uzimat će ljudski lik.» (što su i učinili). Moguće da o toj temi zatvaranja portala govori biblijska Knjiga otkrivenja, koja jasno opisuje Vraga ili 'sotonu kao sličnog gmazu. Govori o tome kako je sv. Mihael, drevno sumersko/feničko božanstvo, pobijedio zmaja:

«Zbačen je zmaj veliki, stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi.»

«... Zgrabi zmaja, staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina, i baci ga u Bezdan koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode.»¹⁰

To bi se također moglo odnositi na osuđenost na život u Zemljinoj unutrašnjosti.

Vibracijski veo

«Samo pomoću magije moglo ih se razotkriti, samo pomoću zvuka mogla su im se vidjeti lica ... Ali znajte, Učitelji bijahu moćni magovi, sposobni podići veo sa zmijinog lica, sposobni poslati je natrag u njen dom. Oni dođoše čovjeku i naučiše ga tajnu, Riječ koju samo čovjek može izgovoriti; hitro oni potom podigoše veo sa zmije i zbaciše je s mjesta među ljudima.»

Iz brojnih izvora saznao sam da je ključ za podizanje tog «vela sa zmijinog lica» u zvučnoj frekvenciji koja uklanja iluziju ljudskog oblika i razotkriva njihovu gmazovsku prirodu. Ona rezonira na vibraciji koja ih sprječava da zadrže svoju 'ljudsku masku. Ista tema može se pronaći u filmu *Oni žive* (Alive Films, 1988.) koji je režirao John Carpenter. Film nudi vizualni prikaz neljudske rase koja kontrolira Planet skrivajući se unutar ljudskog oblika. Carpenterovi entiteti kontroliraju na identičan način kao Illuminati, kroz tajna društva, uvjetovanje uma i vlasništvo nad medijima. Na kraju junaci filma razotkrivaju zavjeru razbijanjem vibracijske zvučne frekvencije koja održava iluziju da su oni na vlasti ljudi. Čim su uništili vibraciju predsjednik i ostali na vladajućim i utjecajnim položajima preobrazili su se u svoj pravi oblik i ljudi su mogli vidjeti tko zaista vlada.

«Ne tražite kraljevstvo sjena, zlo će sigurno doći, jer samo će učitelj svjetla pokoriti sjenu straha ... Znaj, o moj brate, da je strah velika prepreka; budi gospodar svega u svjetlosti, sjena će uskoro nestati. Čuj i poslušaj moju mudrost, glas svjetla je čist, potražite dolinu sjena i samo će svjetlo doći.»

Oni koji bez znanja petljaju oko onoga što je postalo poznato kao 'okultno' otvaraju se za manipuliranje od strane tih entiteta, Gmazova i drugih. Međuprostorna razina dom je mnogih zavedenih, zlonamjernih entiteta, pa je to izvor legende i priča o demonima i 'zlim' duhovima. U stvari, riječ 'okultno' nepravедno je na lošem glasu. Ona samo znači 'skriveno', pri čemu se isto znanje može koristiti za dobro ili zlo. Koristite li 'okultno' znanje s ljubavlju u srcu i pozitivnim namjerama zadržavate visoku vibraciju i povezujete se s tom razinom svijesti. Koristite li ga bez razumijevanja (poput onih koji se igraju *ouija* pločama) ili sa zlim namjerama, možete se povezati sa zlonamjernim vibracijskim rasponom koji to predstavlja. Naglasak u Smaragdnom pločama na življenju bez straha također je ključno pitanje. Na taj nas način kontroliraju što je izvor energije za međuprostornu razinu - strah zbog onoga što drugi misle o nama; strah od smrti; strah od samoće; strah od siromaštva, strah za naše obitelji i djecu; strah od rata. Popis je beskrajn. Emocija straha vibrira u frekvencijskom rasponu međuprostornih entiteta, pa kad smo zaokupljeni strahom oni nas mnogo lakše kontroliraju i utječu na nas.

Skriveni 'tim'

Kada shvatimo da nama manipuliraju 'ljudska tijela opsjednuta neljudskim entitetima iz druge dimenzije ono što je naizgled složeno, zagonetno i proturječno počinje se razjašnjavati. Na primjer, ljudi misle da Amerikanci ne bi ubijali Amerikance i da vladine agencije nisu mogle biti umiješane u planiranje 11. rujna. Ali vođe nisu Amerikanci, oni su Gmazovi i drugi neljudski entiteti koji opsjedaju 'ljudsko tijelo' koje je bilo 'rođeno' u Americi. Isto je i s vođama u Britaniji, Španjolskoj, Pakistanu, Kini, Njemačkoj i svim ostalim zemljama. Ti opsjednuti 'vođe' ne osjećaju nikakvu odanost prema ljudima tih nacija, oni su vjerni samo sebi kao Gmazovima koji manipuliraju ovim svijetom već eonima radi stvaranja globalne centralizirane fašističke države kroz koju će moći kontrolirati mikročipirano, neprestano nadzirano stanovništvo. Oni su vjerni dugo planiranoj zavjeri stvaranja strukture u kojoj će svako dijete rođeno u ovom svijetu pet osjetila biti odmah mikročipirano i pretvoreno u daljinski upravljano i kontrolirano bateriju koja će predstavljati izvor energije za međuprostorne entitete koji vode predstavu, okupirajući fizička tijela.

Na *slici 42* simbolično sam prikazao strukturu ove gmazovske kontrole. Kroz svoju mrežu tajnih društava u svakoj od zemalja Illuminati manipuliranjem postavljaju svoje krvne loze (drugim riječima, međuprostorne entitete) na vladajuće položaje diljem svijeta. Većina tih vođa u raznim zemljama ima isti cilj i često se

čini da su u sukobu radi zavaravanja ljudi lažnom stvarnošću. Uz to, na jednoj razini postoji veliko suparništvo između različitih elemenata Iluminata jer, kao što mi je prije više godina rekao jedan istraživač, «Oni su poput bande pljačkaša banke. Svi se slažu oko posla, ali onda se posvađaju oko podjele plijena.» Oni koji gore od želje za moći i kontrolom neće od toga odustati kad se radi o moći nad onima na njihovoj strani. Ali njihova kolektivna moć nad čovječanstvom ovisi o planu, i to je cement koji povezuje njihove zaraćene frakcije. Gmazovski lideri različitih zemalja provode unaprijed dogovoreni plan koji javnosti izgleda kao slučajan ishod slučajnih događaja. Ali u stvari, kao što je iluminatska marioneta Franklin Delano Roosevelt rekao: «Što god da se dogodi u politici, možete se kladiti da se tako trebalo dogoditi.» Vođe Sjedinjenih Država, Saudijske Arabije, Pakistana, Rusije, Kine itd... nisu Amerikanci, Arapi, Pakistanci, Rusi i Kinezi, osim po svom vanjskom, osjetilnom obliku. Oni su bića koja su opsjeli gmazovi, bića koja rade na ostvarenju istog plana, a ono što se pojavljuje na 'vijestima samo je film režiran da sakrije istinu. Odgovaraju svojoj strogoj hijerarhijskoj strukturi i svatko je zamjenjiv kada plan tako nalaže.

Krvna loza Li u Kini, primjerice, jedna je od glavnih iluminatskih loza na Planetu, no tijekom stotina, možda tisuća godina križala se s drugim rasama do te mjere da se više ne manifestira kao 'kinesko' tijelo, ali i dalje sadrži iskvarenu

Slika 42: Vođe različitih zemalja mogu izgledati kao da pripadaju različitim 'rasama' i kao da su vjerni svojoj 'naciji'; ali oni su mahom iz hibridnih krvnih loza, opsjednuti gmazovskim entitetima koji imaju isti cilj – globalnu dominaciju. Među njima postoje neslaganja i sukobi oko moći i detalja, ali ujedinjuje ih isti opći plan.

pNK. To se dogodilo, primjera radi, kad je 'Zlatna horda' prodrila na Kavkaz i u istočnu Europu kako bi se križala s krvnim lozama koje su došle iz Sumera i Egipta. Jedan kolega istraživač javio mi se kako bi mi rekao da ima izvrstan kineski izvor koji tvrdi da je vidio obiteljsko 'stablo' iluminatske loze Li i da je vidio da je povezano s Billom Clintonom i obitelji Bush. Zanimljivo, uvijek mi se činilo da Colin Powell puno više nalikuje na Azijca nego na Afroamerikanca. Gmazovske krvne loze nisu povezane s nekom zemaljskom rasom, one su se infiltrirale u sve rase i kulture. Gmazovski entiteti na vladajućim položajima manipuliranjem guraju narode svijeta u međusobne ratove u zatvoru sazdanom od pet osjetila: čineći to razvijaju svoju strukturu globalne centralizacije, istovremeno stvarajući ogromne količine straha kojima hrane vlastiti 'svijet'. Ljudska rasa obmanjivana je cijelo vrijeme, no nikada više nego danas. Uvjetovana stvarnost koju su programirani prihvaćati priječi ljude da vide zlonamjernu igru koja se odvija posvuda oko njih. Ideja da Gmazovi kontroliraju njihove živote skrivajući se u ljudskom obliku nadilazi sposobnost shvaćanja većine ljudi jer je tako daleko od njihovog uvjetovanog osjećaja za moguće. Nikada im nitko nije otkrio istine o vibracijama niti su imali pristup drevnim i suvremenim dokazima i informacijama koje bi im ukazale na posve drukčiju verziju stvarnosti.

Još mnogo toga moramo saznati kako bismo mogli u potpunosti razumjeti kako se te naizgled bizarne koncepcije i iskustva uklapaju u cjelinu. Ah nakon svih ovih godina putovanja i istraživanja mogu zaključiti da je jedna razina ove zapanjujuće priče to da entiteti iz druge dimenzije s definitivno gmazovskim osobinama opsjedaju određene hibridne krvne loze i manipuliranjem ih postavljaju na utjecajne položaje. Mi pomoću naših pet osjetila vidimo samo njihovu 'ljudsku' razinu, ali iza tog frekvencijskog vela naš svijet nadziru entiteti koji uopće ne izgledaju poput nas. Ono što ste dosad pročitali činit će vam se neizrecivo fantastičnim u usporedbi sa 'svijetom' koji nam prodaju kroz 'obrazovanje' i medije. Gmazovi koji mijenjaju oblik i kontroliraju globalno društvo? Ti to ozbiljno?? Ah, nastavljajući svoj put shvatio sam da čak ni to nije kraj priče. Daleko od toga.

• IZVORI

- 1 Giuliana Conforto, *Man's Cosmic Game* (Edizioni Noesis 1998) i Giordano Bruno's *Future Science* (Edizioni Noesis 2000). Te knjige dostupne su na engleskom jeziku preko Hidden Mysteriesa na davidicke.com
- 2 *Trance-Formation of America*, str. 174
- 3 *The Emerald Tablets Of Thwth-Tlie-Atlantean* (Source Books, Nashville, Tennessee)
- 4 *Trance-Formation of America*, str. 170

- 5 Za duži popis pogledati knjigu Fritza Springmeiera, *Bloodlines of die Illuminati* (Ambassador House, Colorado, 1999). Dostupna je preko davidicke.com. Popis sudionika Bohemian Grovea može se pronaći u Indeksu.
- 6 Korespondencija s autorom.
- 7 *Blue Blood, True Blood*, str. 84
- 8 <http://www.angellire.com/ut/branton> i <http://www.reptillanagenda.com>
- 9 Ibid
- 10 Knjiga otkrivenja 12:9 i 20:2-3

DVANAESTO POGLAVLJE

Nema vremena, nema prostora

Nemamo dovoljno razvijenu maštu da bismo shvatili što propuštamo.

Jean Toomer

Oдавно mi je jasno da je naš 'stvarni' svijet samo iluzija stvorena u našim umovima, ali u siječnju 2003. i mjesecima koji su uslijedili uspio sam to osobno 'vidjeti' na način koji me naučio vrlo mnogo o *Matrixu* kroz koji je čovječanstvo zarobljeno u 'odvojenom' ropstvu.

Bio sam pozvan da održim govor na jednom skupu u prašumi Amazone, oko sat vremena vožnje od Manausa u sjevernom Brazilu. U sklopu tog događaja, tijekom deset dana, sudionici su imali priliku iskusiti 'psihoaktivne' učinke biljke zване *ayahuasca* koju južnoamerički šamani koriste već (barem) stotinama godina za uvođenje ljudi u druga stanja svijesti, iza carstva pet osjetila. *Ayahuasca* je poznata kao 'biljka učitelj' zato što ljudima omogućava da dožive te nevidljive razine gdje se može vrlo mnogo naučiti o samome sebi, životu i stvarnosti. Također ju zovu 'biljka bogova', nesumnjivo zato što vam može omogućiti da vidite dimenzije u kojima žive mitski 'bogovi'. Štoviše, upravo je broj slučajeva kada su sudionici tih okupljanja u izmijenjenim stanjima svijesti vidjeli reptilske gmazove i slike ponukao organizatore da me pozovu.

Ayahuasca se u velikoj mjeri koristi u vjerskim ceremonijama i obredima u nekim dijelovima Brazila i u takvim je okolnostima sasvim legalna. Širom «Zapadnog svijeta» uglavnom je protuzakonito posjedovati ili uzimati taj uvarak, što općenito vrijedi za napitke koji mogu prenijeti našu svijest izvan granica pet osjetila. Pitam se - zašto?? Rado sam iskoristio priliku i prihvatio poziv u Amazonu, iako sam u jednom trenutku bio ponešto suzdržan kad sam doznao da mogući tjelesni učinci uključuju žestoko povraćanje i sranje. Kad su me uvjerali da će se sudionike dobro upozoriti na to prije nego što s tim krenu, pristao sam doći. Znao sam da su to dimenzionalna vrata za kojima sam tragao kako bih mogao poduzeti sljedeći korak na svom putu. Napunio sam pedesetu a da nijednom nisam uzeo neku drogu ili napitak koji je označen kao 'psihoaktivan'; nikakve čarobne gljive,

ništa. Ali nisam mogao otići dalje u svom razumijevanju bez da svoju svjesnu svijest odvedem na mjesta iza vela. Ujedno sam doznao da su čak i oni koji redovito uzimaju gljive i druga slična sredstva za mijenjanje stvarnosti svjesni da je *ayahuasca* strahovito moćna. «Nikada nisi uzeo ništa, a početak ćeš s tim?» – pitali bi me. *Ayahuasca* sadrži mnoge snažne halucinogene spojeve uključujući dimetiltriptamin ili DMT, prirodan sastojak u metabolizmu sisavaca i biljaka. DMT je nekima poznat kao 'duhovna molekula'.

U siječnju 2003. stigao sam u Amazonu sa svojom suprugom Pamelom. Pret hodna dva tjedna putovali smo zemljama američkih Indijanaca u sjevernoj Arizoni: u trenucima tišine mogao sam čuti jasan 'glas' (kroz prijenos misli ili telepatiju) koji mi je priopćavao informacije koje su se pokazale izvanredno točnima. Neke od detaljnih poruka koje sam primio činile su se potpuno u neskladu s razvojem događaja, ali okolnosti su se promijenile i potvrdilo se da je 'glas' bio u pravu. Kad sam tek stigao na tu lokaciju u Amazoni bio sam pomalo zabrinut i odlučio da, kao i uvijek, sinkronicitet i intuicija oblikuju moju odluku hoću li i kada uzeti *ayahuasca*. Nisam namjeravao napraviti nešto samo zato što su to radili drugi ili zato što je bilo zapisano u programu. U noći prije prve seanse s *ayahuascom* 'glas' mi je rekao da je neću uzeti zajedno s ostatkom grupe sljedeće večeri nego ću je uzeti zasebno. To je bilo čudno i nije imalo smisla, jer su se seanse prema rasporedu održavale svaki drugi dan i svi ljudi trebali su doživjeti učinke zajedno u velikoj okrugloj kući sagrađenoj posebno za tu namjenu. Sljedećeg dana otišao sam natrag u Manaus raditi na internetu kako bih bio u tijeku s događajima i kako bih objavio poruke na mojoj H'eb-lokaciji www.davidicke.com. Imao sam sasvim dovoljno vremena da odem, obavim posao i vratim se na seansu s *Ayahuascom*. Ali dvije osobe koje su krenule sa mnom imale su problema s dogovorima koje su trebale srediti, i iako je moj posao bio gotov morao sam ih čekati zato što smo dijelili isto vozilo. Kad smo naposljetku u povratku po mraku stigli na manauski trajekt za prijelaz preko rijeke vidio sam ga kako upravo odlazi, pa smo morali čekati cijelu vječnost da se vrati. Čak i kad smo došli u vidokrug lokacije naše bljeskanje farovima neko vrijeme nije privuklo pažnju onih koji su trebali dovesti čamac kako bi nas prebacili preko rukavca rijeke. Zbrojite sva ta kašnjenja i seansa s *ayahuascom* već je bila počela kad sam se vratio. Bio sam umoran, frustriran i nisam bio u prostoru u kojem sam želio biti. Zato sam propustio seansu i kasnije sam zatražio da sljedeće noći uzmem napitak ili 'čaj' odvojeno od drugih. To se i dogodilo i glas je bio u pravu.

Oko 9 sati navečer uzeo sam *ayahuasca* u obliku napitka u maloj čaši. Činilo mi se da okusom pomalo nalikuje likviriciji. Bio sam u velikoj drvenoj 'okrugloj kući', sa mnom u mraku nije bilo nikoga osim Zoea, jednog od organizatora, koji je eksperimentirao sa svim vrstama takvih droga i njihovim kombinacijama.

Mora da u prašumi nije ostalo mnogo toga što on nije probao piti ili pušiti! Zoe mi se svidio. Nismo se uvijek u svemu slagali, blago rečeno, ali dobar je čovjek velikog srca. Čuo sam kako ljudi kažu da te biljka 'odvede' ovamo ili onamo. Ne

slažem se s tim. Smatram da *ayahuasca* otvara kanale (ili vas zavara da tako mislite) i omogućava vam da sami sebe u svjesnoj svijesti odvedete tamo gdje već jeste. Neki će vidjeti mračna mjesta koja odražavaju podsvjesna stanja, a drugi će otići u raj. Mjesto na kojem se ljudi nalaze u svojim najdubljim razinama ne mora biti ono na kojem se čini da se nalaze u svojim svjesnim životima. Bezbrizna osjetilna ličnost, na primjer, može biti fasada koja skriva podsvjesne emocionalne traume koje se mogu manifestirati kao 'mračno' iskustvo s *ayahuascom*.

Usput, iznijet ću jednu očiglednu stvar, zato što to ponekad možemo previdjeti. Podsvjesno je podsvjesno samo za svjesni um. Na svojoj vlastitoj razini svijesti, i ono je svjesno i ima drukčiju stvarnost od osjetilnog 'svjesnog uma' koji izravno doživljava ovaj 'svijet'. Osim toga, što je to 'podsvjesno'? To je sve što nije svjesno u kraljevstvu pet osjetila. Drugim riječima, beskonačno je. Poput svjesnog uma, podsvijest može biti uhvaćena u iluziju ili može biti svjesna svoje beskonačnosti. Razina beskonačne podsvijesti koja komunicira sa svjesnim umom očito će iz temelja utjecati na način na koji ljudi vide sebe i svoj osjećaj stvarnosti. To je kao razlika između shvaćanja da ste izraz Beskrajnog Jednog ili vjerovanja da ste 'običan' i 'nemoćan' nitko i ništa.

Djelovanje *ayahuasce* počeo sam osjećati vrlo brzo: osjetio sam mučninu i uznemirenost. Nakon toga sam počeo vrištanjem izbacivati godine prigušenih frustracija, i to stvarno vrištanjem. Frustracije koje su potjecale još od dana masovnog ismijavanja, potisnute emocije za koje nisam znao da postoje, oslobođene su u tamu. Hvala Bogu. Neki ljudi, kako sam kasnije saznao, nakon uzimanja *ayahuasce* mogu povraćati u titanskim količinama, dok na druge nema takvog utjecaja. Potrebno je suzdržati se od povraćanja barem sat vremena od uzimanja biljke kako bi se ona dotad mogla 'metabolizirati' i početi djelovati. Zeeve obavijesti za vrijeme seansi – «Jedan sat – sada možeš povraćati ako želiš» – postale su jedna od mojih trajnih uspomena na taj događaj. U svakom slučaju, nisam povraćao i nakon epizode vrištanja vratio sam se na madrac na podu, osjećajući se nevjerojatno smireno i spokojno. Kad *ayahuasca* počne djelovati ulazite u izmijenjena stanja i zatvorenih očiju vidite vrtloge blistavih boja i slika. Ali čim otvorite oči vraćate se u osjetilnu stvarnost, premda u blago izmijenjenom obliku. To mi se svidjelo jer je bilo zanimljivo uspoređivati ta dva stanja. Kako iskustvo postaje sve snažnije, sve manje želite otvarati oči, a kad to i učinite ne žele dugo ostati otvorene. Ili je barem tako bilo sa mnom, posebno druge noći.

'Jedno'

Ubrzo sam shvatio zašto sam tu prvu seansu trebao proći sam: počeo sam govoriti naglas, a to ne bi bilo moguće da su svi ostali u sobi proživljavali svoja iskustva. Prilično jasno sjećam se većine riječi i svih tema. Dok sam ležao na leđima gledajući gore u mrkli mrak, moje ruke podigle su se u vis, slično kao što su učinile dok sam stajao na humku u Peru. Iz mojih usta, glasom posve različitim od glasa 'Da-

vida Ickea, polako i moćno izašle su riječi: «Ja sam ljubav». Nakon toga sam počeo ponavljati: «Ja sam sve i sve je ja, ja sam beskrajna mogućnost.» Zatim sam osjetio kako se fantastična energija počinje izljevati iz moje srčane čakre i ispunjavati prostoriju. Neonka na stropu počela je treperiti, a zatim su se tri neonke upalile punom snagom. Pogledao sam uokolo i pomislio: «Zašto je Zoe upalio svjetla?» Ali nije. Sva svjetla bila su isključena, upalila su se sama od sebe bez struje. Nakon toga se isključila oprema za puštanje glazbe, da bi se opet upalila nakon desetak sekundi. Na prvi pogled to su bile čudne stvari, ali meni je bilo jasno zašto energija sile koju sam doživljavao može utjecati na strujne krugove, jasno sam osjećao kako energija izlazi iz moje srčane čakre i tvori luk do moje glave. Riječi koje sam govorio dolazile su kroz taj izvor. Čak sam pozvao Zoea da ga pitam da li se to normalno događa. Rekao je da je kod svakoga drugačije.

Počeo sam tečno govoriti u svom izmijenjenom stanju. Nije se radilo o tome da sam misli artikulirao u govor. Riječi su samo izlazile iz mojih usta, no ja bih ih tada po prvi put čuo. Ukratko ću ispričati što su relde i što sam još snažnije spoznao u drugom obliku sljedeće noći. U sljedeća dva poglavlja detaljno ću iznijeti neke od sve brojnijih dokaza među znanstvenicima otvorenog uma u prilog onoga što mi je rečeno. Neke od informacija još uvijek nije moguće znanstveno potvrditi, pa ćete odluku što o njima misliti morati prepustiti svojoj intuiciji. Ali mnogo toga može se potvrditi. U mojim izmijenjenim stanjima rečeno mi je da je sve što postoji jedna beskrajna svijest koju je glas zvao 'Beskrajno', 'Jednota' i 'Jedno'. U našoj manipuliranoj, iluzornoj stvarnosti postali smo odvojeni od Jednog (u našim umovima, ali ne i zaista) i zato sve promatramo u kategorijama podjela i dvojnosti umjesto da vidimo da je sve povezano, da je sve ista Beskrajna Jednota. Taj je iluzoran osjećaj odvojenosti, zatvor uma koji zovem Matrix.

Vremenska omča

Moje riječi u prvoj seansi s *ayahuascom* rekle su da je 'svijet' pet osjetila koji svakodnevno doživljavamo 'vremenska omča' koja se vrti u krug i zapravo ponavlja istu sekvencu u osnovnim crtama, ako ne i u pojedinostima. Ono što zovemo 'budućnost' s vremenom postaje 'prošlost' i okreće se kako bi uvijek iznova ponavljalo 'sadašnjost'. Kako se čini, ona stara pjesma Jimmyja Ruffina *Već sam prolazio ovim putem* trebala bi biti himna ovog planeta. Evo riječi te pjesme:

Život zadaje težak udarac
I još jednom srce je slomljeno
I povijest se ponavlja
Tih par riječi s tugom je izgovoreno

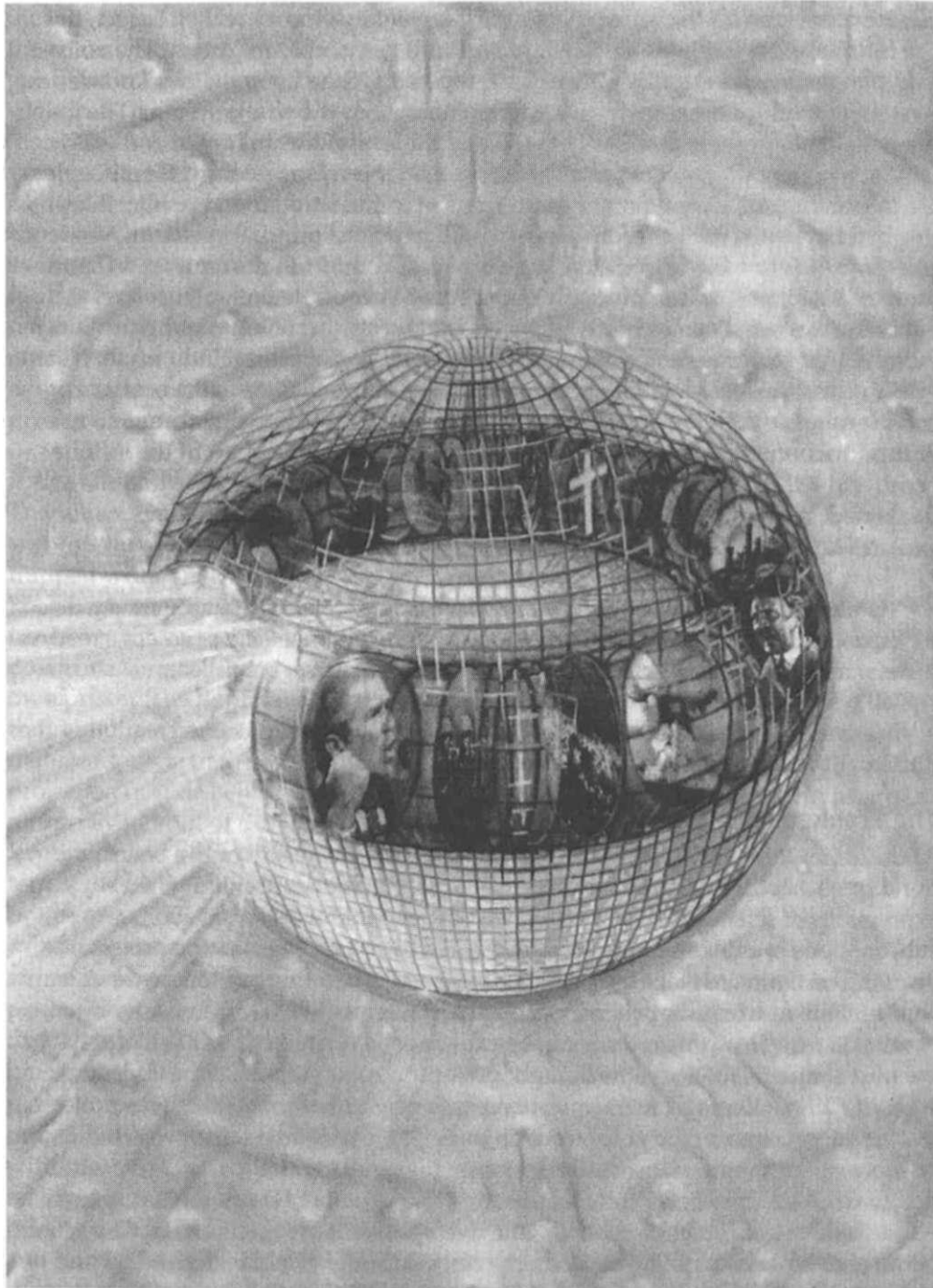
Već sam prolazio ovim putem
I već sam osjećao ovu bol

Muka koja je toliko trajala
Opet je pronašla moje jedno srce

To je u biti ono što se događa u Vremenskoj omči. Ista iskustva neprestano se ponavljaju. Sliku na naslovnoj stranici ove knjige (engl. izdanje, op. prev.) izradio je moj prijatelj, umjetnik Neil Hague, na temelju moje skice i informacija koje simboliziraju ono što sam naučio u seansama s *ayahuascom* (slika 43, na sljedećoj stranici). Želim naglasiti da je slika samo simbolična zato što mi je rečeno da je Matrix vrtlog, poput vira na rijeci, s Vremenskom omčom - našom stvarnošću pet osjetila - na najgušćem dijelu spirale. Zamislite Matrix kao vrtlog i Beskrajnu Jednotu kao rijeku. Matrix je i dalje 'rijeka', Beskrajno jedno, ali, poput vira ili vrtloga, djeluje u svom vlastitom malom svijetu, prema svom planu. Ono što se dogodilo, rečeno mi je u mojim izmijenjenim stanjima, je da je Matrix zaboravio da je on Beskrajno - vir je zaboravio da je rijeka. Virovi mogu biti izvanredno stabilni ako se okolnosti ne mijenjaju odviše drastično. Promatrajte vir na rijeci: sve dok se tok vode nastavlja u određenom smjeru i određenom brzinom, vir će trajati beskonačno. Isto tako, Matrix/Vremenska omča okreće se u ponavljajućoj spirali ili krugu koji je postao zatvor svijesti zarobljene u njegovim čarima i iluzijama. Zatočena je svijest također zaboravila da je Beskrajna jednota.

Razgovori s 'Jednim'

Prve noći izgovarao sam riječi naglas, dok sam druge čuo snažan ženski glas, jasan koliko samo može biti, koji je dodao još brojne detalje. Evo što su mi rekli tijekom tih dviju noći u izmijenjenim stanjima svijesti koja su ukupno trajala šest do sedam sati. Objavitelja ću zvati 'glas'. Vremenska omča okružena je Matrixom 'nefizičkih razina' koje su također izgubile dodir s Beskrajnom jednotom. Te nefizičke dimenzije Matrixa na slici 43 su simbolizirane kuglom od mreže koja okružuje Vremensku omču. 'Nefizičke' razine dimenzije su one u koje se, nakon 'života' u carstvu osjetila, veći dio 'ljudske' svijesti vraća u trenutku koji zovemo 'smrt'. Slobodna je od fizičkog tijela, ali je i dalje zarobljena u Matrixu. Na to ću se vratiti kasnije. Sama činjenica da vjerujemo u vrijeme potvrda je iluzije koju smatramo stvarnom'. Vrijeme ne postoji, osim u našim umovima. Ono što zovemo 'vrijeme' iluzija je prolaženja kroz nešto. Ali ako smo već sve, kako možemo prolaziti ili putovati kroz nas same? Kako onda može postojati 'vrijeme'? Ako ljudsko tijelo simboliziramo kao Beskrajno, kako vaše tijelo može putovati kroz vaše tijelo? Od početka je cijelo, pa kako može putovati samo kroz sebe? Kad je sve Jedno, ne može postojati 'vrijeme', samo sve stvari koje postoje i izražavaju se u beskrajnom SADA. 'Prošlost' i 'budućnost' iluzije su čija je svrha da nas zarobe u odvojenosti. One su različite stvarnosti koje se događaju u istom trenutku, u istom beskrajnom SADA. Prividan slijed era koje se nižu jedna za drugom u prolazećem 'vremenu' iluzija je Vremenske omče.

Slika 43: Vremenska petlja kako ju je simbolizirao umjetnik Neil Hague. 'Svijet' pet osjetila iluzorna je 'petlja' od izmišljenog 'vremena' u kojem 'budućnost' postaje 'prošlost'. To je ljudski ekvivalent miša koji trči u kotaču u svom kavezu

Podsvjesni um postao je zatočenik straha, rekao je glas, a to je uzrokovalo odvojenost od Beskrajnog ili Beskrajne ljubavi, jedinoga što stvarno 'jest' i što smo svi mi. To je doseglo takve dimenzije da su te niže razine podsvjesnog uma razvile dubok i sve dublji strah od nepoznatog koje leži ispod njegove 'odvojene' svijesti. Zaboravio je da je Beskrajna ljubav i da je ono što leži izvan njegovih prividnih granica također Beskrajna ljubav. Kako bi smirio svoj strah od nepoznatog, podsvjesni je um stvorio kolektivnu misaonu projekciju - neku vrstu 3-D 'filma' - koju ja zovem Matrix. O tome kako to čini, na kolektivnoj i individualnoj razini, reći ću više kada dođem do znanstvenog istraživanja prirode stvarnosti i načina na koji ju stvaramo. Matrix je samodovoljan sustav koji je izgubio dodir s Beskrajnim koje postoji izvan njegove iluzorne stvarnosti. U stvari, on je Beskrajno; sve je Beskrajno i mora biti. Ali jednostavno je zaboravio. Glas je rekao da je ključna razina Matrixa ponavljajuća Vremenska omča koju poznajemo kao osjetilni svijet. To je 'elektrana' koja pokreće cijeli sustav. Omča je stvorena kako bi pružala poznato okruženje koje je ublažavalo strah od nepoznatog. U početku je bila daleko ugodnije iskustvo nego što je u našoj stvarnosti. Kad su ljudi u strahu, govorio je dalje glas, pronalaze utjehu u poznatom i predvidivom, i to se dogodilo na kolektivnoj razini podsvjesnog uma. Za svijest je to bio oblik fućkanja u mraku, rješenja poznatim. Što je najveći strah čovječanstva u svakodnevnom životu? Strah od nepoznatog. Podsvjesni um stvorio je svijet snova koji se pretvorio u noćnu moru. Sedam mjeseci nakon tog iskustva u Brazilu čuo sam za jedan drevni hinduistički mit. Mit kaže da je svijest nastala tako što je jedan valić odlučio napustiti ocean svijesti - «bezvremene, besprostorne i vječne».¹ Kad se osvijestila u svom 'odvojenom' stanju, kaže mit, zaboravila je da je bila dio beskrajnog oceana i osjetila se izoliranom i usamljenom. To je u osnovi ono što mi je glas rekao da se dogodilo. Wilson Bryan Key odlično je opisao ljudski stav prema nepoznatom u svojoj knjizi *Doba manipulacije*:

«Ljudi mrze neizvjesnost. Neizvjesnosti stvaraju tjeskobe. Kako bi smanjili tjeskobu, ako već ne postoji stvarna struktura, ljudi će jednostavno izmisliti neku ili prihvatiti gotovu strukturu stvarnosti koju serviraju mediji... te su predodžbe, naravno, fiktivne konstrukcije.»²

Glas je rekao da je to emocionalno stanje na kolektivnoj razini dovelo do stvaranja iluzije - Matrixa - koju ljudi smatraju stvarnom.

Frankenštajnski Matrix

U to vrijeme Matrix i njegova osjetilna Vremenska omča još uvijek su bili kolektivna projekcija uma, kakve danas identificiraju u prosvjetljenijim granama znanosti. Preživljavanje te projekcije ovisilo je o tome da podsvjesni um nastavi održavati tu stvarnost, slično filmskom projektoru koji projicira slike na platno.

Kad se projektor isključi (u ovom slučaju, kad se promjeni osjećaj stvarnosti), film također nestaje i stvara se novi kako bi odražavao novi osjećaj za ono što je stvarno, jednostavno je objasniti kako se to postiže, što ću učiniti u sljedećem poglavlju. Međutim, sama misaona projekcija zaživjela je vlastitim životom kad je dobila pristup izvoru energije neovisnom o onom koji ju projicira. Taj izvor energije, objasnio mi je glas, bio je strah. Matrix - projicirana stvarnost podsvjesnog uma - apsorbirao je energiju straha koja se nadasve stvara unutar 'osjetilne' Vremenske omče i stvorio vlastiti život i plan. Plan je bio stvoriti što je moguće više straha kako bi se dodatno osnažio. Matrix je postao Frankenstein. Stvoreno ili projicirano polje misli pristupilo je izvoru energije kako bi postalo stvaratelj i projektor vlastite iluzorne stvarnosti.

Dok mi je glas to govorio, pokazani su mi prizori iz Disneyevog crtanog filma *Čarobnjakov šegrt*, u kojem je čarobnjak stvorio jedan entitet koji je trebao raditi sve poslove koje čarobnjak nije želio raditi, ali onda je entitet preuzeo vlast i počeo kontrolirati čarobnjaka. Podsvjesni um stvorio je Matrix/Vremensku omču kao predvidljiv, poznat 'svijet', ali je izgubio kontrolu. I podsvjesnim i svjesnim 'peteroosjetilnim' umom počeo je manipulirati ovaj entitet svjestan sebe, u što se Matrix bio pretvorio. «Čovječanstvom upravlja obmanjivanje?» - rekao je glas. «Ne, čovječanstvom upravlja samoobmanjivanje.» Podsvijest je iz svog odvojenog stanja samoobmanjivanja stvorila zatvor; sada su ona i svjesni um sjedili u ćeliji koju su sami izgradili, a 'ćelija' je diktirala događaje. Projekciji zvanoj Matrix za samoosnaživanje je potrebna energija straha iz razloga što ona *jest* strah, samo-svjesni strah. - rekao je glas. Izvorno ju je stvorio strah podsvjesnog uma i to je jedini izvor energije kojem je entitet Matrix, kao projicirani strah, mogao pristupiti i apsorbirati ga. Što njegove manipulacije stvore više straha kroz ratove, sukobe, stres, krivnju, agresivnost itd., to je veća njegova sposobnost širenja ovog ciklusa proizvodnje straha.

Gmazovski programi

Najviši manipulator Matrixa i njegove osjetilne Vremenske omče - rekao je glas - bilo je samo tkivo Matrixa, a njegov je izvor energije bila svijest zarobljena unutar njegovih vibracijskih zidova. Matrix je bio samosvjesni entitet koji je, kako bi osigurao vlastito preživljavanje, svjesno manipulirao stvaranjem događaja potrebnih za proizvodnju straha koji mu je davao snagu. Ljudi su doista bili 'baterije' ili elektrane Matrixa, mi smo osiguravali potrebnu energiju za održavanje našeg vlastitog zatvora. Gmazovi jesu 'postojali', rekao je glas, ali oni su bili holografске misaone projekcije Matrixa, posve nalik agentima ili 'razumnim programima' koji manipuliraju u filmovima ciklusa *Matrix*. Mogli su ili djelovati kao gmazolika projekcija ili se skrivati iza prividno 'ljudskog' oblika, baš kao što se razumni programi preobražavaju u različite ljudske likove u filmovima. U svakom slučaju,

Gmazovi i drugi projicirani agenti Matrixa nisu bili 'stvarni' u smislu svijesti; bili su projekcije, misaona polja ili visokosofisticirani softverski programi.

Kao što ćemo vidjeti, postojanje takvih, mislima projiciranih, holografskih fenomena sada podržavaju i znanstvena istraživanja i eksperimenti. Hologrami su projekcije energije ili 'svjetlosti' koje promatraču izgledaju kao trodimenzionalni oblici, ali zapravo su nizovi kodova i valnih uzoraka koji poprimaju iluziju trodimenzionalnosti tek kad ih se osvijetli laserom. Ili - u slučaju holografskih projekcija u Matrixu - kad ih ljudski um promatranjem učini iluzorno stvarnima. U sljedećem poglavlju objasniti ću kako to funkcionira. Zaista je jednostavno. Kao što mi je posve jasno objašnjeno u mom drugom iskustvu s *ayahuascom*, cijela osjetilna stvarnost holografška je iluzija koja postoji u 'čvrstom' obliku samo zato što ljudski mozak čini da takvom izgleda. '3-D' svijet krajolika, mora, zgrada i ljudskih tijela postoji u tom obliku samo ako ga mi gledamo! U suprotnom je masa vibracijskih polja i kodova. U filmovima, Matrix gledan izvana prikazan je kao niz zelenih brojki i kodova, dok se iznutra doživljava kao vrsta svijeta u kojem mislimo da živimo - planine, ulice, automobili, ljudi i tako dalje. To je dobra analogija. Znam da sve ovo zvuči fantastično kad se prvi put čuje, ali rubna znanstvena istraživanja sada to potvrđuju.

Glas je ustvrdio da kad su Gmazovi apsorbirali ljudski strah, apsorbirali su ga za sam Matrix, jer su oni projekcija Matrixa. Ali toga nisu bili svjesni. U stvari, Gmazovi, drugi 'demoni' entiteti i iliumnalska hijerarhija nisu bili svjesni tko je zapravo njihov vrhovni gospodar - sam Matrix. Manipulatorima se također manipuliralo. Gmazovski 'razumni programi' nisu imali ljudske emocije, rekao je glas, jer su bili samo to, 'razumni programi', i pritom nisu svjesni na način kao što su ljudi svjesni. 'Kad bi programirao računalo da ubija djecu, bi li računalo imalo ikakvih emocionalnih problema s tim u vezi?' - upitao je glas. Ne, samo bi slijedilo program, jer računala nemaju emocije. Ona rade ono za što su programirana. Isto je s Iluminatima i 'Gmazovima' - oni su, u stvari, poput visokosofisticiranog računalnog softvera. Bili su poput digitalnih ljudi koji su u filmovima ubačeni pored ljudskih glumaca. Izgledaju kao da su isti, ali nisu. Računala bez emocija mogu obrađivati informacije brže i djelotvornije od ljudskih svjesnih umova u odvojenom stanju i, isto tako, razumni programi-projekcije Matrixa bili su u stanju nadmudriti ljude i misliti brže od njih. Ali to može trajati samo dok se čovjek kolektivno ne sjeti tko je zapravo i odakle zapravo dolazi, te se ponovno poveže sa svojim pravim i beskrajnim ja. Tada će projicirani holografski manipulatori imati inteligenciju veliku poput zrna krunice u usporedbi s ljudskim potencijalom. Taj se trenutak, kako mi je rečeno, brzo približava. To je ono što se simbolički dogodilo Neu u prvom filmu trilogije *Matrix* kad je postao svjestan iluzije života i smrti te svijeta snova u kojem je dotad živio. Nakon što je dosegnuo tu točku ponovno Povezane svijesti, agente, razumne programe koji su dotad bili svemogući, najednom više nije bilo problem svladati.

«Ljubav ne napušta»

Glas je rekao da su Matrix, a posebno peteroosjetilna Vremenska omča, postali toliko vibracijski gusti, a zarobljena svijest tako izgubljena u iluziji, da se Beskrajno jedno umiješalo u 'igru. Kontrola Matrixa i Vremenske omče bila je u procesu razbijanja, kako bi se zarobljena svijest mogla vratiti 'kući' u svjesno ponovno povezivanje s Beskrajnim. U svom izmijenjenom ali samosvjesnom stanju više sam puta čuo: «Ljubav ne napušta». Ne postoje izabrani koje je 'Bog' izdvojio. Ne postoji 'Bog' kako ga ljudi shvaćaju, samo beskraj ili 'Jednota' postojanja. «Svi će biti okupljeni u njoj» - rekao je glas - «nijedna ovca neće biti ostavljena sama u polju.» Beskrajno je ravnoteža svih stvari, dok je Matrix sračunata i manipulirana neravnoteža u kojoj je Jednota podijeljena u polarnosti i dvojnosti 'svjetla' i 'tame', 'dobra' i 'zla', muškog i ženskog i svega ostalog. Ta polarizirana stanja dvojnosti ne samo što su pružala ogroman potencijal za strah i sukobe nego su osiguravala da će takva neravnoteža i podjela odvojiti um od osjećaja ravnoteže i Jednote - Beskrajnog. Bez takve podjele i polarizirane stvarnosti Matrix ne bi mogao postojati. Proces dokidanja kontrole koju je vršio Matrix već je uznapredovao, priopćio je glas. Izrazi Beskrajnog ušli su u Matrix, a posebno na njegovu najdublju razinu, Vremensku omču, kako bi usadili energiju koja će razbiti vibraciju straha koja ga drži na okupu. Ti izrazi Beskonačnog koji su uzeli ljudski oblik nisu bili svjesni svoje uloge veći dio svojih 'fizičkih' života, a mnogi još uvijek nisu. Razlog je taj što su morali iskusiti emocionalna i mentalna stanja koja drže čovječanstvo u odvojenom ropstvu kako bi se na taj način uskladili s niskim vibracijskim frekvencijama tih stanja postojanja. Kad to bude dovršeno, Beskrajno će moći slati svoju energiju Jednote i ravnoteže kroz takve 'ljude' i preobražavati mentalne i emocionalne frekvencije o kojima Matrix i Vremenska omča ovise. To je na slici 43 predstavljeno rupom u Vremenskoj petlji/Matrixu. Nakon prve seanse s *ayahuascom* u kojoj sam primio odgovore na ta pitanja, sjetio sam se poruke koju sam 1990. dobio preko jedne vidovnjakinje koja je relda:

«Vidim da sada osjećate energije koje dolaze, energije koje okružuju vaš planet. To mnoge od vas potiče da postavljate pitanja. Mnoge od vas potiče da potpuno preispitate svoj način života, kamo želite ići, što želite raditi. Uzrokuje strahovita previranja. Neka od tih previranja vrlo su zbunjujuća, vrlo uznemirujuća. Neki ljudi u partnerskim odnosima otkrivaju da više ne mogu biti u tom odnosu jer se njihovi partneri ne mogu uskladiti s onim s čime se oni usklađuju. To izaziva mnoge poremećaje...

«...Dok razina svijesti vašeg planeta raste, oni među vama koji rade sa svjetlom kako bi podigli svoju svijest bit će u stanju izdržati sve profinjenije vibracije, i zato ćemo mi biti u stanju koristiti vas kao katalizator kako bismo mogli slati sve više i više energija.»

To je skraćena verzija onoga što sam naučio u tim iskustvima s *ayahuascom*. Valerie Hunt, profesorica kineziologije s Kalifornijskog sveučilišta u Los Angelesu, razvila je primjenu tehnologije za mjerenje ljudskog energetskog polja kojom je potvrđeno da stanje u kojem se čovjek nalazi utječe na njegovu vibracijsku brzinu ili frekvenciju. Oni koji su usredotočeni samo na osjetilnu stvarnost imaju najnižu frekvenciju, no što ljudi više koriste svoja viša osjetila to je viša frekvencija njihovog energetskog polja.³ U tome je smisao rečenice: «...Dok razina svijesti vašeg planeta raste, oni među vama koji rade sa svjetlom kako bi podigli svoju svijest bit će u stanju izdržati sve profinjenije vibracije.» Ili, kako mi je rekao glas, što se Beskrajno bude više izražavalo u Matrixu kroz njegove utjelovljene aspekte, to će ljudi više osjećati njegovo manifestiranje i biti preobraženi njegovom harmonijom i ravnotežom, kako bi se probudili i sjetih tko su i što su zapravo. Veo neznanja past će s njihovih vibracijskih 'očiju' i sjetit će se da su sve što postoji - Jedno.

To je preobrazba - 'Vibracije istine' - o kojoj sam čuo kad sam 1990. prvi put bio u transu. Putujući svijetom nakon toga vidio sam kako je ta pojava postala tako očigledna, a i nastavlja se ubrzavati iz dana u dan. Rečeno mi je da se preobrazba zarobljene svijesti, iz iluzije odvojene ograničenosti u ponovno povezanu beskonačnost, upravo događa. Glas je naglasio da to nije 'možda' i da su ono što vidimo posljednji trzaji kontrole Matrixa. «Misliš li da će Beskrajno imati problema s Georgeom Bushom?» - upitao je glas kroz smijeh. To ne znači da trebamo samo sjediti i čekati da se sve to dogodi. Mi smo Beskrajno i svi imamo uloge koje trebamo odraditi u preobrazbi ove stvarnosti. Beskrajno se izražava na svim razinama Matrixa dok oni u osviještenoj svijesti razotkrivaju njegove iluzije. Rečeno mi je da je bsjetilna Vremenska omča najvažnija razina Matrixa koju treba preobraziti. To je najgušća razina što djeluje kao 'sidro', ili kao svjetlo koje privlači moljce, te osigurava najveći dio 'energije straha' koja održava entitet koji zovemo Matrix. Spomenutu preobrazbu pokreće priljev Beskrajne svijesti u vibracijski beton i strah - zamrznutu vibraciju', kako mi je 1990. rečeno. To je razlog zašto se ljudi mijenjaju, no to će se nastaviti i sve više ubrzavati sve dok ne budemo percipirali sasvim drukčiju stvarnost od one koju trenutno 'vidimo'.

Riječi su potrebne samo kako bi osjetilni 'um' držale zaokupljenim dok priljevi energije čine svoje, rekao mi je glas. Pokazan mi je prizor u kojem sam stajao na pozornici u kazalištu. Ništa nisam govorio, ljudi u publici zbunjeno su jedni druge gledali. Smijući se, glas je rekao: «Riječi izgovaraš samo zato što kad to ne bi činio publika bi sjedila pitajući se 'kad će konačno početi?' - ne znajući da si već počeo!» Ono što zaista preobražava nevidljiva je energija, a ne ljudski jezik. On služi samo kako bi osjetilni um bio zadovoljan. Budi se sve više ljudi, a evo i zašto: **Vibracijska** promjena odvija se sve brže. Glas je rekao da je to što su u tijeku takvi naponi da se čovječanstvo zatoči u nastupajuću globalnu fašističku državu ili Novi svjetski poredak očajnički pokušaj da se igra sačuva od raspada i da se onemogućuje probuđeni ljudi, posebno kroz mikročipove koji su namijenjeni umjetnom sprječavanju ubrzanja vibracija čovječanstva **koje se** budi. Manipulatori, rečeno

mi je, nisu svjesni s čime imaju posla. Nisu upoznati s pravom pozadinom 'igre' u kojoj su i oni samo pijuni. Glas je rekao:

«Ta preobrazba nije možda, nije nešto što bi se moglo dogoditi ili za što se mi nadamo da će se dogoditi budu li stvari išle po'planu'. Događa se sada, i moć i brzina promjene postat će sve veće i očiglednije. Ono što vidite posljednji je očajnički pokušaj 'Matrixa' da zaustavi neizbježno, to je sve. Preobrazba iz zatvora u raj gotova je stvar.»

Sjetite se tko ste

Te su riječi bile misaona polja koja je moj um dekodirao, zbog čega je jezik bio sličan onom koji bih ja koristio u svom govoru. Neki Talijan ih Egipćanin dekodirao bi ih na svom jeziku, kao što sam ranije objasnio. Druge sam noći uzeo veću dozu *ayahuasce* i u početku se osjećaj vrištanja i mučnine vratio. Ovaj put sam bio s ostatkom grupe, i kad sam počeo ulaziti u izmijenjeno stanje upitao sam Zoea bi li se sa mnom vratio u moju sobu kako ne bismo smetali drugima. I tako sam se opet zatekao kako vikanjem izbacujem frustracije i bljujem bez da sam bolestan. Stajao sam na balkonu gledajući stabla, povraćajući u tamu. Iznenada sam svom tijelu koje je osjećalo mučninu rekao «volim te» i mučnina me napustila, a nestalo je i potrebe da frustrirano vičem. Zvuči patetično, ah tako je bilo. Opet sam se osjećao pribrano i smireno, i otišao sam natrag u okruglu građevinu kako bih se pridružio ostalima. Počinjala je najdojmljivija noć mog života.

Kad sam legao zatvorenih očiju opet sam vidio vrtloge boja i slika koji su neko vrijeme imali vrlo kineski ugođaj. Zatim sam čuo glas koji je bio jasan koliko samo može biti. Ne neki daleki, 'što je rekao?' tip glasa, nego snažan i glasan više od bilo čega što sam doživio. Bio je to ženski glas: govorio je vrlo dostojanstveno, uvjerljivo i jasno. «Davide», rekao je, «odvest ćemo te tamo odakle si došao, kako bi se mogao sjetiti tko si.» Tim riječima otpraćen sam na razinu nevjerojatnog blaženstva. Nije bilo 'vremena' i nije bilo 'mjesta'. Sve je jednostavno bilo. Nisam imao tijelo; bio sam samo svijest. I bio sam sve. Nije bilo podjela, polarnosti, crnog i bijelog, nas i njih. Bio sam beskrajan, ali sam također bio potpuno svjestan sebe, kao 'pojedince' s vlastitom točkom gledišta unutar cjeline. To je ono što smo svi mi. Kad bi ljudi samo mogli doživjeti blaženstvo Jednote, svijet pet osjetila trenutno bi se preobrazio. Energija nije vibrirala kao što to čini u Matrixu. Doživljavao sam ju kao mir ili kao valove oceana koji se kreću usporeno i u savršenom skladu. «Ovo je Beskrajno, Davide», rekao je glas, «odavde si došao, ovamo ćeš se vratiti». Nakon toga su se u mom umu stalno iznova počele ponavljati sljedeće riječi:

«Beskrajna ljubav jedina je istina - sve ostalo je opsjena; Beskrajna ljubav jedina je istina - sve ostalo je opsjena; Beskrajna ljubav jedina je istina - sve ostalo je opsjena.»

U jednom trenutku u svom sam umu počeo oblikovati pitanje. Namjeravao sam reći: «Misliš - baš sve?» Ali prije nego što su se misli stige oblikovati, glas me prekinuo: «Beskrajna Ljubav jedina je istina - sve ostalo je opsjena; nema'ali', nema iznimaka, to je to.» Ta riječ 'ljubav' ima konotacije u kojima se često shvaća kao slaba ili naivna. Čujem kako ljudi kažu: «Od ljubavi se ne živi, stari moj.» No, dopustite mi da pojasnim što podrazumijevam pod ljubavlju u kontekstu Beskrajne ljubavi. To je ravnoteža svega. Moglo bi se reći i Beskrajna jednota jedina je istina, sve ostalo je opsjena. Zato, Beskrajna 'ljubav' također je i Beskrajna inteligencija, Beskrajno znanje, Beskrajno sve. Rečeno mi je kako je čovječanstvo manipuliranjem navedeno da se identificira s iluzornim 'ličnostima, a ne s Beskrajnim koje zapravo jesmo. To je ljude zarobilo u iluziji odvojenog stanja. Glas se vraćao na tu temu, jer je neprekidno sa mnom komunicirao tijekom nekoliko sati te noći.

«Što misliš, zašto si vikao i povraćao?» - upitao me. «Osjećaš li bilo kakvu frustraciju ili bijes na ovom mjestu?» Ne, nisam osjećao ništa slično. «Osjećaš li bilo kakve brige, strahove ili krivnju ovdje gdje si sada?» Ne, nisam ih osjećao, postojali su samo sklad, mir, ljubav i blaženstvo. «Frustracija, bijes, strah, krivnja i bol samo su iluzije, djelići odvojenog uma», rekao je glas. «Oni ne postoje osim u tvojoj mašti.» Nastavio je: «Misliš li da Beskrajno koje sad doživljavaš mora povraćati?» Ne. «Misliš li da se Beskrajno ikada razboli?» Ne. «Naravno da ne, ta su stanja samo iluzije uvjetovanog uma.» Kasnije te noći opet sam počeo osjećati blagu mučninu, i glas je odmah rekao:

«Odakle potječe tvoja mučnina? Misliš li da Beskrajno sada osjeća mučninu? Znači, sigurno se identificiraš sa svojim tijelom. To je iluzija, Davide, tvoje tijelo je iluzija, a onda to mora biti i mučnina koju misliš da osjećaš u svom tijelu. Ako tvoje tijelo ne postoji, kako može postojati mučnina ili bol? To su iluzije, one postoje samo u umovima onih koji su uhvaćeni u Matrix.»

'Vrijeme' za zbunjivanje

Tim riječima mučnina me napustila i više se nije vratila. Glas mij je nastavio govoriti o Matrixu i Vremenskoj omči. Objasnio je da je iluzija 'vremena' potrebna za održavanje zarobljene svijesti u odvojenom stanju. Dok su ljudi uživljeni u protok 'vremena' ne mogu se uživjeti u Beskrajno jedno koje je 'bezvremeno'. Entitet Matrka, 'samოსვjesni strah', stvorio je iluziju vremena kako bi zadržao svoje žrtve, svoje zarobljenike, u stanju odvojenosti u kojem će zaboraviti tko su. Rečeno mi je da iako je Vremenska omča pet osjetila unutar Matrixa stvorila najsnažniju iluziju vremena' koje'protječe', druge'nefizičke' razine također su imale neke verzije toga. Glas je rekao da ljudski vidovnjaci i mediji mogu kontaktirati s entitetima koji kažu da u njihovim sferama ne postoji 'vrijeme' kako ga mi znamo. Oni koji su imali takozvana 'izvantjelesna' iskustva i 'iskustva blizu smrti' mogu potvrditi da U njihovom izvantjelesnom stanju nije bilo 'vremena'. Ali sama vibracijska priroda

Matrnica drukčija je od stvarnog 'bezvremenog' stanja Beskrajnog, i na neki način manipulirano 'vrijeme' prevladava širom Matrixa.

Stekao sam dojam da pojedinosti onoga što je glas želio reći nije moguće izraziti ljudskim jezikom. Ljudi koji su doživjeli izvantjelesna iskustva često govore o boravku na mjestu 'bez vremena' zato što je ono što su osjećali bilo potpuno drugačija verzija 'vremena' od one u Vremenskoj omči. Činilo im se da ne doživljavaju nikakvo 'vrijeme', a zapravo se radilo o drugoj verziji vremena. Vremenska omča stvara najviše straha za održavanje Matrixa zato što se stvarnost pet osjetila najpotpunije identificira s vremenom i kretanjem iz 'prošlosti' u 'budućnost'. Oni koji proživljavaju Vremensku omču najpotpunije su odvojeni od svog bezvremenog ja, Beskrajnog. U Vremenskoj omči sve je usmjereno na indoktriniranje iluzijom 'vremena'. «Misliš li da Beskrajno stari?», upitao je glas. «Ljudski umovi programirani su da vjeruju da njihova tijela stare, pa zato i stare, a to više od svega učvršćuje iluziju kretanja iz prošlosti u budućnost.» Ništa zapravo ne stari jer ne postoje ni vrijeme, ni prošlost, ni budućnost. Samo iluzija prima penziju, rekao je. DNK također nosi program starenja koji um prihvaća kao svoju stvarnost, ali DNK je također iluzija. «Misliš li da Beskrajno ima DNK ili da brine o svom genu raka? *Iluzija!*» U jednoj fazi tijekom noći vidio sam kako se Mjesec pojavio iza oblaka, i glas je tada rekao:

«Ah, Mjesec, Mjesec, kako pjesnici lirske govore o Mjesecu, o Mjesecu. *Iluzija!* Mjesec je holografika projekcija s ciljem stvaranja iluzije kretanja iz prošlosti u budućnost, prolaska 'vremena'. To je razlog zašto je tamo, kako bi zarobio um u iluziji vremena. Misliš li da je Beskrajnom potrebno Sunce kako bi preživjelo? Vidiš li Sunce ovdje gdje si sada? Ti si Beskrajno, pa zašto onda trebaš Sunce da te održava na životu? Ti si Beskrajno, sve je Beskrajno. Zašto osjećaš vrućinu Sunčevih zraka? Zato što su Matrixovo tijelo i um programirani i uvjetovani da to osjećaju, pa zato i osjećaju. Sve je to iluzija. Sunce i Mjesec hologramske su projekcije koje služe stvaranju iluzije dana i noći - kretanja 'vremena'.»

Rečeno mi je da je ono što zovemo svemir holografika iluzija slična 'nebu' projiciranom na strop planetarija. Jedina je razlika u tome što se u 'svemiru' sve projekcije javljaju u tri dimenzije, zato što su hologrami. 'Svemir' je plod naše uvjetovane mašte, rekao je glas, dio je naše stvarnosti samo zato što tako vjerujemo. Svemir je također daleko manji nego što ljudi misle. «Pogledaj nebo u planetariju, ono izgleda tako prostrano, pa ipak dopire samo do visine stropa.» Glas je zatim rekao: «Misliš li da je Zemlja to na čemu sada ležiš? Mmmm... *Iluzija!*» Kao i sve drugo u Vremenskoj omči i širom Matrixa, i Zemlja je samo holografika projekcija, kao i njena iluzorna 'površina'. «Ti sada ležiš na Zemlji samo zato što tako misliš.», rekao je glas. Ako vam je sve ovo novo i mislite da je nevjerojatno i fantastično, iznenadit ćete se kada saznate koliko se u posljednje vrijeme otkriva

znanstvenih dokaza koji potvrđuju istinitost toga. «Uvijek imaj na umu», rekao je glas - «beskrajna Ljubav jedina je istina, sve ostalo je opsjena. Sve.» Nastavio je:

«Ako vibrira, iluzija je. Beskrajno ne vibrira; ono je sklad i Jednota svega. Samo iluzija vibrira - ono što je stvoreno maštom i zabludama uma.»

Zakoni iluzije

Rečeno mi je da su zakoni fizike također iluzije. «Ne postoje zakoni fizike.», rekao je glas. «Znanstvenici stvaraju iluzorne 'zakone' za mjerenje iluzornog svemira.» Ne postoje 'zakoni' bilo koje vrste jer sve jednostavno jest. «Misliš li da Beskrajno treba 'zakone' kako bi se kroz njih izražavalo?» Zakoni fizike i matematike, kao i svi drugi zakoni koji 'upravljaju' fizičkim i nefizičkim svjetovima kreacija su zabludjelog uma. Ako znanstvenici vjeruju u takve 'zakone', takvo će biti njihovo iskustvo. Ne zato što zakoni postoje, nego zato što znanstvenici, i preko njih ljudi općenito, vjeruju da postoje, zato se tako i čini. Ali to traje samo dok se ne pojavi netko tko će promijeniti vjerovanje, kolektivnu stvarnost, i tada takvi 'zakoni' prestaju vrijediti. Stalno se iznova potvrđuje da uvjerenja znanstvenika koji izvode neki eksperiment utječu na rezultate eksperimenta. Najbliža stvar 'zakonu' koja postoji je ovo: ono što vjerujete, to ćete i vidjeti i doživljavati. Glas je objasnio da ono što doživljavamo kao 'opipljiv' svijet postoji samo zato što mi vjerujemo da postoji. Taj svijet nije 'tamo vani', nego je 'ovdje unutra' - u našim umovima. Znanstvenici su utvrdili da ne vidimo do 50% pa i više od onoga što prolazi 'kroz' naše oči zato što to filtriraju sljepoočni režnjevi mozga na temelju naših uvjetovanih vjerovanja prije nego što stigne do vizualnog korteksa, točke u kojoj zaista 'vidimo'. Naš je mozak taj koji vidi, a ne naše oči. Oči samo pružaju informacije, dok um odlučuje što će s njima. Stoga, što god da je naš um/mozak uvjetovan vidjeti, to će i vidjeti. Kada mislimo da u 'svjesnom' stanju živimo naše svakodnevne živote mi u stvari proživljavamo san, baš poput onih koje proživljavamo dok spavamo. Samo drukčiji san.

Možda druge razine mene samoga u ovom trenutku pričaju jedna drugoj kako su upravo imale čudan san u kojem su sjedile za računalom i pisale nešto o uzimanju biljnog napitka i življenju u Vremenskoj omči! Ono što mislimo da 'vidimo' samo je san. Beskrajna Ljubav jedina je istina - sve ostalo je opsjena. Iluminati (tj. u konačnici, entitet Matrix) koriste ovo shvaćanje uma za manipuliranje našim osjećajem stvarnosti i održavanje stanovništva u sadašnjem kontroliranom stanju. Oni ljudima govore što bi trebali vidjeti i zato oni to i vide. To je temeljna uloga 'normi' (službenih 'istina') o kojima sam doista opširno govorio i pisao. To je također razlog zašto vlasti tako očajnički nastoje ukloniti ili diskreditirati one koji se suprotstavljaju normama jer, čineći to, oni nude drugu viziju mogućnosti koja omogućava ljudima da 'vide' drukčiju stvarnost.

Nemam tijelo

Naša su tijela holografske iluzije koje u svari ne postoje na način kako mi mislimo da ih vidimo i doživljavamo, rekao je glas. Moramo jesi i piti samo zato što smo mi i naša tijela programirani (kroz uvjetovanje i DNK) da vjerujemo da moramo. I disati moramo isključivo iz tog razloga. Da, kad bismo prestali disati, 'umrli' bismo, ali to nije zato što moramo umrijeti. To bi se dogodilo samo zato što naša uvjetovana tijela i umovi vjeruju da bi to bio ishod, i zato to stvaraju. «Misliš li da Beskrajno sjeda za stol kako bi pojelo ručak?» - rekao je glas. «Misliš li da Beskrajno mora disati kako ne bi umrlo?» Zašto onda, upitao je glas, to moraju oni u Vremenskoj omči? Odgovor: zato što sebe i svoj osjećaj za moguće identificiraju s tim da su fizička 'ličnost' podređena iluzornim 'zakonima', a ne s onim što zapravo jesu - Beskrajno 'Jedno'. Glas je ponudio primjer raskoraka između opažene stvarnosti i beskrajnog ja:

«Zašto trebate letjeti okolo u avionima? Vi ste točka A i vi ste točka B, i vi ste sve između njih. Zašto onda morate koristiti avione da biste letjeli kroz sebe?»

'Zakon džungle' - iluuuuzija!

'Zakoni' prirode također su iluzija, objavio je glas. «Zašto je ljudima tako teško razumjeti zbog čega je 'Bog koji sve ljubi' stvorio zakone' prirode, zakone divljine, u kojima se sve temelji na ubijanju i preživljavanju?» Čini se da postoji velika proturječnost između 'božanske ljubavi' i pokolja i straha zapisanog u samom tkivu 'prirode'. Ali nema proturječja, rekao je glas, zato što je 'zakone prirode' stvorio Matrix, a ne Beskrajno. «Misliš li da bi Beskrajno, gdje se sada nalaziš, željelo gledati kako bilo što pati i živi u strahu, a kamoli stvoriti strukturu u kojoj je to normalno?» Priroda je još jedna holografka projekcija koja je 'stvarna' samo zato što smo uvjetovani vjerovati da je stvarna. 'Zakoni' prirodnog svijeta odražavaju stanje njenog stvoritelja, entiteta Matrixa; stanje straha i očajničke borbe za preživljavanje. Postoje i neki naizgled predivni izrazi prirode na 'planetu Zemlji', rekao je glas, i sve dok smo svjesni da su oni iluzije, možemo u njima uživati. Ali moramo paziti da nas ono što vidimo na Zemlji ne općini, inače postajemo poput moljca hipnotiziranog svjetlom, zarobljeni iluzijama koje nas drže u odvojenom stanju. Poruka je bila da uživajte u onom što vidite, ali da pritom imate na umu da je ono što vidite samo ono što mislite da vidite. Iluzija vas može kontrolirati samo ako mislite da je stvarna.

Matrix novog doba

Zanima li vas 'New Age' misao ili neke od istočnjačkih religija i filozofija sljedeće informacije mogle bi vas pomalo iznenaditi. Glas mi je objasnio da se najveći dio

'inkarnirane' svijesti koja napušta 'fizičko' tijelo u trenutku koji zovemo 'smrt' ne povezuje svjesno s Beskrajnim. Umjesto toga, odlazi u druge 'nefizičke' dimenzije Matrixa. Svijest se možda povukla iz Vremenske omče, ali još uvijek je zalijepljena za muholovku, premda u njenom nešto manje gustom izrazu. Reinkarnacija je ciklus u kojem svijest ulazi i izlazi iz Vremenske omče iz drugih razina Matrixa. Koncept reinkarnacije još je jedna kreacija entiteta Matrixa kojom se svijest zadržava u ciklusu sužanjstva, dok vjeruje da evoluirala kroz iskustva u skladu s vjervanijama *New Agea*. «Misliš li da se Beskrajno mora reinkarnirati?» - upitao me glas. «Svijest u Matrixu također je Beskrajno, pa zašto bi se onda morala reinkarnirati?» Ne mora, samo vjeruje da mora. Kao u izreci «smrt nije lijek za neznanje», svijest u drugim razinama Matrixa također je zarobljena iluzijama. Kad se svijest povuče iz 'fizičkog' tijela ne postaje odmah ponovno prosvijetljena. To ovisi o njeznoj stvarnosti. U carstvu pet osjetila ono što mislimo da bismo trebali vidjeti ono je što nam se čini da vidimo i doživljavamo. Isto to, kako je objasnio glas, događa se i u drugim frekvencijama Matrixa. Ako svijest napusti tijelo sigurna i uvjerena da odlazi u raj Isusa i kršćanske verzije Boga, to će i biti njezino iskustvo, to je ono što će 'vidjeti' zato što je vjerovala da će to vidjeti. Isto je s drugim vjerskim uvjerenjima: Matrix održava kršćanski 'raj', islamski 'raj', hinduistički 'raj', židovski 'raj', itd. Međutim, oni nisu ništa drugo nego plodovi očekivanja.

Samo ono što je slobodno od uvjetovanog vjerovanja u stanju je transcendirati vibracijske iluzije Matrixa i svjesno postati jedno s Beskrajnim. Vjerovanje je zatvor, a druge razine Matrixa druge su razine iluzije. To znači da golemu većinu informacija 'kanaliziranih' kroz vidovite osobe u Vremensku omču potječe od svijesti koja je još uvijek uhvaćena u Matrix. Ona može znati više od onih u gustoći Vremenske omče, ali još uvijek je u mreži iluzija.

Dano mi je da vidim sliku ljudi koji simbolično padaju s neba na pješačku stazu koja vodi preko polja. Glas je rekao da zbog toga što je svijest u Matrixu uhvaćena u ciklusu ulaženja i izlaženja iz Vremenske omče kroz 'reinkarnaciju', ljudi nisu uvjetovani vjerovanjima samo jednog 'fizičkog' životnog vijeka. Uvjetovani su beskrajnim iskustvima u Vremenskoj omči, a između tih 'fizičkih' izleta bili su u drugom obliku iluzornog stanja. Dakle, već su bili uvjetovani kada su ušli u stvarnost Vremenske omče radi dodatnog uvjetovanja. U tome leži razlog zašto ljudi tako lako upadaju u uvjetovani, servilni mentalitet. Već su mnogo puta to prošli. Dok su te riječi izgovarane vidio sam kako pješačka staza postaje istrošena pod stopalima koja su gazila po istom tlu sve dok nije izgledala poput neke vrste brazde na gramofonskoj ploči. Postajala je sve dublja i dublja, a likovi koji su hodali po stazi ulazili su sve dublje i dublje u mračnu 'brazdu' dok ne bi nestali. «Je li ikakvo čudo što ljudi traže svog Boga?» - upitao je glas. «To je jedino mjesto gdje mogu vidjeti nekakvo svjetlo!»

Glas mi je rekao da su 'New Age' misao te neke filozofije Istoka i starosjedilačkih kultura prosvjetljenije od religija i znanosti glavne struje društava usmjerenih isključivo na Vremensku omču. 'New Age' stvarnost razumije da je 'fizička' razina

samo jedna dimenzija postojanja i da ih, iza vibracijskih zidova ljudskih osjetila, ima još mnogo. To je dobro, ali ono što ne razumije je da su te druge vibracijske dimenzije također razine Matrixa. One su neprestan 'izvor' svijesti za naseljavanje Vremenske omče i stvaranje straha potrebnog za održavanje Matrixa 'na životu'. *New Age* vjerovanje da 'Veliko bijelo bratstvo' ili 'Ashtarovo zapovjedništvo' komunicira s izabranim ljudima manipuliranje je Vremenskom omčom iz drugih razina Matrixa. U stvari, neke komunikacije čak potječu iz Vremenske omče i usađuju se u umove 'vidovnjaka' pomoću kontrole uma i oblika tehnološke 'telepatije'. Kada vidovnjaci, poput onih u predstavama i na televiziji, komuniciraju s umrlim rođacima ljudi iz publike, oni kontaktiraju s razinama Matrixa koje su vrlo blizu stvarnosti Vremenske omče. Entiteti iz drugih frekvencija s kojima komuniciraju mogu biti svjesni postojanja drugih 'svjetova izvan 'fizičkog', ali i dalje su u razinama deluzija Matrixa. Govore o 'Dvoranama učenja' u svojim nefizičkim svjetovima, te kako je Zemlja duhovno 'učilište' gdje ljudi dolaze učiti teške lekcije i odrađivati svoju 'karmu'. To je iluzija, rekao je glas, potpuna *iluuuuuzija!* «Misliš li da Beskrajno mora ići u školu kako bi nešto naučilo, kada zna sve što se može znati?» - pitao je glas. Što se tiče karme, ideje da morate iskusiti ono što ste činili drugima, glas me upitao: «Zašto bi Beskrajno moralo iskusiti ono što je činilo samo sebi?» Ideja o karmi Matrixova je manipulacija koja služi potvrđivanju vjerovanja u protok 'vremena' - to je moja karma iz prošlog života ili stvaram karmu za budućnost - te zadržavanju ljudi u stanju krivnje i gnušanja nad sobom. «Beskrajna Ljubav ne prosuđuje sebe i ne gnuša se same sebe - to su iluzije odvojenosti.»

Koji si znak? Pa, svi

Glas je zatim prešao na astrologiju. Da, rekao je, čini se da astrologija 'djeluje', u smislu da se određeni tipovi 'ličnosti' i osobine mogu predvidjeti pomoću iluzornog 'vremena' i 'mjesta' rođenja osobe u 'godini' (klasična iluzija Vremenske omče). Ali zašto je tako? Astrologija 'čita' vibracijska polja Vremenske omče, i premda u tome može biti djelotvorna u uspješnim rukama, to je još uvijek Matrixova iluzija koja se temelji na podjelama, a ne Jednoti. Kako je objasnio glas, astrologija je još jedna kreacija Matrixa za poticanje ljudi da se još jače identificiraju sa svojom iluzornom 'ličnošću' - ja sam Bik, Lav, Jarac ili što već. Ona naglašava podjelu na dijelove, a ne cjelinu. «Misliš li da Beskrajnom trebaju astrološka tumačenja?» - upitao je glas. «Misliš li da se savjetuje s vidovnjacima oko svoje 'budućnosti' ih posjećuje čitača tarot-karata?» Sve su to identifikacije s 'fizičkom' ličnosti, i takva predviđanja 'unaprijed' samo su gledanja niz Vremensku omču, to je sve. Fizičari su izuzetno pomogli u objašnjavanju ljudima da je 'smrt' iluzija. Najbolji među njima - oni koji se povezuju s Beskrajnim izvan Matrixa - mogli bi u Vremensku omču donijeti vrlo važne informacije koje oslobađaju um, rekao je glas. Međutim, vjeruju li ljudi da će se dogoditi ono što je rekao vidovnjak ili čitač tarota, mogu to i ostvariti. Ono što ljudi vjeruju, to 'vide' i doživljavaju. U stvari, svi mi imamo

moć stvoriti svaku stvarnost koju želimo. Dok sam slušao te riječi, prikazan mi je simboličan prizor Beskrajnog koje sjedi za stolom u trenutku kad je netko donio jutarnje novine. Beskrajno je pogledalo popis znakova na astrološkoj stranici i reklo: 'Oh zaboga, za ovo će mi trebati cijelo jutro jer sam ja svi oni.» Otada odbijam identificirati se s mojom astrologijom i umjesto toga identificiram se samo s time da sam sve što postoji. Ukoliko se ne identificiram s 'Bikom', 'Ovnom' ili 'Davidom Ickeom', počinjem se oslobađati utjecaja i ograničenja.

New Age i religije glavne struje vjeruju u postojanje 'svjetla' i 'tame'. Ali nema ni 'svjetla' ni 'tame', rekao je glas. To su iluzije. Vjerovanje da je svjetlo potrebno kako bi bilo ravnoteža tami potpuno je zavedeno, a vjera u postojanje 'svjetla' izaziva podijeljenost jednako kao vjerovanje u postojanje 'tame'. Vjerovati u 'svjetlo' znači da također morate vjerovati u 'tamu', pa tako vjera u 'svjetlo' također stvara iluziju njegove prividne suprotnosti - tame. I opet se radi o plodovima odvojenog uma. Svjetlo i tama iluzije su Matrixa smišljene radi izazivanja podjela, sukoba i straha. Beskrajno nije svjetlo, baš kao što nije ni tama. Ono je ravnoteža svega. Nije 'dobro' ni 'loše', 'svijetlo' ni 'tamno', crno ni bijelo, muško ni žensko, ono jednostavno *jest*, Jednota svega. Također ne postoje nikakvi 'demoni', rekao je glas. To su projekcije Matrixovog uma i kreacije ljudskih umova koji prihvaćaju njihovo postojanje. «Demoni se manifestiraju samo u umovima koji u njih vjeruju.» Ako je Beskrajna Ljubav jedina istina, a sve ostalo opsjena, kako demoni mogu biti išta drugo nego iluzije? Oni su hologrami projicirani iz mašte uplašanih i manipuliranih umova. Ideja da se 'svjetlo' mora 'boriti' protiv 'tame' i demona samo učvršćuje vjerovanje u njihovo prividno postojanje. Nema potrebe za 'borbom' protiv bilo čega; oni koji to rade samo osnažuju ono protiv čega se bore, potvrđujući njegovu 'stvarnost'. Ako se ljudima ne sviđa njihovo životno iskustvo, trebali bi opažati drukčiju stvarnost i manifestacije ove sadašnje tada bi nestale. Ne sviđa vam se vaš san? Onda sanjajte nešto drugo.

Zašto pitati kada znate?

Glas je naglasio da se moramo identificirati s time da smo Beskrajno a ne djelić uma uguran u tijelo želimo li se osloboditi iluzija Matrixa. Ne postoji David Icke, samo Beskrajna svijest. Ako se poistovjećujemo s Beskrajnim, a ne nekim hologramom čije je imaginarno 'postojanje' san, Matrix nas više neće kontrolirati. Prestanite postavljati pitanja, rekao je glas, i počnite znati odgovore. Nije mislio na retorička pitanja radi ilustriranja neke ideje, nego na ona koja potječu od uvjerenja da nešto ne znamo. «Vi ste Beskrajno, dakle znate sve; mislite li da Beskrajno postavlja pitanja kad već zna sve što se može znati?» Uvijek kad se poistovjećujemo s ograničenošću, neznanjem i našom iluzornom ličnošću, odvajamo se od Beskrajnog koje zna sve i jest sve. Kada postavljamo pitanja, prihvaćamo da ne znamo odgovor. Bi li Beskrajno to učinilo? Prestanite postavljati pitanja i znat ćete odgovor, rekao je glas, i, prilagodivši rečenicu iz prvog filma ciklusa *Matrix*,

dodao je: «Nije pitanje to što te izluduje, nego njegovo postavljanje.» Psihijatar R. D. Laing jednom je rekao: «Ako ne znam da znam, mislim da ne znam.» Ljudima toliko nedostaje samopouzdanja da traže od drugih da im govore što da misle, ali kad bi uspjeli osloboditi svoje umove od te sumnje i ograničenosti, jednostavno bi znali'. Nemojte nešto misliti, znajte. Nemojte pitati, znajte.

Tratimo živote sanjajući

Nakon Brazila bolje razumijem prirodu naše sanjane stvarnosti. Jednom prilikom šetao sam uz plažu po divnom sunčanom danu u izmijenjenom stanju svijesti zahvaljujući čarobnim gljivama'. To je bio jedini 'drugi put' da sam nešto uzeo kako bih pristupio izmijenjenoj stvarnosti. Glas mi je rekao: «Pogledaj oko sebe, zar ne izgleda kao san? Ne ostavlja li dojam poput sna koji doživljavaš dok spavaš?» Zaista je bilo tako, i kasnije je 'sjećanje' na to iskustvo bilo izuzetno nalik snu. Je li se dogodilo? Je li to zaista sve bio san? Bilo je poput šetanja kroz sliku, 'mjehur' stvarnosti, a smijeh je dolazio puno lakše nego u čistom osjetilnom stanju. Zanimljivo mi je bilo to što su me 'ovozemaljske' pojave mogle istog trena izbaciti iz izmijenjenog stanja svijesti. Šetao sam uživajući u svojoj proširenoj stvarnosti kad sam ugledao policijski auto i počeo razmišljati o autoritarnom sustavu.

Odmah sam izašao iz svog izmijenjenog stanja i bio natrag, 'ovdje'. Kasnije sam počeo razmišljati o nečemu vezanom uz strah i dogodila se ista stvar. Svaki put kad bih provjerio 'vrijeme' na svom satu bio sam izbačen iz izmijenjenog stanja jer sam se uživio u stvarnost Vremenske omče. To mi je omogućilo da bolje razumijem kako nas Vremenska omča/Matrix drži u manipuliranoj stvarnosti i zašto je sustav organiziran na takav način.

Zanimanje za psihoaktivne tvari doživjelo je eksplozivan rast tijekom šezdesetih s upotrebom droga kao što je LSD, ali one su uglavnom postale bijeg iz ove stvarnosti umjesto da budu most do nove. Ja ne želim bježati iz ove stvarnosti, želim ju promijeniti, a doživljavanje izmijenjenih stanja može nam pomoći da razumijemo igru s kojom imamo posla. Ljudi koji su proučavali učinke droga kao što je LSD iz te perspektive zasigurno su naučili mnogo više o stvarnosti nego što bi inače naučili. Jedan od njih je Stanislav Grof, autor knjige *Holotropni um*,⁴ i bivši profesor na Medicinskom fakultetu Sveučilišta John Hopkins. Bio je osnivač Međunarodnog transpersonalnog udruženja, razvio je metode za uvođenje ljudi u izmijenjena stanja zvana rad s holotropnim disanjem. Grof je bio uvjereni materijalist i ateist dok 1950-ih nije počeo proučavati učinke LSD-a, nastojeći utvrditi ima li od njega medicinske koristi. Njegova istraživanja potrajala su desetljećima. U prvim iskustvima s LSD-om doživio je nešto što je nazvao «izvanredan susret s mojim podsvjesnim». Odmah je shvatio da je nepopustljiva 'istina znanstvenog *establishmenta*, koja se u školama i sveučilištima uči kao činjenica, obična fantazija.

»Tradicionalna znanost drži da su se organska tvar i život razvili iz kemijske smjese prvobitnog oceana isključivo kroz nasumične interakcije atoma i molekula. Slično tome, tvrdi se da se materija organizirala u žive stanice, a stanične u složene višestanične organizme sa središnjim živčanim sustavom isključivo kroz slučajnost i 'prirodan odabir'. I nekako, zajedno s tim objašnjenjima, pretpostavka da je svijest nusprodukt materijalnih procesa koji se događaju u mozgu postala je jedna od najvažnijih metafizičkih postavki zapadnog svjetonazora.«

«Kako suvremena znanost otkriva duboke interakcije između kreativne inteligencije i svih razina stvarnosti, ta simplicistička slika svemira sve više postaje neodrživa. Vjerojatnost da su ljudska svijest i naš beskrajno kompleksan svemir mogli nastati kroz nasumične interakcije inertne materije prikladno je uspoređena s onom da tornado koji prođe kroz odlagalište starog željeza može slučajno sastaviti *jumbo-jet 747*.»⁵

Itzhak Bentov u svojoj knjizi *Prikradanje divljem njihalu* naziva takav način razmišljanja 'sindrom žirafe'. Naziv je nadahnut pričom o čovjeku koji prvi put u životu vidi žirafu i njenu enormnu visinu, vrat i noge. To se toliko suprotstavlja njegovoj stvarnosti da ju isključuje kao nemoguću i odbacuje ideju da takva životinja može postojati. Stanislav Grof proveo je oko 4.000 seansi s LSD-om i 20.000 sa svojim radom s holotropnim disanjem, koji uključuje kombinaciju tehnika disanja, zvuka, tjelesnih vježbi i umjetničkog izražavanja. To, kako kaže Grof, ima «izvanredan potencijal za otvaranje puta istraživanju čitavog spektra unutarnjeg svijeta.» Fascinirala su ga izvanredna stanja svijesti kojima su njegovi subjekti i klijenti bili u stanju pristupiti. Iskusili su kako je biti životinja i biljka, opisali su zamršene pojedinosti njihove genetike i ponašanja koji su se kasnije pokazali 100% točnima. Čak su iskusili kako je to biti atom ili krvno zrnce, gledati unutrašnjost Sunca, kako su se osjećali u maternici i u rodnom kanalu. Drugi su reldi da su postali svijest cijelog kozmosa, a i ja sam točno znam kako je to. Kako je to bilo moguće? Zato što mi *jesmo* kozmos, mi smo svaka stanica i atom, i ne postoje 'prošlost' ni 'budućnost'. Zatvor pet osjetila - Vremenska omča - odvaja nas od shvaćanja da smo svi mi Jedno. Zapravo, ta percepcija podijeljenosti *jest* zatvor.

U tim izmijenjenim stanjima izvan pet osjetila možemo ponovno steći našu svjesnu povezanost s Beskrajnim i iskusiti bilo koji izraz Beskrajnog - sve što postoji. Pogledajte ocean. Dajemo mu različita imena kao Tihi ili Indijski, kao što i samima sebi dajemo imena poput Bili Jones ili David Icke. Ali ti su 'različiti' oceani ista voda, kao što smo mi ista svijest. Pa gdje je onda ocean? Razbija li se o obalu Indije? Oplakuje li plažu na Jamajci? Jesu li to uzburkane vode Južnokineskog mora? On je sve to, i zato može iskusiti sve to. Mi smo beskrajna svijest koja je sve. Gdje se nalazimo? Jesmo li stablo u vrtu? Jesmo li šuma niz cestu? Jesmo li Sunce na nebu? Jesmo li odraz koji vidimo u zrcalu ili kišne kapi na našem licu? Mi

smo sve to jer smo izraz bezgraničnog Jednog i možemo doživjeti bilo koji aspekt bezgraničnog Jednog koje jesmo. Izmanipulirani smo tako da vjerujemo da smo izolirane 'pojedinačne' kapljice, a zapravo smo ocean. Mi čak nismo dio oceana, mi *jesmo* ocean. Kada vratite kapljicu natrag u vodu, gdje završava kapljica i gdje počinje ocean? Nema podjele, kapljica postaje ocean. To su znanje prosvijetljeni objavljivali kroz čitavo ljudsko postojanje, ali službena znanost poricala je njegovu istinitost. Starogrčki filozof Platon rekao je da su ljudska bića poput ljudi koji sjede u pećini uvijek okrenuti prema zidu. Svemir su sjene koje padaju na zid, iluzije koje ljudi pogrešno smatraju stvarnošću. Jedina je stvarnost ili istina svjetlo - svijest - koje omogućuje postojanje sjena. Drevna vedska djela iz Indije govore isto. Hinduistički mistik iz osmog stoljeća, Shankara, je rekao: 'Cijeli ovaj svemir o kojem govorimo i mislimo nije ništa drugo nego Brahman [beskrajna svijest]. Ne postoji ništa drugo.»⁶

Ja sam to znao otkad je počela moja preobrazba u Peruu, ali u Amazoni sam to osjetio kao nikad prije. Ljudi često kažu da što više znaju, shvaćaju da imaju više za naučiti. Ali jednom kad stignete do praga razumijevanja, vrijedi suprotno. Što više znate, manje trebate znati zato što je sve tako jednostavno: Beskrajna ljubav jedina je istina - sve ostalo je obmana.

• IZVORI

- ¹ Citirano iz *Lankavatara Sutra* Kena Wilbura u *New Holographic Paradigm* (New Science Library, Boulder, Colorado, 1982), str. 161
- ² Wilson Bryan Key, *The Age of Manipulation* (Madison Books, USA, 1989), str. 216
- ³ Michael Talbot, *The Holographic Universe* (HarperPerennial, New York, 1992), str 176
- ⁴ Stanislav Grof, *The Holotropic Mind* (HarperSanFrancisco, 1990)
- ⁵ *The Holotropic Mind*, str. 5
- ⁶ Shankara, *Crest Jewel of Discrimination* (Vedanta Press, Hollywood, California, 1975)

TRINAESTO POGLAVLJE

Dobro, sad to dokazi!

Dugoročno je daleko opasnije ustrajati na iluzijama nego suočiti se s činjenicama.

Fizičar David Bohm

Zabavno je gledati kako su javnost i mediji spremni prihvaćati laži koje podvrljuju političari bez ikakvih zahtjeva za'dokazima, a ipak uporno traže dokaze od svakoga tko osporava službenu verziju stvarnosti. Službena 'istina' o 11. rujna jedan je takav slučaj. Učenik osnovne škole mogao bi rasturiti tu priču. Ali kad se suoče s drugim objašnjenjima tih događaja, kao i samog života, isti ljudi koji bez pogovora prihvaćaju te gluposti viču: «Gdje je dokaz?»

«Sve je to lijepo, stari, ali kako me možeš uvjeriti ako nemaš dokaze koji to potkrepljuju? Ne mogu vjerovati u nešto što nije dokazano, je li tako?»

Nažalost, ljudi vjeruju; i prožive cijeli život vjerujući u to. Ovdje treba ukazati na nekoliko stvari. Najprije, zašto ne možemo 'osjećati' i 'znati' našu stvarnost umjesto što inzistiramo da uvjetovani i manipulirani um mora biti jedini arbitar 'istine' kroz davanje argumenata koje smatra 'dokazima'? Što je, uopće - 'dokaz'? Dokaz je samo ono što uvjetovani um prihvaća kao dokaz. Milijarde ljudi uvjereni su da je službena verzija o 11. rujna istinita zbog 'dokaza' koje je objavila vlada Sjedinjenih Država. Naposljetku, nisu li pronašli putovnicu jednog od otmičara koja je čudom preživjela vatrenu kuglu kako bi bila pronađena na cesti? Pa, zapravo, ne, nisu jer je to bila laž. Ali FBI je naveo imena 19 otmičara, nije li? Ne, dali su nam imena 19 ljudi, od kojih je za barem sedam utvrđeno da su još uvijek živi. Ali, dokazali su da je to učinio Bin Laden, to je sigurno. Čuo sam da su tako rekli. Da, točno, čuli smo da tako kažu i ništa više. Nisu predložili nikakve 'dokaze', ni bilo što drugo, samo su ponavljali svoju bajku, što su milijarde prihvatile kao 'dokaz'. Oni koji su koristili svoja'srca', svoju intuiciju, znali su da nešto jako smrdi u službenoj verziji čak i prije nego što je počela bilo kakva daljnja istraga. Možete li intuitivno 'osjetiti' da je ono o čemu sam govorio u prošlom poglavlju istina čak

i bez'znanstvene' podrške? Samo vi znate čini li vam se to točnim ili ne; ne treba vam neki tip sa zvučnom titulom i slovima iza svog imena da vam kaže što da mislite. Što vam govori vaše srce? Samo je to važno. Drugo, uopće ne pokušavam bilo koga uvjeriti u bilo što, to uopće nije moja namjera ni želja. Zašto se onda gnjavim time? Želim razumjeti što se događa i mislim da je pravedno da svi imaju pristup svim dostupnim informacijama, a ne samo verziji koja odgovara onima na vlasti. Što će ljudi na temelju toga zaključiti njihova je stvar, ne moja. Treće, čak i za one koji još uvijek zahtijevaju 'dokaze' za sve, postoji sve enormnija količina znanstvenih dokaza za teme iz prethodnog poglavlja, koliko god one isprva mogle zvučati fantastično.

Vidjeti znači vjerovati?

«Ne mogu vjerovati vlastitim očima.», kažu ljudi. Ne bi ni trebali, jer oči zapravo ne vide. One su leće koje propuštaju informacije do vizualnog korteksa u mozgu, i tek tamo u stvari 'vidimo'. Mi 'vidimo' mozgom, ne očima. Bolje bi bilo reći «ne mogu vjerovati vlastitom mozgu» ili «vidio sam vlastitim mozgom». Na putu od očiju do vizualnog korteksa sljepoočni režnjevi ureduju i rekonstruiraju do 50% i više tih informacija, pa 'vidimo' samo ono što mozak, sa svim njegovim uvjetovanim stvarnostima, odlučuje da vidi. U svojoj izuzetnoj knjizi *Holografski svemir* Michael Talbot piše o radu neurofiziologa Karla Pribrama i drugih:

«Pribram je otkrio da vizualne informacije koje majmun prima preko svojih optičkih živaca ne putuju izravno u njegov vizualni korteks, nego se najprije filtriraju kroz druga područja mozga. Brojna istraživanja pokazala su da isto vrijedi i za ljudski vid. Vizualni podaci koji ulaze u naše mozgove preuređuju se i modificiraju u našim sljepoočnim režnjevima, i tek se onda prosljeđuju do vizualnih korteksa. Neka istraživanja sugeriraju da se manje od 50 posto onoga što 'vidimo' zaista temelji na informacijama koje dolaze do naših očiju. Preostalih više od 50 posto sastavljeno je od naših očekivanja o tome kako bi svijet trebao izgledati (a možda i od drugih izvora, kao što su stvarnosna polja). Oči možda jesu organi vida, ali mozak je taj koji vidi.»

Takav je put informacije, ili 'svjetlosti', kako ju neki zovu, kada prelazi iz očiju u mozak: svjetlost ulazi u oko prolazeći kroz vanjski, proziran sloj zvan rožnica, nastavlja dalje kroz zjenicu koja se širi ili skuplja kako bi propustila više ili manje svjetlosti, ovisno o okolnostima. Taj proces kontroliraju obojeni dijelovi naših očiju, šarenice; od zjenica/šarenica ide u leću kako bi bila fokusirana; sljedeća je postaja staklovina, želatinasta tvar iza leća; nakon toga svjetlost/informacija pada na mrežnicu koja bilježi 'sliku' poput filma u fotoaparatu. Ali ta slika snimljena u mrežnici okrenuta je naglavačke i dvodimenzionalna je; ona odlazi dalje u optički živac koji šalje sliku kroz mozak do zatiljnog režnja. Tek tada mozak ponovno

sastavlja naglavce okrenutu, dvodimenzionalnu sliku koju šalju oči u oblik koji mislimo da vidimo. Znanstvenici tumače da je pretvorba iz 2-D u 3-D moguća zato što mozak uzima svjetlost/informacije iz oba oka i kombinira ih u jednu 3-D sliku, slično kao kod onih uređaja za gledanje 3-D slika koje možete kupiti.² Osobno, međutim, smatram da je proces sofisticiraniji od toga.

Kakav samo put treba proći sve što 'vidimo'. Uzimajući u obzir te činjenice jasno je da naša 'fizička' stvarnost ne nastaje 'vani', nego 'unutra'. To je kao da gledate kroz prozor i nekome prepričavate verziju onoga što vidite koja odgovara vašim vjerovanjima, a ne onome što se stvarno događa. Kako su pokazale studije, muškarcima i ženama, primjerice, doista je problem točno međusobno komunicirati jer jedno ne čuje ono što drugo kaže. Odvija se proces uređivanja u kojem svatko od njih 'čuje' ono što podržava njihova uvjetovana vjerovanja i predrasude o onom drugom. Vidio sam televizijske emisije u kojima su snimili razgovor, pitali svakog sudionika što je onaj drugi rekao, i nakon toga pustili snimku. Zapanjili bi se shvativši koliko su netočno čuli ono što im je rečeno ili ton kojim su se drugom obraćali. Isto ćete doživjeti u bilo kojem razgovoru između ljudi krutih uvjerenja. Sjećate se anketa američke javnosti koje su otkrile koliko je njih vjerovalo u zapanjujuće besmislice o i l. rujna, Iračkom ratu i otkrivanju i upotrebi kemijskih i bioloških oružja? Steve Kuli, direktor Programa za stavove o međunarodnoj politici na Sveučilištu Maryland, rekao je da razina neinformiranosti sugerira da neki Amerikanci možda nastoje izbjeći iskustvo «spoznajne neusklađenosti». Ukratko, njihova uvjerenja u sukobu su s činjenicama. Tako su njihova uvjerenja, a ne činjenice, ono što upravlja njihovim reakcijama i odgovorima. Usađivanje uvjerenja Illuminatima je važnije od svega, s obzirom da kroz uvjerenja manifestiramo našu stvarnost.

Ono što ne Vidimo', izmišljamo

Oči imaju slijepu točku na mjestu gdje se optički živac spaja s okom usred mrežnice. Bez obzira što gledali, iz tog dijela oka ne možemo vidjeti ništa, ali mozak sklapa sliku na temelju raspoloživih informacija i popunjava 'rupu'. Stvarnost je samo ono što smo programirani vjerovati da je. Ono što vjerujemo da 'vidimo', to i vidimo, pri čemu isto vrijedi za svih pet osjetila. Fenomen sindroma 'fantomskog uda', kada ljudi i dalje osjećaju ud koji im je amputiran, još je jedan primjer načina na koji naša osjetila reagiraju na osjećaj za stvarnost u mozgu. U prvom filmu ciklusa *Matrix* žena poznata kao 'Proročica' kaže Neu da ne brine za vaz. Koji vaz, pita on? Dok to govori, vaza pada na pod kraj njega. On se duboko ispričava, ali Proročica odvraća: «Ono što će te stvarno kopkati je bi li se to dogodilo da ništa nisam rekla.» Neprestano nas programiraju da prihvaćamo stvarnosti koje odgovaraju planu, jer kad ih prihvatimo, te se stvarnosti mogu manifestirati. Pitam se koliko često ljudi toliko opsesivno upozoravaju djecu na nešto da dječji um apsorbira i stvara tu stvarnost. «Uvijek sam mu govorila da će mu se dogoditi nesreća ako ne

bude pažljiv, i sad mu se dogodila.» Illuminati koriste isti proces za kolektivni um čovječanstva kako bi manifestirali stvarnost koju žele da imamo. Kad sam upitao Creda Mutwu zaštoveći broj ljudi ne vidi gmazolike entitete, odgovorio mi je da je to zato što oni toliko odudaraju od ljudske stvarnosti da ih mozak uklanja iz onoga što 'vidi'. Mistik Sri Aurobindo Ghose također je rekao da većina ljudi ima 'mentalni paravan' koji ih sprječava da vide iza «zastora materije».

Je li kćer tu ili nije?

U *Holografskom svemiru* Michael Talbot prisjeća se jednog svog iskustva koje potvrđuje ono o čemu ovdje govorim. On kaže da je sredinom 70-ih njegov otac unajmio profesionalnog hipnotizera da zabavlja skupinu prijatelja. Jedan od izabranih za hipnotiziranje bio je čovjek po imenu Tom. To mu je bilo prvi put da se sreo s hipnotizerom. Ono što scenski hipnotizeri rade je da programiraju osobu da vjeruje kako vidi ili radi nešto potpuno izmišljeno. Svi smo vidjeli kako postižu da ljudi vjeruju da vide golu publiku, ili da su pas, miš ili nešto treće. Michael Talbot priča kako je ovaj hipnotizer učinio da Tom vjeruje da je u sobi žirafa te da pojede sirov krumpir, uvjeren da se radi o jabuci. Sve to potvrđuje da mozak vidi i doživljava ono što je programiran vjerovati da vidi i osjeća. Ali najdojmljiviji dio priče uslijedio je kada su Toma vratili u 'budnu' svijest. Neposredno prije nego što će završiti formalno stanje transa rekao je Tomu da nakon što se probudi neće biti u stanju vidjeti svoju kćer Lauru. Hipnotizer je zamolio Lauru da stane ravno ispred svog oca tako da on, nakon što otvori oči, gleda u njen trbuh. Upitao je Toma može li vidjeti svoju kćer. «Ne.», odgovorio je. Laura se čak hihotala, ali to nije imalo utjecaja. Hipnotizer se sakrio iza Laure i prislonio nešto uz donji dio njenih leđa. Da bi to vidio, Tom je morao biti u stanju gledati kroz svoju kćer. Hipnotizer je upitao Toma što drži u ruci. Nagnuvši se naprijed i gledajući u trbuh svoje kćeri, on je odgovorio «Sat.» Upitan može li pročitati posvetu na satu, škiljeći kako bi pročitao sitna slova, to je i učinio. Hipnotizer je pokazao da je zaista u ruci imao sat s tim natpisom.³ Tomov um bio je programiran da vjeruje kako ne može vidjeti svoju kćer i zato ju nije vidio. Štoviše, vidio je što je iza nje. Kako je to moguće? Mi stvaramo našu stvarnost 'ovdje unutra' a ne 'tamo vani'. Ta nam spoznaja daje izvrsne mogućnosti razumjeti kako Illuminati, i kroz njih Matrix, kontroliraju milijarde ljudi od (iluzorne) kolijevke pa do groba. Oni nas programiraju da vjerujemo u verzije nas samih, života, mogućnosti i svijeta, i to vjerovanje konstruiraju našu stvarnost u skladu s tim indoktriniranim nacrtom. Mi 'vidimo' samo ono što smo uvjetovani vidjeti i brišemo sve što tome proturječi. Na primjer, pobornicima rata izjava «Ja želim mir» govori «Ja želim puštati 'teroristima' i 'diktatorima' da rade što žele». Ili, zagovornicima nespontanog industrijalizma izjava «Moramo zaštititi Planet» govori «Moramo se vratiti životu u šatorima i pećinama i obrađivanju zemlje konjima i plugovima.» Nijedna od strana ne čuje ono što je rečeno zato što njihovi umovi uređuju poruku tako da se slaže s njihovim

uvjerenjima. Prisustvovao sam mnogim razgovorima poput ovih, i sve postaje polarizirano - baš kao što Illuminati žele. Polarizacija == podjela i sukob, a podjela i sukob = zavadi pa vladaj. To je razlog zašto žele sukobljavanje i kruta uvjerenja, Illuminati trebaju 'desnicu' i 'centar'; trebaju 'siromašne' kao što trebaju i 'bogate'; trebaju 'crno' kao što trebaju i 'bijelo', i trebaju 'za' kao što trebaju i 'protiv'. Sve ove godine pišem da Illuminati nije previše briga u što vi vatreno vjerujete sve dok vatreno vjerujete u nešto, zato što vas onda mogu zavaditi s drugima koji vjeruju u (naizgled) suprotno.

Holografška iluzija

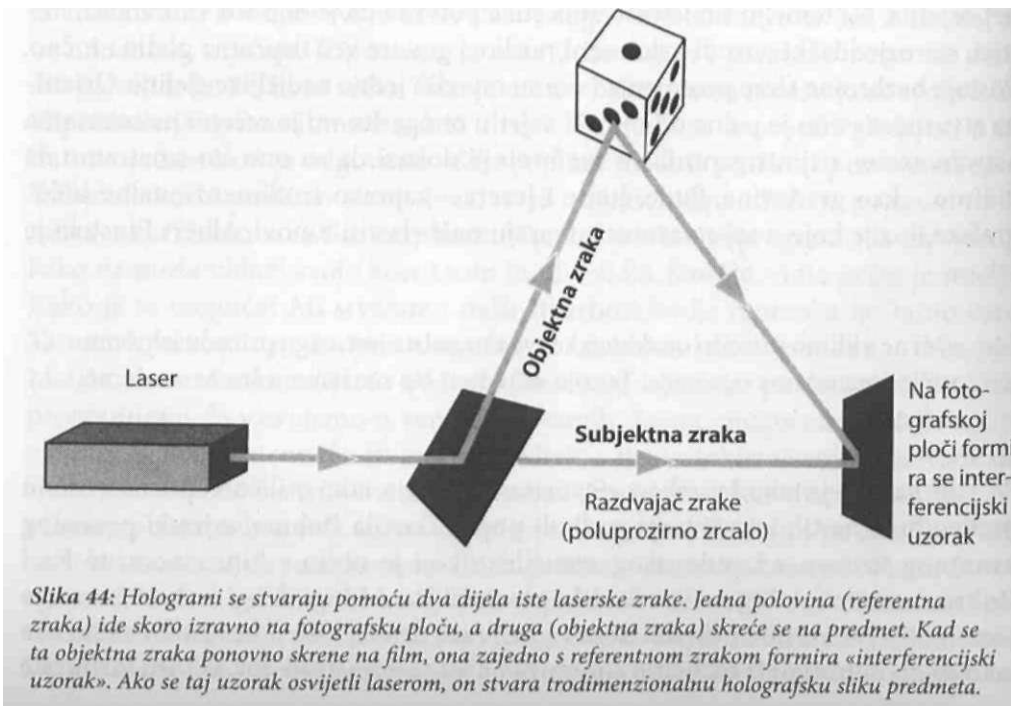
Službena 'istina' *mainstream* 'znanosti' zbrkana je. Njeno apsurdno usko viđenje mogućeg - ovaj 'svijet' je sve što postoji - suočeno je s toliko temeljnih pitanja na koja ne može ni početi odgovarati da je njen kredibilitet potpuno propao u očima svakog čiji se um još javlja na posao. Razlog zašto znanost šuti, suočena s takvim pitanjima (kao zašto ne mogu locirati um u tijelu) u tome je što su njene temeljne pretpostavke o svijesti i stvarnosti potpuna besmislica. Opsjednuta s pet osjetila, ne uspijeva vidjeti dalje od njih. S obzirom da se bavimo beskonačnim, osjetilna 'znanost' uvijek mora biti besmislena 'znanost'. To je, kako se izrazio Stanislav Grof, «konceptijska luđačka košulja».⁴ Takozvano 'paranormalno' uvijek se odbacivalo kao fantazija jednostavno zato što su takve pojave neobjašnjive unutar njenog arogantnog i nezrelog viđenja mogućeg. Njene muke otežava briljantan rad znanstvenika koji istražuju područje kvantne fizike iz frekvencijskog raspona pet osjetila. Na temelju tih istraživanja stiže potvrda da je ono što vidovnjaci, mistici, starosjedički narodi i slobodni mislioci govore već tisućama godina točno. Postoje bezbrojne sfere postojanja i sve su one dio jedne nedjeljive cjeline. Osjetilna stvarnost samo je jedna od njih. U svjetlu onoga što mi je rečeno na seansama s *ayahuascom*, najintrigantniji su sve brojniji dokazi da su ono što smatramo da vidimo - kao građevine, ljude, šume i jezera - zapravo trodimenzionalne holografške iluzije koje u toj stvarnosti stvaraju naši vlastiti umovi. Albert Einstein je rekao:

«Mi ne vidimo prirodu onakvom kakva ona zaista jest, nego prirodu izloženu našim metodama opažanja. Teorije određuju što možemo a što ne možemo vidjeti.»⁵

Ili, kao što je također rekao: «Stvarnost je iluzija, iako prilično uporna.» Među predvodnicima tih istraživanja su ljudi poput Davida Bohma, svjetski poznatog kvantnog fizičara s Londonskog sveučilišta koji je radio s Einsteinom, te Karl Pribram, neurofiziolog sa Stanfordskog sveučilišta. Mnogi drugi izabrali su svoje teme i objavili vlastita otkrića. Bohm i Pribram došli su do u biti istih zaključaka iako su do njih stigli iz različitih smjerova i nisu se dopisivali dok se nisu formirale

njihove izvorne ideje. Ta istraživanja govore da se naša 'fizička stvarnost sastoji od holograma koji stvaraju iluziju trodimenzionalnih objekata dok, u stvari, nisu ništa više od frekvencijskih uzoraka. Glas u seansi s *ayahuascom* rekao je da naši umovi stvaraju te holografske iluzije na ponešto drukčiji način od holograma koje stvara ljudska tehnologija, ali princip je isti.

Hologrami nastaju usmjeravanjem lasera na fotografsku ploču (*slika 44*). Laseri se koriste zato što daju stabilnu, fokusiranu zraku poznatu kao 'koherentna svjetlost' i projiciraju jednu frekvenciju. Koherentna svjetlost je ona čija zraka ostaje uska i na velikoj udaljenosti, ne širi se i ne slabi poput, primjerice, svjetlosti ručne svjetiljke. Laser se usmjerava na film kroz poluprozirno zrcalo, jedan dio svjetlosti odbija se u drugom smjeru i prema objektu koji želite fotografirati. Sada imate lasersku svjetlost usmjerenu na ploču (poznatu kao referentna zraka) i dio svjetlosti koji je skrenut prema objektu (poznat kao objektna zraka). Ta objektna zraka, koja nosi vibracijsku sliku snimanog objekta, zatim se također usmjerava na fotografsku ploču. Kada padne na ploču 'sudari' se s referentnom zrakom - svojom 'drugom polovinom' - što stvara ono što je poznato kao interferencijski uzorak između dviju zraka. Princip se može usporediti s bacanjem dvaju kamenova u baru i promatranjem načina na koji se stvoreni valovi međusobno sudaraju i interferiraju. Oni formiraju valni uzorak koji je valni prikaz dvaju kamenova, mjesta gdje su pali i brzine kojom su pali. Interferencijski uzorak snimljen na holografskom filmu izgleda vrlo slično valovima u bari. To je niz linija koje su

naizgled nasumične i besmislene (*slika 45*). Ali kad taj uzorak osvjetlite istim tipom lasera iznenada se pojavi naizgled trodimenzionalna slika fotografiranog objekta (*slike 46 i 47*). Čim isključite svjetlo hologram nestaje, jer je samo iluzija. Ovdje treba naglasiti da je ista vrsta lasera koja je stvorila interferencijske ili valne uzorke također potrebna za manifestiranje uzoraka kao trodimenzionalnih holografskih iluzija. To je ono što mi radimo s različitim dijelovima uma koji su u međusobnoj interakciji. Poput lasera, dva dijela uma u interakciji stvaraju valne (misaone) uzorke: isti um opažanjem ih pretvara

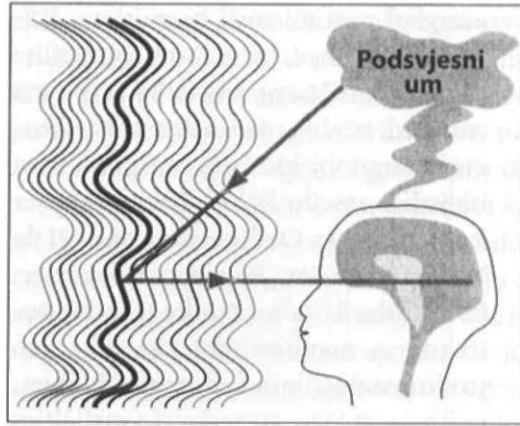
u holografske iluzije (*slika 48*). Taj oblik komunikacije mogli bismo nazvati 'vizualna telepatija'. Sjetite se, također, kako mozak ('fizičko' računalo uma) preuzima svjetlost/informacije od očiju i pretvara 2-D slike s mrežnice u 3-D slike koje 'vidimo'. To je pretvaranje 2-D valnih uzoraka u 3-D holografske iluzije za koje mislimo da su svijet 'oko' nas. U stvari, sve se to događa *unutar* nas dok pretvaramo valne uzorke u holograme, kao što je simbolično prikazano na *slici 49*.

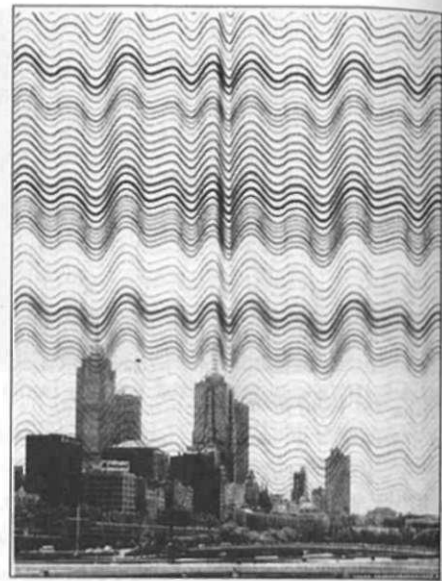
Slika 46: Holografška 3-D slika nastala osvjetljavanjem valnog uzorka laserom

Slika 47: Hologrami se mogu činiti 'čvrstima' poput nas, ali kroz njih možete gurnuti ruku zato što su iluzije – baš kao i mi!

Slika 48: Podsvjesni um stvara valne ili misaone uzorke, a svjesni um ih 'opažanjem' pretvara u holografске iluzije koje smatramo 'stvarnim' svijetom. To je samo iluzija, plod naših usađenih vjerovanja i mašte

Slika 49: Kad bismo mogli vidjeti 'svijet' prije nego što uđe u naše oči, on bi bio masa valnih uzoraka – misaonih polja. Kroz kolektivan um, mi ta polja transformiramo u dogovornu 'stvarnost' – krajolike koje mislimo da vidimo svuda oko nas. U stvari, sve je to u nama, u našim vlastitim umovima

Slika 49: Kad bismo mogli vidjeti 'svijet' prije nego što uđe u naše oči, on bi bio masa valnih uzoraka – misaonih polja. Kroz kolektivan um, mi ta polja transformiramo u dogovornu 'stvarnost' – krajolike koje mislimo da vidimo svuda oko nas. U stvari, sve je to u nama, u našim vlastitim umovima

'Televizijski' mozak

Glas u Brazilu rekao mi je da se naša vjerovanja i osjećaj stvarnosti projiciraju kao misaona polja koja su slična interferencijskim uzorcima holografskog filma. Naši misaoni valovi stvaraju frekvencijske uzorke u nevidljivim, 'nefizičkim' podsvjesnim razinama. Promatranjem tih uzoraka našim svjesnim umovima mi ih pretvaramo u prividno trodimenzionalne holografске oblike. Mi stvaramo i frekvencijske uzorke i promatranjem tih uzoraka manifestiramo hologram - baš kao što radi i laser. Promatrano i promatrač su jedno, stvoreno i stvoritelj su jedno. Kao i kod svjetla koje osvjetljava holografски film, '3-D' slika prividno postoji samo kad ju mi promatramo (moglo bi se reći, kad ju osvjetljujemo'). Kada ne gledamo, ta vibrirajuća misaona polja, ona su frekvencijski uzorci, a ne prividno trodimenzionalne slike koje mislimo da vidimo. To je isti princip kao i kod televizora koji elektromagnetske frekvencije emitirane iz odašiljača pretvara u slike koje možemo prepoznati. Svaki put kad mislite da gledate nešto 'stvarno', vi zapravo gledate holografску televiziju, a televizor je vaš mozak/niži um. Zavaravam se, dakle, je-

tualna stvarnost. Ne postoje 3-D slike 'tamo vani', samo frekvencijski uzorci koje naš um i mozak dekodiraju u holografске iluzije 'ovdje unutra'. Sjećam se stvarno dosadne crkvene pjesme koja se pjevala u mojoj školi, a zvala se «Neka mi je Bog u glavi». Pa, simbolički, sve je u vašoj 'glavi', odnosno u vašem umu. To je kao da pogledate kroz prozor, vidite frekvencijski uzorak i kažete: «Hej, eno gospodina Smitha, trči za autobusom.» Kvantna fizika odavna je otkrila da se atomi, takozvani građevni blokovi 'fizičkog' svijeta, i sami sastoje od sve manjih i manjih čestica' kao što su elektroni. Znanstvenici su utvrdili da se elektroni i druge subatomske čestice mogu izražavati ili kao 'valni' oblici (nefizički) ili kao čestice (prividno 'fizičke'). A, pazite ovo: manifestiraju se kao čestice - 'fizičke' - samo onda kad ih promatramo!! Inače su uvijek u valnom obliku. U *Holografskom svemiru* Michael Talbot piše:

«...[Karl] Pribram je zahvaljujući toj sintezi uvidio da objektivan svijet ne postoji, barem ne onako kako smo navikli vjerovati. 'Tamo vani' nalazi se golemi ocean valova i frekvencija, i stvarnost nam se čini opipljivom samo zato što su naši mozgovi u stanju primati tu holografску maglu i pretvarati je u štapove, kamenje i druge poznate predmete od kojih se sastoji naš svijet...»

«...Drugim riječima, glatkoća komada finog porculana i osjećaj pijeska pod našim stopalima na plaži samo su razrađene verzije sindroma fantomskog uda.»

«Prema Pribramu, to ne znači da izvan nas ne postoje porculanske šalice i zrnca pijeska s plaže. To jednostavno znači da porculanska šalica ima dva vrlo različita aspekta svoje stvarnosti. Kad je filtrirana kroz leće našeg mozga manifestira se kao šalica. Ali kad bismo se mogli osloboditi naših leća, doživjeli bismo je kao interferencijski uzorak. Što je stvarno, a što iluzija? «Za mene je i jedno i drugo stvarno», kaže Pribram, «ili, ako vam je tako draže, nijedno nije stvarno.»⁶

Prikladno, otkrića Francuza Jeana B. J. Fouriera iz 18. stoljeća dovela su do televizije, otkrića holograma i do istraživanja koja su razotkrila da je mozak zapravo dekodir frekvencija. Fourier je razvio proces zvan Fourierova transformacija. To je matematička metoda pretvaranja uzoraka u jednostavne valne oblike i obrnuto, što pruža mogućnost televizijskoj kameri da pretvara slike u elektromagnetske frekvencije i televiziji da ih ponovno pretvara u slike. Nadovezavši se na tu temu, Dennis Gabor dobio je Nobelovu nagradu za svoj razvoj holografске tehnologije, počevši potkraj 1940-ih. On je trodimenzionalan objekt pretvorio u valni/frekvencijski uzorak na fotografskom filmu i zatim ga pretvorio natrag u 3-D holografску sliku na način koji sam opisao. Krajem 1970-ih istraživanja Russella i

Karen DeValois, dvoje neurofiziologa sa Sveučilišta Berkley, pružila su uvjerljive dokaze koje su u međuvremenu potvrdili bezbrojni drugi znanstvenici iz cijeloga svijeta, da mozak dekodira frekvencijske uzorke i pretvara ih u holografске slike koje Vidimo'. U način na koji to mozak radi uključen je onaj isti Fourierov sustav. Već je bilo poznato da stanice mozga u vizualnom korteksu, u kojem 'vidimo', reagiraju na različite frekvencijske uzorke i aktiviraju se prema tipu frekvencija koje primaju. Već je duže od jednog stoljeća bilo poznato da je uho frekvencijski dekodir, a eksperimenti Georga von Bekesya, još jednog dobitnika Nobelove nagrade, odavno su potvrdili da koža reagira na frekvencije. Kako mi je rekao glas u Brazilu, druga istraživanja uvjerljivo navode na zaključak da je svih pet osjetila takvo. Ona dekodiraju frekvencije u vid, sluh, okus, miris i dodir. Kao što je rekao Morpheus u prvom filmu ciklusa *Matrix*:

«Što je stvarnost? Kako definiraš stvarnost? Ako govoriš o onome što možeš opipati, što možeš omirisati, što možeš okusiti i vidjeti, onda su stvarnost samo električni signali koje interpretira tvoj mozak.»

Ali, ni to nije sve. To ovisi o točki iz koje želite promatrati iluziju. Na jednoj razini, mozak je hologram koji interpretira stvarnost radeći poput računala. Ali s više točke gledišta, mozak ne postoji!! To je samo još jedna iluzija.

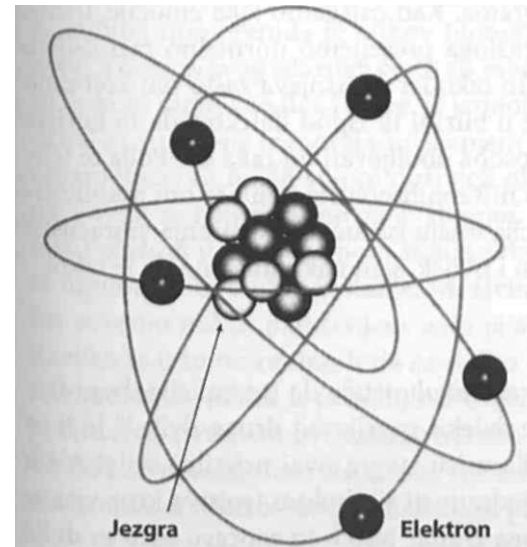
Zid je 'čvrst'? Žao mi je, nemoguće

Ne postoji nešto takvo kao 'prazan prostor' (osim ako vjerujete da postoji!). Fizičari su izračunali da svaki kubični centimetar 'praznog prostora' (tj. onoga što naša fizička osjetila ne mogu 'vidjeti') sadrži više energije nego što je sadržano u svojoj materiji poznatog ('vidljivog') svemira!⁷ Baš je prazan, ha? Astrofizičarka i autorica Giuliana Conforto spominje da ne možemo 'vidjeti' 99,5% mase u poznatom svemiru. Prostor se doima 'praznim' samo zato što je energija izvan frekvencijskog raspona pet osjetila, i u tim nevidljivim razinama stvaraju se misaona polja koja pretvaramo u holografске iluzije trodimenzionalne 'čvrstoće'. Razina pet osjetila je poput krijeste vala, dok su nevidljive razine beskrajn ocean iz kojeg se ova stvarnost manifestira kroz misao. U gotovo svakoj knjizi citiram riječi briljantnog američkog komičara Billa Hicksa koji nam bolno nedostaje. Taj je čovjek mnogo puta doživio vrstu 'tripa' koju sam ja iskusio u Brazilu. Bili je rekao: «Materija je samo energija kondenzirana do spore vibracije; svi smo mi jedna svijest koja sebe subjektivno doživljava; ne postoji smrt, život je samo san, a mi smo maštanje o nama samima.» Briljantno. Ali dok je osjetilna stvarnost gusta u usporedbi s ostatkom oceana, nije čvrsta ili bilo što slično. Ona se takvom samo čini.

Fizička razina izgrađena je, kažu znanstvenici, od atoma. Oni su dobili ime prema radu drevnog Grka po imenu Demokrit koji je, koliko je poznato, prvi ustvrdio da se materija sastoji od sićušnih čestica koje je nazvao atomi. To je bilo

prije nekih 2.500 godina prema našem mjerenju 'vremena', u doba kada je nastajao materijalistički pogled na svijet. Međutim, znanstveni *establishment* odbacivao je ideju o atomima tijekom mnogih stoljeća, pa je ona ponovno zaživjela tek 1808. danas znamo da atomi sadrže još manje čestice i sastoje se od jezgre (sačinjene od protona i neutrona) oko koje orbitiraju elektroni. Unutrašnjost atoma s elektronima koji orbitiraju oko jezgre i sami se vrte oko svoje osi slična je principu planeta koji kruže oko Sunca, iako nije jednaka. Ono što želim reći je sljedeće: atomi koji tvore 'čvrstu', 'fizičku' materiju uopće nisu čvrsti ni fizički. Oni su gotovo potpuno 'prazni' iz perspektive fizičkih osjetila (*slika 50*). Kao što je to predočio jedan autor: kad bi atom bio veličine katedrale, jezgra bi bila otprilike veličine novčića od deset centi. Ostalo je 'prazno' za opažanje osjetilnog svijeta i nije ni najmanje 'čvrsto'. Kako onda nešto što ni na koji način nije čvrsto može biti građevni blok čvrste stvarnosti? Naravno, ne može. Iluzija čvrstoće samo je iluzija. U knjizi *Samosvjetsni svemir* Amit Goswami piše: «Ne možete sa sigurnošću znati da se sve stvari sastoje od atoma - to je pretpostavka. Pretpostavimo umjesto toga da se sve stvari, uključujući atome, sastoje od svijesti!»⁸ Itzhak Bentov na to je vrlo lijepo ukazao u svojoj knjizi *Prikradanje divljem njihalu*. On objašnjava što bi se moglo vidjeti pomoću mikroskopa za promatranje pojedinih atoma i subatomskog carstva:

«Uvećajmo sada komad kosti... vidimo atome kako se njišu naprijed i natrag poput polja zrele pšenice kroz koju puše vjetar. Kreću se skladno i u predivnom ritmu. Energija zvuka teče kroz kristal.

Slika 50: Atomi koji tvore naš 'čvrsti' svijet doslovno su 'prazni' za stvarnost pet osjetila. Teško biste mogli naći nešto manje 'čvrsto' od atoma. Kako onda oni mogu biti građevni blokovi 'čvrstog' fizičkog svijeta? Ne mogu; to je iluzija

«Sada se fokusiramo na atome. Isprva se doimaju kao male nejasne kugle koje vibriraju oko nepomičnih točaka u molekuli. Kako uvećavamo, vidimo sve manje i manje. Elektronska ljuska nekako se rasplinula i sada gledamo vakuum. Uvećavajući i dalje počinjemo primjećivati nešto sićušno što se kreće. Fokusiramo se na ono za što pretpostavljamo da je jezgra atoma, smještena u tom ogromnom prostoru unutar atoma. Uzmemo li da je promjer jezgre atoma vodika 1 mm, onda je promjer orbite elektrona oko

10 metara, što je omjer od 1 prema 10.000, a prostor između njih je vakuum.

«Kako fokusiramo i dodatno uvećavamo vibrirajuću jezgru, ona izgleda kao da se raspršuje. Gledamo u nekakvo nejasno pulsiranje; još malo uvećanja i jezgra je skoro nestala. Osjećamo pulsiranje neke energije; čini se da se radi o polju koje pulsira velikom brzinom. Ali, gdje je nestala kost? Mislili smo da gledamo komadić čvrste materije!

«Pa, čini se da se prava stvarnost - mikrostvarnost, ono što je temelj cijele naše čvrste, zdravorazumske stvarnosti - sastoji, kao što smo se upravo osvjedočili, od golemog praznog prostora ispunjenog oscilirajućim poljima! Mnogo različitih vrsta polja, koja su sva u međusobnoj interakciji. I najmanji poremećaj u jednom polju prenosi se na druga. To je isprepletena mreža polja, od kojih svako pulsira svojim ritmom, ali u skladu s ostalima, i pritom se njihova pulsiranja šire sve dalje i dalje kroz svemir.»⁹

Ništa ne potvrđuje vjerovanje u 'fizičko tijelo' više od prividne čvrstoće kosti, ali kost uopće nije čvrsta. Bentov dalje kaže da dovoljno jak poremećaj jednog vibrirajućeg polja može izbaciti druge iz njihovog harmoničnog ritma, i nepravilnost se širi ometajući susjedna polja. Na taj način disharmonične vibracije uzrokovane stresom i traumom mogu uzrokovati 'fizičku' bolest - neugodu - narušavajući vibracijsku harmoniju tjelesnog holograma. Kad osjećamo jake emocije, uznemirenost ili smo pod stresom, iz istog razloga prestajemo normalno razmišljati. Emocionalno polje narušava mentalno. To također objašnjava zašto oni koji rade s elektromagnetskom tehnologijom, žive u blizini ili ispod dalekovoda ili koriste mobilne telefone mogu češće od drugih osoba obolijevati od raka itd. Polja te tehnologije ometaju harmoniju holograma i misaonih polja iz kojih se oni manifestiraju. Zagađenje, nuklearni otpad i radijacija imaju isti učinak stvaranja vibracijske neravnoteže tjelesnog holograma. Ali, kao i uvijek, samo ako mislimo da je tako!

Trojstvo?

Itzhak Bentov u knjizi *Prikradanje divljem njihovom* ističe da interakcija dviju frekvencija stvara treću frekvenciju koja je daleko sporija od druge dvije.¹⁰ Je li to proces kojim interakcija viših frekvencija misli stvara ovaj osjetilni svijet nižih frekvencija? Je li to pravo podrijetlo opsjednutosti simbolom trojstva kroz vjekove, kao kod kršćanskog Oca, Sina i Svetoga Duha? Jesu li to zapravo šifre za dvije vibracije koje interakcijom stvaraju treću, gušću - 'sina' drugih dviju? Možda. Doista prikladno što se jedan od glavnih likova u trilogiji *Matrix* zove Trinity (Trojstvo). Švedski mistik Emanuel Swedenborg rekao je da naš svemir stvaraju - i drže na okupu kao 'fizičku' realnost - dva valna strujanja: jedno iz onoga što je on zvao

'nebo' i drugo iz naše vlastite 'duše', kako se on izrazio. Dr. George F. Dole, profesor teologije na Svedenborgovom teološkom fakultetu u Massachusetts, napisao je:

«Sastavimo li te slike, zapanjujuće je koliko podsjećaju na hologram. Mi nastajemo presijecanjem dvaju tokova - jednog izravnog, iz božanskog, i jednog neizravnog, iz božanskog kroz našu okolinu. Možemo na sebe gledati kao na interferencijske uzorke zato što su tokovi valni fenomen, a mi smo tamo gdje se valovi sastaju.»¹¹

Stvarnost nastaje iz nepresušnih izvora 'valova' misli, ali princip je točan. Dvije sile međusobno reagiraju i stvaraju treću. To je trojstvo. Rečeno na drugi način, otac i majka stvaraju sporijeg'sina'. Ali nemojmo više o Georgeu Bushu.

Život je tek san

Charles Tart, profesor psihologije na Davis Campusu Kalifornijskog sveučilišta, zatražio je od dva vješta hipnotizera po imenu Anne i Bili da jedno drugo hipnotiziraju. On je pokušao sinkronizirati njihove dvije hipnotičke stvarnosti, što se i dogodilo. To dvoje, oboje studenti, zatekli su se kako doživljavaju isto 'mjesto': prelijepu plažu i ocean. Zajedno su plivali, proučavali iste kristalne stijene i 'razgovarah' jedno s drugim iako nisu govorili u ovoj stvarnosti, odakle ih je Tart promatrao. Kasnije su se prisjećali kako je taj hipnotički san bio potpuno jednako 'stvaran' kao njihova iskustva u njihovom 'budnom stanju': uključivao je senzacije osjetilnog tipa premda je njihov hipnotički svijet bio elastičniji i manje gust od ovog. Tijekom svog iskustva često su zaboravljali manifestirati svoja tijela i lebdjeli su uokolo samo kao lica i glave. U jednoj prilici kad je Bili zatražio od Anne da ga uzme za ruku ona je morala 'mišljenjem' stvoriti svoju 'ruku'.¹² Ovo može zvučati zapanjujuće, ali to što su oni doživjeli nije bilo nimalo drukčije, osim po gustoći, od'svijeta' za koji mislimo da je 'stvaran'. Ja sam doživio nešto vrlo slično kad sam šetao plažom u izmijenjenom stanju svijesti. Zanimljivo, psihološko stanje najbliže hipnotičkom budno je stanje! Mi živimo u snu jednako kao i kad spavamo, ono sto zovemo našim pamćenjem naša je sposobnost da se prisjetimo naših snova. Razlika je u tome znamo li da se radi o snu ili vjerujemo da je to stvarnost. Ako automobilom sletite u provaliju u ovom osjetilnom snu bit ćete mrtvi, jer je to prihvaćena stvarnost ove razine. Učinite isto u snu za koji znate da je san i probudit ćete se neozlijeđeni. Razgovor između Nea i prosvijetljenog dječaka u prvom filmu ciklusa *Matrix* sažeto objašnjava prirodu naše stvarnosti:

«Nemoj pokušavati saviti žlicu; to je nemoguće, samo pokušaj shvatiti istinu.»

«Kakvu istinu?»

«Ne postoji žlica ... nije žlica to što se savija, savijaš se samo ti.»

To je poput priče o dvojici redovnika koji raspravljaju o vijorenju zastave na vjetru. «Zastava se giba», kaže jedan. «Ne, vjetar se giba», kaže drugi. Treći, koji je tuda prolazio i čuo razgovor, rekao je: «Zastava se ne giba. Vjetar se ne giba. Giba se vaš *um*.» Prirodu našeg fizičkog sna određuju naša vjerovanja, koja projiciraju misaona polja koja promatranjem pretvaramo u holografsku iluziju. Mi projiciramo frekvencijske obrasce mislima naših nefizičkih umova, a naši svjesni umovi dekodiraju ih u trodimenzionalne holografске iluzije koje smatramo stvarnošću. Tako stvaramo našu vidljivu stvarnost i tako djeluje iluzija. Film s Robinom Williamsom *Ja ću budan sanjati* (PolyGram, 1998.), nudi izvrstan vizualan prikaz onoga o čemu ovdje govorim. Film prikazuje kako, nakon 'smrti', svojim mislima i vjerovanjima stvaramo vlastitu stvarnost. Potrebno je, međutim, naglasiti da to radimo i u ovoj razini pet osjetila.

Što je slobodna volja?

Ovdje bih želio nešto naglasiti. Svjesni um nije onaj koji ima vrhovnu kontrolu nad događajima, osim utoliko što dekodira misaone obrasce u holografsku trodimenzionalnost u skladu sa svojim osjećajem za stvarnost. Podsvijest je glavni izvor ljudskih reakcija i ponašanja, a ne svijest koja misli da donosi odluke. Eksperimenti su pokazali da signali u mozgu potrebni za pokretanje uda, otvaranje usta ili bilo koju 'fizičku' radnju počinju oko jednu i pol sekundu *prije* nego što svjesni um donese odluku da to učini. Benjamin Libet i Bertram Feinstein, neurofiziolozi iz bolnice Mount Zion u San Franciscu, potvrdili su to u svojim eksperimentima. Zatražili su od ljudi da pritisnu dugme kad ih se dodirne. Rezultat je bio da je mozak reagirao na dodir za 0,0001 sekundu, a dugme bi pritisnuli za 0,1 sekundu. Međutim, zadržavajuće je to što osoba nije bila svjesna da osjeća dodir ili pritišće dugme punih pola sekunde. Drugi testovi otkrili su da se reakcija na podražaj zabilježi u ljudskom energetskom polju (lokaciji uma) čak i prije nego u mozgu. Podsvijest donosi odluke a svjesna razina, iako tu i tamo može imati utjecaja, u osnovi promatra i doživljava iskustva.

Psihijatar Karl Jung skovao je riječ «sinkronicitet» kako bi opisao zadivljujuće slučajnosti koje nam se događaju iako su tisućama ili milijunima puta izvan statističke vjerojatnosti. Čini se kao da neka 'sila' upravlja tim događajima. Pa, i upravlja. Po mom mišljenju, sinkronicitet je svjesni um koji promatra što je podsvijest odlučila da će se dogoditi. «Prepustiti se događajima» znači slijediti volju podsvijesti; boriti se protiv njih znači suprotstavljati se volji podsvijesti. Imamo li zaista slobodnu volju? Da, ali ne nužno na svjesnoj razini pet osjetila, osim kad se radi o tome što želimo opažanjem pretvoriti u holografsku iluziju iz misaonih polja stavljenih pred nas. Svjesno i podsvjesno - to su bile dvije 'različite' razine mene kojih sam bio posve svjestan 1991. u onom intervjuu za *Wogan Show*. Moja svjesna razina koja promatra/doživljava bila je uznemirena, dok je moja podsvijest bila savršeno smirena jer je znala kamo sve to vodi. Na tu sam emisiju ionako

otišao, usprkos posljedicama za koje je moj svjesni um znao da će uslijediti, zato što je odluke donosila moja podsvijest. Fizičar David Bohm kaže:

«Svaka akcija rađa se iz namjere u implicitnom [nefizičkom] redu. Već samo zamišljanje predstavlja stvaranje oblika; ono već posjeduje namjeru i zametke svih koraka potrebnih da ga se ostvari. Također, djeluje na tijelo itd., tako da kada se stvaranje odvija na taj način, od suptilnijih razina implicitnog reda, prolazi kroz njih sve dok se ne manifestira u eksplicitnom» [pet osjetila].¹³

To se slaže s informacijama koje mi je dao glas u Brazilu. On je rekao da je Matrix stvorila kolektivna podsvijest, i da je svjesni um postao zarobljenik tako stvorenih iluzija. Matrix je zaživio vlastitim životom kad je dobio pristup vlastitom 'izvoru energije' - 'strahu' koji stvara svjesni i podsvjesni um uhvaćen u iluziju koju smatra stvarnom. Taj 'strah svjestan sebe', Matrix, zatim je u iluziju zarobio i kolektivnu podsvijest. Kao što sam opširno objasnio u drugim knjigama, tajni jezik Iluminata sastoji se od simbola i metafora. Globalno društvo i mediji preplavljeni su takvim skrivenim porukama za koje kažemo da su 'subliminalne' ili 'ispod praga'. One su jezik podsvijesti. Iluminati znaju da ako programiraju podsvijest stvarnošću koju žele, razina pet osjetila to će i ostvariti. Podsvijest je ono na što Iluminati ciljaju više od svega.

Masovna hipnoza

Kao što naglašavam u jednoj knjizi za drugom, same društvene 'norme' dodatno nas uvjetuju da vidimo ono što nam govore da vidimo. Hipnoza dolazi u bezbroj oblika. Ne mora stajati na pozornici ili njihati džepni sat. Hipnoza ovog tipa o kojem govorim programiranje je svjesnog i podsvjesnog uma da vjeruju u laž do te mjere da je to ono što 'vide'.

Hipnotizer usađuje lažnu stvarnost u vaš um. Tih sedam riječi sažeto objašnjavaju stvarne motive iza 'obrazovnog' sustava, službene 'znanosti', medija, vladinih priopćenja i svih drugih izvora službenih 'informacija' kojima se svakodnevno bombardira ljudski mozak i um - «hipnotizer usađuje lažnu stvarnost u vaš um». Taj sam proces detaljno razotkrio u drugim knjigama, a te su institucije upravo to - hipnotizeri. Posebno se to odnosi na 'obrazovanje' i medije, te iznad svega, televiziju. Ti neprestani utjecaji programiraju naš osjećaj za 'razumno' u tolikoj mjeri da vjerujemo da je iluzija stvarna. Carlos Castañeda u jednoj od svojih knjiga citira svoj izvor, šamana Don Juana:

«Mi smo promatrači. Mi smo svijest; mi nismo predmeti; mi nemamo čvrstoću. Bezgranični smo... Zaboravljamo to, ili, točnije, naš razum to zaboravlja, i zato čitavi postajemo zarobljeni u začaranom krugu iz kojeg se tijekom života rijetko uspijemo izvuci.»¹⁴

Od trenutka kada kao dijete postanemo svjesni počinje programiranje naše stvarnosti. U stvari, počinje još u maternici preko majke. U samom startu imamo 'tijelo' koje nosi svoje naslijeđeno programiranje stvarnosti kroz DNK, što obično uključuje genetsku pokornost autoritetima i osjećaj «Ja sam mali i beznačajan». Ja tijelo doživljavam kao konja koji se rita i kojeg naša svijest treba ukrotiti i uskladiti namećući svoju stvarnost preko one koju je genetski naslijedilo tijelo tj. 'konj'. Držim da su umovi golemog broja ljudi zarobljeni genetskim programiranjem i odgovorima njihovih tijela. 'Konj' nadzire njihove postupke i reakcije, a ne 'jahač', odnosno um. Kod takvih ljudi naslijeđene genetske osobine poput alkoholizma ponavljaju se u njihovom iskustvu, dok su pojedinci sa svježom snažnijom od DNK programiranja u stanju pobijediti naslijeđeno i izbjeći ponavljanje. Šećući u izmijenjenom stanju svijesti pod utjecajem 'čarobnih gljiva', naišao sam na prikolicu za konja parkirano na cesti, s konjem i jahačem kraj nje. Glas je potvrdio da je analogija o konju i jahaču - tijelu i svijesti - bila ispravna. Rekao je da hologram - 3-D iluzija - ima fantastičnu sposobnost pohranjivanja informacija, što je činjenica koju je znanost potvrdila. Glas je rekao da je, baš poput 'vremena', i 'prostor' iluzija. Nešto tako 'sićušno' kao DNK ima kapacitet pohrane zapanjujuće količine informacija u obliku vibracijskih kodova upravo zato što ne postoji 'prostor' u smislu 'velikog' i 'malog'. Postoji samo 'svugdje'. Glavica pribadače i beskraj u stvari su isto. Glas je rekao da se programiranje tjelesnog holograma - njegove «biblioteke iskustava» - prenosi kroz DNK na potomke u liniji. Tjelesni hologrami sadrže sve informacije akumulirane kroz sve izraze te DNK od 'početka' linije. Te genetske 'linije' ne postoje kao 'prošlost' i 'budućnost', nego u različitim stvarnostima beskrajnog *SADA*. Zamisli, rekao je glas, kako se novorođena svijest mora nositi sa svim tim naslijeđenim programima, vjerovanjima i pretpostavkama o stvarnosti. Glas me upitao: «Čudiš li se još uvijek što je ljudima tako lako manipulirati kad od početka nasljeđuju takvo genetsko programiranje?» Većina ljudi potrošila je silnu energiju noseći se sa svojim naslijeđenim odgovorima, reakcijama, željama i zahtjevima njihove DNK da im je preostalo malo snage da dignu pogled i pogledaju iza iluzije. Zahvaljujući sinkronicitetu, kad sam se kasnije vraćao istom ulicom, konja su uvodili u prikolicu. «Promatraš izvrstan simbol ljudskog stanja.», rekao je glas. «Ljudska svijest zarobljena je u 'konju', a 'konj' je zarobljen u 'prikolici' - ljudska svijest zarobljena je u 'tijelu', a tijelo je zarobljeno u Vremenskoj omči i Matrixu.» O tome kako se osloboditi govorit ćemo kasnije.

Naslijeđeno programiranje kroz tjelesni hologram i djelovanje uma na 'tijelo' objašnjavaju zašto su mnogi ljudi koji su regresijom bili vraćeni u 'prošle živote' shvatili da su iskustva prethodne inkarnacije simbolizirana karakteristikama njihovih tijela. Netko kome je bilo prerezano grlo može na grlu imati neobjašnjivu liniju sličnu ožiljku, osoba kojoj su prilikom mučenja zdrobili šaku u ovom 'životu' može imati deformiranu ruku. To su sjećanja uma i tijela koja se manifestiraju u hologramu. Važno je sjetiti se tog tjelesnog programiranja kad ste u izmijenjenim stanjima svijesti jer bi vaš um i tijelo mogli biti na različitim stranama doživljene

stvarnosti. Vaš um mogao bi skočiti kroz prozor vičući «Ja mogu letjeti», ali na pola puta do tla vaše bi tijelo moglo reći: «E, pa sa mnom ne možeš.» Aaaaa-hhhhhhhh!

Međugeneracijska hipnoza

U djetinjstvu smo podvrgnuti programiranju od strane naših roditelja koji nam usađuju svoju uvjetovanu stvarnost. Od pete ili šeste godine to se sve više pogoršava zahvaljujući školi i obrazovanju koji nisu mnogo više od legaliziranog zlostavljanja djece. Odnosno, zlostavljanja djetetovog uma i osjećaja za stvarnost. Što zapravo radi 'obrazovni' sustav? Dan za danom indoktrinira dijete lažnom stvarnošću tijekom najkritičnijeg razdoblja njegovog razvoja kroz (a) utuvljivanje službene verzije znanosti, povijesti, mogućeg i nemogućeg i svega ostalog; i (b) inzistiranje da se isključivo ponavljanjem tih gluposti na ispitima može napredovati kroz iluminatski sustav koji kontrolira 'obrazovanje'. Nakon te indoktrinacije u školi za mnoge slijedi 'obrazovanje' na koledžu ili sveučilištu, gdje se isti proces ponavlja na višoj razini. Školovanje se ne bavi razvojem svijesti o sebi, ono samo priprema mlade ljude da rade poslove koji će služiti sustavu. Pravo 'obrazovanje' zapravo je zaboravljanje indoktrinacije službenog 'obrazovanja'. Te lažne stvarnosti tijekom naših života neprestano podupire uvjetovanje istim 'normama' i 'istinama' od strane medija, najviše kroz trajnog hipnotizera u kutu sobe. «Mama, gdje mogu naučiti o smislu života?» - «Daj, šuti i gledaj TV.» - «Dobro mama, Zzzzzzzzzzzz.» Dodajte ovom činjenicu da su gotovo svi oko vas prošli kroz isto programiranje i prihvaćaju iste stvarnosti, kao i pritisak vršnjaka tijekom cijelog vašeg života da se prilagodavate normama čak i ako to ne želite. Tako se stvara mreža međusobno povezanog nametanja stvarnosti zbog kojega se svi, izuzev vrlo malobrojnih, podčinjavaju toj kolektivnoj kontroli uma. Kada prihvate to hipnotičko stanje, a mnogi to čine od vrlo rane dobi, njihovi mozgovi i umovi postaju programirani da 'vide' stvarnost u koju su programirani vjerovati. 'Vide' ono što su indoktrinirani vidjeti, odbacujući sve što se ne uklapa. Ljudima je to najuvjerljivija potvrda da je ono što vjeruju istina! Kakva mreža! To manipuliranje umom najbolje je sažeto u ovom zapažanju:

«Ako bebi od samog rođenja roditelji koji ju vole govore da je $2 + 2 = 3$, i kasnije na vjeronauku, u vrtiću, osnovnoj školi, srednjoj školi i na sveučilištu tom mladom umu naizgled pametni i često vrlo ugledni učitelji opet govore da je $2 + 2 = 3$, i ako isto učenje dolazi kroz masovne medije, te je podržano težinom zakona, je li onda ikakvo čudo što mnogi ljudi, često na vrlo odgovornim položajima, ozbiljno vjeruju da je $2 + 2 = 3$?»¹⁵

Što je laž veća i što se češće ponavlja, više će ljudi u nju povjerovati. Taj proces indoktrinirane stvarnosti uvjerio je šest milijardi ljudi da 'vidjeti znači vjerovati' i

da je 'svijet' oko njih 'stvaran'. Mora biti, mogu ga vidjeti, čuti, dodirnuti, pomirisati i okusiti. To znači da mora biti stvaran. A, da? Tko kaže?

Konsenzusna stvarnost

Vibracijska polja koja 'dekodiramo' u 'fizičku' holografsku stvarnost nisu samo naša. Ona ujedno podrazumijevaju misaone projekcije Matrixa, uključujući njegove iluminatske 'agente' i 'Gmazove', te misli onih koji utječu na naša vjerovanja. Glas u Amazoni mi je rekao da je osnovni krajolik našeg osjetilnog svemira - poput planeta i zvjezdanih sustava - kreacija Matrixa. To su misaona polja - vibracijska polja - koja naši umovi dekodiraju u holografске '3-D' iluzije fizičkog. 'Tamo negdje' postoje mnogi planeti i zvijezde koje trenutno ne vidimo zato što nismo usklađeni s njihovim frekvencijskim rasponom, no kako 'skala našeg radija' bude postajala otvorenija i osjetljivija, 'vidjet' ćemo ih sve više. «Otkrili smo novi planet», javljat će naslovi, ali bilo bi točnije reći da smo se 'uskладili s novim planetom'. Unutar tog osnovnog Matrixovog krajolika nalazi se kolektivni ljudski um, ono što zovemo konsenzusna stvarnost. Ona Matrixovom krajoliku dodaje svoju stvarnost, zbog čega je život na ovom planetu drukčiji od života na nekom drugom, iako oba postoje u okviru pravila Matrixa. Holografsko 'ljudsko' tijelo dodaje svoje programiranje u tu kombinaciju, ali i naš 'individualni' podsvjesni i svjesni um također daju doprinos zajedničkoj pjesmi. Iako možda svi pjevamo po istoj osnovnoj pjesmarici manifestiranoj kroz kolektivni um, možemo mijenjati riječi i različito ih interpretirati. Drugim riječima, možda se slažemo oko pozadine slike, ali razlikujemo se u pojedinostima koje želimo uključiti. Tu 'individualni' um može dati svoju notu konsenzusnoj stvarnosti. Možemo se složiti da gledamo film ili automobil, ali ćemo različito interpretirati ono što vidimo: «lijep auto», «ocajan film». Na taj kao i na važnije načine mijenjamo detalje kolektivne stvarnosti tako da odražavaju jedinstvenost naših gledišta.

Švicarski psihijatar Cari Jung kolektivni um nazivao je Kolektivno nesvjesno ili 'um vrste', ako vam je tako draže. Ja ću to zvati 'konsenzusna stvarnost' (ono oko čega se svi slažemo da postoji). 'Individualni' um mogli biste simbolički prikazati kao osobno računalo, a kolektivni um kao internet ili *World-Wide Web* kroz koji se sva računala mogu povezati i komunicirati. Takozvani 'sindrom stotog majmuna' izraz je kolektivnog nesvjesnog, ili konsenzusne stvarnosti, na djelu. Radi se o otkriću da kada nekoliko članova neke vrste nauči nešto novo, iznenada svi ili mnogi primjerci iste vrste instinktivno počinju činiti to isto bez da im je itko pokazao. To bi trebalo biti zagonetno, ali zapravo nije. Majmuni ili bilo koja druga vrsta samim činom učenja i spoznavanja nova znanja usađuju u kolektivni um. To je poput otkrivanja nove informacije i njenog objavljivanja na Mreži. Ona postaje dostupna svima koji su spojeni na Mrežu. Kada dovoljan broj majmuna novo znanje doda kolektivnom umu (a nije ih potrebno mnogo), ono postaje dovoljno jako da mu mogu pristupiti druga 'računala, pa oni iznenada mogu instinktivno

raditi ono što su pioniri morali naučiti. Za razliku od ljudi, životinje ne prolaze kroz cjeloživotno uvjetovanje što ih čini osjetljivijima za njihove višestruke razine postojanja, te stoga one kolektivnom umu mogu pristupiti s većom lakoćom. Ali i ljudi to rade. Svaki put kad mislite, tu misao, vjerovanje, znanje ili mišljenje unosite u kolektivni um. Iluminati znaju da će, ukohko uspiju programirati osjećaj za stvarnost milijardi ljudi, kao posljedicu toga upravljati stvarnošću kolektivnog uma. Stvara se krug u kojem 'individualni' umovi unose svoja vjerovanja u kolektivni um i, s druge strane, stvarnost kolektivnog uma oblikuje ili potvrđuje njihova vjerovanja. Još jednom moramo razbiti krug. Kolektivni um manifestira kolektivnu konsenzusnu stvarnost, prevladavajuće vjerovanje o tome što je 'stvarno'. Kolektivnim umom dominira vjerovanje da su zidovi oko nas 'čvrsti' zato što je to ono što je programiran vjerovati. Iako ste možda svjesni da nije moguće da su zidovi čvrsti, kao što sam ranije objasnio, kolektivna stvarnost s kojom ste povezani i dalje će manifestirati iluziju da jesu. «Znam da ovaj zid ne može biti čvrst, ali ipak ozlijedim ruku kada ga udarim.» Kada mistici meditiraju prije nego što izvedu neko 'čudo' oni se odvajaju od konsenzusne stvarnosti, kolektivnog uma, koji kaže da su 'čuda' nemoguća.

Osnovni krajolik svijeta pet osjetila, i sve oko čega se slažemo da je 'stvarno', stvaraju entitet Matrix i misaona polja kolektivnog ljudskog uma koja naši svjesni umovi dekodiraju u holografski 'svijet'. Kako bismo bili istinski slobodni stvarati našu vlastitu stvarnost i dokinuti naše vjerovanje u ograničenost, moramo isključiti naš osjećaj za stvarnost iz Matrixa i kolektivnog konsenzusa ili barem dati sebi mogućnost izbora kada ćemo s njim biti povezani, a kada ne. U ovom trenutku odgovara mi prihvaćati iluziju da sjedim u čvrstom naslonjaču, ali postoje bezbrojne druge kolektivne stvarnosti koje ne želim prihvaćati, i želim imati moć donošenja te odluke. Velik dio Matrixove kontrole bit će uklonjen unutar kolektivnog nesvjesnog, a to se sada i događa, što ću objasniti kasnije.

Već godinama pišem i govorim o načinu na koji stvaramo našu vlastitu stvarnost i živimo u našem vlastitom osobnom 'svemiru', i eto kako se to događa. Mi smo ono što mislimo da jesmo, te ono što dopuštamo drugima da nam govore što da mislimo da jesmo. To dvoje zapravo je isto. Fizičar David Bohm jedan je od onih koji su uvjereni da stvarnost postoji samo zbog naših misli. Pogledajte kakve su implikacije toga po mogućnosti Iluminata/Matrixa da nam nameću lažne stvarnosti koje odgovaraju njihovom planu.

Mi također nesvjesno opažamo misaona polja stvorena da nas zavaraju i pretvaramo ih u holografске slike za koje vjerujemo da su 'fizički' stvarne. «To mora biti istina, stari, vidio sam vlastitim očima.» Više razine hijerarhije razumiju taj proces i nemilosrdno ga koriste za održavanje stvarnosti koja im odgovara kroz hipnotiziranje ljudskih umova.

Matrix = konsenzusna stvarnost

Iluminati/Matrix nastoje graditi 'konsenzusnu stvarnost' u kojoj kolektivni ljudski um, Jungovo kolektivno nesvjesno, prihvaća prevladavajuću 'istinu' u koju je programirano vjerovati. Sto se to snažnije događa, to su snažniji misaoni obrasci koji drže manipuliranu stvarnost na okupu i hologrami izgledaju gušće. To je 'smrzavajuća vibracija' o kojoj su početkom 1990-ih govorile poruke vidovitih osoba. Radi se o obliku kolektivne hipnoze, 'materijaliziranog' sna (ili noćne more). Sjećate se kako su studenti Bill i Anne dijelili potpuno istu hipnotičku stvarnost zato što su hipnotizirali jedno drugo? Njihove svijesti povezale su se do te mjere da su manifestirale istu iluziju. To je konsenzusna stvarnost. Mi uzajamno hipnotiziramo jedni druge kroz prihvaćanje i nametanje 'normi' kako bismo dijelili istu osnovnu iluziju. Pogledajte i uočite kako se diljem svijeta iz dana u dan zatire raznolikost, kako se odričemo naše jedinstvenosti zbog globalne konsenzusne stvarnosti koju zovemo materijalizam. Gdje god pogledate vidite iste lance brze hrane, banke, arhitekturu, ekonomske i političke sustave i životne stilove. Raznolikost je pod udarom kako bi se dodatno kristalizirala i skrutnula konsenzusna stvarnost, a ljudima još više otežao pogled izvan nje, kao i uvid da je to samo manipulirana iluzija smišljena da ih zarobi. Plan je dodatno 'skrutnuti' konsenzusnu iluziju uklaњanjem svakog suprotstavljanja i alternativa.

Stvarnost Matrixa izgrađena je od uglavnom neuravnoteženih, zabludjelih misli (straha) koje stvaraju vibracijske uzorke niske frekvencije. Oni koji su uhvaćeni u iluziju Matrixa rezoniraju u skladu s tim uzorcima. Što ste jače uhvaćeni vaša je vibracija sporija, kao što je pokazao rad Valerie Hunt s ljudskim energetskim poljem. Ljudi su uhvaćeni u vibracijsku mrežu koju projicira konsenzusna stvarnost: k tome pojačavaju 'ljepljivost' mreže doprinoseći svojim sličnim vibracijama toj konstrukciji od straha i nesklada. To je potpuni začarani krug u kojem i zatvor i zatvorenici doprinose preživljavanju Matrixa. Dok se tim frekvencijskim uzorcima ne suprotstave uzorci Jednote i sklada, Matrix će pobjeđivati zato što strah i nesklad *jesu* Matrix. Ta preobrazba sada je u tijeku. U knjizi *Prikradarije divljem njihovom* Itzhak Bentov raspravlja o pozadini takvih pojava. On podsjeća da kada stavite dvije violine jednu do druge i trznete strunu na jednoj od njih, ista struna na drugoj violini počeo će vibrirati u takozvanoj simpatetičkoj rezonanci. Bentov iznosi i sljedeći primjer:

«Pretpostavimo da imamo nekoliko staromodnih zidnih satova s njihovom. Objesimo ih na zid i namjestimo njihov tako da počnu udarati jedno drugo pod različitim kutom, to jest izvan faze jedno s drugim. Ako poremetimo jedan sat, prilično će se brzo [opet] uklopiti u sustav. Što je veći broj oscilatora u takvom sustavu, sustav je stabilniji i teže ga je poremetiti. Vrlo će brzo dovesti u red hiroviti oscilator.»"

Razumijete li što se događa u Matrixu i zašto ostaje tako stabilan? Kao što je rekao mistik Sri Aurobindo Ghose, fizička stvarnost samo je masa stabilne svjetlosti. Što je stabilnija, to se doima gušćom jer se njeno vibracijsko stanje usporava. Ovaj je svijet, čini se, u stanju ekstremno stabilne nestabilnosti! Ljudi su, kao i sve drugo unutar Matrixa, oscilatori, simbolične glazbene vilice ili violinske strune koje titraju frekvencijom koja predstavlja njihovo stanje postojanja, njihovu stvarnost. Kada prihvatimo verziju stvarnosti Matrixa/Vremenske omče, vibriramo u skladu s njenom frekvencijom i postajemo jedan od njenih vibracijskih predstavnika poput nekog od onih njihovih na zidnim satovima iz Bentovljevog primjera. Kao što je objasnio, što je više njihovih ili bilo čega što vibrira - oscilira - prema istom uzorku, to je uzorak stabilniji i teže ga je promijeniti. Tu leži razlog zašto je Matrix stabilna vibracijska konstrukcija koju na okupu drže umovi što s njim rezoniraju, vjerujući da su njegove iluzije stvarne.

Kada se bavimo nekom mišlju šalјemo zvučne valove na frekvencijama koje osjetila ne mogu čuti (zovu se infrazvuk), pri čemu taj zvuk stvara frekvencijski uzorak. U mom filmu *Put do slobode* (Bridge of Love), pokazao sam kako čestice pijeska i drugih materijala na metalnim pločama reagiraju na zvučne frekvencije. Kad se odsvira nota, čestice se odmah rasporede u karakteristične uzorke vibrirajući u skladu sa zvukom i stvarajući njegov vizualan prikaz. One će ostati u tom 'stojnom valu', kako se to zove, dok god traje zvuk. Kad se zvuk - tj. frekvencijski uzorak - promijeni, čestice istog trena promijenjene raspored u nov uzorak koji odražava novu frekvenciju. Cjelokupni svijet pet osjetila, poput tjelesnog holograma, masa je vibrirajućih polja stvarnosti koja na okupu drži zvuk. Promijenite zvuk - misao, stvarnost - i svijet se mora promijeniti. Izgleda da ta misaona polja uzimaju oblik vrtloga, spirale energije nalik na riječni vir. Kao što sam već spomenuo, vrtlozi mogu biti nevjerojatno stabilni i mogu beskonačno trajati sve dok se okolnosti dovoljno ne promijene da zaustave ili preusmjere tok kroz spiralu. Matrix je vrtlog koji se okreće, pri čemu postaje sve sporiji i sporiji, zbog čega energija postaje sve gušća i gušća, dok iluzija fizičkog ljudsku stvarnost sve čvršće drži u šaci.

Dovođenje u red vibracijama

Ovo je gledište koje podržava američki psihijatar David Shainberg s William Alan-son White Instituta za psihijatriju u New Yorku. On drži da su misli vrtlozi koji mogu postati nepomični i kruti. Smatra da se takve misli manifestiraju kao fiksna mišljenja, nepromjenjiva gledišta i krut osjećaj za stvarnost koji se opire promjenama.¹⁷ Siguran sam da je u pravu. Sam je Matrix vrtlog, a Vremenska omča najgušća je razina njegove spirale. Vremenska je omča poput sidra koje ostatak Matrixa vuče u veću gustoću i odvojenost. Samo na ovom planetu velika većina od šest milijardi ljudi vibrira u skladu s iluzijama Matrixa, a to je i razlog zašto Matrix nastavlja postojati. Dakle, što se događa kad se netko suprotstavi sustavu i ponudi

drukčiju stvarnost? Takve se ismijava, osuđuje, otpušta, marginalizira, financijski uništava, zatvara pa čak i ubija. Možemo promatrati 'fizičku' razinu toga, holograf-sku projekciju, gledajući posljedice s kojima se takvi ljudi suočavaju. No, što se doista događa na vibracijskoj razini? To je osjetilni izraz Matrixovog energetskog uzorka koji «dovodi u red hiroviti oscilator». Posljedice možemo prepoznati u tome što se takve buntovnike napada na razne načine, ali za Matrix oni predstavljaju različit frekvencijski ritam koji treba gurnuti natrag u vibracijski red pomoću prevladavajućeg - Matrixovog - frekvencijskog uzorka. Također vidimo političare koji se u početku suprotstavljaju sustavu, a kasnije postaju njegovi branitelji. Ministri Blairvog kabineta poput Davida Blunketta i Petera Haina, kao i bivši vođa Laburističke stranke Neil Kinnock, dobar su primjer. Bili su 'borci protiv sustava' koji su se pridružili sustavu. Ne možemo srušiti Matrixov zatvor reagirajući 'tamo vani' puškama, bombama, bijesom i mržnjom, jer će to frekvenciju Matrixa učiniti još snažnijom kroz jačanje njegovih uzoraka nesklada. Odgovor leži 'ovdje unutra', u mijenjanju naših vlastitih frekvencijskih uzoraka i povezivanju s Jednotom, skladom i ljubavlju. Ukoliko mijenjamo sebe, mijenjamo naš 'svijet', našu stvarnost. Samo će tako Matrixov uzorak postati preplavljen masovnim promjenama vibracija koje će narušiti stabilnost frekvencijskih polja koja drže njegove zarobljene umove u takvoj pokornosti 'materijalnoj' iluziji. Matrix je vibracijska konstrukcija zbog čega se može raščlaniti matematikom, numerologijom i drugim mjerenjima frekvencija. Kako bismo srušili kontrolu Matrixove stvarnosti moramo slomiti vibracijsku moć koju ima nad nama. U stvari, najveći dio te 'moći' jednostavno je naše neznanje da takva kontrola postoji.

Podlogu vjerovanju u materijalističku, 'čvrstu' stvarnost pruža premoć službene (iluminatske) znanosti i njen zahtjev da sve treba 'dokazati' pomoću ponovljivih eksperimenata. Znanstvenici koji predlažu suprotna objašnjenja izopćuju se i sabotiraju kako bi se obranilo prevladavajuće 'znanje' (koje su nametnuli Illuminati). Ključnu važnost u zaboravljanju naše beskrajne jednote ima službena politika znanosti glavne struje koja prikazuje svijet kao nepovezane dijelove, što se pak odražava u samoj strukturi znanosti s njenim podijeljenim 'specijalnostima' koje međusobno komuniciraju rijetko ili nikako. Ali ako vjerovanja znanstvenika utječu na rezultate njihovih eksperimenata, kao što je pokazala kvantna fizika, od kakve je vražje koristi takva dogma? Otkriveno je da subatomska čestica zvana anomalon pokazuje različita svojstva u različitim laboratorijima, što je, kako ističe autor Michael Talbot, kao da imate automobil koji mijenja boju i izgled ovisno o tome tko ga vozi. 'Zakoni znanosti' vrijede samo zato što znanstvenici vjeruju da vrijede, a zahvaljujući gotovo božanskom statusu 'znanosti', ono što ona odluči da je 'stvarno' postaje konsenzusna stvarnost. A sve je samo iluzija. Uzmite temeljni 'zakon' znanosti poznat kao zakon uzroka i posljedica, temelj takozvanog zakona karme. Za svaki postupak mora postojati reakcija. To je istina, ali samo ako vjerujete da je. Ako vjerujete da nije istina, onda nije! Ljudi imaju 'karmu' samo zato što vjeruju daju imaju na razini njihovog 'individualnog' i kolektivnog uma.

Danski fizičar Niels Bohr, jedan od velikih pionira kvantne fizike, bio je u pravu rekavši da ako subatomske čestice postoje samo kad se promatraju, kako je moguće reći kakva su njihova svojstva prije nego što ih promotrimo? Međutim, to je ono što glavna struja 'znanosti' nastavlja raditi - istražuje i označava iluziju. Ako je sve što 'vidimo' hologram koji je našim svjesnim umom manifestiran iz misa-onog polja, kako 'znanost' može biti išta 'stvarnija' od bilo čega drugog? William Tiller, fizičar sa Sveučilišta Stanford, rekao je: «... Kada dođemo do granica našeg razumijevanja, zapravo možemo mijenjati zakone stvarajući fiziku u hodu.»¹⁸ Ja bih rekao da je oduvijek bilo tako. Kao što mi je rekao glas u Brazilu, ne postoje 'zakoni', samo beskrajna mogućnost. Što je stvarnost? Što vi mislite da je? Onda je upravo to. Ta područja znanja daleko su 'subverzivnija' za sustav od jednostavnog razotkrivanja mreže tajnih društava ili globalnog plana zato što nude način na koji mislimo iz našeg postojanja možemo izbrisati plan i njegove fašističke vrijednosti te mišljenjem stvoriti novu stvarnost. To je prijelaz iz zatvora u raj o kojem odavno govorim. Poput svake stvarnosti, prijelaz se najprije mora dogoditi u umu - ili preciznije, u srcu - i tek ga onda možemo doživjeti u 'fizičkom' svijetu kao manifestirane holograme. Odbacivanje konsenzusne stvarnosti i stvaranje naše vlastite znači preobrazbu. To je poput priče o carevom novom ruhu. Konsenzusna Stvarnost bila je da on nosi ljupko, novo ruho zato što gomila nije željela priznati da je gol. Trebalo se pojaviti malo dijete da razbije čaroliju i izgovori očigledno: «On na sebi ne nosi ništa.»

'Čuda' su drukčiji osjećaj za stvarnost

'Zakoni' svijeta pet osjetila možda jesu samo ono što mislimo da jesu, ali dok ih prihvaćamo kao stvarne, njihova ograničenja za nas vrijede. Isto tako, uspijemo li svoj um osloboditi tih stvarnosti, za nas više neće vrijediti njihovi 'zakoni' i ograničenja. To je ono što nazivamo 'čudima'. Gotovo svi smo čitali o 'neobjašnjivim' pothvatima poput hodanja po vatri bez opekotina, probijanja tijela mačevima bez ozljeda ili ožiljaka, levitacije i svega ostalog. Nijedan od tih fenomena za konvencionalnu materijalističku znanost nije moguć, ali to je jednostavno zato što je konvencionalna znanost po znanju ekvivalentna crticu o Mickeyju Mouseu. Moja poznanica dopustila je da jednu sobu u njenoj kući koriste ozbiljni meditatori, ljudi koji žele dugo meditirati bez ometanja. Došao je jedan tip, a zatim se nije pojavio nekoliko dana, pa se ona počela brinuti da li je s njim sve u redu. Nosila mu je šalicu čaja i polako otvorila vrata. U sljedećem trenutku šahca joj je ispala na pod¹ razbila se: kad ga je pogledala donja polovica njegovog tijela bila je 'nevidljiva'. Nemoguće? O, moguće je, moguće a i savršeno objašnjivo, kao što ćemo uskoro vidjeti. Godine 1905. Indridi Indridason, čovjek obdaren psihičkim moćima, sudjelovao je u projektu istraživanja 'paranormalnog' vodećih znanstvenika Islanda. Kad je ušao u dubok trans, znanstvenici su vidjeli kako razni dijelovi njegovog tijela nestaju i ponovno se pojavljuju.¹⁹ Sve je moguće, doslovno sve, jer mi smo

beskrajna mogućnost. Jedna žena koju sam upoznao u Teksasu rekla mi je kako se jedno jutro probudila kraj supruga - koji je i dalje spavao - i vidjela ga kako lebdi dva metra iznad kreveta. Čovjek je, očito, pomalo noćna ptica.

Dr. William Tufts Brigham, kustos Bishop muzeja u Honoluluu, bio je strastveni istraživač 'paranormalnog', a njegove su studije uključivale čuda koja su izvodili havajski šamani - *kahune*. Prisustvovao je događaju kada je jedan od njih iscijelio čovjeka koji je imao tako težak prijelom noge da su mu dijelovi kosti virili kroz kožu. Žena *kahuna* 'molila se (koncentrirana misao) i meditirala kraj čovjeka te izravnala njegovu nogu, gurnuvši slomljene kosti. Nakon dvije-tri minute rekla je da je liječenje završeno: čovjek je ustao i prošetao uokolo bez ikakvih znakova teških ozljeda od prije svega par minuta.²⁰ To je moguće zato što, kao što smo vidjeli, 'kost' ne postoji - to je iluzija. Brigham je također promatrao kako skupina *kahuna* bosih nogu hoda po vulkanskom kamenju koje je bilo toliko vruće da se jedva bilo dovoljno ohladilo da podnese njihovu težinu. Obavili su ritual 'moli-tvi' i prošetali po kamenju bez da je to izazvalo bilo kakvu neugodnost, a kamoli teške opekline. Brighama su proveli kroz proces, pa je to probao i sam, premda je odbio skinuti čizme! Kad je stigao na drugu stranu njegove čizme i čarape bile su u plamenu, ali s njegovim je stopalima sve bilo u redu. «Osjećao sam intenzivnu vrućinu u licu i tijelu, ali gotovo nikakvog osjećaja u stopalima.», rekao je.²¹ Neki 'čudotvorci' skeptičnim su znanstvenicima dopustili da ih prouče, a među njima je 1970-ih bio i nizozemski autor Jack Schwarz. Dok su ga promatrali liječnici i istraživači s Neuropsihijatrijskog instituta Langley Porter pri Kalifornijskom sveučilištu i drugih institucija, on je svoje tijelo probadao iglama od 15 cm bez bolova ili krvarenja, držao vrući ugljen i pritiskao upaljene cigarete na svoju kožu bez štetnih posljedica. Četrdesetih godina jedan drugi Nizozemac, Mirin Dajo, izveo je scenski nastup: gurnuo je uski mač u svoje tijelo tako da je mač izašao na drugu stranu. Opet nije bilo nikakvog krvarenja, nikakvih bolova, ostala je samo blijeda crvena linija na mjestima gdje je mač ušao i izašao. Pristao je izvesti to pred gomilom liječnika i novinara u jednoj ciriškoj bolnici, te je i snimljen rendgenom s mačem u sebi kako bi se dokazalo da nije riječ o triku. Kasnije je znanstvenicima i liječnicima u Baselu dopustio da ga nabiju na kolac. Rezultat je bio jednak.²² Kad je francuski kralj Louis XIV u 17. stoljeću pokušao likvidirati Hugenate, njegovi odredi smrti u dolini Cevennes naišli su na skupinu poznatu kao Kamisari, čije pripadnike jednostavno nisu mogli ubiti ni na koji način. Michael Talbot piše:

«U službenom izvještaju poslanom u Rim, jedan od progonitelja, prior Abbé du Chayla, požalio se da bez obzira što činio, na uspijeva nauditi kamisarima. Kad je naredio da ih strijeljaju, zrna iz mušketa pronašli bi spljoštena između njihove odjeće i kože. Kad je pritisnuo njihove ruke na užareni ugljen, nije ih ozlijedio, a kad ih je od glave do pete umotao u pamučnu tkaninu natopljenu uljem, nisu gorjeli!¹

Iluzije ne mogu 'umrijeti* osim ako ne vjerujemo da su 'stvarne'

Što se tu događa? Kako je sve to moguće, kao što očigledno jest? Jednostavno, ti ljudi isključuju svoje umove iz konsenzusne stvarnosti i prestaju biti podložni iluzornim 'pravilima' te stvarnosti. Oni manifestiraju drugu iluziju, drukčiji san. Koliko često sanjamo snove u kojima doživljavamo događaje koji bi nas trebali ubiti ili ozlijediti, ali se to ne dogodi? Princip je isti. Ukoliko je vaša stvarnost da vam vatra ne može spaliti stopala, onda ne može. Zašto? Zato što vaša stopala ne postoje ništa više nego vatra!! Kako iluzija može opeci iluziju, osim ako mi ne vjerujemo da može i manifestiramo tu stvarnost - iluziju opeklina i bolova? Kada osjećamo bol, to se događa u mozgu, a ne u nožnom palcu kojim smo upravo udarili u stol. Mozak iz poruka koje prima manifestira bol, a uvjetovani mozak osjeća bol samo zato što misli da bi trebao. To je ono što računalni program kaže, i to je ono što on izvršava. Kada promijenite program, dobijete drukčiju stvarnost - bez opeklina i bolova. 'Čuda' nisu ništa drugo nego povlačenje iz konsenzusne stvarnosti tamo gdje njena iluzorna 'pravila' više ne vrijede. Kako vaše tijelo može gorjeli, kada znate da je samo holografška iluzija vašeg uma? Kako holografšku iluziju može ozlijediti mač koji je također holografška iluzija? Odgovor: samo kada vjerujete da može! Tip koji je 'izgubio' pola svog tijela meditirajući u sobi ušao je u jedno takvo drukčije stanje svijesti - stvarnosti - koje je njegovo holografsko tijelo počelo slijediti. Čineći to, počelo je nestajati, ili povlačiti se, iz ovog.

Kad se radi o levitaciji i drugim takvim 'paranormalnim' fenomenima (paranormalnim za konsenzusnu stvarnost), princip je isti. Glas u Brazilu rekao mi je: «Kada levitirate, niste 'vi' ti koji se 'dižu', već je vaš 'svijet' taj koji se 'spušta'.» Drugim riječima, ne odižu nas naši umovi od 'poda, oni preuređuju našu stvarnost mijenjajući 'svijet' za koji vjerujemo da je oko nas. Ne postoji krevet, kao što ne postoji žlica, pa kako onda možete levitirati iznad kreveta koji zapravo nije tamo, u tijelu koje zapravo nije tamo? «Nije žlica to što se savija, savijaš se samo ti.» Ali promatrač se može uključiti u preuređenu stvarnost - misaoni uzorak - 'levitatora' i dijeliti istu iluziju da je on dva metra iznad kreveta. Ali - čujem kako netko kaže - nije li levitacija umijeće pobjeđivanja gravitacije? Samo ako tako mislite, jer gravitacija je još jedna iluzija. Kad u nju ne bismo vjerovali, ne bismo bili podložni njenim pravilima. Pravila nema, osim ako mi ne mislimo da ih ima. Beskrajna ljubav jedina je istina, sve ostalo je opsjena. Većina nas čula je priče o ljudima koji su izveli 'nadjljudske' pothvate u trenucima velike opasnosti i emocionalnog stresa. Neki su podigli automobil kako bi oslobodili svoje dijete. Njihov je um u tom Koncentriranom s t a n j u j s stanju izuzetnog uzbuđenja, promijenio stvarnost, pa oni v>se nisu bili podvrgnuti 'pravilima' ove stvarnosti. Jedna mi je gospoda ispričala kako se dugo zadržala u sobi boreći se protiv vatre usred dima koji je bio toliko gust i otrovan da nitko drugi nije mogao ostati više od nekoliko sekundi. Unatoč ¹⁰ me morali su se liječiti zbog djelovanja dima na njihova pluća, no utvrđeno je da je s mojom prijateljicom sve bilo u najboljem redu. Nije se čak ni sjećala dima

u sobi. Ponavljam, u stanju stresa ona je promijenila stvarnosti i fokus svog uma, pa na nju nisu mogli djelovati zakoni stvarnosti koji su djelovali na sve druge. Koliko smo puta čuli da je netko preživio nesreću koja ga je trebala ubiti i čudom se izvukao'? Ti su ljudi promijenili stvarnosti u presudnom trenutku - to je sve - nikakva čuda nisu potrebna.

Ovdje bih želio upozoriti na neke stvari za koje mi se čini da ih ljudi brkaju. Ljudi izjednačavaju izvođenje tih prividnih čuda' s duhovnim prosvjetljenjem i napredovanjem, a to može biti prava zamka. Niste neki 'živi bog na Zemlji' zato što možete izvesti trikove za uveseljavanje društva koji su rezultat poznavanja načina na koji oblikujemo stvarnost. Vrlo lako možete biti prevarant, a Iluminati te tehnike koriste cijelo vrijeme. Te sposobnosti mogu koristiti, i koriste, oni koji žele razotkriti iluziju i pomoći ljudima da se iz nje probude. Ali ne moraju se koristiti. To je samo znanje, možete ga upotrijebiti na bilo koji način.

Ovdje, tamo i posvuda

Moja supruga Pam primijetila je da se unutar riječi 'posvuda' (engl. *everywhere*) nalazi i riječ 'ovdje' (engl. *here*), kao u *everywhere*. To je baš prikladno, jer je sve ovdje / posvuda. Isto tako, 'nigdje' (engl. *nowhere*) također je sada ovdje', *nowhere*. Kao što kaže ona stara pjesma Jeffa Bečka: «Ti svugdje i nigdje, dušo, eto gdje si.»²⁴ Valni uzorak koji može biti na mnogo mjesta odjednom se i iznenada manifestira na jednoj lokaciji kada je promatran. To je poznato kao kolaps vala. Valovi i čestice su isto, oni su i ovdje i posvuda. Subatomske čestice mogu jedna s drugom razgovarati na bilo kojoj udaljenosti bez ikakve mjerljive komunikacije. To je moguće zahvaljujući činjenici da su te čestice jedno, zajedno sa svim 'prostorom' između njih. One zapravo ne trebaju komunicirati zato što su *isto*. Postoji li bilo kakva potreba za sljedećim razgovorom između dviju čestica' koje su isti David Icke?

«Halo, ovdje David Icke, je li to David Icke?»

«Da, David Icke ovdje, drago mi je da te čujem, Davide Ickeu.»

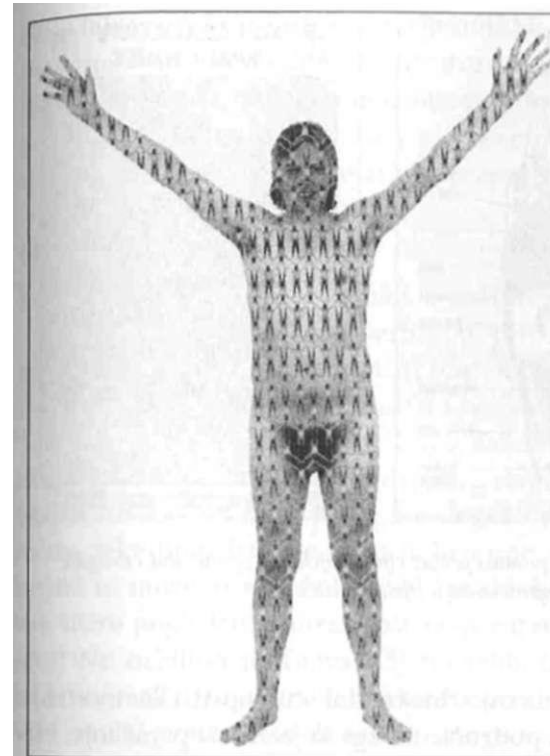
«Imam poruku za tebe, Davide, možemo li se manifestirati kao šalica za čaj, molim te, netko me upravo pogledao?»

«Već radim na tome, Davide, od koštanog porculana, je li tako?»

«Hvala, Davide.»

«Nema problema, Davide.»

Takav je razgovor nepotreban, baš kao i komunikacija između subatomskih čestica. Hologram je savršen primjer za to. Jedna od zadivljujućih osobina holograma je da svaki *dio* sadrži *cjelinu* (pogledajte *sliku 51*, zar ne izgledam dobro?) - Izrežete li holografski film na četiri dijela i svaki od njih obasjate laserom, oni neće pokazati četiri dijela slike. Svaki će pokazati manju verziju *cijele* slike. Izrežite kopiju filma na koliko god dijelova želite, oni će uvijek projicirati istu cijelu sliku kad ih se obasja laserom..Budući da je ljudsko tijelo hologram, svaka stanica sadrži sve potrebne informacije da iz nje 'izraste' cijelo tijelo. Zato je moguće klonira-

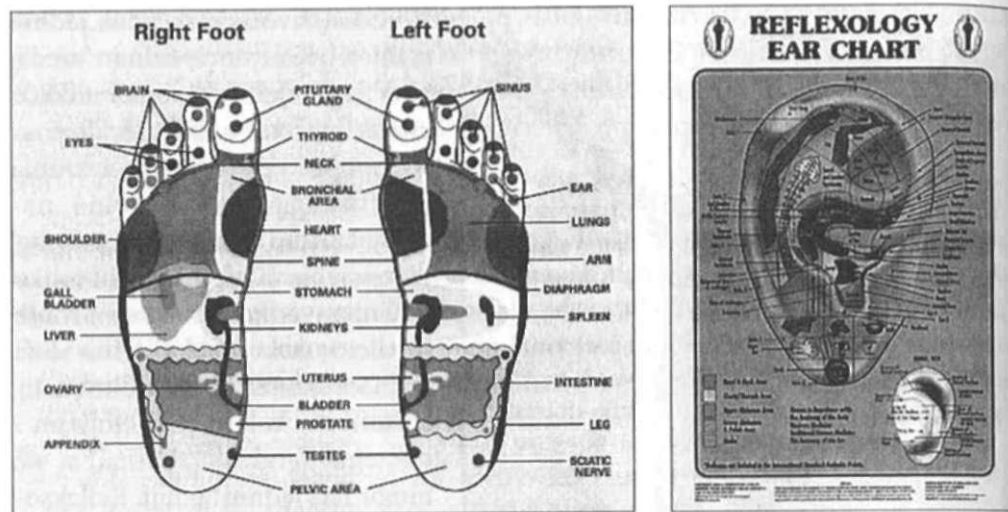
Slika 51: Lijepa slika holograma. Svaki dio holograma sadrži sliku cjeline, i to je razlog zašto svaka stanica u tijelu sadrži informacije potrebne da stvori cijelo novo tijelo. Tijelo je holografška iluzija

ti ljude i životinje iz jedne jedine stanice. Konvencionalna 'medicina' koja sjedi u svom bunkeru *establishmenta* odbacuje alternative poput refleksologije i kranijalne terapije kao smiješno nadriliječništvo bez 'znanstvenog' utemeljenja. Kada ne bi bili toliko opčinjeni svojom Mickey Mouse medicinom koja tako divno služi farmaceutskom kartelu Iluminata, shvatili bi da je tijelo hologram i da temelji takvih alternativa ne mogu biti jednostavniji. Refleksologija je drevna metoda liječenja zasnovana na shvaćanju da su različiti dijelovi tijela, poput stopala, dlanova i ušiju, odraz cijelog tijela (pogledati kartu stopala i uha na *slikama 52 i 53*). Ta vještina seže u prošlost barem do starih indijskih, egipatskih i kineskih naroda, ali naš dragi medicinski *establishment* još jednom je zaključio da oni znaju najbolje, iako u stvari ne znaju gotovo ništa. Refleksolo-

gija utvrđuje točke na stopalima, dlanovima, uhu itd., koje su povezane s organima u tijelu, pri čemu je kroz te točke moguće tretirati bilo kakve neravnoteže u tijelu. Ne samo da je to savršeno logično jednom kada shvatite da je tijelo hologram, nego tako *mora* biti zato što svaki dio holograma sadrži sliku cjeline. Svaka stanica sadrži cjelinu, zaboga, što je čak i medicinski *establishment* morao priznati. Drevno umijeće akupunkture temelji se na holografskim podsustavima tijela, kao i čitanje iz dlana, zato što šaka sadrži cijelo tijelo. Štoviše, svaki dio svake šake, stopala i uha također sadrži cjelinu, kao i svaki dio svakog prsta, i svaki dio svakog dijela prsta. Tjelesni hologram izraz je holograma svemira i kozmosa, i to vrijedi za svaki dio tijela do svake stanice, atoma i elektrona.

Holografsko pamćenje

I tako smo stigli do mozga, računalu sličnog sučelja između uma i holografskog tijela' pet osjetila. Mozak nije um, to je računalu koje um koristi, i zato znanstvenici nikada nisu locirali gdje u mozgu leži um. Nikada ni neće, jer on nije tamo. Mi

Slike 52 i 53: Refleksologija i akupunktura mogu pronaći prikaz cijelog tijela u stopalu, uhu i drugdje zato što je tijelo hologram i svaki dio sadrži umanjenu verziju cijelog tijela

ne mislimo *iz* mozga, već *kroz* mozak na osjetilnoj razini stvarnosti. Glavna struja znanosti također nije u stanju locirati područje mozga koje sadrži pamćenje, i to zato što pamćenje (kompjuterski tvrdi disk) postoji širom cijelog mozga. Naravno da je tako, mozak je hologram, i svaki dio sadrži cjelinu. Stravični eksperimenti na životinjama, u kojima su im uklonjeni veliki dijelovi mozga, pokazali su da se one ipak mogu sjetiti zadataka koji su im zadani dok je mozak još bio netaknut. Ljudi kojima su zbog tumora odstranjeni veliki dijelovi mozga ne gube određena sjećanja. Može se dogoditi da ih se, općenito, ne sjećaju tako dobro zato što su prešli na nižu razinu holografске memorije gdje je jasnoća manja nego kad je ona cijela. Ali ne događa se da potpuno izgube neka sjećanja a da im druga ostanu kristalno jasna, kao što bi bilo da su im sjećanja smještena u jednom području.

Hologram ima zapanjujuć kapacitet pohrane informacija. Na isti dio holografskog filma, primjerice, možete snimiti mnogo slika, a mijenjanjem kuta pod kojim usmjeravate laser možete izabrati koju želite vidjeti. Pristupanje našim sjećanjima u osnovi funkcionira na isti način. Pomičemo naš 'laser' kako bismo pronašli informaciju koju tražimo u hologramu, a za one koji to posebno djelotvorno čine kažemo da imaju 'fotografsko pamćenje'. Da, holografsko fotografsko pamćenje. Ljudi mogu citati predmete kao što su satovi ili nakit i iz njih saznati detaljne informacije o njihovoj prošlosti i vlasnicima zato što su predmeti hologrami koji su snimili te informacije. Naši tjelesni hologrami pohranjuju sjećanja iz svih osjetila. Kada, na primjer, nanjušimo nešto, to može potaknuti sjećanja jednako snažno kao kada vidimo ili čujemo nešto što nas podsjeća na neko iskustvo. Naša sjećanja šire se čak i izvan holograma mozga i smještena su diljem holograma tijela, tako-

der. Hologram tijela, pak, sadrži sjećanja kozmičkog holograma i tako dalje. Sve je povezano sa svim ostalim. Sve *jest* sve ostalo. Matrix ne može doslovno podijeliti cjelinu na dijelove zato što je Jednota uvijek Jednota, ali može stvoriti iluziju podijeljenosti i polarnosti, a to je ono što i radi manipuliranjem našim osjećajem za stvarnost. Podijeljenost i polarnost predstavljaju iluzije, zato jer je sve jedno.

Holografška osjetila

Sva su naša osjetila holografška, a smještena su širom holograma tijela. Da, čak i naš vid. Kada pregledate bezbrojne priče onih koji su doživjeli izvantjelesno iskustvo ili fenomen tik do smrti postane vam jasno da nam ne trebaju oči kako bismo vidjeli. Oni, naime, napuštaju svoja tijela i svoje 'oči', ali i dalje mogu vidjeti. To je moguće zato što um ne 'vidi', on dekodira frekvencijske uzorke u holografške iluzije koje misli da vidi. To je virtualna stvarnost, pa vam ne trebaju oči kako biste vidjeli što vaš um misli jer se sve događa 'tu unutra', a ne 'tamo vani'. Ako nešto može dekodirati frekvencije u holograme, onda može 'vidjeti'. Budući da svaka svijest to može, sve može 'vidjeti', i svaki dio holograma tijela ima 'oči'. Ispričajte me, idem pogledati unutrašnjost svoje čarape kroz moj nožni palac. Ima li netko iglu? Ne, ozbiljno, možemo vidjeti cijelim tijelom, a tako i mora biti kad je tijelo hologram. Drugi stravični eksperimenti (nemam osobito žarku želju saznati više, hvala) pokazali su da štakori mogu vidjeti savršeno dobro nakon što im se ukloni 90% vizualnog korteksa u mozgu, dok mačke i dalje vide nakon što 98% njihovog očnog živca prestane funkcionirati. Provedeni su mnogi eksperimenti koji su pokazali da neki ljudi mogu vidjeti i čitati putem svojih šaka dok su im oči prekrivene povezom. Šake i svi drugi dijelovi tijela mogu slati vizualne poruke vizualnom korteksu, u kojem 'vidimo'. Ali, u stvari, ne treba nam čak ni mozak da bismo 'vidjeli' - to je samo još jedna razina višerazinske iluzije. Trebaju li Beskrajnom oči ili mozak da bi vidjelo?

Paul Bach-y-Rita, neuroznanstvenik i liječnik sa Sveučilišta Wisconsin-Madison, kaže: «Ne vidite očima. Vidite mozgom.» (Šire od toga vidimo umom). Kada slika stigne do mrežnice oka, pojašnjava, «pretvara se u živčane impulse koji nisu ništa drukčiji od onih iz nožnog palca». Informacija ulazi u oči kao frekvencijski uzorak, a mozak ju pretvara u 3-D sliku. No kako svaki dio holograma sadrži cjelinu, svaki dio tijela - šake, nožni prst, koljeno - ima sposobnost prenošenja frekvencijskih uzoraka do mozga, koji ih preobražava u holograme koje možemo vidjeti. To znači da ljudi stvarno imaju oči na guzici. Čuo sam kako neki ljudi kažu da su u stanju vidjeti 360 stupnjeva kada uđu u izmijenjena stanja svijesti koja ih čine usklađenijima s tim osjetilima kroz premještanje njihovog fokusa s osjetilne konsenzusne stvarnosti. Iz holografške perspektive sve je to savršeno objašnjivo. Magazin *Life* objavio je članak o Ruskinji po imenu Rosa Kulešova koja je jagodicama svojih prstiju mogla čitati, a drugi su bili u stanju činiti isto drugim dijelovima tijela kao što su nos i uho.²⁵ Dr. med. David Eisenberg, klinički

istraživač i profesor na Medicinskom fakultetu Harvard, izvijestio je o dvije mlade sestre, Kineskinje koje su mogle čitati svojim pazusima!²⁶ Uz to, Paul Bach-y-Rita i drugi istraživači sa Sveučilišta Wisconsin-Madison došli su do čudesnog otkrića da možemo vidjeti kroz naše jezike. Razvili su uređaj za stimuliranje sposobnosti jezika da Vidi', što je slijepim ljudima omogućilo da povrate vid. U jednom se izvještaju navodi:

«Jezik, organ okusa i dodira, može se činiti kao slabo vjerojatna zamjena za oči. Naposljetku, obično je skriven u ustima, neosjetljiv je na svjetlo i nije povezan s optičkim živcima. Međutim, sve brojnija istraživanja pokazuju da bi jezik zapravo mogao biti drugo najbolje mjesto u tijelu za primanje vizualnih informacija iz svijeta i njihov prijenos do mozga.»

«Ranija istraživanja za prijenos slika do živčanog sustava koristila su kožu. To što ljudi mogu dekodirati živčane impulse kao vizualne informacije kada dolaze iz drugih izvora osim očiju pokazuje koliko je ljudski mozak prilagodljiv, ili fleksibilan, kaže Wisconsin, jedan od izumitelja uređaja.»²⁷

U tijeku su istraživanja kojima se želi utvrditi mogu li se druga izgubljena osjetila povratiti njihovim preusmjeravanjem kroz druge dijelove tijela. Pokazat će se da mogu iz razloga koje sam opisao. Većina ljudi ne može pristupiti tim prirođenim sposobnostima zato što ne znaju da ih imaju i ne vjeruju da ih imaju. Dok je tako, doista ih neće imati. Mi smo ono što mislimo da jesmo, možemo raditi ono što mislimo da možemo. Svaki dio holograma ima osjetila cjeline i svjestan je. Michael Talbot u knjizi *Holografski svemir* iznosi priču koja mu je pružila uvid u to. Imao je tegoba sa slezenom, a u liječenju problema koristio je vizualizaciju, koristeći svoj um za ponovno uravnoteženje holograma slezene. Jedne noći postao je frustriran tim procesom i, u privatnosti vlastitih misli, servirao je svojoj slezeni pravu jezikovu juhu što nije reagirala dovoljno brzo. Nekoliko dana kasnije otišao je u posjet vidovnjakinji u vezi sa svojim problemom. Ona je identificirala problem sa slezenom i zatim zastala, zbunjena, prije nego što je rekla: «Vaša slezena vrlo je uznemirena zbog nečega ... jeste li vikali na svoju slezenu?» Rekla je da se slezena razboljela zato što je mislila da Talbot tako želi. Slao joj je krive poruke, rekla je, i sad je slezena zbunjena zbog prijekora. «Nikad, nikad se nemojte ljutiti na vaše tijelo ili na vaše unutarnje organe.», rekla je. «Saljite im isključivo pozitivne poruke.»²⁸

Big bang budalaština

Jedno malo zapažanje u svjetlu svega navedenog. Znanost tvrdi da je svemir nastao 'Velikim praskom'. Kaže da je materija bila koncentrirana u vatrenoj kugli enormne gustoće i da je to bilo jedino što je postojalo. Nakon toga je vatrena ku-

gla, ili kozmičko jaje, eksplodiralo, a materija i prostor koje je sadržavalo proširili su se od središta i još uvijek se šire. Službena teorija kaže da je to razlog zašto se galaktike itd. još uvijek jedna od druge udaljavaju. Iz te eksplozije materije koja se hladi nastao je svemir koji vidimo, objašnjavaju nam. Ali, čekajte malo. Ako materije nema zato što je materija iluzija uma, kako je moglo doći do «Velikog praska» izvorne materije, osim kao iluzije? Svemir je, kao i sve u Matrixu, masa vibracijskih misaonih polja koja naši umovi dekodiraju u trodimenzionalnu holografsku iluziju. Kao rezultat te velike eksplozije i procesa koji je uslijedio, kaže službena priča, nastale su subatomske čestice. Ali ako valni oblici postaju čestice samo kad su promatrani, kako su mogli biti stvoreni iz 'materije' procesom koji je uslijedio nakon eksplozije?

Mogli su biti 'formirani' samo iz misaonih polja promatranjem koje ih pretvara u holograme. A možda je netko gledao? Svemir je misaoni ekvivalent računalnog programa, i baš kao što softverski program ne mora eksplodirati da bismo ga vidjeli u *Windoxsimci 2000*, ni svemir ne mora eksplodirati da bi se oblikovao u misaona polja koja promatranjem stvaraju holografске iluzije. Zamislite kako bi bilo da dođe do eksplozije 'materije' svaki put kad nastane misaono polje. Bilo bi prilično bučno, ne mislite? BUUM! «Hej, Ethel, prestani razmišljati, molim te, ne čujem telku.» «Oprosti dragi, samo sam razmišljala o tome kako bismo trebali kupiti sira.» BUUM! «1 malo rajčica.» BUUM! «Etheeeeel!» Nije bilo potrebe za eksplozijom kako bi nastao svemir. Kad se misaona polja jednom projiciraju, to je gotova stvar. Ako se galaktike još uvijek udaljavaju jedna od druge, to je zato što je 'program' tako napisan, ne zato što je nešto moralo 'prasnuti'.

Beskrajno 'Jedno'

U izmijenjenim stanjima svijesti u Brazilu ušao sam u 'mjesto' gdje sam svjesno bio 'ja', ali i sve ostalo. To je stanje postojanja koje su kroz cijelu poznatu 'povijest' opisivali mistici, praktikanti meditacije, ljudi pod utjecajem psihoaktivnih droga i oni koji su doživjeli iskustva 'tik do smrti' i 'izvantjelesna' iskustva - oni koji su svoju svjesnost proširili izvan osjetilne stvarnosti Vremenske omče u kojoj se čini da je sve podijeljeno u nezavisne dijelove. David Bohm i Karl Pribram, dvojica vodećih svjetskih istraživača holografске stvarnosti, slažu se da ta izvantjelesna iskustva zvuče poput onoga što oni zovu 'implicitni red' - svijet koji petorima osjetilima nije dostupan za opažanje.²⁹ *Mainstream* znanost, znanost iluminatskog plana, odbacuje Jednotu i promiče vjerovanje u nepovezane dijelove. To izvanredno služi Matrixu. On ljudski um uvjetuje da vjeruje u to, pa mi nakon toga vidimo ono što smo bili programirani vidjeti - svijet pun dijelova, a ne nepodijeljeno 'Jedno'. Takav osjećaj izolacije i odvojenosti stvara percepciju da smo mali, nemoćni i beznačajni. To je ono što je Matrixu potrebno da bi nas zadržao pod svojom čarolijom. To također znači da tražimo 'individualna' rješenja za probleme, premda nikada nećemo pronaći 'rješenje' ukoliko ne shvatimo da je sve povezano.

Jednostavan primjer toga je način na koji zapadne vlade daju pomoć' siromašnim zemljama, dok transnacionalne korporacije sa 'Zapada iskorištavaju te zemlje i cijede iz njih daleko više blaga nego što one ikada prime u sklopu pomoći. Ako ne gledate svjetsku ekonomiju kao cjelinu i ne promijenite način na koji ona funkcionira kao cjelina, nikada nećete riješiti 'individualne' probleme i nepravde koje jedna tako neuravnotežena cjelina mora uzrokovati. Za plan Matrixa/Illuminata ključno je da sve promatramo kao nepovezane dijelove, a ne kao nepodijeljenu Jednotu. Stoga nije nikakva slučajnost što su, kao što sam detaljno objasnio u drugim knjigama, londonsko Kraljevsko društvo, dom znanstvenog *establishment*a, osnovali masoni visokog stupnja po nalogu Illuminata. Takozvana 'klasična fizika materijalista postala je službeni stav od 17. stoljeća s Isaacom Newtonom i francuskim matematičarom Reneom Descartesom, koji je svijet shvaćao kao stroj. Ta je dogma poricala postojanje duha, budući da su vjerovali da mogu objasniti život bez potrebe za njim. Ali kao i s većinom 'činjenica koje gura glavna struja znanosti, to nisu bili dokazi, već obične pretpostavke. Prema knjizi *Sveta krv, Sveti gral*,³⁰ Isaac Newton navodno je bio veliki majstor elitnog tajnog društva u iluminatskoj mreži po imenu Sionski priori) (pogledati ostale moje knjige). Oni tvrde da sežu u prošlost najmanje do 12. stoljeća, te da su izvorno bili blisko povezani s iluminatskim Vitezovima templarima. Međutim, drugi to osporavaju. Sionski priorij tvrdi da nastoji ostvariti ciljeve i širiti utjecaj merovinške krvne loze koja se danas manifestira kao europske kraljevske obitelji, dug popis američkih predsjednika i drugih osoba na vodećim položajima u globalnom bankarstvu, poslovanju i medijima. Uz napredno ezoterijsko znanje koje je dostupno višim razinama tajnih društava, nema nikakvih izgleda da Isaac Newton nije bio svjestan da je njegova verzija materijalizma - svijet koji se sastoji samo od materije - besmislica. Ali kako to samo dobro služi planu Illuminata, negirajući postojanje duha (kad ste mrtvi, mrtvi ste) i shvaćajući svijet kao niz dijelova, umjesto kao jednu ujedinjenu, beskrajnu cjelinu. Temelji *mainstream* znanosti su gluposti, što oni na vodećim položajima znaju. Stanislav Grof u knjizi *Holotropni um* piše:

«Pravi znanstvenik ne brka teoriju sa stvarnošću i ne pokušava diktirati kakva bi priroda trebala biti. Nije na nama da odlučujemo što ljudska psiha može a što ne može učiniti kako bi se uklapala u naše uredno organizirane, unaprijed stvorene zamisli. Želimo li ikada otkriti kako možemo najbolje surađivati sa psihom, moramo joj dopustiti da nam otkrije svoju pravu prirodu.»³¹

Dakako, Illuminati to očajnički nastoje spriječiti. Međutim, i drugi se danas suprotstavljaju toj prijevari, a ljudi poput danskog fizičara Nielsa Bohra i fizičara s Londonskog sveučilišta Davida Bohma kažu da je svaki 'dio' izraz jedne nedjeljive cjeline. Sve veća vojska pravih znanstvenika govori isto. Prihvaćaju ono što su mistici i njima slični cijelo vrijeme govorili. Ljudi otvorenih srca i umova poči-

nu govoriti isti jezik Jednote iako do tog zaključka dolaze iz različitih smjerova. Ne postoji 'prazan prostor' i ne postoje 'vakuumi'. Posvuda se nalazi svijest koja povezuje sve sa svime ostalim. David Bohm i drugi utvrdili su da ne samo što se dvije čestice ponašaju kao da znaju što ona druga radi, nego se bilijuni čestica tako ponašaju. Odnosno, sve se tako ponašaju, jer sve je sve. Iza prividne podijeljenosti jedna je svijest. Čuo sam objašnjenje da je to vibracija koja se kreće toliko brzo da se čini da je sve, slično kao što kad biste kružili oko Zemlje fantastičnom brzinom nikada ne biste znali gdje se nalazite u nekom trenutku i činilo bi se da ste istovremeno posvuda na Planetu. Ne vjerujem to. Beskrajno se ne mora kretati takvim brzinama da bi bilo posvuda. Uopće se ne mora kretati. Već je posvuda. Ono jednostavno jest. Zašto biste se trebali kretati da bi izgledalo da ste sve i posvuda, kad ste uvijek sve i posvuda? Bohm vjeruje da svijet trebamo promatrati kao balet, a ne kao gomilu neorganiziranih ljudi. Temeljna je stvarnost ples, a ne 'pojedinačni' plesači. Ali, kao što je napisao pjesnik William Butler Yeats: «Plesaca se ne da razlikovati od plesa.» Naših pet osjetila mogu opažati samo gotovo neizmjereno malen dio Beskrajnog, a ipak su čovječanstvo uspjeli zavarati da vjeruje kako je ono što vidi sve što postoji. Na baznoj razini govorimo o Tihom, Atlantskom i Indijskom oceanu, ali oni su ista vodena cjelina. Svaka subatomska čestica, atom, stanica, organ, ud, tijelo i um zrcalo su kozmosa. Oni *jesu* kozmos i kozmos je oni. Isto je i sa svakom kapi vode, svakim stablom, svakim tulipanom i vlati trave. Kako je rekao William Blake:

Vidjeti svijet u zrcu pijeska
I nebesa u divljem cvatu
Držati Beskraj na dlanu ruke
I vječnost u jednom satu.

Zarobljeni umovi Matrixa možda su zaboravili da su Beskrajno, ali oni to jesu i uvijek će biti. Jedina razlika između Beskrajnog i Matrixa u tome je što Beskrajno zna da je Beskrajno, a Matrix je to zaboravio. Vi niste Pero Perić ili Marko Marković; to je tek programirana iluzija. Vi ste sve što postoji - *sve*. Da, mali, stari, 'beznačajni', 'nemoćni' vi.

Mi ne živimo život; mi *jesmo* život. Sav život.

• IZVORI

- 1 *The Holographic Universe*, str. 163
- 2 «Inside the Amazing Eye», <http://www.keystoneblind.org/wiseweb/intheeye.htm>
- 3 *The Holographic Universe*, str. 141
- 4 *The Holographic Universe*, str. 19
- 5 Albert Einstein, *The Meaning of Relativity* (Princeton University Press 1972)
- 6 *The Holographic Universe*, str. 55
- 7 Ibid, str. 51.
- 8 Amit Goswami, *The Self-Aware Universe* (Penguin Putnam Inc., New York, 1995), str. 6
- 9 *Stalking the Wild Pendulum*, str. 36
- 10 Ibid, str. 17
- 11 George F. Dole, *An Image of God in a Mirror. Emanuel Swedenborg: A Continuing Vision* (Swedenborg Foundation, New York, 1988). str. 374-381
- 12 Charles T. Tart, *Psychedelic Experiences Associated with a Novel Hypnotic Procedure. 'Mutual Hypnosis' in 'Altered States of Consciousness'* (New York, 1969). str. 291-308
- 13 *The Holographic Universe*, str. 84
- 14 Carlos Castañeda, *Tales of Power* (Simon and Schuster, New York, 1974)
- 15 Michael Roll, *The Suppression of Knowledge*, knjižica u vlastitom izdanju koju je autor pročitao 1992.
- 16 *Stalking the Wild Pendulum*, str. 25
- 17 *The Holographic Universe*, str. 73-74
- 18 Ibid, str. 158
- 19 Erlendur Haraldsson i Loftur R. Gissurarson, *The Icelandic Psychical Medium. Indndi Indridason* (Society for Psychical Research, 1989)
- 20 Max Freedom Long, *The Secret Science Behind Miracles* (Robert Collier Publications. New York, 1948), str. 191-192
- 21 Ibid, str. 31-39
- 22 John Raymond, *Jack Schwarz: The Mind Over Body Man* (New Realities 11, br. 1, travanj 1978), str. 72 do 76
- 23 *The Holographic Universe*, str. 135
- 24 Jeff Beck, *Hi Ho Silver Lining* (Scott English/L. Weiss)
- 25 «Seeing Colours with the Fingers», magazin *Life*, 12. lipnja 1964
- 26 David Eisenberg, s Thomasom Leejem Wrightom. *Encounters with Qi* (Penguin, New York, 1987), str. 79-87
- 27 <http://www.sciencenews.org/20010901/bob14.asp>
- 28 *The Holographic Universe*, str. 186
- 29 Ibid, str. 63
- 30 Henry Lincoln, Michael Baigent i Richard Leigh, *Holy Blood, Holy Grail* (Jonathan Cape, London, 1982)
- 31 *The Holotropic Mind*, str. 19

ČETRNAESTO POGLAVLJE

Tajne? Kakve tajne?

Čovjek je ono što vjeruje.

Anton Čehov (1860. - 1904.)

Jednom me intervjuirao voditelj jednog kršćanskog radija i ja sam spomenuo da i Kršćanstvo i službena 'znanost' odbijaju istraživati tajne života, osim u slučaju kad se rezultati slažu s njihovim sustavom vjerovanja. «Pa, možda postoje tajne za koje Bog ne želi da znamo.» - odvratio je. Tipično za 'mali ja, VELIKI BOG' koncepciju glavne religijske struje koja svoje sljedbenike održava u doživotnom robovanju bajci. Istraživanje tajni otvorenog uma pogubno je i za religiju i za znanstveni *establishment* jer dogma može preživjeti samo pod uvjetom da ju nitko ne osporava. Zato, draga djeco Božja, imajte vjere i začepite gubice. I vi, profesore.

Nije 'Bog' taj koji ne želi da znamo; Iluminati i Matrix su ti koji su izmislili cijelu koncepciju 'Boga' da služi njihovim ciljevima. Nije njih briga koja su vaša kruta uvjerenja, sve dok neka imate, a pobrinuli su se da imate široku mogućnost izbora. Kruta dogma = zatvoren um = Matrix vas ima. Kao što smo vidjeli, kad počnemo shvaćati stvarnost i kako se ona manifestira, tajne života, na koje religija i glavna struja 'znanosti' nisu u stanju dati odgovor, postaju kudikamo manje misteriozni.

Različiti umovi, različita lica

Od početka 1990-ih istražujem tehniku kontrole uma poznatu kao poremećaj višestruke ličnosti (PVL) ili disocijativni poremećaj identiteta (DPI). Već sam ranije spomenuo da do toga dolazi kada um kroz traume i programiranje postaje razlomljen u niz prividnih 'ličnosti' ili 'altera' od kojih svaki ima drukčije stavove, vjerovanja, a često i 'dob'. Sjedio sam u uredu terapeuta i vidio kako je jedna 30-godišnja žena, koja je od djetinjstva bila stravično zlostavljana, u pola sata oči-

tovala barem sedam različitih 'ličnosti', uključujući jednu koja je bila beba. Kao i kod svih 'višestrukih', svaka ličnost imala je vlastito ime, prošlost i osobine. Svaku od njih je prizvao terapeut, koristeći prave riječi i šifre koje ju aktiviraju. Žena j| bila vrlo ugodna u svom 'frontalnom alter u', ali jedan od njenih programiranih pozadinskih altera bio je čisti otrov kad bi se aktivirao. Štoviše, kad bi se uključila nova 'ličnost' ženino se lice mijenjalo. To je jedna od brojnih 'misterioznih' osobina višestrukih: njihove crte lica, uključujući boju očiju, mogu se promijeniti kada promijene ličnost, kao i obrasci njihovih moždanih valova. Jedna 'ličnost' može biti pijana ili drogirana, ali kada se aktivira drugi alter prestaje biti na bilo koji način pod utjecajem pića ili droga. Upoznao sam takve ljude. Obilježja na koži poput madeža i ožiljaka mogu nestati kada jedan alter zamijeni drugi kao svjesni um. Isto tijelo pod jednom 'ličnošću' može biti alergično na nešto, ali prestaje to biti kad se aktiviraju drugi alteri. Liječnik može prepisati lijek koji će djelovati na tijelo pod jednim alterom, ali uopće neće djelovati pod drugim. To ide tako daleko da se mogu predozirati ako se lijek da odraslom alteru, a onda se uključi neka od njihovih dječjih ličnosti. Mogu biti bolesni dok su pod jednom ličností, a savršeno zdravi pod drugom, mogu biti uspavani pod anestezijom u jednoj ličností, a ipak se probuditi na operacijskom stolu potpuno svjesni ako se uključi drugi alter. Žene s PVL-om mogu imati različite menstrualne cikluse sa svakom ličnošću. Druga je karakteristika da višestruke ličnosti često ne stare ni približno onom brzinom kao mi ostali, te mogu izgledati starije ili mlađe, ovisno o tome koji je alter na sjedalu vozača u tom trenutku. Sjećam se kako mi je Cathy O'Brien, jedna od najpoznatijih žrtava kontrole uma od strane američke vlade, rekla da joj u njenom mentalnom zatočeništvu nije bilo dopušteno da zna koje je 'vrijeme: u tom razdoblju nije primjetno ostarjela.

Um je tijelo, tijelo je um

Te naizgled zapanjujuće osobine poremećaja višestruke ličnosti zbunjuju glavnu struju znanosti. Međutim, iz ovdje objašnjene perspektive sve je prilično jasno. Tijelo je hologram kojeg manifestira um, a osjećajem za stvarnost uma upravljaju njegova vjerovanja. Kad te razne 'ličnosti' preuzmu kontrolu nad tjelesnim hologramom on se mijenja u skladu s novim stanjem uma - vjerovanjem. To je moguće zato što je tjelesni hologram iluzija uma pa ga um može izmijeniti kako god želi. Ono stoje poznato kao alteri ili 'ličnosti' jednostavno su različite stvarnosti, a kad izmijenite osjećaj za stvarnost, mijenjate njegovu holografsku iluziju. U stvari, različiti alteri vjerojatno su različiti hologrami stvoreni različitim verzijama stvarnosti. Te različite 'ličnosti' različiti su holografski 'mozgovi', da tako kažem, a princip je sličan kao kad se na istom fotografskom filmu nalazi mnogo holografskih slika. Kada laserom osvijetlite valne uzorke pod različitim kutom, birate drugu sliku. To je ono što rade 'aktivirajuće' šifre koje prizivaju različite programirane

ličnosti'višestrukih'. One pristupaju različitim programiranim hologramima. To je ono što 'alteri' zapravo jesu.

Pogledajmo opet 'misterije' koje sam gore spomenuo. Kako netko može biti pijan ili drogiran u jednoj ličností, ali trijezan kad se uključi druga? Stvarnost koja pije alkohol ili uzima droge prihvaća da će postati opijena ili drogirana zato što je to njeno uvjetovano i, kroz DNK, naslijeđeno vjerovanje. Ne mora reagirati na taj način zato što su piće i droge iluzija, kao i tijelo, a kako djelovanje iluzije na iluziju može biti stvarno? Mislite li da se Beskrajno opija? Kad se alter - holografska stvarnost - promijeni, novi alter/hologram nema stvarnost u kojoj je pijan ili drogiran. Kako bi i mogao? To nije stvarnost koja je gutala pilule ili naginjala bocu. Zašto bi trebala biti pod njihovim utjecajem? Obilježja kože poput madeža i ožiljaka pojavljuju se i nestaju ovisno o stvarnosti hologramskog uma koji ima kontrolu. Možda je stvarnost nekog altera nastala prije nego što se pojavila iluzija ožiljka ili madeža. Ako je tako, neće manifestirati nešto u što ne vjeruje. Isto je s alergijom. Ako alter-stvarnost ne vjeruje da ima alergiju, neće ju imati. Bez suradnje uma i mozga (svijesti i računala) to je ionako nemoguće. Utjecaj nekog lijeka ovisi o tome vjeruje li prevladavajuća stvarnost u njega. Ako vjeruje, lijek će 'djelovati', ako ne vjeruje, neće. Sjetimo se, dobar dio toga odvija se na nesvjesnoj, kao i na svjesnoj razini. Lijek dan 'odraslom' alteru koji predozira alter'dijete', opet, primjer je različitih stvarnosti koje doživljavaju ono što vjeruju na svjesnoj i nesvjesnoj razini i kroz naslijeđeno programiranje DNK. Kako bi uopće moglo biti drukčije? Razlika nije u 'fizičkom tijelu', razlika je u stvarnosti uma.

Tegobe i bolesti samo su iluzije. Jedna stvarnost može vjerovati da je bolesna, dok druga ne mora. Kad se dogodi promjena, bolest nestaje u trenu zato što je od početka bila iluzija, a novi alter/hologram u nju ne vjeruje. Višestruka osoba može osjećati bolove u jednom alteru koji će nestati u drugom, baš kao što nekim alterima mogu trebati naočale, dok drugi imaju savršeni vid. Ako date anestetik jednom hologramu mozga i on prihvati djelovanje, otići će u zemlju snova. Ali ako zavlada drugi, kako može biti pod djelovanjem anestetika kad ne dijeli stvarnost da je primio injekciju? Ne može. Probudit će se ne shvaćajući što se događa: «Što radiš s tim krvavim nožem, kompa?» Sve je to iluzija, kao i menstrualni ciklusi žena. Ima li Beskrajno mjesečnicu? E da, ali žene moraju menstruirati da bi izbacile nakupljenu krv, zar ne? Oh, stvarno? Zašto onda tijela nekih višestrukih mogu imati neprekidnu mjesečnicu ako se alteri aktiviraju pravim redoslijedom? Odatle potječe sva ta krv? Ili, ako organizirate redoslijed na drugi način, nikada neće imati mjesečnicu. Kamo odlazi sva ta krv? Ne ide nikamo i ne dolazi niotkud: to je ILUZIJA! Zašto višestruki koji su odvojeni od osjetilne verzije'vremena ne stare, ili barem ne tako brzo kao svi drugi? Sad bi već odgovor trebao biti jasan sam po sebi. Ne postoji vrijeme, pa kako onda možemo zbog njega starjeti? Kada koristite laser za projiciranje holografske slike ljudskog tijela, ono ne stari bez obzira koliko ga dugo tamo ostavili. Mogli biste ga ostaviti tisuću godina i ono ne bi bilo ni sekundu starije. Naša su tijela hologrami, pa bismo i mi mogli činiti to isto. Samo

se čini da starimo zato što vjerujemo u 'vrijeme i iluzorno kretanje od 'prošlosti' u 'budućnost'. Starimo zato što vjerujemo da starimo. Treba li Beskrajnom *botox*/Crte lica višestrukih ličnosti mijenjaju se kako se oni prebacuju iz jedne ličnosti u drugu zato što naša iluzorna lica samo odražavaju naš osjećaj za stvarnost. Naše tjelesne osobine holografske su iluzije; promijenite iluziju u svom umu i mijenjate osobine koje vam se čini da 'vidite'. Vi mijenjate holografske stvarnosti. Sve to nije ograničeno samo na osobe s poremećajem višestruke ličnosti, to vrijedi za svakoga. E sad, koji je drugi naziv za tu trenutnu preobrazbu crta lica i tijela? Hajde, vi skeptici koji ste se smijali sve ove godine... Znam, teško je, ali potrudite se... mmm ... da, blizu ste ... mmm-ijenjanje ... nastavite ... da, da ... mijenjanje oblika! Upravo tako. Kada uvidite koliko je iluzorna naša stvarnost, Gmazovi koji mijenjaju oblik stvarno nisu nešto posebno.

Mijenjanje oblika? Taj Icke je prolupao

Otkad sam počeo pisati i govoriti o mijenjanju oblika postao sam, naravno, još veći predmet ismijavanja. Razumijem zašto su ljudi odbacivali tu ideju: toliko su zarobljeni u iluziji 'fizičkog' da ne mogu zamisliti nešto što ne podliježe njegovim 'zakonima'. Ali 'fizičko' ne postoji, to je iluzija; a iluzija može uzeti bilo koji oblik po želji njenog stvoritelja i prelaziti iz jednog u drugi po želji. Sada u svom umu vizualizirajte ljudsko biće i gledajte kako on ili ona mijenja oblik u gmazoliki entitet. Eto vidite, iluzija može biti kakva god želite da bude. Priče o bićima koja mijenjaju oblik, posebno onima koji mijenjaju oblik iz 'ljudskog' u gmazovski, bile su vrlo brojne diljem drevnog svijeta, kao što smo vidjeli. Oni se spominju i u pričama istih onih ljudi koji su govorili da je sve Jedno i da je ovaj svijet iluzija *maye*; onih 'primitivnih naroda' kojima danas najnovija znanstvena istraživanja daju za pravo. Proučimo ovdje neke znanstvene temelje. Znanstvenici kažu da je ovaj 'fizički' svijet sastavljen od atoma i subatomske čestice kao što su elektroni. Evo kako je Michael Talbot u knjizi *Holografski svemir* opisao njihova svojstva:

«Elektron se, poput nekog bića iz narodne predaje koje mijenja oblik, može manifestirati bilo kao čestica, bilo kao val ... Ta 'kameleonska' sposobnost svojstvena je svim subatomske česticama, a isto tako i svemu za što se nekada mislilo da se manifestira isključivo kao val. Svjetlost, gama-zrake, radiovalovi, rendgenske zrake - svi se mogu mijenjati iz valova u čestice i obrnuto. Danas fizičari smatraju da se subatomske pojave ne bi trebale klasificirati isključivo kao valovi ili kao čestice, nego kao posebna kategorija 'nečega' što je na neki način uvijek oboje. To 'nešto' su kvanti; fizičari smatraju da su oni osnovna supstancija od koje je izgrađen čitav svemir.»¹

Ljudi odbacuju drevne i suvremene tvrdnje o bićima sa sposobnošću mijenjanja oblika a cijeli svemir, do najsićušnijih čestica, neprestano mijenja oblik!

Zaboga, elektron se može pojaviti na jednom mjestu pa zatim na drugom bez prolaženja kroz 'prostor' između, takozvanim 'kvantnim skokom'. Ali mijenjanje oblika nije moguće? Talbot dodaje: «Sposobnost mijenjanja oblika iz jedne vrste čestica u drugu samo je još jedna od kvantnih sposobnosti.» Čestica u krvi zvana somatid «zapanjujuće mijenja oblik u kulturi» i za kratko vrijeme (manje od 90 sati) može biti spora, dvostruka spora, bakterija, globularni oblik mikroba, kvasac, askusi, micelijski oblik, vlaknasti talus itd.»² Ali, kako neka osoba može mijenjati oblik iz jednog 'tijela u drugo kad bi trenutno morala 'zamijeniti' svoje srce, pluća, jetru i tako dalje? Zar ne bi umrla? Ne, ne. Razumijem da je to velik skok, ali ponavljam: tijelo je iluzija, plod programiranog uma. Tijelo je, u stvari, frekvencijsko polje, misaoni oblik, i to je razlog zašto ljudi mogu nestajati i pojavljivati se poput tipa koji je meditirao u kući one žene. Ne trebaju vam vaši organi da biste preživjeli osim ako ne vjerujete da vam trebaju i stvorite takvu stvarnost. Ne morate jesti i ne morate disati možete li premostiti programiranje po kojem morate. Zena po imenu Therese Neumann nije ni jela ni pila 35 godina. Počela je piti samo tekućinu 1923., a četiri godine kasnije prestala je uzimati čak i to. U jednom razdoblju od dva tjedna u srpnju 1927. liječnik i četiri sestre franjevske nadzirali su je 24 sata dnevno. Oni su potvrdili da nije konzumirala ništa i to bez štetnih posljedica, gubitka težine ili dehidracije.³ To se nastavilo do kraja njenog života. Izvesti ju na • rečem, bio bi to jeftin spoj, zar ne? «Što želiš jesti, draga?» «Err, ništa.»

Tijelo je holografska iluzija, pa ukoliko je vaš um dovoljno deprogramiran možete ga pretvoriti u autobus ako želite. «Hej, Ethel, odlučio sam biti linija 28 za ulicu Oxford» - «OK, dragi, pazi na promet.» Michael Talbot o izvanzemaljskim entitetima kaže sljedeće: «... ako nas posjećuju bića koja su oblikom nematerijalna i plastična koliko i tijela u kojima se nađu ljudi kada izađu iz svojih [prilikom izvantjelesnih iskustava], nimalo ne iznenađuje što bi se mogla pojavljivati u kameleonskom mnoštvu oblika.»⁴ U *Djeci Matrixa* istaknuo sam da su bića koja mi zovemo 'izvanzemaljci' zapravo 'izvandimenzionalci'. Naša tijela poprimaju oblik koji odražava naše stanje postojanja. Lako je moguće da manipulatori (razumni programi) koje projicira Matrix često uzimaju gmazoliki oblik zato što su njihovo stanje lišeno emocija i mentalni sklop zaokupljen preživljavanjem izraz istog osnovnog nacrtu ili programa misaonog polja koji možemo prepoznati kod emocija lišene, na preživljavanje usmjerene gmazovske vrste među Iluminatima na Zemlji. Ono što ljudi danas vide kao izvanzemaljce moderan je izraz 'vila', 'vilenjaka' i 'malih ljudi' za koje su stari narodi tvrdili da ih viđaju. Ono što možemo reći sa sigurnošću je da izvanzemaljci i 'vile' ne postoje kao čvrsti, 'pravi' 3-D entiteti. Zašto s takvom sigurnošću? Zato što *ništa* ne postoji u tom obliku, isključivo kao iluzije.

'Izvanzemaljski' hologrami

Izvanzemaljci i vile, kao i sve u Matrixu, frekvencijski su uzorci koji mogu uzeti bilo koji oblik koji žele, ili koji želi njihov tvorac. Ponavljam, to je temelj mijenjanja oblika. Frekvencijski uzorci su ti koji se 'mijenjaju', a razini pet osjetila čini se da se promijenilo fizičko tijelo. I jest, ali samo zato što se promijenio njegov temeljni oblik, vibracijski uzorak, i mi smo promijenili način na koji dekodiramo uzorak u hologram. Ti frekvencijski 'entiteti', kada shvate proces, mogu uzeti bilo koji oblik koji žele. Osim toga, naš osjećaj za stvarnost dekodira te uzorke u holografski oblik, pa je sasvim moguće da mi te entitete 'vidimo' u obliku koji odgovara našoj prevladavajućoj stvarnosti: tj. stari narodi 'vidjeli' bi ih kao vile, vilenjake i goblina, dok ih mi dekodiramo kao tehnološki visoko razvijene 'izvanzemaljce'. Mnogi ljudi govore da su vidjeli 'anđele' ili imali vizije Isusa ili Djevice Marije. Ponekad su kao rezultat toga podignuta ogromna svetišta, a 'vidioce' se proglašava svecima. To su iluzije, plodovi vjerovanja i manipuliranih misaonih projekcija usmjerenih na potvrđivanje takvih vjerovanja. U vizijama ljudi 'vide' klasične prikaze 'Isusa i 'Marije', iako su ti prikazi samo djela slikara koji su iznijeli vlastite predodžbe o tome kako su oni izgledali. Jedna od najslavnijih kršćanskih 'vizija' dogodila se 1879. u Knocku u Irskoj, kada je u blizini crkve četrnaest ljudi vidjelo svjetleće likove Isusa, Marije i sv. Ivana Krstitelja. U skladu s onim što sam upravo rekao, vizije sv. Ivana izgledale su vrlo nalik njegovom kipu u lokalnom selu. Likovi su bili toliko stvarni da su svjedoci mogli pročitati slova na knjizi koju je držao 'Ivan. Ali kada je netko od njih, točnije jedna žena, pokušala dodirnuti 'Mariju', nije imala što zagrliti osim zraka. Žena je rekla: «Likovi su izgledali tako puno i životno da nisam mogla razumjeti zašto moje ruke ne mogu osjetiti ono što je bilo tako jasno i vidljivo mojim očima.»⁵ Likovi su bili hologrami, nisu bili ništa stvarniji od 3-D prikaza holografske fotografije jabuke ili kruške. Jedina je razlika između 'Marije' i tijela koje mislimo da imamo u iluziji gustoće. Čini li vam se još uvijek tako nevjerojatno da su oni koji kontroliraju našu kolektivnu stvarnost, Iluminati, holografske projekcije ili 'razumni programi', a ne 'ljudi' ili uopće svijest kako ju mi shvaćamo? Što su 'svemirski brodovi' koje toliki ljudi 'viđaju'? To su frekvencijska polja i 3-D iluzije, i mogu prkositi 'zakonima ove stvarnosti baš kao što oni koji hodaju po vatri ne opeku stopala.

U *Holografskom svemiru* Michael Talbot piše kako je oko svog tijela vidio holografski lik vukodlaka kad je pisao roman o njima: «... slika nalik hologramu što je obavijala moje tijelo bila je dovoljno stvarna da sam, podigavši ruku, mogao razabrati pojedine dlake u krznu i način na koji su kandže izbijale iz vučje šape koja je okruživala moju šaku.»⁶ Vidovnjakinja Carol Dryer ušla je u njegovu sobu i također vidjela 'vukodlaka', ali kad je prestao razmišljati o romanu, slika je izbljeldjela. Vidovnjaci često govore o tome kako vide holografske objekte oko ljudi - to su misaoni uzorci u auri ili, energetskom polju osobe koje vidovnjak promatranjem pretvara u 3-D stvarnost. Carol Dryer jednom je prilikom navodno vidjela

kako se nekoj ženi krumpiri vrte oko glave, a kasnije se ispostavilo da ta žena radi za jednu organizaciju za uzgoj krumpira u Idaho.

Živjeti da bi se umrlo? Ili umirati da bi se živjelo?

Ako naša tijela ne postoje, osim kao misaona polja i holografske iluzije, kako, dakle, mogu umrijeti? Samo ako mi i naša tijela, kroz njihovo DNK programiranje, vjerujemo da mogu. Vjerujte u smrt i činit će se da ste 'umrli'. Nemojte vjerovati u nju i nećete moći umrijeti. Pod time ne mislim da ćete biti osuđeni živjeti u tijelu za vjeke vjekova; možete odbaciti iluziju kad god poželite. Mislim na razliku između 'umiranja' u smislu kako ga danas shvaćamo i svjesne odluke o napuštanju iluzije potpuno svjesni da je to ono što radite. Netko je smrt opisao kao šetnju u vlastitim mislima, i ona je zaista samo to - promjena percepcije i točke gledišta. Čak i ako vjerujete u smrt, ipak nećete umrijeti u smislu da ćete prestati postojati, zato što ne možete. Beskrajna ste svijest. Možete 'vjerovati' da će vaše tijelo završiti u grobu, da, i milijarde to i vjeruju. Ali jednom kad ga se oslobodite i dalje ćete biti svjesni u drugoj stvarnosti. To je proces preobrazbe iza 'tajne' iskustava tik do smrti (NDE) i izvantjelesnih iskustava (OBE). Ona su misterij samo zato što ih glavna struja znanosti ne može objasniti. Nebrojeno mnogo ljudi doživjelo je napuštanje vlastitog tijela na operacijskim stolovima ih nakon srčanih napada i prometnih nesreća, da bi kasnije doznali da su bili 'mrtvi' kad se to događalo (NDE). Drugi su doživjeli spontano odvajanje tijela od uma bez 'fizičke smrti' (OBE). NDE i OBE također se opisivalo u izvještajima kroz čitavu poznatu 'povijest'. Obje skupine ponavljaju istu temeljnu priču. Zajednička tema tih iskustava lebdenje je iznad tijela s nedirnutim umom i vidom. U tom stanju ljudi sebi mogu stvoriti nova 'tijela' jednostavno tako što ih zamisle, a ponekad još uvijek izgledaju kao tijelo koje su nedavno napustili. To je ono što su u prvom filmu ciklusa *Matrix* zvali 'rezidualna slika o sebi'. To je način na koji je vaš um navikao percipirati svoj lik, pa zato tako i nastavlja. Ljudi koji su se vratili iz tih stanja odvojenosti od tijela kažu da nisu imali oblik dok nisu počeli 'misliti', a zatim je sve o čemu su mislili postajalo njihova stvarnost. To je ono što se događa u svijetu pet osjetila samo sto toga nismo svjesni, to je proces koji Iluminati svim silama nastoje iskoristivati. Robert Monroe, osnivač Monroe instituta u Americi s velikim iskustvom u OBE-u, opisao je svoj lik u izvantjelesnim stanjima kao «vibracijski uzorak» koji tvore «mnoge frekvencije u međusobnoj interakciji i rezonanci».⁷ Da, to je ono što smo kad smo u Matrixu, ah ne i kad smo istinski i svjesno Jedno s Beskrajnim, jer Beskrajno koje je svjesno sebe ne vibrira. Samo iluzija vibrira. Um sve misli (vibracija). Srce sve *jest* (mirovanje).

Oni koji su napustili svoja tijela također govore o osjećaju Jednote, osjećaju da su sve. Ali pitam se koliko njih stvarno doživljava Jednotu u svom Beskrajnom smislu, a koliko ih doživljava stanje koje je jednostavno daleko bliže Jednoti od onoga što doživljavaju u Vremenskoj omči, najvišem stupnju iluzorne odvojeno-

sti. Većina ljudi procjenjuje svoju razinu sreće prema svojoj razini nesreće. Oni zapravo nisu sretni, ali su manje nesretni nego u nekim prilikama pa smatraju da je to sreća. Još nešto o čemu stalno govore osobe koje su doživjele NDE ili OBE je da su u trenutku mogle otići bilo kamo. Kao što su mnogi rekli: «Trebao sam samo pomisliti i bio bih tamo.» Možda im se tako činilo, ali ja bih to opisao drukčije: trebate samo pomisliti, i postajete svjesni onog 'tamo' gdje već jeste! Kako? Zato što je 'tamo' vi. Svagdje je vi. 'Vi' ste sve, a sve je svagdje. Zašto biste se trebali kreirati kad ste već posvuda? Gdje postoji holografsko tijelo kad svaki dio holograma sadrži cjelinu i jest cjelina?

'Raj'i'pakao'

Mnoge od osoba koje su doživjele iskustvo tik do smrti detaljno su opisale aktivnosti i razgovore u sobama ili operacijskim salama koji su se vodili dok su oni bili 'mrtvi' i lebdjeli iznad svog tijela. Dokaza koji to potvrđuju ima toliko enormno mnogo da ih je čak i glavna struja znanosti morala uzeti za ozbiljno, barem naizgled. Čitao sam o eksperimentima u kojima su u operacijskim salama na gornju stranu sjenila svjetiljki stavljali određene simbole koje može vidjeti samo netko tko lebdi iznad tijela. «Hej, doktore, imate neke čudne simbole na lusterima.» *Eureka!!* Oni koji su iskusili život bez tijela bez iznimke govore o prekrasnom svijetu ljubavi i blaženstva iz kojeg se nisu željeli vratiti. Govore o prolazanju kroz 'tunel', susretima s mrtvim rođacima i bićima od svjetlosti koja im govore da još nije došlo njihovo 'vrijeme' da umru i da se moraju vratiti. Po mom mišljenju, te priče uglavnom opisuju druge dimenzije Matrixa. Oni doživljavaju manje gusta područja vrtloga Matrixa, ali Matrix ih i dalje drži. To su stvarnosti kojima svijest najčešće teži između 'ponovnih inkarnacija' natrag u iluziju Vremenske omče. Zanimljivo, u skladu s onim što sam ranije spomenuo, osobe kršćanskih uvjerenja u tim stanjima tik do smrti sklone su vidjeti kršćanska božanstva i prizore, dok su hindusi i pripadnici drugih religija skloni vidjeti svoju verziju mjesta na koje očekuju da će otići nakon 'smrti'. Oni su se oslobodili svojih zemaljskih tijela, ali se nisu oslobodili iluzije. Smrt ne liječi od neznanja, a Matrix je pun takvih zamki zato što mora paziti da njegovi izvori energije ne napuste iluziju, vrtlog, i svjesno se povezu s Beskrajnom Jednotom. Ti hinduistički, kršćanski, židovski i muslimanski 'rajevi' u jednakoj su mjeri iluzija kao i stvarnost koju mi doživljavamo. Oni su frekvencijski uzorci koje još uvijek 'odvojen' um opažanjem pretvara u svoju holografsku verziju stvarnosti nakon 'smrti'.

Netko tko počini samoubojstvo u mračnom i očajnom raspoloženju vjerojatno će iskusiti iluziju baš toga - 'pakla' koji je sam stvorio. Oni koje izgriza krivnja, koji vjeruju da će ih njihovo ponašanje osuditi na vječno potpaljivanje vatre za onog rogatog tipa, vjerojatno će stvoriti takvo iluzorno iskustvo. Raj je iluzija, pakao je iluzija. Oni su manipulirane, i po mnogočemu krajnje, polarnosti koje je stvorio Matrix. Holografška iluzija proteže se kroz čitav Matrix, samo se vi-

bracijska gustoća razlikuje u tim različitim stvarnostima. Ideja o 'starim dušama' i mladim dušama' po mom je mišljenju običan mit. Ti nazivi opisuju tek razine iluzorne odvojenosti. Oni koji su bili tik do smrti često spominju 'pregled života', u kojem navodno vidimo sve što smo proživjeli u osjetilnom životu kako bismo lakše razumjeli na čemu još trebamo 'raditi' i što trebamo naučiti. To je, rekao bih, još jedna iluzija. Treba li Beskrajno ići u školu ako već zna sve? Treba li Beskrajno proživljavati bezbrojne živote na Zemlji kako bi postalo prosvjetljeno? Treba li Beskrajnom 'pregled života' kako bi izabralo svoj budući nastavni program? Ima li Beskrajno 'staru dušu' ili 'mladu dušu'? Treba li Beskrajnom da ga na granici zaustavi 'biće od svjetlosti' i kaže mu da mora nastaviti učiti? Treba li Beskrajnom religija? Može li Beskrajno umrijeti? Ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne. U redu, složili smo se. Onda ne moramo ni MI!! Sve je to iluzija. Ne kažem da bestjelesni entiteti na drugim razinama Matrixa to ne proživljavaju. Ne sumnjam da u svojoj stvarnosti oni to proživljavaju. Kažem da su to iluzije koje nisu potrebne.

Kada invalidi dožive izvantjelesna iskustva njihove invalidnosti nestaje, a 'starci' opet mogu biti 'mladi', dovoljno je da odluče misliti da jesu. Postaje im jasno da su svi 'zakoni' ograničenosti u koje su vjerovali tek iluzije uma/mozga. Trebaju li Beskrajnom invalidska kolica? Onda ne trebaju ni nama - osim ako mi i naš hologram ne mislimo da nam trebaju. Mentalna hendikepiranost također je iluzija tjelesnog holograma koji poistovjećuje ono što je i što može raditi s 'fizičkim zakonima' koje njegovo naslijeđeno programiranje smatra stvarnima. Može li Beskrajno biti mentalno hendikepirano? Ne, dakle ne možemo ni mi - osim ako mi i naše tjelesno programiranje ne vjerujemo u tu mogućnost. Kada netko tko je proglašen mentalno hendikepiranim napusti razinu pet osjetila, više nije 'hendikepiran'. To je programirana iluzija uma i tijela. Postoji *New Age* vjerovanje da 'duše' na svom putu evolucijskih iskustava ponekad izaberu živjeti u invalidnini tijelima. Neću osporavati da se takvo što može dogoditi, baš kao što ne osporavam činjenicu da astrologija, čitanje tarot-karata i mnoge druge *New Age* i istočnjačke tehnike u nadarenim rukama mogu biti izuzetno precizne. Ne kažem da su u carstvu vibracija one bezvrijedne, upravo suprotno. Međutim, tvrdim da su to pojave Matrixa i, kao takve, iluzije koje mogu doprinijeti našem zarobljavanju ako toga nismo svjesni. Ja nisam usrani Bik, ja sam Beskrajno Sve. Ali ako vjerujem da sam Bik, bit ću, i identificirat ću se s dijelom, a ne s cjelinom. Iluzija David Icke ne postoji - pa kako onda on može biti Bik? Duše koje se reinkarniraju u različita 'tijela' u Vremenskoj omči, što ne sumnjam da čine, na sličan su način zarobljene u Matrixovoj iluziji učenja kroz iskustva iako već znaju sve.

Zašto 'dobro' i 'zlo' trebaju jedno drugo

Koje li ironije da je najveći ljudski strah upravo strah od smrti (strah od nepoznatog). A mi ne umiremo i ne možemo umrijeti. Baš taj strah ono je što pokreće motor 'zdravstvene' industrije u svim njenim oblicima i što je liječnike pretvorilo

u polubogove. Oh, doktore, molim vas, spasite me, ne želim umrijeti!! U uvjetovanom stanju čovječanstva, to je razumljivo. Ali sama činjenica da vjerujete da možete umrijeti znači da ćete doživjeti iluziju smrti, a vjerujete li da liječnik može popraviti stvari to ujedno znači da vjerujete da stvari mogu krenuti po zlu. Jedan pol stvara drugi. Ako ljudi vjeruju liječniku kada on kaže da će ih 'izliječiti', također će vjerovati liječniku kada im kaže da ne može. Oni 'iimiru' zato što vjeruju da se to mora dogoditi. Ubijaju se svojim mišljenjem. Na kraju krajeva, liječnik za kojeg vjerujem da me izliječio u 'prošlosti' sada kaže da se ništa ne može učiniti. Vidite li polarnost?

Vjera u liječnikovu sposobnost da liječi stvara vjeru u liječnika kada kaže da ne može izliječiti. Iz tog razloga, kao što su pokazala bezbrojna istraživanja, kada liječnik nekome kaže da ima šest mjeseci života, većina njih otprilike toliko i pozivi. Oni se ubijaju mišljenjem zbog svoje vjere u liječnika. Rekao bih da ovdje nije ključna spoznaja da liječnik može izliječiti ili ne, već da nema ničega što bi trebalo izliječiti i nema liječnika! To je manipulirana iluzija.

Vjera u 'dobro' mora, po definiciji, stvoriti iluziju 'zla. Kako može postojati vjera u dobro ako ne postoji i vjera u zlo? Iz istog razloga ljevica treba desnicu u politici, i oni koji su 'pro' trebaju one koji su 'anti'. Vibracija je carstvo iluzija, da biste vibrirali morate stvoriti ritam, puis koji oscilira između dviju točaka, kao što se njihalo mora njihati između dviju točaka ili mora mirovati. Kako se njihalo može njihati, ako im samo jednu točku? Za svako 'amo' mora postojati 'tamo' i obrnuto. Bez dviju točaka može postojati samo mirovanje (Beskrajno). Matrix je iluzorna dvojnost i podjela Jednog. Pogledajte lasersku zraku koja mora biti podijeljena na dvije kako bi nastao holografski uzorak. Misao je, također, iluzija. Misliti ne znači biti, baš kao što vjerovati ne znači znati. Naš gubitak svjesnosti Jednog znači da sve moramo prepoznavati po razlikama. Znamo što je vruće zato što znamo što je hladno; znamo što je glasno zato što znamo što je tiho. Bez dvojnosti za usporedbu, sve bi jednostavno bilo.

Samo postojanje carstva vibracijske iluzije ovisi o polarnosti, dvojnosti: cijeli plan Matrixa usmjeren je na održavanje iluzije polarnosti u svemu. Ljudi su mi znali reći da sam 'dobar čovjek'. Ali ja nisam 'dobar', ja jednostavno jesam. 'Dobar čovjek' jedan je pol. Drugi su mi govorili da sam 'loš čovjek'. Ali ja nisam 'loš', ja jednostavno jesam. Loš je čovjek pol koji pruža oscilacijsku točku za vibriranje s dobrim čovjekom. Polarnosti su iluzije Matrixa.

Nastavite piti tablete (to je dobro za posao)

Farmaceutski kartel jedan je od najvažnijih ogranka Iluminata koji svake godine zarađuje milijarde i milijarde dolara na iluziji da lijekovi zapravo liječe ljude. Ali kako bi oni to mogli, osim kroz usađivanje vjerovanja da mogu? Tijelo je holografška iluzija uma. Kako se može izliječiti pilulom ili napitkom koji su samo još jedna iluzija? 'Pilule' su frekvencijska polja koja mogu djelovati na frekvencijska

polja tjelesnog holograma, ali čak i to isključivo ako mislimo da mogu. Hej, ali što je s *ayahuasca* i drugim psihoaktivnim tvarima koje su me dovele u izmijenjena stanja svijesti? I one također djeluju zato što ja vjerujem da djeluju. Trik je u ulaženju u te druge razine bez vanjskog poticaja, jer mi to možemo ako je to naša stvarnost. U drugoj seansi s *ayahuasca* u Brazilu glas mi je rekao:

«Misliš li da ovo doživljavaš zbog jedne biljke? Iluzija. *Ayahuasca* je iluzija zato što su biljke iluzije. Tvoj um izmijenio je sebe zato što je vjerovao u biljku.»

To bi ujedno bilo objašnjenje kako sam prve noći bio u stanju izvući se iz duboko izmijenjenog stanja svijesti u trenutku kad je glas rekao «gotovo je za noćas». Djelovanje je trebalo trajati puno duže, ah moj se um umiješao u iluziju i izmijenio je. Osjećao sam se bolesno kad sam uzeo *ayahuasca* jednostavno zato što je to bio učinak za koji sam vjerovao da ću ga iskusiti. U drugim izmijenjenim stanjima svijesti bio sam u stanju vratiti se u stvarnost pet osjetila u trenutku. Kako bi to bilo moguće da je droga ta koja doista kontrolira iskustvo? Čovjek s poremećajem višestruke ličnosti može biti drogiran u jednom alteru, a slobodan od utjecaja droge u drugom, kao što smo vidjeli. Zanimljivo, par minuta nakon što sam napisao prethodne rečenice listao sam jednu knjigu i naišao na opis pokusa s LSD-om u kojem su ljudima dane lažne doze 'placeba', a oni su ipak satima bili 'na tripu' poput onih koji su uzeli pravi LSD. Richard Alpert, psiholog s Harvarda koji je kasnije postao poznat kao mistik Ram Dass, ispričao je još jednu priču povezanu s ovom temom. Putovao je u blizini Himalaja istražujući djelovanje LSD-a. Jedan 'sveti čovjek' zatražio je od njega jaku dozu LSD-a i nastavio je uzimati sve dok nije postala golema, otprilike četiri puta veća od one koju uzimaju iskusni 'tripaši'. Čovjek se, međutim, poigrao s Alpertom. LSD nije djelovao na njega zato što je on znao da je to iluzija, a ako je takva bila njegova stvarnost, takvo je moralo biti i njegovo iskustvo.⁸

Placebo je predivan primjer sposobnosti uma da iluzije učini stvarnim. Lažne pilule koriste se za smirivanje ljudi koji traže lijekove za koje se smatra da im nisu potrebni, a također se koriste i kod testiranja djelovanja lijekova u takozvanim 'dvostruko slijepim' ispitivanjima, poput onog eksperimenta s LSD-om. Polovici ljudi daje se 'pravi' lijek, a polovici placebo. Placebo pokazuje izvanrednu sposobnost liječenja ljudi, a neki su čak postali i ovisni o njemu! Razlog bi sada već trebao biti poznat - vjerovanje. Još jedan oblik placeba je da ljude otvore u operacijskoj sali i ponovno ih zašiju bez da im naprave išta drugo. Jedno takvo ispitivanje iz 1950-ih na pacijentima s anginom pectoris pokazalo je da su pacijenti s'otvori i zatvori' placebom imali jednako poboljšanje stanja kao oni koji su prošli normalnu kirurgiju. Liječnici su brojne boljke 'izliježili' pomoću placeba, uključujući bradavice koje su nestale nakon što je na njih primijenjeno ljubičasto bojilo. Pacijenti su mislili da je bojilo tretman, ali nije bilo, radilo se o placebo. Sjećate

se kako ljudi s višestrukim ličnostima mogu imati bradavice u nekim alterima i nemati ih u drugima? Brojni su izvještaji o djelovanju placebo poput onog kad je čovjeku dan lijek protiv astme koji mu je odmah popravio stanje, da bi liječnik kasnije saznao da su mu greškom poslali placebo umjesto pravog lijeka. Čak i entuzijazam liječnika u vezi s placebo učinkom može imati značajnog utjecaja na rezultate, jer kod pacijenta stvara veću sigurnost da će djelovati. Ljudi koji su primili placebo u dvostruko slijepim ispitivanjima kemoterapijskih lijekova izgubili su kosu baš poput onih koji su uzimali prave lijekove.

Jednu od najslavnijih priča o placebo iznio je psiholog Bruno Klopfer. Priča govori o čovjeku po imenu Wright koji je bolovao od vrlo uznapredovalog raka limfnog tkiva raširenog po cijelom njegovom tijelu. Bio je u jako lošem stanju. U stanju očaja, Wright je zamolio svog liječnika da mu da novi lijek *Krebiozen* koji je bio u testiranju. Njegov je liječnik smatrao da je to uzaludno, ali na kraju je pustio. Dao je Wrightu lijek u petak, potpuno uvjeren da će, kad se vrati s vikenda, saznati da je ovaj umro. Umjesto toga, Wrighta je našao na nogama, s napola manjim tumorima. Deset dana od početka uzimanja lijeka proglašen je potpuno izliječenim od tumora. Činilo se da se radi o čudu. Dva mjeseca sve je bilo u najboljem redu dok Wright nije pročitao članke o tome kako se *Krebiozen* nije pokazao uspješnim u liječenju raka. I što se dogodilo? Rak mu se vratio. Njegovom liječniku sada je bilo jasno što se događa i uvjerio ga je da su neuspješni testovi bili provedeni s lošom serijom lijeka, te da on ima pravi lijek koji djeluje. Ovaj put dao mu je injekciju vode (injekcije obično djeluju bolje kao *placebo* zato što ih se smatra jačima od tableta). Wrightov rak opet je nestao na još dva mjeseca, sve dok Američko udruženje liječnika nije objavilo izjavu u kojoj se tvrdilo da *Krebiozen* nema nikakvog učinka na rak. Sada za Wrightov um više nije bilo izlaza: dva dana kasnije čovjek je umro.⁹

'Genetska bolest' = naslijeđena stvarnost

Genetske bolesti najnovija su popularna tema u medicini. Neke žene čak daju da im odstrane potpuno zdrave dojke zato što su im rekli da imaju gen za rak koji drastično povećava vjerojatnost da će dobiti rak dojke. Dokle seže ljudska ludost? Ali pogledajte svakodnevno bombardiranje kroz medije horor-pričama o novim prijetjećim bolestima ili opasnostima po naše zdravlje. Koliko ljudi dobije te zdravstvene probleme zbog mogućnosti koja im je na taj način usađena u umove? Fantastičan broj ljudi širom svijeta, nema sumnje. Moramo dopustiti kloniranje ljudi zato što to može pomoći u 'borbi' protiv genetskih bolesti, govore nam. Ali nema potrebe za tim. Kao i sve druge bolesti, genetske su bolesti iluzija! To je naslijeđeno programiranje tjelesnog holograma, a mi smo jači od toga, izaberemo li pristupiti toj moći i koristiti je. Objavljeni su slučajevi ljudi koji su se izliječili od genetskih bolesti kroz hipnozu, i naravno da je to moguće kad se radi o preuređenju stvarnosti uma i naslijeđene stvarnosti DNK. To je ono što 'DNK bolest

zapravo jest - naslijeđena stvarnost! Koliko još ljudi boluje i umire od genetskih bolesti samo zato što neki liječnici neznalice kažu da imaju 'gen' zbog kojeg je povećana vjerojatnost da će oboljeti? Bojim se i misliti. Koliko često čujemo da se neka bolest ili problem «nasljeđuje u obitelji»? Da, nasljeđuje se u obitelji zato što obitelj misli da ju nasljeđuje. Nasljedno programiranje/bolest koja se prenosi u obitelji postaje stvarnost njihovog tijela/uma i zato ga oni mogu manifestirati. Oni sljedećoj generaciji ne prenose genetsku grešku, oni prenose vjerovanje svoje DNK u genetsku grešku. Opet, sve to događa se na podsvjesnoj, kao i na svjesnoj razini. Pogledajte kako liječnici svojim pacijentima opisuju prognozu 'neizlječive' bolesti i sve gorih stadija kroz koje će proći. I što se događa? Tako i biva - ukoliko pacijent prihvati to vjerovanje. Oboljeli od Alzheimerove bolesti jedan su primjer za to, a isto je i s Parkinsonovom bolešću. Ako pacijentov um vjeruje ono što liječnik kaže, onda će se to i dogoditi. «Vidite, liječnik je bio u pravu.» Ne! Liječnik je često programirao pacijentov um da vjeruje u taj scenarij, i zato se on i dogodio. Razumno je razmišljati o učincima tog procesa na mjestima kao što je Amerika, gdje prema liječnicima vlada takvo slijepo strahopoštovanje. Upoznao sam neke od tih ljudi i strašno je koliku štetu nanose. Malo znanja može biti opasna stvar, ali potpuno neznanje je smrtonosno. To je obrnuto od placebo - izazivanje bolesti vjerovanjem.

Još o pobjedama uma nad 'materijom'

'Misterij' stigmi, kada ljudi krvare iz šaka i stopala poput 'Isusa' na križu, još je jedan snažan izraz moći uma nad iluzornim tijelom. Kršćanstvo predstavlja stigme kao «to je znak, znak». Ali, znak čega? 'Isusa'? Ne, znak vjere te osobe. U klasičnom iskustvu stigmi krv curi iz rupa na šakama zato što slike, kipovi itd. tako prikazuju Isusa' na križu. Međutim, šake ne mogu izdržati težinu tijela na taj način. Rimljani su križeve zabijali u ručne zglobove razapetih ljudi. To, međutim, nije stvarnost onih koji doživljavaju stigme, pa njihovi umovi ostvaruju njihovu stvarnost. Krv ceto curi niz stopala do nožnih prstiju čak i ako dignu nožne prste u zrak, jer njihova programirana stvarnost odražava način na koji vjeruju daje krv tekla kad je Isus' bio na križu. Kako krv može pobijediti zakon gravitacije? Kao što sam ranije rekao, gravitacija je iluzija zato što zakoni ne postoje osim ako mi vjerujemo da postoje. Kada imate uznapredovali rak koji nestaje zato što netko vjeruje da će beskoristan tretman djelovati, a bradavice na koži nestaju zato što pacijent vjeruje u moć beskorisnog ljubičastog bojila, što je onda čudno u tome da ljudi s dubokim vjerskim uvjerenjima manifestiraju središnje simbole svoje religije? Ne radi se o pobjedi uma nad materijom, jer materija ne postoji. Radi se o pobjedi uma nad iluzijom. Još jednom moć vjerovanja i manifestiranje u vidu stigmi potječu s podsvjesne razine.

Eksperimenti s vojnicima i drugim ljudima pokazali su da se ljudi ne umaraju¹⁰ ovisno o tome koliko su hodali, već prije ovisno o tome koliko misle da su

hodali ili koliko misle da još imaju za prijeći. Um govori tijelu da je umorno. Tijelo je iluzija i nikada se ne može umoriti dok mu mi ne kažemo da bude umorno. Nije nam potreban ni san. Mi samo vjerujemo da nam je potreban, pa idemo na Zzzzzzz. Postoje ljudi koji uopće ne spavaju i savršeno se dobro osjećaju. Treba li se Beskrajno osjećati iscrpljeno ili ići u zemlju snova? Moja kći Kerry kao mlađa je bila izvrsna trkačka, ali sjećam se jedne večeri kad se stvarno mučila u utrci na srednje staze. Izgledala je umorno i zaostajala je negdje na sedmom mjestu dok su vodeće bile daleko ispred. Na posljednjoj krivini, kad se već nazirala ciljna vrpca, iznenada je izvela najfenomenalniji finiš koji sam ikad vidio. Prestizala je jednu trkačicu za drugom i pobjeda joj je izmakla doslovno za tri-četiri centimetra. Njen um govorio je njenom tijelu da bi trebala biti umorna zato što je to bila njena percepcija u prvom dijelu utrke s još nekoliko krugova koje je trebalo istrčati i jakim tempom od samog starta. Ali kad je vidjela ciljnu liniju, iako je već doista mnogo pretrčala, njen um je znao da je skoro gotovo pa je bila u stanju izvesti strašan sprint na posljednjih 200 metara, kad je tjelesna iluzija reagirala na njenu promjenu raspoloženja, promjenu stvarnosti. Sportaši i sportašice ponekad ostvaruju naizgled nevjerojatne rezultate, ali to je primitivno u usporedbi s onim što bi mogli raditi kad bi doista razumjeli svoju moć da stvore bilo koju stvarnost u koju vjeruju. Pogledajte koliko se često događa da neke sportske barijere, kao što je milja za četiri minute, tako dugo ostaju nesavladive, ali kad se to jednom dogodi mnogi drugi to mogu ostvariti i to postaje uobičajeno. Barijere su mentalne, a ne fizičke, jer fizičko ne postoji. Kada jednom netko pokaže da je neki pothvat moguć kod drugih nestaje mentalna barijera, pa i oni to uspiju ostvariti.

Zdrava prehrana?

Kada govorimo o sportu i tome slično, trebamo vježbati da bismo održali zdravo tijelo i moramo imati uravnoteženu prehranu, zar ne? Pa, da, ali samo ako mislimo da moramo. Ako je tijelo holografška iluzija, kako mu može koristiti ili štetiti tjelovježba ili pak ova ili ona vrsta hrane? Ali, jedete li puno masne hrane dobit ćete srčane bolesti, to sam pročitao mnogo puta. Kao prvo, to istraživanje nije 'dokazana činjenica kao što tvrdi da je i, kao drugo, srce je iluzija, a iluzija su i slanina, jaje, kobasica i krumpirići koji plivaju u ulju. Jedna iluzija ne može djelovati na drugu iluziju, osim ako mi mislimo da može. Naravno da ne može. Ali tijelu je potrebna hrana, nije li tako? Ne, samo ako vjerujete da je potrebna. Što je s dijetama? Gube li ljudi i dobivaju li kilograme zbog dijet ili zato što vjeruju ili ne vjeruju u njenu djelotvornost? Ovo posljednje, mora biti. Hoće li vaše tijelo biti vitka iluzija ili debela iluzija ovisi o vašem umu i njegovoj sposobnosti da prevlada vlastito uvjetovanje i uvjetovanje njegovog naslijeđenog holograma koji nosi programiranje kroz DNK. «Ali ja pijem mnogo piva, jedem puno čipsa i gutam čokoladne prutiće, tako da moram biti debeo.» Zašto? To je ono što su vam rekli, to je ono čemu vjerujete i to je ono što 'ostvarujete'. Ne kažem da bismo trebali

nepotrebno jesti određenu masnu hranu ili provoditi dane s nogama na kauču gledajući sapunice i sport po cijeli dan. Dok ljudi ne budu sposobni isključiti se iz konsenzusne stvarnosti i programiranja njihovih tijela mnogo je bolje hraniti se dobro nego jesti smeće kojim nas sustav bombardira. Ja samo kažem da hrana ne utječe na vaše zdravlje osim ako vaše tijelo/um ne vjeruje da utječe, i ako smo u stanju osloboditi naš um od tog programiranja nije važno što jedemo, pa čak ni jedemo li uopće. Što je s Therese Neumann koja nije jela 35 godina a zadržala je svoje zdravlje i težinu? Trebala je umrijeti za nekoliko tjedana. Nije umrla i nije postala ispijena zato što to nije bila njena stvarnost.

Liječnice, izliječi sam sebe

Neće biti potrebe za medicinskim sustavom kada shvatimo svu veličinu toga tko smo i načina na koji stvaramo stvarnost. Zašto nam je potrebna kirurgija kad je ono što je 'unutar' nas holografška iluzija koju možemo izmijeniti kad god poželimo? Čovjeka po imenu Wright mogli su liječiti od raka uklanjanjem velikih količina njegovog kanceroznog tkiva. Ali kad je povjerovao da će beskoristan lijek biti djelotvoran, dijelovi njegovog tijela koji su mogli biti kirurški odstranjeni izliječili su se sami. Čovjek s teškim prijelomom noge kojeg je izliječila *kahuna* normalno bi bio podvrgnut kirurgiji i morao bi mjesecima biti u gipsu. Umjesto toga, ozdravio je za nekoliko minuta. Farmaceutski kartel Illuminata zarađuje milijarde prodajući nam lijekove koji ne djeluju osim ako mi ne vjerujemo da djeluju, i ubijaju nas usađivanjem vjerovanja da još nisu izmislili lijek za nešto što mislimo da imamo i da se tu «ništa ne može učiniti». Njihovi lijekovi također imaju neugodne, često užasne nuspojave, ukoliko vjerujemo da imaju. Koliko ljudi dobije nuspojave nakon što su pročitali o njima na bočici ili čuli od svog liječnika? Koliko ljudi postane ovisno o heroinu ili kokainu zato što su im rekli da te droge izazivaju tešku ovisnost? Ne mogu ih izazivati. One su iluzije, baš kao i tijela koja postaju ovisna. Koliko pušača umre od raka pluća zato što su im rekli da je to posljedica pušenja? Preuzet ćemo kontrolu nad našim 'zdravljem' tek kad shvatimo da imamo kontrolu nad njim. Liječnike i njihove gospodare u farmaceutskom kartelu trebamo izbrisati iz naše stvarnosti na svim razinama.

Većina naših vjerovanja i osjećaja za stvarnost u vezi s liječnicima i zdravljem - i svom stvarnošću - potječe od podsvjesnog programiranja kojeg nismo ni svjesni. Tu se najsnažnije povezujemo s kolektivnom konsenzusnom stvarnošću koja ima silan utjecaj na nas. Znam da su zid koji sada gledam i naslonjač u kojem sada sjedim iluzije. Znam da je sve to iluzija. Ali još uvijek sam dovoljno povezan s konsenzusnom stvarnošću da svijet oko sebe vidim kao trodimenzionalan i 'čvrst' poput svih drugih i mogu spriječiti da mi stražnjica propadne kroz ovaj iluzorni naslonjač. Da bih se potpuno povukao iz konsenzusne stvarnosti moram dopustiti da moje shvaćanje iluzije prožme sve moje razine svijesti i doseći stanje koje mogu opisati samo kao 'znanje' ili 'bivanje'. Sranje, dupe mi je upravo pljusnulo

na pod! Oh, ali pod ne postoji... aaaahhhhhh! Čekajte, ne postojim ni ja, pa kako onda mogu propasti kroz fotelju i pod? Ne mogu. Fiju, onda je sve u redu. E da gdje sam ono stao? Svugdje, na jedinom mjestu gdje ikada mogu biti. OK, vratimo se onda tamo. Ali ne mogu se vratiti jer sam već svugdje. (Dave, saberi se prije nego što se izgubiš u vlastitoj guzici.) Ali ja nemam guzicu, to je iluzija, pa kako se onda mogu u njoj izgubiti? Vidite kamo vas to može odvesti???

Alternativne iluzije (ali prosvjetljenje!)

Sve veće nepovjerenje prema medicinskom sustavu koji se temelji na skalpelu i farmaceutskom lijeku dovelo je do eksplozije onih koji traže pomoć od onoga što se zove alternativna ili 'komplementarna medicina. To uključuje gotovo beskranjan popis tehnika i terapija, među kojima su aromaterapija, refleksologija, akupunktura, kranijalna terapija, Reiki, terapija kisikom, terapija bojama, liječenje zvukom, homeopatija, kristaloterapija i tako dalje. Te metode mogu premostiti sustav time što nastoje ponovno uravnotežiti vibracijska polja pacijenta koja su izbačena iz ravnoteže njihovim mentalnim i emocionalnim stanjem i/ili drugim vibracijskim utjecajima. To može biti izuzetno djelotvorno u liječenju bolesti, ali ako se pacijentov um, emocije i/ili okolina ne promijene neravnoteže će se vratiti. Godinama govorim da su alternativne terapije, kao i razumijevanje astrologije, parapsiholoških pojava itd., stepenice ka spoznaji da su i one također iluzija. Ali one su most od vitalne važnosti koji nas može izvesti iz iluzije fizičkog, koja je najgušća i najviše zarobljava, i pomoći ljudima da počnu mijenjati stvarnost. Ovo 'alternativno' područje može, međutim, također biti zamka ako ljudi povjeruju da su pronašli 'rješenje', a to je slučaj s tisućama ljudi koje sam sreo širom svijeta. Kao i astrologija, i velik dio *New Agea* ti alternativni oblici liječenja rade s carstvom vibracija. Gotovo svi se temelje na uravnoteženju vibracija i energija korištenjem drugih vibracija i energija. Akupunktura uravnotežuje energiju svojim iglama, aromaterapija vibracijom mirisa, terapija bojama vibracijom boja, liječenje zvukom vibracijom zvuka, Reiki energijom koja prolazi kroz ruke, kristaloterapija vibracijom kristala i homeopatija vibracijom biljaka. To je razlog zašto homeopati razrjeđuju biljne i cvjetne tvari: oni rade s vibracijama a ne njihovim 'fizičkim' oblikom.

Alternativci razumiju da je sve vibracijsko polje i da je fizičko tijelo vibrirajuća energija. Ali ako vibrira, još uvijek je iluzija, još uvijek je zarobljeno u Matrixu. Iako su alternativne terapije velik napredak u odnosu na primitivna vjerovanja medicinskog *establishmenta*, one su samo stepenica više prema shvaćanju da je sve stvoreno mislima i da se stoga sve može liječiti mislima. Što se više ljudi bude okretalo tim alternativama i liječilo se vjerovanjem, to će drugi na temelju tih dokaza jače vjerovati da se mogu izliječiti i sve će se više ljudi i liječiti. Vjerovanje samo sebe održava zato što stvara alternativnu konsenzusnu stvarnost. U izmijenjenom stanju svijesti gledaosa vibrirajuće boje oko sebe. «Misliš li da su te boje stvarne?», upitao je glas. «One su vibracije, što znači da su iluzije.» Boja je, kako je

rekao glas, samo ono što mislimo da vidimo. «Kako iluzija boje može utjecati na iluziju tijela?» Samo ako mi, na nekoj razini, mislimo da može. Kad sam se vratio kući ispričao sam tu priču, a nekoliko trenutaka nakon što sam završio ušao sam u drugu sobu i naišao na naslovnu stranicu magazina na kojoj je pisalo «Terapija bojama - liječenje dugom». A što su duge? Iluzije. Ti alternativci imaju važnu ulogu jer mame ljude da izađu iz najgušće iluzije, ali moramo se nastaviti kretati da bismo izbjegli tu alternativnu zamku. Ovladavanje našom stvarnošću otkriće je koje će otvoriti vrata zatvora. *New age* razmišljanje i alternativne terapije mogu povesti ljude prema vratima, ali ne mogu ih provesti kroz njih. To možemo samo mi.

Isključivanje stabala

Nema toga što se ne bi moglo objasniti kada shvatimo da je Beskrajna ljubav (Jednota) jedina istina, a sve ostalo obmana, te da mi stvaramo iluziju ili se ona programira u nas vjerovanjem da je stvarna. Lyall Watson, biolog i autor knjige *Natpriroda* ispričao je kako je promatrao jednu Indonežanku po imenu Tia, koja se pripremala postati šaman, kako u jednom šumarku razgovara s nekom djevojčicom. Gledao je s udaljenosti, a ona nije znala da je on tamo. Činilo se da nešto objašnjava djevojčici: počela je izvoditi neku vrstu obreda od plesa i pokreta. Na Watsonovo zaprepaštenje, šumarak *kenari* stabala je nestao da bi se par sekundi kasnije ponovno pojavio. «U jednom trenutku Tia je plesala u sjenovitom šumarku *kenarija*, a u drugom je stajala sama na jakoj, blistavoj Sunčevoj svjetlosti.», opisao je.¹⁰ još je nekoliko puta 'uključila' i 'isključila' šumarak dok je Watson promatrao u nevjerici. To mora da je nemoguće? Ne, nije. Šumarak je holografška iluzija, i oni koji razumiju kako proces funkcionira mogu se isključiti iz te stvarnosti, konsenzusnog sna koji se slaže da šumarak postoji. Kako je Lyall Watson pažljivo promatrao prizor bilo mu je lako postati dio Tijinog polja stvarnosti i također vidjeti kako se šumarak pojavljuje i nestaje. Netko drugi mogao je to promatrati iz iluzije konsenzusne stvarnosti i za njega šumarak ne bi nestajao. Na taj način neki ljudi mogu prolaziti kroz zidove - oni vjeruju da mogu, pa to postaje njihovo iskustvo. Isključuju svoj um i tijelo iz zakona konsenzusne stvarnosti koja inzistira da je to nemoguće. Kada kažem 'vjeruju, to je razina vjerovanja koja je dublja od pukih riječi 'ja vjerujem'. To nije vjerovanje, to je znanje, bivanje. Postoji ona prastara izreka koja kaže da možemo 'pomicati planine'. Ali nije moguće da se misli doslovno? Zašto ne? Ako jedan šumarak može nestati, zašto ne bi i planina? Planina je holografška iluzija, a naši umovi kontroliraju iluziju. Zašto ne možemo pomicati planine? Možemo, ali to ne činimo, zato što ne znamo da možemo. Konsenzusna, programirana stvarnost kaže da je sama ta ideja smiješna, pa ako popušimo tu stvarnost, onda i je.

Utvare nas samih

Postoji prividna zagonetka duhova, utvara i *poltergeista*, ali jesu li oni stvarno tako zagonetni? Na otoku Wight u Engleskoj gdje ja živim postoji mnoštvo priča o duhovima i mnogi ljudi tvrde da su vidjeli likove koji se pojavljuju i nestaju, odjeveni u odjeću iz prošlih stoljeća. Za to može biti mnogo razloga. Može se raditi o nekada inkarniranom umu koji je tako vezan za to iskustvo - tu iluziju - da ju nastavlja 'živjeti' čak i nakon što je njegov tjelesni hologram 'umro'. On manifestira drugo iluzorno tijelo kroz rezidualnu sliku o sebi, kao što osobe koje su imale iskustvo tik do smrti ili izvantjelesno iskustvo kažu da su činile. Ta zamjenska 'tijela' mnogo su manje gusta od osjetilnog holograma i pojavljuju se, nestaju i kreću uokolo na način koji se osjetilnom promatraču čini nemogućim. Ali promatrač vidi drugu razinu stvarnosti i mogućnosti. Drugi duhovi ili prizori i zvuči drevnih bitaka koje ljudi kažu da su vidjeli i čuli također mogu biti sjećanja na bitku, snimke, ako tako hoćete, utisnute kao misaoni oblik u energetsko polje. Kada ih ljudi, ne znajući to, primijete, njihovi umovi pretvaraju ih u holografsku stvarnost poput laserske svjetlosti koja osvjetljuje holografski film. Oni 'vide' vojnike koji se bore u povijesnim uniformama i čuju zvukove pokolja. Za takva se mjesta kaže da su 'ukleta, ali bolje bi bilo opisati ih kao vrhunska holografška *drive-in* kina. Bitke i ratovi posebno su djelotvorni u utiskivanju tih vibracijskih polja sjećanja zato što su emocije glavni faktor u kreiranju stvarnosti i moći iluzije. Mnoge priče o duhovima i ukletim mjestima primjetno su povezane s ubojstvima, nasiljem ili nekim oblikom patnje te drugim događajima visokog emocionalnog naboja. Ti otisci sjećanja - 'pojavljivanja duhova' - često se mogu vidjeti u određeno doba godine, te bi stoga to moglo biti povezano s drugim energetskim i vibracijskim ciklusima koji ih aktiviraju i omogućuju im da se snažnije vide i čuju. W Y. Evans-Wentz početkom 20. stoljeća proveo je dvije godine putujući 'keltskom' Britanijom, Irskom i Brittanyjem u Francuskoj gdje je intervjuirao ljude koji su doživjeli 'natprirodno'. U svojoj knjizi *Vilinska vjera u keltskim zemljama* uključio je desetke izvještaja ljudi koji su vidjeli sablasne sukobe i bitke s vojnicima u oklopima ili uniformama iz 'prošlosti'. Neki prizori bili su nečujni, druge je pratila buka bitke, neki su se mogli samo čuti. Evans-Wentz je zaključio:

«Sama priroda posjeduje pamćenje. Postoji neki neodrediv psihički element u Zemljinoj atmosferi u kojem sva ljudska i fizička djela ostaju fotografirana ili utisnuta. Pod određenim neobjašnjivim uvjetima normalne osobe koje nisu vidioci mogu opažati mentalne zapise prirode poput slika projiciranih na platno - često poput filmova.»¹²

Međutim, ta pojava više nije neobjašnjiva. Radi se o sjećanjima snimljenim u energetskom polju koja se opažanjem pretvaraju u holografsku stvarnost. Naširoko se govori o aktivnostima *poltergeista*, obiteljima koje prestravljuje neka sila koja

pomiče predmete, otvara slavine, uključuje i isključuje električne uređaje, a ponekad baca i predmete po sobi. Ali radi li se zaista, ili uvijek, o 'zlom duhu' na djelu? U aktivnostima *poltergeista* utvrđeni su mnogi zajednički elementi koji su doveli istraživače do zaključka da je 'krivac' um ili umovi onih koje opsjedaju 'duhovi'. Aktivnost je često povezana s tinejdžerima, posebno djevojkama, koji prolaze kroz razdoblje emocionalnog stresa. Vanjski fenomen holografski je odraz onoga što se s osobom događa na emocionalnoj razini. Sve je povezano sa svime zato što sve jest sve. To vrijedi i za naizgled 'nežive' predmete kao što su šalice, svjetiljke i pepeljare. I to su, u stvari, vibracijska polja i na toj razini mogu ih pokretati drugi vibracijski utjecaji - ljudski umovi. S druge strane, ta vibracijska polja pretvaraju se u 3-D holografsku 'stvarnost' opažanjem. Umovi ljudi, recimo neke tinejdžerice, nesvjesno ulaze u interakciju s 'neživim' predmetima na razini frekvencijskih polja dok izražavaju svoje emocionalno stanje na toj podsvjesnoj razini stvarnosti. Ah oni svjesno 'vide' rezultate toga na svojoj svjesnoj razini stvarnosti - pet osjetila - kao predmete koji se pomiču i lete po sobi. Razumljivo, vrište od užasa, ali oni to sami sebi rade!!! Kad se emocionalno smire smiri se i njihova stvarnost pet osjetila *Vpoltergeist* ih napusti!

Ovdje bih želio naglasiti nešto važno. Upravo sam opisao kako podsvjesna razina djevojke u vibracijsko polje utiskuje svoje misli i emocije (stvarnost), a njena osjetima razina opažanjem ta polja pretvara u holografsku iluziju. To je proces kojim svi mi neprekidno stvaramo našu vlastitu stvarnost. Baš kao što tinejdžerica u svojoj svjesnoj svijesti ne shvaća da svojim podsvjesnim umom sama stvara *poltergeist* aktivnost, ljudi općenito ne shvaćaju daje njihova vidljiva stvarnost - njihov 'život' - samo odraz njihove podsvjesne stvarnosti.

Ja i moj auto pregrijavamo se

Interakcija uma i stroja još je jedna zagonetka koju je lako objasniti kada shvatimo da su i jedno i drugo Jedno. Um i njegova holografška iluzija isto su zato što su promatrač i promatrano isto. Budući da je tako, um i stroj moraju utjecati jedno na drugo kada jedno *jest* drugo. Kad smo pod stresom i želimo brzo i hitno nekuda stići, koliko se često automobil pokvari? Kad očajnički i nervozno nešto želimo završiti na računalu, koliko često računalo zataji? Što smo uzbuđeniji i pod većim stresom, to smo u jačoj interakciji s nacrtom vibracijskog polja 'fizičkog' objekta, i veća je vjerojatnost da ćemo prenijeti našu neravnotežu - naš osjećaj za stvarnost - na 'predmet'. U godinama nakon što sam kupio svoj prvi automobil prolazio sam kroz razdoblje ogromnog emocionalnog stresa. Bio sam emocionalno preopterećen. Tijekom tih godina imao sam niz automobila različitih proizvođača i u različitom mehaničkom stanju, a ipak su svi imali isti problem - pregrijavanje! Došlo je do toga da sam uvijek kad bih krenuo na put - bez obzira koje duljine bio - bio zabrinut zbog pregrijavanja automobila. Naravno, to je pojačavalo snagu stvarno-

sti i... automobil bi se pregrijavao. Nakon što sam prošao kroz tu emocionalnu fazu moji automobili prestali su se pregrijavati. Nazvala me prijateljica i rekla mi da želi doći autocestom u posjet jer je pod jakim emocionalnim stresom. Pola sata kasnije opet me nazvala. Kasnila je jer joj se automobil na putu do nas pregrijavao. Ako smo pod emocionalnim i mentalnim stresom i neuravnoteženi, takve moraju biti i 3-D iluzije koje naši umovi i emocije u tom stanju stvaraju. Takvo mentalno i emocionalno stanje odražavat će se u holografskoj iluziji koju manifestiramo te U ljudima i iskustvima koja su u to uključena. Smirena i spokojna svijest stvorit će smirenu i spokojnu iluziju. Zato kažem da se ne smijemo boriti za mir, trebamo se miriti za mir.

Imaš li vremena, prijatelju?

Prošlost, sadašnjost i budućnost događaju se zajedno? To mora da je nemoguće. Ali nije. Osim, naravno, ako ne mislite da je nemoguće, i u tom slučaju to se u vašoj stvarnosti neće dogoditi. Ne vraćamo se u prošlost i ne idemo naprijed u budućnost. Ne idemo nikamo jer smo već svagdje. Ne postoji vrijeme i ne postoji prostor. Subatomska čestica koja je premala da bismo ju mogli vidjeti može sadržavati sve informacije svemira zato što nije 'mala; samo se takvom čini. Veličina je iluzija - baš kao što govorim svojoj ženi. Čestica je svemir, kao što je stanica tijelo i sadrži sve informacije potrebne za 'kloniranje' kopije. Svaka stanica također je sve. Kako Beskrajno Jedno može putovati iz 'prošlosti' u 'budućnost' kad je već sve što postoji i što ikada može biti? Prošlost, sadašnjost i budućnost samo su različite stvarnosti. U ovom trenutku imate stvarnost svijeta, a netko drugi imat će drukčiju stvarnost. To su različite stvarnosti, ali nije nam problem prihvatiti da se događaju istovremeno. Sve što tvrdim je da je ista stvar i s prošlošću, sadašnjošću i budućnošću. To su različite stvarnosti koje se događaju zajedno. Ali, zar se ne krećemo iz prošlosti u budućnost svaki dan? Ne, 'krećete se' iz stvarnosti u stvarnost. Čujem kako mnogi od onih koji priznaju da se može pristupiti 'prošlosti' taj proces opisuju kao usklađivanje s vibracijskim/holografskim sjećanjem na 'prošlost' iz naše točke u 'sadašnjosti'. Ne slažem se s tim, koliko god to bilo veliko naprezanje za našu percepciju. Mi se ne vraćamo u 'prošlost' zato što postoji samo **SADA**. Prošlost, sadašnjost i budućnost različite su stvarnosti koje se događaju zajedno u istom **SADA**. Otići ću i dalje od toga, ma koliko zvučalo fantastično. Ne postoje čak ni sekvencije u kojima jedna akcija slijedi za drugom. To je, također, iluzija. Nisam napisao prošlo poglavlje prije ovog. Oba pišem u istom **SADA** i vi ih čitate dok ja pišem. Moja svijest o jednom, a ne o drugom, daje mi utisak da jedno slijedi za drugim. Moja stvarnost mijenja se s promjenom mog fokusa. Dok sam mislio da pišem prošlo poglavlje zapravo sam bio u istom **sada** u kojem sam dok pišem ovo. Promijenila se samo moja svjesnost dviju stvarnosti. Ne postoji 'poslije i ne postoji 'prije'. Postoji samo **SADA**. Uh, poznat mi je ovaj osjećaj: «Zdravo, guzice, dolazim.» To je nešto što jednostavno morate znati. Ako razmišljate o tome,

nestajete u spomenutom tjelesnom otvoru. Koncept 'pamćenja' još je jedna iluzija koja prihvaća postojanje prošlog vremena. Kako je moguće da nema prošlosti ako imamo sjećanje na nju? Ali sjećanje nije vraćanje informacija iz 'prošlosti', ono je pristupanje informacijama pohranjenim u drugom iskustvu stvarnosti u vječnom **SADA**. A što su te 'prošlost' i 'budućnost'? Koliko različitih stvarnosti 'sadašnjosti' postoji 'danas' na Zemlji? Jednako koliko i umova. Da, postoji konsenzusna stvarnost, ali postoje i njene bezbrojne varijacije. Isto je i s 'prošlim' i 'budućim' stvarnostima. Što je onda stvarno? Što god vi mislite da je. 'Reinkarnacija, znači, nije proces dolaženja na ovaj 'svijet' i odlazanja s njega tijekom 'vremena'. To je ulaženje i izlaženje iz različitih stvarnosti koje se sve događaju istovremeno. Isto je i sa snimkama' sablasnih bitaka o kojima sam govorio. Budući da ne postoji 'vrijeme', 'snimka' ili 'sjećanje' zapravo je bitka koja se događa u drugoj stvarnosti u istom **SADA** kao i ljudi koji ju promatraju 'stoljećima' kasnije.

Jedna od najvećih zagonetki je kako je moguće predvidjeti 'budućnost', iako su bezbrojne studije pokazale da se to može. Jedan primjer je 'test sjedala' koji je smislio nizozemski vidovnjak Gerard Croiset. Istraživači su identificirali javne događaje u dvoranama širom svijeta koje nemaju numerirana sjedala. Kad bi došli, ljudi bi sjeli gdje god bi izabrali. Istraživači bi Croisetu zadali određeno sjedalo da se fokusira na njega tjednima unaprijed, a on bi morao opisati osobu koja će na njemu sjediti za vrijeme događaja. Tijekom približno 25 godina Croiset je s nevjerojatnom točnošću opisivao ljude koji su sjedili na sjedalima. Dr. Jule Eisenbud, klinički profesor na Sveučilištu u Coloradu, jedan od tih testova proveo je 1969. Više od dva tjedna prije jednog događaja u Denveru u Coloradu Eisenbud je kontaktirao Croiseta u Nizozemskoj i rekao mu koje sjedalo da 'očita'. Croiset je rekao da je muškarac koji će sjesti na to sjedalo visok oko 175 cm i radi u industriji i znanosti. Na svom poslu, rekao je Croiset, nosi laboratorijsku kutu koja je umrljana zelenkastom kemikalijom. Rekao je da muškarac ima crnu začešljanu kosu, ožiljak na nožnom palcu i zlatni zub u donjoj vilici. Sedamnaest dana kasnije upravo takav čovjek sjeo je na sjedalo i Croiset je bio u pravu u svakom detalju, uključujući njegovu visinu od 176 i pol centimetara.¹³ Kako je to moguće? Čovjek na sjedalu i čovjek od 'prije' nego što je uopće znao da će ići u to kazalište nisu se događali u razmaku od par tjedana. Događali su se istovremeno. Oni su bili različite stvarnosti uma u beskrajnom **SADA**.

Robovi sata

Kako bi nas držali u iluziji Iluminati/Matrix uvjetuju nas da vjerujemo u vrijeme. Kad se upecamo, odvajamo se od 'bezvremenosti' - našeg Beskrajnog stanja. Kretanja planeta, Sunca i Mjeseca, noći i dana i 'tijela koja stare' smišljena su da šire iluziju kretanja iz prošlosti u budućnost. Pogledajte kako sat upravlja našim životima i čitavim društvom. Probudi se u ovo vrijeme, izađi iz kuće u ono vrijeme, kreni u ovo vrijeme, stigni u ono vrijeme. Imaš li vremena? Znaš li točno vrijeme?

Kada počinje? Kada završava? Hvala na vašem vremenu. Moglo bi potrajati. Dugo me neće biti. Nema dovoljno 'vremena'. Imam previše vremena. Mi smo robovi vremena. Ali što je to 'vrijeme'? Ono je plod i mjerenje jedne iluzije stvorene da nas obmanjuje i kontrolira. Meridijanski sustav 'vremena' temeljen na imaginarnoj liniji koja prolazi kroz London, poznatoj kao 'Grinvičko srednje vrijeme', uveli su Illuminati 1884., a iz Vatikana, koji kontroliraju Illuminati, papa Grgur XIII 1582. objavio je gregorijanski kalendar (pogledati druge moje knjige). On se uvodio u sve više i više zemalja koje su prihvaćale novo mjerenje 'vremena' sve dok nije postao 'standardan'. Kako bi ga bilo moguće uklopiti, Britanski zakon o kalendaru iz 1751. objavio je da 12 dana sljedeće godine neće postojati, i da će dan nakon srijede 2. rujna 1752. biti četvrtak 14. rujna. Shvaćate li sada koliko je ideja 'vremena' uistinu blesava? Kako god pokušali mjeriti 'vrijeme', ono će uvijek biti iluzija zato što je koncept vremena iluzija.

Svi povezuju svoj osjećaj za stvarnost s kretanjem Sunca i Mjeseca, noći i dana, i gotovo svi sa 60 sekunda u minuti, 60 minuta u satu, 24 sata u danu. To je zatvor od stvarnosti koji nas drži u odvojenoj iluziji. To je toliko smiješno da možete ići na dva događaja i biti na drugom prije nego što ste bili na prvom ako prijedete imaginarnu međunarodnu datumsku granicu i vratite se 'unatrag' u 'vremenu'. Kretanja planeta koje je stvorio Matrix i drugih sfera i objekata imaju snažan utjecaj na naše vjerovanje u vrijeme, a također i na frekvenciju naših vibracijskih polja. Dobro je poznato da na ljude utječe pun Mjesec, ali ti utjecaji idu daleko dublje, kao što je potvrdio eksperiment Franka Browna sa Sveučilišta Northwestern u Evanstonu, Illinois. On je transportirao žive kamenice iz Long Island Sounda u Kaliforniji do svog tisuću milja udaljenog laboratorija u Illinoisu kako bi proučavao učinke na njihov bioritam. Kamenice su bile izvrsni subjekti zato što se otvaraju i zatvaraju ovisno o plimi. U početku su zadržale ritam plima iz Long Islanda, ali za otprilike dva tjedna počele su ga mijenjati i otvarale su se i zatvarale u skladu s prolaskom Mjeseca iznad Evanstona u Illinoisu.¹⁴ Na isti način na nas utječu Sunce, Mjesec i planeti, i to je, naravno, temelj astrologije. Ta vibracijska polja veličanstveno služe Matrixu namećući nam njihove frekvencije i potvrđujući da 'vrijeme' postoji, iako ne postoji.

Bezvremenska zona

Kao nogometaš doživio sam iskustvo koje me potaknulo na preispitivanje prirode vremena. Igrao sam na utakmici jedne noći u Londonu kad je jedan tip napucao loptu prilično blizu mene. Vrlo se jasno sjećam tog doživljaja. Vidio sam kako je šutnuo loptu normalnom brzinom i ona se kretala tako brzo da sam bio siguran da ju neću moći obraniti. Ali dok sam se kretao prema lopti sve je postalo usporeno i svaki zvuk je nestao. Bacio sam se nalijevo i izbacio ruku prema lopti, još uvijek u usporenom kretanju. Tada, nakon što je lopta pogodila moju ruku i odbila se preko prečke, sve se ubrzalo natrag u 'stvarno' vrijeme i zvuk se također

ponovno prolomio kad sam se vratio u stvarnost pet osjetila. Ležao sam na terenu jok su mi suigrači čestitali, ali bio sam ošamućen. Što se to, dovraga, dogodilo? Sada znam da sam ušao u drugu stvarnost za koju nisu vrijedili 'zakoni' ove naše. Sportaši često govore o ulaženju u 'zonu' u kojoj se čini da nema vremena ni buke. U tom stanju, kako kažu, mogu postizati svoje najbolje rezultate. Oni pristupaju podsvjesnom stanju koje nije opterećeno sumnjom i strahom od neuspjeha koji su tako važna crta osjetilnog ja.

Dovoljno je samo promatrati vlastita iskustva da bismo uvidjeli kako je 'vrijeme' relativno i nije mjerljivo. Sjednite u čekaonicu kod stomatologa i gledajte kako se čini da 'vrijeme' sporo prolazi. Ali radite li nešto u čemu stvarno uživate činit će se da prolazi vrlo brzo, kao što prolazi i kada trebate nešto završiti u roku. Kad sam radio na radijskoj postaji i uživo čitao vijesti na puni sat, često bih još uvijek bio u redakciji dvije minute prije početka pišući priču ili čekajući da ju dobijem. Shvatio sam da kad bih postao nervozan i bio pod stresom, te dvije minute prošle bi vrlo brzo, ali ako bih ostao smiren prolazile su mnogo sporije. U stvari, one uopće nisu 'prolazile' i brzina kojom se činilo da prolaze bila je samo iluzija moje stvarnosti. Albert Einstein je to opisao ovako: "Kada provedete dva sata sa zgodnom djevojkom mislite da je prošla tek minuta. Ali kada sjedite na vrućoj peći jednu minutu, mislite da su prošla dva sata." Koliko ste često sanjali 'dug san' u kojem se mnogo toga dogodilo da biste zatim shvatili da ste spavali tek nekoliko minuta? Ljudi koji su doživjeli fenomen tik do smrti sjećaju se kako su imali 'pregled života' u kojem su u jednom trenutku vidjeli sve što se dogodilo u njihovom životu. Kako to? Vrijeme ne postoji; ono je jedna od najvećih iluzija koje zarobljavaju našu stvarnost. Oni koji su napustili svoja tijela govore o boravku na mjestu 'bez vremena', dok su drugi opisali druge razine s drukčijim protjecanjem vremena. Glas u Brazilu rekao mi je da druge razine Matrixa imaju verzije vremena koje su drugačije od naše i može se činiti da su bezvremene, iako to nisu. Kad sam ušao u 'zonu' na onoj nogometnoj utakmici vrijeme se dramatično usporilo, ali i dalje je postojao osjećaj 'vremena'.

E, da, sad mi je jasno...

Iz perspektive koju objašnjavam u ovoj knjizi 'misteriji' svih vrsta postaju savršeno logični čak i uvjetovanom umu. Evo još nekih primjera: telepatija je usklađivanje jednog 'uma s drugim 'umom' koje im omogućava da se povezu i misle zajedno. Oba uma zapravo su jedno, između njih nema prostora, samo Beskrajno koje glatko povezuje sve sa svime zato što *jest* sve. Gledanje na daljinu, pri čemu ljudi u svom umu promatraju druge lokacije, moguće je zato što je promatrač i tu i svagdje. Gledači na daljinu ne 'idu' nikamo u svom umu, u smislu od A do B. Oni svojim usklađuju sa stvarnošću koju žele promatrati i koja se s njima povezuje. Velik dio onoga što zovemo mentalnim bolestima događa se kada ljudi funkcioniraju u drukčijoj stvarnosti od 'normalne', pa ostavljaju dojam da se ponašaju neobično i

nisu u stanju povezati se sa 'svijetom' u kojem ostatak stanovništva misli da živi.

Shizofrenija je stanje kada se ljudi prebacuju iz jedne u drugu holografsku stvarnost, kao što rade i oni s poremećajem višestruke ličnosti. Čitanje aure komunikacija je s ljudskim energetskim poljem, svjesnim i podsvjesnim umom. Podsvijest je ta koja potiče određene postupke prije nego što svjesni um 'odluči' što činiti. Uskladite li se s podsvjesnim možete čitati njegovu stvarnost i predvidjeti što će se vjerojatno dogoditi kada to postane osjetilna stvarnost. Ali ponavljam, koliko god to ljudima bilo teško shvatiti, sve se događa u istom **SADA**. Čitanje tarot-karata još je jedan oblik toga. Svaka karta predstavlja određeno vibracijsko stanje: kada naizgled nasumce biramo karte, naše vibracijsko stanje biva privučeno kartama koje ga predstavljaju. To nas tjera da izaberemo određenu kartu umjesto neke druge. Radi se o nekoj vrsti magnetizma. 'Čitači uma' su osobe koje se usklađuju sa sviješću ljudi i zapanjuju svoje subjekte iznoseći im činjenice o njima koje nikako ne mogu znati. Dakako, oni ih mogu znati ako mogu čitati vibracijska polja koja čuvaju tu informaciju. Ja sam se potpuno prerušen pojavio u jednoj televizijskoj emisiji u kojoj su čitač aure i čitač tarot-karata morali pogoditi tko sam i dati publici informacije o mojoj prošlosti. Bili su vrlo uspješni. Obojica su rekla da ću otići na dug put na Daleki istok. Čitač aure čak je spomenuo Japan. Bio sam iskreno impresioniran jer sam se spremao na put u Japan. Ta informacija bila je u mom umu, mom energetskom polju, i stoga je bila dostupna za 'čitanje'. Međutim, okolnosti su se promijenile i ja nisam otišao na taj put. Da su pristupili dubljim razinama mog podsvjesnog uma bili bi to znali.

Informacije koje sam detaljno iznio u ovom dijelu knjige sadrže ključ ljudske slobode zato što razotkrivaju iluziju za koju vjerujemo da je 'stvarna' i otkrivaju kako ju možemo promijeniti. I više od toga, to znanje predstavlja same temelje na kojima počiva kontrola i manipulacija čovječanstva (i svega u Matrbtu). Najvažniji je cilj plana Illuminata manipuliranje načinom na koji čovječanstvo zamišlja sebe - njegovim osjećajem za stvarnost. Kontrolirajte to i, iz ovdje objašnjenih razloga, kontrolirat ćete i 'fizički' rezultat.

• IZVORI

- 1 *Vie Holographic Universe*, str. 33 i 34
- 2 Dr. sc. Ralph W. Moss, «The Cancer Chronicles», br. 24 i 25, 1994.
- 3 *The Holographic Universe*, str. 153
- 4 Ibid, str. 282
- 5 Jacques Vallee, *Passport to Magonia* (Henry Regnery, 1969), str. 134

- 6 *Vie Holographic Universe*, str. 180
- 1 Robert Monroe, *Far Journeys* (Doubleday, New York, 1985)
- 8 Richard Alpert, Be *Here Now* (Lama Foundation, San Cristobal, New Mexico, 1971)
- 9 Bruno Klopfer, Psychological Variables in Human Cancer, *Journal of Prospective Technicptes* 31(1957), str. 331-40
- 10 Lyall Watson, *Gifts of Unknown Things* (Simon and Schuster, New York, 1976), str. 203-204
- 11 W. Y. Evans-Wentz, *Vie Fairy-Faith in Celtic Countries* (Oxford University Press, 1911)
- 12 Ibid, str. 485
- 13 Jule Eisenbud, «A Transatlantic Experiment in Precognition with Gerard Croiset», *Journal of American Society of Psychological Research* 67 (1973), str 1-25
- 14 Michel Gauquelin. *Vie Cosmic Clocks* (Regnery, Chicago, 1974)

ČETVRTA RAZINA

Preobražavanje iluzije

PETNAESTO POGLAVLJE

Manipulirani konsenzus

Ako ne definirate stvarne probleme i suočite se s njima, ono što kažete zasigurno će ih prikriti. Ako nikoga moralno ne uznemirite, sami ostajete moralno uspavani. Ako niste oličenje kontroverzije, ono što kažete bit će prihvaćanje struje dolazećeg ljudskog pakla.

C. Wright Mills

Kontrola ove stvarnosti je kontrola psihološke igre kroz koju se ona stvara. i. V. Možemo ili prepustiti vlastite umove neprestanom uvjetovanju naše svijesti o sebi i svijetu, ili možemo prestati hraniti te umišljaje i početi manifestirati našu vlastitu stvarnost. To je razlika između postojanja u ropstvu i življenja u slobodi.

Shvaćanje kako smo programirani vjerovati u konsenzusnu stvarnost 'Matrixa' ključno je za razbijanje lanaca koji nas vežu za prevladavajuću iluziju. U ovom poglavlju istražiti će tehnike koje se koriste za manipuliranje tim osjećajem za stvarnost. Dokaz je moći svijesti to što se uopće itko probudio iz njihovog manipuliranog sna, posebno u 'razvijenom' svijetu masovnih medija i indoktrinacije. Ali eto, probudili su se, i njihov broj eksplozivno raste širom svijeta zato što utjecaj iluminatskog programiranja nije dorastao moći svijesti koja je svjesna te moći.

Trans-formiranje

Za ishod težnje Iluminata od ključne je važnosti da zadrže stanovništvo u neznanju o našoj pravoj prirodi usadjući poruke u svjesni, a posebno podsvjesni um radi programiranja stvarnosti koja odgovara njihovom planu. To nije ništa manje od hipnotizma. Osim nekolicine, svih šest milijardi ljudi na ovom planetu u hipnotičkom je snu, transu, stanju opčinjenosti dok se poput zombija kreću od uvjetovane misli do uvjetovanog odgovora, pri čemu je uvjetovanost toliko potpuna da vjeruju da donose slobodne odluke i izbore. Wilson Bryan Key u svojoj je knjizi *Doba manipulacije* ispravno napisao: «Jednom kad se skupina ili kolektivno nesvjesno programiraju onim što zovemo kulturom, na svjesnoj se razini praktički sve može prodati kao istina.»¹ Svijest Matrixa i njene manifestacije Iluminati po-

znaju proces kreiranja stvarnosti. Društvo je, stoga, organizirano na način da održava iluziju. Podsvijest je mjesto na kojem se stvaraju misaoni obrasci koje svjesni um projicira u holografsku 'stvarnost'. Upravo je podsvijest, sa svojim jezikom simbola i metafora, glavna meta Iluminata za uvjetovanje na mnogo suptilnih i manje suptilnih načina, jedan primjer je golem porast broja kamera za praćenje brzine u Velikoj Britaniji. Milijuni vozača bivaju uhvaćeni zato što im misli na trenutak odlutaju i za nekoliko kilometara na sat prekorače dopuštenu brzinu. Na taj se način u državnu blagajnu slijevaju enormne količine novca od novčanih kazni za koje vlada kaže da se troše na postavljanje dodatnih kamera. Kakvo plaćanje vlastitog zatvora! Podsvjesna poruka tog sustava glasi: «Ne opuštaj se ni na tren jer Veliki brat ima oči posvuda.» Kad vam iz policije stigne pismo s fotografijom vašeg automobila i prijetnjama ukoliko ne učinite točno ono što se od vas zahtijeva, podsvjesni implantat «učini što kažemo, mi upravljamo tvojim životom» dodatno dobiva na snazi. Cijeli postupak odvija se bez da vozač vidi ljudsko biće. Pošaljite vam letak s popisom pitanja za koja smatraju da biste ih mogli postaviti. Odgovor na svako pitanje u osnovi je - «ne možete učiniti ništa.» jedno od pitanja je ima li ikakvog utjecaja to što ste dosad imali besprijekornu vozačku povijest, bez prethodnih osuda za prometne prekršaje. Uzima li se to u obzir? Odgovor glasi: «Kamere za mjerenje brzine ne prave razliku, sve tretiraju jednako.» To je i namjera. Iluminati žele ljudsko uplitanje svesti na najmanju moguću mjeru i zato nema odvagivanja okolnosti, nema zasebnog razmatranja svakog pojedinog slučaja. Tako je kako je, kraj priče. Pet kilometara na sat preko dopuštene brzine u gustom prometu tretira se jednako kao vožnja istom brzinom na istom dijelu ceste u tri ujutro kada na vidiku nema nijednog drugog vozila.

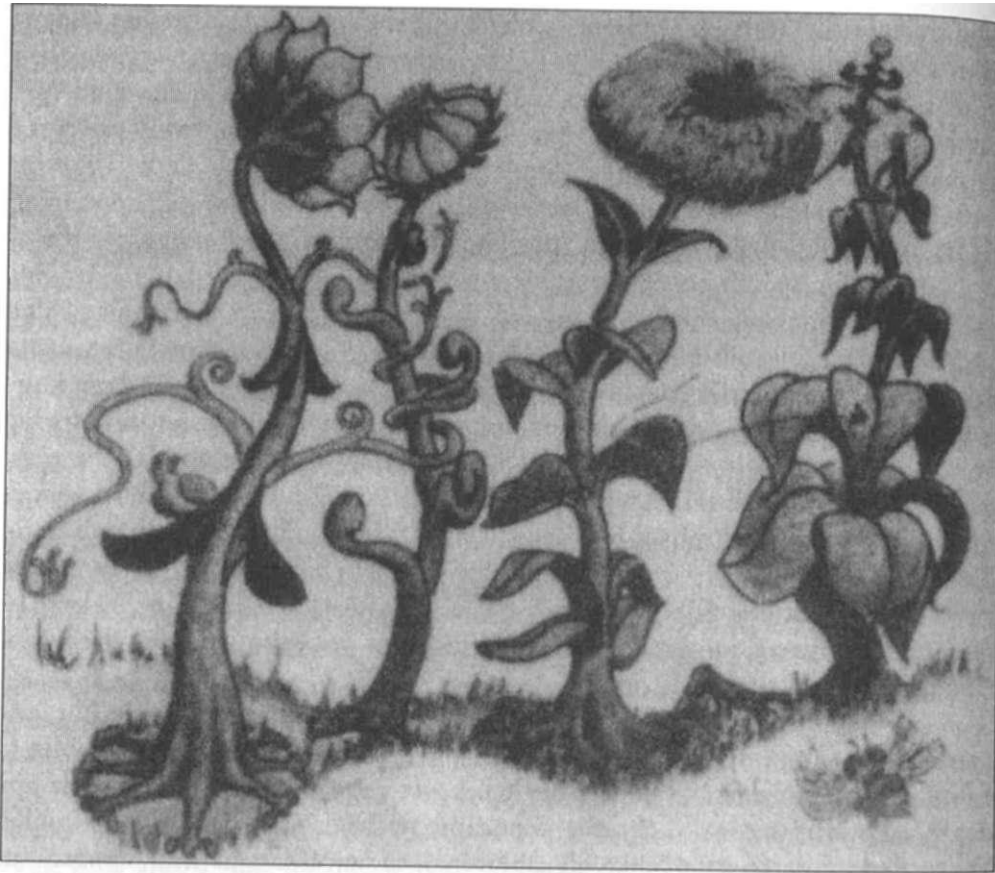
Pisma koja vam pošalju sročena su na način da vam usade strah i izazovu željenu reakciju. Sugerira vam se da biste mogli biti globljeni s nekoliko tisuća funti ako slučaj dođe do suda, ali oni vam nude priliku da platite fiksnu kaznu od 60 funti! Cijelo to vrijeme podsvijest prima poruku «pod našom si kontrolom», a cilj je programirati tu stvarnost tako duboko da se osoba prestane buniti i prihvati ono za što vjeruje da je neizbježno. Opsjednutost «političkom korektnošću», kao što ću kasnije razložiti, još je jedna metoda podsvjesne kontrole misli. Politička korektnost govori podsvijesti: «Pazimo na svaku tvoju izgovorenu riječ».

Gledanje bez viđenja

Podsvjesni um meta je bombardiranja subliminalnim porukama koje nam dolaze sa svih strana i kojima se nastoji manipulirati našim ponašanjem kroz ljudske 'nagone' poput onog za preživljavanjem (glad, žeđ, opasnosti svih vrsta), seksa, pohlepe, društvene prihvaćenosti, sigurnosti i teritorijalnosti (snažnog nagona iz reptilskog mozga). 'Subliminalno' znači 'ispod praga' jer nam se poruke prenose na razini koju svjesni um ne registrira, ali podsvjesni to svakako čini. Podsvijest vidi sve, dok svijest percipira tek djelić onoga što prođe kroz naše oči, pa čak i mnogo

toga mijenja. Subliminalno oglašavanje raskrinkano je pedesetih godina kada je otkriveno da su neke od televizijskih i kino-reklama na djelić sekunde prikazivale slike koje svjesni um nije mogao percipirati, a poticale su želju za određenim proizvodom. Našla se tu subliminalna poruka «Žedan sam» dok su išle reklame za napitke. Međutim, znanje o subliminalnom programiranju vuče korijene još iz drevnih vremena, od mudraca poput Platona i Aristotela koji su spominjali taj fenomen. Objavljeno je i preko 500 znanstvenih radova koji potvrđuju djelotvornost subliminalnih poruka.² Producenti filmova poput *Egzorcista* i *Teksaškog masakra motornom pilom* javno su priznali da su njihovi filmovi sadržavali nasilne i zastrašujuće subliminale.³ Upotreba subliminalnih poruka u nekim je zemljama protuzakonita, a američka Uprava za alkohol, duhan i vatreno oružje koju kontroliraju Iluminati kaže da je subliminalima svojstvena varljivost jer ih potrošač ne zapaža na normalnoj razini svijesti i zato mu se ne daje sloboda izbora da poruku prihvati ili odbaci. Zanimljivo je, onda, što se ništa ne poduzima u vezi sa subliminalima koji su brojni u oglašavanju, a još više u političkom manipuliranju. Američka Savezna komisija za komunikacije, na čijem je čelu trenutno sin Colina Powella, Michael, kojeg je postavio Bush, nije donijela nijednu uredbu koja bi zabranila subliminalno oglašavanje, no kažu da ga općenito smatraju varljivim. Opet, zašto se ništa ne poduzima?

Crtež na slici 54 sadrži vrlo jasnu subliminalnu poruku, odnosno jasnu jednom kad se na nju upozori. Vidite li ju? Čini se da oko pet posto ljudi subliminalnu poruku može uočiti na prvi pogled, a ostali se zaprepaste kad im se na nju ukaže. Ako ju niste uočili, obratite pozornost na bijela područja a ne na biljke. Vaš pogled usmjeren je na biljke, ali subliminali su najčešće umetnuti u pozadinu. Svjesnim umom vidimo očigledan fokus reklame, dok nam pozadina promakne. Pogledajte donji dio praznine između dvije biljke slijeva i vidjet ćete da zajedno na bijeloj pozadini oblikuju slovo 'S'. Skrenite pogled udesno i vidjet ćete slova 'E' i 'X'. E da, naravno, sada vidim. Zašto to nisam uspijevao vidjeti prije, pa tako je očito? Sve dok se subliminal ne objasni, svjesni um nije u igri, već samo podsvijest. Nakon što se subliminalna poruka istakne, svjesni um registrira riječ zato što više nije subliminalna odnosno ispod njegovog praga. Odsad pa nadalje svaki put kad pogledate tu sliku odmah ćete uočiti tu riječ koja je prije toga bila subliminalna. Ovo je ključno za objašnjenje manipulativnih tehnika i metoda Iluminata jer jednom kada ljudi shvate kako djeluju, one više nisu subliminalne i lako se mogu prepoznati. Hej, a pogodite kako oni zovu te subliminalne dodatke reklamama? Uklopine! Da, naziv 'uklopine' i 'uklopljeni' za novinare dodijeljene vojnim jedinicama nije nikakva slučajnost. Oni su uklopljeni subliminali postavljeni da ostavljaju dojam novinarstva dok zapravo samo prenose službenu verziju priče. Često sam govorio da Iluminati manipuliraju ljudima manipulirajući slikom koju ljudi imaju o nečemu, a ne pojedinostima. Znaju da ljudi ne pamte pojedinosti s televizije ili iz novina. Ostaje im slika, osjećaj o nekoj osobi ili događaju. Ponavljajte ljudima nešto stalno iznova i oni će na razini slike, osjećaja, najvećim dijelom

Slika 54: Možete li vidjeti subliminalnu poruku na ovoj slici? Čini se da ju oko 5 posto ljudi opazi odmah

prihvatiti tu sliku kao istinit prikaz događaja, čak i ako nema pojedinosti koje bi ju poduprle. Stalno iznova ponavljaju istu mantru kao primjerice: «oružje za masovno unistenje», «Al-Qaida je odgovorna» i «ucinio je to Bin Laden». To nije ništa drugo nego hipnoza.

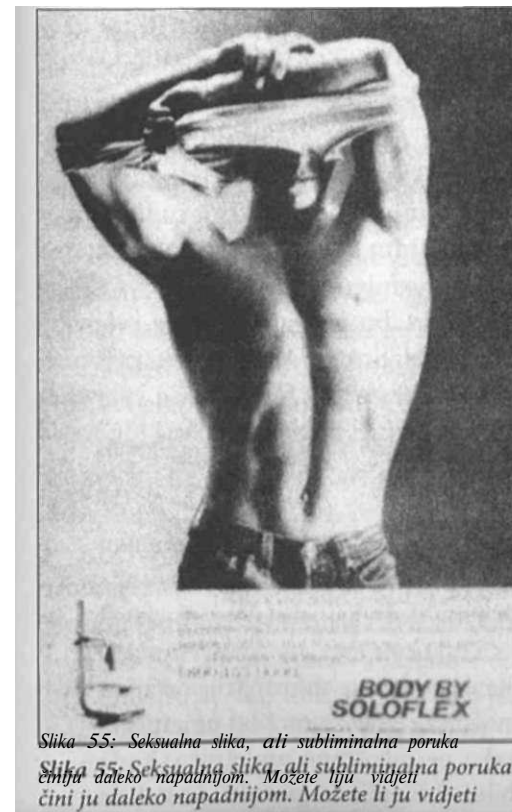
Ne vidim seks

U subliminalnom oglašavanju seksualne teme koriste se u monumentalnim razmjerima. Subliminalna riječ «seks» nevjerojatno je česta u reklamama, kao i riječ 'jebati'. Nasuprot onome što mnogi smatraju, nismo seksualno otvoreno društvo već društvo u kojem se seksualnost ozbiljno potiskuje. Najvećim dijelom poričemo našu seksualnost i žudnje, ali koliko ih god ljudi htjeli negirati, one neće nestati. Ono što poričete zadobiva sve veću moć nad vama i može postati opsesija. Ljudi svoje seksualne osjećaje poriču zato što su u suprotnosti s onim što masovno licemjerje određuje kao 'moralno' i 'pristojno'. Jebeš to! Moja je filozofija jednostavna: radi što ti se sviđa sve dok su svi koji su u to uključeni donijeli slo-

bodnu odluku da budu uključeni te nema pritisaka i manipulacije da to rade. Ako su spomenuti kriteriji zadovoljeni, koga briga što drugi rade? To se nikoga ne tiče, osim njih samih. Zaboga, ionako je sve to iluzija. Je li iluziji nemoralno seksati se s iluzijom, čak i ako ih je više? Što? «Jooo, smatram da je odvratno to što ti ljudi u susjednom stanu izvode.» Pa, dragi moj ili draga, onda nemoj raditi to što oni rade. Ali u većini slučajeva, ispod potiskivanja, oni bi u stvari vrlo rado otišli u susjedni stan i pridružili se. Ali ne, «moja majka rekla je da je to odvratno». Postoje ti aktivisti protiv pornografije koji osude neki film kao odvratni i izopačeni, a gledaju ih jedan za drugim. Vidite, to je sve u cilju istraživanja. Tabloidni mediji puni su seksualnih tema i slika smišljenih da privuku čitatelje preko genitalija, dok istovremeno osuđuju javne ličnosti zbog njihovih seksualnih ekscentričnosti. Stara tehnika mrkve i batine: privučete ih, a zatim ih odgurnete. «Evo nečega što će ti se svidjeti... a ne, ne, ne možeš to dobiti, to je nemoralno!» Lionel Rubinoff je u knjizi *Moć pornografije* napisao: «Licemjerje koje uzima oblik poricanja licemjerja licemjerje je na kvadrat.»⁴

Posljedica svega toga je da podsvijest biva privučena seksualnim temama dok svijest te osjeća poriče, i to je glavni razlog zašto su subliminalne poruke u reklamama najčešće seksualne. Pogledajte reklamu na slici 55. U ovom slučaju sama slika prilično je otvoreno seksualna, ali pitam se vidite li koliko je to nagla-

šenije na subliminalnoj razini? Usmjerite pogled na struk hlača malo lijevo od središta i pratite pažljivo oblikovanu sjenu prema gore. Vidite li? Teško vam može promaknuti nakon što se jednom istakne! I opet, svaki put kad pogledate ovu sliku odsad pa nadalje odmah ćete uočiti subliminal jer ga je sada zabilježio svjesni um. Viđate reklame s muškarcima golima do pojasa ili s golim ženama s leđa i tome slično zato što um svjesno i nesvjesno 'popunjava' ostatak. Takve subliminalne slike uopće nisu rijetkost. Zapanjujuće je koliko se često koriste u oglašavanju svih vrsta. *McDonaldsova* reklama na slici 56 trebala bi reklamirati piletinu. Možda sam živio pod staklenim zvonom, ali nikada nisam vidio dio pileta koji ovako izgleda. Vidio sam pimpeke koji tako izgledaju, ali ne i pile. Možda se radi o pijetlu. Sljedeći put kad vidite limenku dijetne *Coca-Cole* (za svoje

Slika 55: Seksualna slika, ali subliminalna poruka

činju daleko napadnijom. Možete li ju vidjeti čini ju daleko napadnijom. Možete li ju vidjeti

Slika 56: McDonaldsovi pileći McPimpecs. Jeste li kada vidjeli da pile ima ovakvog?

sreće, kao šparoga. Na wefr-lokaciji *Semi Subliminal World* (polusubliminalni svijet) Jima Hagarta možete vidjeti subliminale istaknute na drugim proizvodima kompanije *Coca-Cola* kao što su *Dr Pepper*, *Lilt* i *Fanta*.⁵ Među njima su izobličena lica, gremlini i uobičajene seksualne teme. Usput, ciljano tržište za dijetnu *Coca-Colu* uglavnom su žene, pa je subliminalna upotreba ženskih grudi primjer tehnike usađivanja subliminala sa ženskim seksualnim dijelovima tijela u reklame usmjerene na žene, kao i muških u onima koje su usmjerene na muškarce. Osjećaj privlačenja prema ljudima istog spola još je veći tabu, stoga poricanje svjesnog uma još djelotvornije skriva subliminal od pogleda, dok podsvijest biva privučena k reklamama. To je razlog zašto to čine. Wilson Bryan Key jedan je od svjetskih stručnjaka za subliminale koji je objavio nekoliko knjiga na tu temu koje bih toplo preporučio. On piše:

«Kod vizualne percepcije samo tisućiti dio ukupne percepcije zabilježene u mozgu zapravo dođe do površine svijesti. Ostatak leži neiskorišten u sjećanju. Subliminalni umeci pospješuju percepcijski doživljaj slike pojačavajući reakcije kao što su EKG, EEG i GSR - brzina otkucaja srca, moždani ritmovi i galvanska reakcija kože. Emocijama nabijene, potisnute informacije ostaju u memorijskom sustavu na duže vrijeme, možda za čitav život. Kod umetnutih slika zapravo ništa nije skriveno - svakako ne od strane umjetnika. Kada gledatelji nauče biti percepcijski fleksibilni, uklopljene poruke postat će

dobro, nemojte ju piti!) pogledajte nacrtanu čašu na donjem lijevom dijelu. Držite bocu na udaljenosti ispružene ruke i vidjet ćete ženske grudi. Podsvijest biva privučena seksualnoj tematici, dok svjesni um svoju seksualnost potiskuje i, posljedično, poriče seksualne umetke i ne vidi ih. To potvrđuje i činjenica da ljudi koji pristupaju podsvijesti za vrijeme hipnoze, kao i oni koji žive u seksualno otvorenijim društvima, daleko lakše uočavaju subliminalne poruke. Otkrića bečkog neurokirurga Otta Poetzla iz 1917. potvrđuju da se subliminalno usađene informacije pojavljuju u snovima i uključuju isto poricanje kako bi se sakrile slike tabua. Tako se penis u snu može pojaviti u obliku banane, na primjer, ili, niste li te

odmah dostupne svijesti. U uklopljenim medijima skriveno je samo ono što gledatelji ili slušatelji skrivaju sami od sebe. Čini se da je potiskivanje kompulzivan proces koji se vjerojatno javlja kako bi se um zaštitio od uznemirujućih informacija koje bi izazvale tjeskobu.»⁶

Upravo iz tog razloga mnogi ljudi potpuno poriču postojanje svjetske zavjere i njenog izvandimenzionalnog aspekta. Zbog jasnih implikacija po njihove živote za njih je to u emocionalnom pogledu jednostavno previše. Zato ljude poput mene mnogi odbacuju kao lude i opasne, uopće ne uzimajući u obzir bezbroj dostupnih detalja i dokaza. To je sindrom 'ubij glasnika kada vam se ne sviđa njegova poruka. Tim ljudima možete predložiti koliko god hoćete detalja i dokaza, oni će to i dalje potiskivati. Jednom se neki momak javio u južnoafričku radijsku emisiju u kojoj sam gostovao i krenuo naširoko objašnjavati zašto je svaki element zavjere objašnjiv i bez zavjere. Nije imalo smisla s njim raspravljati jer bez obzira kakve dokaze da mu predstavite, on bi morao pronaći način da ospori zavjeru. Ljudi podupiru despote poput Busha i Hitlera jer pokušavaju sebe uvjeriti da je njihovim vođama na srcu dobrobit naroda. Suočavanje s činjenicom da su to zlobni diktatori s nacističkim planom više je nego što su u stanju podnijeti. Stalno iznova poriču očigledno sve dok to više ne mogu poricati. Ali tada je već kasno. To se dogodilo u nacističkoj Njemačkoj, a danas se događa u Sjedinjenim Državama i Velikoj Britaniji.

Sprijeda, straga, preokrenuto

Podsvjesni um ne samo što sve upija nego ono što vidi opaža iz svih kutova. Danas postoji cijelo jedno područje istraživanja takozvanog obrnutog govora. Ono što netko govori kad se njegove riječi reproduciraju unatrag također se obraća podsvijesti. Postoje tvrdnje da kada rečenice reproducirate unatrag možete čuti ono što osoba doista govori, iako se u govoru unaprijed čini da govori suprotno. Slušao sam neke političke govore puštene unatrag i izgleda da u tome svakako ima istine. Isto je i s obrnutim slikama poput onih na slikama 57 i 58. Kad je slika postavljena uspravno čini se da se radi o jednostavnoj, čak i dosadnoj reklamama za poduzeće koje se bavi pokrivanjem podova. Pogledajte sada preokrenutu sliku i opet imate očigledne seksualne konotacije. Ta reklama povučena je iz telefonskog imenika nakon što je uočena obrnuta slika. Često su naizgled najbezazlenije i nenadahnute reklame te koje sadrže najsnažnije subliminale. Što ste manje zainteresirani za reklamu to ste otvoreniji za subliminale zato što svjesni um ne stoji na putu neposrednoj komunikaciji između subliminalnog i podsvjesnog. Cilj nije postići da zapamtite reklamu, već usađiti subliminalnu poruku koja, poput hipnotizerove naredbe, može izaći na površinu danima, tjednima ili mjesecima kasnije dok hodate supermarketom. Podsvjesno programiranje aktivira se u trenutku kada ljudi vide određeni proizvod na polici i poslušaju naredbu da ga kupe.

Slike 57 i 58: Ovo izgleda kao obična, čak i dosadna reklama, dok ju ne okrenete naglavce. Podsvijest promatra stvarnost iz svih kutova i zato registrira preokrenutu sliku jednako kao i uspravnu

Većina novinskih reklama dizajnirana je tako da ih se gleda kraće od jedne sekunde: oglasi su, dakle, tu radi usadivanja u podsvijest a ne radi svjesnog zapažanja.⁷ Wilson Bryan Key kaže: «Reklame kojih se svjesno prisjetimo su neuspjele. Oglas služi tome da nešto kupite nekoliko dana, tjedana ili čak mjeseci nakon što ste ga na trenutak zamijetili. Zadatak reklame je prodaja a ne da bude upamćena.»⁸ Key objašnjava da su umovi koji razmišljaju linearno (duboko opčinjeni osjetilnom stvarnošću), kako se čini, podložniji subliminalima. To je za Illuminate još jedan motiv da zadrže stanovništvo u iluziji pet osjetila. Danas možete kupiti novine s usađenim subliminalnim porukama na temu koju želite. Kada pošaljete pismo ili okružnicu, primatelji vjeruju da čitaju isključivo riječi koje vide. Međutim, njihova svijest upija i poruku koju ne mogu vidjeti jer je skrivena u papiru. Godine 1983. učenici jednog osmog razreda rješavali su test samopoštovanja na papiru s

usađenom subliminalnom porukom «Ti si voljen». Njihovi rezultati pokazali su 15% veće samopoštovanje nego kod onih koji su rješavali test na papiru bez subliminala. Kada je isti test dan slabim učenicima, njihov je rezultat sa subliminalnim umecima bio 34,7% viši.⁹

Razumije se, iste tehnike zloupotrebljavaju se kod programiranja negativnih poruka ili kontroling poruka. Subliminalni manipulatori ciljaju na svih naših pet osjetila. Poruke nam se puštaju na frekvenciji koja je neposredno izvan granice svjesne čujnosti. Subliminalne riječi zaobilaze našu budnu svijest i ulaze u naše umove na podsvjesnoj razini. Na internetu sam naišao na reklamu za subliminalne vrpce koje služe da manipuliranjem navedu ljude na seks s vama. «Zamislite... Dovoljno je samo 5-10 minuta upotrebe za programiranje uma druge osobe i vaši pokušaji zbližavanja neće moći biti odbijeni!», pisalo je u reklami. «Zamislite, ona/on misli da se radi o *New Age* glazbi, a zapravo se radi o erotskom subliminalnom seksualnom bombardiranju njihove podsvijesti tisućama skrivenih poruka namijenjenih poticanju njihove strasti i njenom usmjeravanju samo na vas!»¹⁰ (Molim vas, budite ljubazni i dovršite čitanje ovog poglavlja prije nego što ih požurite naručiti. Hvala.)

Glazbena industrija ubacuje subliminalno audio-programiranje u svoje proizvode kako bi manipulirala sviješću i stvarnošću kupaca. Dr. Hal C. Becker 1960-ih je patentirao crnu kutiju za ubacivanje subliminalnih audio-poruka u druge audio-izvore. Uređaj je korišten u trgovinama za ubacivanje poruke «ne kradi» nakon čega se stopa krađa smanjila za 37 posto. Zamislite koliko je ta tehnologija danas sofisticirana i kako ju je teško otkriti. Ako vam može subliminalno reći da ne kradete, može vam također govoriti 'kupujte, kupujte, kupujte', za koga da glasate i što da mislite. Takve subliminalne upute pršte iz naših televizora, CD-a i medija svih vrsta. Čak ni većina ljudi koji rade u medijima ne zna za to.

«Raaadite sveee što vam kaaazemooo»

U filmu Johna Carpentera *Oni žive* (*They Live*) glavni lik pronalazi posebne naočale koje mu omogućavaju da vidi subliminalne poruke. Bez naočala vidi obične reklame za *Coca-Colu* ili turistička odredišta i članke u magazinima. Uz pomoć naočala uočava subliminalne zapovijedi «budi pokoran», «ne sumnjaj u vlast» i «Cini što ti se kaže». Isto se cijelo vrijeme događa oko nas. Osim toga, noseći naočale shćne je poruke vidio u «informativnim» magazinima, a Wilson Bryan Key doista je otkrio subliminale u magazinima kao što je *Time*. U jednom slučaju kad je američka vladala napadala libijskog predsjednika, pukovnika Gaddafija, u njegovu fotografiju na naslovnici bile su umetnute subliminalne riječi «seks» (radi privlačenja prema magazinu) i «ubij» (kako bi se usadili negativni osjećaji prema Gaddafiju).¹¹ Propagandu protiv Gaddafija vodili su CIA-in direktor William Casey i njen operativni direktor Vincent M. Cannistraro odgovoran državnim tajniku Georgu Shultzu, savjetniku Georga W. Busha u 'izbornoj' kampanji i

važnom igraču u *Bechtelu*, građevinskoj kompaniji koja je više nego obilno profitirala od invazije na Irak. *Time je*, prema Keyu, također umetnuo riječ «seks» na čelo ajatolaha Homeinija na naslovnici od 26. studenog 1979.¹² To su ljudi koji vam govore što se događa u svijetu, uključujući i tko je odgovoran za napade 11. rujna!

Drugi je komad subliminalnog pribora tahioskopski projektor koji u bljeskovima od nekoliko milisekundi, daleko brže nego što svjesni um može opaziti, na ekranu prikazuje riječi i slike. Takve poruke koriste se u produkciji filmova i videa te u oglašavanju. Ljudi spojeni na instrumente za vrijeme gledanja tahioskopskih subliminala nisu naveli da su svjesno prepoznali bilo koji od takvih poticaja, međutim alfa i theta valovi u njihovim mozgovima, kao i brzina otkucaja srca, pokazali su postojanje utjecaja. U kombinaciji s vizualnim porukama koriste se i manipulacija osvjetljenjem i pozadinskim zvukom. Druge subliminalne tehnike uključuju dvostruko značenje odnosno dvosmislenost kada se seksualni ili neki drugi smisao može razabrati u izrazima i situacijama koje imaju i drugo, prozaičnije objašnjenje, te «disonanciju», kada nešto odudara ili je nesrazmjerno u odnosu na sliku.

Laganje samima sebi

Subliminali ne ciljaju samo na naša seksualna potiskivanja i tabue. Oni manipuliraju svim ljudskim emocijama, poricanjima i obrambenim mehanizmima. Strah je, kao i uvijek, najvažniji: strah od smrti, strah od starenja, strah od bilo čega za što misle da će djelovati. Wilson Bryan Key piše: «Kako bismo izbjegli tjeskobu, preopterećenost, stvaramo percepcijske obrambene mehanizme koji ograničavaju ili iskrivljuju našu percepciju stvarnosti.»¹³ Zatamljivanje naših strahova i osjećaja omogućava veliko iskrivljenje jer se dovodimo u zabludu vjerovanja u vlastito samozavaravanje. Psihijatar R. D. Laing definira potiskivanje kao « nešto zaboravimo, a onda zaboravimo da smo zaboravili ».¹⁴ Vjerujemo vlastitim lažima zato što zaboravljamo da smo si uopće lagali. Istraživanja su pokazala da se na emocionalnu sigurnost, potvrđivanje vlastite vrijednosti, zadovoljavanje ega, osjećaj moći, osjećaj pripadnosti, strah od financijskih teškoća i strah od smrti ili želju za besmrtnošću može utjecati subliminalnim putem. Tom potrebom za sigurnošću i osjećajem vlastite vrijednosti nemilosrdno manipuliraju oglašivači i vladini spin-doktori. 'Rat protiv terorizma gotovo 100 posto cilja na strah od smrti i želju za percepcijom vlastite sigurnosti i sigurnosti svoje obitelji. Međutim, da biste upravljali ljudima kroz takve strahove najprije ih morate natjerati da se boje. Prestrašite ih napadima od 11. rujna i iskoristite taj strah na svjesnoj i nesvjesnoj razini za opravdanje 'rata protiv terorizma. Sve 'terorističke uzbune' i upozorenja koja se izbacuju iz Bijele kuće, Pentagona i Downing Streeta smišljeni su da neprekidno potpiruju osjećaj straha koji se zatim može iskorištavati za provedbu plana. Što ste uplašeniji i nesigurniji, to vas Matrix čvršće drži u šaci. Dr. William Sargant,

psihijatar s iluminatskog Instituta Tavistock u Velikoj Britaniji, u svojoj je knjizi *Bitka za um* objavljenoj 1957. napisao:

Ljudima se mogu usaditi razne vrste uvjerenja nakon što se moždana funkcija poremeti slučajno ili namjerno induciranim strahom, bijesom ili uzbuđenjem. Od posljedica takvih poremećaja najčešća je privremena blokada rasuđivanja i pojačana podložnost sugestiji. Njihove razne grupne manifestacije ponekad se svrstavaju pod opći naziv 'instinkt krda, a u najspektakularnijem obliku javljaju se za vrijeme rata, tijekom velikih epidemija i svih sličnih razdoblja zajedničke opasnosti koja povećavaju tjeskobu, a time i pojedinačnu i grupnu sugestibilnost.

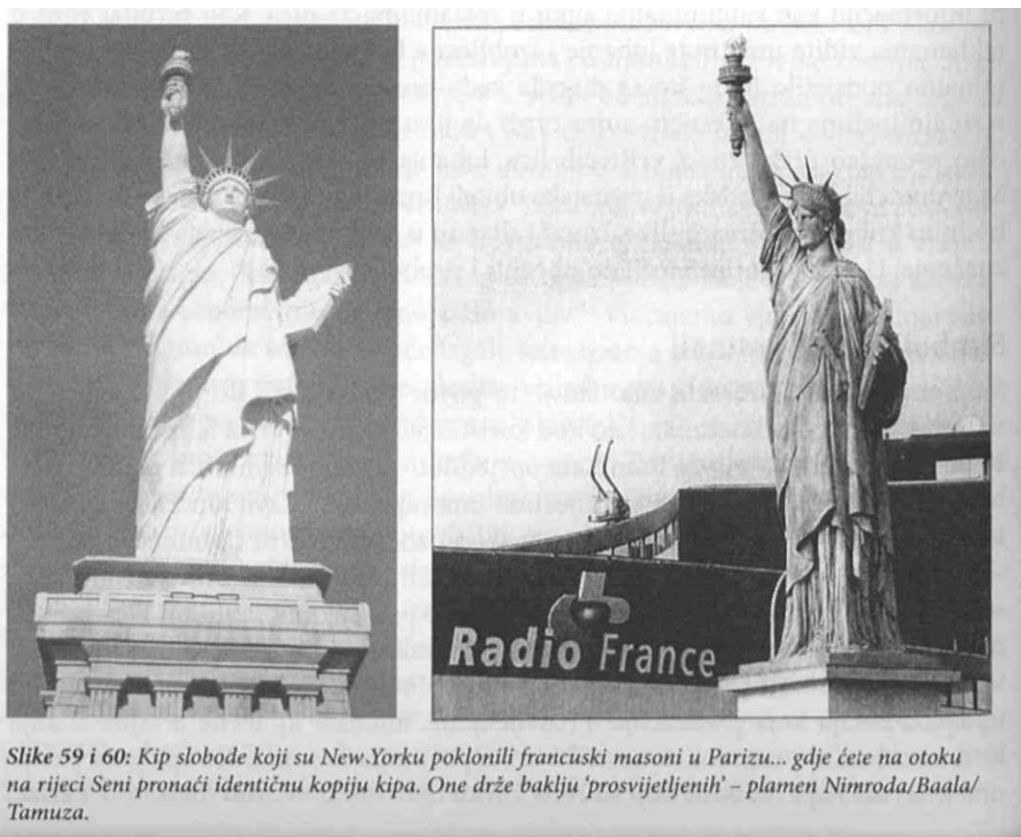
... Bilo bi dobro da ne podcjenjujemo učinak na kolektivnu psihi u smislu straha i želje vlasti da 'zaštiti ljude' od tog straha.

Na sastancima alkoholičara neki psiholozi vode i usmjeravaju rasprave na način da potiču alkoholičare na otkrivanje svojih strahova i želja.¹⁵ Ako alkoholičar, primjerice, kaže da je imao noćne more nakon što je pokušao prestati piti, istraživač će ga nakon toga pitati o čemu se točno radilo u noćnoj mori i iskoristiti tu informaciju kao subliminalnu sliku u reklamama za pića. Kao rezultat toga u reklamama vidite umetnute lubanje i izobličena lica koja vrište kako bi se subliminalno podsjetilo ljude što se događa kada prestanu piti. U jednom izlaganju 0 subliminalima na internetu autor tvrdi da je u reklamama za *Seagram's Extra Dry* džin pronašao preko tucet vrištećih lica, lubanja i životinjskih njuški.¹⁶ Vlasnik *Seagramsa* bila je kanadska iluminatska obitelj Bronfman o kojoj sam pisao u prethodnim knjigama. Mnoge slike, izrazi i slogani u sebi nose skrivena ili dvostruke značenja. U tu kategoriju možemo ubrojiti i simbole.

Simbolički subliminali

Simboli su jezik Iluminata zato što je to govor podsvijesti, što je još jedna od važnih subliminalnih tehnika, kao kod korištenja različitih vrsta falusnih simbola. Krvne loze i njihova mreža Iluminata opsjednuti su simbolizmom, a njihove simbole i šifre moguće je pratiti tisućljećima unatrag, kroz čitavo američko društvo i ostatak svijeta, posebno zemlje Britanskog carstva. Drevni iluminatski simbol - piramidu s nedostajućim vršnim kamenom ili piramidu sa svevidećim okom - na novčanicu od jednog dolara 1933. stavio je predsjednik Franklin Delano Roosevelt, jedan od najznačajnijih iluminatskih istaknutih ljudi u Sjedinjenim Državama tijekom 20. stoljeća. Najuočljiviji simbol Iluminata je vječna vatra, odnosno upaljena baklja koja predstavlja 'Prosvjetljene', inicijate upućene u tajna znanja koja se uskraćuju ostatku stanovništva. Najpoznatija iluminatska upaljena baklja ona je u ruci Kipa Slobode koji su New Yorku darovali francuski masoni iz Pariza,

upoznati s tim što kip i baklja zaista simboliziraju. Uz rijeku Senu u Parizu postoji praktično identična kopija Kipa Slobode (*slike 59 i 60*). Stigavši u Europu i proširivši se diljem svijeta krvne su loze, naravno, sa sobom donijele svoje simbole. Kip Slobode simbolički je prikaz božice koju iluminatske krvne loze štuju još od vremena svog boravka u Babilonu (pa i dulje). Poznata je pod raznim imenima, uključujući naziv kraljica Semiramida, 'začetnica loze' ili 'nositeljica grane' koju se simbolički prikazivalo kao golubicu. Pogledate li *sliku 61*, vidjet ćete lik kraljice Semiramide na jednom drevnom novčiću koji možete usporediti s njenim prikazom u obliku Kipa Slobode. Kad su iluminatske krvne loze svoje glavno sjedište preselile u Rim ovu su božicu štovale pod imenom *Venus Columba* ili «Golubica Venera». Francuska riječ za golubicu i danas glasi *colombe*. To je razlog zašto je čovjek koji se potpisivao 'Colon' službenoj povijesti poznat kao 'Kolumbo'. On je 1492. donio golubičinu granu/lozu u Ameriku, zbog čega mu je dodijeljeno to simbolično ime povezano s boginjom Iluminata. Središte američke vlasti smješteno je u Washingtonu DC - distriktu Columbia, odnosno distriktu golubice, Semiramide. U Kanadi imamo Britansku Kolumbiju, zatim Columbia Broadcasting (CBS), Sveučilište Columbia i Columbia Pictures čiji je simbol žena s upaljenom bakljom - babilonski simbol Nimroda/Baala/Tamuza.

Slike 59 i 60: Kip slobode koji su New Yorku poklonili francuski masoni u Parizu... gdje ćete na otoku na rijeci Seni pronaći identičnu kopiju kipa. One drže baklju 'prosvijetljenih' - plamen Nimroda/Baala/Tamuza.

Slika 61: Obje «Slobode» simboličan su prikaz kraljice Semiramide, babilonske boginje Iluminata

Iluminati koriste ono što ja zovem obrnutim simbolizmom. Sa svih nas strana okružuju svojim simbolima, ali nam ih predstavljaju u njihovom obrnutom značenju. Golubica za većinu ljudi predstavlja simbol mira, dok krvnim lozama Iluminata ona predstavlja njihovu božicu, kraljicu Semiramidu. Baklja koja gori ljudima znači slobodu i nezavisnost, ali Iluminatima je to upravo simbol njihovog plana i kontrole. Nacisti su obrnuli drevni simbol svastiku kako bi predstavljala ono što je negativno, a sotonisti su iz istog razloga preokrenuli pentagram ili petokraku zvijezdu tako da je vrhom okrenuta nadolje.

Iluminatima sve predstavlja simbolizam i ritual, i tako je oduvijek bilo. Nakon što su 1963. u Dallasu ubili predsjednika Kennedyja, masonski Škotski obred postavio je na Trg Dealey (Dealey Plaža) obelisk s upaljenom bakljom na vrhu. Pokopavši Kennedyja na groblju Arlington u Washingtonu DC, na grob su mu postavili upaljenu baklju, iluminatski vječni plamen. Mjesto u Parizu na kojem ljudi odaju počast ubijenoj princezi Diani krupna je slika plamena kojeg u ruci drži Kip Slobode. Smješteno je iznad tunela Pont de L'Alma, gdje su Iluminati namjestili njenu smrt 1997. (za pozadinu Dianinog ubojstva i u to uključenog simbolizma 'božice Dijane' pogledati knjigu *Najveća tajna*). Naziv Capitol Hill također je iluminatski simbol i potječe od imena brda Kapitolija, Iluminatima svetog mjesta u blizini Rima za vrijeme Rimskog carstva. Što više saznajem o manipuliranju podsviješću, opsjednutost Iluminata simbolizmom sve više dobiva na važnosti. Ti simboli Iluminata obraćaju se podsvijesti, usađujući kontrolne poruke i poručujući «mi te promatramo», dok svjesni um ne zna ništa o tome što se događa ispod njegovog opažajnog praga. Šifrirane riječi i fraze koje koriste Iluminati služe izazivanju istog učinka.

Crveni Djed Mraz

Također se koriste subliminalima sotonističkih rituala koje ćete pronaći na mjestima gdje ih najmanje očekujete. Stewart Swerdlow potvrđuje ono o čemu već godinama govorim u svojim knjigama: «Iluminati obožavaju simbolizam, datume, riječi izvedene iz imena i dvostruka značenja koja šifrirano govore istinu, istovre-

meno ju skrivajući od široke populacije.«¹⁷ On tvrdi da je priča o 'Djedu Mrazu' dobar primjer toga. Mit o Djedu Božićnjaku ili Svetom Nikoli stara je poganska priča u kojoj je on bio prikazivan odjeven u zeleno. *Coca-Cola* je bila ta koja mu je u svojoj golemoj reklamnoj kampanji dala crveno odijelo, učinivši ga poznatim pod imenom Santa (engl. *Santa Claus*) - što je anagram od Satan, tj. sotona. Swerdlow piše:

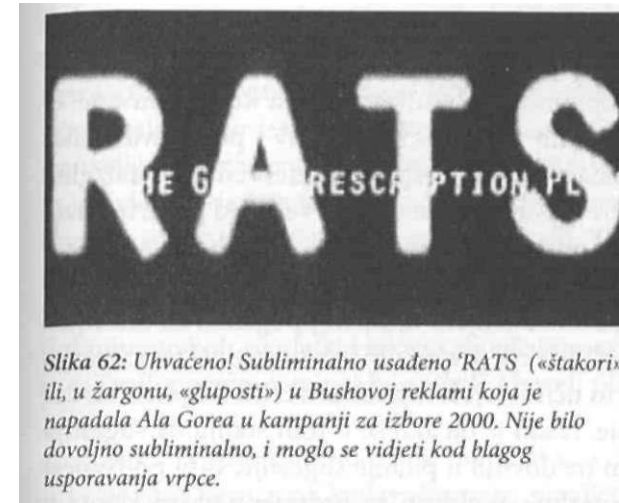
«Sotonizam i sotonistički rituali eksponencijalno su rasli s medijskim bombardiranjem 'Crvenim Djedom Mrazom'. Ta subliminalna metoda usađuje u um ideju da se mistično, neljudsko može uvući u domove ljudi. On će biti dobar prema njima samo ako su se oni tijekom godine ponašali na određen način. Crveni kostim govori sam za sebe - crveno je kodna boja za ulazak u astralne razine. Crveno je kodna boja koju prilikom gmazovskih rituala Božica koristi za prizivanje astralnih entiteta.

«Naravno, Djed Mraz živi na Sjevernom polu koji je točka ulaska u unutarnju Zemlju i podzemno gmazovsko društvo. Ima male vilenjake koji rade za njega, a simboliziraju male Sive (Greys) s kolektivnim umom. Leteći sob i sanjke simboliziraju međudimenzionalne letjelice pomoću kojih se tamo ulazi. Djeci se savjetuje da Djedu Mrazu za njegov dolazak ostave kakav sitan zalogaj, što predstavlja žrtveni dar moćnom bogu. Osim toga, komercijalizacija koja okružuje ovakve lažne božićne blagdane smišljena je s ciljem da istisne svaku vjersku namjeru, kao i da dodatno popuni džepove ionako bogate svjetske elite.»¹⁸

Svi glavni simboli 'Božića' uključujući drvce, božikovinu i imelu potječu od poganskih svetkovina. Swerdlow također ističe ogroman broj televizijskih programa za djecu koji gmazove prikazuju kao njihove prijatelje i tvrdi da je beba u središtu Sunca prikazana u dječjoj seriji *Tellytubbies* također gmazovski religijski simbol. «Beba u središtu Sunca upućuje na to da je ta beba žrtva Bogu Suncu.»¹⁹

Kako prodati predsjednika

Sve subliminalne tehnike kojima se stručnjaci za reklamiranje koriste kako bi prodali neki proizvod primjenjuju i vladini spm-doktori koji, naposljetku, samo 'prodaju' predsjednika, premijera ili određenu politiku na isti način kao što *Coca-Cola* prodaje limenke svog pića. jedan od nespretnijih i nestručnijih pokušaja subliminalne manipulacije dogodio se za Bushove predsjedničke kampanje 2000. kada je Republikansko nacionalno vijeće u svojoj političkoj reklamni istaknulo 'RATS' (engl. «štakori» ili, u žargonu, «gluposti») u Goreovom prijedlogu u vezi lijekova na recept (*slika 62*). Riječ je bila predugo vidljiva, kao što je bio slučaj i sa subliminalnim bljeskom slike predsjednika Francois Mitteranda koji je uočen u špici

mnogih obitelji u zemljama koje njegovi gospodari žele osvojiti. Sve je to usmjereno na podsvijest. «Operacija iračka sloboda», naziv koji su Pentagonovi *spin-doktori* dali svom pokolju ljudi u Iraku, smišljen je iz istog razloga. Nazivi tih vojnih invazija smišljeni su isključivo s ciljem da javnosti prikažu ono što propagandisti žele da javnost misli o ratu. Svaka novinska organizacija koja zaslužuje da ju se povezuje s novinarstvom samo bi jednom upotrijebila ime 'Operacija iračka sloboda' - kod njegovog objavljivanja i više ga nikada ne bi spomenula. Ne postupiti tako znači svjesno dopuštati da se vama i vašim gledateljima manipulira. Umjesto toga, za mog boravka u Americi tijekom rata pratio sam mreže koje emitiraju vijesti kao što su *CNN* i Murdochov *Fox News* na kojima je velik dio vremena pri dnu ekrana pisalo «operacija Iračka sloboda». Ta se poruka cijelo vrijeme obraćala podsvijesti dok je svjesni um gledao slike na ostatku ekrana. To je bilo sramotno, ali većina onih koji kontroliraju takve organizacije ionako su intelektualne prostitutke, pa zašto bi ih bilo briga? A i za ovo 'intelektualne' nisam baš siguran.

Govoriti zmijskim jezikom

Manipulacija i gušenje slobode govora ključni su za programiranje umova ljudi i uvjetovanje stvarnosti. U svijetu pet osjetila riječi predstavljaju metodu komunikacije i zato su glavna meta spin-doktora. Veza između manipulacije riječima te manipulacije mišljenjem i percepcijom od temeljne je važnosti. To se vidi na primjeru tehnike zvane neurolingvističko programiranje ili NLP koju vježbaju politički lideri i pisci govora, pravnici, trgovci i drugi. Vidio sam da se NLP opisuju kao «softver za vaš mozak» zato što vam omogućava «da automatski doživite vrstu iskustva koju želite».²⁰ Možda, ali kao i svako znanje, može se koristiti na drugi način, za izazivanje iskustava koje želite da drugi misle da doživljavaju. Vjeruje li itko da političari, pravnici i trgovci usvajaju tehnike NLP-a prvenstveno radi osobnog razvoja a ne zato što žele manipulirati stanovništvom, sucima i porotom

ili potencijalnim kupcima? NLP je tijekom 1970-ih nastao iz tehnika koje su razvili ljudi kao što je dr. Milton Erickson iz zaklade Milton Erickson u Phoenixu u Arizoni, osnivač «Ericksonove hipnoze». To podrazumijeva komuniciranje «s cijelom osobom kroz korištenje svjesnih i nesvjesnih razina» i podučava «kako iskoristiti i zaobići klijentov otpor ubacivanjem terapijskih intervencija u naizgled ležeran razgovor.»²¹ Zaobići klijentov otpor? Ako izbacite orvelovski jezik, to znači manipulaciju umom, iskorištavanje podsvjesnog uma bez da je osoba toga svjesna kako bi se usadile misli koje želite da ta osoba slijedi. NLP tvrdi da svoje polaznike podučava kako čitati druge ljude pomoću smjera njihovog pogleda, izbora riječi itd.²² Kod manipulativne upotrebe NLP-a cilj je svoju metu dovesti u stanje transa bez da ona to shvati, baš kao što bi to učinio vješt hipnotizer. Dick Sutphen, stručnjak za subliminalno programiranje, rekao je da ako se u tom stanju dà sugestija ili zapovijed, tada «...vaš svjesni um ne dovodi u pitanje sugestije, vaša podsvijest ih prihvaća, što počinje stvarati potrebne okolnosti za promjenu vašeg života u skladu s novim vjerovanjima.»²³ Ili može stvarati okolnosti za promjenu tuđeg života. Stanje transa od presudne je važnosti u programiranju uma zato što svjesni um tada ostaje po strani kako bi omogućio pristup podsvijesti radi usađivanja određenih misli. Stanje transa je, baš prikladno, povezano s najstarijim dijelom ljudskog mozga, R-kompleksom ili reptilskim mozgom.

Novogovor

Upotrebu jezika u kontroli uma najbolje je prikazao George Orwell u svom klasičnom *1984.* napisanom 1948. i objavljenom sljedeće godine. Orwell (pravim imenom Eric Blair) je bio duboko upleten u britanski politički milje. Nije samo uz pomoć mašte mogao tako precizno predvidjeti *Big Brother* društvo u kojem danas živimo. Bilo mu je jasno da će do toga doći. Orwell je za jezik manipuliranja i gušenja koristio naziv 'novogovor'. U Orwellovom romanu mediji pod državnom kontrolom koriste 'novogovor' i druge jezične trikove za širenje svoje propagande i pranje mozga javnosti. U svom eseju *Politika i engleski jezik* Orwell objašnjava kako je «politički jezik... osmišljen tako da laži zvuče istinito, a ubojstvo poštovanja vrijedno, te kako bi se običnom vjetru dao dojam čvrstoće.»²⁴ Ili, kako se izrazio u *1984*: «Rat je mir. Sloboda je ropstvo. Neznanje je moć.»²⁵

U društvu koje je predvidio Orwell nazivi državnih ministarstava izabrani su tako da predstavljaju značenje suprotno njihovoj funkciji. Ministarstvo istine bavilo se falsificiranjem spisa; Ministarstvo mira organiziralo je ratove; Ministarstvo ljubavi bilo je «doista zastrašujuće» i bavilo se ispitivanjem i mučenjem osumnjičenih, dok je Ministarstvo obilja falsificiralo brojke kako bi uvjerilo ljude da ekonomija cvjeta dok su zbog beskrajnih ratova vladale teške nestašice. Logor za prisilni rad zvao se 'Kamp uživanja'. Isto to imamo i danas. Ministarstva informiranja tu su kako bi širila dezinformacije; ministarstva obrane pokreću osvajačke ratove; ministarstva domovinske sigurnosti osiguravaju kontrolu; naziv «Operacija iračka

sloboda» smišljen je kako bi se sakrila istina da se radi o «Operaciji irački pokolj i osvajanje»; naziv demokracija koristi se kako bi se prikrila diktatura. Orwellovi manipulatori, poput onih koji danas manipuliraju našim umovima, iste su izjave ponavljali stalno iznova, svjesni da će na taj način indoktrinirati ljude i pukim ponavljanjem natjerati ih da im vjeruju. Mantra o 'oružju za masovno uništenje' najočigledniji je primjer načina na koji je javnost pripremana kako bi prihvatila invaziju na Irak. Marionete kao što su Bush, Blair i Powell točno su znale što rade dok su iz sata u sat deklamirale istu frazu. Pazite na ponavljane poruke i znat ćete za što vas sljedeće pripremaju. Orwellovo Ministarstvo istine mijenjalo je vijesti i dokumente koji su vlasti prikazivali u lošem svjetlu. Nakon što bi neki dokument zamijenili novim, original bi uništili. Orwell piše:

«Ova praksa kontinuiranog prepravljanja nije se primjenjivala samo na novine, nego i na knjige, časopise, pamflete, postere, prospekte... Dan za danom i gotovo iz minute u minutu prošlost se prepravljala prema potrebi. Na taj se način svako predviđanje Partije moglo pomoću dokumentiranih dokaza prikazati kao istinito; nijedan novinski članak, nijedno iznošenje mišljenja koje bi bilo u sukobu s trenutnim potrebama nije smjelo ostati službeno zabilježeno.»²⁶

To je ono što se događa kada današnji Četvrti Reich pronade 'dokumente' koji podržavaju njihove tvrdnje i 'dokumente' koji «razotkrivaju» one koji im se suprotstavljaju.

Skrivanje stvarnosti

Najvažniji cilj novogovora je korištenje riječi koje umanjuju strahote i nepravdu koje čine manipulatori i ujedno naglašavaju njihove 'pobjede'. Orwell daje primjer kako se politika bombardiranja nezaštićenih sela iz zraka i protjerivanja ljudi iz njihovih domova naziva «pacifikacijom», a otimanje imanja milijunima seljaka kojima je ostavljeno samo ono što mogu ponijeti naziva se «premjestajem stanovništva ili ispravljanjem granica».²⁷ U modernim ratovima kao što je invazija na Irak slušamo neprestano ponavljanje izraza «operacije čišćenja». To prikriva stvarnost koja stoji iza «čišćenja» - ubijanje svakoga tko se još protivi tiraniji nakon završetka glavne bitke. Postoji još jedan besraman izraz - «kolateralna šteta» - što je novogovor za ubijanje civila u ime njihovog oslobođanja. «Preventivni napadi» novogovor su za masovno ubijanje i osvajanje na način da se napadne prvi. Američko ministarstvo pravde (nepravde) donijelo je uredbu unutar Zakona o povećanju unutarnje sigurnosti iz 2003. kojom se vladi dopušta da oduzme američko državljanstvo svakome tko pruža «materijalnu podršku» bilo kojoj skupini koja je označena kao teroristička. Naravno, Ministarstvo pravde odlučuje koga treba smatrati teroristom. Ali, kako nekome mogu oduzeti američko državljan-

stvo kada je to izričito zabranjeno Ustavom? Pomoću novogovora. «Materijalna podrška» teroristima fraza je novogovora koja znači «svaka podrška za koju mi odlučimo da je podrška», a paragraf 501 zakona kaže da se Amerikanci mogu dobrovoljno odreći svojih prava na državljanstvo isključivo svojim ponašanjem. Da citiram novogovor: «...namjeru odricanja od državljanstva nije nužno verbalno izraziti, već se to može zaključiti i iz ponašanja.» Ako vi, po mišljenju Ministarstva (ne)pravde, pružate «materijalnu podršku» teroristima (a oni odlučuju koga treba takvim smatrati) dobrovoljno se odričete svog prava na državljanstvo, jednom kad se to dogodi vaša ustavna prava više ne postoje. Prvo su donijeli protuterorističke zakone kako bi mogli raditi što ih je volja sa strancima koje su prozvali teroristima ili podupirateljima terorizma, poput onih koje bez optužbe, suđenja i odvjetnika drže u zaljevu Guantanamo na Kubi; nakon toga koriste ovu sveobuhvatnu novogovornu rečenicu za oduzimanje državljanstva onim Amerikancima koji su im na meti kako bi ih mogli neograničeno držati u pritvoru bez optužbe, suđenja ili pristupa odvjetniku, još jedna česta fraza novogovora kojom se opravdava groteskna nejednakost u raspodjeli bogatstva glasi: «Ne smatramo da ljude treba kažnjavati zato što su uspješni.» Često možete čuti Tonya Blaira kako to govori. Time se predodžba o «žrtvi» nepravde prebacuje s onih koji se ubijaju od posla kako bi preživjeli još jedan tjedan na one koji zgrću bogatstvo eksploatirajući one koji se ubijaju od posla kako bi preživjeli još jedan tjedan. Kada je George Bush najavio smanjenje poreza kojim je ljudima poput učitelja ili vatrogasaca ostavljeno 350 do 500 dolara godišnje, a multimilijunašima 88.000, glasnogovornik Bijele kuće i majstor laži, Ari Fleischer, izgovorio je upravo te riječi: «Predsjednik ne smatra da ljude treba kažnjavati zato što su uspješni.»²⁸

Govori vam Veliki brat

Slijedi nekoliko Orwellovih izraza novogovora skovanih 1948. koji se u velikoj mjeri tiču onoga što se danas događa.

Misaoni zločin: čak i pomisliti da bi vlasti mogle biti u krivu u bilo kojem smislu.

Preduhitriti zločin: instinktivno mijenjanje misaonog procesa svaki put kad ste u opasnosti da prekršite zakon o misaonom zločinu i odbijanje da se saslušaju gledišta koja razotkrivaju vladajuću kliku.

Misaona policija: Policija misli čija je uloga eliminirati misaoni zločin pomoću špijuniranja, nadzornih kamera itd.

Crnobijelo: prihvaćanje svega što vlasti govore bez preispitivanja i, kako je Orwell opisao: «...lojalna spremnost ustvrditi daje crno bijelo kada partijska

[državna] disciplina to zahtijeva. To također podrazumijeva sposobnost da se vjeruje da crno jest bijelo i, štoviše, da se zna da je crno bijelo i zaboravi da se ikad mislilo suprotno.»

Pačji govor: govoriti bez razmišljanja, slično gakanju patke.

Zločin lica: pokazati bilo koji izraz lica koji bi nadzorna služba Velikog brata mogla protumačiti kao skrivanje nečega. Mogao bi to biti pogled zabrinutosti ili izostanak reakcije na službena priopćenja o navodnim «pobjedama», uključujući propust da se ne slavi prilikom pobjede u ratu.

Dvomišljenje: odbijanje ili nesposobnost da se uvidi kontradikcija kao i imati dva kontradiktorna mišljenja istovremeno, te vjerovati da su oba istinita. Primjer toga sljedeći je komentar Georgea Busha mlađeg: «Vidite, mi volimo... mi volimo slobodu. A to je nešto što oni nisu razumjeli. Oni sve mrze; mi sve volimo. Oni djeluju iz mržnje; mi ne tražimo osvetu, mi tražimo pravdu iz ljubavi.»

To od nas zahtijeva da vjerujemo da je ljubav isto što i masovno ubijanje civila. Ovo je posve očigledna, nemoguća kontradikcija odnosno dvomišljenje, ali deseci milijuna Amerikanaca i drugih uvjereni su da je i jedno i drugo istina. Dvomišljenje, a time i preduhitriti zločin (odbijanje da se misli bilo što loše o vlasti) od ključne su važnosti za tiranije, jer su kontradikcije i laži u samim temeljima tiranija. Lik po imenu Winston u Orwellovoj *1984.* definirao je dvomišljenje ili dvogovor kao:

«Znati i ne znati, biti svjestan potpune istinitosti i istovremeno govoriti pažljivo smišljene laži, u isto vrijeme imati dva mišljenja koja se poništavaju, znajući da su kontradiktorna i vjerujući u oba, koristiti logiku protiv logike, odbacivati moralnost i prikazivati se moralnim, vjerovati da je demokracija nemoguća i da je Partija [vlada] zaštitnik demokracije, zaboravljati sve što je potrebno zaboraviti, a zatim to prizvati u sjećanje u trenutku kad je potrebno i odmah ponovno zaboraviti: i iznad svega, primjenjivati isti proces na sam proces. Ovo je vrhunac suptilnosti: svjesno izazvati nesvjesnost, i zatim, opet, biti nesvjestan hipnoze koju ste upravo izveli. Čak i razumijevanje riječi 'dvomišljenje' uključuje korištenje dvomišljenja.»²⁹

Novogovor danas

Orvelovsko društvo sada je svugdje oko nas, zahuktava se iz časa u čas, i naravno da je danas ključan element iluminatske kontrole misli, kao što je Orwell predvidio, manipulacija jezikom. Evo nekih stvarnih značenja iza suvremenog novogovora koja spin-doktori neprestano pokušavaju kamuflirati.

Američki interes: interes onih koji kontroliraju Sjedinjene Države, a svatko tko se opire tom nadzoru djeluje 'protiv američkih interesa*.

Nacionalna sigurnost: sigurnost vlasti u skrivanju njihovog plana i kontrola naroda kroz povećanu sigurnost od izmišljenih opasnosti.

Svjetska zajednica: možete čuti kako vas ovom mantrom obasipaju globalisti poput Busha, Powella i Blaira. Ona podrazumijeva da su 'slobodne nacije povezane zajedničkom težnjom za slobodom, mirom i moralom u «svjetsku zajednicu», a u stvari, kao što smo vidjeli u slučaju Iraka, to je novogovor za američku i britansku tiraniju u interesu Iluminata. «Svjetska zajednica» zamišljena je i kao priprema terena za prihvaćanje svjetske vlade.

Protuvladine skupine: svaka organizacija koja nastoji prozvati i izazivati državnu diktaturu. Zbog toga su osumnjičeni kao krajnje opasni anarhisti ili potencijalni teroristi.

Ekstremist: svatko tko govori bilo što što odstupa od obrasca koji propagira država (također pogledati pod «militant»). Preraspodjelu bogatstva od ultrabogatih siromašnima koji umiru od gladi oni na vlasti smatraju «ekstremizmom».

Teorija zavjere: svaka tvrdnja da oni na vlasti lažu i slijede plan koji skrivaju od javnosti.

Promjena: velika riječ novogovora koja znači uvođenje iluminatskog globalnog društva stvaranjem problema i potkopavanjem *statusa quo* kako bi se izazvao osjećaj potrebe za «promjenom». Riječ «reforma» koristi se na isti način, u čemu prednjači Tony Blair, koji tvrdi da su ljudi ili «reformatori» (oni koji prihvaćaju promjene u skladu s planom) ili «rusitelji» (oni koji se opiru takvim promjenama).«

Desno i lijevo/konzervativno i liberalno: izrazi smišljeni kako bi se svako pitanje prikazalo kao crno^bijela opreka i prikrla činjenica da svaka rasprava ima više od dvije strane.

Izgradnja nacije: poslije bombardiranja i invazije na ciljnu zemlju postavite marionetsku vlast koja zastupa vaše interese i istovremeno tvrdite da je to vlast koju je izabralo domicilno stanovništvo. Bit će to jamstvo da zemlja ide u smjeru koji vi diktirate, ali bez otvorenog nadzora s vaše strane. Ne želimo da ljudi shvate kako se kampanja globalnog osvajanja odvija pred njihovim očima (ili vizualnim korteksom).

Održavanje mira: okupacija zemlje pomoću strane vojske.

Mirovni proces: stvaranje dojma da se zalažete za mir, dok se radi tek o medurazdoblju koje prethodi pokretanju novih osvajanja kroz rat.

Teroristi: oni koji protest izražavaju nasiljem, ah i svatko tko napadne, osporava ili prkosi interesima 'Zapada, posebno Amerike, Britanije i Izraela ili stoji na putu budućim osvajanjima.

Oslobađanje: masovno ubijanje i terorizam usmjereni protiv civilnog stanovništva u ime zaustavljanja terorizma, što nema baš nikakve veze s ljudima koje ubijate i doživotno sakatite.

Rat protiv terorizma: neprestano ponavljanje ovog procesa.

Napad: kada su Amerika i pripadajuće društvo meta.

Odmazda: kada Amerika i pripadajuće društvo napadaju.

Napasti prvi: kada Amerika i pripadajuće društvo napadnu prvi u znak odmazde za ono što Amerika i pripadajuće društvo tvrde da bi njihova meta mogla učiniti njima (također pogledati pod «laži»).

Samoobrana: ubiti momka prije nego što on stigne i pomisliti da bi mogao ubiti tebe.

Zapadne vrijednosti: to su vrijednosti koje želite nametnuti drugima, ali sami ih ne posjedujete. Mitsko vjerovanje na 'Zapadu' - dobri momci pojave se na vrhu planinskom grebenu a ubiju ih zločesti Indijanci. Također pogledati pod «John Wayne».

Prilozi kampanji: mito.

Pozitivna diskriminacija: rasna diskriminacija koju bi pozitivna diskriminacija trebala ukloniti. Jedini način da se zaista postigne rasna

jednakost je da svatko bude izabran prema zaslugama bez obzira na boju svoje kože, vjeru ili podrijetlo (pogledati pod «poštenje» i «pravda») i da svatko ima jednaku priliku razviti svoje talente.

Obrazovanje: pranje mozga

Vježba sređivanja: fraza koju koristite kada želite provesti velike promjene prikazujući ih kao beznačajne. Koristila se za laganje britanskom narodu o promjenama ustava Europske Unije koje su praktično dokinule ono što je bilo preostalo od britanskog suvereniteta. To je bila samo «vježba sređivanja» kako bi se postojeći zakoni «osuvremenili» a EU učinila «demokratskijom». Klasičan novogovor.

Dobri građani: robovi koji ne prosvjeduju zbog toga što su robovi, pa čak toga nisu ni svjesni.

Jednakost: svakoga učiniti robom

Demokracija: izabrana ili čak i neizabrana diktatura u kojoj većina često glasa za gubitnike. Također pogledati pod «tiranija neinformirane većine».

Zločin: kršenje zakona koji je usvojen bez naše suglasnosti, ma koliko apsurdan bio.

Sloboda tiska: sloboda da se prenosi službena verzija događaja.

Ljudska prava: pravo da radite ono što vam država kaže da radite.

Tolerancija: ne kritiziraj i ne osporavaj bilo kakvo i bilo čije ponašanje, bez obzira na okolnosti.

Nulta tolerancija: nasilje.

Slobodna trgovina: korištenje robovskog rada za izradu vaših proizvoda u najsiromašnijim zemljama svijeta što plaćate par centi, a zatim ih izvozite bez carinskih pristojbi u najbogatije zemlje gdje ih prodajete po najvišim cijenama. Znači i baciti svoje jeftine proizvode na tržište bilo koje zemlje i tako uništiti lokalno gospodarstvo i sredstva za život najsiromašnijih naroda svijeta.

Konkurencija: natjecanje transnacionalnih korporacija kako bi se utvrdilo koja je najefikasnijau izrabljivanju svjetskog stanovništva.

Kapitalizam: vladavina kartela.

Izolacionist: svatko tko ne želi drugima diktirati i kontrolirati pripadnike drugih naroda.

Ravnopravni uvjeti: namještanje sustava u korist onih za koje želite da pobijede.

Propaganda: sve što kažu vaši protivnici, jer samo vi govorite istinu.

Sloboda: ropstvo.

Iskrivljena upotreba ovih i drugih riječi smišljena je s ciljem da u svijest, a posebno u podsvjesni um, usadi lažnu sliku stvarnosti. Takvom manipulacijom ljudi postiže se da oni sebe i svijet doživljavaju na način kako to odgovara ambicijama njihovih lidera.

'Zločin iz mržnje' = misaoni zločin

Jedan od najdojmljivijih izraza orvelovske misaone policije je takozvani zločin iz mržnje. U Kanadi imaju 'Jedinicu za zločine iz mržnje' a širom svijeta postoje i druge verzije toga, poput Komisije za rasnu jednakost u Britaniji u kojoj glavnu riječ imaju ljudi koji slijede vlastite planove. Takve organizacije svakodnevno su u potrazi za onima koji izražavaju gledišta za koja misaona policija drži da potiču rasnu mržnju. Mogu vas optužiti za «zločin iz mržnje» čak i ako objavite istinite informacije za koje je misaona policija odlučila da mogu «stvoriti atmosferu» u kojoj može doći do rasnih napada ili «zločina». Ako samo sugerirate da službena priča o onome što se dogodilo židovskom narodu u nacističkoj Njemačkoj nije 100% točna refleksno će vam prilijepiti etikete «širitelj mržnje» i «rasist». Za psihološke fašiste nikakva daljnja rasprava nije potrebna; vi ste «povijesni revizionist» (novogovor za «rasista» zato što osporavate službenu verziju povijesti) i morate biti kažnjeni i osuđeni na javno ocrnjivanje. George W. Bush one koji su osporili njegove laži o Iraku nazvao je «povijesnim revizionistima», u nadi da će ljaga tog naziva narušiti ugled njegovih sve brojnijih kritičara. Ali zanimljivo, ako netko kaže da su užasi genocida Pola Pota u Kambodži bili pretjerani ili da Irci nisu trpjeli toliko koliko tvrde zbog britanskih vlasti i velike gladi uzrokovane krumpirovom plamenjačom, to se ne smatra rasizmom ili znakom mržnje prema Kambodžanima ili Ircima. Nije li, dakle, rasistički osuđivati jedno mišljenje o povijesti, a drugo ne? Zašto bi Kambodžani ili Irci trebali trpjeti takvu diskriminaciju od strane Jedinice za zločine iz mržnje? Ne znači li to da je Jedinica za zločine iz mržnje **kriva za** zločin iz mržnje? Uhitite ih, kažem **ja**.

Zidovi mogu reći da nikada ne bi pili iz boce vina koju je otvorio nežidov i to je u redu, nema problema. Ali bijelu osobu koja kaže da ne bi pila iz boce vina koju je otvorio nebijelac zovu rasistom. Mene osobno nije briga ni za jedno ni za drugo, samo mi dajte čašu. Židovski tisak može pisati o «pošasti židovsko-arapskih brakova» bez ikakvih posljedica (i ne bi ih trebalo ni biti, koliko god taj komentar bio odvratn). Ali kad bi arapski tisak pisao o «pošasti arapsko-židovskih brakova», žigosali bi ih kao antisemite.³⁰

Zidovi mogu govoriti da su oni izabrani Božji narod, da su iznad svih drugih rasa, ali kada neki bijelac kaže da pripada rasi gospodara žigošu ga kao rasista i «bijelog supremacista». Ne postoje izabrani narodi ili rase gospodara, bijele, židovske ili plave s ružičastim točkama. Postoji samo jedinstvena svijest. Tijelo je hologram, iluzija, i zato su sve tvrdnje o rasnoj superiornosti ili inferiornosti djelo zaostalih umova, a isto vrijedi za one koji su toliko opsjednuti rasama da posvuda traže rasizam. Međutim, ono na što želim ukazati je da je orvelovski koncept 'zločina iz mržnje' izuzetno proizvoljan (samo mu dajte vremena) i u osnovi ovisi o moći onih koji kontroliraju politiku organa za zločine iz mržnje. Zakoni o'zločinu iz mržnje ne služe zaštiti manjina od diskriminacije, o tome se radi. Pravi je razlog za zakone o 'zločinu iz mržnje' sprječavanje legitimne rasprave i slobodnog toka informacija i mišljenja koja ne odgovaraju manipulatorima.

Kada izražavanje misli i mišljenja neke osobe počnete proglašavati zločinom, živite u totalitarnoj državi. Natuknuti da službena povijest nije točna ne predstavlja rasnu mržnju, baš kao što nije rasistički prema Amerikancima reći da je službena priča o događajima od 11. rujna laž od početka do kraja. Ta besmislica koristi se za zaustavljanje odgovarajuće istrage o ljudima i događajima i nema nikakve veze sa zaustavljanjem rasne mržnje. Ali tako djeluje novogovor; smišljen je da manipulira krajolikom jezika i zastrašivanjem ljude drži zatvorenih usta u strahu da ih ne proglase rasistima i širiteljima mržnje, s posljedicama koje to povlači, u mržnji usmjerenoj na vas. Osobno sam to osjetio nakon što sam prije više godina bio cilj širitelja mržnje prerusenih u 'antirasiste' iako u mom tijelu nema ni jedne rasističke stanice. Iz moje je perspektive cijeli koncept rasizma blesav. Kako netko može biti rasistički raspoložen prema hologramu? Ironično, oni koji viču «rasist» najčešće su najveći rasisti i trgovci mržnjom. Opsjednuti su time. Izraelski pisac Israel Shamir u vezi s onima koji viču «antisemit» na sve što se miče istaknuo je sljedeće:

«Prisutnost Eliea VViesela i dalje se jako osjeća. U svojoj knjizi *Legende našeg vremena* taj židovski pisac napisao je: 'Svaki Židov negdje u svom biću trebao bi izdvojiti zonu mržnje - zdrave, snažne mržnje - za ono što Nijemac personificira i ono što je u Nijemcu ukorijenjeno.' Ne u 'nacistu', nego 'Nijemcu'. Za to propovijedanje mržnje 1986. je od Norveške akademije dobio Nobelovu nagradu za mir, u društvu s razoriteljem Kambodže Henrvem Kissingerom i ubojicom iz Kane, Shimonom Peresom. Naoružan

tim priznanjem koje su mu dodijelili Norvežani, Eli VViesel je (na Badnju večer!) ustvrdio: 'Rat [s Irakom] jedina je opcija'. Ako trebate osjećati krivnju, osjećajte krivnju zbog ove Nobelove nagrade za mir.«

«Taj golemi raskorak u osjećajima Norvežana prema njihovom nacionalnom geniju Hamsunu i prema Elieu VVieselu, sladunjavom širitelju mržnje, vodi nas do zaključka: u prevladavajućoj raspravi nakon Drugog svjetskog rata tabu kritiziranja Židova izazvao je snažnu pristranost i potkopao humanističku ideju ljudske jednakosti. Predratni antisemitizam istisnuo je drugi ekstrem, filosemitizam, uvjerenje da Židovi ne mogu činiti ništa pogrešno i da ih se nikada ne smije spominjati osim u najlaskavijem svjetlu. Taj jednako rasistički stav stvorio je tešku neravnotežu u politici i raspravi. To se mora ispraviti kako bismo spasili naš planet i čovječanstvo od trijumfirajućeg 'semitizma po njihovoj definiciji.«³¹

Kako može biti «antisemitski» istaknuti broj ljudi vjernih Izraelu koji stoje iza američkih osvajачkih ratova na Bliskom i Srednjem istoku koji arapske zemlje preoblikuju u skladu s izraelskim željama? Ili reći koliko ljudi vjernih Izraelu kontrolira medije i tok informacija? Bi li bilo rasistički isticati da među arhitektima Bushove politike prevladavaju Arapi i da su američke trupe izvršile invaziju na Izrael? Ako će isticanje pristranosti biti proglašavano rasizmom, onda se lijepo možemo svi razići i pustiti da svijet gori. Pa ipak, kada britanski političar Tarn Dalyell ukazuje na očigledan sukob interesa između broja pristaša Izraela u Bushovoj vladi i njihovih politika koje pogoduju Izraelu, nazivaju ga «antisemitom». Govorimo li o rasnoj nejednakosti, gdje se ona nalazi u ovom slučaju? Kanadski pisac Henry Makow, čiji su baka i djed bili žrtve nacista, osudio je šokantan odnos američkih i kanadskih vlasti prema Ernstu Zundelu, kojeg su nazvali «zlocincem iz mržnje» zato što je doveo u pitanje službenu priču o Holokaustu. Civilizirana društva sve ljude tretiraju jednako, bez obzira na njihovu boju, vjeru, podrijetlo ili mišljenje. Tiranije to ne čine, što znači da su Kanada i Sjedinjene Države tiranije. Makow piše:

«Zundelove su tvrdnje odvratne, ali on ima pravo biti u krivu. Društvu su potrebni ljudi koji raspravljaju o povijesnim zapisima. Netko bi mogao biti u pravu. Ako je širenje lažnih informacija zločin, ne bismo li onda također trebali zatvoriti [američkog voditelja televizijskih vijesti] Toma Brokawa? Kanada je zatvorila Ernsta Zundela. Prema riječima njegove supruge, u zatvoru ga zlostavljaju. Prijeti mu deportacija kao 'sigurnosnom riziku'. Bernie Farber iz Kanadskog židovskog kongresa priznaje da Zundel zapravo 'ne maše štapom', ali 'pruža kisik' ekstremistima. Takva definicija ograničila bi bilo čiju slobodu govora.»

«Kada preispitivanje istine postane mržnja' ušli smo u eru misaonih zločina iz Orvelllove 1984. Nemojte se zavaravati. To je klizava padina prema tiraniji, a židovske organizacije djelomično su krive za to. Moramo prkosno ustati protiv toga. Optužbe za mržnju selektivno se koriste za razoružavanje legitimne opozicije. Definicija 'mržnje' vrlo je selektivna. Lezbijke, primjerice, rigaju mržnju prema muškarcima, ali nikada ne završe u zatvoru. Feministice uče povodljive djevojke da su svi muškarci potencijalni nasilni seksualni predatori. To je u redu. Talmud je pun mržnje prema Kristu i Kršćanima, ali ni to se ne računa.»

«...Židovske organizacije obeščaćuju žrtve Holokausta koristeći ih u političke svrhe. Neukusno je prikazivati Židove kao najveće svjetske žrtve. Čovječanstvo je jedna obitelj pa nijedan genocid nije važniji od nekog drugog. Korištenje 'mržnje' za razoružavanje protivnika cionističkog plana također je odurno. To vodi prema tiraniji i još većem antisemitizmu. Groteskno je što Ernst Zundel poriče ili umanjuje židovski Holokaust. Ali to nije zločin. U tim pitanjima važna je samo istina. Neka istina govori za sebe. Neka ona sudi Zundelu.»³²

To je pitanje od ključne važnosti želimo li živjeti u slobodi. Ili imamo slobodu izražavanja ili ju nemamo. Ne može se biti pomalo slobodan. Ili si slobodan ili nisi. Ako želite slobodu da govorite ono što želite, onda tu istu slobodu morate dati svima drugima i braniti to pravo kada je ugroženo, čak i ako se ne slažete s njima. Sloboda izražavanja ne postoji ako ne vrijedi za sve. Ljudi u nacističkoj Njemačkoj nisu imali slobodu javno govoriti i upozoravati stanovništvo na stvarne planove fašista. Ponovno pogledajte što je rekao nacistički ministar propagande, dr. Joseph M. Goebbels:

«Laž se može održavati samo onoliko dugo koliko Država može od ljudi skrivati političke, ekonomske i/ili vojne posljedice laži. Zato je za Državu od vitalne važnosti da koristi svu svoju moć u gušenju neslaganja, jer istina je smrtni neprijatelj laži, i time istina postaje najveći neprijatelj Države.»

Sve diktature žele ograničiti to temeljno pravo na izražavanje vaših misli i mišljenja, ali antirasističke organizacije i ljudi koji su me napali, poput Berniea Farbera iz Kanadskog židovskog kongresa i kanadskog odvjetnika Richarda Warmana iz organizacije iznenađujućeg naziva Kanadska komisija za ljudska prava, žele odlučivati tko ima slobodu govora, a tko nema. Njima sličnih ima širom svijeta, ali čim se ospori njihovo pravo na govor, oni prvi dižu galamu. Glumici Brigitte Bardot prijetilo se tužbom zato što je napadala Islam, homoseksualce, nezaposlene, učitelje i ilegalne imigrante te pozivala na ponovno uvođenje giljotine. Komentare je objavila u svojoj knjizi *Un Cri Dans Le Silence*. Rekla je da su homoseksualci cir-

kuske nakaze, da učitelji dolaze na posao masne kose i odjeveni u odvratan *jeans* i blatnjave tenisice, te da 'profesionalni nezaposleni' niti ne žele legalno raditi. Njena gledišta mogu nam se činiti šokantnima ili smiješnima, ali to su njena gledišta i ona ima pravo na njih. Ono što nema pravo nekritizirano raditi je nametati svoja gledišta drugima ili nastojati uvesti diskriminaciju na temelju svojih gledišta. Ali, biste li radije živjeli u svijetu u kojem ona može izražavati svoja mišljenja, koliko god ona bila neugodna, ili u svijetu u kojem joj misaona policija diktira - a tako i vama - što smijete a što ne smijete reći? Njena sloboda govora u stvari je vaša. Ako nisu svi slobodni, onda nitko nije. Israel Shamir dobro je to objasnio:

«Tisućljecima prije Velike kulturne revolucije Kinezi su znali tajnu harmonije: nemanihejska ravnoteža suprotstavljenih ideja, principa *yina* i *yang*a. Pravilno uravnotežene, židovske ideje mogu biti korisne: protukršćanska gorljivost ograničila bi pretjerivanja Crkve, baš kao što materijalizam i egoizam mogu Čovjeku zadržati noge na zemlji dok mu je glava u nebesima, feminizam može uravnotežiti muški šovinizam, a Freudova opsjednutost seksom može uravnotežiti duhovnjački asketizam. Uravnotežen, čak će se i cionizam stisnuti do humanih razmjera židovske ljubavi prema Palestini. Ali uravnotežen treba biti.»³³

Suluda korektnost

Vladavina terora zvanog 'politička korektnost' (PK) orvelovska je kontrola misli ili zločin mišljenja. Tek trebam utvrditi tko je taj koji odlučuje što je 'politički' i što je 'korektno', ali to svakako nema veze ni s kim koga poznajem. Razmislimo - ili, počinimo zločin mišljenja - na trenutak o tome. Dopuštamo nekom nepoznatom 'autoritetu' da diktira što smijemo i što ne smijemo reći po našoj vlastitoj slobodnoj volji. Što?? Sredstvo nametanja toga su robotski radikali proste duša i mozga na mjestu gdje sunce nikada ne sja. Oni vjeruju da moramo ukloniti sve riječi, fraze ili mišljenja koja bi nekoga mogla uznemiriti, osim, naravno, u slučaju da ste vi meta tih ljudi zbog svojih navodno politički nekorektnih riječi, fraza ili mišljenja; naime, tada se čini da im nije problem u vašem smjeru uputiti ista vrijeđanja koja bi osuđivali da su izašla iz usta bilo koga drugog. 'PK-i' ili prodavatelji kretenarija, još su jedna orvelovska tiranija.

U članku naslovljenom «Neobuzdana politički korektna cenzura u školama u SAD-u» australski *Sunday Times* izvijestio je o suludim rezultatima 25 godina političke korektnosti. Članak se fokusirao na knjigu Diane Ravitch, bivše američke vladine dužnosnice, pod naslovom *Policija jezika: Kako skupine za pritisak ograničavaju ono što učenici uče*.³⁴ Kritičar u *Chicago Sun-Timesu* izjavio je da će knjiga natjerati čitatelje da škrguću zubima čitajući o tom nasilju nad zdravim razumom.³⁵ Ravitch kaže: «Neke od tih cenzura su trivijalne, neke su apsurdne, a neke su šokantne u svojoj moći zatupljivanja onoga što djeca uče u školama.»³⁶

Ravitch otkriva da je odbor jedne škole izbacio priču *Prijateljski dupin* zato što diskriminira učenike koji ne žive blizu mora. Priča pod naslovom *Luckasta stara gospoda* odbačena je zato što sadržava «negativni stereotip» o starijoj ženi koja je stavila previše spravica na svoj bicikl. Druga priča pod naslovom *Savršen dan za sladoled* morala je biti iznova napisana bez spominjanja sladoleda zato što je u Kaliforniji uvedena zabrana spominjanja bilo kakvog *junk-fooda*. Drugi pojmovi koje je policija misli zabranila uključuju neposlušnu djecu, duhove, roditelje koji se svađaju, odlaske na skijanje i rođendanske zabave. U nekim školama dinosa-urusi se ne smiju spominjati zato što impliciraju teoriju evolucije s kojom se ne slažu svi Amerikanci. Takve bedastoće rutinski se uvode diljem Amerike, kaže Ravitch, a isto se događa i u Britaniji i drugdje. Te odluke donose orvelovska vijeća za «nepristranost i sigurnost» koja savjetuju odbore državnog školstva o tome što bi djeca trebala čitati. Ravitch kaže da ta vijeća provode «sve bizarniju politiku cenzure» koja «izbacuje sve što je neobično i potencijalno potiče na razmišljanje iz tekstova s kojima će se djeca susretati.»³⁷ Obratite pozornost: izbacuje sve što «potencijalno potiče na razmišljanje». To je cilj i plan koji stoji iza političke korektnosti, kao što je bilo i u Orwellovom društvu Velikog brata.

Službeni politički korektan rječnik i priručnik Henrya Bearda i Christophera Cerf³⁸ pokazuje koliko smo daleko dogurali. Osobu vezanu za invalidska kolica naziva se «drukčije sposobnu»; nezaposlena osoba je «neprihodeća» (stalna upotreba prefiksa 'ne' bila je dio Orwellovog novogovora u *1984.* kao npr. «nedobar»): biti invalid sada znači biti «tjelesno onemogućen»; vaš partner je vaše «značajno drugo» kako bi se izbjegli »seksualni stereotipi« momka, djevojke, supruga ili supruge; ako ste niži od prosjeka, onda ste «vertikalno onemogućeni»; George Bush nije glup, on je «mentalno onemogućen»; konobar ili konobarica postali su konobarom; *women* (žene) postale su *wirny* ili *wimmin* kako bi se izbjeglo «-man» (engl. muškarac). Onda imate sposobizme, dobizme, izgledizme, veličinizme, težinizme, sve preuzeto izravno iz Orwellovog rječnika. Politička korektnost sada podrazumijeva izbjegavanje sportova u školi u kojima netko pobjeđuje ili gubi. To bi ih moglo uzrujati, znate. Ali zašto onda ne zabrane sve ispite kako bi se u školstvu izbjegli pobjednici i gubitnici? Ah, u redu je pobjeđivati ako briljirate u učionici, ali ne i ako je vaša nadarenost na sportskim terenima. I u tome je bit. Ti fašisti uma kažu da žele veličati raznolikost ljudi, a onda sve svoje vrijeme posvećuju njenom uništavanju, a posebno raznolikosti jezika. Još malo dvomišljenja.

Kad se mišljenja ili opisi koje ti fanatici smatraju neprihvatljivima izbrišu iz upotrebe, to prisiljava ljude na život u zemlji jednoličnosti, mediokriteta i nesposobnosti izražavanja onoga što stvarno misle i osjećaju. Fanatici odlučuju što je pravo i što krivo, što prihvatljivo a što neprihvatljivo. Oni su policijsko mišljenje, ništa manje od toga, i krajnji rasisti, dobisti, sposobisti, izgledisti, veličinisti, težinisti i šovinisti zato što su više od bilo koga drugog na Planetu opsjednuti identificiranjem takvih ljudi. Ja vidim stariju gospođu, a oni vide potencijalnu žrtvu diskriminacije na temelju njenog spola. Danas je politički nekorektno reći da je netko «bogalj».

Zašto? Što bismo trebali raditi, ohrabrivati ih da postanu olimpijski prvaci na sto metara? Oni će imati druge vještine i sposobnosti koje olimpijski prvak neće imati. Stoga veličajte te prednosti umjesto što ste opsjednuti nedostacima. Mene muči artritis u desnoj šaci koju ne mogu koristiti osim jednog prsta za tipkanje. Praktično sam invalid što se tiče desne šake, a ni s lijevom ne stojim baš najbolje. I što sam ja onda? Drukčije sposoban? Ne, zovite me bogaljem ako hoćete, boli me briga. To nije važno ako meni nije važno.

Ono što bismo svakako trebali činiti je ohrabrivati ljude da vide da nije važno kako ih drugi opisuju, osloboditi ih toga da etikete utječu na njih, kakve god one bile. Kada namećemo krute opise zapravo naglašavamo razlike stvarajući 'posebne' nazive za one koji žele biti tretirani poput svih drugih ljudi. Više ne možete zvati ljude mentalno hendikepiranima; oni su «ljudi s poteškoćama u učenju». Ah zašto imaju poteškoće u učenju? Zato što su mentalno hendikepirani. Što onda imam ja, s fizičkim hendikepom u šakama, poteškoće s okretanjem brojeva? Godinama sam neposredno radio s mentalno hendikepiranima: to su nevjerojatni ljudi s takvim sposobnostima, posebno u načinu na koji znaju izražavati ljubav, da je to čudesno gledati. Kakva je to uvreda za njih govoriti da ih treba zvati nekim izmišljenim nazivima zato što bi se inače mogli uzrujati ili trpjeti diskriminaciju. Oni su iznad toga, čak i ako cenzori misli drukčije. Ljudi imaju različite sposobnosti, tijela i onemogućenosti. To je ono što čini veličanstvenu raznolikost života. Zašto ti agenti diskriminacije žele to sakriti, kad bi to trebao biti razlog slavlja? Ja više ne mogu hvatati nogometne lopte kao što sam mogao dok sam bio vratar jer mi je to previše bolno. Ali i dalje namjeravam dovesti *Manchester United* i *Miami Dolphins* pred sud zbog očite diskriminacije jer me nisu stavili u svoje prve postave samo zato što imam onesposobljenu ruku. Jedan od najbolesnijih primjera političke korektnosti dogodio se u mom rodnom gradu Leicesteru kad je policija upala u kuću jedne žene i oduzela joj njenu zbirku porculanskih svinja nakon žalbi lokalnih Muslimana. Oni su tvrdili da je pokazivanje figurica svinja za njih bilo «rasno uvredljivo».³⁹ Manje uvredljivo nego što je njihov idiotizam za mene, da se zna. Trebali bismo rješavati prave diskriminacije na osnovi hendikepa, rase ili spola, a ne izmišljati novu industriju besmislenog novogovora i političke korektnosti koja vrijeđa inteligenciju svih uljudjenih. Međutim, iz perspektive Iluminata, to uopće nije suludo.

Sistem u ludilu

Ne smijemo dopustiti da nas zavaraju smiješne riječi i izrazi koje izmišljaju cenzori političke korektnosti. Da, to izgleda zapanjujuće glupo, i mnogi neznalice koji to prakticiraju i jesu takvi. Ali iza toga stoji hladno proračunat plan koji se već dugo provodi. U *1984.* Orwellov novogovor izmijenio je jezik kako bi uklonio riječi koje su opisivale političke ideje suprotstavljene službenom stajalištu, a glavni cilj bio je smanjiti broj riječi koje su ljudima na raspolaganju. To je pravi razlog

političke korektnosti kao i sve manje brige za širenje vokabulara djece i učenika Orwell je znao da sa smanjenjem broja raspoloživih riječi dolazi do odgovarajućeg sužavanja sposobnosti izražavanja misli riječima. Gušiti riječi znači gušiti misli, ili, kao što je rekao Orwell: «...ako misli kvare jezik, jezik također može kvariti misli.» Slušajte političare i časnike dok daju izjave za javnost. Oni koriste ugodne fraze bez jasnog značenja koje bi ponudio širi vokabular. Ne žele biti određeni, u tome i jest bit, a nerazumljivi žargon novogovora koristi se iz istog razloga. Što više reducirate broj riječi (a kroz generacije, čak i svijest o njihovom postojanju) to će komunikacija biti bezbojnija, a želja za pisanjem i čitanjem knjiga će opadati. Bezbojnost je ono što manipulatori nastoje poslići, njihov su cilj sve riječi koje nešto jasno izražavaju. U svojoj knjizi *Doba manipulacije* Wilson Bryan Key govori o svojim iskustvima pisanja govora u suradnji s drugima za američkog predsjednika Dwighta Eisenhowera:

«Trideset i šest besanih sati trojica pisaca izrađivala su nacrt za nacrtom, koje je pregledavao zamjenik tajnika Bijele kuće za tisak dajući šture komentare poput: 'Daleko previše određeno!' 'Manje tog spominjanja činjenica!' i 'Uzmite to natrag i zamaglite to!' 'Zamagljivanje je, kako smo na kraju shvatili, značilo izbjegavanje svih jasnih, na činjenicama utemeljenih izjava o bilo čemu određenijem od toga koje je doba dana... U vezi s govorom vodile su se beskrajne rasprave o mogućim reakcijama slušateljstva, potvrđivanju uvjerenja i stavova te implicitnim značenjima... Hoće li itko shvatiti ozbiljno praznu retoriku? Govor je bio tečan, ali nije govorio apsolutno ništa ni o čemu. To je bilo upravo ono što je i trebao reći. U razgovoru sa slušateljima nakon govora većina je izrazila zadovoljstvo riječima velikog čovjeka.' 'Ike im je stvarno rekao što ih ide!' 'Osvojio je moj glas!' 'Sviđa mi se kako razmišlja!' 'Sjajan govor!'»⁴⁰

Manipulatori žele smanjiti broj raspoloživih riječi za izražavanje neke misli i, kroz to, kontrolirati što i kako ljudi misle. Kada nestanu riječi kojima ćete izraziti pojedine misli, nestat će i misao jer u ovoj stvarnosti mi mislimo u riječima. Isto se događa sa sjećanjima koja se ne mogu svjesno sačuvati bez riječi kojima bi se izrazila. Rječnik Merriam-Webster definira novogovor kao: «imenica, upotreba: često pisan velikim slovom; propagandistički jezik obilježen eufemizmima, vrđanjem i inverzijom uobičajenih značenja. Etimologija: Novogovor, jezik 'smišljen radi smanjenja opsega misli', u romanu *1984*. (1949.) Georgea Orwella.» Eto ključne motivacije za novogovor: «...smanjenje opsega misli». Jedan od kreatora novogovora u *1984*. rekao je da namjeravaju ogoliti jezik do kosti i da će se iz godine u godinu koristiti sve manje riječi. «Na kraju ćemo zločin mišljenja učiniti doslovno nemogućim jer neće biti riječi kojima bi se mišljenje moglo izraziti.» Kako bi to postigli, Orwellovi kontrolori napali su ono što su zvali «starogovor», jezik koji se razvijao tisućama godina, kao i «staromislije», odnosno ideje i stavove otporne

na 'promjene' i 'reformе' koje zahtijevaju oni na vlasti. Kada je Donald Rumsfeld opisao protivljenje Njemačke i Francuske ratu u Iraku kao primjer «Stare Europe», to je bio još jedan napad na staromislije. Politička korektnost primjer je namećanja novogovora, ali on većinom stječe prevlast kroz ponavljajuću upotrebu.

Orwellovo proročanstvo

Orwellova vizija nove sutrašnjice tako je nalik onome što danas vidimo oko sebe, kako u rezultatima, tako i u tehnikama korištenim za njihovo postizanje. On je pisao o «revolucionarnoj grupi» zvanoj Otpor za koju su orvelovske vlasti tvrdile da ju vodi zli Emmanuel Goldstein (pogledati pod Osama bin Laden i bezbrojne druge). Čini se da Otpor nije stvarno postojao, no optuživali su ga za svako zlo. Jedan od najgorih zločina koji je građanin mogao počiniti bilo je da pročita Goldsteinovu knjigu koja je na jednostavan način objašnjavala strukturu kontrole pod kojom ljudi žive. Pročitati knjigu i prihvatiti njen sadržaj bio je najgori mogući zločin mišljenja. Prije više od pedeset godina Orwell je opisao tehnologije kontrole poput «pisigovora», stroja za prepoznavanje glasa, i «telekrana», dvosmjernе televizije sa samo jednim kanalom koji zasipa ljude vladinom propagandom. Mi se danas ubrzano krećemo prema identičnoj situaciji. Možda imamo bezbroj kanala, ali oni su u biti jedan te isti koji u beskraj ponavlja istu neosporenu vladinu priču. Orwell je govorio o «prolima» ili «proleterima», koji su činili oko 85% orvelovskog stanovništva. Oni su bili masa koja ne razmišlja, a vlast ih je doživljavala kao stoku, baš kao što je i danas slučaj. Oni nisu bili pod jednakom razinom nadzora kao oni koje su smatrali intelektualno opasnima zato što ništa nisu dovodili u pitanje. Zatim je postojala «prolehrana», zatupljujuća 'zabava' i izmišljene 'vijesti' za mase koje su služile da ih drže u zatupljenom stanju i nesposobne za slobodno razmišljanje. Pun pogodak. Također je postojala i «neosoba», netko izbačen iz društvenih aktivnosti i svih dokumenata sve dok ne bi službeno prestao postojati. Govoriti o neosobi bilo je zločin mišljenja, baš kao što se isticanje patnji, ponižavanja i nepravde koje trpe zatvorenici u zaljevu Guantanamo smatra «podržavanjem terorista». Sve što je u bilo kojoj publikaciji prikazivalo orvelovsku vladu u lošem svjetlu u novogovoru je bilo opisano kao «pogresno izvještavanje» ili «pogresan navod» zato što vlasti nikada nisu bile u krivu. Danas također svjedočimo kako se uvode orvelovski 'antiteroristički' programi kako bi se ohrabrilo i potaknulo građane da jedni druge špijuniraju i vlastima prijavljuju svoje susjede, kolege s posla, klijente, pa čak i prijatelje iz razreda. Orwellov svijet iz noćnih mora ne dolazi, ovdje je.

Brisanje povijesti

Čovjek bi mogao pomisliti da povijest nije toliko važna za kontrolu, ali jest. Proučavajući povijest možete uspoređivati pretpostavke i vrijednosti svijeta u kojem živite. Kao što je to Orwell izrazio: «Tko kontrolira prošlost, kontrolira i budućnost: tko kontrolira sadašnjost, kontrolira prošlost.» U stvari, svo troje događa se

istovremeno, ali to što on tvrdi vrijedi za način na koji povijest doživljavamo u ovoj stvarnosti, Illuminati su oduvijek nastojali prepravljati povijest. Uništavanje i uklanjanje jedinstvenih povijesnih blaga i tekstova iz iračkih muzeja bilo je dio toga. jedan od zadataka Orwellovog lika po imenu Winston bilo je da izmisli biografiju fiktivnog vojnika Ogilvyja, kako bi mu Veliki brat u obraćanju javnosti mogao odati priznanje. Nakon što je napisao skicu Ogilvyevog života, Winston začuđeno konstatira da će «kada čin izmišljanja [bude] zaboravljen, [Ogilvy] postojati jednako autentično i jednako dokazano kao Karlo Veliki ili Julije Cezar». To je isti princip kao izmišljanje povijesti o tome što se dogodilo s vojnkinjom Jessicom Lynch ili s pravom pričom o 11. rujna. Nakon predstavljanja lažnog objašnjenja događaja od 11. rujna, koje je sada službena povijest, odigrao se čitav niz događaja, uključujući masovne pokolje zato što je golema većina ljudi prihvatila laž. Pogledajte američku propagandu o vlastitoj povijesti. Ljude uče o veličanstvenim pobjedama, kako je njihova nacija oduvijek bila bastion slobode, pravde i moralnosti. Ta izmišljotina utječe na način na koji mnogi Amerikanci doživljavaju sebe i postupke njihove vlade danas. «Ne treba nam govoriti da idemo u rat kako bismo oslobodili Irak i donijeli slobodu i pravdu, to je ono što činimo od postanka ove velike nacije.» Prava povijest osloboditelja, Sjedinjenih Država i Britanije, puna je šokantnog i grotesknog izrabljivanja, prisile i masovnih ubojstava nevjerojatnih razmjera. Povijest ljudskih prava u Americi sramotna je, pa ipak njihova službena povijest ističe veličanstvenu prošlost osloboditelja potlačenih. Čak i danas Amerika ima pet do deset puta više zatvorenika po stanovniku od bilo koje druge razvijene zemlje - otprilike sedam puta više od Kine. Ujedinjeni narodi čak su izbacili SAD iz svog Odbora za ljudska prava. Izmišljanje američke povijesti stvorilo je zablude takvih razmjera da je tekšaški zastupnik Dick Armey ovako odgovorio na odluku UN-a: «Ujedinjeni narodi sveli su se na farsu kad izbacuju najvećeg borca za ljudska prava.»⁴¹

Ne, vaše poznavanje povijesti vaše vlastite zemlje svelo se na farsu ako i na trenutak vjerujete da je to istina. Kad bi istina o Americi i Britaniji bila u službenoj povijesti bilo bi neusporedivo teže narodu prodavati laži kada neku zemlju treba 'oslobađati' istrebljivanjem. Zamjena starogovora novogovorom također služi kako bi se s vremenom onemogućilo čitanje povijesnih zapisa kroz gubitak jezika, čime će nestati čak i potreba za cenzuriranjem povijesti.

Manipuliraju medijima? Ne. Oni ih posjeduju!

Illuminati velikom brzinom kupovanjem i ujedinjavanjem učvršćuju svoju kontrolu nad globalnim medijima, kao i kroz uništavanje opozicije time što neiluminatskim operacijama onemogućuju oglašavanje koje također kontroliraju. To je ldužno za njihov cilj ispiranja mozga stanovništva kroz hipnozu, novogovor te gušenje alternativnih gledišta. Američki mediji praktično su u rukama pet skupina koje su, kroz Illuminate, sve povezane s istim planom, a isti je slučaj i u drugim

zemljama. Najveći američki medijski div je *AOL-Time Warner*. Pogledajte neka poduzeća u vlasništva te kompanije u prosincu 2002.:

Kablovske i satelitske televizije: HBO, najveća američka pretplatnička kablovska mreža sa sedam američkih i šest međunarodnih odjela, Cinemax, Time Warner Sports, CNN (10 odjela širom svijeta), Time Warner Cable, Road Runner, Time Warner Communications (primarno telefonske usluge), New York City Cable Group, New York 1, posvećena isključivo vijestima s područja grada New Yorka, Time Warner Home Theater, Time Warner Security (video nadzor), Court-TV (u zajedničkom vlasništvu s Liberty Media), Comedy Central (u zajedničkom vlasništvu s Viacomom) i Kablevision (Mađarska).

Televizijske i filmske kompanije: Warner Brothers, WB studios, WB Television, Hanna-Barbera Cartoons, Telepictures Production, Witt-Thomas Productions, Castle Rock Entertainment, Warner Home Video, WB Domestic Pay-TV, WB Domestic TV Distribution, WB International TV Distribution, The Warner Channel (odvojene kompanije za Latinsku Ameriku, Aziju-Tihoocean, Australiju i Njemačku) i WB International Theaters u 12 zemalja.

Izdavaštvo: Time-Life International Books, Time-Life Education, Time-Life Music, TimeLife AudioBooks, Book-of-the-Month Club, Paperback Book Club, History Book Club, Money Book Club, HomeStyle Books, Crafter's Choice, One Spirit, Little Brown, Bulfinch Press, Back Bay Books, Warner Books, Warner Vision, The Mysterious Press, Warner Aspect, Warner Treasures, Oxmoor House, Leisure Arts, Sunset Books i TW Kids.

Magazini: *Time*, *Time Azija*, *Time Atlantik*, *Time Kanada*, *Time Latinska Amerika*, *Time južni Pacifik*, *Time Money*, *Time For Kids*, *Fortune*, *Life*, *Sports Illustrated*, *SI Women/Sport*, *SI International*, *SI For Kids*, *Inside Stuff*, *Money*, *Your Company*, *Your Future*, *People*, *Who Weekly* (Australija), *People en Espanol*, *Teen People*, *Entertainment Weekly*, *EW Metro*, *The Ticket*, *In Style*, *Southern Living*, *Progressive Farmer*; *Southern Accents*, *Cooking Light*, *Travel Leisure*, *Food & Wine*, *Departures*, *SkyGuide*, *Vertigo*, *Paradox*, *Milestone*, *Mad Magazine*, *Parenting*, *Baby Talk*, *Baby on the Way*, *This Old House*, *Sunset*, *Sunset Garden Guide*, *Health*, *Hippocrates*, *Costal Living*, *Weight Watchers*, *Real Simple*, *President* (Japan), i *Dancyu* (Japan) te još 80 drugih magazina u Britaniji.

Diskografske kuće: Atlantic Group, Atlantic Classics, Atlantic Jazz, Atlantic Nashville, Atlantic Theater, Big Beat, Background, Breaking, Curb, Igloo, Lava, Mesa/BlueMoon, Modern, RhinoRecords, Elektra, EastWest, Asylum, Elektra/Sire, Warner Brothers Records, Warner Nashville, Warner Alliance, Warner

Resound, Warner Sunset, Reprise, Reprise Nashville, American Recordings, Giant, Maverick, Revolution, Qwest, Warner Music International, WEA Telegram, East West ZTT, Coalition, CGO East West, China, Continental, DRO Fast West; Erato, Fazer, Finlandia, MCM, Nonesuch i Teldec.

Internet: internetski div America Online ili AOL.⁴²

Za AOL-om po veličini slijede *Disney*, *Viacom*, *Vivendi Universal* (koji se spojio sa *Seagamom* obitelji Bronfman) i *News Corporation* Ruperta Murdocha. Ta mreža dominira televizijom, filmovima i izdavaštvom. U 1997. na filmove koje su proizvele četiri najveće filmske kompanije - *Disney*, *Warner Brothers*, *Paramount* (*Viacom*) i *Universal* (*Seagram*) - otpada dvije trećine ukupne zarade u kinima za tu godinu.⁴³ Do 2003. svega 20 % američkih novina, čak i onih lokalnih, nije bilo u rukama medijskih korporacija, a ista situacija bilježi se širom svijeta.⁴⁴

Michael Powell, sin Colina Powella i predsjednik američke Federalne komisije za komunikacije, nastoji dodatno povećati udio medija koji jedna kompanija smije posjedovati, a Tony Blair radi to isto u Britaniji. Obojica služe svojim skrivenim gospodarima. Uz tu razinu kontrole medija, zamislite koliki je potencijal za programiranje ljudi istim lažima i dezinformacijama; istim uvjetovanim pogledom na stvarnost; istim novogovorom i subhmalima. Pomislite također koliki je potencijal za gušenje informacija i gledišta koja se suprotstavljaju i razotkrivaju službene laži. Kad sam objavio knjigu *Alisa u zemlji čudesa i katastrofa Svjetskog trgovinskog centra*, kopije sam poslao svim većim televizijskim programima, radio postajama i novinama u Britaniji i Americi. Radi se o razotkrivanju laži koje okružuju 11. rujna, pa ipak me od svih tih medijskih organizacija kontaktirala samo jedna, *Sunday Herald* iz Škotske. Unatoč tome, napisali su priču o meni u kojoj nije spomenut sadržaj knjige. Eto kakvo je naše slobodno društvo.

Iluminati diktiraju politiku i gledišta na gotovo svim područjima društva. Često kroz svoje 'dobrotvorne zaklade' financiraju 'znanstvena istraživanja' (inzi-stirajući prije isplate novca da im rezultati idu na ruku - pogledati / *istina će vas osloboditi*). Cilj toga je održanje partijskog stava znanosti prema prirodi stvarnosti. U njihovom je vlasništvu i farmaceutski kartel koji financira 'medicinski' sustav, obrazujući liječnike i distribuirajući njihove smrtonosne lijekove i razorna cjepiva. Oni posjeduju transnacionalne 'prehrambene' korporacije koje odlučuju o tome što ljudi jedu. Njihove su i korporacije koje proizvode pića i odlučuju što ljudi piju. Oni drže zalihe nafte i energetske kompanije o kojima moderno društvo ovisi. Svi ti aspekti iluminatske kontrole koordiniraju se iz središnje točke kako bi držali u zarobljeništvu naša tijela, umove i slobodu izbora. Ali daleko najvažnija nit u toj mreži vlasništvo je nad medijima koji diktiraju što ljudi misle. Igra s podsvjesnom stvarnošću - ciljem broj jedan - vodi se kroz um i emocije. Odavna razotkrivam središnje vlasništvo nad tim prividno nepovezanim područjima društva. Konačno sve veći broj ljudi to počinje primjećivati.

Razmišljati poput gmaza

Posao je jednostavan. Znae da je stvarnost iluzija i da ju stvaraju vjerovanja koja prihvaćamo kao stvarna. Također znate da se osjetilno ponašanje organizira u podsvjesnom, a ne svjesnom umu. On doživljava i interpretira stvarnost, no nije njen glavni tvorac. Podsvijest stvara misaona polja, valne uzorke, a svijest ih opažanjem pretvara u holografsku, iluzornu stvarnost. Dobro. Tako naoružani ovim znanjem napadate podsvijest eksplozijama poruka namijenjenih programiranju njenih vjerovanja shvaćanjem stvarnosti koje vam odgovara. Doslovno hipnotizirate stanovništvo. Hipnotizer želi da budete opušteni i u stanju sličnom transu koje dopušta snažan pristup podsvjesnom umu. On ili ona nakon toga će usaditi poruke koje žele da slijedite nakon što budete mislili, naglašavam mislili, da je hipnoza završila. Priča o čovjeku kojem je rečeno da neće vidjeti svoju kćer nakon što 'izađe' iz hipnotičkog stanja dobar je primjer. Ljudsko stanovništvo zarobljeno je u istom hipnotičkom transu i prati naredbe usađene u podsvjesni um. To nas vraća natrag na vezu s Gmazovima.

U središtu tog uvjetovanja, baš zgodno, nalazi se najstariji dio ljudskog mozga, znanstvenicima poznat kao R-kompleks ili reptilski mozak. On je rezultat naše gmazovske genetske povijesti. Gmazovi koji stoje iza Iluminata prirodno znaju bolje od ikoga kako se manipulira gmazovskim mozgom, a čovječanstvo se najvećim dijelom kontrolira i upravlja kroz njega. Ljudski mozak podijeljen je na dva dijela ili hemisfere. Imamo desni mozak i lijevi mozak koji su povezani masom živčanih vlakana. Lijeva je strana 'racionalna', 'logička' i 'intelektualna'. Blisko surađuje s fizičkim osjetilima i može ju se sažeto opisati kao «mogu li to 'dodirnuti', 'vidjeti', 'čuti', 'pomirisati' ili 'okusiti'?» Ona komunicira kroz izgovorenu i pisanu riječ. U desnoj hemisferi manifestiramo maštu, intuiciju, instinkte, stanja poput snova i podsvijest. Ona je umjetnik, glazbenik i stvaralačko nadahnuće. Komunicira slikama i simbolima, a ne riječima. Ta desna strana blisko je povezana s reptilskim dijelom mozga. Gmazovi komuniciraju kroz slike i simbole - poput iluminatske mreže tajnih društava - pa to gmazovski mozak čini najotvorenijim za uvjetovanje kroz filmove i televiziju. Istraživač Skip Largent piše:

«Svi filmovi i televizija projekcija su reptilskog mozga. Kako to? Filmovi i televizija (video-igre itd.) neporecivo su nalik snovima, ne samo po svom predstavljanju simbolične stvarnosti, već i utoliko što ljudi koji gledaju filmove itd., imaju iste uzorke moždanih valova kao kada sanjaju. A pogodite gdje u vašoj glavi nastaju snovi? U reptilskom mozgu (iako su uključeni i drugi dijelovi našeg mozga). 'Jezik' reptilskog mozga sastoji se od vizualnih slika. Sve poruke koje šalju gmazovi također su prikazane vizualnim simbolima, od kojih svaki ima specifično značenje.»

To je ono što Iluminati rade kroz svoje subliminale i simbole. Filmska i televizijska industrija ne samo što su u vlasništvu Iluminata; oni su ih najvećim dijelom i stvorili. Oni, naime, dobro razumiju kako se vizualne slike mogu koristiti za uvjetovanje stanovništva. U normalnim okolnostima desna strana mozga koja je pod reptilskim utjecajem prima slike preko očiju ili zamišljanja, a lijevi mozak dekodira te slike u misli i zaključke. Međutim, u taj proces umiješali su se Iluminati kako bi kontrolirali ljudsku percepciju. Njihov je cilj razdvojiti funkcije tih dviju zasebnih dijelova mozga kako bi nas se moglo manipulirati kroz desni mozak dok bismo bili svjesni samo lijevog - ili, kako bi nas se moglo manipulirati kroz podsvijest dok bismo bili svjesni samo svjesnog. Oni usađuju slike u desni mozak (stanje snova, nespješno) koristeći simboliku, subliminalne prikaze i slike, često istovremeno govoreći lijevom mozgu kako bi te slike trebao interpretirati. To se provodi kroz 'obrazovanje', znanost i medije. Televizijske vijesti rade to cijelo vrijeme. Desnom mozgu pokazuju slike, a reporterov glas govori lijevom mozgu što one znače. Ako mi na televizijskim vijestima pokažete neke slike bez riječi dat ću vam mnoga moguća objašnjenja za to što se događa. Ali reporter vam daje samo jedno objašnjenje - i to uvijek ono koje su dale vlasti. Vanjski izvori govore lijevom mozgu kako da dekodira slike iz desnog mozga. Ono što hitno trebamo učiniti je ponovno zadobiti kontrolu nad našim lijevim mozgom i sami odlučivati što vidimo, još jedan aspekt reptilskog uma je i mentalitet 'roja': oni pokušavaju, zasad vrlo uspješno, prenijeti to stanje roja ili krda na ljudsko stanovništvo. To je jedini razlog zašto tako očajnički nastoje uništiti individualnost svake vrste.

Primijetite ćete da se riječi kao što su 'mašta', 'zamislite', 'san' i slično obilno koriste u oglašavanju. Oni znaju da kada koriste te aktivirajuće riječi koje potiču nespješno, sanjarsko stanje iz desne strane mozga, mogu pristupiti vašem nespješnom umu sa slikama i onda reći vašem lijevom mozgu kako da to dekodira u svjesni jezik - želim taj automobil; mislim da bi policiji trebalo dati više ovlasti kako bi mogla zaustaviti kriminal; trebam *Viagru* kako bih opet bio pravi muškarac; trebamo svjetsku vladu koja će riješiti naše probleme. Televizija i filmovi stvaraju fantastičan svijet od sanjarija kako bi otvorili nespještan desni mozak i kroz to Iluminatima omogućili tajni pristup do svjesnog uma. Televizija i filmovi prepuni su subliminalnih poruka. Djeca su tome najpodložnija, zbog čega su meta fantastičnih slika. U ranom djetinjstvu mentalno je stanje pod gotovo isključivom kontrolom reptilskog mozga, pa kreatori dječje 'zabave', poput *Disneya*, iskorištavaju to znanje. Zanimljiv mi je bio jedan članak u *Los Angeles Timesu* u kojem je opisana još jedna osobina reptilskog mozga - pohlepa i nezasićenost. Naslov članka bio je «Živjeti sve raskošnije - kako je odvratna nezasićenost postala uobičajen način života u južnoj Kaliforniji». U članku je citirana francuska antropologinja G. Clotaire Rapaille koja je rekla:

«...Zelja za preobiljem potječe od 'reptilskog mozga', najstarije, najprimitivnije strukture u našoj mentalnoj evoluciji. Gmaz želi prigrabiti stoje moguće više

hrane, biti što je moguće veći i moćniji zato što je fokusiran na preživljavanje. Kada moramo izabrati između intelekta i reptilskog, reptilsko uvijek pobjeđuje.»

«Zadovoljavanje tog unutarnjeg guštera ima svoje negativne strane. Naši nezasićeni apetiti učinili su Amerikance 4 kg težima, u prosjeku, nego što smo bili prije dva desetljeća, i podložnijima nego ikad srčanim bolestima i dijabetesu. Nagomilavamo planine dugova (kamate na prekoračenja koje plaćamo za kreditne kartice više su se nego utrostručile od 1996. na 7,3 milijarde godišnje) i trošimo fosilna goriva kao ljudi. Zahtijevamo stvari koje, duboko u sebi, zapravo ne želimo, ili čak i ne koristimo.»⁴⁵

Tako reptilski um vidi stvarnost, to je svijet u kojem živimo zato što su Iluminati gmazovi. Fokus je na preživljavanju. Možda je svijest Matrixa projicirala te razumne programe u gmazovskom obliku zato što ništa ne koncentrira um tako dobro kao strah da se neće preživjeti. Mi smo njihov izvor energije i, kroz njih, izvor energije samog Matrixa. Oni nas nastoje kontrolirati i očuvati pritjecanje energije straha. Njihova prividna arogancija samo je maska za paniku. Krug je upotpunjen time što, jednom programirani izvana usađenom stvarnošću, ljudi koji su sami sebi izgradili zatvor postaju policajci koji nastoje druge zadržati u njemu. Sve one čija se stvarnost ne slaže s izmišljenom konsenzusnom stvarnošću ismijavaju osuđuju i u svakom pogledu zlostavljaju zato što ovi odbijaju prilagoditi se prevladavajućoj iluziji. Novogovor je stvoren kako bi se uklonio čak i jezik potreban za opisivanje neke druge stvarnosti, osim one koju Iluminati žele održati. Vrtimo se i vrtimo u krug, jedna programirana generacija programira sljedeću, svaka sve odlučnije od prethodne. Zidovi se svakim danom sve više stežu oko nas.

Ali ne mora biti tako. Možemo razbiti krug, što ćemo i učiniti. A sad ćemo vidjeti kako se to radi.

• IZVORI

- 1 *Vie Age of Manipulation*, str. 4
- 2 Ibid, str. 18
- 3 Wilson Bryan Key, *Media Sexploitation* (Signet Paperback, 1977), str. 98-1 16
- 4 Lionel Rubinoff, *Vie Pornography of Power* (Quadrangle. 1968)
- 5 <http://www.subliminalworld.com/COKE.HTM>
- 6 *Vie Age of Manipulation*, str. 14

- 7 Dr Lechnar, «Subliminal Advertising, 20th Century Brainwashing and what's hidden in the Microsoft's logo», <http://www.searchlores.org/realicra/sublimi.htm>
- 8 Ibid
- 9 Ibid
- 10 «Seduction Visions, http://www.hypnovision.com/adult_introduction.htm
- 11 *The Age of Manipulation*, str. 14
- 12 Ibid, str. 24
- 13 Dr Lechnar, «Subliminal Advertising, 20th Century Brainwashing and what's hidden in the Microsoft's logo», <http://www.searchlores.org/realicra/sublimi.htm>
- 14 Ibid
- 15 Ibid
- 16 Ibid
- 17 *Blue Blood, True Blood*, str. 76
- 18 Ibid
- 19 Ibid, str. 77
- 20 <http://www.nlptrainingconcepts.com/whatis.htm>
- 21 *the New Age Catalogue*, izdanje iz 1988, str. 85
- 22 The Fringes of Reason, A Whole Earth Catalogue: A Reid Guide to New Age Frontiers, Unusual Beliefs & Eccentric Sciences, 1989, str. 196
- 23 *Body Mind Spirit*, svibanj/lipanj 1989, str. 41
- 24 <http://www.learn.co.uk/default.asp?WCI=Unit&WCU=2535>
- 25 George Orwell, 1984.
- 26 Ibid
- 27 Esej Georgea Orwella, «Politics and the English Language»
- 28 <http://www.washingtonfreepress.org/62/americanNewspeak.htm>
- 29 1984.
- 30 "A strange case of ~~fact~~ Israel", Israel Shamir, 3. listopada 2002, <http://www.israelshamir.net/engllsh/strange.shtml>
- 31 «Discussion on AntiSemitism», Israel Shamir, <http://www.israelshamir.net/english/discussionofantisemitism.shtml>
- 32 «The Other Side of Holocaust Denial», dr. sc. Henry Makow, 19. svibnja 2003, <http://www.savethemales.ca/>
- 33 «Discussion on AntiSemitism», Israel Shamir, <http://www.israelshamir.net/english/discussionofantisemitism.shtml>
- 34 *Sunday Times*, 7. svibnja 2003.
- 35 Ibid
- 36 Ibid
- 37 Ibid
- 38 Henry Beard i Christopher Cerf: *Official Politically Correct Dictionary and Handbook* (Random House, 1993)
- 39 *Leicester Mercury*, svibanj 1998.
- 40 *The Age of Manipulation*, str. 53
- 41 «The US Gets the Boot, The UN removed the US from two important committees», http://www.newspeakdictionary.com/ct-un_hrc.html
- 42 "Who Rules America", Research Staff of National Vanguard Books, PO Box 330, Fillisboro, West Virginia 24946, SAD >
- 43 Ibid

44 Ibid

45 «Living Ever Larger; How Wretched Excess Became a Way of Life in Southern California», *Los Angeles Times*, 9. lipnja 2002.

ŠESNAESTO POGLAVLJE

Češljanje zrcala

«U kulturološkom stisku medija suvremena društva slijepo teturaju iz jedne krize ili katastrofe u drugu, uz izmaštanu uvjerenost da znaju što čine, kamo idu, kako će preživjeti, tko ima kontrolu, i zašto sve radi ili ne radi kako bi trebalo. Te fantazije koje se nesvjesno potkrepljuju zapravo su prijetnja preživljavanju.»

Wilson Bryan Key

O.K., kako se možemo osloboditi? Mnogi istraživači zavjere pet osjetila vjeruju da je situacija s kojom smo sada suočeni takoreći beznadna. Otišla je predaleko, čujem neke kako govore, a ljudi su toliko programirani lažnim vjerovanjima da se ne mogu probuditi i na vrijeme podići na ustanak. Kad bih svijet promatrao isključivo iz stvarnosti pet osjetila i sam bih se s njima složio. Smatram da će događaji morati postati još upadljiviji prije nego što se oslobodimo začaranosti. Međutim, radi se samo o tome: začaranosti, hipnotičkom stanju, a to se može preokrenuti kad god poželimo.

Iluminati ne koordiniraju svakodnevne napade na um i tijelo zato što misle da je to smiješno i zabavno. Oni to rade znajući da bi svijest koja je svjesna svoje prave i beskrajne moći u trenutku mogla srušiti njihovu manipuliranu stvarnost. Užasava ih mogućnost da će se ljudski kolektivni um probuditi i prisjetiti onoga što je bio programiran zaboraviti. Aditivi u hrani i pićima, genetski modificirani usjevi, 'medicinski' lijekovi, cjepiva, elektromagnetsko zagađenje, subliminalne poruke, 'znanost', 'obrazovanje', medijsko manipuliranje i suzbijanje alternativnih načina liječenja i razmišljanja smišljeni su s jednim jedinim ciljem: hipnotizirati ljudsku svijest te kroz um i tijelo odvojiti je od njenog beskrajnog potencijala:

«Gledaj u moje očiiiiiii. Ti si nemoćan. Običan si i beznačajan, kemijski proces osuđen na zaborav. Moraš tražiti vodstvo i zaštitu od svojih vođa. Oni su svemoćni, znaju što ti je potrebno. Samo oni mogu promijeniti tvoj život.

Budi pokoran, pokoran, pookoooooraaaaan. Kada pucnem prstima, probudit ćeš se i raditi sve što ti kažemo da raaaadiš...»

Puc.

«Hej, draga, upravo sam gledao vijesti na TV-u. Stvarno mi je drago što imamo naše vođe da nas štite, jer što bismo mi bez njih? Mislim da bismo trebali pogledati onaj nagradni *show*, dušo, u koliko sali počinje *Kolo sreće*»

«Je li bilo što zanimljivo na vijestima, Chuck?»

«Ne sjećam se, dušo, ali mislim da bismo trebali glasati za Busha.»

Gušenje je zapravo daleko moćnije od indoktrinacije. Bez prvog ne možete imati drugo. Um u svom probuđenom stanju prozreo bi laži prije nego što bi do kraja čuo rečenicu, baš kao što jasno vidimo subliminale kada postanemo svjesni njihovog postojanja. Ako se vratite na stranicu 438 i pogledate sliku s biljkama, vidjet ćete što želim reći. Isto vrijedi za umjetno stvorenu iluziju koju zovemo svijet'. Kad se deprogramiramo i isključimo iz iluzije Matrixa, hipnotizeri iznenada gube svoju moć nad našim osjećajem za stvarnost. Ono što je nekada bilo subliminalno sada postaje kristalno jasno. Svjesni te činjenice, Iluminati nastoje ugušiti i demonizirati znanje o tome tko smo kao i o pravoj prirodi našeg beskrajnog ja. Oni koji su govorili o drugim dimenzijama ili frekvencijskim sferama unutar Matrixa spaljivani su na lomačama ili, u novije vrijeme, ismijavani, osuđivani i etiketirani kao «čudaci». Ali oni koji govore o Jednoti, jedinstvu svega, predstavljaju najveću prijetnju mentalitetu Matrixa zato što svjesnost Jednoga razbija iluziju dvojnosti i podjele o kojoj ovisi Matrixova kontrola nad nama. Bi li izraelski vojnik ubio arapsko dijete, ili bilo koga drugog, kad bi bio svjestan da su on, dijete, tenk i puška jedno? Bi li arapski bombaš samoubojica ubijao židovsko stanovništvo kad bi to razumio? Bi li itko išao u rat protiv bilo koga kad bi znao daje on njegov neprijatelj', a njegov neprijatelj' on? To se može zvati invazija na Irak, arapsko-izraelski sukob, ubojstvo ili izvršenje smrtne kazne, ali sve su to primjeri ljudi koji ubijaju ili napadaju sami sebe. Zlostavljanje samih sebe za ljudsku je vrsta neka vrsta fetiša. Ona je ubojica i ubijeni, mučitelj i osakaćeni, i zatvorenik vlastitog neznanja. Mora da naše jadno stanje tjera u očaj one koji su izvan iluzije. Ali ne mora biti tako. Posjedujemo beskrajnu moć to promijeniti.

Ponovno učitavanje stvarnosti

Dobro je biti svjestan manipulacije pet osjetila i uloge entiteta iz drugih dimenzija, ali daleko najvažnija informacija u ovoj knjizi odnosi se na stvarnost i način na koji ju stvaramo. To je naše vozilo za bijeg. Zbog gušenja tog znanja uhvaćeni

smo u mrežu koju smo sami ispleli. Problem je u tome što ljudi nisu svjesni da su oni sami i prelac i predivo. Mi stvaramo našu stvarnost, ali mislimo da nije tako. Zato ne kontroliramo stvarnost koju stvaramo. Naše neznanje predalo je tu moć svakome tko je u stanju indoktrinirati naše vjerovanje u to što je stvarno. Stvaramo vlastitu stvarnost u smislu da se naša podsvijest manifestira kroz misaona polja koja svjesni um zatim dekodira u holografске trodimenzionalne iluzije. Međutim, kontrola nad tim iluzijama potječe od podsvjesnih vjerovanja koja stvaraju misaona polja koja svjesni um dekodira u svoja svakodnevna iskustva. Iluminati i njihovi gospodari iz drugih dimenzija znaju da će imati kontrolu nad našom iluzijom pet osjetila sve dok budu mogli programirati naša podsvjesna vjerovanja. To je razina na kojoj se odvija igra i sve drugo manifestira se iz toga. Gubitak tog znanja doveo je do procesa neprekidnog samozavaravanja koji ja zovem «češljanje zrcala» (*slika 63*). Mi najprije prihvaćamo da je svijet koji mislimo da vidimo oko nas stvaran, i također vjerujemo da je ova razina postojanja - razina pet osjetila - sve što jesmo. Vrata tamnice već se škripeći zatvaraju. Ta zabluda vodi do uvjerenja da ako je ovaj svijet stvaran, a mi smo izraz ovog svijeta, slijedi da moramo mijenjati svijet pet osjetila kako bi se mijenjalo naše iskustvo. Klank! Moj si! Sada okrenite ključ prije nego što shvate da su uhvaćeni. Stvarnost pet osjetila iluzija je koju stvaraju naša vjerovanja. Ako ne mijenjamo naša vjerovanja ne možemo mijenjati iskustvo. To je nemoguće, jer je jedno manifestacija drugog. Možemo trčati naokolo u stvarnosti pet osjetila koliko god želimo, žaleći se i vodeći kampanje, stenjući i gundajući zbog stanja naših života, ali ništa se neće promijeniti. Ne može. Kako bismo preobrazili našu stvarnost moramo preobraziti naše *shvaćanje* stvarnosti, jer jedno potječe od drugog. Kada pogledamo u zrcalo i ne sviđa nam se naša frizura, pokušavamo li to popraviti češljanjem zrcala? Ne, češljamo svoju kosu, a zrcalo to odražava. Koliko god izgleda smiješno češljati zrcalo kako biste promijenili frizuru, to je ono što čovječanstvo radi. Vlastitim očima promatra holografski odraz, zrcalo svog podsvjesnog shvaćanja stvarnosti, i pokušava promijeniti ono što mu se ne sviđa češljajući zrcalo - nastojeći promijeniti osjetilnu iluziju unutar osjetilne iluzije. Da bismo promijenili odraz moramo promijeniti ono što se odražava - naše programirano shvaćanje o tome što je stvarno. Vjerujte da ste mali i vaš odraz bit će mali. Vjerujte da nemate moć i nećete odražavati nikakvu moć. Vjerujte da ste nemoćni i odražavat ćete nemoć. I obrnuto. Milijarde ljudi živi svoje živote koprcajući se u odrazu i postajući sve više uplašeni, bijesni, pod stresom i frustrirani zato što se ništa ne mijenja, a stvari idu samo nagore. Ali naravno da se ništa ne mijenja onako kako bi oni htjeli. Kako bi i moglo? Postaje sve gore jer što su ljudi više uplašeni, bijesni, pod stresom i frustrirani zbog besciljnog koprcanja u odrazu, misleći daje on stvaran, to je «gore» njihovo mentalno i emocionalno stanje, što se u zrcalu mora odražavati kao «pogoršanje» njihovog svijeta. To je začarani krug koji se može prekinuti isključivo ako shvatimo da je osjetilna stvarnost iluzija koju sami stvaramo. Možemo imati iluziju pet osjetila koja je zatvor zato što unutarnji zatvori moraju postati vanjski zatvori; ili možemo

imati iluziju koja je raj. To je naš izbor, naša odluka, ali što god odabrali, svijet pet osjetila i dalje će biti iluzija, odraz.

Razotkrivanje normi

Mi stvaramo naš vlastiti svemir, koji je jedinstven. Što više redefinirate svoju stvarnost u odnosu na konsenzus, to ćete više 'stršiti' iz gomile i izdvajati se od ostalih. Razlog zašto Iluminad nastoje gurnuti takve ljude natrag u stado u tome je što su oni prijetnja samoj konsenzusnoj stvarnosti o kojoj Matrix ovisi. Oni pokazuju da postoji više od jedne moguće stvarnosti. Vizionari su opasni ljudi za Iluminade i oni ih se žele osloboditi. Svoje glavci su noćna mora za manipulatore konsenzusne stvarnosti. Svijetu je potrebno izbijanje globalne epidemije virusa STRS-a - sindroma težnje k revidiranju stvarnosti. Potrebni su nam svoje glavci ljudi koji djeluju spontano, slobodnih misli i životnog stila, koji prihvaćaju samo one trenutne 'norme' koje poštuju slobodu, a ne ropstvo.

Što se više udaljavate od kolektivnih normi, to više skidate lance kolektivne stvarnosti i Matrixa. Svaki put kad nam kažu da nešto radimo ili vjerujemo, bez obzira koliko to bilo svakidašnje, vrijedi razmisliti: «A da, a tko je tako odlučio?» Odgovor će gotovo uvijek biti: «Nemam pojma.» Zašto našim životom upravljaju 'norme' kojima ne možemo čak ni utvrditi izvor? Ali tako je cijelo vrijeme. To nas vodi do sljedećeg: «Zasto bih to trebao raditi ili vjerovati?» Iz kojih bih razloga trebao slijediti tu normu? Odgovor na to uvijek će glasiti nešto poput: «Moras tako postupiti, svi to rade». Ja tako *moram* raditi? Tko to kaže? Ja sam Beskrajno jedno, ne trebam raditi ili vjerovati ništa što ne želim. I neću. Još bolje, nemojte ni postavljati ta pitanja, znajte odgovore. Iz vlastitog iskustva mogu reći da jednom kada počnete zahtijevati da 'norme' zasluže svoje mjesto u vašem životu, shvatite kakve su bezumne budalaštine upravljale vašim mislima i ponašanjem. Kao u priči o carevom novom ruhu. Norma koja vrijedi za sve norme je da se obično ispоставi kako su one obične gluposti. Nekoliko primjera:

Norma: Homoseksualnost je pogrešna ili se barem o njoj ne bi trebalo govoriti. Ona je neprirodna.

Gluposti: Kakav god bio oblik našeg tijela, možemo samo izražavati ljubav prema sebi jer je sve Jedno. «Voljet ću sebe samo ako se drugi dio mene koji volim nalazi u tijelu koje je drugačije od mog.» Uh??? Ludost, ali tako kaže 'norma'. Čak i ako su jedini cilj homoseksualnog odnosa požuda i seks, pa što onda? Tijelo je hologram, nije stvarno. Uživajte u iluziji, ali budite svjesni da je ona samo to, i iluzija vas ne može kontrolirati. Što može biti 'prirodno' ili 'neprirodno' u jednoj iluziji? To je pitanje slobode izbora, što uključuje i slobodu da se ne sudjeluje.

Slika 63: Ljudsko stanje – češljanje zrcala. Kako možemo mijenjati odraz ako ne mijenjamo ono što se odražava? Odgovori nisu 'tamo vani', već 'ovdje unutra'. Ilustracija Neila Haguea

Norma: Seks bi se trebao događati samo između muškarca i žene u stabilnom odnosu, i bilo što osim misionarskog položaja «opsceno» je i «degutantno».

Gluposti: Tko je tako odlučio? Tko je nametnuo tu šablonu o tome što je normalno'? Kako se bilo tko usuđuje diktirati drugima u čemu ne smiju uživati, ako svi uključeni pristaju na to? Ne, ne, u svom iluzornom hologramu smijete uživati samo na načine za koje mi odlučimo da su «moralni», inače ćemo vas osuđivati (iako bismo i mi željeli raditi to isto). Imam prijedlog. Ja vama neću govoriti što da radite sa svojim računalom ili svojim novcem, ako vi ne budete meni govorili što da radim sa svojim pimpekom (iako ne radim bogzna što u posljednje vrijeme, što sam rekao i trgovačkom putniku s *Viagrom*).

Norma: Nikada ne smijete uzimati droge.

Gluposti: Kao i uvijek kod normi, sve je crno-bijelo. Postoje li droge koje bi trebalo izbjegavati? Naravno da postoje. Ali postoje i druge koje kad se uzmu u pravom okruženju i s iskusnim ljudima, mogu vas odvesti u zemlju čuda i pokazati vam iluziju svijeta u kojem mislite da živite. Zanimljivo je da su to obično stvari koje vlasti osuđuju. Trik je u tome da treba pristupiti prirodnoj sposobnosti ulaska u druge stvarnosti bez droga, ali uz razumno uzimanje one mogu biti korak na tom putu. Ako su droge štetne, zašto nas potiču da ih uzimamo kao bombone kad ih prepisuju liječnici u ime iluminatskog farmaceutskog kartela? Te droge (lijekovi) služe planu, dok one koje razotkrivaju iluziju ne služe, i to je to. Ne radi se o tome da su droge dobre ili loše, ispravne ili pogrešne, pitanje je *koje* droge i u *kojim* okolnostima.

Norma: Nikada ne smijete prekršiti zakon.

Gluposti: Prije svega, postoji toliko zakona, i svakim ih je danom sve više, da je nemoguće ne kršiti ih cijelo vrijeme. Pridržavate li se uvijek ograničenja brzine i sjetite li se svaki put privezati sigurnosni pojas? Ne? Onda ste prijestupnik. Sram vas bilo, nazvat ću policiju. Što su uopće zakoni? Njih usvajaju izabrani ili neizabrani diktatori, a ljudi na koje se zakoni odnose na njih nemaju nikakvog utjecaja. Ako ljudi zatim inzistiraju da morate poštovati zakon bez obzira na okolnosti, oni prihvaćaju vječno stanje tiranske kontrole. Kad bi se donio zakon da svu našu djecu trebamo predati vladi, bismo li to učinili? Ne, kolektivno bismo mu se suprotstavili. Zašto onda ne radimo isto i s drugim zakonima koji nameću diktaturu? Zaboravili smo moć jedinstva. Kad bi svi koji su optuženi za prekršaj na temelju snimki prometnih kamera odbili platiti globu, sustav bi se urušio. Ne budemo li se kolektivno usprotivili zakonima skrojenim da uvedu globalnu fašističku državu, svi ćemo živjeti u globalnoj fašističkoj državi. Ne treba biti atomski fizičar da se to shvati,' zar ne? Samo ta jedna norma - «nikada ne smiješ prekršiti zakon» - dovoljna je da osudi svijet na diktaturu nekolicine, a

gdje su još sve ostale. Moramo zahtijevati da se svaka norma' konsenzusne stvarnosti dokaže kao instrument poštenja i slobode. Ako one to nisu, zašto bismo ih trebali poštivati? Norma je da naša djeca primaju cjepiva, iako je to zapravo rat protiv njihovog imunološkog sustava. Norma je da djeca moraju dobiti 'dobro obrazovanje', iako je to novogovor za dobru indoktrinaciju konsenzusnom stvarnošću. Jedna za drugom, te se norme ruše nakon što nam mrena padne s očiju. Od presudne je važnosti da si stalno postavljamo pitanje: prihvaćam li ja to ovdje svoju stvarnost, ili mi ju netko usađuje izvana zato što svoju jedinstvenost mijenjam za norme i indoktrinaciju?

Ovo što slijedi izvrsna je simbolična priča o načinu na koji 'norme' postaju prihvaćene bez pitanja, pa čak i bez znanja o tome odakle potječu. Netko mi ju je poslao preko moje web-lokacije.

Počnite s kavezom u kojem je pet majmuna.

Unutar kaveza objesite bananu za konopac i pod nju stavite ljestve.

Uskoro će neki od majmuna doći do ljestava i početi se penjati prema banani.

Čim dodirne ljestve, poprskajte sve druge majmune hladnom vodom.

Nakon nekog vremena, pokušat će neki drugi majmun, uz isti rezultat - svi drugi majmuni bit će poprskani hladnom vodom.

Uskoro, kada se neki majmun bude pokušao popeti po ljestvama, drugi majmuni pokušat će ga spriječiti.

Sada izbacite hladnu vodu.

Izvadite jednog majmuna iz kaveza i zamijenite ga novim.

Novi majmun vidjet će bananu i pokušat će se popeti ljestvama.

Na njegovo iznenađenje i užas, napast će ga svi drugi majmuni.

Nakon još kojeg pokušaja i napada,

znat će da će ga, pokuša li se popeti po ljestvama, drugi majmuni napasti.

Nakon toga, uklonite još jednog od izvornih pet majmuna i zamijenite ga novim.

Pridošlica će krenuti prema ljestvama i bit će napadnut.

Prethodni pridošlica entuzijastično će sudjelovati u kažnjavanju! ^

Isto tako, zamijenite trećeg izvornog majmuna novim, zatim četvrtog, i naposljetku petog.

Svaki put kada najnoviji majmun krene prema stepenicama, bit će napadnut.

Većina majmuna koji ga tuku

nema pojma zašto im nije bilo dopušteno da se popnu ljestvama

ili zašto sudjeluju u udaranju najnovijeg majmuna.

Nakon što zamijenite sve izvorne majmune,

nijedan od preostalih majmuna nikada nije bio poprskan hladnom vodom.

Usprkos tome, nijedan majmun nikada se više neće približiti ljestvama kako bi pokušao uzeti bananu.

Zašto ne? Jer koliko oni znaju, oduvijek je bio takav običaj!

Wilson Bryan Key lijepo je to objasnio napisavši: «Programmane od ranog djetinjstva osnovnim pretpostavkama, nesvjesno prihvaćene ideje obično se uzimaju zdravo za gotovo. Kada pretpostavke izbiju na površinu, uvijek ih treba preispitivati.»¹ Pretpostavke - trenutne reakcije izazvane uvjetovanim vjerovanjem - građevni su blokovi zarobljene stvarnosti. Što uopće znači to normalno? Tko ga definira, i na temelju čega? Ono što je nekoj osobi normalno, drugoj neće biti normalno. Ono što je za nekoga genijalnost, nekom će drugom biti ludost. 'Norme' su samo vjerovanja koja su se kroz ponavljanje učvrstila do neosporne prihvaćenosti. I mi bismo im trebali dopustiti da upravljaju našim životima?

Majka je zakon

Misaona policija ima golemu vojsku saveznika pomoću kojih programira i kontrolira svjetsko stanovništvo. Oni se zovu *svjetsko stanovništvo*. Konsenzusna stvarnost toliko prožima umove masa da su oni namamljeni da budu čuvari svog vlastitog zatvora; ljudi se prilagođavaju izmišljenim konsenzusima zato što se boje posljedica budu li drugačiji. S obzirom na okolnosti koje su sada pred nama, mogli bi si postaviti jedno prilično važno pitanje. Boje li se više posljedica toga da budu drukčiji ili posljedica življenja u globalnoj fašističkoj državi? Nije pretjerano reći da je to izbor s kojim se suočavamo jer nas konsenzusna stvarnost velikom brzinom vodi prema ovom drugom. Ako ne želimo ići tim putem, moramo se odvojiti od stvarnosti koja nas tamo vodi. To znači izražavanje naše jedinstvenosti i odbijanje priiagodaavanja tuđoj verziji onoga što bismo trebali biti. Strah od izražavanja jedinstvenosti naših gledišta i načina života posljedica je straha od toga što misle drugi ljudi: naše majke, očevi, prijatelji, susjedi i kolege s posla. Ako ste u središtu pažnje javnosti, tu je i dodatan strah od masovnog ismijavanja i onoga što će mediji reći o vama. Ali ja sam sve to prošao početkom 1990-ih i još uvijek sam ovdje, jači nego ikad. Ne postoji ništa što ne možemo postići odlučimo li da nas ništa neće zaustaviti. Neki slabouman novinar napisat će da sam lud. Neki slabouman čitatelj povjerovat će u to i smijati će mi se na cesti. Pa što? To je važno samo ako moja stvarnost kaže da je važno, a nije. Tko ih šiša, koga briga? Ja sam ja, ja sam slobodan.

Obitelj, prijatelji, susjedi i kolege s posla često služe i čuvaju zatvor uma, pa moramo prestati odustajati od svoje jedinstvenosti zbog tih ljudi. Razumijem da je teško raditi stvari koje se sukobljavaju s konsenzusnom stvarnošću i normama kako ih shvaćaju roditelji itd. Ne želimo ih gledati kako se uzrujavaju i voljeli bismo da se nama ponose. Ili barem većina ljudi to želi. Ali čekajte malo. Roditelji mogu izabrati da za nas stvore prividno tijelo u kojem ćemo proživljavati ovu

iluziju, ali oni nemaju pravo biti doživotni programeri uma i diktatori svojim potomcima. Njihova djeca ista su Jednota kao i oni. Roditelji i djeca iluzorna su stanja iste Jedinstvene svijesti i svi imaju jednako pravo izražavati se. Treba postojati zaštitništvo i osnovno vodstvo u djetinjstvu, ali to nije isto što i nametanje vjerovanja. Mnogi roditelji nemilosrdno nadziru svoju djecu i inzistiraju da se prilagode konsenzusnoj stvarnosti u koju oni sami vjeruju zato što su ih njihovi roditelji tako uvjetovali. Želimo li ići putem do slobode to se mora zaustaviti. Ako roditelji žele vjerovati u konsenzusnu stvarnost, to je u redu i fino, imaju pravo na takav izbor. Ali kada pokušavaju manipuliranjem navesti svoju djecu da rade to isto, nesvjesno postaju agenti Matrixa: «Tvoja majka je tako uzrujana zato što želiš živjeti u komuni. Silno je željela da postaneš bankar/liječnik/pravnik. Ne znam hoće li to ikada preboljeti.» Stvarno? Pa, recite joj da pokuša. Kako to da se ja nisam uzrujavao zbog toga što ona nije bila striptizeta? Tako sam to želio.

Kao i uvijek u ovoj iluziji dvojnosti, ovdje postoje dvije točke osciliranja, onaj koji nameće i onaj kojem se nameće. Obojica su odgovorni za gušenje jedinstvenosti i slobode misli. Svatko tko nastoji nametati svoju stvarnost nekom drugom bilo kojim sredstvima psihološki je fašist i sluga Matrixa, ali to vrijedi i za svakoga tko odustaje od svoje jedinstvenosti pod takvim pritiscima. Prvi korak na putu ka slobodi od kontrole je da drugima ne dopuštate da vam govore što trebate misliti i raditi sa svojim životom. Ako im se naš izbor ne sviđa mogu raditi ono drugo. Nije važno što vaši roditelji ili vaši prijatelji i kolege kažu o vašim odlukama. Ono što je važno je da vi budete vi, a ne ono što vam netko drugi kaže da budete. Zašto bismo se trebali brinuti zbog reakcija onih koji čak ni ne poštuju naše pravo da budemo ono što jesmo. Mene nije briga što moja djeca rade sa svojim životima, sve dok je to ono što doista žele raditi, i dok poštuju slobodu drugih da tako rade. To je *njihov* izbor, ne moj. Kad bismo se fokusirali na to da ne dopuštamo drugima da nam nameću svoju volju i da mi svoju ne namećemo drugima, razlika po naše živote i svijet bila bi fantastična. Tako velik dio ljudskog potencijala zaključan je iza barijere na kojoj piše: «Što bi ljudi rekli kad bih to učinio ili rekao?» Zaboravite to i budite nesputani. *Jednostavno to učinite!!!* Da, možda ćete vidjeti kako se stari 'prijatelji' udaljavaju od vas, a pojavljuje se cijela vojska novih. Pa što? Super.

Gospodar iluzije

Iluzija vas može kontrolirati samo dok mislite da je stvarna. Kada uvidite da je vaša stvarnost pet osjetila iluzija, ona istog trena gubi velik dio svoje moći nad vama. Nožni prst će vas i dalje boljeti kada udarite u nogu od stola, iako su i stol i vaš prst samo hologrami. Intelektualno znati da je to iluzija ne znači znati to na razini dovoljno dubokoj da vas odvoji od nje, i još uvijek je tu konsenzusna stvarnost, kolektivni um, koji širi vjerovanje da je stvaran. Također možete i dalje biti uvučeni u misli i reakcije Matrixa nakon što ste prepoznali iluziju. Čuo sam da to zovu «uzeti 3-D trenutak». «Kako mi se usuđuješ to reći? ... Sad ću ti ja...»

Stop!! Duboko udahnite. Tri D trenutak. To je iluzija, sjećate se? Da, sranje, gdje mi je bila pamet? OK, opet sam dobro. Fiju! Naravno, takve se stvari događaju kad se počnete isključivati, ali kontrola koju Matrix ima nad vama počinje slabiti. Otkrio sam da ukoliko si stalno ponavljate da je sve to iluzija, svijet snova, počinjete Vidjeti' tu činjenicu sa sve većom jasnoćom. Još jedna stvar koja mi je zanimljiva je biti svjestan da vidite svojim mozgom, a ne svojim očima. To znači priznavati da se ono što mislite da vidite događa u vizualnom korteksu mozga, a ne u vašim očima. Ne znam što bi drugi mogli doživljavati čineći isto, ali meni se svijet čini puno drukčijim.

U nastavku procesa isključivanja stvari koje su vam prije mnogo značile postajat će manje važne, a vaš pogled na život i same sebe počeo će se preobražavati. Postat ćete tolerantniji prema sebi i drugima. Kada vidite da je to iluzija i da smo svi ista Jednota koja stvara naše iskustvo, oko čega se imamo uzrujavati? Jedini slučaj kada me zanima što drugi ljudi rade je ako nameću svoju volju drugima, kao što Illuminati rade nama ostalima. Uz tu iznimku, ono što ljudi rade potpuno je njihova stvar i mene se ne tiče. Vaši stavovi prema svemu mijenjaju se kako se produbljuje vaše razumijevanje iluzije, i vi *postajete* ta svijest, umjesto da samo intelektualno prihvaćate njeno postojanje. Nemojte misliti na taj način, znajte to. Nemojte pokušavati to učiniti, učinite to. To su bitno različita stanja postojanja. Kada postanete svjesniji iluzije moći ćete početi uživati u njoj bez svih posljedica koje nas zarobljavaju u slučaju kada mislimo da je stvarna. Možemo se zabavljati i izražavati naše želje sve dok to ne narušava slobodu drugih. Moje je gledište da ću pokušati sve što poželim, a ako mi se ne sviđa neću to ponoviti. Ako mi se sviđa, radit ću to onoliko često koliko mi odgovara. Iluzija Matrixa koristi strah i krivnju da nas drži u svojoj šaci. Imamo li iskustvo koje nam se ne sviđa, ili nam je žao što smo to učinili, krivnja i trauma mogu nas pratiti čitav život, utječući na svaku našu reakciju. Ali kada znamo da se naša 3-D iskustva događaju u svijetu snova, njihov utjecaj daleko je manje dubok.

Utječu li na nas za čitav život iskustva koja proživljavamo noću, u snovima? Možemo se s vremena na vrijeme probuditi uplašeni i u šoku zato što je san izgledao tako stvarno, ali taj osjećaj ubrzo nestaje i možemo se tome čak i smijati. «Bio je to samo san.», kažemo. Da, a i ovo je san, iako lucidan. Jedina je razlika u tome što smo uvjetovani vjerovati da je ovaj san stvaran, a njegove posljedice po nas komplicirane su na milijun načina. Njegovu kontrolu možemo ukloniti tako što ćemo ne samo razumjeti nego i živjeti činjenicu da je ovo samo san koji sami stvaramo. 'Smrt' je samo buđenje iz sna, nije ništa čega bismo se trebali bojati.

Vidjeti kroz zrcalo

Kada promatramo naše svakodnevno iskustvo gledamo u zrcalo nas samih. To je zrcalo našeg vjerovanja o tome što je stvarno. Ne vrijedi nam optuživati bilo koga drugog za ono što nam se ne sviđa u našim životima, odgovornost je na

nama. Prihvatiti tu odgovornost i prestati optuživati druge - ih same sebe, što se toga tiče - znači napraviti ogroman korak na putu prema slobodi. Moć koju Illuminati koriste u kontroliranju i manipuliranju nije ništa drugo nego upravo ona moć koju njima i drugima svakodnevno predajemo. Najdestruktivniji izraz toga optuživanje je drugih za naše nevolje. Činiti to znači prihvaćati da drugi imaju moć nad našim životima i stvarnošću koju stvaramo. U stvari, samo *mi* imamo tu moć ako ju odlučimo koristiti; ali ako vjerujemo da drugi imaju kontrolu nad našom sudbinom, stvarat ćemo takvu stvarnost. Illuminati nisu jedini odgovorni što je svijet ovakav kakav je. Kako bi i mogli biti? Samo je relativno malen broj njih svjestan cilja za koji rade. Nekolicina manipulira, a milijarde dopuštaju da se njima manipulira. Na kome leži prava odgovornost? Nas nije moguće kontrolirati osim ako sami ne dopuštamo da nas se kontrolira i još, što je od ključne važnosti, inzistiramo da i ostali to dopuštaju. Zavadi pa vladaj temeljna je ideja svih diktatura, a ljudski je rod to dopustio na globalnoj razini. Arapi su usmjereni protiv Židova, crnci protiv bijelaca, desnica protiv ljevice, i Matrix mora tako funkcionirati da bi zadržao svoju kontrolu kroz dvojnost i podjelu. Isključivanje iz Matrixa znači odbijanje priznavanja tih iluzornih sukoba. Svi smo mi Jedno. Ja odbijam promatrati Židova kao drugačijeg od Arapa i obrnuto. Obojica su izrazi Jednog, i treba ih promatrati i prema njima se ponašati jednako, tako da nitko nije važniji ili manje važan od nekog drugog. Odbijam promatrati crne ljude na način kako ne bih promatrao bijele, ili promatrati 'ljevicu' onako kako ne bih promatrao 'desnicu'. Kako bi i moglo biti ikako drugačije, osim ako vjerujemo u iluziju da je podjela stvarna? Učinimo li to, Matrix nas ima u šaci. On potiče iluziju podjele i dvojnosti; prihvatimo li to, zamka je aktivirana. Nema izlaza iz iluzije koja se temelji na podjeli ako prihvaćamo uvjerenje da je podjela stvarna.

Odbacivanje dvomišljenja

Sloboda svakog drugog pojedinca naša je sloboda. Ako jedna osoba ne uživa slobodu koju imaju svi drugi, onda nitko nije slobodan. Opet, kako bi i mogli biti? Malo slobode nije nikakva sloboda. To je jednostavna istina koju robotski radikali ljevice i robotski pravednici s drugog pola, čini se, ne uspijevaju shvatiti. Sloboda govora ne znači samo slobodu da drugi govore ono što je nama prihvatljivo. To je tiranija. Radi se o slobodi izražavanja misli, ma koliko se mi s njima ne slagali. Istinski slobodno društvo (i oni koji vjeruju u slobodu, umjesto da ju koriste kao sredstvo prisile) jednako bi se žestoko zalagalo za slobodu ljudi s kojima se ne slaže kao što bi činilo za one koje podržava. Ali što se događa? Suprotno od toga. Vodstva, naglašavam da se radi o vodstvima, britanskih i kanadskih zelenih stranaka zalagala su se da mi se zabrani da govorim u javnosti. Britanska Zelena stranka zabranila mi je da govorim na njihovoj konferenciji prije nekoliko godina, usprkos tome što sam primio poziv od članova, zato što sam govorio stvari o stvarnosti i prirodi života za koje su smatrali da će dovesti do njihovog ismijanja.

vanja. 'Protunacistička liga organizirala je prosvjede na nekim od mojih nastupa prije više godina iako, ironično, upozoravam na stvaranje Četvrtog Reicha (ili ^{na} otvorenu ponovnu uspostavu Trećeg) od početka 1990-ih. Ipak, upitajte bilo koga od tih ljudi što misle o slobodi izražavanja i reći će vam da je to temeljno ljudsko pravo. Kakvog li primjera orvelovskog dvomišljenja, sposobnosti da se prihvate dva kontradiktorna gledišta i vjeruje da su oba istinita. Moguće je objasniti prividne životne paradokse time što isti događaj može izgledati posve različito iz različitih točaka gledišta, i sve može biti istinito iz perspektive različitih promatrača. Ali to nije isto što i dvomišljenje. Ili vjerujete u slobodu govora ili ne vjerujete. Sloboda govora za jedne, ali gušenje za one koji vam se ne sviđaju nije sloboda govora. Svi koji nastoje spriječiti slobodno izražavanje misli bilo koga drugog agenti su kontrole i trebali bi toga postati svjesni prije nego što njihovo samozavaravanje dovede do nastanka upravo orvelovske fašističke države kojoj se navodno suprotstavljaju. Orwell se zacijelo okreće u grobu od budalaština tih ljudi.

Moramo se početi fokusirati na pravo na slobodu izražavanja jer je ono što se događa - i što robotski radikali nastoje silom provesti - isto što se događalo u nacističkoj Njemačkoj. Knjige neprihvatljive Nacističkoj stranci bile su zabranjivane i spaljivane; onima koji su pokušavali govoriti protiv nacista zabranjivali su ili prekidali javna okupljanja; neke su zatvarali i ubijali zbog njihovih gledišta. To se događa i danas, a robotski radikali često su sredstvo za provedbu toga. Evo nekih neugodnih istina za te zavedene ljude: ako je u redu govoriti o arapskom ili islamskom ekstremizmu i terorizmu, mora biti u redu govoriti i o židovskom ekstremizmu i terorizmu. Ako nije, onda ne živimo u slobodnom i ravnopravnom društvu. Ako je u redu reći da je službena verzija povijesti istinita, mora biti u redu reći i da službena verzija nije istinita. Ako nije, onda ne živimo u slobodnom i ravnopravnom društvu. Ako ono što alternativna povijest tvrdi nije točno, onda će ju pokopati dokazi koje će predložiti službena povijest. U čemu je, dakle, problem? To nije pitanje slaganja ili neslaganja; radi se o pravu na izražavanje nečijeg mišljenja poput svih ostalih. Kad se ta sloboda ograniči, svaka sloboda osuđena je na propast. Kako je moguće imati slobodnu debatu ili doći do zaključaka utemeljenih na informaciji ako se jedno gledište neprekidno naglašava, a drugo guši? Dubina te nezrelosti teško je shvatljiva. Ali robotski radikali daleko su opsjednutiji razmetanjem vlastitom pravednošću i čistoćom - «Pogledajte me, ja sam antinacist i antirasist, ja sam tako dobar covjek» - nego što ih ikada zanima promicanje ili obrana slobode za sve. Dvomišljenje, dvomišljenje, dvomišljenje. Radi se o pogubnom (za slobodu) udovoljavanju samima sebi.

Čujem kako ljudi pitaju što je s onima koji bi svoju slobodu govora iskoristili za pozivanje na nasilje protiv drugih ili poticanje seksualnih aktivnosti s djecom. Ali, ne bi li vam bilo draže da takvi ljudi budu na otvorenom gdje ih se može vidjeti i identificirati nego da to isto rade u tajnosti? Zašto je prihvatljivo da George Bush, Tony Blair i kompanija neprestano pozivaju na nasilje protiv Iraka, Afganistana i dugog popisa sljedećih ciljeva, a ipak nije u redu da drugi rade isto

u vezi s potencijalnim pokoljima puno manjih razmjera? To je dvomišljenje, to su dvostruki standardi. Ako je jedno protuzakonito, trebalo bi biti i drugo, ili bolje suprotno. Ako netko poziva na nasilje protiv drugih ili zlostavljanje djece, želim za to znati, a ne da se odvija nerazotkriveno iza kulisa, gdje se ništa ne može učiniti. To je ono što se događa kada se guši sloboda izražavanja, gurate to u tajnost gdje se gnoji i često širi bez našeg znanja. Neka bude pred svima, gdje se možemo baviti time i znati s čime imamo posla. Ako vidite da netko zagovara seks s djecom, znate da trebate držati svoju djecu na pristojnoj udaljenosti od njega. Ako se takva gledišta ne mogu izražavati, kako ćete znati da trebate zaštititi svoje klinge od njega ili nje? Zakoni za zaštitu sloboda, sloboda da se ne bude ubijen, zlostavljan i izložen nasilju itd., jedna su stvar. Zakoni koji ograničavaju slobodu izražavanja nešto su sasvim drugo. Potreban nam je samo jedan 'zakon: radi što te volja, ali ne čini to tako da ćeš oduzimati slobodu drugima. Kad malo bolje razmislite, nijedan drugi zakon nije potreban, možemo ga jednostavno nazvati - Zakon o poštovanju.

Kako bismo se očistili od Matrixovog mentaliteta moramo biti svjesni vlastitog dvomišljenja. To je gotovo pa barometar našeg osjećaja odvojenosti, jer što smo svjesniji stvarnosti, manje dvomišljenja pokazujemo. Dvomišljenje je uglavnom produkt predrasuda i krutih vjerovanja, jer su njima obojena naša rasuđivanja o svemu. Kada Amerika napadne neku drugu zemlju u ime oslobođenja, ubijajući pritom tisuće civila i izazivajući potpuno uništenje, prihvaćanje da i «oslobođenje» i «masovno ubijanje» mogu istovremeno biti istina potječe od (a) pristranosti koju većina Amerikanaca ima prema Americi i (b) vjerovanja da je njihova nacija svjetska kolijevka slobode i pravde. Kada sve vidite kao Jedno, nema ni 'Amerike ni 'Iraka, nema pristranosti prema jednom ili drugom. Vaše su jedino mjerilo sloboda, poštenje i pravda za sve u bilo kojim okolnostima. Možete vidjeti kako političari pripremaju ljude za prihvaćanje dvomišljenja. Georgeu Bushu njegovi su tekstopisci dali da kaže:

«Vidite, mi volimo - mi volimo slobodu. A to je nešto što oni nisu razumjeli. Oni mrze; mi volimo. Oni djeluju iz mržnje; mi ne tražimo osvetu, mi tražimo pravdu iz ljubavi.»

«Morate reći svojim najmilijima, posebno djeci, da kada čuju kako predsjednik govori o Al-Qa'idi, Iraku i drugim mjestima, ja to radim zato što čeznem za mirom.»

«Želim poslati signal našim neprijateljima da su probudili suosjećajnu, plemenitu i moćnu naciju, i da ćemo ih pohvatati.»

To kao daje napisao Orwell. Takve besmislice smišljene su da pripreme ljude za prihvaćanje dvomišljenja: ljubav je ubijanje; masovno ubojstvo nevinih nije osveta, to je pravda i ljubav; beskrajni rat žudnja je za mirom. Spominjanje «su-

osjećajne, plemenite i moćne nacije» tu je kako bi ljudi bili zadovoljni sobom i osjećali se «moćno» zbog oružja za uništenje kojima će vojnici pobiti tisuće ljudi u njihovo ime. To je stari mentalitet Johna Waynea koji veliki dio američke psihe vodi poput janjeta u klaonicu. Zamka dvomišljenja u tome je što se ljudima daje izbor između vjerovanja da su puni ljubavi, suosjećajni, plemeniti i moćni, i onoga da je njihova vlada kriva za masovna ubojstva i imperijalna osvajanja. Oni žele vjerovati da je ono prvo istina, ali suočeni su s činjenicom da je njihova vojska izvršila invaziju na drugu zemlju i ubija njene civile (iako se razmjeri toga zataškavaju). Kako bi spojili nespojivo, pribjegavaju osobnom i kolektivnom nepoštenju, prihvaćaju dvomišljenje i vjeruju da su oba proturječna uvjerenja točna. Na taj se način širi dvomišljenje, a protuotrov je osloboditi se pristranosti i uvjerenja zapisanih u kamenu. Mi nismo Amerikanci ili Britanci, Izraelci ili Iračani, mi smo Jedno. Te su etikete iluzije, pa zašto bismo bili pristrani u našoj percepciji pravde favoriziranjem jednog izraza Jednog na štetu drugog? Ubijanje djece u Afganistanu, Iraku ili Palestini nije ništa više ili manje važno od ubojstva djeteta u New Yorku ili Tel Avivu. Zajedno smo u tome, i moramo odrasti i shvatiti da smo svi jednaki.

Sjedinjene Amnezijske Države

Sjedinjene Države duhovna su kolijevka dvomišljenja i samozavaravanja. One su orvelovsko društvo koje misli da je najslobodnija zemlja na svijetu i da ima pravo svima ostalima nametati svoju orvelovsku 'slobodu'. Gledano pojedinačno, oni su mahom vrlo dragi ljudi, ali, kao što sam već rekao, postoji razina američke kolektivne psihe koja je vječni John Wayne. Ili, kako je to opisao Tom Foley, bivši glasnogovornik Zastupničkog doma: «Pojedinačno, mi smo prilično skromni, ali kolektivno, stalno nam iznova govore da smo najveći u povijesti svijeta.»² Bivši direktor CIA-e, admiral Stansfield Turner, rekao je da ako netko kaže da Sjedinjene Države nisu prikladne biti imperijalna sila, teret je na njima da objasne zašto. Pa, kao što je pokazala ova knjiga, to nije teško. Njegovi razlozi zašto su Sjedinjene Države prikladne za upravljanje carstvom otkrivaju mnogo o američkoj kolektivnoj psihi. Oni su «pobijedili» u Hladnom ratu (kakve to veze ima s ovim?); oni su najdemokratskija zemlja na svijetu (s neizabranim predsjednikom); najbolji su primjer «slobodnog poduzetništva» (pod kontrolom kartela korporacija koji uništavaju slobodno poduzetništvo širom svijeta); i svijet treba vođu, a nitko drugi za to nije sposoban (ne treba).³ Turner je priznao da Amerika ne zna mnogo o svijetu koji namjerava «predvoditi» (kontrolirati), ali «vjerujemo da je naš način ispravan».¹ Njegove riječi odaju aroganciju i neznanje (koji uvijek dolaze u paru) prisutne kod Amerikanaca koji podržavaju Busha. Jednu gospođu, Beu Kristol iz Washingtona, koju je intervjuirao britanski *Daily Telegraph* u vezi s američkim imperijalizmom, šokirala je i sama ta sugestija: «Ali riječ 'imperijalno' implicira da Amerika od toga ima neke koristi.»⁵ Da, stvarno je to rekla i nema sumnje

da je vjerovala u to što govori. Preuzimanje iračke nafte i ustupanje fantastičnih ugovora američkim kompanijama za obnovu onoga što je uništila invazija SAD-a ne implicira da u tome ima neke koristi za Ameriku? Dvomišljenje. Robert Joss, dekan Stanfordske poslovne škole, rekao je da Amerikanci (iako nipošto ne svi) iskreno osjećaju da «pokusavaju prenijeti dobrotu svima drugima.»⁶ Tom Foley je ustvrdio da Amerikanci imaju «vrlo rašireno vjerovanje u naše dobre namjere». To je dovelo do pretpostavke da «svaki oblik objektivne analize Sjedinjenih Država mora rezultirati odobravanjem, ako ne i aplauzom oduševljenja».⁷ Michael Ignatieff, direktor Carr centra u Kennedyjevoj školi upravljanja na Harvardu, dao je ovaj izvrstan sažetak razloga zašto je Amerikancima tako lako manipulirati: «Nista nije tako zastrašujuće kao američka nevinost. To je stravična, ponekad ubilačka nevinost. Naša nesposobnost da preispitujemo vlastite motive zaista je alarmantna.»⁸ Za dvomišljenje je od ključne važnosti da se motivi ne dovode u pitanje. Ignatieff je rekao da je Amerika pod kontrolom ideologije, «ali kao kod svih ideologija, ne vjeruje da se radi o ideologiji. Ona jednostavno vjeruje da je to Istina.»⁹

Američka ideologija vjeruje da je normalno trošiti stotine milijardi godišnje na oružja za masovno uništenje dok si 43 milijuna Amerikanaca ne može priuštiti zdravstveno osiguranje. Opet dvomišljenje. Ali orvelovska kontrola uma u Americi je toliko jaka i sveprisutna da je moguće razumjeti kako je stvoren taj mentalitet. Djeci u školi svakodnevno govore da se okrenu prema američkoj zastavi i kažu: 'Prisežem na vjernost zastavi Sjedinjenih Američkih Država... jednom narodu pod Bogom, nedjeljivom i sa slobodom i pravdom za sve'. «I moja trogodišnja djeca čine to isto», rekla je Teresa West, ravnateljica osnovne škole Glen Forest iz Falls Churcha, Virginia.¹⁰ Wanda Nelson, zamjenica ravnatelja škole Lake Anne iz Restona, rekla je: «Radimo to u 8.25 svakog jutra. Ako neko dijete zakasni sa svojim roditeljima, a prisega je najavljena preko razglasa, moraju stati na mjestu kao ukopani i ponavljati to tamo gdje se zateknu, djeca i roditelji zajedno.» Kad su joj rekli da mi čak ni nemamo zastave u britanskim školama, bila je šokirana. «Nemate zastave? Kako, za ime Božje, potičete domoljublje?» Ono što ona, čini se, ne može shvatiti, jest da ne bi smjela postojati potreba za poticanjem domoljublja. Samo je lažnom, slijepom domoljublju to potrebno. Ono bi se trebalo bez pritiska razvijati iz ponosa zbog plemenitosti i osjećaja za pravdu za koje se država stvarno zalaže, a ne kroz pranje mozga lažima. Jedan britanski par koji se preselio u SAD rekao je za *Daily Telegraph* da su se nakon samo jednog mjeseca pohađanja američke škole njena djeca počela vraćati kući pjevajući domoljubne pjesme. Amerika je najjače umno kontrolirana zemlja na svijetu (zajedno s Izraelom) i davno je izgubila sposobnost zdravog kolektivnog razmišljanja. Zato ili dvomisli - ili uopće ne misli. Anila Daulatzai, mlada Amerikanka afganistanskog podrijetla, pozvana je da pred razredom govori o Afganistanu: upitala je studente bi li željeli znati više o Afganistanu (koji su Sjedinjene Države u to vrijeme bombardirale) i Pakistanu. Većina je rekla da nema vremena. Anila nastavlja:

«Gotovo 60% razreda činili su bijeli američki mladići koji su željeli raditi u američkoj vladi... Predložila sam da bismo mogli kritičnije proučiti prirodu američke umiješanosti u to područje. Kako su stvorili Talibane radi borbe protiv Sovjetskog Saveza. Kako su pri tome iskoristili Osamu bin Ladena. Kako su pomagali Saddamu, iskoristili ga, a onda se okrenuli protiv njega kao zločinca. Izgovorila sam te stvari na vrlo prirodan način, a znala sam ponešto o tome budući da sam jedno duže vrijeme radila u tamošnjim izbjegličkim kampovima.»

«To nije imalo nikakvog utjecaja. Studenti su počeli dizati ruke i ponavljati: 'Ne slažem se s time što govorite; 'Amerika je najbolje mjesto na Zemlji'; 'Ako vam se ne sviđa ovdje, vratite se odakle ste došli'. Naglasila sam da sam rođena u toj istoj ulici; da sam mislila kako je bit akademske institucije raspravljati o pitanjima na dostojan način te da nismo na paradi povodom Dana nezavisnosti u nekom baru. Ovo je, bojim se, jedna ignorantska i arogantna nacija.»¹²

Sve te reakcije kao da su sišle ravno sa stranica *1984*. Već godinama govorim da su Sjedinjene Države bile stvorene kao eksperiment kontrole uma, na najvišoj instanci upravljan iz Europe, koji očigledno funkcionira. Gore izneseni stavovi mogući su zato što ljudi sve vide kao 'dijelove', poput Amerikanaca i 'Afganistanaca ili 'Iračana. Samo uz razumijevanje jednote sukobi i nepravda mogu se okončati. Na sreću, postoje deseci milijuna Amerikanaca - i sve ih je više - koji ne padaju na dvomišljenje koje promiče njihova vlada. Promjena dolazi kroz njih.

Hipokritične zakletve

Dobro je biti svjestan vlastitih reakcija na ljude i događaje i neprestano se preispitivati ima li dvomišljenja u našim gledištima, kao i u izjavama političara i manipulatora. To se posebno odnosi na one koji imaju čvrsta politička ili vjerska gledišta zato što su oni plodno tlo za dvomišljenje. Kršćanski dvomislitelji podržavaju rat i traže od Boga da blagoslovi vojnike koji ubijaju, dok istovremeno tvrde da služe Isusu, «Kralju mira». Religija i politika stožeri su dvomišljenja. Tijekom tisuća godina religija je briljantno služila strukturi kontrole nad ljudima. Oni su indoktrinirali stanovništvo sustavima vjerovanja koji su zatvor za um i nikada se ne smiju dovoditi u pitanje. Ta su vjerovanja nametali kroz strah, indoktrinaciju, izolaciju i pokušaje genocida nad nevjernicima. Borili su se jedni protiv drugih za upravljanje ljudskim umom, stvorivši nebrojeno prilika za Illuminate da zavade i vladaju tisućljećima. Velike religije vode podrijetlo upravo iz svjetske regije, Bliskog i Srednjeg istoka, u kojoj je nastao najveći dio iluminatske mreže. Još jedna slučajnost? Nema šanse. Religije su tvorevina dvojnosti i podjele. One promiču dvojnosti dobra i zla, Boga i naroda, i dok govore «Bog je posvuda» ono što stvar-

no kažu je da 'Njega' zanima samo ekskluzivan ugovor utemeljen na vjerovanju u ono što vam ljudi u mantijama kažu da vjerujete. Tvrde da podržavaju «pravo» i protive se «krivom», ali onda, kad im to odgovara, odlučuju da su «pravo» i «krivo» isto. Citiraju Isusa koji je rekao «okrenite drugi obraz», ali onda podržavaju ratove u kojima se osvaja, ubija i pljačka. Ponavljam još jednom, to su predrasude potrebne za dvomišljenje. To su ratovi protiv muslimanskih zemalja, nevjernika, i tu se sigurno radi o napredovanju kršćanskih vojnika? Rat služi 'Isusovim' željama, kaže to dvomišljenje, zato što oslobađa svijet jedne religije koja je konkurencija njihovom vlastitom korporacijskom *brandu*. K tomu, američki je predsjednik sotonistički... ovaj, oprostite, kršćanski vjernik, on se bori za Isusove ciljeve. Ekstremni islamski fanatici (čiji je broj daleko manji od onoga što tvrdi propaganda), vjeruju da moraju osloboditi svijet od kršćanskih i židovskih nevjernika, i podržavaju nasilje protiv njih u ime služenja ciljevima njihove religije. Ukrug i stalno ukrug. Bivši glasnogovornik Zastupničkog doma Tom Foley govorio je o moći koju religija ima nad američkim umom:

«Mi nismo narod koji se moli u svojoj sobi. Mi očekujemo od predsjednika da bude naš glavni propovjednik, da nam neprestano govori kako nas je Bog obasuo posebnim milostima, i da mi, zbog toga, imamo poseban identitet, posebnu misiju u svijetu. To je misija koja se dijelom ostvaruje samim time što smo to što jesmo, ali koja također zahtijeva da ohrabrujemo druge da budu baš poput nas.»¹³

To «ohrabrivanje» podrazumijeva i bacanje bombi na ljude. Hej, to će ih učiniti sličnijima nama. Oni su «spašeni!!». Aleluja, slavite Gospodina. Mnogo je Kršćana, Muslimana i Židova koji ne prihvaćaju dvomišljenje zato što ili imaju inteligenciju da ga prozru i/ili izražavaju mirne i suosjećajne verzije svoje vjere. Međutim, kada svoju Jednotu i beskrajnu mogućnost zamijenite očajnički ograničenim religijskim vjerovanjima (kakva su sva), razmišljate u dvojnosti i ograničenosti, mentalitetu Matrixa, i nema povratka kući dok se njegove žrtve ne oslobode iz tog klerikalnog stiska.

Pazite na riječi

Postoji jednostavno 'pravilo' kako prozreti novogovor i dvomišljenje političara i njima sličnih. Sastoji se u sljedećem: što god da kažu, misle suprotno; što god da tvrde, istina je suprotno. «Hoće» znači «neće», a «neće» znači «hoće»; «jesam» znači «nisam», a «nisam» znači «jesam»; «Vjerujem u mir» znači «Vjerujem u rat»; «Nije odlučeno» znači da je; «Odlučeno je» znači da nije; «Sukob nije neizbježan» znači da je; «Ta i ta zemlja predstavlja opasnost za svijet» znači da nije nikakva prijetnja ni za koga; «Nikad nisam imao seksualne odnose s tom ženom» znači... pa, znate što to znači. Illuminati imaju cijeli jedan govorni i simbolički jezik koji se

temelji na suprotnom značenju. Pisac Michael Ellner opisao je društvo koje stvara takvo izokretanje: «Pogledajte nas samo. Sve je izvrnuto, sve je naopako. Liječnici uništavaju zdravlje, pravnici uništavaju pravdu, sveučilišta uništavaju znanje, vlade uništavaju slobodu, glavni mediji uništavaju informacije, a religije uništavaju duhovnost.» Promatrajte političke i vojne vođe i postat će vam jasno da ih je vrlo jednostavno pročitati. U većini slučajeva nema čak ni potrebe čitati između redova; samo izokrenite prividno značenje izjave.

Promatramo li 'informativne programe i političke izljeve propagande iz te perspektive, ti nekadašnji instrumenti uvjeravanja odmah postaju uškopljeni. Kada koristite tu tehniku može biti frustrirajuće gledati razmjere svakodnevnih laži koje su ljudi poput Busha, Blaira i njihovih kompanjona spremni izreći, ali također može biti zabavno, jer su zapravo patetični. I što je još važnije, okrenete li njihove izjave one vam govore što planiraju raditi ili ono što njihove riječi zapravo znače. Jack Straw, britanski ministar vanjskih poslova, rekao je da najnoviji superdržavni ustav Europske unije «... ne mijenja značajno odnos između EU i njenih suverenih zemalja članica». I opet je suprotno istina. George Bush rekao je da je vlada «poduzela nezapamćene mjere kako bi zaštitila našu domovinu i, što je još važnije, nastaviti ćemo hvatati neprijatelja kako ne bi bio u stanju napasti». To znači da su poduzeli nezapamćene mjere da nametnu kontrolu američkim građanima i da će nastaviti napadati i osvajati sve zemlje koje žele, iako te zemlje nikoga nisu napale. Princip suprotnog značenja i bljutave neodređenosti vrijedi za sav novogovor. Obrnite prividno značenje i prepoznat ćete pravo značenje. Sjetite se, također, da priča koju prodaju *mainstream* mediji o nekoj osobi ili nekom događaju skoro uvijek potječe od vlada i njihovih spw-doktora, te služi tomu da vas navede da prihvatite njihovu verziju priče.

Politička nekorektnost

Druga stvar u vezi s jezikom jednostavno je u tome da ga trebamo braniti kako ne bi iščeznuo u svom sadašnjem obliku. Moramo se boriti da starogovor ne zamijeni neumoljivo širenje magle novogovora od koje se već sastoji današnji politički vokabular. To znači korištenje jezika i odbijanje pokoravanja agentima gulaga političke korektnosti ili 'PK'. «Ne možeš koristiti te riječi» = samo me gledaj, dušo. Odbijemo li koristiti apsurdan jezik PK zbirova (ups, to zvuči kao aluzija na policajca iz dječje serije *Noddy* i njen lik 'Dugouška, što bi se moglo shvatiti kao vrijeđanje onih s vertikalno obdarenim slušnim organima). Probat ću ponovo. Odbijemo li koristiti apsurdan jezik PK zbirova, oni ne mogu učiniti ništa, baš kao što bi se sistem srušio kad bi svi odbili plaćati kazne za pogrešno parkiranje. Zatiranje određenosti u jeziku, ključnih određenosti nužnih za artikulaciju slobodnog mišljenja, moguće je samo ukoliko mi pristanemo na to. Ja to neću raditi sve do svoje smrti (ili dok ne iskusim 'negativno shvaćene posljedice napredovanja dobi'). Hej, upravo mi je palo na pamet. Nije li umrijeti od starosti kozmički dobizam? Zašto

bi stari ljudi bili diskriminirani kad je u pitanju smrt? Statistike pokazuju da umire daleko više starijih ljudi nego mladih. Nedopustivo. Bog je dobist! Osudimo Ga (seksistički). Ne, osudimo Ju (seksistički, ali ne tako strašno). Ne, osudimo Ga-Ju (možda). Tako je, On-Ona je dobist. Ma vidiš, tko bi to očekivao. («G. Icke, proveli smo raspravu i smatramo da ovdje još uvijek postoji pristranost u korist muškaraca. Držimo da treba afirmativno djelovati u korist ženskog roda i stoga smo zaključili da je prikladan izraz Ona-On».) U ruci držim veliki klip i pitam se što je prikladan izraz za ono gdje ću ga nabiti.

Još malo eskapologije

Kao što smo vidjeli, naše umove napadaju subliminalima kako bi programirali našu stvarnost. Istraživanja su, međutim, pokazala da čak i ako ne možete uočiti subliminalne poruke, njihova se djelotvornost drastično smanjuje kada ste svjesni da postoje. Vrijedi se podsjećati dok čitate novine ili magazin, gledate televiziju ili čak hodate ulicom, da znate da primete subliminalne i simboličke poruke, ali ih odbijajte. Vizualiziranjem štita ili nekog drugog oblika barijere po vlastitoj želji - koji blokira subliminale - možete svjesno postaviti mentalne barijere u svoju podsvijest. Vizualizacija je jednostavno način fokusiranja uma na ono što želite odbijati, i tada to možete raditi bez potrebe da neprestano mislite o tome. Koristite moć svojeg uma za blokiranje utjecaja subliminala jer učinkovitost subliminala ovisi o tome da su ih ljudi nesvjesni. Dovođenje skrivenog u svjesnu svijest slabi njegovu snagu kao što, još jednom, možemo vidjeti na primjeru riječi 'sex' na slici s biljkama. Svjesnost je ključ.

Subliminalne tehnike način su iskorištavanja ljudskog negiranja. Mi ne vidimo ono što naše negiranje ne želi vidjeti. Zbog tog i drugih razloga dobro je biti iskren u vezi s onim što si negiramo. Svi si nešto negiramo, i dok je to prisutno, izjeda nas utječući na nas mentalno i emocionalno ispod praga svjesnog zapažanja. Mi smo to što jesmo, i svi smo veličanstveni izrazi istog Beskrajnog Jednog. Što si skrivate o sebi? Što sam ja? Prava sloboda zahtijeva da to otkrijemo, budemo poštteni prema sebi i odbacimo negiranje. Nakon što uklonimo negiranje, često također nestane i želja.

Ja imam fetiš prema bičevanju crijevom za zalijevanje vrta. Eto, izrekao sam, sad se zna, osjećam takvo olakšanje. U biti, to nije istina (zapravo mi je fetiš gumeni bič). Ne, ne, zaveži Icke, prije nego što se izlaješ do kraja. Bit je u tome, da kad bi me i uzbuđivalo crijevo za zalijevanje, pa što onda, dovraga? Bi li to nekoga ozljeđivalo, osim mene i to po slobodnom izboru? Bi li to značilo da sam loša osoba ili bi možda moj rad bio manje vjerodostojan? Ne, ne bi. Čemu onda negiranje? Odgovor: «Strah što će drugi misliti» - osnovni razlog poricanja sebe.

To se ne odnosi isključivo na seksualne teme. Ljudi negiraju da se boje ili da im nedostaje samopouzdanja, pa grade 'paravanske ličnosti' koje prividno zrače hrabrošću i sigurnošću u sebe, kako bi sakrili svoje prave osjećaje. Te skrivene

nesigurnosti mogu se zatim iskorištavati. Nema ništa loše u osjećaju straha ili nedostatku samopouzdanja. Oni su potencijalna manifestacija Jednog, kada je ono u stanju iluzorne odvojenosti. Suočite se s njima, moguće ih je prevladati. Negirajte ih i dajte im moć nad vama i vašom sposobnosti da prozrete iluziju. Ne možemo biti iskreni prema drugima dok nismo iskreni prema sebi. Naš nedostatak *samoi-skrenosti* ono je što manipulatori tako iskorištavaju.

Gubitnici ste? A, da? Tko kaže?

Nesigurnost je jedno od najvažnijih oružja manipulatora. Oni nam daju 'uzore' na svim područjima života prema kojima bismo trebali težiti i u usporedbi s kojima bismo trebali procjenjivati vlastiti 'uspjeh'. Moje dame, pogledajte ove bogate i slavne glumice i modele, nisu li jednostavno senzacionalne? Ups, vi ne izgledate kao one, jel'? Kakva šteta. Ali ne očajavajte. Kupujte naše kreme, lakove za kosu i plastičnu kirurgiju. I vi također možete biti prelijepe baš kao Julia. Hej, momci, želite li biti privlačni ženama poput Brada? Pa, samo nam dajte broj kreditne kartice i promijenit ćemo oblik tog groznog nosa ili nafilati vaš penis mašču tako da će žene padati u nesvijest. I vi također možete biti poput Arnica Schvarzeneggera. Dajte, pa znate da to želite; tako bi trebali izgledati pravi muškarci. (Kako, s hipertrofiranim mišićima i samo jednim izrazom lica??) Također nas potiču da se identificiramo s određenim skupinama kako bi nas zarobili u mentalitetu krda. Amerikancima se govori da se osjećaju ponosno zbog 'pobjeda' njihove vojske, iako su tisućama kilometara daleko od ispaljenih metaka. Nema veze, vojnici su Amerikanci i mi smo Amerikanci, pa smo u istom timu i svi smo 'pobjednici'. Ako možete izjednačiti individualne 'uspjehe' s nacionalnim 'uspjesima i vojnim 'uspjesima', možete uvjeriti milijune ljudi da podrže vaše ubilačke ratove zato što se stanovništvo identificira (potpuno pogrešno) sa snagom i moći zemlje. Možda živimo u sirotinjskoj četvrti na kruhu i vodi, bez zdravstvenog osiguranja, ali dio smo velike i moćne nacije.

Jedna od glavnih metoda pomoću kojih nas drže u iluziji, razini pet osjetila, fokusiranje je naših umova 24 sata dnevno na materijalizam. To ne znači da je 'duhovno' biti siromašan i živjeti u rupi; to je jednako blesavo. Sami materijalni objekti nisu zamka. Oni su ionako samo holografske iluzije. Zamka leži u tome da ih promatramo kao cilj, kao simbole uspjeha koji potvrđuju da jesmo ili nismo 'uspjeli'. Kada su svi naši simboli uspjeha materijalni, to je razina na kojoj ćemo najviše djelovati, a naše multidimenzionalno beskrajno ja ostat će po strani zato što je jedina važna stvar novac i što on za mene može učiniti. Naše društvo potpuno je usredotočeno na pet osjetila, njihovo stimuliranje, njihovo mamljenje, iskorištavanje njihovih izmanipuliranih želja za zvukom, prizorom, okusom, mirisom i dodirrom. Poslušaj ovu pjesmu; pogledaj ovu ženu; kušaj ovo vino; pomiriši ovaj parfem; osjeti ovo na svojoj ruci., da, da, u redu, shvaćamo kamo ciljate. Nema ništa loše u vezi s bilo kojim od tih osjetilnih opažaja (ja volim popiti čašu crnog vina

i poslušati ploču grupe *Queen*), ali osjetilna je zamka vjerovanje da je to sve što postoji. Kako bi nas držali u iluziji, svi simboli uspjeha povezani su s pet osjetila, i to je izvor nesigurnosti. Većina ljudi ne pronalazi svoj osjećaj sigurnosti, samopoštovanja i 'uspjeha' unutar sebe samih. Trebaju druge da im govore ili potvrđuju da su 'uspješni' i da im 'dobro ide'. Kako bi izazvali takvu reakciju moraju 'uspjeti' u kategorijama koje su ljudi oko njih uvjetovani opažati kao uspjeh - moraju imati velik auto, veliku kuću, mnogo novca u banci. To je sva bit 'američkog sna' koji već stoljećima drži kolektivni um nacije u ropstvu. Ako ne 'uspiju' u tim okvirima (a golemu većina ne može, jer je sustav uređen u korist malobrojnih), društvo ih smatra, a često i sami sebe, neuspješnima. Taj se nedostatak samopoštovanja zatim može dodatno iskorištavati. Na 'gubitnike' se upire prstom kao na primjer onoga što se događa ako stalno ne trčiš za 'snom'. Čitav bolesni sustav u potpunosti ovisi o potrošnji; ljude se potiče i na njih vrši pritisak da svakodnevno sve više troše, te da razinu svoje potrošnje smatraju mjerilom svog 'uspjeha'. Opsesivna potreba da se 'uspije' tako vodi do toga da ljudi posuđuju sve više i više novca kako bi nabavili drangulije koje pokazuju njihov navodni 'uspjeh', dok istovremeno žive u neprestanom strahu da neće moći skupiti novac za rate. Svake godine vrtuljak postaje sve brži i brži i brži i brži i brži, brži, brži, brži, stres, čir, srčani napad, brže, brže, brže...Aaaahhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh!

To je uspjeh? *Iluuuuuuuuuuuuuuzija.*

Novac i slava ne stvaraju sreću. To ne znači da je samo po sebi loše imati novca i biti poznat. To je samo jedno iskustvo. Ali to nije ključ za vrata na kojima piše 'sreća, ostvarenost i ispunjenost'. To ni u kom slučaju nije karta za koncert Jednote. Bez obzira jeste li Brad Pitt ili Ethel iz susjedstva, put kući leži unutra, a ne vani. Kući ćemo otputovati u novoj stvarnosti, a ne u novom Ferrariju. U životu sam upoznao mnogo bogatih i slavnih ljudi i nisam naišao na mnogo onih koji su bili sretni, ostvareni i ispunjeni, posebno kad bi stali, osvrnuli se na svoje živote i zapitali se kakva je korist od svega toga. Često se toliko unesu u trku za materijalnim 'snom' da ne uspijevaju vidjeti grančice, a kamoli šumu. Male stvari poput ljubavi, sreće, ispunjenosti, odnosa, toga tko su i što ovdje rade, izgubljene su u zamućenosti svakodnevnih aktivnosti hvatanja zeca u šeširu. Prezaposleni su da bi živjeli. Oni postoje umjesto da žive jer su zaboravili što znači živjeti. Ironija je u tome što ako se povučemo iz osjetilne opsjednutosti posjedovanjem i prisjetimo se tko smo možemo sami sebi dati moć manifestiranja bilo čega što želimo. Osjetilni je svijet iluzija, kreacija naših umova, a to uključuje bogatstvo i siromaštvo, kao i sve između. Ferrari je misaono polje, pa zašto ne bi mogao biti vaš ako je to ono što želite? Može, ali samo ako postanete duboko povezani s procesom holografskog manifestiranja tako da možete svjesno stvarati sve što poželite. Kada shvatimo da su materijalne drangulije iluzije i da nisu simboli ničega osim manifestirane misli, oni nad nama gube kontrolu; možemo uživati u njima, ako je to ono što izabe-

remo. Kada znamo da iluzija nije stvarna mi kontroliramo iluziju, a ne obrnuto. Živimo život umjesto da život živi nas.

U redu, vrijeme je za pauzu. E da, gdje je ono crijevo za polijevanje? Paaaaam spreman sam!!

• IZVORI

- 1** *The Age of Manipulation*, str. 38
- 2** «An American Odyssey», Prvi die, Graham Turner, *Daily Telegraph*, 16. lipnja 2003, str. 13-
- 3** Ibid
- 4** Ibid
- 5** Ibid
- 6** Ibid
- 7** Ibid
- 8** Ibid
- 9** Ibid
- 16** Ibid
- 11** Ibid
- 12** Ibid
- 13** Ibid

SEDAMNAESTO POGLAVLJE

Bit priče

Ne možete rješavati probleme uz istu razinu inteligencije koja ih je stvorila.

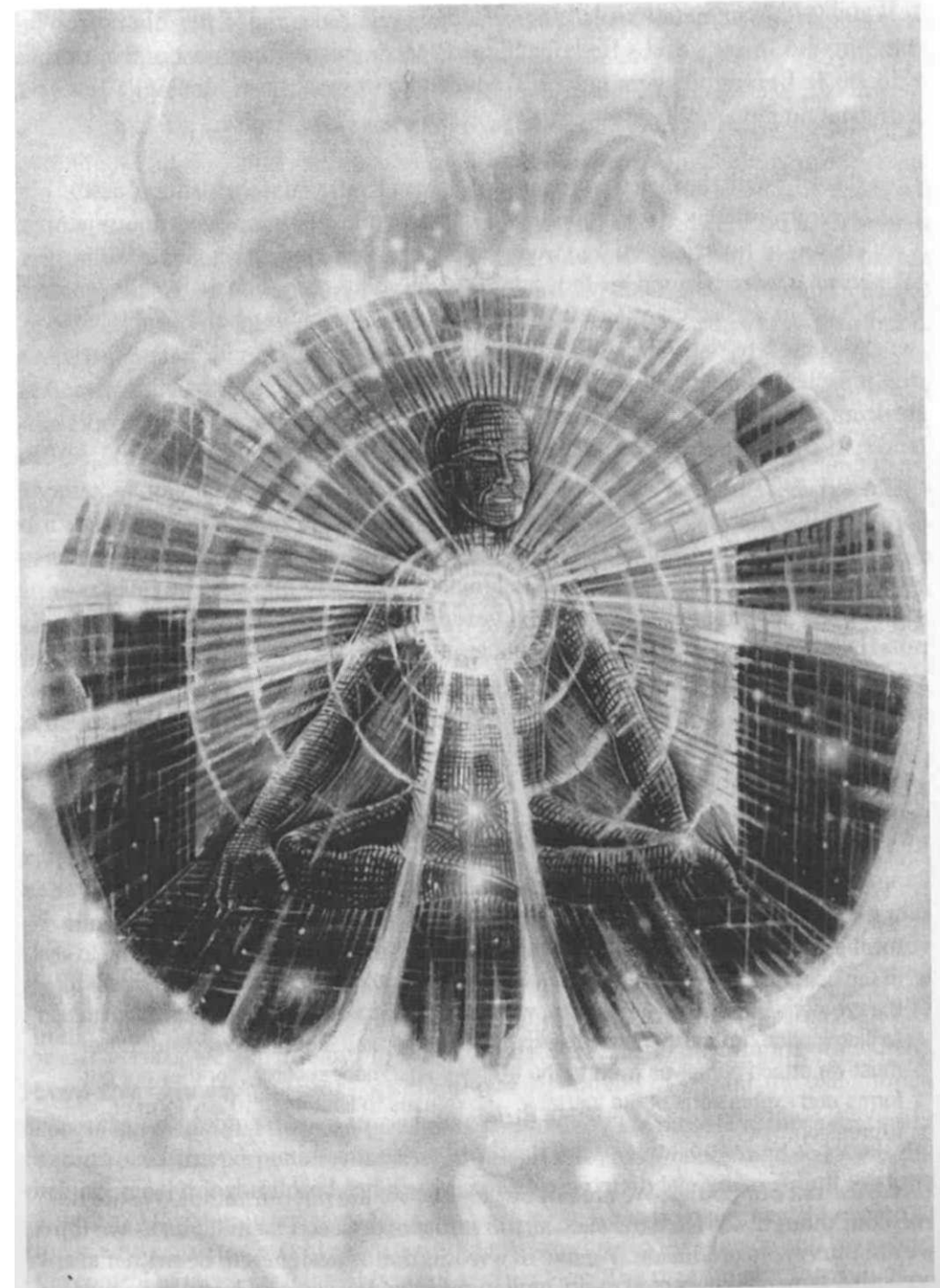
Albert Einstein

U prvom filmu ciklusa *Matrix*, Neo («Izabrani») je prevladao 'smrt' i u hotelu po imenu 'Srce grada' preobrazio svoju svijest s onu stranu iluzije. U jednom filmu punom simbolike to očigledno nije bila slučajnost. Preko srca se povezujemo s Jednotom svega i vidimo kroz veo iluzije, veo strahova.

Govorimo o tome kako smo odvojeni od Jednote, ali taj izraz koristim samo radi jednostavnosti. U stvari, mi uopće nismo odvojeni. I ne možemo biti, zato što je Jedno uvijek Jedno. Preciznije rečeno, nasjeli smo na iluziju odvojenosti, dvojnosti i polarnosti, i kao takvi stvaramo holografski privid odvojenosti. Ne trebamo se ponovno povezati, jednostavno moramo shvatiti da nikada nismo ni bili odvojeni. Osjećaj podijeljenosti indoktrinirana je iluzija. Prividno iskustvo odvojenosti javlja se kada zatvorimo našu srčanu čakru, našu izravnu vezu s Jednotom, i postanemo opčinjeni iluzornim svijetom 'glave', uma. Srčana čakra ili vrtlog ravnotežna je točka ostalih šest velikih čakri, s to je izraz Jednote: ravnoteža svega (*slika 64*). Eto što je 'ljubav': ravnoteža svega. Ravnoteža - Jednota svjesna sebe - nema polova između kojih bi vibrirala. U Jednom se ne može oscilirati zato što može postojati samo jedno 'Jedno'. Kao što sam i sam iskusio u Amazoni, Jednota ne vibrira, ona je mirna. Zato duhovni ljudi govore o miru u srcu. Oni govore o miru Jednote koji izražavamo kroz srčani vrtlog. Što kažemo kada smo suočeni s nevoljama 'svijeta ? «Boli me srce zbog toga» i «Srce mi se slama». Ti osjećaji odnose se na Jednotu koja promatra iluziju kroz srce i našu empatiju s drugim izrazima Jednog koji trpe posljedice iluzorne odvojenosti. Srce me boli zato što znam da ne mora biti tako, i znam kako bi moglo biti samo kad bismo zbacili lance koji nas vežu za iluziju.

Doživljavamo li svijet kroz srce, a ne kroz glavu, cjelokupna se naša stvarnost preobražava. Umjesto da mislimo' što da učinimo, mi to osjećamo, ili to znamo u srcu, mjestu na kojem osjećamo ljubav ili osjećamo bol. To je naša veza s Jednim u našem stanju zatočenosti u Matrixu. Iluminati neprestano nastoje zatvoriti srčani vrtlog kroz događaje koji potiču strah, ogorčenost i želju za osvetom. Cijeli svjetski ekonomski sustav uređen je s tim ciljem - poticati natjecanje i sukob koji dijele osjećaj Jednog i stvarati svakodnevan ciklus stresa koji potječe od utrke za materijalnim snom' i iluzornim 'uspjehom', ili pak nastojanja da se preživi od mrvica ostavljenih za one izgurane u stampedu do korita s napojem. Teže je otvoriti srce ako mrzite čovjeka koji je na radnom mjestu koje vi želite ili kada mjesec traje daleko duže od plaće. Kako bi stvarali energiju straha o kojoj ovise njihovi gospodari, Iluminati moraju zatvoriti srčanu čakru, jer samo tada možemo biti pod utjecajem emocionalnih stanja za koja srce zna da su samo iluzije uma. Energija teče tamo kamo je usmjerena pažnja, kažu, a mi smo pod pritiskom da fokusiramo svoju pozornost na strah, ogorčenost, osvetu i preživljavanje. Frustracija snažno guši srce. Nije nikakvo iznenađenje što su istraživanja pokazala kako osobe s visokom agresivnošću i neprijateljskim raspoloženjem imaju sedam puta veću vjerojatnost da će umrijeti od srčanog napada od onih s niskim rezultatom.¹ Te emocije zatvaraju srčanu čakru i smanjuju protok energije, što stvara stlačeno polje energije koje se na fizičkom srcu manifestira kao srčani napad. To je mehanizam kojim stres uzrokuje bolest srca.

No, ukoliko ne prepustimo svoju stvarnost tim izmanipuliranim emocijama uzdizemo se iznad njih, pa one više ne upravljaju našim zdravljem ili načinom na koji vidimo sebe i druge. Kada osjećamo i znamo u svome srcu, otkrivamo empatiju sa svim drugim izrazima Jednog. Srce se ne identificira s time da je Amerikanac ili Britanac, Židov ili Arapin. Ono se identificira samo s Jednotom, ravnotežom, poštenjem i pravdom za sve. Srce radi ono za što vjeruje da je ispravno, bez obzira o čemu ili kome se radi. Oni koji manipuliraju mentalitetom Johna Waynea u Americi kako bi dobili podršku za svoje osvajačke ratove ne bi imali nikakvih izgleda kad bi se obraćali otvorenim srcima. Srca bi odmah odbacila ideju nasilja protiv bilo koga. Srce zna da to stvara samo još više nasilja i da je svako nasilje napad Jednoga na sebe. Uz otvorena srca svi bi ratovi prestali zbog nedostatka zanimanja za njih. Ali Iluminati premošćuju mudrost srca i ciljaju na glavu koja stvarnost doživljava u kategorijama 'mi' i 'oni', dobri momci (mi) i loši momci (oni). Glava vjeruje da je Amerikanac ili Britanac, Arapin ili Židov. Ona vidi samo dijelove, ne cjelinu. Vjeruje u svjetlost i tamu, lijevo i desno, dobro i zlo; a takva tvrdokorna uvjerenja stvaraju iluzornu dvojnost. Glava prilagođava ono što 'vidi' kako bi to potvrđivalo njena uvjerenja i vidi ono što joj se kaže da vidi. Primjer za to je vjerovanje u od Boga blagoslovljenu Ameriku, Zemlju slobodnih koja ispunjava bogomdanu sudbinu donositelja mira i pravde svijetu kroz poticanje nasilja i nepravde. Svaka je ideologija Matrix na djelu. Ideologija je iluzija da postoji samo jedan put, a njeni zagovornici su fanatici koji, u svojoj arogantnoj opsjednutošću

Slika 64: Srčana čakra, 'duhovno srce' i naša veza s 'Jednim'. Ilustracija Neila Haguea

sobom, nastoje nametati svoja uvjerenja drugima. Kako može postojati samo jedan put ako imate posla s beskonačnošću? Može postojati samo bezbroj putova zato što je Beskrajno svemogućnost. Mudrost je raznolikost; ideologija je..., p_a jednostavno glupa. Wilson Bryan Key piše:

«Istog trenutka kada netko prihvati objektivnu stvarnost, vječnu istinu, postao je ranjiv, osjetljiv na manipuliranje i izvanredno podložan iskorištavanju. Prestao je funkcionirati kao autonomna, kreativna jedinka koja razmišlja, živeći u integriranom, međuvisanom svijetu.»²

Ako možete dati naziv ili titulu onome što jeste i u što vjerujete, Matrix vas drži u šaci. Nije me briga zovete li sebe Amerikancem, Arapinom, Židovom, Australcem, Afrikancem ili Kinezom; vi razmišljate u okvirima podijeljenosti i malenog. Ili ste Kršćanin, Hindus, Budist ili Musliman? Onda vas Matrix drži. To su ideologije, vjerovanja u neku apsolutnu istinu u beskrajnu mogućnosti. Nikada ne postoji samo jedan odgovor. Zagovornici tih religija žestoko će poricati da su to ideologije, posebno Budizam. Ali čim se mogu nazvati nekim imenom, onda to jesu. Istina jednostavno jest; svi mi jednostavno jesmo. To je sila bez imena.

Kada «mislimo» i promatramo otvorenim srcem, pristupamo beskrajnoj ravnoteži, ljubavi, mudrosti, znanju. Intuicija postaje vodič koji nas vodi kroz labirint manipulacije što zarobljava glavu u iluziji koju ona smatra stvarnom. Vidjeti ne znači vjerovati; čak ni osjetiti ne znači vjerovati; *znati* znači vjerovati, ili točnije, znati znači znati. Vjerovanje je iluzija uma. Kad se prepustimo srcu, glava počinje promatrati stvarnost iz druge, šire perspektive. Čineći tako, postaje Jedno sa srcem, i ono što mislimo i osjećamo postaju jedno zato što se oni sjedinjuju i *znaju*. Kad se to dogodi, za dušu je to Dan primirja; rat je završio. Unutarnji mir postaje vanjski mir zato što su dvoje samo jedno. Sukob u Vanjskom svijetu samo je odraz rata u svima nama. Pomirimo li se sami sa sobom, pomirili smo se sa samim životom, jer mi smo sam život. Kad to učinimo, Iluminata više neće biti jer će biti izbrisani iz našeg shvaćanja stvarnosti jednako kao što onaj čovjek nije mogao vidjeti svoju kćer. Iluminati su također iluzije naših umova, kao što je i mozak koji nastoje programirati. Čak su i naši umovi izvan mozga iluzije. Ista je stvar i sa srčanom čakrom, iako je to iluzija više razine. Ona je samo stepenica do prave, sveobuhvatne Jednote, gdje ne postoje ni srce ni duša ni glava; samo ravnoteža svega, Sveznanje, koje jednostavno 'jest'. Iluzija (um) stvara iluziju (stvarnost). Jednota svega jedina je istina, sve drugo je opsjena. Mistik Sri Aurobindo Ghose briljantno je opisao lijek za sve navedeno:

«Ne samo što moramo razbiti zamku uma i osjećaja nego također moramo pobjeći iz zamke mislioca, zamke teologa i graditelja crkve, mreže Riječi i okova Ideje. Sve je to u nama i čeka da zazida duh oblikom; ali mi moramo uvijek ići dalje, uvijek odbacivati manje radi većeg, konačno radi Beskonačnog;

moramo biti spremni napredovati od prosvjetljenja do prosvjetljenja, od iskustva do iskustva, od stanja duše do stanja duše... Ne smijemo se vezivati čak ni za istine u koje najčvršće vjerujemo, jer one su samo oblici i izrazi Neopisivog koje odbija ograničavati se na bilo koji oblik ili izraz.»³

Mi nismo naša tijela. Mi nismo naši mozgovi. Mi nismo čak ni naše misli. Mi smo tišina, mir, između njih. Čak i dok mislimo, širimo iluziju. Živimo u svijetu koji je uređen na način da ne bude ni tih ni miran. Na svakim vratima prema Jednom nalaze se čuvari. Drže nas zaposlenima, zaposlenima, zaposlenima kako bi održali brbljanje uma. Razvoj gradova koncentrira ljude i stres, kretanje i buku. Gdje je tišina? Gdje je mir? Oni su u nama i to je mjesto kamo trebamo otići kako bismo doživjeli Jedno. Vrijedi svakodnevno odvojiti vremena za smirivanje uma i ulazak u tišinu i mir gdje znanje čeka da razgovara s nama. Sri Aurobindo je rekao: «Kako bismo otkrili novu zemlju u nama, moramo ostaviti za sobom onu staru.» Meditacija je jedan od načina postizanja toga, iako ja to radije nazivam sjedenje u miru. Mogu se čuti mnoge gluposti o meditaciji, ovoj ili onoj metodi. Upoznao sam mnoge ovisnike o meditaciji koji nisu ništa prosvjetljeniji od onih koji se time nikada ne bave. Upoznao sam mnoge ovisnike o psihoaktivnim drogama u sličnom stanju. Nije stvar u meditaciji ili drogama, nego u tome kamo ćete dopustiti da vas one odvedu, ili, točnije, kamo ćete dopustiti da sami sebe odvedete. Mirno sjediti, barem za mene, znači predati se svom srcu i pustiti da vas ono povede kući. Ako to nikada niste radili, može biti frustrirajuće pokušavati zaustaviti klepetaljku u glavi. Zato nemojte ni pokušavati. Činite li to, dajete joj snagu kroz svoju pažnju. Nemojte pokušavati bilo što učiniti, samo budite. To umu oduzima snagu: ponavljajući to otkrit ćete da brbljanje prestaje i da možete ući u bezvremena stanja Jednote gdje nema pitanja, nema čak ni riječi; postoji samo znanje, bivanje. To je kao da duboko udahnete, odmaknete se za korak i pogledate život iz druge perspektive. Ono za što ste vjerovali da je tako važno postaje sve nevažnije kada nestaju podjele i jedinstvo je sve što preostaje.

Unutar carstva iluzije vizualizacija je koncentrirana misao (poput «molitve»), a misao stvara holografsku stvarnost. Vizualiziranje onoga što želite stvoriti u holografskom iskustvu može biti izuzetno djelotvorno za manifestiranje vaših želja. Kroz to možemo iskusiti što god želimo - ugodno ili neugodno, noćnu moru ili naš najljepši san. Naša vjerovanja određuju iskustvo. Televizijski vidovnjak iz mog djetinjstva običavao je reći: «Misli sretno i bit ćeš sretan.» Ali to nema nikakve veze sa srećom; radi se o manifestiranju stvarnosti kroz osjećaj za stvarnost. Ako znamo da smo Jednota i da je sve ostalo iluzija, možemo uživati u holografskom 'svijetu' i zabavljati se. Možemo iskusiti sve što nam je na raspolaganju - bilo što. Život nije «ili-ili», već «i-i». Naša ograničenja samo su naš *osjećaj* ograničenja. Iluzija nas može kontrolirati samo kada mislimo da je stvarna, baš kao što nas mađioničar ne može prevariti kada znamo kako izvodi svoje trikove. Iz poznavanja Jednote i manifestiranja 'stvarnosti' kroz misao, možemo stvoriti iluziju koja

nam se sviđa, potpuno svjesni da je to ono što radimo. Oslobodimo li um straha, sumnje i osjećaja ograničenosti, možemo živjeti u iluzornom raju znajući da mi *jesmo* raj - Jedno.

Ljubi svoga «neprijatelja»?

Ljudi mi govore da ne mogu razumjeti zašto govorim da moramo voljeti one koji nas nastoje kontrolirati i produžiti ljudsku patnju. Ali ljubav je Jednota i zato je ljubav ravnoteža svih stvari. Mržnja potječe od iluzije podijeljenosti. Mržnja nije suprotan pol u odnosu na ljubav, zato što je ljubav Jednota, a Jednota nije polar-na. Ako mrzimo one koji uzrokuju kaos, držimo sami sebe u iluziji i, stoga, pod kontrolom onih koje mrzimo. To je još jedna omča. Manipulatori su puni mržnje i straha; želimo li im se pridružiti?? Voljeti nekoga ne znači stajati po strani i puštati ga da nameće svoju volju vama i drugima. Ljubav se zalaže za ono što smatra ispravnim, bez obzira na izazove ih zastrašivanja. Moguće je razotkriti što se zbiva i izmijeniti tu stvarnost bez mržnje prema onima koji su u to uključeni. Neizbježno je tako postupati, jer smo u suprotnom isti kao ono što tvrdimo da ne volimo. Stalno to vidimo kad se zavaravamo da metode koje osuđujemo kad ih koriste drugi sami možemo opravdano koristiti zato što pokušavamo činiti «dobro». Ono što smatramo ispravnim ne možemo postići radeći ono za što znamo da je pogrešno. Friedrich Nietzsche ovako je to objasnio:

«Onaj tko se bori protiv čudovišta trebao bi paziti da i sam ne postane čudovište. A ako dugo zurite u ponor, ponor također zuri u vas.»

Koliko često smo svjedoci da se oni koji se suprotstavljaju «zlu» pretvaraju u odraz onih koje osuđuju? Pogledajte političku ljevicu i desnicu, koje su najbolji primjer. Ekstremna ljevica mrzi ekstremnu desnicu i obrnuto. Ipak, one su isto, kako po shvaćanjima, tako i po metodama. Mržnja, ogorčenje i potreba za osvetom rak su duše. Kada osjećamo te emocije, tko je žrtva? Mi. Predmet naših osjećaja možda uživa kao nikad, nesvjestan onoga što osjećamo prema njemu, dok se mi kuhamo u našem vlastitom sosu od proključalog bijesa, na štetu radosti i ljubavi. Mržnja i ogorčenje, uz strah, najgori su oblik samozlostavljanja. Vrijeme je da ih odbacimo i prozremo ih kao iluzije kakve jesu. Ne trebamo se boriti protiv Iluminata već promijeniti stvarnost u kojoj oni postoje. Znanstvenik i filozof Buckminster Fuller rekao je: «Nikada nećete promijeniti stvari boreći se protiv postojeće stvarnosti. Da biste nešto promijenili, stvorite novi model koji će postojeci model učiniti zastarjelim.»

Mudri majmuni

U godinama od onog humka u Peruu gledao sam kako buđenje ljudskog srca postaje sve učestalije i snažnije. Preobrazba koja mi je bila pretkazana 1990. sada se

ostvaruje, iako se čini da sile kontrole također postaju sve jače. Ali to je, u stvari, posljednja karta kockara koji je zaboravio zlatno pravilo: ne igray s onima koji znaju više od tebe. Iluminati igraju protiv Jednote = četiri trojke igraju protiv fula. Buđenje je suprotstavljanje dominaciji iluminatske stvarnosti u kolektivnom nesvjesnom - konsenzusnoj stvarnosti.'Sto majmuna objavljuje svoje spoznaje na ljudskom 'Worldwide Webu, i tamo im može pristupiti svatko tko se uskladi s tom svjesnošću. To se događa sve bržim tempom. Može se prepoznati u milijunima ljudi na ulicama koji prosvjeduju protiv invazije na Irak - od kojih mnogi nikada ranije nisu učinili nešto slično. Može se prepoznati u njihovom jasno izraženom mišljenju da oni na vlasti objavljuju laži kako bi narodu podvalili neki tajni plan. Može se prepoznati u empatiji s onima druge boje kože i pripadnicima drugih kultura koji se suočavaju s nasiljem takozvanog civiliziranog svijeta. Sindrom stotog majmuna znači da se ljudi spontano bude znajući da nešto ozbiljno nije u redu sa smjerom u kojem ih vode. Sada je trenutak da navalimo. Još glasnije moramo širiti to znanje i svjesno se povezivati s Beskrajnim znanjem, Beskrajnom ljubavlju, koja će razbiti smrjavajuću vibraciju 'zgusnutog' neznanja. Oni koji znaju za suzbijanje i manipulaciju u znanosti, politici, medijima i svim drugim sredstvima kontrole moraju podići svoj glas i širiti razumijevanje ljudi za ono što se odvija. Ako nešto znate, recite to. Strah koji ćete pritom osjećati neće biti ništa u usporedbi s posljedicama po vas i vašu djecu ako okrenete glavu na drugu stranu. Hajde, idemo.

Živi, voli, smij se i budi sretan

Ovo je tako uzbudljiv trenutak, biti ovdje u iluziji pet osjetila. Mi smo svjedoci i manifestiramo preobrazbu stvarnosti koja će izmijeniti naše svjesno iskustvo u nevjerojatnim razmjerima. Jednoto, pristavi kavu - stižemo kući. Ali zapravo, nikada nismo ni otišli; samo smo se zavaravali da jesmo. Smijeh je vrlo važan u svemu ovom. Glas koji mi govori pun je veselja i smijeha, a budući da sam iskusio odakle dolazi, to me ne čudi. U 'raju' nema suza; u Jednom nema boli. I, na kraju krajeva, nije li sve jedna velika komedija? Što nam drugo preostaje nego smijati se? Druge noći iskustva s *ayahuascom* u Brazilu gotovo se nisam mogao prestati smijati stvarima koje je glas govorio. Pam i ja satima smo se histerično smijali onome što mi je glas rekao o prirodi ljudske stvarnosti. To je tako komično. Trčimo ovdje ukруг po Vremenskoj omči poput miša u kotaču, vjerujući u 'vrijeme' koje ne postoji. Što se brže 'krećemo' 'naprijed', brže 'stižemo' 'natrag', a u stvari, cijelo vrijeme ne idemo nikamo. Koja smijurija. Naša tijela 'umiru' samo zato što mislimo da umiru. Mi osjećamo bol i trpimo bolesti samo zato što tako mislimo. Starimo samo zato što mislimo da starimo. Udaramo glavom o čvrst zid koji ne može biti čvrst; udaramo nožnim prstom o stol, a stol je iluzija, kao i prst. Bojimo se budućnosti, a ona ne postoji. Žalimo zbog prošlosti, a ona ne postoji. Bojimo se nepoznatog, a mi smo Sveznajuće. Kako kaže jedna kineska poslovice: «Konačno,

na kraju kad je sve gotovo i kad sva pitanja imaju svoj odgovor, ne preostaje ništa drugo nego sjesti i dobro se nasmijati.«

Ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu, ha, ha, ha, he, he, he, hu, hu, hu. Hoćeš reći da Mjesec nije stvaran? Nije. Ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu, ha, ha, ha, he, he, he, hu, hu, hu. A što je sa Suncem? Nema ga. Uuuuaaa, ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu, ha, ha, ha, he, he, he, hu, hu, hu. Ali ja hodam po Zemlji, zar ne? Ne, stojiš na svom vlastitom umu. Ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu, ha, ha, ha, he, he, he, hu, hu, hu. OK, vidimo se sutra? Ne postoji sutra. Događa se sada, baš kao i jučer. Ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu, ha, ha, ha, he, he, he, hu, hu, hu. Koliko je sati? Koliko god ti misliš da je. Ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu, ha, ha, ha, he, he, he, hu, hu, hu. Ne, stvarno, šališ se, je f da? Vučeš me za nos? Jok, istina je, časna riječ. Stvarno je istina? Aha - ako misliš da je! Ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu. Ha, ha, ha, he, he, he, hu, hu, hu. Stani, zaboljelo me. Ne, ne može me boljeti, bol je iluzija. Ha, ha, ha, he, he, he, he, hu, hu, hu. Za umrijeti od smijeha. Ali kakva divna spoznaja. Mi smo Beskrajna Jednota. Ne možemo 'umrijeti', i sve smo što odlučimo biti kroz čitavu vječnost. Što god se dogodilo, mi smo učinili da se to dogodi i imamo beskrajnu moć to promijeniti. Moja kći Kerry ne smatra sebe filozofom, ali ona to je i živi svoj život manifestirajući ono što joj je potrebno onda kad joj je to potrebno. Jedna od njenih mudrosti je: «Sve je dobro. A ako nije, bit će, jer na kraju uvijek bude.» Savršeno.

Beskrajna ljubav jedina je istina; sve ostalo je opsjena.

Dosta je bilo. *Over and out.*

• IZVORI

¹ *The Holographic Universe*, str. 102

² *The Age of Manipulation*, epilog

³ «Satprem, Sri Aurobindo or the Adventures of Consciousness», Njujorški institut za evolucijska istraživanja, 1984., str. 219

DODATAK I

Tko zaista posjeduje Sjedinjene Države, Kanadu, Britaniju, Irsku, i još mnogo toga

Vlada i 'pravni' sustav Sjedinjenih Država pod kontrolom su 'Krone'. Kao što sam objasnio u drugom poglavlju, Kruna nije britanski monarh, kako se uglavnom vjeruje, već 'City', nezavisna država u Londonu. 'City' ili 'Kruna' zapravo je Crkva Vitezova templara, također poznata kao Krunski hram (Crown Temple) ili Krunski templar, a smještena je između Ulice Fleet i Victorijinog nasipa. Hramsko zemljište također je dom Krunskih ureda u Crown Office Rowu.

Krunski hram kontrolira globalni 'pravni' sustav, uključujući onaj u Sjedinjenim Državama i Kanadi, jer su sve odvjetničke komore franšize Međunarodne odvjetničke komore u Inns of Courtu u Krunskom hramu smještenom u Chancery Laneu u Londonu. Sve odvjetničke komore franšize su Krune, i svi odvjetnici diljem svijeta polažu svečanu zakletvu Hramu, iako neki možda nisu svjesni da to čine. Odvjetnici s 'licencijom' komore moraju poštivati svoju zakletvu, obećanje i uvjete odanosti Krunskom hramu žele li biti «pozvani u odvjetnički stalež» i raditi u 'pravnoj' struci. 'Vladajući' monarh također je podređen Krunskom hramu, što traje od vladavine kralja Johna u 13. stoljeću kada je kraljevski suverenitet prenesen na Krunski hram i, preko njega, na Crkvu u Rimu. Kralj John (1167.-1216.) odigrao je ulogu od ključne važnosti za ovu priču. U svetištu ili kancelu Krunskog suda Unutarnjeg hrama u siječnju 1215. kralj John suočio se sa zahtjevima engleskih baruna da potvrdi prava zapisana u povelji Magna Carta. Kad je 1215. potpisao Magnu Cartu, povijest je to zabilježila kao događaj koji je proširio ljudsku slobodu, ali pravi utjecaj bio je bitno drukčiji, kao što ćemo vidjeti. 'Vlade' Sjedinjenih Država i Kanade također su podružnice Krunskog hrama, kao i američka 'središnja banka', Federalne rezerve. Svjetski bankarski sustav zapravo je pod kontrolom Krunskog hrama isto kao i 'pravni' sustav.

Odvjetničkim komorama franšize dodjeljuju četiri doma odvjetničke komore (Inns of Court) u Temple Baru. To su Inner Temple, Middle Temple, Lincoln's Inn i Gray's Inn. Oni nisu ništa manje nego ekskluzivna tajna društva bez povelja

ili statuta. Sami su sebi zakon. Inner Temple kontrolira franšizu pravnog sustava za Kanadu i Britaniju, dok Middle Temple radi to isto za Sjedinjene Države. Kraljica Elizabeta II članica je oba Templea. Ranije u knjizi objasnio sam da Iluminati uvijek nastoje kontrolirati obje strane u svakoj situaciji. Tako su barem pet potpisnika američke Deklaracije o nezavisnosti bili odvjetnici Tempie Bara koji su prisegnuli na odanost Kruni! Još jedan agent Middle Templea za vrijeme stvaranja Sjedinjenih Država bio je Alexander Hamilton koji je organizirao Američki bankarski sustav u skladu s planom Krunskog hrama za kontrolu novih Sjedinjenih Država ('država je pravni entitet Krune - krunska kolonija!). Kao što je Michael Edward istaknuo u izvrsnoj internetskoj studiji:

«Amerikance su obmanuli da povjeruju kako su pravne Krunske kolonije koje su tvorile Novu Englesku bile nezavisne nacionalne države, ali one to nikada nisu bile, a nisu ni danas. Bile su i još su uvijek kolonije Krunskog hrama, kroz patente i povelje, bez pravnog autoriteta i nezavisnosti od vlasti i reda Krunskog hrama. Pravno, Država je kolonija Krunskog hrama.

«Ni američki narod ni britanska kraljica ne posjeduju Ameriku. Krunski hram posjeduje Ameriku putem prijevara onih koji su prisegnuli na odanost Middle Templar Baru. Krunski bankari i njihovi odvjetnici Middle Templara vladaju Amerikom kroz nezakonite ugovore, nezakonite poreze i ugovorne dokumente o lažnim pravima građana kroz prijevaru s dugovanjima, što se sve strogo provodi njihovim potpuno nezakonitim, ali 'legalnim', naredbama, pravilima i zakonicima sudova Krunskog hrama, našeg takozvanog 'sudstva u Americi. To je zato što Krunski hram drži prava na zemljište i povelje o nekretninama za čitavu Sjevernu Ameriku.»¹

Sedmorica Middle Inn Templara koji su se zakleli na vjernost Krunskom hramu (uključujući Alexandera Hamiltona) bili su među članovima Ustavotvorne skupštine koji su potpisali dovršeni 'Američki ustav'. Koje li simbolike u činjenici da kopije Američkog ustava i Deklaracije o nezavisnosti vise na zidu knjižnice Middle Templea u Londonu. Naposljetku, oni su bili sila koja je stajala i iza jednog i iza drugog. Dok su Templari Middle Bara koordinirali iluziju oslobođenja od prividnog vladara kralja Georgea III, i sam kralj također je bio prisegnuti član tog istog Middle Templea. Michael Edward nastavlja:

«1776. je godina koja će zaista ostati zapamćena kao nesretna za sve Amerikance. To je godina u kojoj su Krunske Kolonije postale pravne Krunske Države. Deklaracija o nezavisnosti bila je pravni, ne zakonski dokument. Na objema stranama potpisali su je predstavnici Krunskog hrama. Pravno, objavila je da je *status quo* Krunskih Kolonija dobio novo pravno ime 'Države kao posjed u izravnom vlasništvu Krune.»

«Američki narod obmanut je da vjeruje kako je proglasio zakonsku nezavisnost od Krune. Dokaz da su Kolonije još uvijek u vlasništvu Krune korištenje je riječi 'Država' koja se odnosi na 'pravni zemljišni posjed'. Da je to zaista bio dokument od naroda i o narodu, i u Deklaraciji o nezavisnosti i u američkom Ustavu koristila bi se riječ 'države'. Upotrebom riječi 'Država', pravno je ustanovljeno značenje vladanja zemljišnim posjedom. Sve sjevernoameričke Države vlasništvo su Krunskih templara kroz njihov pravni dokument, koji su potpisali njihovi predstavnici u objema strankama ugovora, poznatog kao Ustav Sjedinjenih Američkih Država.»²

Britanija i Irska u vlasništvu su Crkve u Rimu

Tako Sjedinjene Države, zajedno s Kanadom, Ujedinjenim Kraljevstvom i Irskom, kontrolira 'Kruna' Vitezova templara. Ali tko je vlasnik 'Krune' Vitezova templara? Pa, ovaj, papa, ili točnije, Iluminati koji ga kontroliraju. Dana 15. svibnja 1213. naš prijatelj kralj John, koji je bio marioneta Templara, praktično je prepisao kraljevstvo Engleske i Irske na papu Inocenta III i Crkvu u Rimu, čemu su bili svjedoci Krunski Templari. Kao što je kralj John tada rekao: «Ja sam svjedočim u kući Vitezova templara.» U povelji kralja Johna pisalo je:

«Želimo objaviti svima vama, kroz ovu našu povelju, s utisnutim našim žigom... ne natjerani silom ili potaknuti strahom, već po našoj dobroj i spontanosti volji i zajedničkom savjetu naših baruna, nudimo i slobodno predajemo Bogu i njegovim svetim apostolima Petru i Pavlu te našoj majci svetoj Rimskoj crkvi, i našem gospodinu papi Inocentu i njegovim katoličkim nasljednicima, čitavo kraljevstvo Engleske i čitavo kraljevstvo Irsku, sa svim njihovim pravima i pripadajućim povlasticama... zaklinjemo se na podaničku vjernost njemu, našem spomenutom gospodinu papi Inocentu, i njegovim katoličkim nasljednicima i Rimskoj crkvi... obvezujući naše baštinike i naše prijestolonasljednike po našoj supruzi zauvijek, da se na sličan način zaklinju na vjernost i odaju počast onome tko će u to vrijeme biti vrhovni poglavar, i Rimskoj crkvi bez prigovora. Kao znak... ustanovit ćemo trajnu obvezu i ustupak... od pripadajućih i posebnih prihoda naših spomenutih kraljevstava... Rimska crkva godišnje će primati tisuću maraka sterlinga... ostavljajući nama i našim nasljednicima naša prava, slobode i kraljevske povlastice; i sve navedene stvari, kako su gore opisane, želimo da vrijede trajno i čvrsto; i obvezujemo sebe i naše nasljednike da ne djeluju protiv njih. I ako se mi ili bilo tko od naših nasljednika usudi to pokušati, tko god on bio, osim ako se upozoren ne vrati svom kraljevstvu, i svojoj pameti, izgubit će pravo na kraljevstvo, i ova povelja o našim obvezama i ustupcima uvijek će ostati čvrsta.»

Povijesne priče koncentriraju se na činjenicu da se tom poveljom Kruna obvezala na plaćanje novca Rimskoj crkvi, ali u njoj također stoji da će 'pravo na kraljevstvo' biti izgubljeno prekrše li se odredbe ove povelje. Kad je kralj John 15. lipnja 1215. potpisao Magnu Cartu, prekršio je odredbe povelje dane papi i time izgubio pravo na svoje kraljevstvo. Papa Inocent III tada je proglasio Magnu Cartu ništavnom. Od tog vremena 'Kruna' je s monarha prešla na Vitezove templare koji, do današnjeg dana, vladaju Britanijom u korist Rimske (iluminatske) crkve. To znači, krenemo li korak dalje, da naposljetku, kroz Krunski hram, Rimokatolička crkva također posjeduje Sjedinjene Države, Kanadu i sve države i odvjetničke komore koje (otvoreno ili tajno) kontrolira Kruna! To je razlog zašto je u Mirovnom sporazumu između američkih kolonija i britanske Krune iz 1783. pisalo:

«Kako je Božjoj providnosti bilo po volji da usmjeri odluku najsajnijeg i najmoćnijeg vladara Georga III, milošću Božjom kralja Velike Britanije, Francuske i Irske, branitelja vjere, vojvode od Brunsvicka i Lunebourg, vrhovnog rizničara i kneza izbornika Svetog Rimskog carstva itd., i Sjedinjenih Američkih Država...»

{Moj naglasak}

Kakve li ironije da je Rimokatoliku zabranjeno biti britanski monarh, a i monarh i 'kraljevstvo' cijelo su vrijeme u vlasništvu Rimokatoličke crkve.

A Rimokatolička je crkva... Babilonska crkva.

• IZVORI

- 1 «The Crown Temple, By Rule of Mystery Babylon», ecclesia.org/forum/uploads/Bondservant/The%20Crown%20Temple.doc. Na toj lokaciji mogu se naći izvrsne informacije o povijesnoj pozadini.
- 2 Na navedenom mjestu

DODATAK II

Jadno krvavo pješastvo

Oh, zdravo momče,
Lijepo je što si došao,
Boriti se za kralja i zemlju,
Ti si junak, sinko.
Daj da te pregledamo,
Samo reci «aaa» i nakašlji se
Da, to će biti u redu,
Potpisat ću obrazac,
spreman si za polazak.
(Zapravo, on ima problem,
Nešto nije kako treba,
Ali moram zažmiriti na to,
Trebamo voditi rat.
Moram reći da može ići,
Čak i kad postoji sumnja,
Moram ih poslati u vrstu,
da dobiju borbenu opremu.)

I tako odlaze u Normandiju,
Verdun ili Sommu,
Djeca i očevi,
Hrana za bombe.
I hrana za generale
S njihovim velikim planovima.
Ti učeni idioti,
Okrvavljenih ruku.

Pras! beng! pras! beng! beng!
Prokletstvo, svi na zemlju.
Fijuuu! Kabum!
Tijela im nikada neće naći.
Svaki je crna statistika,
Svaki je telegram.
Vaš voljeni pao je u borbi.
Bio je junak, gospođo.

1 kao odštetu
imamo ovdje mirovinu za vas,
Da vam pomogne othraniti djecu,
Da vam pomogne prebroditi.
(Ne govorimo joj daje to crkavica,
Da nikada neće vidjeti suprugov grob,
Da nam više nije od koristi
Sada kad moramo spašavati svijet.

A što je s preživjelima,
Slomljenih tijela,
Slomljenih umova?
Kada se vrate kući iz bitke,
Kakvu pravdu nalaze?
Dobro, produži dalje,
Imam toliko posla,
Imam puno za obaviti,

Sada kažeš da se ponašaš čudno,
 Otkad si se vratio kući iz rata.
 Da svaki put kad sklopiš oči,
 Proživljavaš pakao koji si vidio.
 Kažeš, čini ti se da često plačeš,
 Pokušao si si oduzeti život.
 Kažeš da se ne možeš zaposliti,
 Da ovisiš o svojoj supruzi.
 Pa, moram ti reći da žalim,
 Odgovor je 'ne'.
 Ne možemo ti plaćati naknadu,
 Ne mogu kršiti pravila, i sam znaš.
 Očito je da imaš problem.
 Možda si čak i lud.
 Ali ne možeš mi dokazati,
 Daje uzrok toga Alamein.

Ali nema smisla da se žališ,
 Svi smo se mi žrtvovali
 Snaći ćeš se nekako,
 Ako me pitaš za savjet
 Moglo je biti puno gore, znaš
 Na kraju krajeva, pobijedili smo.
 Kao što sam ti rekao prije više godina,
 Ti si junak, sinko.

DODATAK III

Zato što smo Židovi

Napisao rabin Mordechi Weberman

Neki nas pitaju zašto prosvjedujuemo u povorkama zajedno s Palestincima. Zašto dižemo palestinsku zastavu? Zašto podržavamo borbu Palestinaca?

«Vi ste Židovi!» - govore nam. «Što to radite?»

A naš je odgovor vrlo jednostavan:

Upravo zato što smo Židovi prosvjedujuemo s Palestincima i dižemo njihovu zastavu!

Upravo zato što smo Židovi zahtijevamo da se Palestinci vrate u svoje domove i na svoja imanja!

Da, naša Tora nalaže nam da budemo pravedni. Poziva nas da provodimo pravdu. A što bi moglo biti nepravednije od stoljeće starog nastojanja cionističkog pokreta da zauzme zemlju drugog naroda, da ga protjera i otme njegovu imovinu?

Rani cionisti objavili su da su narod bez zemlje koji ide u zemlju bez naroda.

Te riječi zvuče nevino.

Ali potpuno su, dokraja lažne.

Palestina je bila zemlja s narodom. Narodom koji je razvijao nacionalnu svijest.

Da su židovski izbjeglice došli u Palestinu bez namjere da dominiraju, bez namjere da stvore židovsku državu, bez namjere da drugima oduzmu zemlju, bez namjere da Palestincima uskrate njihova temeljna prava, ne sumnjamo da bi ih Palestinci dočekali srdačno, s istom gostoljubivošću koju su muslimanski narodi ukazivali Židovima kroz čitavu povijest. I živjeli bismo zajedno u miru i harmoniji kao što su Židovi i Muslimani ranije živjeli u Palestini.

Naši muslimanski i palestinski prijatelji diljem svijeta, molimo vas, poslušajte našu poruku:

Širom svijeta ima Židova koji podržavaju vašu borbu. I kada podržavamo

vašu borbu ne mislimo na neki plan o podjeli koji je 1947. predložio UN bez ikakva prava da to ponudi.

Kada kažemo da podržavamo vašu borbu, ne mislimo na izolirane i rascjepkane dijelove Zapadne obale koje je ponudio Barak u Camp Davidu zajedno s pravdom za manje od 10% izbjeglica.

Mislimo na povratak čitave zemlje, uključujući i Jeruzalem, pod palestinski suverenitet!

Kada dođe do toga, pravda zahtijeva da palestinski narod odluči hoće li i koliko će Židova ostati u Zemlji.

To je jedini put do prave pomirbe.

Ali mi zahtijevamo i više od toga. MI tvrdimo da vraćanjem zemlje njenim zakonitim vlasnicima još nećemo učiniti dovoljno. Trebalo bi palestinskom narodu uputiti jasnu i preciznu ispriku. Cionizam vam je nanio nepravdu. Cionizam vam je preotao domove. Cionizam vam je preotao zemlju.

Objavljajući ovo mi pred svijetom objavljujemo da smo narod Tore, da naša vjera zahtijeva da budemo poštteni i pravedni, dobri i ljubazni.

Tijekom godina sudjelovali smo u stotinama propalestinskih prosvjednih povorki i kamo god da odemo, vođe i publika dočekuju nas toplinom bliskoistočne gostoljubivosti. Koje li laži reći da Palestinci posebno ili Muslimani općenito mrze Židove. Vi mrzite nepravdu. Ne Židove.

Ne bojte se, prijatelji. Zlo ne može dugo trijumfirati. Cionistička je noćna mora pri kraju. Cionizam se iscrpio. Njegove najnovije brutalnosti samrtni su hropac bolesnika na umoru.

I jedni i drugi ipak ćemo doživjeti dan kada će se Židovi i Palestinci zagrliti u miru pod palestinskom zastavom u Jeruzalemu.

I na kraju, kada dođe Otkupitelj čovječanstva, današnje patnje bit će davno zaboravljene u blaženstvu budućnosti.

• IZVOR

<http://www.marchforjustice.com/Becausewearejews.php>

Bibliografija

Alpert, Richard: *Be Here Now* (Lama Foundation, San Cristobal, New Mexico, 1971)

Baron, S.W.: *A Social and Religious History of the Jews* (New York, 1957)

Ba Hi hurst Deane, vie. John: *The Worship of the Serpent* (J.G. and F. Rivington, London, 1833)

Beard, Henry i Cerf, Christopher: *Official Politically Correct Dictionary and Handbook* (Random House, 1993)

Bentov, Itzhak: *Stalking the Wild Pendulum* (Destiny Books, Vermont, 1988).

Boulay, R.A.: *Flying Serpents and Dragons, The Story of Mankind's Reptilian Past*, novo izmijenjeno izdanje (The Book Tree, PO Box 724, Escondido, California)

Castañeda, Carlos: *Tales of Power* (Simon and Schuster, New York, 1974)

Childress, David Hatcher: *Ancient Indian Aircraft Technology* (<http://www.farshore.force9.co.uk/iiidia.htm>)

Chomsky, Noam: *Fateful Triangle* (South End Press, 1999)

Churchward, puk. James: *The Children of Mu* (dostupno preko web-lokacije Davida Ickea)

Conforto, Giuliana: *Man's Cosmic Game*, (Edizioni Noesis 1998) i *Giordano Bruno's 'Future Science* (Edizioni Noesis 2000). Ove knjige dostupne su na engleskom jeziku u izdanju Hidden Mysteriesa na davidicke.com

Desborough, Brian: *They Cast No Shadows* (Writers Club Press, SAD, 2002)

Dole, George F: *An Image of God in a Mirror, Emanuel Swedenborg: A Continuing Vision* (Swedenborg Foundation, New York, 1988)

Doreal, Maurice: *The Emerald Tablets OfThoth-The-Atlantean* (Source Books, Nashville, Tennessee)

Dugger, Ronnie: *The Politician: The Life and Times of Lyndon Johnson* (Norton, 1982)

Einstein, Albert: *The Meaning of Relativity* (Princeton University Press 1972)

Eisenberg, David, i Thomas Lee Wright: *Encounters with Qi* (Penguin, New York, 1987)

Ellis, Ralph: *Thoth, Architect of the Universe* (1997); *Jesus, Last of the Pharaohs* (1998); *Tempest and Exodus* (2000); *K2, Quest of the Gods* (2000); *Solomon, Falcon of Sheba* (2002). Sve u izdanju Edfu Books, Cheshire, England, u SAD-u objavio Adventures Unlimited, Kempton, Illinois

Evans-Wentz, W. Y: *The Fairy-Faith in Celtic Countries* (Oxford University Press, 1911)

Finklestein, Norman: *Image and Reality of the Israel-Palestine Conflict* (Verso Books, 2001)

Finklestein, Norman: *The Holocaust Industry: Reflections on the Exploitation of Jewish Suffering* (Verso Books, 2001)

Frawley, David: *Gods, Sages, And Kings: Vedic Secrets Of Ancient Civilization* (Passage Press, Salt Lake City, Utah, 1991)

Frum, David: *The Right Man* (Random House, 2003)

Gauquelin, Michel: *The Cosmic Clocks* (Regnery 1974)

Grof, Stanislav: *The Holotropic Mind* (HarperSanFrancisco, 1990)

Goswami, Amit: *The Self Aware Universe* (Penguin Putnam Inc., New York, 1995)

Hall, Manly P.: *The Secret Teachings of All Ages* (The Philosophical Research Society, Los Angeles, California, 1988)

Hanfstaengl, Enist: *Hitler - The Missing Years* (London, 1957)

Haraldsson, Erlendur i Gissurarson, Loftur R: *The Icelandic Psychical Medium: Indridi Indridason* (Society for Psychical Research 1989)

Harrison, Jane: *Themis, A Study of the Social Origins of Greek Religion* (Peter Smith Publishing, Glouster, Massachusetts, 1974)

Hitler, Adolf: *Main Kampf* (jedno izdanje objavio Houghton Mifflin Company 1999)

Icke, David: *And the Truth Shall Set You Free* (Bridge of Love, 1995)

Icke, David: *Children of the Matrix* (Bridge of Love, 2001)

Icke, David: *I Am Me, I Am Free* (Bridge of Love, 1996)

Icke, David: *The Biggest Secret* (Bridge of Love, 1999)

Icke, David: *Truth Vibrations* (objavili Aquarian Press 1991. i Gateway Books od 1993)

Keel, John A.: *Our Haunted Planet* (Fawcett Publications, SAD, 1971)

Key, Wilson Bryan: *The Age of Manipulation* (Madison Books, SAD, 1989) i *Media Sexploitation* (Signet Paperback 1977)

Lincoln, Henry; Michael Baigent; i Richard Leigh: *Holy Blood, Holy Grail* (Jonathan Cape, London, 1982)

Long, Max Freedom: *The Secret Science Behind Miracles* (Robert Collier Publications, New York, 1948)

Madsen, Wayne: *The Hundbook of Personal Data Protection* (Macmillan London, 1992)

Miraki, Mohammed Daud: *Perpetual Death From America* (pogledati **Mdmiraki@ameritech.net**)

Nagy, dr. Sandor: *The Forgotten Cradle of the Hungarian Culture* (Patria Publishing Co. Ltd., Toronto, 1973)

O'Brien, Cathy, i Phillips, Mark: *Trance-Formation of America* (Reality Marketing Inc., Las Vegas, Nevada, SAD, 1995)

Orwell, George: 1984 (Dutton/Plume, 1983)

Pinkham, Mark Amaru: *The Return of the Serpents of Wisdom* (Adventures Unlimited, Illinois, SAD, 1997)

Pike, Albert: *Morals and Dogma of the Ancient And Accepted Scottish Rite of Freemasonry*, dostupno za preuzimanje na <http://users.liberu.it/ljit.bvg/apikepopup.htnl>

Ravitch, Diane: *The Language Police: How Pressure Groups Restrict What Students Learn* (Knopf Publishing Group, 2003)

Rubinoff, Lionel: *The Pornography of Power* (Quadrangle, 1968)

Sagan, Carl: *The Dragons of Eden* (Ballantine Books, New York, 1977)

Satprem, Sri Aurobinco or the Adventures of Consciousness (New York Institute for Evolutionary Research, 1984)

Sholiat, prof. Ella Habiba: *Israeli Cinema: East/West and the Politics of Representation* (University of Texas Press, 1989)

Sitchin, Zeeharia: *The 12th Planet, Stairway to Heaven, The Lost Realms, When Time Began, The Wars of Gods and Men, Genesis Revisited* (Avon Books, New York)

Springmeier, Fritz: *Bloodlines of the Illuminati* (Ambassador House, Colorado, 1999). Dostupno preko www.davidicke.com

Swerdlow, Stewart: *Blue Blood, True Blood* (Expansions Publishing Inc., SAD, 2002)

Talbot, Michael: *The Holographic Universe*, (HarperPerennial, New York, 1991)

Tart, Charles T: *Psychedelic Experiences Associated with a Novel Hypnotic Procedure, Mutual Hypnosis in Altered States of Consciousness* (New York, 1969)

Temple, Robert: *The Sirius Mystery* (Destiny Books, Vermont, SAD, 1998)

Thomas, William: *All Fall Down, The Politics of Terror and Mass Persuasion* (Essence Publications, 2002)

Vallee, Jacques: *Passport to Magonia* (Regnery, 1969)

Waddell, L.A.: *Egyptian Civilisation, Its Swnerian Origin and Real Chronology* (dostupno u izdanju Hidden Mysteriesa preko web-lokacije Davida Ickea)

Waddell, L.A.: *The British Edda* (Christian Book Club, California, 1929)

Waddell, L.A.: *Makers of Civilisation* (Luzac and Company, 1929)

Waddell, L.A.: *The Phoenician Origin of Britons, Scots, and Anglo Saxons* (Christian Book Club, California, 1924)

Wallace Henry A., *Statesmanship and Religion* (Round Table Press, Inc New York, 1934)

Watson, Lyall: *Gifts of Unknown Things* (Simon and Schuster, New York, 1976)

Wilbur, Ken: *Hew Holographic Paradigm* (New Science Library, Boulder, Colorado, 1982)

Burke's Peerage (Fitzroy Dearborn Publishers, Inc., 2000)

Merriam-Webster dictionary (Merriam Webster, veljača 1995)